

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCII

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

II

ACCEDIT ABRAHAE BAR LIPHEH

INTERPRETATIO OFFICIORUM

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM
ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE

ET

UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. FORGET, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA

TOMUS XCII

VERSIO

ROMAE MDCCCCXV

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

II

ACCEDIT ABRAHAE BAR LIPHEH

INTERPRETATIO OFFICIORUM

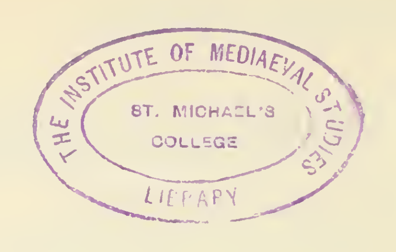
INTERPRETATUS EST

R. H. CONNOLLY O. S. B.

ROMAE
EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS
J. GABALDA, BIBLIOPOLA
RUE BONAPARTE, 90.

MDCCCCXV

PRAEFATIO EDITORIS

Pauca hic proferre visum est praeter ea, quae dicta sunt in Praefatione ad versionem prioris partis huius operis. Negavimus praesens opus esse Georgii Mosulensis et Arbelensis metropolitae, cui vulgo adscribitur. Ad hanc opinionem id praecipue movet nos, quod Georgii nomen in codicibus manuscriptis non occurrit, sed opus relinquitur anonymum. Auctor falsae attributionis procul dubio fuit I. S. Assemanus; qui tamen prius putaverat opus ab Ebediesu Bar Bahrīz fuisse compositum. Qua ratione postea iudicaverit Georgium fuisse auctorem, nescimus.

In supra dicta Praefatione annuimus priori sententiae Assemani, scilicet auctorem huius operis fuisse Bar Bahrīz. Ab illa sententia nunc recedimus. Si enim Bar Bahrīz re vera saeculo undecimo vixit, ut Wright affirmat (*Syriac Literature*, p. 234), posterior fuit Georgio Arbelensi, qui saeculo decimo floruisse creditur. At praesens opus videtur nobis ante tempus Georgii fuisse conscriptum, ob huiusmodi rationes:

1. Quod iam ostendimus (in Praefatione supra memorata), Cod. Vat. CL continet initio *Quaestiones* varias de rebus ecclesiasticis et liturgicis, quae Georgio Arbelensi

in codice syriaco adscriptae sunt. Continet etiam, secundo loco (foll. 39, seqq.), *Quaestiones de Baptismo*, eidem Georgio in codice adscriptas (vide Catalogum Vaticanum, t. III, p. 280). Sed harum *Quaestionum* utraque series omnino alia est ac nostra *Expositio Officiorum*. Ut hoc fiat manifestum licet aliqua hic proferre, quae ab Assemano (*B. O.*, t. III, 2, p. CCLVI) recitantur e *Quaestionibus de Baptismo*.

Quaest. 3. « Quare in Tomo [seu Codice officiorum] Mar Iesuiabi [sc. Išōʿyabhi III catholici] praecipitur, ut baptizandum sacerdos pollice signet; nunc autem videmus eum signari indice? Responsio. Olim [ad verb. « prioribus temporibus »] viri ac mulieres baptizabantur: et quoniam peccatis impliciti erant, et a gratia ad fidem vocati, ideo (sacerdos) illos pollice signabat. Nunc vero filii Christianorum Nestorianorum baptizantur, infantes scilicet puri, nec peccatis inquinati: adeoque eos indice signari oportet ».

Hinc prudens lector facile intelliget, usum baptizandi adultos multo ante obsoletum fuisse quam scripserit Georgius Arbelensis.

Sed e contra, in nostra *Expositione Officiorum*, Tract. V (de Baptismo), in quo, sicut et per totum opus, anonymus auctor studiose adhaeret praescriptionibus Išōʿyabhi III, de solis adultis baptizandis sermo est, nec ullo quidem in loco fit mentio parvulorum. Unde constat, tempore, quo scripserit auctor, adhuc vigere usum baptizandi adultos, qui tempore Georgii Arbelensis obsoletus esset. Constat etiam, ordinem baptismi pro infantibus, quo utuntur hodie Nestoriani, non fuisse ab Išōʿyabho III compositum, sed multo recentiore aetate: licet sollemne adhuc sit ut in codicibus manuscriptis illi tribuatur, quippe quia ex illius ordine pro adultis baptizandis redactus sit.

G. Diettrich, de baptismo Nestorianorum disserens, in

libro cui titulus *Die nestorianische Taufliturgie*, rem historicam penitus turbavit; cuius hanc causam fuisse erroris manifestum est: scilicet, quod nec nostri auctoris *Expositionem Officiorum* legisset nec *Quaestiones* Georgii Arbelensis, sed ea tantum vidisset, quae passim ab Assemano excerpta sunt in *Bibliotheca Orientali*. Unde non solum existimat Georgium Arbelensem conscripsisse nostram *Expositionem* (quod ei, Assemanum secuto, facile erat sentire); sed etiam (quod mirum omnino videtur) putat *Expositionem* et *Quaestiones* unum esse atque idem opus: seu potius, putat *Quaestiones de Baptismo* esse partem *Expositionis Officiorum*: vide p. 61 libri eius, ubi locum illum e *Quaestionibus*, quem supra exaravimus, refert ad « *Expositio eccl. Officiorum Quaestio 3 de Baptismo* » (sic). Alios Diettrichii errores, hinc exortos, non attinet hic referre.

2. Praeter Abraham Bar Lipheh, scriptores Syri, quos memorat auctor, sunt hi: S. Ephraem; Išōʿyabh III catholicus († c. 660); Daniel Bar Maryam, coaevus Išōʿyabhi III; Georgius catholicus († c. 680), successor Išōʿyabhi III; et Timotheus I catholicus († c. 821). De aetate Abrahae Bar Lipheh plura dicimus infra in Praefatione ad versionem eius *Interpretationis Officiorum*. Certum esse credimus, eum non recentiorem fuisse saeculo octavo. Nihil ergo est cur auctor noster anonymus post saeculum nonum scripsisse putetur.

Praesenti tomo continentur ultimi tractatus quatuor huius operis: scilicet, tract. IV, de Mysteriis seu Liturgia; tract. V, de Baptismo; tract. VI, de Consecratione ecclesiae; tract. VII, de Sepultura defunctorum. Septimo tractatui additur capitulum unicum de Matrimonio. Sed hoc deerat in archetypo codicis Alqošiani (A); nam in hoc codice post ultimum capitulum de Sepultura defunctorum

occurrit colophon cuiusdam librarii, quo dicit se absolvisse hic transcriptionem totius operis. Sed neque, in cod. A, hoc capitulum inter capitum indicula recensetur, quae initio libri posita sunt. Addititium est ergo aut in ipso cod. A aut in priore aliquo exemplari. Qui illud composuit profitetur se esse auctorem totius operis : utrum falso an vere, vix potest decerni. Videtur esse eiusdem farinae cum reliquo libro ; sed auctoris mysticum interpretandi modum quivis facile potuit imitari.

Demum in hac *Expositione Officiorum* praesto habes, lector, opus summi momenti ad totam fere rem liturgicam Nestorianorum excutiendam ; in quo, si diligenter examinetur, et cum hodierna praxi componatur, multa, nisi fallimur, invenientur de praeterita aetate testimonia, quae apud recentiores Nestorianorum scriptores non facile comperies. Hoc unum monere volumus : multis in locis sensum auctoris difficilem esse intellectu, imo penitus obscurum, nisi diligenter consideretur mystica eius ratio interpretationis. Saepe enim auctor non propriis ipsarum nominibus res designat, sed earum rerum appellationibus, quae ipsae mystice significare habentur : e. g. sacerdos saepenumero absolute « Christus » dicitur, vel « Deus » ; diaconus dicitur « angelus » ; absis ecclesiae « caelum » ; bema « Ierusalem » : et alia huiusmodi minus aperta, quae nonnisi sedula scrutatione totius libri disci possunt. Cum itaque, in reddendo latine auctoris verba, necessario haec omnia diuturno studio volverimus, quaesumus, benigne lector, ne confestim versionem nostram erroris coarguas, si sensus tibi non statim appareat. Quos autem re vera offenderis errores, pro his veniam precamur.

R. H. C.

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

*TRACTATUS QUARTUS

p. 1.

Caput primum.

Quare praecepit beatus Išō'yabh ut hora tertia mysteria con-
5 ficiamus? et quid sibi vult hoc nomen « mysteria » ?

Spiritus virtute vestrisque precibus, frater noster, e tribus agonibus evasimus, in quibus cursum nostrum in timore *tenebamus*, ne forte debitum sermonibus nostris finem adicere non possemus. Sed illis iam expositis, de quibus ad vespertinum,
10 nocturnum et matutinum officium dictum est, restat nunc ut *et* hoc explicemus, propter quod illa sunt posita. Et tu, quaesumus et rogamus, *Deum* obsecra, precumque tuarum vim multiplica, ut per pontem istum, super ignem positum, ita transire possim ut incolumis evadam, non ut amplius quid proficiam.
15 Ait enim scriptura: « Quis habitabit nobis cum igne devorante »? [1] et iterum: « Dominus Deus noster ignis est consumens » [2]. Sola ergo ipsius virtute expositiones aggredimur mysteriorum gloriosorum.

Cum ergo de tempore mysteriorum *celebrandorum* interro-
20 gaveris: — ut quidam tradunt, et sicut Mar Paulus in epistola sua ad Corinthios scripsit, et sicut de Actibus *apostolorum* audivimus, ita, inquiunt, in diebus apostolorum temporibusque *proximis* post eos, mysteria media nocte agebant, et sacramentum sumebant; et in ipsa ecclesia usque mane pernocta-
25 bant. Et in documentum, de Actibus promunt historiam Eutychi: « Nocte, inquit, cum convenissemus ut frangeremus eucharistiam, Paulusque sermonem suum protraheret, *adolescens de tertio cenaculo cecidit » [3]. Item, Paulus Corinthios increpans: « Die, inquit, quo ad ecclesiam convenitis, alius ex
30 vobis esurit, alius ebrius est » [4]: sic enim cibos ad ecclesiam portabant, ibique cenabant; et alii ex eis divites alii pauperes

p. 2.

[1] Is., XXXIII, 14. — [2] *Deut.*, IV, 24. — [3] *Act.*, XX, 7-9. — [4] I *Cor.*, XI, 20, 21.

fuerunt. Et hoc constitutum diu obtinuisse dicunt. Cum autem mala a spoliatoribus et latronibus paterentur, fidelium ordo rogavit ut immutaretur hoc constitutum. Apostoli quidem hoc faciebant: hora scilicet, qua *Dominus* corpus suum et sanguinem tradidit eis, et ipsi sacramentum fidelibus dabant, itemque 5
hora qua *Dominus* de sepulchro surrexit. Cum autem postulassent fideles ut horam ipsis in diem transferrent, propter mala quae tolerabant, illa hora mysteria agere statuerunt, qua Cephas, Spiritu descendente, populo ait: « Ecce, hora adhuc tertia est » [1]: priore constituto transeunte ab eis. In testem 10
vero pristinae horae, duos dies reliquerunt illos, quibus re vera mysteria atque resurrectio peracta erant: hoc est. Pascha [2] et Resurrectionem. Quapropter praecepit Išōʿyabh ut hora tertia diei mysteria incoharent.

De nomine « mysteria » interrogasti. « Mysterium » nomen 15
est *alicuius rei*, quae aliquid quod abest repraesentat atque imitatur; qualis est pictura regis imaginis in tabula delineata: vel si quis domum aedificet, quae *aliam* domum imitetur; et quamvis una sit altera minor, ambarum tamen anguli et porticus, ingressusque et egressus pares sunt. Ita et mysteria [3] 20
ecclesiae: figuram [4] alicuius rei praeteritae vel futurae depingunt. Quod praeteritum est, per narrationem, quod autem futurum est, per fidem praesentamus. Et sic utrumque tempus
p. 3. *per mysteria figuramus: caelum significantes, et Ierusalem, et Paradisum, et mundum, et Christum, et angelos, et homi- 25
nes. Et quaecumque in creatura videntur, per ea significamus, et quaecumque mente cognoscuntur. Et nihil est in rebus creatis, quod necessitatem habeat ut aliquid significet, quin in hoc divino officio peragatur. Divina ergo virtute proficiscamur ad sensus exquirendos praeclaros *eorum*, quae tempore myste- 30
riorum praescribuntur.

Caput II.

Cur initio mysteriorum marmīthan dicimus, deinde post hanc « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) et « Sanctus »?

Ut iam supra dixi, omnia officia *res* significant, ab initio 35

[1] *Act.*, II, 15. — [2] I. e., quintam feriam maioris hebdomadae. — [3] Codd. « mysterium ». — [4] Ad verbum « mysterium ».

creaturae et usque ad finem *mundi*. Et qui ministrant solliciti sunt, quantum mens potest, ut mysterium exhibeant omnium: etiamsi ea, *quae aguntur*, non possint proprietatem rerum omni modo praesentare, sed partem quandam. Neque enim ullum mysterium aut pictura potest veram speciem imitari: qui autem regis imaginem in tabula depingunt, non possunt imaginem eius accurate depingere, sicut est; sed quantum possunt imitantur. Et etiamsi omnia imitari possent, non possent tamen *imaginem ita* depingere ut moveret se aut imperaret. Ita et haec arcanarum rerum praesentatio, quae in ecclesia fingitur: tantum per eam imitamur, quantum imitari potest. Ab initio ergo marmītham incohamus, ostendentes nos a lege incepisse; ut initium (š u r r ā y ā) postea per novum testamentum perficiatur [1]. Incipimus autem cum septimo tono (q ā l ā), quem ante dixi mysterium exprimere adventus Iohannis. Cum hoc officium propius *ad veritatis revelationem accedat, similitudinem ab initio ostendamus *eius, qui erat* propinquus [2] Salvatoris nostri [3]. Marmītha enim vespertini officii cum primo tono persolvebatur, propter longinquitatem rei *significandae*; in nocturno autem officio, cum omnibus tonis; nunc vero, cum ultimo tono, qui est septimus: quo ostendimus, propositum omnium officiorum ad hoc officium spectare. p. 4.

Et quae est marmītha? Alii adhibent « Caeli enarrant » [4], alii « Exaltabo te » [5]. Et has in omnibus dominicis *adhibent*; sed in festis ac commemorationibus alii mutant, alii non mutant.

Qui dicunt « Caeli enarrant », sic disputant: Iustum, inquiunt, est ut haec marmītha suo iure stet accurate sicut est [6], suoque cum tono dicatur; nam et ipsa marmītha initio suo gloriosa Dei magnitudinemque eius enarrat. Item, medius psalmus *eius* ostendit Deum de tribulatione *clamantes* exaudire, nostraque omnia a Deo esse; ultimus psalmus *eius* gaudium implet electis et confusionem infidelibus. Sed et [7] ipsa marmītha, secundum ordinem psalterii, typum Iacob, tribuum patris, ostendit, nec non et patrum eius ante eum et seminis eius post

[1] Š u r r ā y ā dicebatur ante lectionem apostoli: vide cap. v, init. — [2] I. e., cognatus. — [3] I. e., Iohannes Baptista. — [4] *Ps.* xix. — [5] *Ps.* cxlv. — [6] I. e., ut videtur: integer dicatur, et sine « mutatione ». — [7] Legi ܘܐܦ ܗܟܢܐ.

eum usque ad Moysen. Et quia ipsa marmītha in cantionem (qīntā) desinit; et *quia* psalmi quoque *eius*, secundum ordinem *suum in psalterio*, initium legis sunt atque promissionum [1]; et quia *haec marmītha* aptissima est: hanc utique dicamus: nam tres testes habet, cantionem (qīntā) scilicet, et initium legis *esse*, et congruentiam. 5

Qui autem dicunt « Exaltabo te », sic respondent: Quoniam haec marmītha finem temporum significat, nec non victoriam p. 5. Eliae et confusionem filii perditionis, et *proxima est marmīthae psalmorum qui resurrectionem significant: ipsam magni 10 huius officii initium faciamus. Item, quoniam sententiae eius magnopere Deum exaltant, et *dicunt* eum exaudire eos qui ipsum in veritate invocent, aliaque *habet* idonea, ut illud: *Deum* sanare et alligare, pauperesque exaltare, et iniquos humiliare, et pluviam dare, et germinare facere, et escam et 15 potum dare, — quorum nonnulla significant mysteria gloriosa, — cum aliis huiusmodi: *haec utique dicatur*. Et utriusque partis consilium valde conveniens aptumque est.

Qui in festis ac commemorationibus mutant, ita dicunt: In festis dispensationis Domini nostri iustum est ut « Cantate Do- 20 mino » [2] dicamus, quae *marmītha* typus est manifestationis Domini nostri et dispensationis eius in Ierusalem. Cum ergo festum dispensationis frequentemus, dicatur marmītha quae dispensationem significat. Diebus commemorationum, quoniam *in eis* sanctos honoramus, dicatur marmītha illa, quae electionem 25 Aaronis eiusque filiorum significat [3], nec non et levitas et instructionem tabernaculi testimonii. Nam sicut illi ad sacerdotium electi erant, ita et sancti se Domino addixerunt; e quibus alii ad sacerdotium quoque, alii ad apostolatum et martyrium, alii ad prophetiam sunt electi. 30

Denique uniuscuiusque valde idoneum pulchrumque consilium est.

Caput III.

Quid significat mutatio ⌜in abside [4]: « Confitebor tibi in ecclesia magna [5] »? 35

[1] Vide Tract. II, cap. III. — [2] *Ps*. XCVI. — [3] I. e., ea quae cum *Ps*. XXXIII (« Exultate iusti ») incipit: vide vol. I, p. 97. — [4] A om. — [5] *Ps*. XXXV, 18.

Haec mutatio adventum Iohannis significat. Ita et officium quoque vespertinum mutationem habet duorum versuum. Nunc autem egreditur episcopus; et qua hora in absidem ingreditur, mutant, « Confitebor tibi » *dicentes*, etiamsi *marmītha nondum sit absoluta: quia tota marmītha vocem Iohannis significat. Nunc autem, hi versus significant occursum *populi* obviam Domino. Quod in abside mutant prius, *hoc est*: Iohannes prius angelos vidit, Domini honorem frequentantes, caelumque apertum, et Spiritum descendentem. Et cum haec vidisset, et ipse excitabat se ut diceret: « Ecce agnus Dei » [1].

p. 6.

Rursum, quod dicitur responsorium (ʿōnīthā), quod vocatur « Throni », vel « Absidis »: *hoc ideo fit* ut notum sit, Deum Verbum de caelo descendisse et se cum carne univisse, et Ierusalem venisse ut dispensationem suam impleret. His itaque rebus testimonium perhibent subdiaconi et diaconi cum archidiacono et episcopo. Quid etenim? Subdiaconi lanternas ferunt et ad portam altaris stant, extra vela: hoc est, suum locum longe a throno ostendunt esse; diaconi vero, alii cereos alii thuribula ferunt. Duo diaconi, ordinis custodes [2], Gabrielis et Michaelis vice *fungentes*, vacui egrediuntur, ut officium suum impleant: Gabriel quidem, quasi novi testamenti ministerium tenens, et Michael, quasi *eius* adiutor, et quasi *vetus* regimen *ei* traditurus. Et hi primi veniunt, et post eos subdiaconi, qui sunt in mediali ecclesia *angelorum*; deinde summa ecclesia [3], qui ministerium throni suscipiunt. Caput vero horum, archidiaconus, quippe ipse primus intelligit ea, quae a Creatore dispensantur, prope episcopum est, manum eius sinistram tenens [4]: hoc est, dextra prius actiones agit, deinde sinistrae fiunt notae. Ita et Dominus noster dixit: « Cum eleemosynam facis, *nesciat sinistra tua quid faciat dextra tua » [5]. Unde et archidiaconus sinistram episcopi tenet; quia quaecumque episcopus requirit aut iubet fieri, ipse quasi dextra iubet; deinde sinistram excitat ut ostendat sociis, qui circa eam sunt, *quid sit faciendum*. Ita et archidiaconus, qui sinistram illius tenet, quando secretum *aliquod* didicit, sociis suis innuit, ut ea perficiant quae fieri cupit et vult hic alter Deus [6].

p. 7.

[1] Iohan., i, 29. — [2] Sc., diaconi officiales. — [3] I. e., reliqui diaconi. — [4] I. e., ut videtur, ad sinistram eius manens. — [5] Matth., vi, 3. — [6] Sc., episcopus.

Innuit igitur *archidiaconus*, et vela revolvunt; et subdiaconi paratos se habent; et ostendit eis quod: « Beneplacitum est Domino in populo suo » [1], et paratus est ut descendat ad redimendam creaturam eius: exite in pompa ante eum. Et sic exeunt, ordo post ordinem: primi *diaconi*, ordinis custodes, 5 Gabriel et Michael, et post eos subdiaconi; post hos *reliqui* diaconi; deinde ille qui portat crucem, signum Regis victoriosi, et seriem mandatorum eius, quae traditurus est in dispensatione eius, *nempe* evangelium adorandum: et ultimus episcopus, qui est Christus, *egreditur*. *Et* quo egrediuntur? Ad 10 locum qui primus per Dei religionem erat excultus, cui *et* carnalia praecepta imposita erant: ut quemadmodum illi (sc. Iudaei) carnalibus legibus informati erant, nunc legem Spiritus accipiant; et quibus prophetae prophetabant de revelatione Domini, iisdem revelatio eius ostendatur, et *ille* in loco typi- 15 carum oblationum det *eis* oblationem veram. Itaque de caelo per viam a prophetis tritam, — scalam quam viderat Iacob, — descendit, et venit Ierusalem. Egrediuntur enim de abside, ⌜caelo [2], et veniunt ad bema, Ierusalem. Subdiaconi in transitione (šĕqāqōnē) [3] stant, hic quoque ordinem suum 20 observantes, neque ad thronum istum, qui in Ierusalem est [4], ascendunt.

Quid autem? Sunt qui vela ante episcopum aperiant, et sunt qui non aperiant usque ad « Tibi Domine » (lākhū-Mārā). p. 8. Qui aperiunt, *ita dicunt: Hora, inquiunt, qua Deus Verbum 25 ad redimendum nos descendit, eadem caeli portae aperiantur. Qui non aperiunt sic dicunt: Quamquam Deus ad redimendum nos venit, tamen mortales non eum agnoverunt: et portae caeli apertae sunt ut nos crederemus, non quod ipse caelo opus habebat aperto, neque angeli: nos autem nonnisi in ba- 30 ptismo *eius* agnovimus eum esse Deum. At baptismus eius in Ierusalem fuit: et in baptismo eius caeli aperti sunt. Quid etenim? « Cum baptizatus esset Iesus, confestim ex aqua ascendit, et caeli aperti sunt ei » [5], et omnia honori *eius debita* expleta sunt. Ita et nunc: usque ad « Tibi Domine », quod epi- 35 phaniam Domini nostri significat, non aperiatur absis.

[1] *Ps.* CXLIX, 4. — [2] A, male, « diaconi »; i. e., šammāšē pro šĕmayā. — [3] Vide Tract. II, cap. II. — [4] Sc., ad altare in bemate. — [5] MATTH., III, 16.

Et pulchrum quidem est utriusque partis consilium: hoc autem, ut non aperiant, magis mysterium significat.

Similiter et qui lampades tenent atque cereos, ascendente episcopo ad bema, revertentes in qesṭrōma (κατάστρωμα) [1] stant:
5 per hoc ostendentes se ministerium naturarum, quod tenent, non relinquere. Dominum, donec descenderet, comitabantur; et iterum ad ministerium suum reversi sunt; et alii candelabra addunt ad portam absidis: sicut enim Dominus eorum ad visitandam creaturam suam advenit, *et ipsi* honorem *ei* auxe-
10 runt per ministrationem suam. Quae omnia, etsi non in omni loco agantur, beatus tamen *Išōʿyabh*, ut supra dixi, ea praescribere sollicitus fuit, quae mysterium *aliquod* significarent.

Duos quoque diaconos, ordinis custodes, in bemate iuxta altare iubet manere; dixit enim: « Manent quasi in honorem
15 altaris et episcopi »; ut per scripturam evangelii et crucis vexillum eum, qui inter eos occultus est, episcopum, honorent: quemadmodum et in homine dispensationem ita implevit occultus *ille*, qui revelatus fuit, ut post unionem corporis et Verbi Dei *adoratio et honor et dominatio utrique pariter praedica- p. 9.
20 retur, Deo homini facto, et Homini deificato.

Et pacem instituit *aut* archidiaconus aut diaconus: nam ambo custodes sunt ordinis. Et hoc faciunt, aut propter Dominum, quia ad terricolas se demiserit, aut propter nostrae naturae exaltationem. Quod dicit: « Pax nobiscum »; et non, « Ore-
25 mus »: *de hac re* in vespertini officii expositione diximus [2].

Et *mox* incipiunt: « Tibi Domine » (lākhū-Mārā). Et qui thuribula portant secundum vespertini officii ordinem faciunt [3]. Qui in qesṭrōma sunt, revertuntur et intrant per portam diaconici, quasi iam impletum sit mysterium quod significant. Illi
30 quoque, qui thuribula *portant*, descendunt *de bemate*; qui vero ordinis sunt *custodes*, manent. Et ascendunt [cantores (?) et dicunt] canonem « Sanctus », qui est adimpletio officii typorum [4]. Usque adhuc officium dispensationis figurabant tantum; iam vero ipsa dispensatio peragitur: quia a natura inci-
35 piunt, et mox scripturam introducunt, et reliqua.

[1] Vide Tract. II, cap. II. — [2] Vide Tract. II, cap. XI. — [3] Ibid. — [4] Ad verbum: « mysteriorum ».

Caput IV.

Quare legem legunt, deinde prophetas; et mox surgentes šurrāyam dicunt?

Ut iam initio dixi, natura prius creata est, deinde data est ei lex; et homines sine lege et scriptura diu manserunt. Ita et nunc per lectiones significant. Prius legem legunt, in qua creatio naturae mundique constitutio *narratur*; et post hanc, scripturam prophetarum, quae legem et carnalia praecepta docet. Ait enim beatus *Išōʿyabh*: « Egreditur lector de porta diaconici, et adorat ad altare et venit ad bema, et ab episcopo benedicitur. Et diaconus ordinis dicit: Sedete et silete ». *Quod lector de porta diaconici egreditur, *hoc est*: de archivis testimonii venit. Quod non de abside *venit*, *ideo fit* quia imae *angelorum* ecclesiae locus longe est a caelo; et quamquam nobis altiores sunt, inferiores tamen sunt quam *ea* ecclesia, quae est supra eos, eo quod voce perficiant ministerium suum. Et ut ostendant re vera quod non sint subtiles, sicut superiores *angeli*, orarium suum, quod regis signum notaque est, super manus suas ferunt. Egreditur autem de diaconico *lector*, quia nondum trita est via, qua de caelo *angeli* egrediantur. Venit ad bema: *id est*, ad locum mandatorum, Ierusalem. Adorat ad episcopum, quasi a Deo auctoritatem acceperit ut de rebus naturae loquatur.

p. 10.

Custos autem ordinis nunc Michaelis fungitur vice. Quod iubet: « Sedete et silete », et populus sacerdotesque sedent, *hoc est*: mundus adhuc rebus utitur terrenis; et de pulvere plasmatus, in pulverem reversurus est. Et ideo aequales *adhuc* omnes homines sunt, nec Abrahae quis filius agnoscitur esse, nec filius Chanaan. Et dum lector naturalem hanc dispensationem implet, *ita res est* sicut cum angelus Noe apparuit, eique praecepit de arca *aedificanda*. Sed et Abrahae et Isaac et Hagar et Iacob apparuit *angelus*, quibus nondum *Deus* mandata legis dederat, sed hoc tantum, ut ipsum cognoscerent. Ita et lector hic venit ut loquatur; et omnes homines, qui in Ierusalem et qui in mundo, uno ordine sedent, et mortem significant.

Rursum vero, ubi primus lector legere incipit, mox alius

post eum eodem modo ascendit, librum legum ac mandatorum [1] portans; et stat a latere illius, absolutionem verborum naturae expectans. Deinde suum ipsius testamentum tradit, quod est carnalium mandatorum.

5 Et custos quoque ordinis iubet: « Silete »; *sic* ostendens: Etsi rerum mutationem vidistis, hic tamen *lector* priori similis est, neque multum praestat; nam ut ille [2] bene observetur *praecipit, neque aliquid addit eis, quae naturae propria sunt: p. 11. naturam legibus erudit, sacrificia addens atque adumbrationes, 10 quae *postea* abroganda sunt.

Cum autem finem fecerit is, qui legem significat: quid? Aliud quid iubet *diaconus ordinis*: « Surgite ad orationem ». In carnali lege ambulat, donec alia revelatio ostendatur. Postquam vero populus legem suscepit, qua per prophetas erudie-15 batur, promissumque accepit lucis oriturae: quid? Babylonem descendit; ibique, Babylone, promissum accipit, Abrahae promisso simile. *Deus* olim Abraham ascendere fecit per promissum et statutum spatium annorum. Simili modo Babylone quoque surgit vir, novo *testamento* praepositus, et promissum 20 dat de lumine orituro. Et ostendit ei, promissum *hoc* tantum temporis moraturum, donec *lumen* reveletur, quantum post promissum Abrahae datum moratus esset *populus*, donec lex ei data esset et terram promissionis hereditate cepisset. Ita Daniel orans effatus est: « Vidi virum ignis Gabrielem vo-25 lantem et volitantem et venientem de caelo; et docuit me quantum temporis permansura sit vetus oblatio » [3]. Et propter verbum Danieli dictum, « Surge tibi »: custos ordinis eodem utitur, et dicit: « Surgite ad orationem ». Quid demum? Surgite, accipite ea quae in fine ⌜impleturi estis [4], quae et auxilio 30 atque redemptioni vobis sunt.

Et surgentes, versus dicunt de vetere *testamento*, cum cantione (q ī n t ā) novi; quo ostendunt filios Israel in *virtute* promissionis novi *testamenti* sacrificia persolvere postquam Babylone ascenderant usque ad manifestationem Domini nostri. Unde

[1] I. e., librum prophetarum, qui significat dispensationem Mosaicae legis. Vide init. huius cap. — [2] Sc. lector primus. Sensus est: « praecipit ut lex, quam ille legit, bene custodiatur ». — [3] Cf. DAN., IX, 21 seqq. — [4] S: « audituri estis ».

et paucos versus de medio psalmi adhibent, aut de fine eius, p. 12. qui lectioni, quae lecta est, apti sunt, tamquam *non discedentes a forma oblationum legis. Mutationem tamen dicunt: quia terminus illis statutus fuit, donec *vetus* oblatio transiret.

Episcopus autem non surgit nunc; quia ipse locum Domini 5 nostri implet, *et* promissum de eo datum non debet adhuc apparere [1]. Absoluto demum šurrāya, aliud mysterium agitur.

Caput V.

Quare diaconus accipit apostolum et de abside egreditur; et *quare* alii per portam maiorem eum deferunt, alii per por- 10 tam minorem? et quare diaconi ante eum egrediuntur usque ad bema?

Venit iam Gabriel de caelo, ut Iohannis conceptionem annuntiet. Šurrāya namque promissum eiusdem Gabrielis ad Danielem significat. Nunc autem de abside egreditur, ut id per- 15 ficiat quod Danieli promisit. Et diaconi ante eum veniunt: id quod ostendit, hunc adventum praestantiorem esse quam Michaelis, qui vetus testamentum absolvebat [2]. Venit ergo et stat: ubi? « A dextris altaris incensi » [3], ubi Zachariae apparuit. Stat autem in latere dextro bematis, ut et per ipsum adven- 20 tum *suum* ostendat ei quod: Ego sum Gabriel, qui olim Danieli apparui, eique de eadem hac spe annuntiavi.

Nunc autem diaconus, ordinis custos, Michael, pacem instituit, locumque relinquit, in quo stat, et testamentum suum novo huic, qui advenit, ultro tradit. Iubet autem more solito: « Si- 25 lete ». Et ad verbum eius tacet populus, et diaconus clamat: loquitur Gabriel, et Zacharias tacet: qui lingua caret loquitur; et tacet hic, qui linguam possidet et loquelam. Et quomodo hoc fiat, dicam: quoniam per huius (sc. Zachariae) filium futurum erat ut vetus testamentum immutaretur et sileret, prius sacer- 30 dos tacet, de cuius ore *homines* legem requirunt [4]. Unde et p. 13. Michael angelus, cum *testamentum suum huic (sc. Gabrieli) traderet, *populum* silere iussit: non vero « Sedeatis » *dixit*.

[1] Sensus est: episcopus non debet videri, ne ante tempus impleatur promissum de manifestatione Domini, cuius vices gerit. — [2] Vel « tradebat ». — [3] Luc., I, 11. — [4] Mal., II, 7.

Illud « Silete » *dixit*, primo, propter Zachariam; secundo autem, cum nondum super Iordanem ortum sit lumen Domini nostri, adhuc in tenebris sunt populus et populi. Ierusalem autem, et qui in ea sunt, sacerdotes nempe in bemate, sedent, eo quod
5 nondum cognoverunt Lumen, nec eis apparuit. Populi vero longinqui, qui nondum legis moneta sunt impressi, ad excipiendum eum stant. Oriens cum muneribus occurrit pariter et adorationem praestat; Aegyptus cum honore eum excipit, et pastores praecipue rudes gloriam eius viderunt: ita et ii, qui in templo sunt,
10 in pedibus stant, ad eorum instar qui statim post nativitatem eum receperunt. Mulierum ordo cum illis feminis, quae rebus supra naturam assentiebant, eisque quae prophetabant, in pedibus stat: *cum* Elisabeth, inquam, et Anna quoad prophetiam, et cum Maria *quoad ea quae sunt* supra naturam. Sacerdotes vero cum Za-
15 charia sedentes ne naturae quidem assensum praebent: « Quomodo hoc sciam, qui senex sum: et uxor mea aetate provecta est? » [1] ait Zacharias angelo. Ne naturae quidem hic assentit, quamvis naturae promissorumque gnarus. Mulier autem quid? « Ecce, ego ancilla Domini; fiat mihi secundum verbum tuum » [2].
20 Et Magi, promissorum inscii atque prophetarum: « Ubi, *inquiunt*, est Rex Iudaeorum, qui natus est? Vidimus enim stellam eius in oriente, et venimus adorare eum » [3]. Pastores quoque currunt ut infantem in praesepe adorent, angeli promisso creduli. Ierusalem, promissionum ac prophetiae domina,
25 in carnis crassitudine dormitat.

Lectio autem apostoli haec significat: prima quidem sententia, *quam* alta acrique voce *diaconus* proclamat, est visio *Gabrielis* ad Zachariam. Post hanc *sententiam* autem, pacifice * ac leniter loquitur: quae visio est angeli ad Mariam, p. 14.
30 quando annuntiavit ei. Populi, qui in templo pedibus stant, *sunt* velut Oriens et Aegyptus et pastorum turma. Sacerdotes vero, socii Zachariae, sedent tacentque. Sedent quidem, Christi adventum expectantes, veterem ordinem figurantes, sicut Zacharias: tacent autem, sicut et ille. Manent Ierusalem, sicut
35 et ille mansit, donec implerentur dies ministerii eius.

Quid autem? Quidam de porta maiore apostolum deferunt, alii de porta minore. De abside tamen egreditur: et qui de porta

[1] Luc., I, 18. — [2] Luc., I, 38. — [3] Matth., II, 2.

maiore eum deferunt, ad hunc modum dicunt: Siquidem angelus de caelo descenderit, per viam hanc tritam veniat *et diaconus qui apostolum legit*: de porta maiore exeat, ut promissum eius [1] perfectius sit.

Qui de porta minore eum deferunt, haec dicunt: Licet de 5 caelo descenderit *Gabriel*, tamen per viam Mosaicae legis gradiebatur. Ubi apparuit? « Ad dexteram altaris incensi ». Quando? Dum festum expiationis agebat sacerdos. Cui? Ei, qui legalia sacrificia offerebat. Veniat ergo per viam, per quam lex et prophetae venerunt; et satis ei honoris sit regis signum, orarium 10 scilicet in humero eius, et non in manu. Sed et satis sit ei honor diaconorum, qui ante eum egrediuntur. Et, ut videtur, altera haec *sententia* magis congruens est, videlicet ut per portam minorem egrediatur.

Et sic *diaconus* per lectionem apostoli, donec absolvatur, 15 *tempus* significat ab annuntiatione Iohannis donec de deserto venit ad Iordanem. Et huius dispensationis pauci cognitionem habebant: angeli et Dominus noster et Iohannes. Ita et episcopus quoque sedet, sicut Dominus noster sedebat Nazareth, p. 15. ⁑nec potentiam suam manifestat. Et silentio sedet: et sacer- 20 dotes cum Iohanne et Zacharia sedent. Archidiaconus vero, qui baculum episcopi tenet et stat, *significat* Gabrielem angelum, qui Domini nostri honorem custodiebat etiam quando a vulgo absconditus fuit.

Caput VI. 25

Quare dicit *Išōʿyabh:* « Tribus versibus de apostolo lectis, descendit diaconus ordinis, et qui cum eo sunt, ad portam bematis, et adorat versus bema: et surgit presbyter *quidam* et adorat, et intrat cum eis »?

« Tribus versibus de apostolo lectis »: hi sunt *illi versus*: 30 primus versus, annuntiatio Domini nostri: secundus, nativitas Iohannis; tertius, nativitas Domini nostri. Nato demum *Domino*, quid? Veniunt Magi ab oriente cum pastoribus, et adorationem offerunt. Ita et diaconi accedunt ad portam bematis,

[1] Lectio apostoli significat id, quod Gabriel Zachariae promisit; vide supra.

faciebus suis ad occidentem versis, et tergis suis ad orientem, hoc est, *ad eam plagam* unde venerunt Magi. Et sacerdotem adorant, tamquam Christum. Quo facto revelatur in somnio Ioseph ut in Aegyptum fugiat. Quid enim? « Apparuit angelus in somnio Ioseph, et dixit ei: Surge, accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum » [1], etc. Nunc ergo *diaconus*, custos ordinis, quasi *angelus* in somnio, longe stat a sacerdote [2], in porta bematis, non autem prope. Capita sua inclinant, quia Dominum suum Christum adorant. Surgit sacerdos et adorat, et crucem osculatur et episcopum, et vadit cum illis. Christus nunc vadit de Ierusalem [3] ⌜ad diaconicum [4]; descendit autem per viam per quam promissa venerunt: de caelo promissa descenderunt ad populum in Aegyptum; et de Aegypto angelus, eorum dux, iter faciebat cum eis ad Ierusalem. Et cum *ad portam absidis perveniunt, hoc est in Aegyptum, quo descenderunt promissa, ibi consistunt et orationem orant: quae oratio tempus significat breve, quo in medio Aegypti manserunt [5]. Deinde intrant per portam diaconici, unde lex et prophetae egressi sunt. p. 16.

Manet autem sacerdos in diaconico, sicut Christus Nazareth; lectionem enim, quae *significat* conversationem sacerdotis [6], nemo novit nisi angeli qui coram eo stant. Et sic secreto typice agunt, et paratos se habent ad processionem, in qua evangelium evecturi sunt: quae *processio* manifestationem Domini nostri ad Iordanem significat. *Interim* vero veteris testamenti dispensatio in Ierusalem, hoc est in bemate, peragitur: *haec est* lectio apostoli. Quod sacerdotes mirantes et taciti stant [7], *hoc est*: iam duci eorum, Zachariae, silentium impositum est. Et sic sacerdos in diaconico manet, sicut *Dominus* Nazareth, usque ad tempus baptismi Domini nostri.

[1] MATTH., II, 13. — [2] I. e., a presbytero, qui evangelium lecturus est. — [3] I. e., de bemate. — [4] A om. — [5] Sc. Iesus et parentes eius. — [6] Sc., Christi. Sensus est: Quemadmodum vitam Christi absconditam in Nazareth nemo noverat nisi angeli; ita lectionem evangelii, quam lecturus est presbyter, nemo novit nisi diaconi, qui cum eo sunt in diaconico. — [7] « Sedent » fortasse legendum est (vide cap. V, ad finem), nisi iam surrexisse intelligantur ad zummāram audiendum (vide cap. VII).

Caput VII.

Quare, absoluto apostolo, diaconus dicit : « Silete » ; et ascendit cantor (ʿāmōrā) et dicit hymnum (zummārā)?

Gabriel, qui est diaconus *iste*, rebus usque ad Iohannis adventum peractis, absolvit *lectionem apostoli*; deinde iubet, ut 5 moris est, « Silete » : sic enim silentio standum est vobis donec lux vera apparuerit. Et ascendit cantor ab alio *bematis* latere ut zummāram dicat.

Quod « cantorem » (ʿāmōrā) vocavit eum, non « diaconum », *hoc est:* non est angelus, sed sacerdos de semine Aaron. Sed 10 et idcirco « cantorem », seu « cantatorem » (mĕzammĕrānā) vocavit eum, quia etiam sacerdotes laudes Domini coram populo cantabant. Quod ab alio latere *bematis* ascendit, neque unde venit diaconus venit et ipse: *ideo facit,* quia Iohannes p. 17. venit de deserto. Quod *ad locum diaconi, *id est* angeli, ascen- 15 dit, *hoc est:* repraesentat quo modo angelus de illo [1] ⌜promissum dederit [2]. Item, lectores [3] veteris *testamenti* in sinistra parte bematis stant, hoc est in loco inferiore, et minora deterioraque tradunt mandata: id est, secundum mandata eorum, ita est et eorum locus: hic autem in latere dextro *stat*. 20

Ascendit autem cantor, Iohannes, et in latere dextro stat; et verbis, quibus olim Iohannes usus est, et ipse effatur: hoc est « Alleluia », loco sermonis quem Iohannes dixit: « Convertimini, appropinquavit regnum caelorum » [4]. Et populus post eum respondet, quasi verbis eius assensum praebens. Sic ait evange- 25 lium: « Tunc exibat ad eum Ierusalem et omnis Iudaea, et baptizabantur ab eo confitentes » [5]. Vox quoque « Alleluia » sonat hebraice « laudibus celebratus ». Addit autem cantor strophas (tarʿē) versuum de vetere *testamento*. Et quid significant? Responsum quod Iohannes sacerdotibus respondit, 30 cum ad eum misissent ut viam eius cognoscerent: « Ego, inquit, sum vox in deserto clamans, sicut scriptum est in Isaia propheta » [6]. Haec prima stropha est. Quod autem dicit versum

[1] Sc., de Iohanne. — [2] Ad verbum: « promiserit »: sc. Zachariae. — [3] Ad verbum: « lectiones ». — [4] Matth., iii, 2. — [5] *Ibid.*, 5. — [6] Iohan., i, 23.

ex David: *hoc ideo fit,* quia Iohannes dixit se secundum prophetiam venisse: nam versus *ex David* testis est prophetiae; per cantionem (qīntā) autem, quam his adiungit, prophetiam impletam esse *ostendit.* Quid autem? *Ceteri* verbo eius assentiunt, et dicunt « Alleluia ». Stropha secunda est reprehensio Iudaeorum: « Genimen viperarum », etc.: id est: Etiamsi ex veteris *testamenti* scriptura contenditis vos esse filios Abrahae, nolite, inquit, in hoc confidere. Quid autem? « Ecce, securis radici apponitur arborum. Omnis arbor quae non facit fructus bonos, exciditur et in ignem cadit »[1]. Usque modo, inquit, ramos tantum peccati lex excidebat de arboribus inutilibus; nunc autem peccati radicem *Deus* evellit; et si quae *arbor* non sit apta ad fructus faciendos, excidetur, etc. Quid *ergo? p. 18. Sacerdotes neque baptizari neque eum recipere voluerunt; publicani autem et meretrices receperunt eum, et clamabant ei « Alleluia ».

Cum autem cantator (mĕzammĕrānā) typice expleverit officium Iohannis et baptismum eius, — id est sermonem quem proclamavit de regno caelorum, et prophetiam impletam, et reprehensionem Iudaeorum, — mox ⌜cum exultatione[2] paratum se habet, quia signum videt manifestationis Domini nostri: videt absidem lampadibus splendentem, et subdiaconos stantes ad custodiam, *et* caeli portas agitari; et olfacit Regis odorem venientis: et eadem hora diaconus vela movet. Haec videns cantator cum exultatione stat, et a doctrina *Iohannis* et a baptismo populi absistit. Convertit se ut laudet *eum* et obviam proficiscatur ei, qui venit; et dicit hullālam[3], et descendit ad portam bematis et stat donec ascendat evangelium. Deinde descendit ipse, ostendens quomodo *Iohannes* discipulis eius dixerit: « Illum oportet crescere, me autem minui[4] ». Et quasi porta bematis ipsa sit Iordanes, qui *situs* est ante terram promissionis[5], — populus enim Iordanem transit, deinde terram occupat, — ita in porta bematis stat, quasi ad Iordanem. Et ubi Christum baptizavit, ipse deorsum descendit, et Dominus noster[6] Ierusalem ascendit ad explendam dispensationem suam.

[1] MATTH., III, 10. — [2] Ad verbum: « cum saltu »; quod ad « saltum » Iohannis in utero matris refertur. — [3] I. e., ut videtur, « Alleluia ». — [4] IOHAN., III, 30. — [5] Vide Tract. II, cap. II. — [6] I. e., presbyter, evangelii lector, vel ipsum evangelium.

Ad dextrum latus procedit *presbyter evangelii* [1], ad locum lectorum, veteris *testamenti* ordinem observans, cum quo novum testamentum, suam doctrinam, consentire demonstrat. Et primum quidem ad episcopum vadit *evangelium,* qui illud osculatur: per quod ostendit, Verbum, quod de caelo descen- 5 derit — quod significat evangelium — unitum fuisse cum homine ex nobis *desumpto,* hoc est episcopo.

Caput VIII.

Quare praecepit Išōʿyabh ut presbyter, qui evangelium defert, paenula (phainā) induatur, diaconi vero tunicis, hique 10 p. 19. luminaria portantes *et thuribula ante eum egrediantur; subdiaconi quoque, suis relictis locis, cum lampadibus ei obviam veniant?

Diaconi, quoniam summam *angelorum* ecclesiam figurant, statim se parant ad exeundum ante regem, in regalis servitii 15 vestitu apparentes; presbyter autem paenula *induitur:* hoc est, ipse habitum gerit regalem; diaconi vero tunicas, quae verum servitutis ordinem ostendunt. Luminaria et thuribula *habent,* quae tempori convivii idonea sunt. Sic enim et reges a ministris honorari solent. Subdiaconi, qui mediam *angelorum* 20 ecclesiam significant, nutu eorum viso, qui in superiore ecclesia sunt, relinquunt ministerium luminarium, quod agunt [2], et in occursum eius festinant. Inferiores vero *ordines* illi, quia non sine sermone intelligunt, non videntur.

Ordinis custos, diaconus Gabriel, in sinistro stat latere *be-* 25 *matis,* contra regem qui apparuit. Et quid nunc proclamat? Primo quidem loco [3] *dixerat:* « Sedete et silete »; medio autem loco [4]: « Silete ». Nunc autem quid? « Stemus parati ». Et iure hoc facit. Quando autem carnalis lex pronuntiabatur, cuius finis mors erat, in terra *nos* fecit sedere; quia nos mortales 30 sumus, et nostra mandata ipsi haud convenientia sunt. Cum autem spem revelationis gentium annuntiaret, praecipiebat:

[1] Vel, ipsum « *evangelium* ». — [2] Ad verbum: « quae tenent ». At subdiaconi locum occupabant sub lampadibus in media abside suspensis (vide Tract. II, cap. II), et ideo quasi angeli reputantur illi, qui stellas dirigunt. — [3] I. e., ante lectionem legis: vide cap. IV. — [4] I. e., ante lectionem apostoli: vide cap. V.

« Silete ». Quoniam vetus testamentum silere faciebat, et audiri novum, tacere nos cum vetere, ad novum autem recipiendum stare oportebat. Nunc vero, quando lumen et redemptio omnium advenit: State parati; et cum statis, nolite in alienam cogi-
5 tationem declinare aut in inania verba erumpere; neque aliena cogitatione videamini *occupati*; sed aures vestras inclinate, et audite verba evangelii. Sed et antehac alios iubebat, « Sedete » inquiens, *et rursum, « Silete »: nunc autem seipsum p. 20. cum congregatione socians, « Stemus, inquit, parati et audia-
10 mus »; per quod *sic* ostendit: Usque adhuc data sunt vobis mandata vobis convenientia, id est: Hoc manducate, et illud non manducabitis, et adulterium non facietis neque furtum, etc., quae nobis [1] minime conveniant si mandentur. Neque enim adulteramus nos, sive mandatum sit nobis ne adulteremus sive
15 non mandatum; sicut nec, simili modo, furtum et homicidium *facimus*. In hoc *autem mandato* vobiscum sumus, quando spiritaliter vivitis: et iure horum *mandatorum* indigemus; *hoc* enim desideramus et expectamus, liberari nos ab inconstantia. Si autem vos non liberati fueritis a morte, nos ab
20 inconstantia non liberabimur. Antehac non audivimus spem resurrectionis mortuorum; sed et laborem nostrum pro vobis in vanum esse existimabamus. Nunc autem, quando hoc mysterium revelatum est, Dominusque redemptionem mortalibus facturus est, iure hanc allocutionem nos una vobiscum audimus.
25 Antehac, in quibus *pro vobis* laboribus versabamur, id curabamus, ne cum daemonibus eiceremur; neque aliam redemptionem ullam expectabamus, quia filiis Adam bonis mercedem in hoc mundo dari videbamus. Nunc *autem* spem resurrectionis mortuorum audivimus; sed et spem adepti sumus, fore ut libe-
30 remur a prava voluntate et a passionibus rationalium *creaturarum propriis:* « Stemus » *ergo,* et laeti *omnes* una turma simus; et « audiamus » verba quae et nos et vos gaudere faciunt: una ecclesia simus. Et propter hoc ita iubet: « Stemus parati ».

35 Quare, et ipse sacerdos, qui est Dominus noster, videns angelos et corporales bene paratos ad ipsum recipiendum, sententiam idoneam pronuntiat, id est: « Pax vobis ». Nunquam

[1] I. e., diaconis, qui cum angelis comparantur.

p. 21. audivimus angelos, cum apparerent, nec ipsum Dominum, *hanc vocem adhibuisse: ad Adam dixit: « Ubi es, Adam? » [1] ad Abraham: « Ego sum El-Šaddai, Deus » [2], etc.: ad Moysen: « Moyses, Moyses, solve calceamenta tua de pedibus tuis » [3]; ad Isaiam [4] « Vidi Dominum sedentem super thronum excelsum » [5]. Quid autem nunc? Sublime eloquium: « Pax vobiscum ». Soluta est tribulatio, quae alligata erat super naturam mortalium; cessavit angustia, quae super vos regnabat. Usque adhuc legati ad vos veniebant cum terroribus: nunc Dominus legatorum cum pace. Et cum hanc *allocutionem* adhibet, usuram reddunt spiritales et corporales: « Et tecum, *inquientes,* et cum spiritu tuo »: de tuis tibi gratias agimus, de sapientia, quam docuisti nos. Et cum tu nos, quamvis indignos, honoraveris, quod possumus tibi rependimus. Et ostendens quod Deus est ille, qui homo factus est, et homo ille, qui deificatus est, — qui est Dominus noster Iesus Christus, — populus ei dat gloriam.

Post haec autem, quid? « Silete » nunc. Et quare? Liberatis iam nobis, et invicem coniunctis, inque unum populum factis, Salvator de genere vestro advenit ut nos et vos redimat. Et ego ei custos ordinis creditus sum, a quo vos eius verba audiatis, quae ego scio quia mysterium [6] eorum didici: audite, ut *ea* vobis narremus. Populus autem quasi domino et servo *eius* obedit: facies suas ad Regem revelatum convertunt, capita sua detegentes, quae Adami peccato erant obtecta; et facies suas sursum levant, pro eo quod ⌜primi homines⌝ [7] nuditatem suam viderunt. Et sic manent donec absolvatur lectio. Ministri [8] vero, qui vasa [9] tenent, ordinatim stant: subdiaconi in media transitione (šĕqāqōnē), quippe quibus ad thronum ascendere non p. 22. liceat; diaconi cereorum, in utroque *latere bematis. Et thuribula more debito tractant; et euntes, ab episcopo, tamquam a Domino, benedicuntur; et ad altare et ad crucem et ad evangelium accedunt: primo quidem ad dextrum latus, deinde ad sinistrum, tertio ad turmam diaconorum, ordinis custodum.

[1] *Gen.*, III, 9. — [2] *Ibid.*, XVII, 1. — [3] *Ex.*, III, 4, 5. — [4] *Sic.* — [5] Is., VI, 1. — [6] Seu « secretum ». — [7] Ad verbum: « domus Adami », quod valet syriace: primi homines, seu Adam et Eva. — [8] Seu forte « Diaconi ». — [9] Ad verbum « res ».

Sunt autem qui diaconis una cum congregatione *incensum* dant; qui vero non cum congregatione dant diaconis, ita dicunt: Quemadmodum servorum ordo cum dominis atque convivis non debent epulari, — sed postquam hi epulati sunt, epulentur et
5 illi, — ita nec diaconorum ordo, qui servitium praestant, cum congregatione coaequentur; sed postquam aromatibus congregatio recreata fuerit, tunc et illi recreentur. Illi autem, qui diaconis una cum congregatione incensum dant, sic dicunt: Sicut una iam ecclesia facti sumus in Christo, nec servorum
10 nec dominorum mentionem faciamus, sed aeque *omnibus* fumum et incensum offeramus, quia simul in concordiam redacti sumus. Et priores illi, quando mysteria agunt, naturalem distinctionem inter spiritales et corporales observant; hi autem alii, supra mortalitatem *elevatos* nos esse dicunt. Sic una et
15 altera pars tradit.

Caput IX.

Quare in diebus passionis et in baptismo diaconus ante evangelium dicit: « In silentio estote et silete »; non autem: « Stemus parati? ».

20 Quia dies ieiunii ⌜ad nos pertinent [1], neque angeli nobiscum *in ieiunio* fiunt participes; et rursum, *quia* passio et mors Domini nostri propter nos fuerunt; et iterum, *quia* baptismus nobis datus est, — nec enim spiritales nobiscum in ieiunio participes fiunt; neque *omnino* manducant; nec in passione par-
25 ticipantur nobiscum: *pro nobis enim mortuus est Christus: nec in baptismo participantur: quia nos in mortem Filii *Dei* baptizamur, mortemque et resurrectionem significamus, — iure nunc, cum *presbyter* evangelium legit, quod ista significat, nobis diaconus praecipit, quasi ipse sit ab huiusmodi rebus remotus. Ubi vero dispensationem redemptionis agit, doctri-
30 namque *eius* declarat, *angeli* nobiscum sociantur. *At* ubi lectio ea significat quae nostra sunt propria, dissociat se a nobis *diaconus*, neque participatur in mandatis quae nobis data sunt:

p. 23.

[1] Ad verbum: « nostri sunt satellites » (g ĕ z ī r ē): vide vol. I, p. 62, l. 28. Išōʿdādh, *Com. in evangg.* (ed. M. Dunlop Gibson), p. 232, vocem ܕܓܙܝܪ̈ܐ per ܦܢܩ̈ܝܐ et ܡܫܡ̈ܫܢܐ elucidat.

mandatis, inquam, de ieiunio, de passione, de baptismo. Quia haec nostra sunt propria, — angelus namque ipsum Dominum gloriae in passione confortabat, ut dicitur: « Apparuit ei angelus de caelo, qui confortabat eum » [1]; et rursum, in ieiunio eius, postquam Satanam vicerat, angeli accesserunt et ministrabant ei; et rursum, cum baptizaretur, angeli in honorem eius descenderunt, — iure nunc diaconus nobis praecipit, nec seipsum nobiscum consociat. 5

In festis *vero* ac dominicis, quoniam resurrectionem agimus, *et* angeli in resurrectione super lapidem sederunt, et una nobiscum superni ordines requiescebant: nobis se socium adiungit *diaconus,* quando *his* diebus laetitiae stamus ad festum celebrandum. Haec sicut congruum est descripsimus. 10

Caput X.

Quare accedit presbyter, et evangelium, una cum eo qui legit, sustinet? et quare, cum absolutum est evangelium, episcopus illud osculatur; et archidiaconus accipit illud et super altare ponit? et quare alii, quando egreditur evangelium *de abside,* osculantur illud, alii non osculantur donec de bemate descendat? 15 20

Quod presbyter evangelium sustinet: *per hoc* assensum praebent verbis Domini nostri dicentis: « Super os duorum vel trium testium stabit omne verbum » [2]. Sed et ab initio Deus ita dixit: *« Non est bonum Adamum esse solum: faciamus ei » [3], etc. Et quando Deus apparuit Abrahae, cum duobus angelis visus est. Et in epiphania Domini nostri, Pater de eo testimonium dedit et Spiritus. Ita et nunc, presbyter ad evangelium sustinendum ideo accedit, ut evangelium per scripta, presbyter voce, alter vero *presbyter* nutu et silentio, tres testes credi dignos significent. p. 24. 25 30

« Et cum, inquit, absolutum est evangelium, vadit ad episcopum, et ipse osculatur illud »: ostendens hanc dispensationem ab homine de nobis *sumpto, et* divinitate uncto, fuisse expletam. Et sic evangelium respiciamus quasi Deum Verbum, qui in homine de nobis *sumpto,* episcopo, inhabitavit. Et cum 35

[1] Luc., xxii, 43. — [2] Matth., xviii, 16. — [3] *Gen.*, ii, 18.

dispensatio per lectionem perageretur, in hac dispensatione episcopus particeps factus est osculando *evangelium* initio: et nunc *similiter* in fine.

Ceterum, ante diximus egressum evangelii de abside esse 5 adventum Domini nostri de caelo in Ierusalem, lectionemque eius esse doctrinam et dispensationem illius post baptismum. Nunc autem, impleta dispensatione, quid? Venit ut seipsum morti tradat. Et archidiaconus, vicarius episcopi [1], accipit evangelium et super altare ponit. Quod non ipse *sacerdos* illud 10 ponit, sed archidiaconus, ideo fit quia aliorum interventu *Christus* in cruce suspensus est. Venit ipse sacerdos, et evangelium cum eo, propterea quod sua sponte ad passionem venit, neque vi coactus.

Restat autem ut dicamus, quare quidam evangelium oscu- 15 lentur quando de abside egreditur, alii vero non osculentur donec ingrediatur. Qui osculantur illud quando egreditur, ita dicunt: Quo tempore Lumen saeculorum apparuerit et de caelo ad Iordanem venerit, *eodem* nos faciem eius cum laetitia excipiamus; quia scimus quod ipse *vivificator noster est. Qui non p. 25. 20 excipiunt illud, sic dicunt: In adventu eius de caelo, etsi angeli et spiritales eum agnoverunt, nos tamen, donec baptizatus est, et Iohannes testimonium perhibuit de eo, et Pater de caelo clamavit et Spiritus descendit, non cognovimus eum. Et si quidem earum rerum, quae ibi fuerunt, typos agimus, oportet 25 nos ita exhibere ut ibi factum est, neque ad excipiendum eum occurrere nunc, cum nec noverimus nec viderimus eum; neque faciem nostram ad eum convertere donec accurate eum cognoverimus. Ergo, ubi pacem dat [2], et diaconus dicit: « Stemus parati », — « parati » autem *stamus,* quando facies nostra 30 *versa* est ad orientem, — sic stemus, et ad Pacem respondeamus: non convertentes faciem nostram. Et sic maneamus donec indolem sermonis viri audiamus [3]: neque cuivis vocanti acquiescamus donec eum veritatem habere discamus. Nam et ipse Dominus ad hoc miracula et virtutes operatus est per nomen

[1] Ad verbum: « qui est impletor post episcopum ». Sed « implere » saepe apud nostrum auctorem significat « locum implere alicuius », seu « vices gerere ». — [2] Sc., presbyter qui evangelium legit. — [3] I. e., ut videtur, donec expleta sit evangelii lectio.

suum. ut agnosceretur et praedicaretur et crederetur. Et nos eam formam nunc imitamur. quae fuit in baptismo *eius expressa.* Postquam baptizatus erat et signa coeperat *ostendere,* tunc multi in eum credebant. Nos quoque per doctrinam et signa eius ad eum convertamur; et post passionem eius excipiamus 5 eum, quando descendit de dispensatione bematis post passionem eius, ut mulieres et discipulos imitemur. Hi ante passionem eius non existimabant eum adoratione dignum: sed mulieres unctione eum honorabant: et Christum. Dei Filium. vocabant eum quaedam ex eis cum discipulis. Attamen *ita* eum voca- 10 bant, quasi unum ex unctis de domo David. et quasi *virum* timentem Deum, ac eius Filium nominatum: sicut in quodam loco dicitur: « Filii Elohim » [1]; et iterum: « Filius meus et primogenitus meus Israel » [2]: et: « Filios educavi » [3], et reliqua. Sed adoratione dignum eum non ante passionem iudi- 15 cabant. Cum autem esset in cruce glorificatus, et de sepulchro surrexisset, mulieres apprehendebant pedes eius et adorabant eum: et discipuli, cum vidissent eum. adorabant. Ita et nos p. 26. faciamus: cum mulieribus et discipulis adoremus *et honoremus eum. Et horum, ut videtur, *sententia magis* conveniens est. 20

Caput XI.

Quid significat homilia (ʿāmōrūthā) post evangelium? et quare diaconus hic dicit: « Sedete et silete »? [4].

Quemadmodum Dominus noster, quando cum turbis in parabolis loquebatur, solis discipulis suis parabolas interpretabatur, 25 — sicut parabolam seminis et seminatoris, agrique et zizaniorum, discipulis non intelligentibus denuo interpretatus est, — ita est homiliae significatio.

Cum dicit diaconus: « Sedete et silete », ita ostendit: Audistis iam signa Domini nostri et dispensationem eius, sed non 30 intelligitis: humiliate vos cum discipulis, ut vobis de novo explicetur. Et cum didiceritis cum discipulis, quid sit signum adventus eius et consummationis mundi, morte voluntaria vos mortificate, ut mysteria occulta sciatis.

[1] *Gen.*, VI, 2; *Iob.*, I, 6, etc. — [2] *Ex.* IV, 22. — [3] Is., I, 2. — [4] A add. in marg.: « de turgāmā ».

Et sic concionator (ʿā m ō r ā) in doctrina sua et allegoriam[1] festivitatis ostendit et interpretationem lectionis. Per lectionis interpretationem, typum *exhibet* doctrinae *Domini* discipulis eius *traditae;* per allegoriam festivitatis, *repraesentat* quemadmodum *Dominus,* in monte Thabor se transfiguraverit coram Cepha et Iacobo et Iohanne, et in specie resurrectionis apparuerit. Cum ergo nos a discipulis fidem acceperimus, non a crucifixoribus: aequum est ut interpretationem doctrinae, quae coram omnibus pronuntiata est, iterum doceamur.

Item, alio modo: diaconus, praecipiendo « Sedete et silete », hoc ostendit: Nolite putare, o homines, pares vos esse ad intelligendam vim dispensationis Domini nostri, nisi a carnis crassitudine per mortem vos expediatis. *Iam ergo mortui estote per mysterium, ut possitis, sicut Christus qui surrexit, haec bona cognoscere, quae erga nos facta sunt. Et concionator quidem stat sicut Dominus noster: hunc supra peccatum *elevatum* esse ostendens, et mori non fuisse dignum.

p. 27.

Et haec diaconus iubet quasi domus praepositus, qui domini sui voluntatem novit. Nam et diaconus in diaconico prius discit quae concionator sit interpretaturus: per quod significat, arcana prius a spiritalibus secreto sciri, qui ea postea aperte exhibeant.

Ait insuper Išōʿyabh: « Non sedent diaconi »: hoc est, spiritales non patiuntur cum mortalibus. Item, quasi in honorem Domini nostri stant.

Caput XII.

Quid hic litaniae (k ā r ō z w ā th ā) significant? et quare primam ille, qui in ordine stat, proclamat, alteram qui apostolum legit?

Ante, in vespertini officii expositione, demonstravimus litanias passionem et mortem significare; per petitionem vero et supplicationem *earum* exhiberi resurrectionem *Domini nostri.* Ita et nunc: nam evangelii lectio dispensationem Domini post baptismum significat; descensus eiusdem *evangelii* de loco

[1] Syr. ḥ u g g ā y ā; vide Brun, *Dictionarium syriaco-latinum,* s. v. ܐܚܓܝ : ܚܘܓܝܐ « allegorice exposuit ».

lectorum (bēth qārōyē) *significat, Iudaeos* duxisse eum ad crucifigendum; quod super altare ponitur, *hoc* crucifixionem eius *docet*. In crucifixione eius datus est locus misericordiae. — dico autem, per mortem suam Patrem, qui misit eum, cum genere nostro reconciliavit, — et rursum, quando crucifixo- 5 ribus misericordiam et remissionem petivit, nec non et poenitentibus, sicut erga latronem fecit.

Quibus perspectis, ductores [1] populum excitant ut misericordiam petat, sicut peccatores et poenitentes.

Prior ascendit Michael: quia ipse est ductor primus, qui 10 p. 28. petitiones novit eas, *quae mortalitati opus sunt: sicut in vespertini officii expositione diximus [2]. Nunc autem, non dicit « qui misericordia dives es », et alia illa. Cur non? Quia bonitas eius et misericordia, ecce, iam manifeste apparuerunt; et quod « misericordia dives est », didicistis, eo quod in mise- 15 ricordia visitaverit vos, et quod non sit passus in morte Filii generis nostri, quem sibi coniunxit.

Sed et Gabriel quoque, novi *testamenti* dux, venit ut impleat quae sua sunt: et *hic* mortem significat atque resurrectionem.

Postquam de sepulchro surrexit *Dominus, dispensatioque* 20 *eius* expleta est, restat ut ad caelos ascendat.

Caput XIII.

Quare duo diaconi crucem et evangelium portant, et *diaconi* ordinis ante eos procedunt? et quid sibi volunt verba: « Qui baptismum non suscepit »? et quare, cum dicunt: « Ite audi- 25 tores », diaconi vela ligant, subdiaconi templi portam [claudunt], sanctimoniales feminae (bĕnāth qĕyāmā) vero portam mulierum?

Completa iam tota dispensatione, spiritales, diaconi, spiritali ministerio praepositi, ascensionem figurant. Canonem vero 30 « Sanctus » [3] ideo non dicunt, quia hic canon misericordiam petit. Misericordia Dei *iam* revelata est: petitionem misericordiae hic memorari non decet. Quid autem? Presbyter, evangelii lector, ea quae decet implet: orat: « Rogamus te, comple

[1] Sc., diaconi. — [2] Vide Tract. II, cap. XIII. — [3] I. e., hymnum trisagium.

nobiscum gratiam tuam: et effunde super manus nostras donum tuum hoc, quod statuisti nobis ab initio dispensationis tuae: et quemadmodum in omnibus renovati sumus, renova nos in ascensione tua in caelum, per revelationem Spiritus tui, quem super
5 nos oriri fecisti ».

Et *diaconus populum praeparat ut accipiant, sicut discipuli, p. 29. benedictionem ascensionis. Quo praecipiente, archidiaconus et alius *diaconus* crucem et evangelium tollunt, et qui sunt *diaconi* ordinis ante eos *procedunt*. Per quattuor enim perficitur
10 ascensio, secundum quod omnia nostra per quattuor habent perfectionem suam: quattuor elementis gubernamur; et quattuor humores sunt in homine; et regiones, quae circumdant nos, quattuor sunt; sed et homo ad dextram et ad sinistram et protinus et retrorsum se convertit; et si in tribus partibus aliquid
15 sustulerimus, dum reliqua pars non elevetur, elevatio imperfecta est. Rursum, sicut terra et aqua ministrant nobis per ea quae ferunt, aer autem et ignis simpliciter [1] ministrant: ita et duo diaconi ascensionem ambulando comitantur, duo portando *crucem et evangelium*. Et ubi ad caelum, absidem, per-
20 ventum est, *diaconi* ordinis in porta consistunt; qui crucem et evangelium portant, ad altare ingrediuntur. Sic enim ii, qui Dominum nostrum [2] portant, usque ad thronum eius deducunt eum; ceteri vero hic manent, donec intercludant visionem discipulorum, ne ascensionem intueantur: ut Lucas in Actibus
25 ait: « Cum intuerentur in caelum, dum ipse abibat, apparuerunt eis duo viri stantes iuxta illos in vestibus albis » [3]. « Iuxta illos », inquit, stabant, quasi non longe abessent, ut visionem illorum intercluderent a conatu eorum quae apprehendi nequeunt, et docerent eos quod venturus esset in fine temporum.
30 Et sic stant, expectantes ut episcopus populo benedicat, sicut praecepit eis [4] *Dominus*.

Episcopus nunc rector est loco Domini nostri, a quo accepit ut quidquid alliget aut solvat, alligatum et solutum sit et in caelo: ita ut, — sicut ait Dominus noster: « Ubi duo vel tres
35 congregantur in nomine meo, ibi sum ego inter eos » [5], — *sa- p. 30. cerdos sic se habeat, ac si ipse Christus populo benedicat.

[1] I. e., per se, non alia dona suppeditando. — [2] I. e., hic, evangelium. — [3] *Act.*, I, 10. — [4] Cfr. *Act.*, I, 4. — [5] MATTH., XVIII, 20.

Cum autem benedictionem acceperint, sicut discipuli, quando elevatis manibus benedixit eis: quid spiritales[1] *faciunt?* Clamat ordinis custos, Gabriel: « Qui baptismum non suscepit, discedat ». Hoc est: O homines mortales, haec omnia, quae vidistis, fide nunc cognoscuntur, per quam *fidem* baptismum accepistis. 5 Et si in morte Christi et in resurrectione eius baptizati estis, confitemini quod vos quoque cum illo resurgetis, quo die venturus est glorificari in sanctis eius. Si autem, quamvis baptizati[2], non creditis in resurrectionem, a regni quoque ovili eritis alienati. Audite Paulum dicentem: « Qui in Christo baptizati 10 sumus, in morte eius sumus baptizati »[3]. Si ergo in morte eius baptizati estis, consurrexistis cum eo per mysterium. Quod si hoc a vobis pro vero non habetur, exite de ovili regni.

Iterum, compar istius, Michael, dicit: « Qui non accipit sibi[4] signum (rušmā) vitae, discedat ». Hoc est: Etiamsi impressi 15 estis signo vitae: ex more *tamen* tabernaculi testimonii signati estis[5], signo prophetarum, qui prophetaverunt de hoc mysterio vitae, quod revelatum est. Et si illorum signo signati estis, ad signum addite crucem[6]. Signum namque capacitatem corporis ostendit: huius capacitatis impletio, operatio est. Si 20 ergo prophetia signati estis, linite membra vestra pigmentis, quae illi vobis nota fecerunt, qui vos signaverunt, ut sitis corpus immortale: si vero non accipitis, exite de ovili regni.

[1] Sc., diaconi. — [2] Ex his verbis pariter et sequentibus manifestum fit, disciplinam catechumenatus obsoletam iam fuisse; nam auctor has diaconi proclamationes aperte de baptizatis accipit. — [3] *Rom.*, VI, 3. — [4] Auctor hanc proclamationem de futuro tempore intelligit, et ita legit: « Man dĕ-lā mĕqabbēl leh rušmā dhĕ-ḥayyē, nezal »: i. e.: « Qui non *accipit sibi* signum vitae, discedat ». Ita cod. A hic punctis instruit verbum, « mĕqabbēl » (« accipit »); et paulo infra legimus: « si vero non accipitis ». Ita quoque in textu Urmiano, qui hodie in usu est inter Nestorianos, legitur: « accipit ». Vera tamen forma verbi haud dubie est « mĕqabbal », ut et in *Missali Chaldaico* habetur. Unde tota proclamatio ita verti deberet: « A quo non *acceptum est* signum vitae, discedat »; et ad unctionem baptismi spectat. Cfr. Narsai (ed. MINGANA, vol. I, p. 271): « Omnis qui non *accepit* (qabbel) signum vitae, discedat »; ubi tamen formula ad metricum usum accommodata est. — [5] Sensus ex Tract. V, cap. VI (de Baptismo) eruitur: unctio corporis, quae praecedit mersionem, significat unctionem in vetere testamento collatam. — [6] I. e., ut videtur, conversationem Christiano idoneam.

Deinde et ille, qui crucem portat, — cherub qui currum sustinet, [1] — dicit: « Qui non sumit, discedat ». Hoc est: *Persuasum sit vobis, fratres, quod ea quae [ab] his, rectoribus vestris, praecepta sunt, — a Michaele, inquam, *diacono* signi, et Gabriele verae imaginis [2], — veraciter vobis praecipiant; namque portam hanc nemo invenit, nisi faciat sicut praeceperunt rectores vestri. Cessate ergo ab eis quae mortis sunt, et accipite ea quae dicta sunt vobis. Quod si haec non facitis, quomodo resuscitati estis a morte per mysterium? exite de ovili regni. p. 31.

Cum autem tres testes testimonium perhibuerint populo, ille, qui omnem plenitudinem implet [3], nullum *insuper* testimonium aut mandatum eis infert, — si enim tribus istis non consentiunt neque attendunt, nihil prodest si quis *aliquid* de novo dixerit eis, — sed subdiaconis praecipit, qui sunt media *angelorum* ecclesia: « Ite auditores, portas videte ». Vos, auditores nostri, scitote, inquit, quod hoc nobis mandatum est: Post ingressum *Domini* in caelum, portas claudite, quas peccatores pulsant. Ita et Dominus noster de fatuis *virginibus* ait, quod, porta clausa, venerunt et pulsabant portam dicentes: « Domine, Domine, aperi nobis » [4]. Ita et nunc, dubitatores expellendo, id significant quod et Dominus noster per parabolam de rege et servis eius: illum *enim* in tenebras exteriores eiecit, cui non erant vestimenta nuptiis idonea. Dubitatoribus eiectis, statim portas claudunt, quas fatuae pulsant. Et sicut rursus ait: « In fine eligite zizania de medio tritici » [5]: ita subdiaconi eligunt, qui de mediali ecclesia *angelorum* sunt et huiusmodi rerum auctoritatem habent. Sed et de mulieribus ordo diaconissarum delectus est, et earum quae portas claudunt [6]; quia totum agmen domus Adami unum est, etiamsi *fecunditate et naturali copia inter se diversi sint. p. 32.

Illi ergo, sicut dictum est eis, ita faciunt, et portas claudunt. Et ii quidem, qui baptismi participes effecti sunt sine mo-

[1] Cf. Ez., cap. x. — [2] Nempe, Michael qui proclamavit de acceptione signi (quod significat unctionem sub vetere testamento collatam), et Gabriel qui proclamavit de baptismo aquae (qui significat baptismum Iohannis: vide Tract. V, cap. vi). — [3] Sc., diaconus quartus: vide quod dictum est supra de numero quattuor. — [4] Matth., xxv, 11. — [5] Matth., xiii, 30. — [6] Sc., ostiariarum.

ribus [1], in medio loco relinquuntur. Non exeunt foras, propter fidem *suam*; sed ingredi [2] prohibentur, quia iugum laborum non sustulerunt. Sic agitur erga eos qui in templo sunt. Vela autem, ante portam thalami pendentia, ligantur.

Episcopus quoque, qui vice Domini nostri in terris relictus est [3] ut repraesentet eius mysteria, doctrinam incohat per actum qui naturam significet eiusdemque purificationem [4].

Alii autem aliter dicunt: nempe consuetudinem fuisse in initio fidei, ab apostolis *institutam*, baptizandos non baptizari usque ad trigesimum annum, hoc est aetatem Christi [5]. Et uno, *inquiunt*, anno ante baptismum, signabant eos signo baptismi: per signationem prioris anni significantes baptismum Iohannis ante Dominum nostrum. Dicunt insuper, quod ii quoque, qui baptizati fuerant, sed propter fortuita *peccata* contracta a sacramento se abstinebant, mysteriorum officio usque ad hanc horam interesse solebant; et hanc ob rem diaconi ita clamabant; et ubi *diaconus* dicebat: « Qui non suscepit ⌜baptismum discedat » [6] et: « Qui non accipit sibi »: exibant illi, qui baptizati non erant; et rursum, si quis ob fortuita *peccata* sacramentum non sumeret, exiret; qui vero sumebant, manebant; et deinde *diaconus* subdiaconis praecipiebat ut portas clauderent.

Quibus autem sic respondendum est: Si haec praxis immutata est, verba quare non sunt ablata? At concedatur, diaconos p. 33. *haec iubere: portas quare subdiaconi claudunt? et quare non unus de congregatione portas claudit? [7]. Quomodo hoc munus assignatum est subdiaconis? Atqui, ut supra diximus, beatus Išō'yabh de eis rebus sollicitus fuit, atque praescripsit, quae mysteria exprimerent, neque de factis ipsis adeo curabat: et *ita praescripsit* quia et subdiaconi mediarum re-

[1] I. e., laici: hic et passim auctor per vocabula « mores » et « labores » significat sacri ministerii officia (vide praecipue cap. XXV). — [2] Sc., in absidem. — [3] Nempe, episcopus adhuc in bemate manet. — [4] Hoc ad manuum ablutionem refertur: vide cap. seq. — [5] Cf. Luc. III, 23. — [6] A om. — [7] Auctor hoc disputat: has proclamationes non secundum proprium verborum sensum esse intelligendas, sed mystice; et hoc probat ex ultima formula: « Ite auditores », quam etiam adversarii de subdiaconis accipiebant, non de catechumenis aut laicis: ipse enim Išō'yabh munus claudendi portam templi subdiaconis assignavit.

rum potestatem habent, — cum sint media *angelorum* ecclesia, — et illi, qui in templo sunt, in *quadam* medietate stant [1]: *qui* propterea quod baptismo signati sunt, operibus vero non fuerunt strenui, in templo stant. Per quod hoc ostendunt: quod ii *pariter* qui in fide strenui fuerunt, et in anima sanctificati sunt, corpore vero non laboraverunt, et illi qui corporaliter laboraverunt, sed baptismum non susceperunt, in uno ordine et in una mansione videntur esse; ii vero qui nomine quidem baptismum susceperunt, sed secundum haereticam confessionem in Dominum nostrum crediderunt, foras egrediuntur de regno.

Denique, qui crucem et evangelium portant, non ponunt *ea* super altare donec vela ligentur; sicut nec discipuli [2] potuerunt comprehendere destinatum Domini nostri locum, quo ipse pervenerat.

Ubi vero absoluta est Domini nostri dispensatio, et ipse in caelum ascendit, apostolosque Spiritu suo sapientes reddidit: demum responsorium (ʿonīthā) incohant, quod passionem eius et mortem et resurrectionem, totamque dispensationem eius declarat.

Accepta illorum proclamatione, congregationeque cum illis confitente, discipulisque omnibus et populo in una concordia responsorium dicentibus, tandem Simon Cephas, episcopus, qui est caput sicut Dominus eius, discipulique omnes, qui cum eo sunt, una cum Christo mortem figurant [3].

Caput XIV.

Quid significat sessio episcopi et presbyterorum inter responsorium (ʿōnīthā) Mysteriorum in bemate *canendum*? et quare unus ex presbyteris *accipit baculum episcopi et stat loco p. 34.

[1] Argumentum huiusmodi videtur esse: subdiaconi, aeque atque ii qui in templo sunt laici, « medii » quodammodo sunt; cum ergo « auditoribus » praecipiatur ut curam portarum habeant, non absurde hoc a subdiaconis perficitur. « Auditores » est re vera nomen catechumenorum; et haec proclamatio olim ad ipsos catechumenos spectabat, ut liquet ex dictis Narsai (ed. Mingana, vol. I, p. 272): « Ite auditores, videte diligenter portas externas, ne quis alienarum religionum intret. Iuxta portas stant hi, quasi mercenarii, neque communicantur in mysteriis ecclesiae, sicut domestici ». — [2] « Discipuli » respondent presbyteris in bemate sedentibus. — [3] I. e., sedent.

archidiaconi? et quare quattuor diaconi aquam et abstersoria proferunt, duo episcopo et duo sacerdotibus?

Proh Spiritus virtutem: quantum in mente beati huius viri sapientiae suae vim suppeditavit! Quid etenim? Episcopus et socii eius, discipuli, Christi mortem figurant, et moriuntur cum 5 eo, ut cum eo vivant in resurrectione. Non tamen ecclesiam sine vicario *sui* relinquit; sed quemadmodum ipse [1] loco Domini sui surrexit, ita baculum pastoralis sui officii alteri tradit post se, qui oves pascat ei creditas. Ipse vero cum sociis suis moritur. Ante dixi sessionem in terra mortem significare ubique. 10

Alii vero aliter exponunt: dicunt enim sessionem nunc discipulorum [2] significare ipsos aufugisse et sese abscondisse ob metum Iudaeorum. Ita tradit atque exponit Abraham Bar Lipheh; et sic dicit: Sessio haec occultationem discipulorum significat. At enim, o homo, si sessio occultationem discipulo- 15 rum significat, quid significant statio et in absidem ingressio? Discipuli enim, cum Spiritum accepissent, in omnes regiones profecti sunt. Oporteat ergo, secundum quod tu dicis, ut ad omnia *ecclesiae* loca, neque una via, discedant. At *apostoli* de Ierusalem ad gentes profecti sunt, de gentibus ad 20 mortem, de morte ad regnum. Si vero gentes in caelo habitant, Christus quo ascendit? Nonne ergo sacerdotes oporteat surgentes alios ad mulieres, alios ad hanc bematis partem, alios ad illam se convertere, ut evangelium in omni loco praedicent, nec quemquam eorum videri in absidem ingredi? [3] 25

Nos autem via recta progredientes, Abraham Bar Liph in dementia sua relinquemus, et ad expositionum nostrarum sin- p. 35. ceritatem revertemur: et a quibus rebus *incepimus, secundum easdem finem faciemus. Sessio episcopi et presbyterorum mortem significat. Baculus, quem tenet unus ex presbyteris, est aucto- 30 ritas a generatione in generationem transmissa. Quid demum?

Quatuor diaconi nunc egrediuntur, duo ampullas et pelves, duo sudaria (m a n d ī l ē) portantes; et duo episcopum lavant

[1] I. e.: sicut Cephas (cui episcopus comparatur). — [2] I. e., presbyterorum. — [3] Sensus est: apostoli et discipuli, postquam de latebris suis exierunt, in omnibus orbis terrarum partibus praedicabant: si ergo sessio presbyterorum significat occultationem discipulorum, non debebunt post sessionem in absidem (caelum) proficisci, sed in navi deambulare, quae varias regiones terrae significat.

et duo sacerdotes. Sed ablutio episcopi alia est quam sacerdotum. Et episcopus quidem prius lavatur, aliis diaconis in porta bematis consistentibus, eo quod vivificator noster prior mortuus est et resurrexit, nostra autem natura tota in fine
5 resurget. Idcirco eius ablutio alia est quam sacerdotum, — dico autem: duo sudaria ad eum adferuntur, unum super genua, et unum quo se tergeat, — quia et Dominus noster a nostra natura differt, licet non omnino: sine coniugio, inquam, conceptus est; et baptismus eius praestantior fuit quam eorum, qui in nomine
10 eius baptizabantur; et resurrectio eius fuit tertia die; et ⌜altera [natura] ei assignata est praeter communem naturam *hominum* [1]. Sociatur tamen episcopus cum sacerdotibus in ablutione, quia Dominus quoque noster, secundum humanitatem suam, naturaliter ex nobis fuit; et per eius resurrectionem
15 nos quoque cum eo resurgemus.

Quod de porta diaconici progrediuntur *diaconi*, non de porta maiore, *hoc est*: per portam parvam intravit mors: per eam nempe, per quam *et nos* secundum naturam progressi sumus [2]. Propter quod ablutio, quae est signum expiationis, per eam
20 portam venit, per quam mors intravit. Ita per adventum Dei Verbi res evenit: pro Satana *datus est* angelus; femina pro femina; pro callido serpente, sacerdos Zacharias, cuius filii conceptione Maria certior facta est *de sua*; et pro eo, quod nostra natura de paradiso fuit expulsa, postquam *Adam* co-
25 medit fructum, eadem natura nostra exaltata est per baptismum arboris vitae. Et quemadmodum non statim mortuus est Adam, ita nec nos statim resurreximus. Item, quoniam nemo est *hominum qui non peccat, secundum scripturam, ad natu- p. 36.
ram debilem misericordia Dei missa est per portam mortis, ut
30 a peccatis eius absolvatur, secundum misericordiam quae facta est in eam; ut sic in regnum ingrediatur a peccatis et delictis mundata.

Typis denique istis in bemate peractis, — Cephae, inquam, seu Domini nostri, mortis et expiationis, — mox resurrectio-
35 nem figurant et ingressum in caelum. Et cum Dominus noster discipulis promiserit, *dicens*: « Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum ego inter eos » [3], haud absur-

[1] Dubia interpretatio. — [2] Sc., per Adam. — [3] MATTH., XVIII, 20.

dum est si episcopus aliquando vice Domini nostri, aliquando vice Cephae fungitur.

Nunc autem mystice de pulvere [resurgunt], sicut Christus, et immortales fiunt. In ipsa Ierusalem [1], ubi, ut inter inspiratos doctores convenit, resurrectio futura est, ibi resurgunt, 5 sicut Christus; deinde per eius viam proficiscuntur in regnum.

Caput XV.

Quare, dum responsorium (ʿōnīthā) in templo dicunt, diaconi illud in abside repetunt? et quare nunc dicit *Išōʿyabh:* « Mysteria ordinant »? et quare non ostendit quomodo panis 10 sit coquendus vinumque miscendum?

Cum per descensum Spiritus sancta ecclesia in omni plenitudine vera et fide sancta perfecta esset, etiam spiritales potestates ab ea acceperunt, ut ait caelestis apostolus: « In ecclesia revelata est multiformis sapientia Dei principibus et 15 potestatibus quae in caelo sunt » [2]. Nunc ergo, postquam ecclesia per responsorium exhibuit dispensationem Domini nostri, — ut per hanc ipsam fidem [3] *homines* regno digni efficiantur, — mox *Christus* spiritalibus revelatur, et ipsi una nobiscum confitentur, nostrae confessioni sine dubitatione assentientes. 20

Quod archidiaconus, et qui cum eo sunt, mysteria ordinant, ut docet Išōʿyabh, *hoc est:* tempus adest ut mansiones regni p. 37. praeparent. Sed dicamus, quare non docuerit *quomodo ea ordinent aut unde venerint, cum de rebus etiam minoribus dixerit, quales sunt ablutio lampadum [4], et semantron [5], aliaque 25 huiusmodi. Atqui, sicut Dominus noster dixit: « Ego vado parare vobis locum »; et: « mansiones domus Patris mei multae sunt » [6]; sed quomodo aut ubi, non ostendit: ita nec beatus *Išōʿyabh* nunc indicat unde *mysteria* venerint aut quomodo confecta et praeparata sint; eo quod excedat nostram naturam 30 scire quae et unde sint bona *nobis* parata: utrum ab antiquo fuerint, an modo parentur. Quod parat nobis, a Domino nostro

[1] Sc. in bemate. — [2] *Eph.*, III, 10. — [3] Sc., per fidem in dispensationem Domini. — [4] Vide Tract. II, cap. V. — [5] Syr. nāqōsā: lignum quo percusso orientales dant signum conveniendi ad orationem. — [6] Iohan., XIV, 2.

didicimus; et harum *mansionum* ministros esse spiritales, scimus; et quod hi in regnum introducunt eos qui digni sunt, revelavit nobis: ipsa autem bona, quae sint, ignoramus; dixit enim insuper Dominus noster: « Oculus non vidit, nec auris
5 audivit, nec super cor hominis ascendit, quid praeparaverit Deus diligentibus se » [1]. Et ipse quoque *Išōʿyabh* symbolice de praeparatione mansionum, — quae sunt mysteria, — ostendit, eo quod haec (sc. mysteria) unde sint, lateat nos: non quasi de his docere recusaverit; sed rerum incorruptibilium
10 typum expressit.

Caput XVI.

Quare, cum « Gloria » dicunt, vela revolvunt; et diaconi egressi sacerdotes introducunt? Et quaecumque hic *aguntur* doceas me singulatim.

15 Nunc, postquam mystice cum Domino nostro surrexerunt [2], et mansiones regni paratae sunt, et cena apparata est: quid? Spiritales, qui intus sunt, egrediuntur et in caelum introducunt electos, qui sunt triticum electum. Et prius vela movent. Quid enim? « Mortui qui in Christo, resurgent prius » [3] ad
20 *clamorem. Vident moveri vela, quae sunt caelum; et de pulvere se excutiunt et fiunt immortales, quando cum signo Trinitatis [4], quo signati sunt, resurgunt de sepulchro, finita iam tota Christi dispensatione. [Et absis iam aperta est,] quam ante mortem [5] clauserant; et caelestes et spiritales ab ipsis didi-
25 cerunt [6]. p. 38.

Nunc egrediuntur bini [7], ordo post ordinem, — nam et multi sunt, — et primus archidiaconus cum socio eius, et alii post eum bini. Si vero superfluitas sit forte diaconorum aut, — cum hoc evitari non potest, — defectus, [aliter ordinantur] [8]: sed id
30 quod fieri oportet hoc est, ut sint tres ordines, secundum tres ordines supernarum ecclesiarum, cherubim et seraphim et throni. Exeunt autem portis apertis; et capita sua inclinant.

[1] I *Cor.*, II, 9. — [2] S add. « mortales ». — [3] I *Thes.*, IV, 16. — [4] Sc., audita doxologia responsorii. — [5] Sc., ante sessionem in bemate inter responsorium canendum. — [6] Vide cap. XV, ad init. — [7] Sc. diaconi, etc., qui in abside sunt. — [8] Desideratur aliquid.

Et ad Ierusalem, bema, veniunt: et ad turmam sanctorum, qui in eo sunt, adorant. Deinde facies suas ad altare convertunt et adorant, *ita* ostendentes: Nos illius Domini, qui ibi sedet, quasi legati *missi* sumus ad vos: confortamini in Domino nostro, et ad eum proficiscimini. Iam perfectam scientiam adepti estis 5 post resurrectionem: videte mansiones ordinatas, quae vobis paratae sunt: et velamen (šōšepā) eis impositum est ut ab oculis peccatorum abscondantur. Et postquam responsorium simul dixerunt spiritales et corporales, in una iam ecclesia facti concordes, et liberationem adepti a morte et inconstantia, 10 et iam, differentiis suis compositis, simul « Gloria » dixerunt: demum electi ad caelestes mansiones ire festinant. Et ad eas adorant, gratias agentes illi, qui ipsos misit: et invicem amplectuntur cum adoratione, eo quod per labores *suos* digni habiti sint qui horum bonorum heredes fiant: rursum vero, 15 p. 39. quia passiones naturae dissolutae sunt, *et tota natura humana in caritate versatur.

Spiritales quoque, diaconi, adorantes obviam illis fiunt, et facies eorum et pedes accipiunt [1], et ante eos procedunt, quasi melius viam scientes, quae ducit in caelum. Et cum usque ad 20 caelum adduxerint eos, ipsi foris manent, nec ingredi audent donec ingrediantur sancti, a quibus *ipsi* Spiritus revelationem didicerunt [2].

Et sic episcopus intrat, velut Simon, et post eum coaevus eius, qui post obitum eius auctoritatem eius suscepit. Qui enim 25 in die revelationis Domini nostri inventus fuerit in *hac* vita, non morietur sed immutabitur, ut ait beatus Paulus: « Non omnes, inquit, dormiemus, omnes vero immutabimur: subito, inquit, sicut ictus oculi, in tuba novissima, cum sonaverit: et mortui resurgent incorrupti, et nos immutabimur » [3]. Ita et 30 nunc: ille, qui baculum *episcopi* tenet, qui non est mortuus cum episcopo et apostolis in bemate — quia non humi sedebat — mutatur in resurrectione, sine dormitione. Alius episcopus [4], qui loco Cephae stare et baculum eius tenere invenitur, *ba-*

[1] I. e., ut videtur: salutantes eos (nam « accipere faciem » est salutare), et accipientes (sensu literali) caligas eorum (de quo vide infra). — [2] Vide cap. xv, init. — [3] I *Cor.*, xv, 51, 52 — [4] Hic est re vera unus ex presbyteris (vide cap. xiv, init.), qui « episcopus » symbolice tantum dicitur.

culum cum eo feret et vadet post Cepham, et tradet *baculum* Domino sacerdotii. Et respondebunt et dicent: Ecce nos et filii quos dedisti nobis [1], qui per gratiam tuam servati sumus.

Et diaconi capita sua inclinant ut caligas pedum sacerdotum 5 accipiant. Et sic intrant sacerdotes, quasi virtutibus primi, unus post alterum. Et prius episcopus ante altare adorat, *deinde* et alii *qui* circa eum: et iure quidem ille, ut bonus pastor, adorat *primus,* et gradus pastoratus sui tradit *ceteris.* Et quando ingreditur ille, qui baculum fert, hunc accipit ab illo 10 archidiaconus et ad altare reponit. Cum archidiaconus sit *quasi* angelus super sacerdotium constitutus, ipse auctoritatem [2] accipit et ad Regem caelestem tollit. *Pastores, qui ea *auctoritate gregem* pascebant, in regno facit gaudere; quia de caelo auctoritas pastoralis descenderat, et *nunc* cum honore in cae-15 lum reversa est. Postquam ingressi sunt *sacerdotes* et mansionum heredes facti sunt, tunc ingrediuntur et spiritales [3] post eos, et suum quisque ordinem ministerii observant; et stant ordinatim, sicut decens est ut coram rege stent: rege [4] in throno sedente, et vicario eius, Cepha [5], coram eo stante. 20 Dux exercitus [6] caelestis, secundum appellationem quam accepit [7], ita apparet; ceteri autem, discipuli [8] et spiritales [9], in suo quisque ordine stant.

p. 40.

Dicit quoque *Īšōʿyabh:* Subdiaconi locum suum relinquentes veniunt et stant in acie, quasi ab inconstantia liberati et ipsi: 25 superis et inferis in una felicitate *sociatis,* tamquam ipsius regis cognatis. Humani gradus [10] prius regnant: deinde — quasi throno propinquiores — diaconi, qui sunt summa *angelorum* ecclesia; post hos media ecclesia [11]; et lectores in qesṭrōma stant. Et ordinatim stant, ut decet sessionem regis.

30

Caput XVII.

Quare hic dicunt « Credimus »?

Cephas nunc in capite ecclesiae constitutus, et cum eo pastores et tota congregatio ecclesiae hinc et inde, ipse cum pastoribus, qui a tergo eius sunt, unus post alterum, gregem

[1] Cfr. Is., VIII, 18. — [2] Sc., baculum. — [3] I. e., diaconi — [4] Sc., mysteriis, super altare dispositis. — [5] Sc., episcopo. — [6] φάλαγξ. — [7] Sc. « archidiaconus ». — [8] Sc. presbyteri. — [9] Sc. diaconi. — [10] Sc. presbyteri. — [11] Sc. subdiaconi.

Christo, pastori magno [1], tradit. Et tradunt oves, dicentes: Ecce nos et filii, quos dedisti nobis [2] ex fide *genitos* quam docuisti nos. Ecce, obtulimus eos coram te; et baculus fidei, quo eos pascebamus, hic est. Et ipse prius incipit fidem veram *recitare*, deinde omnis congregatio filiorum eius cum eo: hoc est autem, 5
p. 41. *ita dicit*: *Docuisti eos in hac fide conversari: et ecce, ipsi erunt et sibi et mihi testes fideles, et confitebuntur verum fidei verbum, quod docuisti eos. Et dum *fidem* recitant ii, qui intus sunt [3], respondent post eos illi, qui foris sunt. Etsi enim qui intus sunt, electi videlicet et sancti, operibus praestant, attamen 10 fide *omnes* sunt aequales. Et cum confessionem Cephas indicaverit, et qui cum eo sunt, rite omnes, qui veritatem eius *iam* sunt confessi, tunc congregatim confitentur; et quidquid hi, qui intus sunt, incohant, illi, qui foris sunt, obsignant. Et sic confessionem ostendunt Patris et Filii, qui hominem de nobis 15 *assumptum* sibi coniunxit et in eo dispensationem immediate implevit, qui est ipse Deus et homo in duabus naturis et duabus hypostasibus (q ĕ n ō m ē); et Spiritum sanctum *confitentur* procedentem; et unam ecclesiam sanctam et apostolicam; et obsignant *confessionem* per « resurrectionem corporum ». 20

Caput XVIII.

Quare hic accedit diaconus ad portam absidis? et quare dicit Išōʿyabh: « ille qui apostolum legit »? et quare quattuor diaconi accedunt ad altare bini, hinc et inde, et ministrant?

Expletis iam omnibus usque ad iudicium et retributionem, 25 accedit diaconus qui Gabrielis vice fungitur, quia ipse tenet *potestatem huius* testamenti [4]. In porta absidis stat, versus regem, eo quod domus administrator est, qui coram patrefamilias, mercedis datore, dispensat. Et in primis characterem sermonis sui declarat: « Orate ut pax sit nobiscum »; et ne indignatione 30 repleantur ii qui sunt primi, secundum parabolam Regis, neque patrifamilias irascantur, putantes se plus accipere debere; neque
p. 42. invidia praevaleat, si alius misericordiam consequatur, *alius

[1] A « vero ». — [2] Cf. Is., VIII, 18. — [3] Sc., qui in abside sunt. — [4] Ad verbum: « tenet testamentum ». Sensus est: Gabriel ille est cuius testamentum (sc. novum) nunc symbolice agitur.

secundum rationem operationis suae accipiat. Iuste enim haec dispensatio, pro misericordia patrisfamilias, dispensatur; et mansiones dat [1] episcopis et presbyteris et diaconis et choro, et reliquis, cum filiis nostris et filiabus, fratribus nostris ac
5 sororibus, et patribus defunctis, regibusque fidelibus, qui sunt illi, qui novissimi in vineam venerunt; ⌜postea autem prophetis, qui in vineam intraverunt primi [2]; et apostolis et martyribus, qui *venerunt* post eos. Et a novissimis incipit [3] usque ad primos, secundum parabolam Domini nostri, qui procuratori suo
10 ait: « Voca operarios et da eis mercedem suam; et incipe a novissimis usque ad primos » [4].

Quid denique? « Hanc oblationem laborum eorum suscipe, Domine », — rogat pro more suo, — « et sanctifica eam virtute tua; et faciem revelatam ostende eis; et fac eos partici-
15 pare in portione et hereditate sanctorum; et nos spiritales cum eis participemus; et fiat nobis in iudicio tuo auxilium et redemptio; et fac nos delectari in vita regni tui per gratiam Christi, qui redemit nos ».

Alii vero diaconi, videntes ordinis custodem appropinquasse,
20 occurrunt et ipsi ad ministrandum et munus suum perficiunt donec Dominus timentibus se satisfaciat; et iuxta thronum stant cherubim et seraphim, et fovent et recreant [5] Regem ministratione sua, vultu demisso, neque audentes intueri eum. Episcopus, qui est loco Cephae, orationem offert pro grege suo,
25 pro iustis et pro peccatoribus; et concludit omnes sub inobedientia, ut super omnes fiat misericordia [6] Dei nostri; ostendens indignam esse nostram naturam quae ad ministrandum illi accedat; et petit misericordiam in seipsum et in gregem suum. Et orationem suam clara voce obsignat [7]: et filii eius
30 et grex eius suam ipsorum orationem cum eius consociant per sigillum « Amen ». Et signat eos et seipsum signo crucis more solito, ostendens seipsum pariter et illos misericordia indigere.

*Finita autem petitione, mox ostendit eis signum pacis et p. 43.

[1] I. e., horum omnium diaconus mentionem facit in proclamatione. — [2] Haec verba, quae omittuntur (male) in Cod. S, mea incuria omissa sunt et in textu huius editionis, vol. II, p. 42, l. 6 (vide « Corrigenda » ad calcem huius tomi). — [3] Syr. « incepit ». — [4] MATTH., XX, 8. — [5] S « laudant » (vide « Corrigenda »). — [6] *Rom.*, XI, 32. — [7] Sc., conclusionem alta voce recitat.

misericordiae; et auditum facit eis verbum, quo Dominus noster ad discipulos suos usus est post resurrectionem, id est. « Pax vobiscum ». Et illi usuram solvunt obedientiae, quasi filii obedientes.

Custos vero ordinis, videns acceptam esse orationem Cephae, eumque pace usum esse cum grege suo, *ita* eos adloquitur: Quo modo Dominus pacem vobis dat, seminate et vos pacem unus erga alterum in cordibus vestris, et « date pacem invicem in amore Christi ». Et sicut soluti estis a carne et a mortalitate, solvite *a vobis* ea quae carnis sunt propria, et mutuas querimonias deponite, ut librum nunc primogenitorum [1] videatis, qui digni sunt in regnum introire.

Et primus egreditur diaconus qui Gabrielis fungitur vice, et stat in latere dextro, inter bonorum locum atque imbecillorum et peccatorum; et commemorat eos qui ad regnum acciti sunt, et legit nomina eorum, prius vivorum faciens mentionem, quos resurrectio occupaverit, qui in hac vita *adhuc* sunt: episcoporum et presbyterorum et diaconorum, et vulgi ecclesiae.

Rursum post haec egreditur Michael, rector primus [2], et sanctos recitat eos, qui fuerunt sub ipsius regimine et administratione, quorum Deus nomina descripsit. Et primum ordine disponit patres naturae, *deinde* patres promissionis, et patres legis. Et *simul* cum eo Gabriel recitat ordinem post ordinem; et uterque procedit in serie secundum [3] prioritatem temporis et posteritatem temporis [4]. Et in fine populus congregatim totam summam eorum coniunctim confitetur [5].

Restat autem ut dicamus, quare apud quosdam diaconi Gabriel et Michael vivos et mortuos simul recitent, apud alios p. 44. vero Gabriel solus recitet vivos, mortuos autem *uterque. Hi, apud quos Gabriel solus recitat *eos* (sc. vivos), *ita* dicunt: Eos, qui in novo testamento sanctificati sunt, et domestici facti sunt Domino per fidem et opera ipsorum, Gabriel recitet, cui horum concreditum est testamentum, nec Michael cum eo se consociet; eo quod sublimius est testamentum hoc, cui Gabriel

[1] Sc. librum diptychorum. — [2] Sc. diaconus veteris testamenti. — [3] Codd. « ad ». — [4] Ita ad verbum, sed sensus non certo apparet: probabilior videtur esse nomina, in unaquaque serie secundum ordinem chronologicum recitari. — [5] Sc., post diptycha populus dicit orationem « Et pro omnibus Catholicis », etc.

inservit, quam munus Michaelis. In ea autem quae sunt Michaelis: sive naturae sint, Gabriel potestatem habet, quia natura una est; sive scripturae sint, *hoc* quoque testamentum, cuius Gabriel minister est, una cum illo *Michaelis* gradiebatur;
5 quia antiqui omnes Filium de longe videbant, et desiderabant eum. Non Filius vetus testamentum desiderabat, sed prophetae desiderabant videre Christum et tempus eius: neque apostoli desiderabant videre tempus prophetarum. Itaque *prius* Gabriel hoc novum testamentum absolvat, deinde ambo simul
10 consocientur; nec dignus habeatur Michael ut egrediatur, donec proferantur dona iis, qui ad Gabrielem pertinent. Et quemadmodum *Michael* non egreditur ad bema donec videat eos (sc. congregationem) illos commemorasse, qui pertinent ad testamentum cui ipse inservit, — Abraham, inquam, et Isaac
15 et Israel [1], — ita nec hic egrediatur donec didicerit illos acceptos esse, qui Gabrielis sunt.

Illi vero, apud quos ambo simul recitant, *ita* dicunt: Sicut Gabriel particeps factus est eorum, qui veteris testamenti sunt, *ita* et Michael particeps fiat eorum, qui sunt novi; quia hic [2]
20 ablatae sunt cogitationes et dubitationes, et primi, prophetae, et novissimi, apostoli, in Christo unum sunt, et utrumque testamentum eundem characterem prae se fert; et quamquam *vetus* illud quasi infantibus datum est, *novum* vero hoc quasi viris perfectis, tamen infantes et viri natura unum sunt. Unus
25 est homo, sive infans sive iuvenis sive senex sit: ita neque inter sanctos *Gabrielis atque Michaelis distinguamus. Et utriusque partis consilium optime convenit: illi autem priores rectam observarunt regulam, eo quod secundum naturam processerunt. p. 45.

30 Cephas autem, videns dona data esse, mox ipse, cum tota congregatione, rogat ut cum iustis consocientur etiam peccatores qui crediderunt; et quamvis per opera eorum non sint digni, tamen per Dei misericordiam *hoc fiat.* Deinde simul omnes pergunt: « Etiam, Domine, pro omnibus suscipiatur sup-
35 plicatio haec; et fac nos dignos omnes regno tuo ». Et in eadem *oratione* includunt presbyteros et diaconos et totum *ecclesiae*

[1] Hoc ex eis elucidatur quae infra, cap. XXII, dicuntur: scilicet diaconum, Michaelem, post responsum « Ad te, Deus Abraham », etc., ad bema pergere ut dicat populo « Pax nobiscum ». — [2] Syr. « ibi ».

conventum [1], *eorum* qui vel ante tempus vel in tempore adventus *Domini* defuncti fuerint. *Oramus* insuper et pro omnibus quibus indigemus quasi homines infirmi, et pro tota ecclesia cum filiis eius, quae hanc participationem bonorum, quamvis indigna, digna est habita videre: « et pro omnibus 5 spiritalibus et corporalibus accepta sit petitio nostra, et ignosce, Domine, omnibus peccatoribus ».

Caput XIX.

Quare, dum dicunt « Credimus », ad mentionem Patris et Filii et Spiritus adorant; et rursum, dum dicunt « Pro omni- 10 bus », et « Omnes nos », adorant ad altare et ad invicem?

Quoniam per hanc fidem, et per confessionem Patris et Filii et Spiritus, digni habiti sunt qui hereditate capiant vitam; ubi illorum nominis fit mentio, adorant, gratias agentes quod *Deus* dignos fecerit ipsos ut per eius sanctum nomen vivant. Sed et 15 invicem gratias agunt, quod unius mentis facti sint, in huius confessionis concordia stabilitae: et sic dicunt: Confitemur et laudamus te Deum Patrem veritatis, cui in initio placuit ut creap. 46. res nos, et quando peccavimus *redemisti nos per Filium tuum dilectum, naturam de te et imaginem essentiae tuae, qui homi- 20 nem ex genere nostro sibi coniunxit et in eodem habitavit, et in eo fecit nobis renovationem et vitam. Et iterum: Et benedicti mediatores ad nos a te missi, qui per suum interventum adduxerunt nos ad hanc familiaritatem maiestatis tuae. Ne fiat vacua fides nostra, etiamsi sine operibus sit. Et nos quoque, 25 congregatio benedicta, qui renovati sumus per resurrectionem, et a quibus cogitationes inconstantiae transierunt, in amore simus simul et concordia, omnes unum corpus effecti in Christo; et invicem diligamus tamquam invicem membra.

Ad Filii quoque *mentionem* dicunt: Benedictus adventus tuus 30 ad nos, qui renovasti nos per dispensationem tuam, et convertisti nos, et a morte nos redemisti, et fecisti nos unum corpus verum omnes, et tu es caput nostrum [2].

Benedicta autem *et* virtus Spiritus, qui uterum spiritalem

[1] Ad verbum « foedus ». — [2] S: « omnium nostrum » (vide « Corrigenda »).

baptismi sanctificavit, et genuit nos et fecit nos unam massam novam et sanctam, dignam hereditate caelestium bonorum, et intelligentem omnia pretiosa sibi data.

Item, ad « resurrectionem corporum nostrorum », adoremus
5 eum qui nos resurgere fecit; et invicem quoque adoremus, quia in una mansione *omnes* simul concordes facti sumus. Item, *ad verba* « Pro omnibus », et « Omnes nos » *adoremus*: sic enim alius propter alium, et per mutuas orationes, heredes erimus bonorum regni *caelestis*. Quapropter inclinationem [1] reddamus
10 Deo et invicem, et intelligamus magnitudinem gratiae, quae data est nobis: quia ablatum est a nobis iugum crassitudinis carnalis, et facti sumus spiritales per resurrectionem, et cognovimus virtutem Creatoris, et quomodo et quare per has *omnes* immutationes erexerit nos. Quamobrem adorationem praesta-
15 mus altari et invicem: altare pro throno Dei habentes.

*Caput XX.

p. 47.

Quare nunc dicit *diaconus*: « Accessit sacerdos »? et quare nunc dicit *Išōʿyabh:* « Offert ⌜oblationem [2] N. »? et quid innuit diaconus quando ad portam absidis accedit? Et omnia quae hic
20 observantur fac me doceas.

Expletis omnibus, quae ab initio mundi usque ad iudicium et voluptatem *caeli* observata sunt, absolutum est iam hoc officium. Venit nunc sacerdos ad ipsum officium dispensationis perfecte implendum, ut et ea, quae in ceteris officiis mystice
25 sunt peracta, nunc plene cognoscantur. Et quemadmodum in Adami rebus res Christi significabantur, iterumque apud Noe earundem mysterium agebatur, et item tertio apud Abraham, nec non apud Moysen, et in prophetarum serie; et denique in Christo — mystice *tamen* — impletae sunt, *cum* re vera et
30 in plenitudine consummandae sint in fine temporum: ita et nos dispensationem significavimus: in vespertino officio, quasi apud Adam; in nocturno officio, quasi cum Noe et Abraham: in matutino, quasi cum prophetis; *et* in *ipsis* mysteriis [3] usque adhuc

[1] μετάνοια. — [2] S (recte, ut videtur): « cum anaphora »; quae lectio in utroque Cod. invenitur infra (p. 47 l. 12): vide notam ibi appositam. — [3] I. e., in officio mysteriorum, seu in liturgia.

quasi dispensationem Christi mystice tractavimus. Nunc demum quasi futuram illam *dispensationem* significamus. Et sicut altera *dispensatio* est altera praestantior, ita et alteri plus honoris quam alteri exhibemus. In vespertino officio, quando res Adami significabamus, etiam mundi creaturam ostendimus; in nocturno officio, cum res Noe et Abrahae *tractaremus*, potiore laboravimus labore, secundum longiorem vitam Noe, quae usque ad Abraham protracta est; in matutino autem, quemadmodum prophetae alius post alium surrexerunt festinanter, ita et psalmos unum post alium disponimus; in Domini nostri adventu, quia Iohannes huius exordium fuit, ita et in initio officii mysteriorum, *marmītham septimam suo cum tono incohamus, quae *marmītha* adventum Iohannis significat. Et tanto huius officii mysterium pluris facimus quam priorum, quanto Christus illis praestat, qui fuerunt ante ipsum. Nunc autem, postquam huius *officii* excellentiae satis fecimus, protinus veram figuram adiungimus, quae [1] *in fine* revelanda est. At quoniam in hoc mundo verbis atque sermonibus ⌜utimur ad laudandum *Deum* [2], quidquid *antehac* figuravimus, vocibus pariter et *verborum* compositionibus celebravimus. Nunc autem, de sepulchro resurgentibus, verba nobis et nomina opus non sunt: ibi enim, *in resurrectione*, cognoscemus sicut et cogniti sumus, secundum sermonem beati Pauli: « Nunc, inquit, cognovi ex parte: tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum; nunc quidem per mysterium videmus, in parabolis, tunc autem facie ad faciem » [3].

p. 48.

Hanc igitur dispensationem ab ipso initio *huius partis officii* [4] honorat *Išōʿyabh*. Usque adhuc in omnibus hisce orationibus, qui orabat aut legebat aut sedebat « presbyter » vocabatur aut « episcopus »; nunc autem ablatum est nomen « presbyter » et « episcopus », et « sacerdos » vocatur. Cum iam sacerdos, Christus, officium hoc persolvat, sublatum est nomen « presbyter » et « episcopus »: « Ipse enim est sacerdos et pontifex », ait beatus Ephraem, « et ipse est qui offert et accipit, nec non et consecrat ».

[1] I. e. adiungimus figuram veritatis, quae revelanda est (sc. in futuro saeculo). — [2] Ad verbum: « laudamus et utimur ». — [3] I *Cor.*, XIII, 12. — [4] Sc., anaphorae. Vide p. 47, not. 4.

Nunc ergo « sacerdos » accedit, et cum eo diaconus: ut Gabriel [1] honorem eius exhibeat, et dicat ipse quae sunt necessaria. Duobus beatus *Išōʿyabh* hanc dispensationem [2] honoravit: primo, quod « sacerdotem » vocavit eum qui accedit; deinde, 5 quod verba *huius* officii unius sunt *personae* [3], neque mixta verba sunt ex uno et altero testamento, vel ex hac scriptura atque ex illa, qualia in *officiis* hunc mundum *spectantibus* adhibebantur. Secundum divisionem membrorum et secundum cogitationes divisas, ita *antehac* fuit et dispositio officii nostri; 10 postquam vero *omnes unius cogitationis uniusque consilii et p. 49. animi facti sumus, minister quoque officii nostri unus est. atque ex uno ore loquitur: hoc est, cum anaphora [4] unius personae (p a r ṣ ō p ā).

Sed neque diaconus iisdem utitur *verbis* quibus antehac; sed 15 videns regem accessisse ut ipse officium persolvat, non per mediatores, mutat sermonem suum: accedit more solito, et adorat servi instar: non dicit « Pax », neque « Oremus »: cur enim oremus? necesse non est. Cum ad locum pacis pervenerit, nec pacis mentionem ille facit, — eo quod Dominus pacis ipse 20 officium persolvit, — sed allocutionem infert, quae novum statum doceat; et quasi ipse sit nobiscum in concordiam redactus, ostendit et dicit: « Confiteamur et rogemus et supplicemus Dominum omnes pure atque gementer ». Non amplius, o auditores, mysteria, ut antehac, exprimimus: tunc enim locus erat remis-25 sionis peccati; et etiamsi cogitationibus loqueremur inordinatis, Deus fortasse nobis ignosceret. Nunc autem mundatae sunt cogitationes nostrae, et transiit a nobis et a vobis inconstantia, et vos liberati estis a morte. Quapropter « pure orate » et « gementer supplicate »: magnum est re vera mysterium hoc, 30 quod peragitur, et secundum magnitudinem eius, ita sit timor vester: « servite illi in timore » [5], cum gemitu quoque, quia misericors est et misericordiam suam non cohibet [6]. Et prae-

[1] Sc. diaconus. — [2] I. e., hanc officii partem. — [3] Vide not. seq. — [4] Syr. b ĕ q u r r ā b h q u r b ā n ā, quae etiam lectio est Cod. S in interrogatione huic capitulo praemissa, ubi quaeritur: « Quare nunc dicit (Išōʿyabh): Offert oblationem [S ' cum anaphora '] N? ». Ex eo loco sensus huius eruitur: « una persona », ut mihi videtur, non est episcopus, sed auctor anaphorae, quae praesenti die adhibetur, scilicet aut SS. Adaeus et Maris aut Theodorus aut Nestorius. — [5] *Ps.* II, 11. — [6] Cf. *Ps.* LXXVII, 9.

terea, « state statione decora »: et « intuemini oculis cordium vestrorum omnia quae nunc aguntur », et magnitudinem eorum intelligite. Et quid sunt, o spiritalis [1], qui corda nostra terrore replevisti? « Mysteria, inquit, tremenda consecrantur ». « Horrendum est nimis incidere in manus Dei vivi » [2], ait 5
p. 50. beatus apostolus. Nunc ergo « mysteria tremenda *consecrantur »: iure timeamus, tremamus, trepidemus: ne simus negligentes nunc, quia coram rege stamus. « Furor regis angeli sunt mortis » [3] ait sapiens. « Ne forte irascatur » et perdat nos, ne cessemus a fletu: et si non voce, ne contra nos com- 10 moveatur, sed corde tamen. « Osculamini filium, ne irascatur », ait beatus David: si enim irascitur, « peribitis de via eius; quia si exarserit ira eius », perdet; si vero pacificatur, « beati omnes qui confidunt in eo » [4]. Ergo et vos ita facite. Et quis est qui consecrat? dic nobis, o spiritalis. « Sacerdos, — Chri- 15 stus, — accessit ut oret, ut per ipsius interventionem pax vobis multiplicetur ». Ne ergo contemnatis: si Deus demisit se et vestrum corpus induit, idemque sanctificavit et deificavit, et ad dextram sedit, et petit pro vobis [5], confortamini et « levate capita vestra, quia appropinquavit redemptio vestra » [6]. « Con- 20 fortamini in Domino nostro, et in potentia virtutis eius » [7], quia pax multiplicatur vobis. Quid autem? « Oculos vestros deorsum inclinate »: humiliate vos, sicut homines quibus bene factum est, quamvis indignis. Videte quod reconciliatus est vobis Creator, cum multiplicata sint peccata vestra. Nam et 25 multo malo digni eratis; sed Deus noster, qui misericordia dives est, redemit vos per Filium suum, et exaltavit vos ad seipsum. Misericordiam ergo consecuti, « inclinate oculos vestros deorsum »; et quia elevati estis, « mentem vestram ad caelum tendite ». Quoniam spiritaliter elevati estis, mentes ve- 30 strae spiritaliter eleventur: « et vigilanter et diligenter rogate et supplicate Deum ». « Vigilanter », quia mortalitate expediti estis, et socii facti estis vigilantium [8]: « diligenter », quia Creator cum diligentia visitavit vos. « Rogate » eum, quia ipse vos quaesivit [9]: et supplicate ei, quia ipse non rogatus ad vos de- 35 scendit. « Et nemo audeat loqui ». Et cur *non*? Quia loquela

[1] Sc. « diacone ». — [2] *Heb.*, x, 31. — [3] *Prov.*, xvi, 14. — [4] *Ps.* ii, 12. — [5] *Rom.*, viii, 34. — [6] Luc., xxi, 28. — [7] *Eph.*, vi, 10. — [8] I. e., angelorum. — [9] Eadem vox syriace et « rogare » et « quaerere » sonat.

vobis ablata est pariter et taciturnitas, *et facti estis velut p. 51.
angeli : illos imitamini. Spiritalibus similes facti estis: nolite
loqui. Et si oratis, illos imitamini: non manebitis sine oratione,
quia etiam spiritales orant: non orabitis cum loquela, ne sitis
5 alienati ab illorum coetu. « Et in silentio et in timore state ».
« In silentio », quia in futuro saeculo motio nulla est: « in
timore », quia Deus iudex est [1]: timete eum, et trepidate a le-
gibus eius.

Et ubi huiusmodi *verbis diaconus* cum congregatione bene-
10 dicta collocutus est, ad consuetum suum sermonem revertitur,
ne alienus habeatur et non audiatur. Sed dicit « Pax nobi-
scum », non « Oremus, pax »; nunc enim pax illa, propter
quam ipse venit, nobiscum est, Salvator *scilicet* omnium. Si-
quidem dicit: « ut per eius [2] interventionem pax multiplicetur
15 vobis »: quid nunc ipse oret nisi *hoc*: « Pax nobiscum » facta
est? Neque petitione vobis opus erit, quia pax, et Dominus
pacis, nobiscum est. Deus venit et visitavit nos: sanavit con-
tritos corde [3], et morbos eorum alligavit.

Quid ergo sacerdos, de quo haec *dicta sunt*? Quasi procurator
20 pro grege creditus, acquiescit sermoni *diaconi*, neque mandatum
repudiat aut suasioni se praebet impervium; sed accedit « ut pax
fiat per eius interventionem ». Et pulchrum initium viae suae
ostendit. Et coram eo velamen *a mysteriis* aufertur. Quia reve-
latum est mysterium regni, heres factus est caeli et terrae, et
25 aperte novit mansiones paratas: non est alienus a mysteriis, ne
procul sit a regno. Venit et paravit, et revelatae sunt ei man-
siones. Adorat coram altari, ad significandum quod etiam Chri-
stus in humanitate eius « pernoctavit in oratione Dei » [4].

Post haec autem quid diaconi *faciunt*? *Ministerium suum p. 52.
30 assumunt: cherubim alis et seraphim luminibus: alii enim ex
eis flabella accipiunt, ut seraphim, alii luminaria, ut cherubim.
Et altare circumdant, et honorem praestant sacerdoti et obla-
tioni; et sicut servi ministrant domino Christo, sacerdoti et
pontifici qui in mundo apparuit. Sed et rationem ministerii sui
35 exhibent; accedit enim diaconus ad portam absidis, ad medium
locum, qui est inter caelum et terram. Presbyter autem, qui
evangelium legit, paratum se habet ad anaphoram (q u r r ā bh

[1] Cf. *Ps.* LXXV, 7. — [2] Sc. sacerdotis. — [3] Cf. Is., LXI, 1. — [4] Luc.,
VI, 12.

qurbānā)[1]; et sicut alter Christus, accipit thuribulum, et a principe[2] benedicitur, ne ipse per se auctoritatem habere *videatur*: nam et ipse Christus quondam a Iohanne fuit baptizatus.

Caput XXI.

Quare canonem « Gratia » sacerdos nunc dicit, et reliqua?

Cum sacerdoti placuerit ut similitudo sit Domini sui, obedientiam ostendit; et ea quae Gabriel diaconus proclamavit plene exhibet: « Gratia, inquit, Domini nostri Iesu Christi, et caritas Dei Patris, et communicatio ⌜sancti[3] Spiritus sit cum omnibus nobis ». Hoc est, primo: Pax non adimpletur nisi cum gratia adest Trinitatis; nec enim Christus quidquam eorum, quae nostrae naturae debebantur, sine voluntate Trinitatis egit. Unde « pax » « gratiam » debet praecedere, quia si nulla sit pax, nec gratia ulla est; sed et « gratia » « pacem » praecedere debet, quia gratia prius ignoscit, deinde fit pax[4]. « Et caritas Dei Patris »: cum enim Christus gratiam implevit, per caritatem Dei Patris *implevit. Et totius Trinitatis una est voluntas; sed descensus *Filii* per gratiam, consensus Patris per caritatem, communicatio autem perfectionis per descensum Spiritus fit. Et ideo, cum Pater nostram redemptionem voluisset, non tamen perfecta est donec Filius descendere consensit; et cum descendisset Filius, et nos per dispensationem suam visitasset, non est perfecta redemptio nostra nisi per descensum Spiritus sancti, qui apostolis communicatus est et docuit eos de Filio, sicut ipse dixit: « Ille vobis suggeret quaecumque dico vobis; ille vos docebit omnem veritatem »[5]. Quod si haec veritas a Trinitate non indicatur, spuria est: unde in baptismo eius, Pater de excelso clamavit, Spiritus descendit sicut corpus columbae[6], Filius autem baptizatus est et dispensationem perfecit.

Postquam autem populus assensum praebuit voluntati sacerdotis et mandato eius, secundum id quod dixit eis, *secum* consocians eos: protinus ostendit eis alium sermonem: Vos, o

[1] I. e., ut videtur, ea facit quae, incipiente anaphora, requiruntur. — [2] Nempe, a sacerdote, seu ab episcopo. — [3] A om. — [4] Videntur haec ad « pax » referri, a diacono et ante et post « sursum corda », etc., proclamatum. — [5] Iohan., xiv, 26. — [6] Luc., iii, 22 (Pesch.).

mortales, participes iam facti humanarum Filii passionum, et credentes dispensationi eius, quae pro nobis *facta est*: sursum elevamini: nam et ad hoc venit, ut vos erigeret. Confortamini, forti animo estote, gaudete in Domino, glorificate eum et con-
5 fitemini ei; thesauros vestros ad caelum tollite, ubi nec tinea nec aerugo corrumpit [1]. « Sursum ergo, et in altum sint mentes vestrae », « ubi habitatio pura est tota, et habitatores eius gloriosi, ubi angeli in loco terribili non cessant volare et naturam Divinitatis honorare, et plausibus glorificant et conci-
10 nunt dominationi eius, et vocibus iucundis Dominum honorando recreant: ibi », quasi homines a morte expediti et socii facti cum spiritalibus, « *sint mentes vestrae* » [2]. Ecce ego ante vos profectus sum, et eo praeparare *vobis* locum. Puritate ergo et sanctitate venite et accedite ad ista mysteria; quae, cum in
15 terra videtis, in caelo esse existimate: et ibi, in caelo, *sint mentes vestrae. p. 54.

Populus autem, quasi domestici fidei, assentiunt sermoni veri pastoris, qui ab ipsis mediator est designatus [3], et respondent ei: Vere, sicut mandasti nobis, ita facimus. Et cum ille « sur-
20 sum » dixerit, neque definiverit, ipsi protinus, tamquam veritatem scientes et perfecti, ubi sit « sursum » dicunt, hoc est: « Ad te, Deus Abrahae et Isaac », etc.: ac si dicerent: Cogitationem *tuam* scimus, — quid a nobis requirat, — licet nobis non indicaveris; et ecce elevati sumus ad eum qui solus
25 est aeternus, qui est ipse Deus primorum et novissimorum; qui, etsi ad nostram eruditionem mutationem fecerit legum, ipse tamen non mutatur, sed sicut pater qui filios suos amat, de lege in legem erudit nos; et qui novum testamentum dedit nobis, ipse est Deus patrum priorum.

30 Sacerdos autem, filios sibi obedientes et cogitatione elevatos videns, suum quoque ministerium statim eis manifestat: Iam denique, cum sitis in caelo, scitote quod « haec oblatio Deo offertur » per mediatorem, filium generis nostri. Populus autem rite laeteque dicunt ei: Admodum iuste haec oblatio perficitur,
35 si illi *offertur* [4]; et « dignum et iustum est ». Porro autem, quid?

[1] MATTH., VI, 20. — [2] Vide Theodori et Nestorii liturgias, quibus fortasse utitur auctor in exponendo textum liturgiae Apostolorum Adaei et Maris: alioquin illarum textum hic directe exponit. — [3] Ad verbum « creditus ». — [4] Ad verbum « est ».

Caput XXII.

Quare nunc dicit diaconus qui in bemate est: « Pax nobiscum »? et *quare* non dicit *Īšōʿyabh* quod diaconus qui proclamavit [1] *hoc* dicit: cum nos dicamus quod diaconus qui proclamavit dicit? 5

Gloria Spiritui Domini! quantum sapientiae suae contulit beato huic *viro* ut pulchram huic officio formam depingeret! Quid autem? « Dicit diaconus qui in bemate est: Pax nobi-

p. 55. scum ». Sed prius investigemus, quare non dixerit: *« Diaconus ad bema venit », deinde, « dicit: Pax »: cum alibi dixerit 10 semper: « ascendit diaconus », et « ascendit cantor », et his similia. Diaconus vero nunc, qui in bemate est, Michael est: qui etiam extra absidem sedet, sicut ad pedes Iesu sedit in sepulchro. Ubi enim audivit Michael Deum, qui *nunc* praedicatur, eundem esse de quo ipse dixisset Moysi [2], cucurrit festi- 15 nanter Ierusalem [3], in qua suas docebat leges: et *nunc* annuntiat populo, qui sunt in vetere testamento [4], pacem et tranquillitatem: ac si diceret: Confortamini, o patres legis, quia hic ille est Christus, quem ego vobis praedicabam secundum divinitatem eius: sed vestimentum [5] de vobis assumpsit, 20 et mandata ita immutavit ut vobis accommodarentur. Et ecce *hoc* nobis notum fecit per illud, esse se « Deum Abrahae et Isaac et Iacob ». Propter quod state in virtute Dei nostri, et levate capita vestra: et state in libertate novi testamenti, nec amplius sub iugo legis vos inclinate. Hic est Messias, cuius 25 nomen ego, dum eram dux *vester*, prophetis iugiter notum faciebam.

Et non dicit *Īšōʿyabh* « procedit diaconus », quia Michael statutum morem ministrationis suae nunquam reliquit, sed semper cum Gabriele apparet. Cum eo erat in nativite: et ubi 30 Dominus noster Satanam vicit cum eo erat, quando venerunt ad ministrandum Domino nostro: et cum eo erat in resurrectione. Unde necesse non est ut dicatur « ascendit ad bema »:

[1] Sc., qui proclamationem « Omnes nos » pronuntiavit (?). — [2] Hoc didicit nempe ex responso populi: « Ad te, Deus Abrahae », etc. — [3] I. e., ad bema. — [4] I. e., qui significant eos, qui sub vetere testamento vixerunt. — [5] Sc. corpus.

quia non inde recessit. Et ecce, quamvis apud nos ille diaconus hanc pacem annuntiet, qui et proclamationem facit, tamen, uti superius dixi, beatus *Išōʿyabh* ea omnia praescripsit, quae typum aliquem regni exprimerent; neque curae fuit ei ut omnia
5 quae scripsit plene *perficerentur, ita ut nihil aut adderetur aut demeretur. p. 56.

Cum autem uterque angelus, Gabriel et Michael, stans annuntiaverit inter populum [1] ea quae necessaria sunt, — praeparationem scilicet *Christi*, — ipse *sacerdos* ⌜insigne officium [2]
10 incohat.

Caput XXIII.

Quare nunc sacerdos quiete incipit? et quid significat haec g ĕ h ā n t ā ?

Haec gĕhānta veterem dispensationem significat, et primam
15 creaturam, — nam populus ei [3] dixit, mentes suas elevatas esse ad « Deum Abrahae »; et Michael quoque annuntiationem pacis filiis legis annuntiavit, — quasi diceret *sacerdos*: Ego sum de quo antiquitus dictum est, qui a Deo exivi et vos ad eum congregavi. Incipit ostendere quomodo creaturam ex ni-
20 hilo creaverit; et quomodo ministros ei constituerit spiritales: et quomodo veterem hominem creaverit; et quomodo sine lege eum direxerit, deinde legem ei introduxerit, et de immutatione eiusdem *legis* ostenderit ei. Et notam facit immensam eius bonitatem, qui cum a spiritalibus celebraretur et laudaretur,
25 cladem tamen domus Adami non neglexit. Et quia duo prophetae ostenderunt eum a spiritalibus laudari, Isaias inquam et Daniel, — Isaias quidem *dixit*: « Vidi Dominum sedentem in throno excelso, et seraphim stantes super eum » [4], etc.: Daniel autem dixit: « Millia millium stant coram eo, et decies
30 millies dena millia ministrant ei » [5], — ita et sacerdos, Christus, nunc ostendit gloriam summi Dei: ita scilicet eum esse ut dixerint prophetae priores, et licet creatura opus non haberet, tamen creasse eam ut ipsa pulchritudinem possideret. Et ecce, hoc notum fit ex eo, quod *ille, cui necesse non erat ut p. 57.
35 uniret se cum nostra natura, propter nos exinanivit se et no-

[1] A: « in mundo ». — [2] S: « officium mysteriorum ». — [3] Sc. sacerdoti. — [4] Is., vi, 1. — [5] Dan., vii, 10.

stram formam accepit; et cum esset Deus, inventus est in forma hominum, et in similitudine factus est homo [1]. Quare, ut ostendam vobis quanta sit misericordia et bonitas eius: liberati iam a crassitudine carnis, sine corpore ascendite, sicut Paulus, et videte quomodo spiritales in sua quisque turma glorificent eum, 5 et quid dicant ii, qui nomen sanctae Trinitatis indicant [2].

Sed et quiete *sacerdos* incipit, quia omnia quae prophetis dicta sunt, dicta sunt secreto: et cum propheta *aliquid* secreto didicisset, ea aperte ostendebat quae filii Israel audire poterant. Sed et beatus Moyses velamen sibi obduxit, ut populum 10 cohiberet ne ipsum viderent: et Domini nostri Dei, cum ad visitandum nos venisset, non omnes homines adventum cognoscebant, sed angeli *tantum* et homines sancti, qui erant laboribus insigniti. Ita et gĕhāntam *sacerdos* quiete dicit, ut spiritales eam audiant et electi, quos elegit et ad regnum suum 15 evexit, populus vero non audiant eam, eo quod non sint laboribus sanctificati.

Sed ne obliviscantur sermonis eius, et sine ulla prorsus auditione maneant, et ne alieni fiant ab ipso, cum fidem habeant [3]: postquam ea recitavit quae ad veterem ordinem et 20 primam creaturam attinent, volens *nunc* ostendere *Deum* a spiritalibus perpetuo laudari, sermonem in medio gĕhāntae suae auditum facit, ubi laudes angelorum ostendit: non quod absoluta sit gĕhānta: sed quemadmodum hodie angeli et homines in unam sanctam ecclesiam redacti sumus, et in Christo facti 25 sumus unus grex, ut ait caelestis apostolus, voluit ut nos quoque in concordiam redigamur, sicut et vigilantes [4], et eorum p. 58. laudibus eum (sc. Deum) laudemus. *Etsi enim in corpore et propter res carnis ineffabilia beatus Paulus audivit verba, quae non licebat ei dicere: nobis tamen hodie, supra carnem 30 *elevatis* per resurrectionem, et in caelum sublatis, et in angelorum ecclesia constitutis, horum laudes pronuntiare licet. Et *sacerdos* ostendit coram eis canonem, quem Isaias propheta de illis (sc. angelis) dixit: namque veritatem dixerunt et prophetaverunt prophetae, et visiones multifariam multisque mo- 35 dis [5] viderunt. Cum autem pronuntiat formulam illam, qua

[1] Cf. *Phil.*, II, 7. — [2] Sc., seraphim, ter « Sanctus » dicendo, Trinitatem praesagiunt. — [3] Syr. « propter fidem eorum ». — [4] I. e., angeli. — [5] Cf. *Heb.*, I, 1.

spiritales *Deum* laudabant, tunc populus totus, quasi natura aequales, sigillum [1] illorum (sc. angelorum) laudis recitant, hoc est, « Sanctus, sanctus, sanctus Dominus virtutum, cuius pleni sunt caeli et terra laudibus »: hoc est, caelum et terra iam 5 una ecclesia facta sunt: neque caelum caelum est, nec terra terra est, quia ablata sunt tempus et locus compositus [2]: nam caelum est caelum terrae, et terra est terra caeli. Nisi enim esset caelum supra, non esset terra infra: et nisi terra esset infra, non esset caelum supra. Iam vero, superis et inferis in 10 unam ecclesiam redactis, non est « supra » neque « infra ». Sed et Deus in terra apparuit, et nostra natura in caelum ascendit; et cum Deus ad nos descenderit, terra facta est caelum; et cum sursum elevatus sit Filius generis nostri, caelum terra factum est. Quare caelum et terra unum facta sunt, et 15 non est terra neque caelum; et nos cum angelis iam constituti sumus. Ipsam ergo illorum ⌜« sancti » praedicationem [3] recitamus, tamquam per resurrectionem perfecti.

Cum autem seraphicam « sancti » praedicationem absolvunt, pergit sacerdos ad ministrationem suam explendam; et 20 revertitur ad cursum gĕhāntae suae, quiete *recitans*. Et ostendit quomodo Deus hominem induerit, et quomodo, cum *esset excelsus, demiserit se ut nos salvaret. Et cum gĕhānta in initio suo a vetere *testamento* inceperit, *sacerdos* nunc novo eam obsignat, ut vetus et novum unum faciat, et una leges coniungat. 25 Et per recitationem suam ostendit totum scopum dispensationis Domini nostri; et gloriosa memorat, quae fuerunt in nativitate et epiphania eius, et usque ad passionem eius; in hac gĕhānta unam illam *et* voluntariam passionem enarrans: hoc est, quoad tradidit corpus et sanguinem eius et sua sponte se sacrificavit: 30 ut per alteram gĕhāntam eius mortem significet et mortem nostram, nec non resurrectionem eius et resurrectionem nostram; ut de pulvere resurgentes digni habeamur in mansiones regni caelorum introire et bonis perfrui quae non amittuntur, quorum typus sunt corpus et sanguis. Et cum pervenerit 35 ad finem narrationis de sacrificio, — id est, postquam *Dominus* corpus suum et sanguinem tradidit, — deinde gĕhāntam con-

p. 59.

[1] I. e., ultima verba. — [2] I. e., materialis. — [3] Ad verbum: « sanctificationem ».

cludit sigillo Trinitatis. Et populus, quia secretum sacerdotis, quasi homines perfecti, noverunt, respondent post eum : « Amen » ; credentes magnam *esse* eius *cum Deo* familiaritatem. Et ostendit eis ipse quoque[1] angelus (sc. diaconus), cui hoc officium committitur, ut semper orent ipsi, et non deficiant misericordiam petere. Sic enim Dominus noster hora passionis sui discipulis suis ait : « Vigilate et orate, et ne deficiatis »[2] : et cum opus non haberet oratione, non solum orabat ipse, sed etiam illis praecepit ut ipsum oratione adiuvarent. Illi vero, sicut praecepit eis angelus ut corde orent, — quia verbis iam non indigent, cum sint mundati a crassitudine carnis, — in oratione cordis versantur.

Caput XXIV.

p. 60. Quare nunc dicit diaconus qui in *bemate est : « Mentibus vestris orate », deinde : « In silentio et timore » ? et quare haec gĕhānta duo habet « Pax » ?

Dispensatione usque adhuc per gĕhāntam suam peracta, sacerdos nunc ad mortem significandam venit : et ostendit eum (sc. Christum) sine peccato ad crucem et mortem traditum fuisse. Et usque ad descensum *Spiritus* mortem eius ⌜et resurrectionem[3] ostendit. Tempore autem descensus, resurrectionem significat eius et mortem nostram. Mortuus est ille dum nos in mundo sumus ; surrexit ille, et morimur nos : et in fine veniet et resuscitabit nos. Sic et gĕhānta ostendit : nam usque ad medium eius, illius mortem significat ; post medium autem, illius resurrectionem et mortem nostram ; et in fine eius, nostram resurrectionem. Ideo autem bis in ea « Pax » dicitur, quia duas mortes significat. Primum est « Pax » mortis illius, secundum est « Pax » mortis nostrae : quia cum nostra mors cum eius morte fuerit coniuncta, et resurrectio nostra cum eius resurrectione, digni efficiemur ut cum eo bonis caelestibus perfruamur. Ideo autem non simul nostra mors atque illius fit, quia ille a nobis differt quodammodo, et quodammodo nobiscum participat. Differt a nobis, eo quod de caelo venit, et

[1] Legendum est ܐܦ ܗܘ̣. non ܗܘ̣ : ܐܦ (textus). — [2] Cf. Luc., xviii, 1 ; Matth., xxvi, 41. — [3] Delendum puto hoc verbum, quia non concordat hic cum interpretatione auctoris.

Deus est pariter et homo: conceptus est sine coniugio, non fuit tentatus peccato nostrae naturae. Sed et mors eius a nostra differt: ille mortuus est et resurrexit tertia die; nos vero non eodem quo ille modo resurgimus. Coniunctus est nobiscum
5 in hoc, quod homo est, et quod in omnibus quae nostra sunt tentatus est, et etiam naturam et hypostasin possidet nostrae similem, et unus est ex indissecabilibus [1]. Simili modo et eius mortis figura cum *figura mortis* nostrae coniungitur, eo quod in eadem gĕhānta et eius et nostra *mors* exprimitur. Sepa-
10 ratur a nobis, eo quod prius *sacerdos* eius mortem et resurrectionem figurat, deinde mortem et resurrectionem nostram.

Sed et *angelus Michael duobus « Pax » hanc gĕhāntam coronavit: unum est « Pax » mortis eius, alterum « Pax » mortis nostrae. Et ubi eius mortem significabat, praecepit nobis
15 ut mente oraremus: id est, uno moriente, omnes per mysterium morimur; et uno resurgente, omnes per mysterium resurgimus. Ergo in eius morte mente oremus. Per nostram mortem silentium in nobis regnet, et *fiat* cessatio naturae: quasi diceret: Cum iam mors vestra figuratur, sponte mortui estote,
20 et « in silentio estote » quasi homines mortui; « et in timore », propter mortis tempus festinum. Sed ubi « mentem » indicat aut « silentium », aut his similia, *quae* nostra sunt seorsum a spiritalibus, non se nobis immiscet *diaconus*, sed nos docet quomodo oporteat agamus, — *angeli* enim nostro officio praefecti
25 sunt, — et quomodo curam nostri habeant usque ad novissimum halitum. *At* in « Pax » seipsum nobis immiscet. Vide quomodo, sin hoc ita esset, oporteret eum dicere: « Mentibus vestris orate: pax vobiscum ». Sed ut mente oremus, nobis praecipit. In « Pax » *vero*, et nos et se pariter facit esse, quasi diceret:
30 Licet in morte non vobiscum participemus, tamen ad passiones inconstantiae quod attinet, quae omni hora *nobiscum* pugnant atque contendunt, et nos a pace separant, simul vobiscum sumus; et etiam nos pace indigemus, ut passiones illae a nobis solvantur. Sed non solvuntur nisi quando a vobis mor-
35 talitas aufertur. Cum autem vos a morte liberamini, ab inconstantia quoque liberamini: et vobis ab inconstantia libera-

p. 61.

[1] S in marg. haec habet: « h. e. hypostasibus, quae indissecabiles vocatae sunt, quia si dividitur hypostasis corrumpitur et perit: ideo indissecabilis vocatus est (Christus) ».

tis, vobiscum liberamur et nos: et fit « pax nobiscum », quia passiones a nobis quiescunt. Et quemadmodum non fit pax inter homines nisi propter praecedentem tribulationem, ita et pax, quae nunc *fit*, propter praecedentes passiones fit. In
p. 62. *« Pax » ergo simul simus: separemur a vobis in eo quod ad mortalitatem pertinet: quoad inconstantiam coniungamur. Quoad vitam et rationem cum Deo simus: separemur ab eo in iis quae sunt Creatoris et creaturae: ita ut in una definitione invicem participantes, simul in concordia esse possimus. Et sicut unum facti sumus vobiscum per resurrectionem, — quia comparticipes sumus passionum, — ita et cum Deo unum sumus per vitam et rationem, et cognoscimus sicut et cogniti sumus. Et quemadmodum nunc ex parte cognoscimus, ibi in omni plenitudine scientiae perfecti erimus, « et Deus erit omnia in omnibus » [1], quia omnes Deum perfecte cognoscent, sicut et ipse cognoscit eos. Et hic impletur sermo beati Pauli, qui dicit: « Tunc cognoscam sicut et cognitus sum » [2].

Restat autem ut dicamus, quare haec dicat diaconus qui in bemate est, non Gabriel. Quia Gabriel in ea auctoritatem habet quae futuri saeculi sunt, Michael in ea quae sunt huius saeculi: et quia Gabriel conceptionem annuntiavit Patris futuri saeculi, cuius regnum non est de hoc mundo; et Michael similiter dicit ea quae mortem figurant. Sed et *hac de causa:* ut per sua verba populum cum populis participare faciat. Item, quia Michael in Ierusalem videtur, quae est hic mundus, Gabriel vero in caelo est; cuius loco Michael, quasi propinquior nunc, nobiscum loquitur.

At ubi dicit, « In silentio et in timore », populus quoque mortem exhibent, secundum eius praeceptum, et mystice moriuntur; et adorant super terram, id quod mortem significat; et cadunt casu prioris Adami, ut in secundi Adami resurrectione resurgant. Si enim nulla esset mors, nec ulla esset resurrectio; nam propterea *resurgimus, quod morimur. Ita et
p. 63. nunc, populus adorat super terram et tacet, neque mente orans neque ore.

Sunt autem quidam qui dicunt diaconum, cum superius dixerit, « Nemo audeat loqui », anathema tulisse in eos qui lo-

[1] I *Cor.*, xv, 28. — [2] I *Cor.*, xiii, 12.

querentur. Sed non intellexerunt diaconum, non de iis, quae huius mundi sunt, velle loqui, sed mysterium aliquod exprimere. Sin autem aliter res esset, tota ecclesia sub *hoc* canone
concluderetur; *nam* quia dixit *diaconus*, « Quicumque orat,
5 corde suo oret », nullam porro orationem nobis orare liceret; ita ut hic iterum dicendo, « In mente orate », *priorem* eius sermonem corroboraret. Sed et ipse sacerdos, qui voce orat et benedicit, *eidem* canoni obnoxius esset. Sed non est verum hoc: non loquelam prohibuit canone, sed mortis mysterium
10 expressit. Ita nec Michael suis verbis a Gabrielis verbi sensu recedit. Ibi, supra, Gabriel dixerat: « Nemo audeat loqui; et qui orat, corde suo oret: et in silentio et timore state »: nunc Michael, quasi unus utriusque animus unumque consilium sit, eundem iterat sermonem: « Mentibus vestris orate ». Ibi *di-*
15 *ctum erat*, « Corde orate »: sed « mens » et « cor » unum sunt. Et ibi, « In silentio et timore state »: et hic eundem sermonem *Michael* dicit; quia cum Maria duos angelos sedentes videret, evangelium dicit utrumque cum ea eundem sermonem de resurrectione locutum fuisse. Sic ait: « Vidit
20 duos angelos in albis sedentes, unum ad caput eius, — Gabrielem, — et unum ad pedes eius, — Michaelem, — et dicunt ei »[1], et reliqua. Ita et nunc: cum duo sint angeli, unum tamen sensum habet verbum eorum; et quod Gabriel coniunctim dixit, *Michael dicit separatim, prout conveniens est. p. 64.
25 Completa autem dispensatione, mortuoque Domino nostro atque resuscitato, et nobis quoque mortuis et resuscitatis, mox sacerdos audita facit verba quae iudicio conveniunt: cum adhuc in nullo canone suo iudicii et retributionis mentionem fecerit. Et sicut dicit Interpres[2], ita est canon eius: « Et hic et ibi
30 omnes nos simul aequaliter »: *vel* ut ait Nestorius: « Ut cum stamus coram te in illa domo iudicii terribili et gloriosa »: quorum uterque rationem iudicii proclamat. Sacerdos futurum iudicium ostendit, et quod omnes misericordia egemus; ut ait caelestis apostolus: « Conclusit enim Deus omnes in inobe-
35 dientia, ut omnium misereatur »[3]: hoc est, inconstantiae pas-

[1] IOHAN., XX, 12, 13. — [2] Sc. Theodorus Mopsuestenus. « Canones », de quibus loquitur auctor, videre licet in liturgiis Theodori et Nestorii post invocationem sancti Spiritus. — [3] *Rom.*, XI, 32.

sione ita eos alligavit ut eorum natura a peccato aufugere non posset.

Tradito canone de iudicio sacerdos, quippe qui totam dispensationem peregerit per ministrationem suam, mortemque illius (sc. Domini nostri) et nostram mortem compleverit, nec non Domini nostri resurrectionem et resurrectionem nostram, venit mox ad obsignandum id quod operatus est: et quae a se cum labore et supplicatione orationum sunt facta, non sine vero sigillo relinquit; quia omnis pictura, quae delineatur, sigillo pigmentorum indiget, quae eam plene exprimant. Ita et nunc sacerdos formam perfectam delineat atque effingit eius, quod incepit. Et mysteria alterum cum altero coniungit, et frangit et signat.

Sed forte quis dicat: Si consecrata sunt mysteria per mortem Domini nostri, et Spiritus descendit et consecravit ea, et perfecta sunt omni perfectione vera: quid sibi vult hoc, ut frangat et signet? nam et Dominus noster, cum benedixisset, frangens tantum fregit. Nos dicimus: usque adhuc mysteria consecrata sunt, et facta sunt corpus et sanguis. Nunc autem, postquam facta sunt corpus et sanguis, oportet ea coniungi, ut corpus fiat sanguinis et sanguis corporis. Et si non coniungantur, oblatio non est una. Nunc autem consecrata et benedicta *mysteria*, et facta panem et vinum, *quae per manus Domini nostri *data* sunt, sacerdos invicem consociat: non quasi consecrata non sint, aut consecratione opus habeant, sed ut sigillum habeant. Sicut *cetera* nostra officia omnia Trinitatis nominibus perficimus, ita et hoc sigillum sacerdos Trinitate obsignat. Et verbis suis ostendit *mysteria* opus non habere ut oblatio fiant, sed esse consecrata mysteria. Et dicit: « Appropinquare nos facit, Domine noster et Deus noster, misericordia gratiae tuae » — ostendens nos per illius gratiam factos esse quod simus, illumque familiares sibi fecisse nos per gratiam suam — « ad haec mysteria gloriosa et sancta et divina ». Et dat gloriam Christo confectori eorum: et notum facit, quod de caelo descendit panis caelestis, sicut ipse in evangelio ait: « Ego sum panis caelestis, qui de caelo descendi » [1]: et iterum: « Corpus meum vere est cibus » [2], cum reliquis aliis. Et dicit

[1] IOHAN., VI, 51. — [2] *Ibid.*, 55.

insuper *sacerdos*: « Accedimus et frangimus et signamus »: quid? « Corpus et sanguinem dilecti tui, Domini nostri Iesu Christi, panis caelestis, qui de caelo descendit et dat vitam universo mundo ». Et rursus signat corpus in calice, propte-
5 rea quod sanguis in corpore subsistit, et nisi esset corpus non esset sanguis: nec *enim* sanguinem sine corpore cogitamus, *licet* corpus cogitemus sine sanguine; nam sublato corpore, et sanguis tollitur: non corpus tollitur sublato sanguine. Item, sanguinem super corpus signat, propterea quod vita corporis
10 in sanguine est, neque potest exsistere aut esse vivum sine sanguine: sed alterum in altero conservatur, et alterum alterum conservat. Et dum utrumque signo crucis signat, — eo quod redemptio haec per crucifixionem fuit perfecta, — Trinitatis nominibus obsignat, propterea quod tota divinitas in nostro
15 corpore habitavit. Deinde verbis suis ostendit perfectionem operis sui: quid etenim? « Seposita et consecrata *et completa sunt mysteria haec gloriosa et sancta et divina »: in hoc sermone totam dispensationem strictim percurrens. « Seposita » sunt, quando super altare posita sunt: « consecrata » sunt, quando
20 tota dispensatio super ea signata est: « completa » sunt, quando sigillum consignationis perceperunt. Et facta sunt quid? « Mysteria haec gloriosa et sancta et divina ». p. 66.

At quidam theophori viri dixerunt haec mysteria esse proprio sensu corpus et sanguinem Christi, non corporis et san-
25 guinis eius mysterium. Quibus dicimus nos: Alia naturaliter exsistunt, alia sunt naturae coniuncta. Quae naturaliter exsistunt, non possunt in unionem assumi, sed ipsa natura intime sua facit ea. Oculi et manus hominis, eius sunt naturaliter; et non dicitur esse aliquid homo, quod cum manibus coniungitur.
30 Cum autem totum corpus in partes diviseris: si homo sine manibus sit ⌜*adhuc* homo [1], et *etiam* sine capite et oculis et pedibus et dorso, ubi tandem est homo? Haec ergo naturaliter habet. Sunt autem ei et adiuncta quaedam: ferrarium esse, aut medicum, aut quemlibet alium artificem. Homo medicus est:
35 potest non esse medicus; faber est: potest faber non esse; sed vocatur medicus aut faber, arte sua cum eo coniuncta. Licet vero ignoremus eum medicum esse, esse tamen hominem eum

[1] Superfluum videtur.

non possumus ignorare. Cum videmus eum, hominem eum esse sine quaestione scimus; neque interrogatur, Homone es tu? Interrogatur vero utrum medicus sit an non, quia non habet naturaliter esse medicum. Et Christum quoque unum Filium, p. 67. unum Christum vocamus. At ubi ⌜arctius interrogamur [1] *quomodo sit, in duas naturas atque hypostases eum dividimus: non quod Christum quasi duas *res* consideramus [2], sive naturas sive hypostases, sed ut veritas naturarum eius agnoscatur. Nam et Deum hominem factum, et hominem factum esse Deum dicimus. At persuasum habentes naturas non esse immutatas, dicimus Deum manere Deum, et hominem *manere* hominem: neque Deum hominem factum esse quoad naturam, neque hominem quoad naturam factum esse Deum; sed per unionem Deum factum esse hominem, et hominem Deum. Quae cum ita sint, etiam panis hic et vinum facta sunt corpus et sanguis, non natura, sed unione. Et cum « corpus et sanguinem » ea quodam modo vocamus, « mysteria » quoque ea nominamus, ut corporis et sanguinis mysteria esse intelligantur, eo quod natura sint distincta. Si enim proprie corpus et sanguis sunt, mysteria non sunt; sin vero mysteria sunt, corpus et sanguis non sunt; quia per mysterium exprimitur notio aliqua, quae in ipso [3] non inest naturaliter. Quaecumque naturalia sunt, mysteria non sunt; et quaecumquae sunt mysteria, non sunt naturalia. Sicut enim diaconum in mysterium angeli accipimus, sacerdotem in mysterium Christi, absidem caeli, altare throni Christi, bema Ierusalem, et cetera, *quae* per se [4] non sunt res ipsae, de quibus accipiuntur, — nec tamen, quia non sunt per se, propterea *omnino* negamus esse, sed per unionem esse *adfirmamus*; neque, quia sunt per unionem, propterea negamus vere esse, cum per fidem accipiantur, — ita et panis et vinum corpus et sanguis Christi sunt per unionem et per mysterium: quoad naturam sunt panis et vinum. Si autem p. 68. propter unionem obliviscamur naturarum, cur Arius *et Cyrillus et Apollinaris et Severus reprehenduntur? qui unionem videntes seducti sunt a veritate, et Christum unam naturam vocaverunt, ex Deo et homine compositam, et com-

[1] Ad verbum: « urgemur ». — [2] Ad verbum: « vidimus ». — [3] I. e.: quae notio non ipsi rei proprie inhaeret, quae alterius rei « mysterium » vocatur. — [4] Ad verbum: « naturâ », vel « quoad naturam ».

positionem simplici intulerunt, et Creatorem creaturae subiecerunt. Sed oportet nos naturas conservare, et « mysteria » facere per unionem. Quod si mysteria non facimus, quid tandem conficimus? Sin autem mysteria conficimus, *mysterium* conficimus eius, quod non est. Et ecce ipsum nomen « mysteria » servatur eis, ne in hunc errorem incidamus. Itaque panis et vinum non sunt natura corpus et sanguis, sed corporis et sanguinis sunt mysterium: sed et mysteria sunt voluptatis regni caelestis. Sicut ergo mortui sumus per baptismum et resurreximus, quatenus per mysterium mortui sumus, et nos immortales factos esse dicimus, — non quasi non simus morituri, sed quod mysterium immortalitatis exprimimus, — ita et mysteria, quae agimus, his nostris rebus sunt similia. Et quemadmodum non dubitamus quin, licet mortales, immortales simus in hoc, quod in fidem Christi baptizati sumus, et sicut ille surrexit velut obses, omnes surrecturi simus, — non quasi hodie immortales simus, — ita nec dubitamus quin mysteria ista corpus et sanguis sint Domini nostri per unionem: per mysterium tamen, et demum non ita sunt quoad naturam. De his igitur rebus hactenus. Revertamur autem ad expositionem sermonis nostri.

« Consecrata et consignata sunt mysteria haec alterum altero », ait sacerdos, « in nomine Trinitatis, ut fiant in expiationem debitorum et in remissionem peccatorum ecclesiae sanctae Christi Domini nostri ». Et ecce, etiam in consignatione « mysteria » vocat ea, non « corpus et sanguinem », nisi in quantum ad expiationem data et consecrata sunt.

Et hic absolutum est negotium consecrationis [1]; et signavit ea, sicut *et nos* *rebus omnibus sigillum facimus. Nam etiam p. 69. faber, cum portam aut cathedram exornat, sigillum ei sculpendo facit. Sed et metallarius pro sigillo auri vel argenti, rubiginem aufert ab eo. Et quidquid in mundo est, initium et medium et finem habet. Et initium mysteriorum est eorum ascensio super altare, medium est consecratio, et finis sigillum est. Et si nullum esset sigillum [2], consecratio non esset medium. De mysteriis hactenus.

[1] Seu « anaphorae » (q u d d ā š ā). — [2] Suspicor aliquid hic deesse: expectares huiusmodi sensum: « Et si non esset finis sigillum », etc.

Caput XXV.

Quare hic iterum dicit sacerdos: « Gratia Domini nostri »? et quid sibi vult haec proclamatio, quam proclamat diaconus: « Omnes nos timore et honore » [1]? et quare non eam proclamat ille, qui in bemate est? Et cuncta quae hic observantur, fac mihi exponas. 5

Expleto *hoc* sacerdotis negotio, priorem sermonem resumit; ostendit enim populo quod. Absolutum est id, quod incohavimus, et in certamine, in quod ingressus sum, pugnavi et vici. Et *hoc* nunc notum facio vobis: et Trinitatis nomine obsigno 10 vos. Et annuntio vobis « gratiam » eius: et verbum quod ante dixi, hoc idem perficio. Tunc enim figurabam vobis haec, quae futura erant: nunc autem, quod initio in mysterio dixi, re perficitur. Neque putetis differentiam interesse inter mysterium et eventum: sed mysterium et eventus unum sunt. Quapropter 15 benedictionem accipite, et paratos vos habete ad gaudium [2]. Cum per priorem benedictionem praeparaverim vos ad mysteria gloriosa figuranda, nunc iterum signo vos et praeparo vos ad perfruendum ipsis mysteriis. Quid autem?

p. 70. Diaconus, *qui in bemate est, — hic est Michael, — cum 20 viderit dispensationem impletam, et mortem destructam, nostramque naturam per resurrectionem renovatam, mox in caelum laetus proficiscitur: et quae hic [3] agebat, nunc manifeste apparent. Gabriel vero, utpote novum testamentum tenens, non relinquit officium, quod suscepit, donec invitatos una cum rege 25 laetificet. Et nunc quoque praeparat populum ad communionem mysteriorum. Et ostendit beatitudinem regni caelorum, et angelorum esse et hominum in una concordia, nec servum esse nunc nec liberum, nec spiritalem nec corporalem, sed omnes nos unum esse. Sed quid dicit? 30

« Omnes nos timore et honore accedamus ad mysterium corporis et pretiosi sanguinis Redemptoris nostri ». « Timore », quia ignis sunt devorans. « Honore », quia valde honoravit nos Dator eorum. « Accedamus », ad quid? Non ad corpus et

[1] A om. — [2] I. e., ad communionem mysteriorum. — [3] Sc., in bemate.

sanguinem, sed « ad mysterium corporis eius et pretiosi eius sanguinis ». Vides beatum *Išōʿyabh* non dare locum [1] iis, qui nugas loquuntur. Sed quid? « Corde puro et vera fide recordemur passionis eius et intelligamus resurrectionem eius ». Hoc
5 est: Puritatem, quae carnem transcendit, cordi nostro inseramus [2], neque res istas corporaliter intueamur, sed spiritaliter; neque panem et vinum videamus, sed respiciamus mysterium, quod in eis perficitur; et fide intelligamus ea. *Et* quasi in caelo sit *mysterium*, mentem nostram sursum dirigamus; et ritus
10 omnes, quos hic videmus, caelestes esse existimemus. Saeculum enim quod expectatur, et huiusmodi omnia, fide praesentantur. Et recordantes passionis et mortis Domini nostri, et resurrectionem eius corde figurantes, intelligamus quis sit; neque nudum hominem noverimus eum, — quia « vana salus ho-
15 minis » [3], — neque Deum sine homine, *ne passionibus subiciamus Deum impassibilem. Sed *ita* noverimus eum: quod gratia sua propter nostram redemptionem descendit de caelo « Unigenitus Dei, et accepit a nobis corpus mortale et animam rationabilem et intelligentem et immortalem, et mandatis san-
20 ctis et legibus divinis convertit nos ab errore tenebrarum, et appropinquare nos fecit regno suo: et postquam complevit dispensationem suam, passus et crucifixus est, et resurrexit, et ascendit in caelum velut obses ex genere nostro, et tradidit nobis mysteria haec, ut per ea recordemur omnis gratiae
25 eius erga nos ». Quid autem? « Nos corde recto, et sine mortalitate, et humili spiritu, sicut eius qui propter nos humiliavit semetipsum et factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis [4]: etiam nos eius spiritu ambulemus, et accipiamus ab eo in sinceritate cordis hoc donum, quod est vita
30 aeterna. Et oratione pura, a carnalibus dubitationibus elevata, et multiformi dolore communicemus in mysteriis ecclesiae, in spe poenitentiae », — et ubique ad reprehensionem eorum, qui non intelligunt mysteria, « mysteria » vocat ea, — « contriti propter delicta, quae per opera nostra commisimus ». Quasi
35 *iam* simus in regno caelorum, dolorem induimus pro peccatis nostris, ut etiam tormenti poenas coram praesentemus. Et haec

p. 71.

[1] Ad verbum: « cedere ». — [2] Ad verbum: « cor nostrum possidere faciamus ». — [3] *Ps.* LX, 11. — [4] *Phil.*, II, 8.

agentes non desperemus: Deus noster misericors est et propitius: « petamus ab eo misericordiam et remissionem peccatorum ». Et ante petitiones nostras ad eum, « dimittamus delicta conservorum nostrorum ». Et cum nos haec, quae nostra sunt, facimus, et conservis nostris ignoscimus, ille peccata et delicta absolvit. 5

Et quamquam *diaconus* non ostendit, ut semper *solet*, unde et a quo petamus, tamen cum ea recitat quae nostra sunt propria, populus, *illius verbis obtemperans, respondet et dicit: Etiam, o doctor sapiens, id perficiemus, quod doces nos. Et scimus quod haec facientibus nobis, « Dominus absolvit peccata et delicta nostra ». Et quasi homines qui pro invicem orant [1], omnes pro invicem orant: « Domine, absolve peccata et delicta servorum tuorum »: nec quis est inter eos qui pro seipso petit. Et Gabriel quoque, quasi nobiscum unius animi effectus, atque *cum* daemonum caterva, qui ipsius generis sunt et misericordia indigent, non seipsum ⌜a communi *ratione* [2] excludit, sed seipsum et nos una consociat: quia omnes misericordia egemus, et nulla creatura est quin peccet, aut cogitatione aut operibus. His autem peractis, ipse *diaconus* in fine ostendit *dicens*: Haec perficientes consummationem eorum accipiemus in « resurrectione corporum nostrorum et redemptione animarum nostrarum ». Iam, *inquit*, vidistis resurrectionem per mysterium, et beatitudinem *caeli* et iudicium et retributionem per arrhabonem: invicem ignoscite, ut re vera in regno regnetis. Et respondet populus: Ita in saeculum sit nobis hoc verae fidei propositum, et in saecula regnemus in regno: cum « Amen », quod est sigillum.

p. 72. 10 15 20 25

Sciendum tibi est, frater noster, quod haec proclamatio non est ex praescriptione antiquorum et apostolorum, sed beatus ipse Išoʿyabh eam praescripsit et instituit per Codicem *suum*: ita ut vix atque molestia accepta sit ab iis qui veritati resistunt et doctoribus. Sed et multae diu manebant ecclesiae nec eam dicebant: et ferunt etiam, esse usque ad hodiernum diem ecclesias quae non eam proclament. Antiquitus vero, *inquiunt*, cum dixisset sacerdos alterum « Gratia » [3], prosequebatur: 30 35

[1] Cf. IAC., v, 16. — [2] Ad verbum: « e medio ». — [3] Sc. « Gratia Domini nostri », etc., post fractionem et consignationem.

« Et fac nos dignos, Domine » : ut nos facimus diebus ieiunii, quando *mysteria non consecramus. Cum autem beato *Īšōʿyabh* decens videretur, ut etiam ante receptionem mysteriorum denuo figuremus dissolutionem tribulationum, hanc proclamationem instituit, sicut et dispensationem quoque iterum renovavit [1].

p. 73.

Sacerdos autem videns angelum cum populo perfecte in concordiam redactum, totamque congregationem absolutionem *peccatorum* petivisse, statim, sicut verus mediator, supplicationem facit pro grege suo : « Absolve, Domine, tua benignitate peccata et delicta servorum tuorum, et sanctifica labia nostra, quibus populus tuus absolutionem petivit debitorum, ut dent nunc in regno tuo fructus gloriae Trinitati tuae gloriosae ; et fac nos dignos per gratiam tuam, o Pater misericors, ut simus tibi filii dilecti et immaculati, et stemus coram te, sicut docuisti nos, corde puro et revelata facie, dum fiducia illa, quam ostendisti nobis, — qui, cum proni essemus in peccatis nostris, inclinasti te de caelo sancto tuo ad redimendum nos, et tua misericordia nos appropinquare fecisti tibi, et filios ditionis tuae appellasti nos, — nos quoque nunc, sicut docuisti nos in evangelio tuo, semper coram te stantes *et* orantes te et petentes a te, illis hic utimur verbis, quae docuisti nos.

Deinde populus, quippe quibus tota veritas revelata sit per resurrectionem, sciunt quid *a se* requiratur ; et cum audierint mediatorem, qui pro ipsis surrexerit, Deum supplicando dixisse : « Omnes nos pariter invocemus te, et sic dicamus » : ipsi clamant : « Pater noster, qui es in caelis ». Hoc est : O Pater, qui es in caelis, sanctifica nos sanctitate nominis tui, et revela nobis regnum tuum illud, quod *erit* in resurrectione : et secundum tuam voluntatem conversemur ; et fiat [voluntas tua, sicut in caelo, et in terra :] [2] sicut nunc in terra sumus, et typum caeli per mysteria expressimus, sint cogitationes nostrae in caelo. Et da nobis necessaria corporis nostri *debilis. Et libera nos a tentationibus ; et erue nos a malo : quia tuum est regnum et potestas et gloria ab initio et ante initium ; et in hoc permanes aeterne, Amen.

p. 74.

[1] Hoc ad alteram recitationem canonis « Gratia », etc., refertur. Vide cap. XXI, et praesentis capituli initium. — [2] Desiderantur aliquot verba, plura fortasse quam quae coniectura supplevi.

Deinde rursum sacerdos, cum viderit gregem suum manus eius cum corde ad Dominum eius protendisse, secundum suum mandatum, et petivisse ab illo misericordiam et gratiam, sicut docuerit eum, dimissis invicem peccatis, et demum ab illo (sc. Domino) remissionem postulasse: suscipit mox eorum petitiones, 5 et easdem coram illo quasi munera offert. Et quemadmodum, cum populus munera atque honores regi suo offerunt, mediatore insuper opus habent, qui ad regem ea introducat, et apologiam pro ipsis faciat: ita et nunc, populus munera intulit, sed mediator ex ipsis *delectus* offert ea coram rege. « Etiam, 10 *inquit*, Domine noster et Deus noster, rogamus te secundum promissum tuum nobis, et supplicamus tibi, ne nos inducas in tentationem, sed erue nos a malo et virtutibus eius ». Tu nosti, Domine gloriae, quid petierit grex tuus, quoniam *hoc* ei naturaliter opus est: et praecepisti eis ut peccata invicem dimittant: et fecerunt quod praecepisti eis; et me mediatorem inter 15 te et illos posuisti. Fac ergo cum eis gratiam secundum bonitatem tuam: et per meam interventionem eorum orationes suscipiantur. Et si ego non sum dignus, propter illos suscipe; et si non omnes digni sunt, propter bonos inter illos suscipe; 20 et si opera nostra non sunt digna, propter fidem nostram suscipe: et si illi non sunt digni, propter meam interventionem suscipe et concede. Et [seipsum] tanquam gratiam consecutum et gratis acceptum reputans, sermonem sigilli [1] secreto profert, eo quod mysterium hoc secretum sit: sed auditum facit 25 « in saecula saeculorum ».

p. 75. Gabriel autem, quippe qui mysteria secreta noverit, *quoniam ab initio cum eo fuit, respondet post eum. Populus vero, quia nomen Trinitatis non audivit, tacet: quia non decet eos respondere « Amen » ad sermonem ⌜in quo non fit Trinitatis 30 *mentio* [2]. Quare et sacerdos, quia ipse assidue personas Trinitatis recitat, et grex eius *adhuc* per sigillum [3] tantum *cum eo* consociatus est, vult iam ut ipse *grex* Trinitati confiteatur, — sicut et ea, quae ipse docuit, accepta habuit, — atque ut coram Rege caelesti et sua et gregis sui gloriosa Trinitatis 35 confessio manifestetur [4].

[1] Sc. ultimam partem orationis post « Pater noster ». — [2] Ad verbum: « in quo nulla est Trinitas ». — [3] Sc. per « Amen ». — [4] Sensus est: vult sacerdos ut congregatio, quae adhuc post doxologiam « Amen »

Et prius ad pacem eos invitat: « Pax vobiscum ». Scitote pacis mysterium, quod ego in initio praedicavi vobis, de quo docui vos, iam impletum esse. *Nam* et pax nunc plene facta est, quae antehac in mysterio data fuit; quia condonata sunt
5 peccata omnium nostrum, et ego petitiones vestras introduxi, et eduxi vobis munera propitiationis. Gaudete in Domino nostro et in potentia virtutis eius [1], et confortamini in multa pace, quae vobis ab eo annuntiata est. Et ubi respondent ei more solito, deinde dicit eis: « Sanctum sanctis decet in perfe-
10 ctione » [2].

Quidam putaverunt *sacerdotem* hic, « sanctum » *dicendo*, hoc sanctum, quod est super altare, « decere in perfectione » dicere, quia id sumere « in perfectione » conscientiae oporteat nos, et quia *hominibus* sanctis congruum sit. Sed non intel-
15 lexerunt sanctum (sc. sacramentum) peccatoribus datum esse, et in expiationem debitorum. Christus, cum illud traderet, ita discipulis suis locutus est: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis frangitur in remissionem peccatorum » [3]; ⌜et: « Hic est sanguis meus testamenti, qui pro multis effunditur in remis-
20 sionem peccatorum » [4]. Sed quidquid sacerdos sine interpretatione dicit, ad populum recurrendum tibi est, qui interpretatur illud. Et quemadmodum cum superius dixisset, « Sursum sint mentes vestrae », nesciebatur *ubi esset « sursum » donec a p. 76.
populo dictum est, « Ad te, Deus Abrahae »; et cum rursus
25 dixisset, « clamantes et glorificantes », donec populus eorum [5] sanctificationem dixerunt, nesciebatur quid *hoc* esset; et cum dixisset, « et fac nos dignos », cuius in fine dixit, « vocemus te et sic dicamus », nesciebatur *quid*, donec populus dixit, « Pater noster qui es in caelis »: ita et hic, cum ipse dixerit,
30 « Sanctum sanctis », neque interpretatus sit, populus, ut solet, interpres fit eorum (sc. verborum). Ut ante dixi, cum tempus

tantum respondit, ipsa iam doxologiam integram recitet, scilicet post verba « Sancta sanctis »: vide infra. — [1] *Eph.*, VI, 10. — [2] « In perfectione »: vox syriaca verti potest « in concordia » vel etiam « per consensum ». Auctor, historici sensus huius formulae ignarus, « sanctum » (i. e. sacramentum) quasi « sanctitas » intelligit, et « sanctis » ad personas Trinitatis refert. — [3] Formula ita legitur in liturgia Nestorii. — [4] A om. hanc formulam calicis. In liturgia Nestorii legitur « novi testamenti ». — [5] Sc. angelorum: alludit ad « Sanctus ».

iam adsit receptionis mysteriorum, voluit *sacerdos* ut illi formulam Trinitatis confiteantur, eique gloriam attollant. Quare, cum dicit : « Sanctum sanctis decet in perfectione », notum facit populus, qui sint isti sancti, de quibus locutus est : et dicit populus : « Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus ». Et cum populus ordine eos recitaverit, deinde gloriam eis attollit ; ut per priorem recitationem eorum fides sua in eos ostendatur, per gloriam, quae postea, *significet* se et cognovisse eos et honorasse eos. Hoc sonat « Sanctum sanctis », quod dicit sacerdos.

Nunc autem, cum tota actio completa sit, et sacerdos eis totum quod decorum est suggesserit, ipsique confessionem, quam docuit eos, confessi sint : accedit *sacerdos* ⌜ut incipiat gaudium *caeli significare* [1]. Et ipse prius sumit sacramentum, sicut *homo* qui, cum laboraverit, ipse prius de fructibus suis nutritus est [2]. Sed et Dominus noster, ut docet sanctus Nestorius in sua liturgia, cum fregisset corpus suum, ipse prius comedit. Sic dicit : « Benedixit, et fregit, et comedit, et dedit discipulis suis, et ait : Accipite, comedite ex eo omnes : hoc est corpus meum » : et rursum : « calicem miscuit, et benedixit, ⌜et gratias egit [3], et bibit, et dedit discipulis suis » [4]. Unde et nunc sacerdos, quippe quia vice Domini nostri fungitur, *ipse *prius* edat [5], sicut Dominus noster. Iure oportuit Dominum nostrum comedere, ut sicut nobiscum particeps factus est in omnibus rebus nostris humilibus, ita et particeps esset nobiscum, per humanam suam naturam, etiam in fractione corporis sui : et quemadmodum comedit carnem bruti illius agni paschalis, edat quoque carnem agni rationalis.

Ideo autem alius sacerdos accedit et dat ei, qui consecravit, quia hic mediator est et similitudo Domini nostri, non ipse Dominus noster : et ne audeat accedere ad mysteria [6] sine mediatore : neque, eo quod dignus habeatur hoc honore, contemnat oblationem Domini sui. Et sicut redemptio nonnisi per mediatorem data est nobis, ita ne sacerdotem quidem decet, qui est mediator inter nos et Creatorem, sine mediatore ad mysteria

[1] Ad verbum : « ut gaudium incohet ». — [2] Cf. II *Tim.*, II, 6. — [3] A om. — [4] Eadem fere leguntur in Nestorii liturgia, ut hodie extat. — [5] A « edit » (perf.). — [6] A add. : « Domini sui ».

accedere. Et cum sumpserit ipse, deinde eum secum consociat [1], qui ipsi aequalis fere est in mysteriis, — eum dico, qui evangelium legit, — ita ut una secum delectetur et paranymphus suus. Et hic vices gerit Cephae, qui vicarius Domini nostri
5 factus est erga apostolos. Deinde cum eo consociantur [2] *reliqui*, suo quisque ordine; eo quod quidam sunt inter eos qui, propter labores suos, digni sunt ut mansiones [3] accipiant quae sunt in caelo [4]. Cum autem acceperint presbyteri omnes, velut homines sancti domus Adam, mox spiritales [5] quoque liberantur a pas-
10 sionibus inconstantiae, et communicantur in mysteriis sanctis. Et omnium primus accedit Gabriel, quasi princeps spiritalium, et quasi *novi* testamenti praepositus: et post eum Michael, qui est ille diaconus qui pacem in bemate instituit: deinde *alii diaconi* singuli. Subdiaconi, qui de media *angelorum* eccle-
15 siae sunt, non possunt ob canones ordinum suorum ad sedem *summa ecclesiae attingere; quare expectant, donec Christus p. 78. ad eos de caelo perveniat, et liberet eos a passionibus et laetificet eos [6]. Unde et diaconus qui consecravit [7], qui est Gabriel, calicem accipit: quoniam ipse *huius* testamenti mi-
20 nister factus est, ipse est qui munera domini sui distribuit. Verum non accipit calicem donec ipse sacerdos ei dederit: quo ostendit Christum sibi potestatem dedisse in thesaurum eius. Sed neque illi diaconi, qui ad altare *stant*, ad negotium flabellorum accedere audent donec sacerdos permiserit
25 eis: quo ostendunt se servos esse, nec potestatem habere in unum eorum, quae ad regnum pertineant. Itaque Gabriel, accepto calice, ad portam stat absidis, quae est caelum, et eis, qui in medio statu vixerunt, proclamat: Ecce, paratus est Rex ut ad vos veniat, et sua misericordia peccata vestra absolvat,
30 et laetificet vos gratis propter bonam fidei vestrae indolem. Et illi quidem primi, ii scilicet qui intus sunt, utpote qui per labores digni habiti sunt regno, ad faciei revelationem perveniunt, et munera accipiunt, quasi propter laborum diligentiam digni; qui vero medii sunt, fideles inquam in templo, qui sine
35 laboribus sunt, quasi misericordiam consecuti usque ad finem

[1] Vel « communicat ». — [2] Vel « communicantur ». — [3] I. e. sacramentum. — [4] I. e. in abside. — [5] I. e. diaconi. — [6] I. e., extra absidem expectant, ibique communicant. — [7] I. e., ut videtur, qui episcopo astitit consecranti.

expectant. Et ille egreditur ad eos, et ipsi summam ei reverentiam exhibent [1].

Diaconus Gabriel prius sacerdotem, Christum, instanter deprecatur ut populo eius benedicat et peccata eorum absolvat. Et cum fieri non possit ut *sacramento* delectentur, nisi prius peccata absolvantur, *sacerdos* mox bonitatem suam exhibet, et acquiescit supplicationi Gabrielis; et voce praemittit ante se misericordiam suam. *Quid autem? « Donum gratiae Vivificatoris nostri, Domini nostri Iesu Christi, impleatur in misericordia nobiscum omnibus ». Hoc est: Per misericordiam digni habiti estis hoc dono, non per labores. Et « gratia Christi », *hoc est*: Ille qui vestem induit de vobis *sumptam*, et passus et tentatus est, et potest eos adiuvare qui tentantur, ecce fecit in vos misericordiam suam, et complevit vobiscum gratiam suam, et dedit vobis donum regni sui.

Itaque populus, videntes in se misericordiam a iudice, Christo, illapsam, respondent: « O Domine, in saeculum saeculorum, Amen », fiat misericordia tua super nos: neque causa peccatorum nostrorum tua delectactione privemur, cum sis bonus, et dominus qui est servis suis propitius.

Ceterum Gabriel prius progreditur, quasi viae gnarus: nam et ipse est qui crucem Domini nostri feret et ante eum veniet in resurrectione. Et calicem hic loco crucis illius puta esse, quae in manibus Gabrielis apparebit ante Dominum nostrum in adventu eius. Sed et calix est sanguis, et ille potissimum *sanguis*, qui ante ⌜sacrificium [2] effunditur. Sed illa magis accurata *interpretatio* est, qua ad crucem Domini nostri refertur, quae ante eum ventura est in manu Gabrielis.

Sed forsitan quis interroget: Quare non unus ex presbyteris calicem accipit, si corpus et sanguis unum sunt? Nos dicimus: Omnes presbyteri sunt iam quasi caeli beatitudinem adepti, et quasi laboribus carentes, et in gaudio et in pace. Diaconus autem hic, quasi Christi domus praepositus, donec Dominus noster finem fecerit mansionum, quas distribuit, cum ipso sociatur: donec in omnes Adami domus misericordia facta fuerit, iique mansiones acceperint: tunc et ipse requiescet.

[1] Ad verbum: « dum ipsi replentur reverentia de eo ». — [2] V om.: sacrificium crucis intelligi debet; et sanguis, qui calice figuratur, is est, quem Christus discipulis dedit in caenaculo.

Portae autem templi, quae clausae sunt, typus sunt portarum regni, quae clauduntur coram infidelibus: et portas quidem pulsant *sed [non] respondetur eis. Nam beatus Išōʿyabh ita p. 80. dicit [1]: Subdiaconi portam [2] templi claudunt post sermonem, « Ite, auditores, portas videte », et feminae religiosae [3] portam [4] mulierum; et non aperiunt eas donec populus sacramentum sumant. Et mysteria ordinantur, et officium incohatur. Et portae caeli clauduntur coram infidelibus; et pulsantibus respondet sponsus, sacerdos: « Non novi vos » [5]. Mensam [6] quoque Michael accipit. Velut servi colla sua inclinant *diaconi* ad ministrandum Christo, Domino suo: et dum ille distribuit, ipsi sunt portitores mansionum: per hoc ostendentes totam resurrectionis ministrationem per angelos perfici. Ait enim Dominus noster in parabola zizaniorum et agri, messem esse finem mundi, messores autem angelos [7]. Veniunt angeli et initio, in resurrectione, — quando Christus cum quattuor diaconis ascendere voluit inter responsorium *canendum* [8], — omnia zizania in templo eligunt per sermonem, « Quicumque baptismum non suscepit » etc.: id quod typus est segregationis malorum, qui sunt zizania. Itaque eligunt et expellunt zizania, et triticum, filios fidei, relinquunt. Et si quis est qui, cum dignus sit fide, pravis *tamen* peccatorum moribus vivit, nec per unum quidem sensum ad ullum fidei *opus* accessit: tamquam homo qui non induitur vestamentis caena dignis, et hic de perfruitione mysteriorum expelli ostenditur per sermonem illum: « Quicumque sacramentum non sumit, discedat ». Nam et si aliquis hic sit qui, ob fortuita *peccata*, quae ei occurrerint, non sumit sacramentum, similitudinem et ipse exprimat eius, qui vestimenta non habuit, et foras exeat [9]. Quod autem usque ad hanc *horam omnes simul consistunt, *hoc significat*: ita p. 81.

[1] Nescio an Išōʿyabhi verba prope ad finem huius paragraphi continuentur. — [2] S in plur. (vide « Corrigenda »). — [3] Syr. « b ĕ n ā th q ĕ y ā m ā ». — [4] S in plur. (vide « Corrigenda »). — [5] Matth., xxv, 12. — [6] I. e. patenam. — [7] Matth., xiii, 39. — [8] Vide capp. xiii et xiv. — [9] Nisi haec ipsius Išōʿyabhi verba adhuc sunt, initio huius paragraphi recitari coepta, proprio ac literali sensu accipienda non sunt, ut liquet ex subsequentibus et ex eis quae in cap. xiii sunt dicta. Antiquis liturgiae formulis de expulsione catechumenorum auctor noster mysticas interpretationes applicat, nec « foras exire » secus dicit quam « a communione se abstinere ».

omnes homines pariter in mundum intrant; et per mortem pari modo exeunt, iusti et iniqui: et in resurrectione pari modo de sepulchro resurgunt, et *manent* usque ad iudicium, quo separantur oves ab haedis.

Unde et in mysteriis, usque ad iudicium et retributionem [1] una steterunt baptizati et non baptizati, et qui sumunt et qui non sumunt. In fine autem ii, qui opera habent, exaltati sunt: ii vero, qui sine operibus sunt, foras expulsi sunt: et impletus est in eis sermo parabolae Domini nostri, qui dixit eis: « Discedite a me, maledicti, in ignem aeternum » [2]: et hoc ipsum quoque perficitur.

Populus vero, videntes misericordiam in se factam, laeti occurrunt ut accedant ad Dominum nostrum et ad mensam; et unusquisque praevenire contendit, velut homines qui festinant metuentes ne voluptatem amittant. Et omnia, mi frater, typum exprimunt resurrectionis: et si mundi initium cupis videre, et finem eius, et iudicium et retributionem post resurrectionem, et voluptatem *caeli*, et tormentum, et quibus misericordia fit, et qui misericordia non sunt digni, et omnia quae futura sunt: officium mysteriorum scrutare, et haec *omnia* ante oculorum tuorum aciem finge, dum ritus perlegis quos praescripsit beatus Išōʿyabh, — etiamsi non peragantur, — et ex eis omnia disces quae quaeris. Et quemadmodum si quis regis imaginem videre cupit, quando pictura illius affertur ei in tabula deformata, ⌜et omnia quae sunt *regis* videt depicta [3], — quomodo imperet, et obediatur ei, et dona distribuat, et occidat, — mens videntis contenta quiescit, et vix minus quam *ipsius* regis visionem reputat praesentationes eius: ita et mysteria, *in quibus omnia regni *caelestis* instituta praesentantur: quisquis res futuras vult scire, cum illa videt, quiescit, si bonus est, sin vero malus, iam nunc torquetur. Nam et hanc ob causam deformantur hae similitudines in ecclesia, frater noster, ut spectatores eas aperte videant, et timeant iudicium futurum. Et quemadmodum scripturae tormentum et voluptatem nobis ostenderunt, atque in ipsa natura praesentantur menti nostrae dissolutio nostra et compositio et resuscitatio nostra: ita et apostolis

p. 82.

[1] I. e., usque ad communionem. — [2] MATTH., XXV, 41. — [3] Ad verbum: « et videt omnes repraesentationes eius ».

patribusque visum est, ut in mysteriis figurentur iudicium et retributio et tormentum; ut qui vident, videntes timeant et convertantur. Et Christianos oportet ex omnibus scripturis et per omnia officia ad lucem mysteriorum appropinquare, quae aperta
5 praesentatione omnia docent eos, quae scripturae docent coniunctim. Desidiosi vero sacerdotes et fideles ea reliquerunt, quae fieri debent, nec quam ob rem beatus Išōʿyabh ita praescripserit investigant, nec placet eis omnes mysteriorum similitudines exprimere; et si praecipit ut sedeant presbyteri, illi *hoc*
10 *facere* contemnunt, putantes propter desidiam *ministros* in bemate sedere; et hunc canonem despiciunt, et non sedent. Et per hoc omnes canones *interpretationis* de resurrectione irritos faciunt. Sed et fideles non debito more adorant et surgunt; et, velut lege carentes, « dissolutae sunt viae eorum
15 omni tempore », [1] nec quidquam ecclesiastici decoris considerant. Est autem qui gaudet et dolet *inter mysteria agenda*, et futura omnia considerat [2], ille nempe cuius, dum mysteriis interest, cogitatio in resurrectionem *intenta* est, et omnia quae ibi (sc. in saeculo futuro) sunt per ea repraesentat; deinde,
20 accepto sacramento, domumque profectus, gaudet, perinde ac si *ipsum* Christum iudiciumque eius et misericordiam et retributionem vidisset.

*Cum autem haec res propter magnitudinem eius longius sit protracta, eo quod typis et rebus exponendis conferta sit, hanc
25 claudamus, et alias magni atque divini huius officii res declaremus, ut in portu bono absolutionis verborum nostrorum quiescamus. p. 83.

Caput XXVI.

Quare in festis dicimus « Terribilis es », et in epiphania hullālam? et cur haec in nullis dominicis dicimus? et quare
30 dicit diaconus « Glorificate », et responsum (ʿunnāyā) dicunt in bemate? et quodnam mysterium habent responsum et versiculi (bātē) et « Corpus tuum et sanguis tuus », et omnia quae in his ponuntur?

Ante diximus, festa magis ad Domini nostri dispensationem
35 accommodari; atque cum festum agimus, praeter commemora-

[1] *Ps.* x, 5 (syr.). — [2] Ad verbum : « videt ».

tionem mortis et resurrectionis, ipsum quoque festum honoramus. Et quia ab initio mysteriorum mortem et resurrectionem significabamus, neque *ibi*[1] licebat nobis in *festo* nativitatis amplius quid inferre mysteriis epiphaniae aut ascensionis[2]: completa iam anaphora[3], revertentes honorem festi exhibemus. Et mysteria loco Christi ponimus, sacerdotes et diaconos loco discipulorum et angelorum; et stamus ordinatim, velut servi coram domino, et laudes regis recitamus. Et quia in nativitate angeli pastoribus apparuerunt « gloria » dicentes, pastoresque « regressi sunt glorificantes et benedicentes Deum »[4], et magi cum vidissent stellam « gavisi sunt gaudio magno valde »[5]: ita et nunc, omnes glorificant Deum excelsum. At cum gloria, quam viderunt duo illi prophetae priores, Isaias inquam et Daniel, iam supra sit celebrata per canonem « Clamantes »: veniunt nunc iterum cum laudibus (h u l l ā l e) suis, et ex aliis duobus prophetis glorificant, *scilicet* ex David et Ezechiele. Et sublimia eorum verba proferunt: « Terribilis es, inquientes, Deus excelse, de sanctuario tuo »[6], Davidis: *et « Benedictus honor Domini de loco suo »[7], Ezechielis. Et hisce versibus plaudentes prophetarum testimonia adhibent, quae in Christo nato impleta sunt. Ita et evangelium ad unumquodque dominicae dispensationis factum sententiam de prophetis applicat.

p. 81.

Quod primum secreto dicunt, deinde vocem elevant, *hoc est*: ita dispensatio Domini nostri abscondita fuit a vulgo, cognoscebant autem eam angeli et homines pauci. Quod vocem elevant, *hoc est*: Dominus noster iam revelatus est et notus. Quod ii, qui in templo sunt, his respondent, *significat* gentes, quae conversae sunt et fidem acceperunt quae est in Christum. Quod ii, qui intus sunt, versus (p e th g ā m ē) de vetere testamento dicunt, *hoc est*: ipsi melius intelligunt prophetas eorumque testimonia, et introducunt testimonia eorum quae in ipso festo

[1] I. e., in priore mysteriorum parte, ubi mors et resurrectio figurabantur. — [2] Vel: « amplius quid innovare (distinctionis causa) inter nativitatem et mysteria epiphaniae aut ascensionis »: textus difficilis est interpretatu; expectares huiusmodi sensum: nec licebat nobis *ibi* amplius quid inferre mysteriis in *festo* nativitatis aut epiphaniae aut ascensionis ». — [3] Sive « consecratione » (q u d d a sh a). — [4] Luc., ii, 20. — [5] Matth., ii, 10. — [6] *Ps.* lxviii, 35. — [7] Ezech., iii, 12.

impleta sunt; nam eos dumtaxat versus dicunt qui sunt idonei. Quod post alterum quemque versum coniungunt cum ipsis *versibus* « Terribilis es », *hoc est*: prophetiam cum Domini nostri dispensatione coniungunt. Quod populus solum « Terribilis es »
5 respondet, neque versus dicit, *hoc est*: populis omnibus, postquam baptizati sunt, non est impositum iugum mandatorum veteris *testamenti*, sed apostoli scripserunt eis, prout Actus ostendunt, ut abstineant se a strangulatis et a fornicatione et ab eo quod sacrificatum est et a sanguine [1]; et praeter haec
10 omnia comedant: et nunc quoque ipsi (sc. fideles) versus dispensationis dicunt, hoc est « Terribilis es ». Quod in fine dicunt supplementum (ʿaqqaphĕthā), *hoc est*: ostendunt expectationem prophetarum nunc impletam esse, ipsosque *prophetas* requievisse. Quod supplementum cum responso (ʿunnāyā) mi-
15 scent, *significat* unionem populi cum populis per evangelium Christi. Quod diaconus dicit « Glorificate » [2], — Gabriel scilicet, qui pacem annuntiat iis, qui in vetere testamento vixerunt, — *hoc est: illi* de longe viderunt Christum: nimirum omnes prophetae, qui in bemate sunt, in lege *ambulabant in Ierusalem. p. 85.
20 Dixit Išōʿyabh: «Vigilatores ad bema ascendunt et dicunt responsum ». Quod ad bema ascendunt, *hoc est*: ad Ierusalem. Quod etiam caeci sunt, *hoc est*: ii, qui operibus fuerunt strenui, sed in baptismo non participaverunt, non perfecte delectantur, sed quodammodo caeci sunt in delectatione [3], verbum im-
25 plentes quod Dominus noster dixit: « Omnis qui ex aqua et Spiritu non nascitur, non potest videre regnum Dei » [4]. Ita et caeci, qui in lege sunt, confortantur; et videntes se ad misericordiam vocatos esse officii [5], quod est in Domino nostro, cum gaudio glorificant: per hoc ita ostendentes: Etsi digni non
30 essemus ut videremus hanc bonam spem, tamen expectabamus eam, et desiderabamus eam videre; et per similitudines aliquantulum figurabatur coram nobis, et contenti eramus. Secundum quod Dominus noster dixit in evangelio: « Abraham pater vester exultabat ut videret diem meum, et vidit et gavisus est » [6]:

[1] *Act.*, xv, 20, 29. — [2] Vel: « Laudate ». — [3] Vox « delectatio » seu « voluptas » ab auctore passim pro caeli beatitudine vel pro sumptione eucharistiae, quae caeli gaudium significat, usurpatur. — [4] Iohan., iii, 5. — [5] Sensus est: videntes se vocatos esse ad misericordiam quae acquiritur per participationem in officio. — [6] Iohan., viii, 56.

ita et nos desiderabamus videre eum. Nam et ipse Dominus noster rursum ait: « Multi prophetae et iusti desiderabant videre unum ex diebus Filii hominis, et non viderunt »[1]. Hi igitur cum gaudio glorificantes, typum exprimunt eorum, qui in vetere testamento ministrabant. 5

Finito autem responso, et egrediente Domino nostro[2], mox revertentes testimonium insuper introducunt de versiculis (b ā t ē), qui versus (p e th g ā m ē) prophetiae implent: « Ecce viderunt oculi mei misericordiam tuam, quam parasti omnibus populis: lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebi suae Israel »[3]: 10 verbum quod locutus est Zacharias[4]. Et unumquemque versiculum cum responso coniungunt, eo quod sua quisque *testimonia* prophetae exhibent, et prophetiam suam cum Christo, qui *iam* apparuit, coniungunt. Quare, cum unum sit responsum, p. 86. versiculi multi sunt; *quia, simili modo, cum Christus unus sit, 15 prophetae multi fuerunt. Nam et beatus ipse Ephraem unicuique responso versiculos composuit secundum numerum omnium litterarum *alphabeti*. Quod secundum litteras composuit, ostendit nos Dei virtutem per scripturas cognovisse. Quod ad omnes *litteras* composuit, ostendit prophetas esse multos, et omnes 20 prophetias eorum finem accepisse. Quod autem singuli versiculi necessario cum responso coaptandi sunt, *hoc est*: omnes prophetae uni Christo haerebant. Qaod versiculi similes sunt supplemento (ʿa q q a ph ĕ th ā) responsi, *hoc est*: prophetia illorum similis est iis, quae in Domino nostro et in dispensa- 25 tione eius perfecta sunt.

Quod ii, qui apud mysteria sunt, mutant nunc *dicentes* « Corpus tuum et sanguis tuus », *significat* gratiarum actionem omnium rationalium *creaturarum*, qui reddunt gloriam ei, qui ipsos laetificavit. Quod ii, qui apud mysteria sunt, dicunt, deinde 30 ii qui apud bema, respondent eis, *hoc est*: « mortui, qui in Christo, resurgent prius »[5], ipsique laetificari et gratias agere incipient. Quod alii respondent post illos, *hoc est*: hi quoque per misericordiam, quam consecuti sunt, laetificati sunt. Qui autem ultimos versiculos (b ā t ē) dicunt, *sunt* quasi potestatem habentes 35 in mysteria, propter labores suos, et in mansiones regni; quo-

[1] Matth., xiii, 17; Luc., xvii, 22. — [2] Sc. sacerdote, vel sacramento. — [3] Luc., ii, 30-32. — [4] Sic codd.: lege « Simeon ». — [5] I *Thes.*, iv, 16.

rum mansiones multae sunt. Quod populus primam illam strophам (t a rʿ ā) respondent, *hoc est*: ipsi, propter misericordiam in se factam, una mansione digni habiti sunt: ne tamen, quod misericordia digni habiti sunt, propterea similes fiant iis, qui
5 operati sunt. Sicut enim si quis caenam facit, mittens vocat cum gaudio amicos suos, inimicos a se repellit; quosdam vero, qui non male deliquerunt, sed minora peccata *commiserunt,* sua gratia introducit, — qui tamen ingressi non aperta facie delectantur, ut *amici eius, sed minora eis obsonia apponuntur, p. 57.
10 — amicis vero suis, licet cum istis in convivio sint, pluribus habet dignos honoribus: ita et in iudicio Domini nostri agetur: iusti per labores suos mansiones paternae domus possidebunt; peccatores, misericordiam consecuti, mansiones minores possidebunt. Haec omnia per « Corpus tuum et sanguis tuus »
15 figurantur. Unde et populus, propter misericordiam in se factam, eandem stropham (t a rʿ ā) respondent: ceteri [1], *scilicet* superi [2], versiculos (b ā t ē) multos dicunt.

Idcirco autem « Terribilis es » et « Corpus tuum et sanguis tuus » in nullis dominicis dicuntur, quia in dominicis solam re-
20 surrectionem significamus: in festis vero, et resurrectionem et allegoriam festi [3]: et festo quidem « Terribilis es » et « Corpus tuum et sanguis tuus » tribuimus; resurrectioni responsum tantum cum versiculis. De his rebus *haec* satis sit declaratio.

Sed et canticum (t e sh b ō ḥ t ā) subiungunt, quae est gratia-
25 rum actio communis malorum et bonorum, sapientium et insipientium. Et ita singulis sensibus eam iucunditatem attribuunt, in qua quisque versatur; ut quisquis in omnibus sensibus suis sanctificatur, perfectus sit in regno, et cum offert decem minas, decem civitates ei reddantur; ei vero, qui minus *offert*, pro
30 ratione *numeri* sensuum reddatur. Cum insuper sensus et corporis sint et animae, Dominus noster, cum parabolam proponeret de minis, *unam minam* decem minas comparasse ostendit: quae quidem mina intellectus est. Decem servos dicens, de perfectione *huius* numeri indicavit; quia nullus est numerus
35 supra decem. Decem minas *dixit*, quia omnibus dedit intelle-

[1] Codd. « ultimi », una littera mutata. — [2] I. e., ut videtur, diaconi in abside. — [3] I. e.: et resurrectionem significamus et allegoricam praesentationem festi agimus. Superius (vide p. 27 not. 1) ḥ u g g ā y ā pro « expositione allegorica » usurpatum est.

ctum. Negotiatio per sensus fit: si quis in uno sensu sanctificatur, unam minam lucratur: si in quinque santificatur, quinque minas lucratur: et reliqua. Sic et *canticum hoc ostendit, et dicit: p. 88. « Robora, Domine noster, manus quae extensae sunt »: et dinumerat manus et oculos et aures et os et linguam et pedes, « et corpora quae manducaverunt », et « amorem magnum », qui est complementum animae [1]. Postquam singulorum sensuum gratiarum actio impleta est, mox ad aliud *canticum* se convertunt, quod est « Domine noster Iesu », quod et magis generale est.

Et sic inter receptionem mysteriorum, quae beatitudo est *caeli*, multis modis *Deum* collaudant. Quemadmodum cum homines ad convivium conveniunt [2], singuli modulationem (q ī n t ā) carminis laetificam proferunt, et uno ipsam modulationem canente omnes gaudent et post eum respondent: idem et hic fit, quando Dominum, qui advenit, toto halitu cunctisque modulationibus laudant, et Christum [3] comitantur donec beatitudinis mysteria distribuerit et *in caelum* ingrediatur. Unde dicit beatus Išōʿyabh: « Venit sacerdos cum mensa [4] ad bema, et eis dat, qui apud bema sunt », hoc est clero: quo ostendit, Dominum nostrum misericordiam suam in eos effundere, qui sub lege conversati sunt, et ad eos in misericordia sua venisse. Sicut de caelo descendit Ierusalem, ita et nunc inclinat se ut ad eos veniat. Et licet non ita in omnibus locis agatur, ita tamen sanctus ipse *Išōʿyabh* praescripsit, ut excellentiam mysteriorum significaret.

Et cum sacerdos omnia compleverit, et Dominum suum in omni dispensatione imitatus sit, in hac *scilicet* quae iam peracta est, et in illa quae futura est: tandem cum spiritalium turmis [5] electisque suis et hominibus sanctis [6], qui laboribus ipsorum gradus atque mansiones possederunt, ad thronum suum, caelum, ingreditur, et in throno suo sedet; et sancti isti et spiritales gaudent cum eo in aeternum et delectantur.

[1] Ad verbum: « qui est complementum quod in anima est »: sensus fortasse est: mentione « amoris », sensus animae implicite, sicut sensus corporis explicite, in cantico indicantur. Vox « m u l l ā y ā ». « complementum », graeco πλήρωμα aliquando respondet, hoc sensu: « ea, quibus aliqua res impletur ». — [2] Ad verbum « sunt ». — [3] I. e. sacerdotem. — [4] I. e. patena. — [5] Sc. diaconis. — [6] Sc. presbyteris.

*Caput XXVII. p. 89.

Quare nunc iterum in porta absidis diaconus proclamat: « Omnes nos ergo »? et quid significant orationes sacerdotis: et omnia quae hic observantur usque ad finem mysteriorum?
5 Postquam rex iudicii sui dispensationem absolvit, et cum sanctis suis in caelum ascendit, hominibus, in quos misericordia facta est, *foris* manentibus post gaudium [1] acceptum, — qui, quamvis ab eo longe remoti, nihilominus gavisi sunt, — mox Gabriel, propterea quod omnes in unam iam ecclesiam
10 redacti sumus et per ablationem passionum inconstantiae consociati et simul in regni beatitudine laetificati, ostendit et dicit: « Omnes nos igitur, qui per donum gratiae Spiritus sancti appropinquavimus, et digni habiti sumus », et reliqua. Nos digni iam habiti omni hac gratia et liberati a passionibus peccati,
15 et heredes facti regni caelestis, confiteamur nunc et glorificemus eum, qui, cum indigni essemus propter peccata nostra, conversus est ad nos in misericordia sua multa, et redemit nos a morte et ab inconstantia: et facti sumus heredes bonorum eius. Quid *ergo?* « confiteamur ei et glorificemus eum ». Deinde
20 populus, rectori suo Gabrieli obtemperantes, gloriam reddunt, et dicunt communiter: « Gloria ei pro magnitudine doni eius, de quo non sufficiunt mortales loqui, quod nunc effusum est super nos ».

Videns autem populum perfecte gratias egisse, mox ipse
25 quoque rogat iubetque: « Orate nunc, ut pax sit nobiscum ».

Deinde sacerdos, quasi populo suo gaudens, quod digni habiti sint sui ipsius beatitudine, et exsultans propter magnalia omnia quae erga populum suum facta sunt, gratias Creatori Deo rependit per Hominem de nobis *desumptum*, *et dicit:
30 « Decorum est, Domine mi, per singulos dies confiteri divinitati tuae et adorare maiestatem tuam, qui resuscitasti genus nostrum de pulvere, et fecisti illud filium naturae [2] spiritalium: et in una ecclesia glorificabunt te nova gloria [3]: et delectasti eos in regno tuo, et docuisti eos iucunditatem laudum tuarum,

[1] I. e. communionem. — [2] I. e. unius naturae cum spiritalibus. « Filius naturae » syriace passim pro « consubstantialis » (ὁμοούσιος) usurpatur. — [3] Seu: « laudabunt... laude ».

ut incessanter iugiter confiteantur tibi, vocibus laudis et confessionis Trinitati tuae gloriosae ».

Deinde populus pro more suo adorans super terram, quasi Creatorem suum gloriamque honoris eius reveritus, « Gloriam » reddit, et sigillum « Amen ». Et petunt ab eo ut ipsis benedicat; qui, audita eorum petitione, sermonem suum ad eos convertit, et dicit: « Ecce [1] ad Christum, filium generis vestri, confugistis, qui dignos vos habuit omnibus honoribus suae perfruitionis, quae est, arrhabonis modo, corpus et sanguis eius: ipse det toti universitati rationabilium *creaturarum* ut glorificemus eum omnibus sensibus nostris, — quando pignus hoc mysteriorum, quod accepimus, consummatum fuerit nobis in regno caelorum, cum consummata fuerit resurrectio, — cum omnibus electis eius, per gratiam et misericordiam eius ».

Deinde dicit *Īšōʿyabh*: « Diaconus pacem secreto instituit; et qui in abside sunt pacem invicem secreto dant ». Utpote hoc ampliori dono digni prae populo, in quem misericordia facta est, cum Christo delectantur secreto. Per pacem, quam invicem dant, *significant* cogitationes inconstantiae, in quibus ira latet, ab ipsis transiisse. Quod ordinatim stant, *significat* cuncta ibi [2] in ordine decoro esse. Quod alii, praeter illum qui consecravit, orant, *hoc est*: sancti digni habentur sessione [3] cum Christo. Quod ipse *qui consecravit*, postea benedicit, *hoc est*: ipse est qui facit ut *illi* mysteriis perfruantur. Deinde, p. 91. *postquam ibi secreto delectati sunt sancti, egreditur sacerdos ut et ab illis videatur, qui misericordiam consecuti sunt, et illis quoque benedicat: et cum ii, qui intus sunt, iugiter cum eo delectentur, illi, qui foris, ex parte *tantum*. Egreditur quidem, et cum eo Gabriel et comitatus sociorum eius, quasi in honorem regis. Et clamat insuper ipse (sc. Gabriel) suppliciter coram eo ut benedicat populo, qui ei confessus est. Et benedicit eis, et dicit: « Ille qui iam in omnibus perfectionibus consociavit totum genus nostrum per mediatorem Iesum Christum, ipse vobis benedicat, et vos gaudere faciat [4], et adiciat vobis honorem abundantem ».

Ceterum, pius Timotheus hic iterum adiecit ad canones

[1] S. « Nunc ». — [2] Sc., in caelo. — [3] Ita Cod. A (vide « Corrigenda ») S habet « dono ». — [4] A: « et renovet vos ».

Išōʿyabhi, ut dicerent *fideles* « Pater noster qui es in caelis », orationem doctrinae Domini nostri, ⌜quae plena est delectatione vera[1]. Et simul dicunt[2] eam qui intus et qui foris sunt : hoc est, omnes a passionibus inconstantiae erepti sunt, et tales
5 effecti sunt ut perfruantur corpore et sanguine, quae sunt arrhabon regni.

Expletis omnibus, ligantur vela supra[3], quae divisa erant, inter sanctos perfectos et homines misericordiam consecutos. Et nunc claudunt portas thalami, quia perfecta est redemptio.
10 Sed et sanctis illis, qui intus sunt, alius honor assignatur, ut distinctionem (p u r š ā n ā)[4] quandam accipiant, quae est amor perfectus. ⌜Et puršānam, cum offertur[5], benedicit sacerdos qui consecravit, quia omnia a Christo perficiuntur.

Deinde omnes, tantis honoribus dignati, domum cum gaudio
15 proficiscuntur, et *alterum* insuper convivium parant, ut illud gaudium eorum divinum corporalium rerum convictu adimpleatur. Sed et invitationes invicem parant, epulasque[6] et convivia : quia sicut *Christus eos una coniunxit per dispensationem suam p. 92. et fecit eos unum corpus et spiritum unum, *ipsi quoque* ve-
20 lut discipuli invicem colloquuntur.

Deo autem Patri, qui ab omni errore nos redemit, et Filio eius unigenito Iesu Christo, qui nos ad familiare mysteriorum suorum consortium adduxit, et Spiritui sancto, qui sapientes nos reddidit omni sapientia doctrinae suae, et semitas nobis,
25 quae ad regnum nos perducunt, monstravit, gloria et honor in saeculum saeculorum.

Caput XXVIII.

Quare non genuflectunt diaconi in abside per totum officium?

30 Ante diximus, genuflexionem mortem ubique significare, sive extra *absidem* genuflectamus sive intus, sessionemque in terra idem significare. Et sacerdos in abside genuflectit, quia Christi similitudinem gerit, mortemque eius et resurrectionem figurat.

[1] Vel : « quae adimplet delectationem veram ». — [2] Ad verbum : « glorificant », seu « laudant ». — [3] I. e., ante absidem, seu « caelum ». — [4] Id fortasse quod « eulogia » vocatur. — [5] S : « et cum accipiunt puršānam ». — [6] Vel « symposia » (syr. « p u ḥ r ē »).

Christus in sua humanitate mortuus est: iure ergo *sacerdos* genuflectit, et mortem figurat. Diaconi vero, quia typum gerunt spiritalium, — spiritales autem omnino non moriuntur, nec mortali corpore induti sunt, — secundum suae naturae proprietatem typos agere debent: et non genuflectunt, quia mori non possunt: sed stant in pedibus, quia spiritales ante bema stant assidue. De Gabriele accipe documentum, qui dixit Zachariae: « Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum »[1]. Et Isaias quoque dixit: « Et seraphim stantes super eum »[2]: et Daniel ait: « Mille millia stant coram eo, et decies millies dena millia honori eius ministrant »[3]. Ita et diaconos, qui typus sunt spiritalium, oportet in ministerio suo stationem exhibere solum: quapropter non genuflectunt ⌜in abside[4].

p. 93.

*Caput XXIX.

Quare in passione et in ieiunio non dicit diaconus ante evangelium « Stemus parati », sed « In silentio estote »? et quare non legunt lectiones legis et prophetarum in baptismo et in mysteriis sabbati?

Cum evangelium dominicis et festis legitur, non mors hic sed dispensatio celebratur: et cum dispensatio celebratur, angelus se nobiscum consociat propter rationem et vitam[5]: de qua re, ecce supra dictum est a nobis. Cum autem passionem aut ieiunium mystice agimus: quia non esuriunt *angeli* nec sitiunt nec ieiunant nec moriuntur, angelus se a nobis dissociat, mortem et passionem nobis applicans, et dicens: Nunc ieiunium ieiunantes, — cum nostra natura nec ieiunet nec manducet, — « estote vos in silentio, et silete », et ministerium implete quod vestrae naturae proprium est. Rursum, cum passionem et mortem mystice agimus, idem dicit. Et ubi baptismum agimus, quia hoc proprium est nobis, et per hoc mortem quoque significamus, non se nobiscum consociat.

Quare lectiones prophetarum non legantur in baptismo et in mysteriis sabbati, haec causa est: quia quandocumque vetus

[1] Luc., i, 19. — [2] Is., vi, 2. — [3] Dan., vii, 10. — [4] A om. — [5] I. e., quia angelus (diaconus) per rationem et vitam nobiscum particeps est, prima persona plur. utitur, dicendo « stemus ».

testamentum legimus, veterem illam dispensationem — sive ante legem sive ipsius legis — significamus. In baptismo autem, quia per signationes *olei*, et ea quae antea *facta sunt*, veterem dispensationem significavimus [1], et ad initium novi *testamenti* 5 ingressi sumus per proclamationem *diaconi*, non debemus vetus legere, quod veterem dispensationem significat; sed in via canonum [2] nostrorum pergamus, et apostolum legamus, qui carnalem domini nostri nativitatem significat: et cantum (z u m-m ā r ā) *dicamus*, qui Iohannis baptismum significat; et evan-10 gelium, quod Domini nostri baptismum significat; deinde veniamus et nos eius baptismo baptizemur. *Rursum vero, vespere p. 94. sabbati, quia completo baptismo dicimus Dominum surrexisse, simul ac baptizati de Iordane surrexerint [3], atque cessavit iam vetus *testamentum* et transiit, et novam legem vidimus — 15 Christum scilicet, qui dispensationem suam complevit, et mortuus est et surrexit —: iure lectiones veteris *testamenti* deponimus, quae nonnisi mortem inferunt naturae; eas vero lectiones legimus, quae Domini nostri dispensationem exhibent, et satis est: quia mundus transiit vetus, et novus figuratur, 20 hoc est, status *qui futurus est* post ressurrectionem.

Caput XXX.

Quare in dominica resurrectionis mane foras exeunt, et dant pacem invicem, et dicunt « Pax [4] resurrectionis » aut sōghīthām [5]?

25 Cum Christus *iam* surrexerit, et nos cum eo mystice, angelosque viderimus una nobiscum ab inconstantia liberatos, et nos cum eis facti simus una ecclesia: nunc novitatem quoque resurrectionis status ostendimus. Crux et evangelium et episcopus cum thuribulis ac luminibus, una cum congregatione tota, 30 foras egrediuntur ad atrium (d ā r ĕ th ā) *ecclesiae*, cum respon-

[1] Vide Tract. V, capp. v et vi. Sensus est: vetus dispensatio significatur per primam et alteram unctionem, et ideo necesse non est ut significetur per lectiones veteris testamenti. — [2] « Canon » passim usurpatur quasi « mysticae interpretationis ratio ». — [3] I. e., Dominus eodem fere tempore surrexit quo baptizati de fonte exeunt: sc. vespere sabbati. — [4] A om. — [5] S ō gh ī th ā videtur esse rhythmus formam dialogi habens.

soriis (ʿōnyāthā) resurrectionis. Quod egrediuntur crux et evangelium et episcopus, *hoc est*: Christus ad nos venit initio, quia visitavit nos per dispensationem suam; et in fine *veniet*, quia ipse nos resuscitaturus est. Quod foras exeunt, *id est*, ad locum in quo crucifixus est Dominus noster, qui est extra Ierusalem. Et evangelium dicit sepulchrum fuisse prope crucem: « Erat in eo loco, inquit, in quo crucifixus est Iesus, hortus, et in horto monumentum novum »[1], etc. Et nostra denique resurrectio in eo loco erit, in quo crucifixus est Iesus. p. 95. Sed et locum prope Ierusalem fuisse *evangelium dicit[2]. Ita et foras egredimur ad atrium, extra Ierusalem *seu* templum.

Quid autem? Dant pacem invicem tota congregatio: episcopus, inquam, per crucem et evangelium[3]; et *ceteri*, unusquisque socio suo: simul sacerdotes et diaconi et populus. Quod pacem dant, *hoc est*: solutae sunt cogitationes carnales, et tota ecclesia facta est una, spiritalium *nempe* et corporalium: nec caput ibi nec cauda est, nec magnus nec parvus, quia omnes unius gradus[4] sunt in iucunditate regis Christi, et *ipse* Christus nobiscum participat per humanitatem suam. Quemadmodum hic cum nostra natura fuit, ita et ibi in eis participabit quae nostra sunt: ipse caput, et nos ei corpus. Et cum omnia Filio subiecta fuerint, ipseque Filius in humanitate sua, sicut est unitus cum Verbo, apparuerit in iudicio: tunc omnes unam cogitationem possidebunt, et malitia atque libido cordium nostrorum eradicabitur, et omnia erunt bona: nec virga exactorum[5] ibi erit, sed gaudium et pax in Spiritu sancto.

Sed quid porro? Dicunt « Pax resurrectionis », aut sōghīthām. Et si sōghītham dicunt, pauci[6] eam dicunt: si autem « Pax » dicunt, episcopus dicit. Ubi enim sōghītham dicunt, ostendunt se ad sepulchrum stare cum Maria, et flere et sciscitari de Christo: si autem dicunt « Pax », hoc figura est Christi: quia hic[7] doctrinam Mariae impertit, illic[8] autem doctrinam de iudicio impertit ovibus, quae ad dextram sunt, et haedis, qui ad sinistram. Itaque pauci[9] dicunt sōghītham, secundum viliorem ac minorem naturam mulierum: si autem

[1] IOHAN., XIX, 41. — [2] *Ibid.*, V, 20. — [3] I. e., ut videtur, evangelium et crucem osculando. — [4] ἀκμή. — [5] Cf. Is., IX, 4. — [6] Vel « minores ». — [7] I. e., ut videtur, quando dicitur sōghītha. — [8] I. e., quando dicitur « Pax » (?). — [9] Vel « minores ».

« Pax » *dicitur*, episcopus hoc dicit, qui locum Christi implet. Haec hactenus.

Denique quietem dedimus Tractatui quarto in portu *complentionis; et in eo, quantum potuimus, dispensationes [1], quae in mysteriis adhibentur collegimus. Et cum in agone staremus expositionis mysteriorum, ille nobis vires contulit, qui est infirmorum roborator, et imbecillitatem nostram confortavit. Et ipsi Christo, qui ad nostram salutem nobis mysteria sua tradidit, et cum eo Patri eius, qui ad genus nostrum misit eum, et Spiritui sancto, qui descendit et sapientes nos effecit, et notam fecit nobis potentiam maiestatis suae, gloria et honor in saeculum saeculorum, Amen [2].

Explicit Tractatus quartus.

TRACTATUS QUINTUS.

Caput primum.

Quare, cum Dominus noster in epiphania baptizatus sit, Išōʿyabh baptismum in vespere resurrectionis constituit?

⌜Auxilio Domini nostri, vestrisque orationibus, frater noster, de gravi agone expositionis officii mysteriorum evasimus; et timor noster de ea solutus est. Et licet expositiones *nostrae* non sint idoneae, tamen pro viribus promissum nostrum absolvimus. Porro autem, veniamus ad expositionem sancti baptismi [3].

Interrogasti, frater noster, de die baptismi. Quoniam baptismus Domini nostri ipsi quidem mortem mysticam significavit, nobis autem nihil omnino: ⌜mors vero eius nostrum baptismum significat [4]; quia in morte eius et resurrectione baptizamur, ut sicut ille *resurrexit*, resurgamus in fine: iure non cum Do-

[1] I. e., ut videtur, mysticas significationes. — [2] Hic sequuntur in A ea quae initio Tract. V habentur in S; vide not. seq. — [3] Haec in Cod. A ad finem Tract. IV sunt posita, adiectis et sequentibus: « Explicit Tractatus quartus: et Iāh (sc. Domino) gloria aeterna: Amen ». — [4] Potest et ita verti: « sed baptismus noster eius mortem significat »; sed hoc minus accurate reddit ordinem verborum.

mino nostro baptizamur nos. Dixit enim beatus Paulus: « Nescitis quoniam qui baptizati sumus in Christo, in morte eius baptizati sumus? » [1] Quare, in morte eius baptizamur, ut fiat *hoc* nobis mysterium resurrectionis nostrae. Et quemadmodum ille baptizatus est et implevit dispensationem suam, deinde *adventum eius accepimus: et quemadmodum, quando baptizatus est, mortem significavit, et post mysticam mortem mortem naturalem mortuus est, et resurrexit: ita et nos, differamus baptismum nostrum usque ad mortem eius: primo, quia ille differt a nobis; deinde, quia ille ⌜re vera [2] prior nobis surrexit, et promissione promisit nobis resurrectionem: rursum vero, quia morte eius redempti sumus, neque ille glorificatus est nisi per mortem; sed et nos, cum baptizamur, Satanam vincimus simul et mortem: ille autem non aperte Satanam vicit in die baptismi sui, quia postquam baptizatus est ieiunavit, et per ieiunium suum vicit Satanam. Expectemus ergo nos donec mortem suam per baptismum figuraverit, et deinde Satanam vicerit: et tunc incidamus cum eo in Iordanem, tamquam in infernum, ut cum vera eius resurrectione figuremus nostram resurrectionem mysticam, ⌜quae id significat nobis, quod illius baptismus *significavit* illi [3].

Et propter hoc, baptismum nostrum constituimus in resurrectione, non in die baptismi eius (sc. Christi): ut dum resurgit ille de sepulchro, resurgamus nos de Iordane.

Caput II.

Quare praecepit *Išōʿyabh* ut feria secunda mediae ieiunii hebdomadae baptizandi veniant et nomina sua inscribant; et die divisionis *ieiunii* egrediatur presbyter, et cum eo duo diaconi, et recitet super illos [manus impositionem] [4] vespere et mane usque ad baptismum?

Cum in omnibus officiis sollicitus esset beatus *Išōʿyabh* ve-

[1] *Rom.*, vi, 3. — [2] A: « in baptismo » (« ba ʿămādhā » pro « ba ʿăbhadhā »). — [3] Dubia interpretatio. Sensus videtur esse hic: nostra, in baptismo, mystica mors et resurrectio significat nobis veram nostram resurrectionem; sicut et Christi baptismus mortem ei et resurrectionem veram significavit. — [4] Vide huius capituli inscriptionem initio totius operis positam: vol. I, p. 13.

teris ac novi testamenti typos exprimere: hoc idem in baptismo egit [1]. Dicit enim: « Feria secunda divisionis *ieiunii* veniunt baptizandi et nomina sua inscribunt coram sacerdote ». Hoc typus est obedientiae *Abrahae, promissionum patris. Obedivit p. 98.
5 Abraham Deo, et reliquit domum patris sui, et abiit cum Domino in terram quam monstravit ei: ita et baptizandi, vice Abrahae sunt, quia nomina sua inscripserunt et sacerdoti, *hoc est* Deo, obedientiam praestarunt. Sed non statim postquam nomina sua inscripserunt recitat super eos manus impositionem,
10 sed moratur usque ad divisionem *ieiunii*, — tempus quod moratus est Abraham, donec Deus apparuit Moysi et implevit promissionem Abrahae *datam*. Cum enim electus esset Abraham, annuntiatum est ei de afflictione filiorum eius eorumque redemptione; et redemptio eorum manifestata est per Moysen.
15 Cur autem « feria secunda », et non « dominica »? Cum dominica sit mundi initium, non dixit « dominica », sed « *feria secunda* », quando aliquid temporis transivit de mundo. Nam et beatus Moyses in medio saeculo venit: si enim annos computaveris ab Adam usque ad Moysen, et a Moyse usque ad
20 Christum, dimidiae partes sunt, plus minus, *omnium* annorum. Sed et lectiones, quae ab hac hebdomada leguntur in lege, mentionem faciunt conversationis Abrahae et filiorum eius.

Quid autem? « Die divisionis *ieiunii* egreditur presbyter et duo diaconi, et recitat super eos manus impositionem vespere
25 et mane, stantibus post eos sponsoribus eorum ». Dicit insuper, quod primum docent eos abrenuntiationem Satanae et confessionem in Deum: quia sic Abraham, cum egressus esset de domo patris sui, abrenuntiavit idolis patris sui, et credidit in Deum qui fecit caelum et terram. Quod egreditur sacerdos
30 cum duobus diaconis, *hoc est*: Deus apparuit *Abrahae* cum duobus angelis, et annuntiavit ei de circumcisione et de promissione filii eius Isaac. Ita et sacerdos gradatim descendit, *quemadmodum *Deus* revelatus est Moysi. p. 99.

« Egreditur, inquit, in vestitu lucido »: id est, quomodo *Deus*
35 apparuit Moysi in rubo. « Recitat manus impositionem »: doctrinam quam Moysi impertivit. « Vespere et mane »: perpetuo hoc facit, in typum duorum agnorum qui offerebantur quotidie

[1] Ad verbum: « praescripsit ».

in tabernaculo, vespere unus alter mane [1]. Ita, [cum] sacerdos vespere et mane recitat super eos manus impositionem, totum tempus dispensationis veteris *testamenti* significatur. Duo autem diaconi sunt Gabriel et Michael, qui administratores facti sunt duorum testamentorum: nam et semper apparuerunt ambo: in vetere testamento cum Deo; in novo, in resurrectione et ascensione *Christi*.

Caput III.

Quare, incipiente ultima hebdomada *ieiunii*, intrant in baptisterium? et *cur* insuper praecepit ut his diebus semel sacerdos vespere ad baptizandos egrediatur? et quid sibi vult hoc nomen « sponsores »?

Postquam absoluta est vetus dispensatio, et adventus populi cum Zorobabele et altera terrae occupatio *figurata sunt* per diem Hosannarum [2], statim significatur et adventus Iohannis ad Iordanem. Dicit enim *Īšōʿyabh*: « Initio ultimae hebdomadae intrant in baptisterium ». Quod mane veniunt: *ideo fit*, quia in fine noctis *veteris testamenti* (?) venerunt Dominus noster et Iohannes ad *novam* dispensationem *initiandam*. Ita et ipse *Dominus* praedicationem suam « mane » appellavit [3]. Quod de abside egrediuntur cum cruce: quia Christus de caelo descendit, et *quia* Spiritus Iohannem comitabatur. Quod ligatis velis egreditur *sacerdos*: quia Christus secreto descendit, nec quisquam descensum eius noverat nisi spiritales: ita nec aperitur nunc absis, quae est caelum. Quod de templo egrediuntur p. 100. *ad Iordanem: hoc typus est filiorum Ierusalem, qui ad Iohannem exibant. Ait enim evangelista: « Exibat ad eum Ierusalem et omnis Iudaea, et tota regio circa Iordanem » [4]: ita exeunt ii, qui in templo sunt, ad videndum Iohannem in Iordane. Quod exeunt crux et evangelium: quasi Dei virtute potuerit Iohannes facere id quod fecit. Sacerdos, qui cum eis [5] egreditur, est vice Iohannis. Inter responsoria (ʿōnyāthā) vero *canenda egrediuntur*: quia *Iohannes* vocibus laudum [6] populum reprehendit.

[1] *Ex.*, XXIX, 38, 39. — [2] Sc., dominicam palmarum. Vide Tract. I, cap. XIV. — [3] Cf. MATTH., XX, 1. — [4] MATTH., III, 5. — [5] Codd. « eo ». — [6] Syr. « tešbĕḥāthā », quod hic fortasse « carmina » sonat. Vide

Sex diebus ante baptismum intrant in baptisterium, id est, quinque, et eo *die* quo fit baptismus: quia Iohannes quinque mensibus ante Dominum nostrum conceptus est, praeter eum in quo annuntiatus est. Quod semel hodie, vespere scilicet, sa-
5 cerdos benedicit baptizandis cum *oratione* manus impositionis, *hoc est*: quando baptizabat Iohannes, canones observabat veteris *testamenti*, et utrumque *testamentum* implebat; et quando novum testamentum praedicabat, ipse exordium huius factus, non desistebat [1] de vetere. Sed et, « lex et prophetae usque
10 ad Iohannem » [2], ait Dominus noster. Ita et sacerdos, mane baptismum perficit, sicut Iohannes; sed vespere recitat manus impositionem super baptizandos: id quod typus est dispensationis legis.

Ceterum, ad nomen « sponsores » quod attinet: hoc nomen
15 est eorum qui pro amicis [3] suis spondent creditoribus eorum, sive in re tributi sive in aliis rebus. Dicit enim Bar Sira: « Fili mi, si spoponderis pro proximo tuo [4], tradidisti animam tuam omnibus tentationibus » [5]. Et quod hic quoque sponsores veniunt cum baptizandis, *hoc est*: spondent seipsos sacerdoti,
20 quod illi sine macula erunt in servitio eorum. Et sponsores istos loco sanctorum apostolorum pone, qui pro gentibus spoponderunt, et remissionem peccatorum eis conciliaverunt. Ita se habet nomen « sponsores ».

*Quidam [6] vero insuper dicunt, in praesentibus mandatis de p. 101.
25 diaconis [7] inesse admonitionem. Sed non est verum hoc: typum aliquem exprimebat *Išōʿyabh* in omnibus praescriptionibus suis, quae in Codice habentur. Ostendit enim Deum spiritales praeposuisse mundi administrationi, quorum alii luminaria alii aera dirigant, alii iugiter animas hominum custodiant a mali-
30 gno, qui eis nocere velit. Et de hac re ostendit hic: « Qui lu-

Tract. IV, cap. VII, ubi zummāra post lectionem apostoli dicitur significare verba Iohannis ad Iudaeos. — [1] Vide « Corrigenda ». — [2] Luc., XVI, 16. — [3] Ad verbum « sociis ». — [4] Hactenus de *Prov.*, VI, 1. — [5] *Eccli.*, II, 1 (syr.). — [6] A praemit: « Caput quartum tractatus quinti »; sed desiderantur in utroque Cod. quaestiones consuetae. Quae sequuntur manifeste ad ipsum baptismi diem spectant, non ad feriam secundam post dominicam palmarum, sicut ea quae praecesserunt. — [7] Vel « ministris ».

mina, inquit, accipiunt, paratos se habeant, quia ministri sunt zodiaci; et qui thuribula *habent* [1] ministri sunt aeris; et qui aquam ⌈praeparant [2] ministri sunt imbrium, et similium: et qui cornu tenet est vetus sacerdos, cui datum fuit cornu ex quo signaret reges et sacerdotes » [3]. Sed et insuper dicit eos, qui flabella habent, esse seraphim, qui ipsi regi ministrent. Sic et ii, qui cereos et lumina et thuribula tenent, coram sacerdote stant: sed procul ab eo, secundum canones medialis ecclesiae *angelorum*. Qui tenent flabella, super eum stant, secundum quod seraphim stabant super thronum divinum, sicut vidit Isaias: « seraphim, *inquit*, stabant super eum » [4]. Dicit *insuper* unum ex diaconis crucem ferre: eum scilicet qui vice fungitur Gabrielis, qui Regis vexillum ante eum feret in resurrectione.

Et dicit eos apostolum super thronum reponere, in latere sinistro. Ecce quantum curae fuit ei! Apostolus enim vices gerit Moysis, qui adhuc in hoc officio partem habet: Iordanis a dextris, p. 102. apostolus a sinistris: in Iordane Iohannis baptismus, *in apostolo eius in leges obedientia: ut Iohannes, sicut est mediator, leges ad sinistram suam exhibeat quae, ecce, solvendae sunt, ad dextram suam ostendat Iordanem qui, ecce, nove advenit; *et ut* ipse sit inter duo, quasi mediator duorum angelorum, qui omnes ad eum (sc. Christum) congregabant, eique ministrabant: ut ait evangelium de eo: « Et erat cum bestiis, et angeli ministrabant ei » [5]. Altare baptisterii est vice sepulchri, nec non et vice throni Christi et honoris eius ad Iordanem [6]. Quod non ad hoc accedunt nunc, *hoc est*: quia necdum Christus apparuit. Et quoniam propter suum baptismum venit Iohannes, sui adhuc baptismi officio inserviat. Et diaconi, spiritales, hic operam dant ut Iohannem honorent ministratione sua, sicut mandatum est eis: et paratos se habent ad omnia quae necessaria sunt.

[1] Ad verbum: « ii qui sunt thuribulorum ». — [2] A om., et recte fortasse; nam lectio huius codicis eius formae hic est, quae in praecedenti clausula habetur. Lectio cod. S glossam redolet, sed sensum satis bene reddit. — [3] Si haec re vera Išoʻyabhi verba sunt, ut esse videntur, manifestum tit, mysticum modum interpretandi iam adhibitum fuisse in eius « Codice », seu ritu agendi officia — [4] Is., VI, 2. — [5] MARC., I, 13.

[6] I. e., altare significat honorem, seu excellentiam Christi, quae ad Iordanem manifestata est.

Caput IV [1].

Quare dicit: « Sacerdos in vestitu lucido egreditur cum luminibus ac thuribulis »: et cetera quae hoc tempore fieri iussit?

5 Dicit nunc: « Egreditur sacerdos in vestitu lucido ». Sicut et Iohannes angelorum splendore vestitus erat, illoque lumine quod in Moyse fulgebat propter ieiunium eius: ita et hic (sc. sacerdos) resplendet. Quid autem? Pannum (maʿpĕrā) quoque album capiti suo imponit: ostendens dealbatum esse caput 10 suum, quod Adami peccato esset denigratum, nec potuisse leges antiquas primum peccatum dealbare. Et nunc venit sacerdos, Iohannes, dealbatis capillis, et ipse nitidus.

Quidam vero dicunt Iohannis capillos capitis ita copiosos fuisse, quia non haberet qui *caput ei mundaret: et propterea p. 103. 15 hic, sudarium in capite *sacerdotis* illorum vice capillorum esse. Si autem verum esset hoc, sudarium nigrum esse oporteret, secundum nigrum colorem capillorum. Sed hoc, *quod album est sudarium*, ostendit ipsum, — secundum quod homines aquarum lavacro esset mundaturus, — munditiam iam esse conse-20 cutum, caputque eius a peccatis dealbatum esse, statim ex quo baptizare coepisset; eumque, ut esset ipse a peccatis mundatus, et illos potuisse mundare, quos baptizaret.

Egreditur autem *sacerdos* cum luminibus ac thuribulis, et ceteris: angelorum instar, qui ministrabant ei (sc. Christo) [2]. 25 Egreditur extra baptisterium; quia ad docendum nunc egreditur, ut populum verbis suis erudiat, deinde ad baptismum eos introducat. Nisi enim prius docuisset et admonuisset, quomodo baptizaret? Dicit enim evangelium, quod summos sacerdotes et Pharisaeos genimen viperarum vocavit; *et* ad populum 30 universum *dixit*: « Agite poenitentiam, quia appropinquavit regnum caelorum »: ad turbas autem dicebat: « Qui duas tunicas habet, det ei qui nullam habet: idemque in cibis faciat ». Et ostendit novi *testamenti* instituta [3]; et publicanos docet:

[1] A: « Caput quintum ». — [2] Vide supra, p. 92, not. 5. — [3] τόμος: fortasse hic velut dumyā, « similitudo », usurpatum (?). Vide quoque text. syr. p. 124, l. 18, et p. 148, l. 5.

« Nolite plus exigere quam vobis exigere licet »; et milites regum iussit: « Neminem concutiatis » [1]. Ita et nunc, egrediens *eandem* hanc doctrinam impertit.

Et postquam haec per šurrāyam impertit, revertitur ut recitet manus impositionem veteris *testamenti*. Nam per manus impositionem ostendit, etiam vetera illa de novis annuntiasse, et omnes prophetas de revelatione Christi prophetasse.

Cornu *olei*, quod secum *habet, hoc significat*: quod non recedit ab *illo* cornu, quod missum fuit a Deo; sed eadem Spiritus sancti virtute, quae cum Moyse erat et prophetis, dirigitur et *ecclesia; neque propter innovationem legis facta est innovatio Spiritus: lex innovatur ad nostram eruditionem; Spiritus autem unus est. Et quemadmodum unus est amor patris in filium, sive parvulus sit sive puer sive adolescens sive iuvenis, sed non eadem sunt mandata et disciplinae, quae in eum *adhibentur*, — ut aliquando lacte eum pascat, aliquando terroribus et verberibus [2] *corripiat*, aliquando in ludo litterarum *erudiat*: sed non totum consilium suum ei manifestet, nec bona sua ei in manibus tradat, donec scientia fuerit perfectus, — ita et Deus noster adorandus veterum novarumque legum diversitatibus, — et etiam ante *datam* legem, — priores generationes secundum humanam [3] scientiam dirigebat; et licet una sit eius erga nos dilectio unaque sollicitudo, tamen mandata innovat de generatione in generationem. Cum autem genus nostrum ad perfectam scientiam pervenisset, misit ad nos Deus Filium suum. Ita caelestis apostolus docet: « Dico autem, quanto tempore heres parvulus est, nihil differt a servis, cum sit dominus omnium, sed sub tutoribus est et administratoribus usque ad tempus quod statuit pater. Ita et nos, cum parvuli essemus, sub elementis mundi eramus subiecti. At ubi venit plenitudo temporis », cum transgressi essemus aetatem puerorum, tunc « misit Deus Filium suum, et factus est ex muliere ». Quid autem? « Et factus est sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret » [4]. Ita et nunc: ostendit quod novum *testamentum* illo cornu perficitur, quod erat sub lege: cornu loco Spiritus sancti ponens, qui cum sacerdotes unxisset, ipsi sacerdotio fun-

[1] Luc., III, 8-14. — [2] σκῦτος. — [3] Ad verbum: « nostram ». — [4] *Gal.*, IV, 1-5.

gebantur: et cum unxisset reges, fungebantur imperio. « Et haec omnia unus atque idem Spiritus operatur, *et dividit et dat prout ipse vult » [1], nec cuivis *harum* operationum se contrarium esse ostendit.

p. 105.

5 Et nunc haec signatio (rušmā) baptizandorum est loco circumcisionis Abrahae et promissionis ei *datae* [2].

Caput V [3].

Quare, cum ex uno cornu signemus et ungamus et baptizemus et obsignemus, non semel *tantum id* ex eo facimus sed 10 quater? et si oleum, quod in cornu, sanctum est, cur necesse est ut sacerdos aliud oleum consecret? et etiam aqua baptismi: cum descenderit Spiritus super aquam, quid opus habet (sc. aqua) ut *oleo* de cornu signetur?

Sicut ante diximus, cornu hic [4], illud cornu, quod erat in 15 vetere *testamento*, significat, ⌜quod de virtute Spiritus *acceptum erat* [5]. Neque enim negamus eos, qui sub lege essent, sancti Spiritus virtute dirigi: sed unus est ille Deus, qui cum Moyse erat in unitate naturae suae, et nunc *nobiscum est* in trinitate personarum (qĕnōmē) suarum; qui in vetere *testa-* 20 *mento* typos ostendit novi. Nam licet Deus sit creator, et unus sit, tamen et Spiritus sanctus operari ostenditur; neque, cum operatur, seorsum est a voluntate Dei; neque ab ipso *Deo* seorsum est, nec voluntatem eius non perfecit. Spiritus enim, qui in prophetis loquebatur, ipse Deus erat, et « Dominus » 25 appellatus fuit.

Ita et nunc Iohannes, cum voluerit vetus testamentum implere, cornu unctionis ab illis (sc. prophetis) accepit; et hoc quasi fundamentum ponit in suo ipsius baptismo, *sic* ostendens: Non praedicavi ego sine illa veritate, quam vos tenetis; et 30 cum adhuc in veteribus legibus sim, ab eis virtutem accipio ad hoc *novum* testamentum praedicandum. Nam Pharisaeis, quis esset interrogantibus, confessus est: « Ego sum vox clamans *in deserto, sicut dixit Isaias propheta » [6].

p. 106.

[1] 1 *Cor.*, XII, 11. — [2] Haec prima signatio est, de qua in cap. seq. dicetur. — [3] A: « Caput sextum ». — [4] Sc., hoc in loco (adv.). — [5] Ad verbum: « quod erat de virtute Spiritus ». — [6] IOHAN., I, 23.

Quattuor dispensationes quae per cornu exhibentur, hae sunt: dispensatio initii veteris *testamenti*: finis dispensationis huius; initium dispensationis novi *testamenti*, quod per Iohannem fuit; et dispensatio Christi.

Prima signatio (rušmā) ea est, qua beatus Abraham a Deo signatus fuit. Unde et haec signatio in fronte signatur: ostendens quod de illius (sc. Abrahae) semine exiturus est qui gentes in fronte eorum benedicet. Et haec signatio similis est *signationi* obsignationis (ḥuttāmā)[1]. Quod uno digito signat: *significat*, quod Dei virtus *adhuc* non revelatur super nos, et non potuimus eum cognoscere nisi ex parte.

Unctio (mĕšīḥūthā) baptizandorum ea est quae fuit in Aaron et filios eius et reges.

Baptismus (ʿămādhā) in Iordane[2] est Iohannis baptismus in remissionem peccatorum.

Ultima obsignatio (ḥuttamā) est baptismus Domini nostri; nam *et* perfectio est in Spiritu sancto.

Et prima quidem signatio (rušmā) sine negotio[3] signatur ex ipso cornu: quia sic promissio ad Abraham sine legum negotio fuit: et solo verbo credidit Deo, « et reputatum est ei ad iustitiam »[4].

Quod unctio fit cum orationibus et consecrationibus, *hoc est*: quia et Aaron ita assiduis orationibus pro populo supplicabat, et varias oblationes offerebat ut expiationem populo conciliaret.

Quod in medio consecrationis *olei* sacerdos oleum signat, deinde venit ad Iordanem, *significat* Iohannem medium stetisse inter duo testamenta: ipse enim et vetus et novum implebat, quia utramque legem servabat. Quod Spiritus super oleum non descendit: *ideo fit*, quia in vetere testamento perfectio non est data. Quod non relinquit sine consecratione oleum, quod in lagena[5] est: *id est*, etiam cum sacerdotes accederent ut ungerentur, prius oratio et sacrificium pro eis offerebatur, deinde p. 107. *ungebantur. Quod non descendit Spiritus, *hoc est*: quia perfectionem non sunt consecuti *veteres sacerdotes*. Quod ad Iordanem transit, *hoc est*: de lege ad legem transivit. Quod cornu cum eo venit, *hoc est*: nihil novi protulit.

[1] I. e., ultimae signationis, quae fit post baptismum. — [2] I. e., in fonte. — [3] Ad verbum: « labore »; i. e., nullis praemissis orationibus. — [4] *Rom.*, IV, 3; *Gal.*, III, 6; *Gen.*, XV, 6. — [5] λεκάνη.

Quod Spiritus super aquam descendit, *hoc est*: hodie facta est consecratio perfecta in baptismo Iohannis. Quod oleum, quod consecratur, signat *oleo* ex cornu, *hoc est*: quamquam *veteres* sacrificiis sacrati erant, perfecti tamen non fuerunt nisi Dei
5 virtute [1]. Quod signat aquam cornu: *ideo facit*, ut vetus testamentum cum novo coniungat. Et quemadmodum Dominus noster, cum linivisset oculos ei, qui caecus erat ex utero matris, ad Siloe veteris *testamenti* eum misit: ostendens se non ab illorum lege recedere: ita et Iohannes (sc. sacerdos), ubi
10 Iordanem consecrat, obsignationem eius per *eum* Spiritum *fieri* ostendit, qui veteri testamento inserviret.

Quod non ungit *ipse* sacerdos, qui baptizat: *per hoc* ostendit unctionem ad vetus *testamentum* pertinere; et ea quae veteris testamenti sunt, sacerdotes veteres impleant oportet.

15 Quod ipse *sacerdos* venit et baptizat tantum: cum tamen oleum *ipse* consecraverit: *per hoc ita* ostendit: Licet in vetere *testamento* conversatus sim, tamen in eo sum, quod illo maius est. Quod haec omnia super baptizandos fiunt [2], — typus, inquam, Abrahae et typus Aaronis, — *significat*, quod non
20 possunt fieri heredes regni, et eius (sc. Abrahae) [3] filii esse, nisi ab ipsius conversatione incipiant. « Potest Deus de his lapidibus suscitare filios Abrahae » [4], ait illis Iohannes: hoc est, de gentibus. Et baptizandi nunc fiunt filii Abrahae per repromissionem, et socii Moysis per ea quae legis sunt. Et
25 baptizantur Iohannis baptismo; deinde perficiuntur baptismo Christi [5].

Typi ergo, qui in baptismo, quattuor sunt: scilicet, signatio (r u š m ā) et unctio (m ĕ š ī ḥ ū th ā) et baptismus (ʿ ă m ā dh ā) et obsignatio (ḥ u t t ā m ā). Quod hic Domini nostri *baptismus* [6],
30 similis est *signationi* Abrahae [7]; differt autem ab *unctione* Aaronis [8], et a *baptismo* Iohannis [9], *hoc est:* quia Christus quoque est filius David, filius Abrahae: non autem filius Aaronis. Id quod ostendit, obsignationem (ḥ u t t ā m ā) hanc, eam

[1] Scilicet, oleum in cornu servatum significat Spiritum sanctum, qui etiam in vetere testamento operabatur. — [2] Ad verbum: « transeunt ». — [3] Vide quae sequuntur. — [4] MATTH., III, 9. — [5] I. e., obsignatione (ḥ u t t ā m ā), post baptismum, quae significat baptismum Christi. — [6] Sc., ḥ u t t ā m ā. — [7] Sc., r u š m ā. — [8] Sc., m e š ī ḥ ū th ā. — [9] Sc., ʿ ā m ă dh ā.

p. 108. esse *quae initium duxerit a promissione ad Abraham *facta*. Et demonstratio praesto est ex similitudine inter duas *signationes:* in prima sacerdos dicit: « Signatur N. »; nunc autem, in fine: « Baptizatus est et perfectus est N. ». Observa sermones: primum, « Signatur »: et haec *signatio* in fronte tantum fit; postea, « Ungitur »: et haec toti corpori fit. Signatio (rušmā), secundum pollicitationem repromissionis, in fronte tantum signatur. Unctio (mĕšīḥūthā), — secundum quod sacerdotes et reges ungebantur, — in totum corpus ungitur [1]. Ad baptismum (ʿămādhā) quod attinet: quia Iohannes totum hominem baptizabat, *sacerdos* totum corpus baptizat in aqua. Sed et vide: in signatione et unctione, etsi verbo dicit « Signatur » et « Ungitur », non tamen facto ostendit, sicut in baptismo. Dicit enim: « Signatur N. », et, « Ungitur », « in nomine Patris et Filii et Spiritus »: non vero, dum dicit, simul et agit; sicut et Deus, quamquam in vetere testamento typum ostendit Trinitatis personarum, non tamen plene exposuit [2] eas. Hic autem, in baptismo, dum dicit [3] « In nomine » Trinitatis, ter quoque baptizat: nomen ostendit, et rem facto perficit. In obsignatione (ḥuttāmā) vero, quia Spiritus descendit velut linguae ignis et super singulos sedit: obsignationem quoque in summa *parte* faciei eius (sc. baptizati) facit: imitans illam promissionem Abrahae factam [4].

Ob huiusmodi causas de eodem cornu signat et ungit et baptizat et obsignat. Quod non omnia in eodem loco facit, *hoc est:* non omnes, *quae significantur,* res simul factae fuerunt: sed singula singulis temporibus Spiritus tradebat: modo promissionem, modo carnalia praecepta, modo baptismum in aqua, modo baptismum in Spiritu.

p. 109. *Sunt vero qui negent ecclesiam in officio suo vetus testamentum significare. Quibus dicemus: Dominus noster dixit: « Non veni solvere legem aut prophetas, sed adimplere » [5]. Si ergo non sunt soluta, ostendit in eis adimpletionem eorum per factum. Sicut ille omnia legis *mandata* implevit, ita et bapti-

[1] Ad verbum: « ungit ». — [2] Ad verbum: « fecit ». — [3] Codd., male, « baptizatur » (ʿāmedh pro ʾāmar). — [4] I. e., eodem modo facit ultimam obsignationem (ḥuttāmā) et signationem (rušmā) primam. — [5] Matth., v, 17.

smus [1], nec non omnia officia nostra, mystice incipiunt a creatione *mundi*, et *perveniunt* usque ad resurrectionem nostram a mortuis.

Caput VI [2].

5 Quare dicit: « Signatis, qui baptizandi sunt, sponsores eorum sudaria nova eis imponunt »? et quare dicit: « Nunc in baptisterium intrant »?

Sponsores nunc, cum pro baptizandis spoponderint sacerdoti, promissum suum facto exhibent. Post eos stant, velut homines
10 qui seipsos oppigneraverunt. Postquam enim signatio (r u š m ā) [3] Abrahae in eis ostensa est, sudaria nova eis imponunt. Quod non totum corpus eorum novis vestibus induunt, *hoc est:* nondum dono perfecto completi sunt. Cum promissionem tantum acceperint cum Abraham, secundum *hanc* promissionem partem
15 aliquam decentem ostendunt: totius perfectionis dispensationem ad Iohannis Christique baptismum reservantes. Quid autem?

« Baptizandi, inquit, postquam signati sunt, mox in baptisterium intrant »: filii namque Abrahae prius signati sunt [4], postea in terram promissionis ingressi sunt. Intrant quidem in
20 baptisterium, quemadmodum *illi* ex Aegypto reversi sunt. Cum autem intraverint, *quid?* Ordine stant coram altari, quod est thronus *Dei*.

Moyse, — qui est apostolus in throno [5]. — adhuc in latere sinistro *collocato*, šurrāyam incipiunt, quae visio est a Moyse
25 visa in monte Sinai.

Proclamat diaconus: id quod ostendit miracula, *quae fecit *Deus* per baculum Moysis. p. 110.

Quod sacerdos ante altare se inclinat, *hoc est:* quaecumque operatus est Moyses, supplicatione *a Deo* impetrabat. Quod
30 post primam proclamationem surgit, *hoc est:* stetit *Moyses* et confortatus est coram Pharaone.

Quod alterum šurrāyam incipiunt, *significat* signa quae fecit *Moyses* coram Pharaone.

Proclamatio altera est occisio primogenitorum in Aegypto.

[1] Ad verbum: « baptizandi ». — [2] A: « Caput septimum ». — [3] I. e., prima signatio. — [4] Nempe, circumcisi. — [5] Vide supra, p. 92.

Quod genuflectunt: ob dolorem caedis primogenitorum. Quod illi [1] genuflectunt in genibus suis: *per hoc* ostendunt *Israelitas* a nece liberatos per supplicationem et per occisionem agni et sanguinem portis *illitum*. Quod rursum surgunt, *significat* exodum filiorum Israel de terra Aegypti. 5

Šurrāya, qui cum canone *dicitur, significat* maris traiectionem.

Apostolus, qui legitur, *significat* carnalia mandata, quae Deus mandavit Moysi in monte Sinai.

Statio (ʿesṭaṭiōnā) *significat* instructionem tabernaculi 10 testimonii, et ea quae ipsi *tabernaculo* offerebantur.

Lectio evangelii *significat* Dei virtutem, qua impletum fuit tabernaculum.

Quid autem post haec? Consecrationem olei ostendit.

Proclamatio [2] *significat* deprecationem populi pro remissione 15 peccatorum suorum, quae vitulum adorando *contraxerant*. Non dicunt alteram [3] proclamationem, eo quod non mystice moriuntur nunc: nam una cum *Domini nostri* morte significatur et resurrectio *eius* [4].

Quod nunc oleum praeparant, *hoc est:* quia et populo manna 20 et coturnices et aqua de petra praeparata sunt ab angelis: et unctio olei est virtus Dei, quae apud illos miracula operabatur. Diaconus, qui pacem annuntiat, est loco Moysis levitae.

Sacerdos, qui orationem petit, est loco sacerdotis filii Aaron. Quod in medio consecrationis orat super oleum, *hoc est:* ea 25 quae veteris testamenti sunt implevit prius. Quod *oleo* de cornu signat *oleum quod consecratur, hoc est:* omnia quae patrata sunt in vetere testamento et ante legem *datam* et in novo p. 111. testamento, unus Spiritus *operatur.

Quod aquam consecrat, et Spiritum facit descendere, *hoc est:* 30 ostendit quod operationes legis non sunt perfectae usque ad baptismum Domini nostri. Quod immiscet *oleum* ex vetere cornu, *hoc est:* ab eodem Spiritu sancto hic Iohannis baptismus effectus est.

[1] I. e., ut videtur, baptizandi. — [2] « Proclamatio » (kārōzūtha) hic significat litaniam: antehac in baptismi officio significabat allocutionem diaconi continuam. — [3] Vel « ultimam ». Sine dubio secunda litania et tertia indicantur. De litaniarum significationibus mysticis vide Tract. II, capp. XIII, XIV. — [4] Sc. per secundam et tertiam litaniam.

Ita perficiuntur ritus omnes, a vetere testamento incipientes, et descendentes usque ad novum. Et quae novi testamenti sunt peragunt; deinde apparatu mysteriorum (sc. eucharistiae), quae sequuntur, significatur resurrectio mortuorum et beatitudo *caeli*.

Caput VII [1].

Quare evangelium legunt in baptisterio? et quare alii intus, alii foris legunt?

Hoc evangelium duos typos nunc implet: unum, veteris testamenti, ut supra diximus, alterum, Iohannis baptismi: sicut et una est consecratio duarum rerum, scilicet olei, quod veterem legem significat, et aquae, quae novi ordinis initium ostendit. Sed quid nunc? Hoc evangelium in eo loco oportet legi, in quo et veteres promissiones et novae peractae sunt adimpletiones. In terra circa Iordanem filii Israel circumcisi sunt a Iosue filio Nun; et in Iordane fuit Iohannis baptismus. Oportet ergo evangelium nunc in baptisterio legi. Nam etiam cum in templo legimus illud, in bemate legimus, quod est vice Ierusalem: non legitur in abside, quia absis est vice caeli. Baptisterium autem non est vice caeli, sed Iordanis; et quemadmodum omnia, quae ad vetus testamentum et ad Iohannem pertinent, ad Iordanem peracta sunt: ibi quoque et evangelium legi oportet et apostolum.

Alii vero, recentiores, prava mentis indole, *et intellectu carentes, nova effutiunt, quae non praecepit Īšōʿyabh. *Hi* foras egressi evangelium legunt: quod beatus Īšōʿyabh nequaquam praescripsit. Sed et « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) et « Sanctus » dicunt, additionem orationum lucro esse putantes, neque intelligentes illud, quod plus iusto sit, peius esse quam quod minus, idemque esse si quis aut ultra veritatem procedat aut ad eandem haud perveniat. Sed *haec* ad eos dicemus: Si « Tibi Domine » baptismum Domini nostri significat: baptizandi hic nondum vetere *testamento* uncti sunt; neque consecratus est fons baptismi: quomodo Christus advenerit? Iohannes per longum tempus baptizat; deinde venit ad eum Dominus noster. Ita namque evangelium ostendit: cum venisset Iohannes Ba-

p. 112.

[1] A: « Caput octavum ».

ptista, et in deserto Iudaeae baptizaret, populumque variis modis erudiret et increparet, tandem e Galilaea venisse Iesum ad Iordanem, ut baptizaretur a Iohanne. Nunc autem Iordanis nondum consecratus est, neque oleum unctionis: sed nequaquam profano baptismo baptizatus est Dominus noster. At non omnes 5 res, licet de uno quodam perficiantur [1], unam *dumtaxat* significationem prae se ferunt; sed quaedam veritatem rerum variis modis ostendunt: *unde* nec reprehensibile est si evangelium quoque ita legatur ut varios typos exprimat. Si sacerdos aliquando vice Aaronis, aliquando vice Iohannis, aliquando Si- 10 monis, aliquando Domini nostri vice fungitur; non magna res est si evangelium quoque plurium rerum mysteria exprimat. Ita et nunc: nullum est in baptisterio caelum, unde Deus Verbum reveletur; sed hic Iordanis solum et Ierusalem. Iordanis (sc. fons baptismi) in australi *latere* altaris est, loco *veri* Ior- 15 p. 113. danis in Ierusalem. *Thronus, in quo *reponitur* apostolus, in occidentali parte est, quo versus adorabat populus in tabernaculo testimonii. Sine ergo res debito more procedant, et quo modo docuit beatus *Išōʿyabh*; ait enim Dominus noster: « Quod hoc amplius est, de malo est » [2]: et Paulus ait: « Si enim nos, 20 aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit » [3]. Quidquid ergo nobis non praecipitur, hoc facere non debemus. Sed dic mihi, tu, quisquis canones Išōʿyabhi transgrederis, num virtutem intelligis *eorum* quae in canonibus praescribuntur? Quod si intelligis, et si 25 sapienter sunt constituta, noli eadem transgredi; sin vero minus sapienter, noli omnino in illius canonibus ambulare, sed in tuis ipsius: et « mensem [crea] [4] ex corde tuo, [et fac tibi festivitatem] » et baptismum, sicut Ieroboam filius Nabat. Si autem non intelligis, commentarios *prius* scrutare, deinde 30 innova; et noli in ignorantia manere. Adicias autem quaecumque pravo tuo placent consilio: si tibi non est locutus Išōʿyabh, nobis locutus est: tibi alius praeter eum locutus est. Haec ad contumacium reprehensionem sufficiant.

[1] I. e.: licet intuitu unius cuiusdam rei agantur, ut hanc mystice repraesentent. — [2] MATTH., V, 37. — [3] *Gal.*, I, 8. — [4] Corruptus hic locus, ut in marg. Cod. A indicatur, ubi legitur: « Deest aliquid hic ». Sensus restitui potest secundum I (III) *Reg.*, XII, 32, ubi legitur in versione syriaca: « ... *in mense quem creaverat ex corde suo, et fecit festivitatem* filiis Israel ».

Caput VIII [1].

Quare praecepit ut aqua *e fonte* effundatur antequam *sacerdos* baptizatos obsignet? et quid significat ultima *oratio* impositionis manus: et omnia quae hic observantur?
5 Quoniam absolutus est Iohannis baptismus, et Christus nunc baptizat Spiritu sancto, ipseque crescit, ille autem minuitur: iure *hoc* sacerdos facto ostendit. Aquam effundit simul et oleum unctionis: quia vetus oleum, *sacerdotum et regum, et Iohannis p. 114. baptismus, qui per aquam, abrogata sunt. Manet nunc bapti-
10 smus Domini nostri; et Iohannes cum suo baptismo abscessit. Quia venerat ad aspera ante sponsum complananda, iuste *id* facto ostendit: trita est via ante regem, caelestis sponsus advenit, Christus re *et veritate* receptus est (sc. a populo): baptizatus est, et baptismi dispensationem implevit: supervacaneus
15 est iam Iohannis baptismus. Solvit baptismum, quo baptizabat: non manet: nihil habet faciendum; baptismus enim Domini nostri seorsum erat ab eius. Ille aqua communi baptizavit: hic autem baptizatus est Spiritu sancto. Solvit *Iohannes* suum in aqua baptismum, et confert se ad baptismum Spiritus: solvit
20 suum ipsius baptismum atque deponit: venit nunc et baptismum Christi perficit.

Omnes nunc foras egrediuntur: et unusquisque eorum id tenet, quod *ante* tenebat: quod ostendit, eos, qui Deo in lege ministrarent in suo quisque ordine, ita *nunc* Deo in novo te-
25 stamento ministrare, nec quemquam munus socii sui invadere.

Egrediuntur autem extra Ierusalem; ut dum baptismum Filii figurant, mortem quoque et crucifixionem eius significent: nam crucifixio eius fuit extra Ierusalem. Egreditur autem nunc Iohannes ut Filium in baptismo eius morteque et resurrectione
30 exhibeat. Et ad locum crucifixionis eius vadit [2]. Canonem incipit, qui maiestatem ostendit regis venientis. Ita et apostolus

[1] A: « Caput nonum ». — [2] Secundum mysticam interpretandi rationem ab auctore usurpatam, locus extra Ierusalem, ubi crucifixus est Dominus, est atrium (d ā r ĕ th ā) ecclesiae extra templum seu navem (vide Tract. IV, cap. xxx). Nisi ergo iam mutaverit hanc interpretationem, ita ut hic de navi, non de atrio, loquatur (quod tamen nihil est cur suspicemur), manifestum est ea, quae mox exponantur, in atrio fieri: scilicet, iterum lectiones apostoli et evangelii, cantus, et ultimam

legitur qui de conversatione Israel in deserto narrat [1]. Evangelium *ostendit* doctrinam quam Dominus noster doctorem populi sub lege *constituti* docuit, Nicodemum pharisaeum [2]. Šurrāyae solum vetus testamentum ostendunt: nunc autem cum šurrāya *dicit* canonem; ut per psalmum (sc. šurrāyae) vetus testamentum significet, per canonem vero, novum. Et per eundem canonem indicat res cunctas gloriosas, quas significat baptismus.

Manus impositio, quam nunc recitat, est verbum quod dixit *Iohannes* ad Dominum nostrum: « Ego opus habeo a te baptizari » [3], p. 115. *etc. Et cum expleverit manus impositionem, *quae significat* verbum eius (sc. Iohannis) ad Dominum nostrum dictum et responsum Domini nostri ad eum, mox et Domini nostri baptismum figurat [4]. Et hunc baptismum « perfectionem » (šumlāyā) vocat: ostendens omnia, quae adhuc observata sint, propter hanc perfectam salutem *esse facta*. Et signat et obsignat. Et quid post haec?

Cum suam dispensationem iam absolverit Iohannes, munus suum nunc Deo committit; et ipse una cum angelis (sc. diaconis), qui cum eo sunt, ad absidem venit cum responsoriis. Cum responsoriis veniunt: quia gaudio repleti sunt, eo quod perfecta sit dispensatio ad quam missus erat. Veniunt nunc, et quae facta sint ostendunt. Accedunt ante altare; et adorat sacerdos et orat, et caput suum denudat sudario [5], quasi sua iam dispensatione functus sit. Adorat autem, mortem significans. Et cum adoratione *fit* amotio sudarii: quia dispensatio eius [finem] accepit per mortem eius. Surgit autem: et quid? Dicit nunc admonitionem et exhortationem baptizatorum, dicens eis: « Confortamini in Domino nostro et in potentia virtutis eius » [6]; et nunc adhaerete ei, qui propter vos missus est, quem ego iam cognovi. Quare, transferuntur discipuli, et cum Iohannis fuerint, fiunt Domini nostri. Relinquunt eum, cuius baptismus

obsignationem (ḥ u t t a m ā). Post haec ad absidem vadunt; sacerdos admonitione baptizatos alloquitur; et demum liturgiam incohant, incipientes a responsorio throni, praetermissis (ut videtur) omnibus quae in « missa catechumenorum » agi solent. — [1] Cfr. I *Cor.*, x, 1 seqq. — [2] Cfr. Iohan., iii, 1 seqq. — [3] Matth., iii, 14. — [4] Sc., per obsignationem (ḥ u t t ā m ā). — [5] Sudarium deponitur quia sacerdos mox eucharistiam celebraturus est. Vide cap. seq. — [6] *Eph.*, vi, 10.

absolutus est, qui et ipse minutus est, et adhaerent illi, qui crescit; audierunt enim a magistro suo Iohanne: « Illum oportet crescere, me autem minui » [1]. Et incipiunt responsorium throni, ut officium persolvant quod mortem re vera significat. 5 Christus mortem suam hic in mysterio ostendit: ostendet mox opere perfecto [2].

Caput IX [3].

Quare sacerdos cooperto sudario capite baptizat; at ubi *eucharistiam* consecrat, detegit caput?

10 Ante diximus, baptismum a rebus veteris testamenti incipere, *et ad novum pervenire. Consecratio (sc. eucharistiae) p. 116. a novo incipit, et mortem et resurrectionem Christi significat, nec non, more mystico, et nostram. Ibi Iohannis vices gerebat *sacerdos,* hic autem vices Domini nostri. Et ubi vices Iohan- 15 nis gerit, sudarium capiti eius imponatur: primo, quia ostendit eum a peccatis purgatum esse: secundo, quia nondum perfectionem novi testamenti assecutus est, sed mediator est, et *nonnisi* exiguam partem accepit eius, quod [4] in novo testamento est. Et albo cooperiatur *sudario,* nec sine tegumento 20 maneat, quia nondum remota est transgressio legis, quae caput cooperuit veteris Adami. In mysteriis autem, quia *in eis* Christum significat, denudet caput suum, eo quod ablatae sint a nobis angustia et tribulatio priorum peccatorum: liberati sumus a morte, propter quam obtectum erat caput nostrum: con- 25 tritus est a nobis Satanas, quem aperte confusione affecimus [5]. Et formam praeclaram in seipso ostendens *sacerdos,* caput suum denudat in abside, et inter consecrationem mysteriorum, ut, dum intuemur caput eius revelatum, fiduciam consequamur, nostra capita a peccatis esse nudata, scissumque esse libellum 30 debitorum nostrorum, nosque ipsos victores esse constitutos per eum qui dilexerit nos: — cui propter dispensationem eius pro nobis, et redemptionem quam vere ostendit nobis in baptismo

[1] Iohan., iii, 30. — [2] Sensus est: Christi mors remote tantum significatur in baptismo; immediate et proprie figurabitur in officio mysteriorum, quod mox sequitur. — [3] A: « Caput decimum ». — [4] Legi ܡܢ ܗ̇ܘ loco ܡܢܝܗ̇: ܗ̇ܘ (Codd.). — [5] Vel: « qui nos aperte confusione affecerat ».

eius sancto, et liberationem a Satana et a morte, quam dedit nobis, a cunctis malis nos eripiens: et per ipsum Patri eius et Spiritui sancto: gloria et honor in saecula.

Quintum denique Tractatum in portu lucis quiescere fecimus, eum scilicet, qui baptismum exponit: *in quo* pro viribus de- 5 certavimus. Ipse autem Dominus noster dignos nos habeat misericordia sua in die iudicii: Amen.

Explicit Tractatus quintus.

TRACTATUS SEXTUS.

Caput primum. 10

Quare, cum consecratio [1] ecclesiae omnia officia, et etiam p. 117. baptismum antecedat, beatus *Išōʿyabh principium Codicis *officiorum* annuntiationem constituit, et in resurrectione baptismum introduxit, et ad calcem totius ḥudhrae consecrationem ecclesiae descripsit? et quid sibi vult hoc nomen « consecratio » 15 (quddāšā)?

Dei adiutorio absolutae sunt omnes expositiones officiorum, quae in cyclo (ḥudhrā) anni posita sunt. Restat hic ut et de consecratione ecclesiae dicamus, ne quid sit in officio nostro quod explicatione careat. 20

Cum ergo de consecratione interrogaveris, frater noster: ante diximus, initio sermonum nostrorum, ubi hebdomadarum expositionem instituimus secundum mentem beati Išōʿyabh, ultimam ḥudhrae hebdomadam, quam « Mar Moysis » vocaverit, quaeque in anni initium, seu Octobrem mensem, incidat, 25 cuiusque in medium, — hoc est, Novembrem, — consecratio [2] incidat, antiquam dispensationem ostendere. Nam usque ad consecrationem regimen ante legem docuit, hoc est, ab Adam usque ad Moysen; et cum Novembri consecrationem introduxit.

[1] In sequentibus « consecratio » accuratius « dedicatio » sonat. — [2] De quatuor dominicis, quae « consecrationis » vel « dedicationis » (ḥuddātha) vocantur, vide Tract. I, cap. V (vol. I, p. 25).

et regimen quod sub lege agebatur, et consecrationes quae in tabernaculum adhibebantur. Primum regimen *id est,* quod in deserto fuit; et consecratio *primae* dominicae ea est, quam fecit [1] beatus Moyses (sc. in tabernaculum). Regimen secundum est iudicum; et consecratio secundae dominicae *significat* filios Israel constituisse tabernaculum in Silo. Tertium regimen est regum: et dominica tertia *significat* consecrationem domus (sc. templi), cum aedificasset eam Salomon. Regimen quartum est Maccabaeorum; et dominica quarta significat consecrationem domus postquam aedificata erat a Zorobabel.

« Consecratio » autem est rerum initii nomen, non finis earum, ut docet Bar Lipheh: nempe, eas (sc. res significandas) esse regnum caelorum [2]. Nunc autem, per consecrationem significant *homines* quo modo apostoli ecclesias dedicarent. Apostoli namque venientes praedicaverunt de Christi dispensatione, et fecerunt *signa ut illius signa corroborarentur: mortuos suscitaverunt, ut illius resurrectio firmaretur. Cum haec omnia fecissent, deinde gentes seipsas ad baptismum obtulerunt. Postquam vero *gentes* in morte Christi baptizati sunt, et evangelii lectionis disciplinam cognoverunt, et omnia futura intellexerunt, quae erant mystice adimplenda, et poenitentiam ostenderunt, — quae per totam ḥudhram praedicatur, — et resurrectionis conceperunt expectationem, eandemque *resurrectionem* mystico more viderunt per inventionem crucis [3]: demum et ecclesias aedificaverunt *apostoli,* easque consecraverunt. Quae cum ita id temporis peracta sint, iure beatus *Išōʿyabh* consecrationem ad finem *ḥudhrae* reservavit, nec eam initio praescripsit. Quod si eam initio praescripsisset: qua ratione consecratio *ecclesiae* fieret, cum apostoli nondum *Christi* dispensationem praedicassent, nec gentes audissent et suscepissent baptismum, nec convertissent se a peccatis suis, nec salutis expectationem concepissent futurae? Unde et apostoli initio non in ecclesia consecrabant mysteria, sed ubicumque erant. Cum autem fideles in fide perfecti essent, tunc Deus noster consecrationis oeco-

p. 118.

[1] Ad verbum: « consecravit ». — [2] Vide vol. I, p. 28. — [3] Sensus est: postquam, initio Christianae ecclesiae, ea omnia facta sunt, quae in variis ecclesiastici anni festis et temporibus figurantur, demum apostoli id fecerunt, quod figuratur in dedicatione ecclesiae.

nomiam erga eos perfecit. Quemadmodum Corinthii, donec baptizati et perfecti sunt, ecclesiam sibi non quaerebant, ita et beatus *Īšōʿyabh* in consecratione ecclesiae omnia significat, quae ibi observabantur.

Caput II. 5

Quare praecepit ut dominica die ecclesia consecretur? et quare dicit: « Ecclesiam albis exornant indumentis, vela autem super absidem non suspendunt »?

Quoniam dominica die honorabilia multa et *opera* gloriosissima ostensa sunt, ita mandavit ipse *Īšōʿyabh* ut dominica 10 consecretur ecclesia. Cum mundi initium dominica factum sit, p. 119. et instructio tabernaculi dominica sit effecta [1], *et annuntiatio Domini nostri dominica fuerit, et dominica resurrectio quoque eius, et Spiritus, quando in apostolos descendit, dominica descenderit: quando his omnibus honoribus coronata sit dies haec, 15 eadem consecrent ecclesiam: quo significant mundi exornationem et instructionem tabernaculi, et quo figuratur annuntiatio Domini nostri et resurrectio eius, quae et Spiritus virtute perficiebatur. Sed et ipsa consecratione ostendit *Īšōʿyabh* omnia quae in prima creatione observabantur. Dicit enim: « Ecclesiam albis 20 exornant indumentis: vela autem non suspendunt ». Quod ecclesia albis exornatur, *hoc est:* in initio creationis per vocem « [Fiat] lux » creatura exornata est. Non autem simul cum luce *creata* perfecta est caeli huius, firmamenti scilicet, instructio. Et quidem ecclesia albis indumentis tamquam luce 25 ornata est; non autem suspensa sunt vela, quae significant hoc firmamentum. Cum insuper mane per consecrationem ostensurus esset instructionem tabernaculi, praecepit ut vela mane suspenderentur: id est, initium consecrationis significat *primam* mundi dominicam. Quod a vespertino *officio* incipit: 30 *ideo fit,* quia creatio vespere coepta est: dicit enim scriptura: « Et factum est vespere et mane, dies unus » [2]. Per nocturnum *officium* significat instructionem tabernaculi, quae nocte facta est: sicut et lex quoque noctem significabat, et prophetae, qui in ea, quasi stellae fuerunt. 35

[1] Ad verbum: « steterit ». — [2] *Gen.*, 1, 5.

Quod officium foris et intus celebratur, *hoc est:* interna externaque *pars* domus (sc. templi) significatur. Quod nudum stat, sine [indumento] [1], altare: *ideo fit,* quia Dei virtus nondum apparuit in tabernaculo, nisi ex parte tantum; et *Israelitae* 5 mysterium tantum exprimebant eius, quod in Christo erat implendum [2].

Officium matutinum totum veteris testamenti regimen *et novi ostendit. Mane autem, quia nunc nova dispensatio implenda est, Christusque revelandus est de caelo descendens, 10 vela suspendunt, quae ornatum praebent loco firmamenti huius. Per adorationem episcopi coram altari, mors significatur. Per descensum quoque Spiritus, quae in fine fit, significat descensum Spiritus super apostolos. Ita in consecratione haec omnia observantur. Nisi vero dominica die consecraretur ecclesia, hi 15 typi omnes irriti essent. p. 120.

Caput III.

Quare altare super qesṭrōma (κατάστρωμα) constituunt? et quare alii ab initio illud vestiunt, alii illud non vestiunt donec consecratum est? et quare si vetus est lavant illud, minime 20 vero si novum?

Quoniam adhuc initium mundi est, omnia nunc repraesentantur quae ibi *sunt facta.* Cum firmamentum nondum sit creatum [3], ideo nec thronus [4] super illud apparet; et omnia quae foris et quae intus pari modo se habent [5]. Altare enim nuda- 25 tum stat super qesṭrōma, eo quod caelum nondum est constitutum. Et qesṭrōma est aer hic, qui supra nos est, sed infra caelum, quod « aether » vocatur: id quod ostendit « supra » esse ab « infra » distinctum [6]: et terra infra esse ostenditur.

Ceterum alii *ab initio* vestiunt illud (sc. altare), alii non 30 vestiunt. Qui vestiunt illud *ita* dicunt: Quando exhibetur altare, cum suo honore exhibeatur; nec separetur ab eo gloria

[1] Vide infra, cap. III, ad init. — [2] Ad verbum: « faciendum ». — [3] I. e., vela nondum suspensa sunt inter κατάστρωμα et absidem (vide cap. II). — [4] I. e., altare. — [5] I. e., κατάστρωμα et absis, nondum velis divisa, unum quodammodo sunt. — [6] Coniecturam textui appositam nunc reprobo, et mallem legere aut ܐܬܦܪܫ aut ܦܪܝܫ. Pro ܦܪܝܫ. sensu « distinctum », vide text. syr. p. 123 l. 3.

eius; neque appareat nudum atque despectum. Qui non vestiunt
p. 121. illud, *sic* dicunt: Oportet *per altare omnium typos futurorum
ostendi: ne ergo honor eius exhibeatur donec perfecta sit consecratio eius. Quod si nunc indumento illud indueris, quid illi
adicies postquam fuerit consecratum? et quidnam honoris ei 5
tribuetur ut consecratum agnoscatur, eique honor post consecrationem assignetur? Sed ea omnia in illo significemus, quae
significari debent; et nudum nunc atque gloria carens illud
aspiciamus; et cum fuerit consecratum, amplior illi honor tribuatur. 10

Sed et altare, quando vetus est, aqua lavatur, si autem novum est, lotione non indiget. Si vetus est, vetustatem eius ab
eo auferri oportet, ut illud in eo ostendatur: « Vetera transierunt, et omnia facta sunt nova » [1] in Christo. Et per aquam
typum Christi ostendamus, cui placuit omnia renovare per novae 15
aquae lavacrum. Et per hanc lotionem significat, quod nemo,
qui in vetere testamento ambulabat, perficitur, nisi per baptismum aquae et Spiritus. Et propter hoc haec omnia aguntur.

Caput IV.

Quare praecepit hic ut presbyteri et diaconi in abside starent, 20
populus vero in templo?

Quia Deus et spiritales in caelo sunt, vocemque illam, quam
spiritales audierunt, de sursum audierunt, id est, « Fiat lux », etc.:
et quia sacerdos Dei et Christi vices gerit in ecclesia: ita hic
praescribit ut Deus, scilicet sacerdos, et spiritales, diaconi, in 25
abside stent; populus vero, quasi Dei mandato creati, in templo
stent, quod est haec terra; et altare, velut Adam in Paradiso [2],
nudum stet.

p. 122. Et quidquid spiritales a *Deo audiunt, hoc perficitur erga eos
qui infra ipsos sunt. Quapropter ea, quae sacerdos in abside 30
incohat, diaconi una cum eo prosequuntur, et ii, qui foris sunt,
quasi creati [3], obsignant [4]. Sed et gloriam Trinitatis illi persolvunt, qui intus sunt, eo quod ipse Deus hanc formulam notam
fecit dicendo: « Faciamus hominem in imagine ‘nostra’, se-

[1] II *Cor.*, v, 17. — [2] « Paradisus » significat qesṭrōma. — [3] Vide supra, l. 25. — [4] Sc. dicendo « Amen ».

cundum similitudinem ' nostram ' »[1]; et secundum illud: « Ecce Adam factus est sicut unus ex ' nobis ' »[2], etc. Et cum Deus dixerit hanc *vocem*, et angeli eam Moysi scripserint, iure ii, qui in abside sunt, « Gloria » dicunt. Et quia quaecumque
5 angelus ex ore Dei dixit Moysi, beatus Moyses et populus sine contentione acceperunt: ideo cum audiunt ii, qui foris sunt, nomina Trinitatis, assentiunt, et confitentur eos a saeculo esse, et aeterne, sine fine et sine loco et sine tempore, manere.

Caput V.

10 Quare iterum nocte in absidem ingrediuntur, et sex marmīthas, et cetera, ibi persolvunt, populo pro qesṭrōma (κατάστρωμα) consistente? et cur non vadunt ad bema?

Ut ante diximus, septem principia apparuerunt in mundo: initium creaturae est Adam; initium reparationis *mundi*, Noe:
15 initium promissionum, Abraham: initium sacerdotii, Aaron; initium prophetiae, Moyses; initium regni, David; initium novi testamenti, Iohannes. Quare nunc sex marmīthas persolvunt, secundum ea quae in vetere testamento adhibita sunt *initia*. Septimam vero non adhibent, quia nondum apparuit Iohannes,
20 qui typum exprimit novi testamenti. Sed et cum *has marmīthas* nocte adhibent, mysterium ostendunt veteris testamenti.

Quod ad bema non vadunt, *ideo fit* quia per bema *significant Ierusalem, et redemptionem ibi *factam*: Christus autem nondum advenit. Rursum, quia mundi initium *hic* significatur,
25 non fit distinctio inter Aegyptum et Ierusalem, nec huic adhuc honor est, eo quod honor eius *tunc apparuit*, quando delecta est et in ea factae sunt veteris testamenti oblationes, et redemptio a Christo effecta. Unde et cantus vigiliae (q a l ē dh ĕ-ša h r ā), qui angelorum ministerium exhibent, ibi[3] persolvunt[4].

p. 123.

30 Caput VI.

Quare praecipit ut mane vela suspendant, et item, ut hora tertia ad mysteria *celebranda* conveniant? et *quare* episcopus cum clero intrat in absidem, ⌜et omnia praeparant[5], et *sacra* incohant?

[1] *Gen.*, I, 26. — [2] *Gen.*, III, 22. — [3] I. e., in bemate: vide vol. I, p. 180, l. 23 et seqq. — [4] I. e., ut videtur, non nunc, sed si quando dicendi sint. — [5] A om.

Mane redemptio apparuit, et *iterum mane* Christus revelabitur. Vela suspendunt: *id est*, firmamentum hoc ostenditur; quod cum aperitur, Christi dispensatio videtur.

Quid vero? « Hora tertia ad mysteria conveniunt ». Ad tertiam horam quod attinet: diximus in expositione mysteriorum, 5 *Īšōʿyabhum* de tempore quo descenderit Spiritus in apostolos dixisse [1]. Quod veniunt episcopus et clerus: *hoc est*, Deus et spiritales. Quod in absidem intrant per portam minorem, *hoc est*: ut, dum ingreditur, non nisi *hoc* reveletur, quod Deus et angeli in caelo sunt. Intrant quidem, ut typum exprimant crea- 10 tionis mundi. Ingressio est prima creatura: vela sunt caelum; lumina, quae accendunt, sunt creatio luminarium in caelo; vox, quam emittunt, est creatio Adam.

Quid autem? Mox consecrationem tabernaculi figurant. Dicit enim *Īšōʿyabh*: « Praeparant quaecumque necessaria sunt ». 15 Ita scribit beatus Moyses, primum ad tabernaculum a populo p. 124. allatum fuisse quidquid *materiae opus esset, postea tabernaculum construere incepisse eos.

Et tribus šurrāyis incipiunt. Primum fit oratio, quam sacerdos orat: verbum scilicet quod cum Moyse de rubo est habitum. 20 Šurrāya primus *significat tempus* quando docuit eum *Deus* ut ad Pharaonem iret. Šurrāya secundus: quando eduxit filios Israel. Šurrāya tertius: quando traduxit eos per mare, et locutus est cum eis ex columna *nubis*. Nunc autem, postquam Deus docuit eos iudicia et leges, quid dicit? « Surge, Do- 25 mine, in requiem tuam » [2]: quod ostendit de instructione tabernaculi, et de « arca roboris » eius. Et de hoc psalmo omnes versus profert, ab hoc versu donec absolvatur psalmus. Sic enim miracula ostendit, quae erga Israelem facta sunt in tabernaculo, et salutem eis datam per arcam. 30

Deinde accedunt diaconi, quasi levitae, et portant illud (sc. altare). Quod diaconi illud portant et ambulant per templum: haec similitudo est deambulationis filiorum Israel, quando filii Levi portabant altare. Quod inter hunc šurrāyam [3] *dicendum id faciunt: hoc fit* quemadmodum Moyses canebat dum *altare* 35 portabant filii Israel. Quod responsoria (ʿōnyāthā) incipiunt:

[1] Sc., ubi iussit mysteria hora tertia celebrari. — [2] *Ps.* CXXXII, 8. — [3] Sc., šurrāyam cuius initium est « Surge, Domine », ut supra.

significat miracula, quae facta sunt eis in gentibus superandis. Quod ad omnes partes templi vadunt: quia sic *filii Israel* multa loca peragrarunt. Quod revertentes absidem ingrediuntur: *significat* illos aedificium secundo constituisse sub Salo-
5 mone. Quod ita eam fundant ut concuti nequeat: *id est*, quo modo ille templum Domini aedificavit, et arcam illuc introduxit. Quod dicunt versus: « Locum habitationi tuae » [1], et: « Domine confirma illud » [2], *hoc est*: ostendunt se similitudines veteris testamenti adhuc exprimere, nec ullam novi testamenti
10 notam exhibere donec typus veteris absolvatur. Et omnia stabiliunt, quemadmodum spiritales (sc. angeli) res populi *Israelitici* moderabantur, nec unquam a ministerio suo absistebant.

*Caput VII.

p. 125.

Quid significat oleum, quod sacerdos nunc consecrat? et
15 quid mystice designant singula quae eodem tempore aguntur?

Oleum hoc, quod consecrat sacerdos, similitudo est illius olei, quod Deus beatum Moysen parare iussit tabernaculo, quo ipsum *tabernaculum* et omnia vasa eius ungeret. Nunc ergo significat idem oleum illud, quo parato consecratum fuit taber-
20 naculum interius et exterius, nec non et vasa ministerii et sacerdotes. Ceterum diaconus, qui stat post episcopum, vice Michaelis est. Episcopus est quasi Deus, qui oleum consecrat.

Consecrato autem *oleo*, summum altare signat, tamquam propitiatorium super arcam. Postes quoque signat, eorum instar
25 qui ibi *fuerunt*. Postremo interiorem *partem* sanctuarii signat, sicut ibi factum est. Deinde, cum ad finem pervenerit, totam prorsus olei gratiam in altare effundit, ad instar totius gratiae quae in fine effusa est in ecclesiam. Olim enim ex parte et per varias figuras Deus erga veteres operabatur; in fine autem lo-
30 cutus est nobiscum in Filio [3] suo, et dedit nobis redemptionem perfectam. Ita et oleum, quo antehac partim postes totumque tabernaculum signata sunt, in fine iam tota plenitudine in altare effusum est: quia ecclesia tota perfectione est redempta. Signat vero et obsignat omnia: et cum signatione honorem

[1] I [III] *Reg.*, VIII, 13 (syr.). — [2] Unde haec citata sint non inveni. — [3] Cf. *Hebr.*, I, 1, 2.

quoque ecclesiae nunc ostendit. Nam usque adhuc, dum vetus testamentum figurabatur, versus de vetere dicebant: nunc autem, ubi typum ostendit perfectionis ecclesiae, versus *dicunt* de vetere psalmo cum canone praestantiore novi testamenti et
p. 126. cantione (qīntā) decora et plena: per quod *ostendit vetus 5
testamentum legisque regimen cum novo testamento esse coniunctum; et prophetiae regimen, eiusque in novo testamento adimpletionem, unum esse facta: « Quam decora, inquit, est tranquillitas et pax, quae in adventu suo Christus ecclesiae suae decrevit, gloriam suam in ea collocans eamque sanctificans. 10
Gloriosa virtus quae in ea est, et gloriosa mysteria quae in ea ministrantur ». Et cum hisce vocibus oleum altari illinitur, ita ut in eo totum absumatur: quia Deus iam plene descendit et in carne habitavit.

Sed et dum praeclarissima haec aguntur, vela ligant, ut 15
dignitatem ostendant *partis* interioris (sc. absidis), utque ab oculis mortalium abscondantur ea quae ibi observantur.

Denique, cum converterit se Deus ad gloriam suam et « sederit Dominus rex in aeternum » [1], mox dignitatem throni [2]
significant: vestiunt eum ornatu decoro; quia Christus, cum 20
complevisset dispensationem suam, sedit a dextris Patris sui super thronum excelsum, et regnavit Deus super populum suum, « et Deus sedit super thronum sanctum suum » [3].

Et completo ornatu eius inter šurrāyam « Quam bonus » *dicendum*, statim *sacerdos* responsorium (ʿonīthā) incipit, quod 25
absolutionem consecrationis declarat: « In virtute tua magna, Salvator noster, posuisti fundamenta ecclesiae tuae, et perfecisti aedificium templi tui: et ecce superi et inferi, una facti ecclesia, gaudent hodie in festo consecrationis eius; et cum amore suadent tibi *ut*, cum iam aedificasti eam et perfecisti, 30
tranquillitas tua regnet in filios eius, et sit *ipsa* refugium omnibus generationibus, praeteritis et praesentibus, quando renovati fuerint *homines* in resurrectione, ut Trinitatem tuam in ea collaudent ».

Deinde dicunt canonem, qui obsignationem ostendit eorum 35
quae facta sunt: « Benedictus, inquit, qui per typos istos, qui in caelo sunt, stabilivit ecclesiam suam, et implevit eam gloria

[1] *Ps.* XXIX, 10. — [2] Sc. altaris. — [3] *Ps.* XLVII, 8.

sua ». Et quia typus est caeli; ergo Deus in ea habitat: *et p. 127.
si Deus habitat in ea, virtus absolvendi peccatores in ea collocata est.

Demum, omnibus finitis, quae in ecclesia *consecranda* peracta sunt, ipsaque *ecclesia* tamquam regis filia in gloria stante, mox apparet Christus, ut perficiat in ea dispensationem suam; et revertuntur de novo ut ostendant ortum Salvatoris nostri et manifestationem eius in Ierusalem [1].

Caput VIII.

Cur Išō'yabh commemorationem dominae Mariae post nativitatem descripsit, Iohannis *Baptistae* post epiphaniam, confessorum et martyrum post resurrectionem; sextam vero feriam « auream » *descripsit* ⸢initio *hebdomadae* apostolorum [2]; ⸢*commemorationem* apostolorum in fine ipsorum hebdomadae [3]: et apostolis duas fecit commemorationes, unam post alteram, ⸢Petri videlicet sociis et evangelistis: Stephani quoque et doctorum: ceterasque commorationes, quas in fine ḥudrae descripsit in ordine (s e d h r ā)? [4].

Beatae dominae Mariae, quoniam a propheta memorata fuit, et Domini nostri dispensatio ab ea incepit, et huius in carne nativitas ex ea fuit, et ipsa quoque Dei consilio ad hoc seposita erat, ipsaque prima ab angelo honorata est *salutatione* « Pax », — quae vox non antehac ad prophetas ab angelis pronuntiata est: sed huic « Pax » prae ceteris additum est et sermo pacificus ⸢atque docens [5] —: iure, utpote hisce honoribus coronatae, facta est ei commemoratio intra seriem [6] ḥudrae; eo quod evangelium ⸢inter dispensationem [7] *Domini* mentionem faciat eius (sc. Mariae), nec fieri posset ut non esset mentio Mariae ab initio evangelii usque ad baptismum illius (sc. Christi): cum enim transisset evangelium a nativitate et educatione illius, *tum demum* deposuit *mentionem eius (sc. p. 128.

[1] I. e. in bemate, ubi nunc liturgiam incipiunt. — [2] A: « post apostolos ». — [3] A om. — [4] A: « Petri sociis et doctoribus et Stephano et ceteris ad finem eius (sc. ḥudrae) descripsit ». — [5] S: « atque doctrina ». — [6] Ad verbum, « numerum ». — [7] Ad verbum, « in medio dispensationis ». Quae sequuntur, cum nimis confuse sint scripta, tum difficilia sunt interpretatu.

Mariae). Non solum autem hoc, sed et cum ipsa ad eum venisset ut loqueretur cum eo, renuit ei dicens: « Quicumque facit voluntatem Patris mei, qui est in caelo, ipse frater meus et soror et mater mea est »[1]: non quod matrem suam negavit, sed quod *ea* dispensatio, quam a matre *praestandam* necessariam habuit, expleta erat, et quod illam iam inter universitatem *hominum* includit: Propter hoc, *inquit*, veni, ut de femina nascerer; et hominem suscepi visibilem ut dubitantes converterem eos, qui non possunt videre divinitatem meam in essentia eius, quia invisibilis est. Nunc omnis qui videt, et credit Patri meo qui in caelis est, — quod sicut ego contemptibili modo in terra sum, ille in invisibilitate sua *in caelo* manet, — in illum, quamvis invisibilem, credet; et in me credent *homines*, quod ex illo sum, propter opera quae facio, quae, ⌜mandato facta[2], illius *operibus* respondent. Sed et provectae aetate feminae quasi matres meae carnales reputantur; puellae, quasi virgines et sorores meae: qui sunt mares, et credunt in me, fratres meos vocabo. Viros autem « patres » non memoravit: matrem quidem in terra habuit, et « fratres » in quodam loco discipulos vocavit aliosque, virginesque « sorores » appellavit: « Patrem » vero in caelo ait esse. Et non solum ipse dixit[3] Patrem suum in caelo *esse*, sed et nos, qui patres habemus carnales, nec sicut ipse sine patre sumus secundum carnem, etiam nos *prohibuit* vocare nobis « patrem » in terra. Iure *ergo* non fecit mentionem « patris » inter eas quas[4] computavit, id est, matrem et fratres et sorores. Sed quia beata Maria compleverat partes[5] suas per educationem Domini nostri secundum carnem, aequum erat ut requiesceret dispensatio eius in portu tranquillitatis. Cum ergo iam absolvisset *Īšō'yabh* nativitatem *et educationem *Domini*, id est, circumcisionem, et sacrificia et dona magorum, et *alia* huiusmodi, demum beatam *Mariam* quiescere fecit per commemorationem quam statuit ei in ecclesia, ut cum commemorationem eius celebramus, sciamus eius *iam* dispensationem absolutam esse, nec eam *amplius* esse necessariam.

p. 129.

[1] Matth., xii, 50. — [2] Ad verbum « imperative », seu « modo mandati ». Sensus est, Christus solo mandato facit opera, sicut Deus. — [3] Ad verbum, « vocavit ». Sensus est: eum, qui in caelo est, patrem vocavit. — [4] Sic. — [5] Ad verbum, « dispensationem ».

Quod insuper feria sexta eius commemoratio agitur: quoniam sexta feria creata fuit mater eius Heva, quae peccavit, iure et sexta feria agitur *Mariae* commemoratio, quae amplitudinem dignitatis eius ostendit; ut cum recitata fuerint nobis dedecus Hevae casusque eius vetus, quae sexta feria fuerunt; *cumque* gloriosa recitantur filiae Hevae, quae feria sexta victrix de mundo migravit cum honoribus gloriosis: obliviscamur angustiarum primi peccati recordatione honoris huius, quae surrexit. Sicut enim videmus Hevam causam fuisse casus Adami, — quemadmodum ipse exclamavit: Ista decepit me, — ita et nunc *Maria* facta est causa sublevationis Adami: peperit enim ei qui eum de veteribus hisce rebus redimeret. Et sicut illa monstravit ei arborem mortis, et dedit ei, et comedit; ita et haec [1] monstravit ei arborem vitae, ex ipsa germinatam, et dedit ei de fructibus eiusdem, et revixit. Et pulchre sexta feria [2], die qua peccavit Heva, facta est commemoratio huius (sc. Mariae), ut per commemorationem eius obliviscamur Hevae peccati. De domina Maria hactenus.

Sed et Iohanni, propterea quod angelus conceptionem eius annuntiavit, et in Isaia quoque adventus eius fuit descriptus, et in nativitate eius Zacharias pater eius, Spiritu sancto repletus sicut prophetae, prophetavit, et filium suum « filium Altissimi » [3] vocavit; et quia ad hoc venit et natus est *Iohannes*, ut dispensationem illius (sc. Christi) baptismi perageret: iure, [cum] expleta esset dispensatio, ad quam missus erat, et ei ad requiem statuit *Īšō'yabh* *diem commemorationis; per hoc ostendens eum ad nihil aliud venisse, nisi ut baptizaret: sicut in quodam loco Iudaeis dixit: « Ego sum vox in deserto clamans, Parate viam Domini, sicut dixit Isaias propheta » [4]: hoc est: Non veni nisi propter dispensationem baptismi. Et cum Domini nostri baptismum perfecisset, non ei adhaesit, sicut apostoli: et iure, quia apostoli ad aliud negotium delecti sunt, quod post resurrectionem *Domini* eis impleretur; hic autem propter solum baptismum missus est. Quemadmodum Maria, post suam dispensationem expletam, non adhaesit ei

p. 130.

[1] Codd. « nunc ». — [2] Commemoratio beatae Mariae apud Nestorianos fit feria sexta post dominicam intra octavam nativitatis Domini (vide Maclean, *East Syrian daily Offices*, p. 264). — [3] Luc., I, 76. — [4] Iohan., I, 23.

(sc. Christo), ita nec Iohannes, cum explevisset dispensationem suam, ei adhaesit, sed de eo testificatus est a longe. Quapropter et nos, cum viderimus eum dispensationem suam explevisse, quiescere eum fecimus per celebrationem commemorationis mortis eius: quia nec ipsi evangelistae Dominum nostrum 5 dispensationem suam incohasse ostendunt, donec inclusus *carcere* traditusque esset Iohannes. Sic tres *ex eis* dicunt: « Cum autem audisset Iesus quod traditus esset Iohannes, reliquit Nazareth, et venit iterum in Galilaeam » [1], et dispensationem incepit. Et quia post baptismum parati quidem eramus Domini 10 nostri dispensationem repraesentare, ipse vero Dominus noster non incohavit dispensationem suam donec traditus erat Iohannes: recte et nos *prius* Iohannem morti tradimus, deinde dispensationem Domini nostri incipimus: primo quidem, quia illius dispensationem quiescere *iam* fecimus; deinde ut, dispen- 15 satione eius quiescente, mortem quoque eius commemoremus. Quod sexta feria fit [2] *commemoratio eius, causa est haec:* quia peccatum, ut diximus, feria sexta factum est, et Adami mors, ut ferunt, feria sexta fuit: iure mortem cuiuslibet sancti feria sexta repraesentamus, ut Adami extirpationem peccati 20 commemoremus: rursum vero, *hanc ob causam:* quia, cum regnaret Sapor maledictus, et Mar Simeonem catholicum cum p. 131. plurimis episcopis, metropolitanis, *presbyteris, diaconis atque fidelibus apprehendisset, — numero scilicet CLIII usque, qui primi in oriente martyres fuerunt, — dictumque ei esset sexta 25 feria passionis, id est, ultima die ieiunii, quae *tunc* contigit esse, occisum fuisse Christum: iussit nefarius ille, eadem sanctos die [3] occidi, qua et eorum Magister occisus esset: qui eadem feria sexta passionis occisi sunt: iure beatus *Īšōʿyabh* praescripsit ut eorum commemorationem feria sexta post pas- 30 sionem agamus; primo quidem, ut recordemur et interrogando discamus, illos hac die fuisse occisos, et nos eorum commemoratione confortemur; deinde, cum maledictus ille mortem eorum cum *morte* ipsorum Magistri sociaverit, ne nos ab eo deficiamus, quod decens est, sed quomodo ille mortem eorum 35

[1] MATTH., IV, 12, 13. — [2] Iohannes a Nestorianis commemoratur feria sexta post epiphaniam (vide MACLEAN, *op. cit.*, p. 266). — [3] Hic magna lacuna in Cod. S occurrit, usque ad p. 122, l. 24 infra.

Christi *morte* auxit, nos quoque eorum commemorationem Domini nostri passione decoremus. *At* quoniam decens non est ut cum illius nece alius cuiuslibet mortis commemorationem componamus, *haec* in sextam feriam sequentem differtur.

Item: quia postquam apostoli Spiritum acceperant, et signa *ostendere* coeperunt, et mundus eorum verba accepit, *tunc* initium factum est conversionis mundi per eos *effectae:* quemadmodum illi novi testamenti negotium instaurarunt, ita et nos festum agamus diem, quo illi initium fecerunt, operam dantes ut illis bonam commemorationem faciamus, tam *die* quo baptizare coeperunt quam *die* quo ʳ*vita* functi sunt [1]. Qua ergo sexta feria ad templum ascenderunt, et initium signorum fecerunt paralyticum sanando, eadem et nos die principium praedicationis eorum celebrare incipiamus: non mortem hac die commemorantes, sed victoriam. Quemadmodum feria sexta confusus est Adam et de Paradiso depulsus, ita et nos ostendamus victoriam, quae eadem die facta est. Hora nona ascenderunt apostoli ad templum, *quod Paradisi locum significat. (p. 132.) Et exultantes ascenderunt apostoli ad templum, propter signum quod fecerunt. Riserunt daemones propter Adam: angeli contristati sunt: gavisi sunt turmae Satanarum, inimicorum. Et angustiati sunt per apostolos Iudaei, principes [2], et infideles, quando fecerunt hoc signum: gavisi sunt autem iusti et angeli; et daemones contristati sunt. Primi Adami confusio ab inimicis, daemonibus, et ab amicis, angelis, narrata fuit sexta feria; et victoria apostolorum hodie ab amicis, apostolis et discipulis, narrata est, et ab infensis Iudaeis. Sed ibi in narratione amici afflicti fuerunt, inimici, daemones, gavisi sunt: hic, in hac narratione, amici gaudent, inimici affliguntur. Cum ergo hoc signum valde conveniat ad redemptionem Adami, huius rite facta est commemoratio [3].

Rursum vero, quoniam apostoli egressi et populum *Iudaicum* et populos discipulos fecerunt, atque ab initio hebdomadae

[1] Ad verbum: « desierunt ». — [2] Fortasse legendum r a š š ī ʿ ē, « impii », pro r e š š ā n ē. — [3] « Hebdomada » apostolorum septem hebdomadas dierum comprehendit, incipiens a die Pentecostes. Feria sexta post Pentecosten, seu « feria sexta aurea » (quo die Petrus dixit: « Argentum et aurum non est mihi », etc., *Act.*, III, 6), fit commemoratio praedicationis apostolorum (vide Maclean, *op. cit.*, p. 276).

eorum exhibetur commemoratio praedicationis eorum: cum finis advenisset hebdomadae, quae commemorationem eorum repraesentat, haud placuit beato Išōʿyabh ut nulla fieret commemoratio eorum mortis; quia populus narrationem praedicationis eorum audientes, sed exitum certaminis eorum non videntes, exquirerent utique, quid de ipsis apostolis factum esset, qui se convertissent: discentes vero mortem eorum cum victoria fuisse, conquiescerent. 5

IV [1]: At quoniam apostoli duodecim fuerunt, discipuli septuaginta; duodecim *illorum* commemorationem non immiscuit cum *horum* septuaginta; sed primum posuit duodecim *illis commemorationem* sexta feria, ut quo die peccavit Adam, et mortuus est, eodem recordemur apostolorum victoriae et mortis, — ille enim in peccati desperatione mortuus est, hi autem mortui sunt in exaltatione victoriae suae, expectantes redemptionem resurrectionis novissimae, — *et horum commemorationem cum Christi morte composuit; 10 15

p. 133.

V: septuaginta autem cum die resurrectionis eius consociavit. Et eorum (? sc. duodecim apostolorum) mortem per illius mortem ostendit: mortem vero ceterorum per illius resurrectionem [2]. Quemadmodum ille mortuus est et resurrexit, similiter et apostoli moriuntur et reviviscunt: cuius rei documentum ex eo *ducitur*, quod non solum in morte eius facta sit celebratio commemorationis eorum, sed et in resurrectione eius; ut per mortem et resurrectionem sit eis bona spes. Et propter haec statuit has commemorationes intra ḥudhram. 20 25

VI: Cum autem voluisset *Išōʿyabh* augere honorem eorum, qui inter eos (sc. apostolos) clariores fuerunt: quemadmodum Roma Petrum et Paulum celebrabat, qui in ea dormierant: cumque ipse eos, qui ibi (sc. Romae) erant, imitari voluisset, illis (sc. Petro et Paulo) *commemorationem* seorsum et extra seriem ḥudhrae statuit [3]. Item: quoniam Petrus princeps fuit apostolorum, Paulus autem gentium episcopus fuisse agnoscitur, et nos de gentibus sumus: seorsum Petro, [quia princeps est 30

[1] Hic primum sanctorum commemorationes numeris signari incipiunt. — [2] Sc. die dominica. Ex his et mox sequentibus comperimus, mortem 12 apostolorum feria sexta ultima ipsorum « hebdomadae » celebrari; 70 autem discipulorum mortem, dominica sequenti. — [3] Ex his concludendum videtur, auctorem vocabulo « ḥudhrā » hic designare eam

apostolorum, et Paulo,] [1] quia episcopus est *gentium,* agamus commemorationem. Et quia nos horum honorem nonnisi post baptismum nostrum et fidem *susceptam* agnovimus, — quae *fides* nonnisi ad finem Codicis *officiorum* praedicatur et figu-
5 ratur, — iure horum commemorationem ad finem anni cycli (ḥ u dh r ā) distulimus, qui dispensationem *Domini* significat, et alia huiusmodi.

VII: Sed et evangelistis idem *praescripsit.* Quoniam eorum memoria per scripta sua magis praesens nobis est quam cete-
10 rorum apostolorum atque discipulorum, iuste et eis commemorationis honorem tribuimus.

VIII: Sed et Stephano quoque, quamquam nullam prorsus dispensationem habuit *agendam:* cum tamen primitiae fuerit martyrum, eo quod ipse primus hanc viam initiaverit, Domi-
15 noque suo testimonium reddiderit: iuste et huic post apostolos *mortis commemorationem facimus: quia *solum* diaconatum sibi in gradum vindicavit; et licet primus martyrium fecerit, tamen et apostoli fere omnes martyrio mortui sunt, nec fas est diaconum commemorari ante commemorationem
20 episcopi. Et quamvis illis morte sua ac martyrio prior esset, gradu tamen et ordine inferior erat: et nos in ecclesia gradibus deferimus honorem. Ecce quamvis prophetarum tempus anterius est *tempori* apostolorum, apostolorum in ecclesia [superior] est sessio quam prophetarum [2]. Quam ob rem huius
25 postquam illorum commemoratio fit.

p. 134.

IX: Rursum vero: quoniam patres illi, qui in ecclesia laboraverunt, et virtutibus pollebant, et docuerunt nos fidem veram, longo post Domini nostri atque apostolorum dispensationem intervallo vixerunt: et hos post illos ponimus. Et primo
30 quidem loco ponimus Graecos, quia non solum operibus suis ac doctrina praestabant, sed etiam iniuriam passi sunt a synodo iniqua, quam malus Cyrillus eiusque sequaces coegerunt; qui (sc. Cyrillus) et anathematizavit [3] eos insontes et expulit, et socium se fecit homicidarum et eorum qui sanguinem effundunt:

partem calendarii tantum, quae iacet inter nativitatem et finem « hebdomadae » apostolorum, vel eam partem Codicis liturgici quae huic tempori assignatur. — [1] Vide coniecturam textui appositam. — [2] Sc. liber apostoli in dextera, liber vero prophetarum in sinistra parte bematis legitur (vide Tract. IV, cap. v). — [3] Cod. in plur.

et *quia* martyrium Domini nostri sibi vindicaverunt per suam de sedibus suis expulsionem. Iure *ergo* et his, utpote iniuriam et persecutionem passis, priorem tribuimus commemorationis honorem: licet inter Syros sint qui *tempore* eis priores fuerunt, ut beatus Ephraem aliique. 5

X: Postquam horum commemorationem celebravimus, inde et nostris patribus Syris commemorationem assignamus: simul autem et eos honoramus qui singuli, variisque post temporibus, virtutibus tantum [1] *eminebant*. Cum enim eos honoramus, Christo [2] in eis placemus: sicut ipse Dominus noster dixit: « Qui 10 vos recipit, me recipit: et qui me recipit, recipit eum qui me misit » [3].

XI: Sed et omnibus defunctis in fine *commemorationem* p. 135. *agimus*. *Quoniam fuerunt homines sancti, quorum nomina nec inter apostolorum numerum nec martyrum nec doctorum 15 nobis nota sunt: quorum alii virginitate ac laboribus, alii aliis sanctitatis generibus insigniti sunt, alii in oppressione mortui sunt, alii aliis virtutibus *eminebant*: quos solus Dominus noster novit: iuste, postquam ex *sanctorum* universitate singulis certisque nominibus commemorationes instituimus, novissime 20 iam omnes defunctos honoramus; ut qui inter eos digni quidem sunt, sed ignoti, honorentur; et qui peccaverunt absolvantur per commemorationem sacrificii Domini nostri, qui fractus est [4] pro peccatoribus. Quapropter [5] omnibus simul concessa est bona commemoratio memoriae eorum. 25

Et ecce per Deum absolutus est Tractatus sextus. Domino autem prophetarum, et apostolorum, et martyrum, et doctorum, et solitariorum, et defunctorum, qui doctrina sua sancta sapientes nos effecit, et notam fecit nobis viam veritatis, et de institutis mirandis nos edocuit, quae in ecclesia ad nostram 30 redemptionem adhiberemus: et per eum simul Patri eius et Spiritui sancto, gloria et honor in saeculum saeculorum. Amen.

Explicit Tractatus sextus.

[1] Sc. (ut videtur), qui virtutibus sed non doctrinae gloria fuerunt insigniti. — [2] S « apostolis » (vide « Corrigenda »). — [3] MATTH., X, 40. — [4] Vel: « quod fractum est ». — [5] Post haec rursus extat Cod. S.

TRACTATUS SEPTIMUS.

Qui de officio defunctorum, et de praescriptione cathismatum, aliisque huiusmodi declarat.

Caput primum.

5 Quare defunctis ⌜post mortem[1] praecipuum deferimus honorem, precibusque eos honoramus, atque ad sepulchrum deducimus, cum tamen finis eorum sit corruptio?

*Quia ex agonibus omnium quaestionum evasimus, et omnia, quae in ecclesia per totum annum observantur, vestrarum 10 auxilio orationum absolvimus: veniamus quoque, et finem exponamus vitae nostrae. Et quia totam dispensationem, quam in ecclesia peragimus, propter mortem et resurrectionem nostram mystice tractamus, iure et nunc mortis nostrae, quae reapse consummatur et in corruptionem evadit, officium ostendamus, 15 quam ob rem *agatur*. Cum enim mortem nostram, eiusque officium, cum Christi mortis honore coniungamus, rite et gloriosae illius resurrectionis spem sustinemus. p. 136.

Cum ergo de decore officii mortuorum interrogaveris, frater noster: dicimus, omnes, qui sine spe resurrectionis defunctos suos 20 sepeliant, — et etiam si resurrectionem expectant, — inane aliquid expectare: hoc scilicet consilio, ut quidam ex eis ita Deum commemorent, quasi universos ad aeternos traditurus sit cruciatus; quidam vero cibi potusque et crapulae sempiternae faciant mentionem; alii demum negent omnino esse resurre- 25 ctionem. Isti igitur, cum defunctos suos sepeliunt, rite lugent, et cum ploratu eos ad humandum deducunt. Sive enim non resurgant, sive resurgant cum in veritate non crediderint: aequum malum est, ad utram harum calamitatum perveniant. Et quemadmodum, siquando ad carcerem quis ducatur, cum 30 dolore eum comitantur cognati eius, sive interficiendus sit sive in carcere permansurus, eo quod dolor eos ob utramque sortem

[1] Ad verbum: « qui moriuntur ».

occupat: ita et illi, sive resurrectionem miseriae expectant, sive mortem sine resurrectione: aequalia haec sunt, paritерque mala.

p. 137. Nos autem, quia vera fide donati sumus, et Christum *cognovimus, quod ipse Deus sit et homo, et passus pro nobis sit 5 atque tentatus, ipseque iudex sit vivorum et mortuorum, et promiserit nobis, « Omnis, *inquiens,* qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me non morietur in aeternum » [1]: et *quia* scimus quod, licet iudex sit, non tamen confundet eos qui ipsi confessi fuerint, — qui, 10 etiam si peccata admiserint, purgati tamen sunt, aliquando per baptismum, aliquando vero mysteria manducando; et signum eius et sigillum eius in ipsis manet, et, quasi regis insignibus ornati, aperta facie et cum fiducia ad eum accurrunt: alii propter fidem suam in eum et propter baptismum 15 et opera *bona,* alii autem propter solam fidem, alii propter vitam mediocriter *bonam,* — iure nos *defunctos* cum hymnis (tešbĕḥāthā) comitamur, quasi ad cenam aliquam ducendos: neque dubitamus quin ad regnum sint profecti, cum Domini nostri recordemur promissionis. Et mortem eorum somnum et 20 dormitionem ostendimus esse, non mortem: quemadmodum ait caelestis apostolus: « Si credimus Iesum Christum mortuum fuisse et resurrexisse, ita et Deus eos, qui dormierunt in Iesu, adducet cum eo » [2]; et iterum docet nos, et dicit: « De iis qui dormierunt non contristemini, sicut ceteri homines qui spem non 25 habent » [3]: et rursum: « Si mortui non resurgunt, neque Christus surrexit » [4]. Item: cum Dominus noster promiserit nobis, *dicens*: « Ego vado, et praeparabo vobis locum » [5], « et iterum veniam, et adducam vos ad meipsum » [6], — cum fieri non possit ut ad eum eamus, nisi prius onus hoc carnis exuamus: 30 sicut ipse rursus ait ad Simonem: « Quo ego vado, tu me sequi non potes », eo quod carne adhuc indutus es, « postea autem venies » [7], quando mortalitate exutus fueris —: ita et nos,

p. 138. quasi *in his bonis promissionibus morientes, et sperantes nos esse surrecturos, sicut ille *surrexit*, et ad mansiones perven- 35 turos quas paravit nobis: cum gaudio defunctos sepeliamus.

[1] Iohan., xi, 25, 26. — [2] I *Thes.*, iv, 14. — [3] I *Thes.*, iv, 13. — [4] I *Cor.*, xv, 16. — [5] Iohan., xiv, 2. — [6] *Ibid.*, v. 3. — [7] Iohan., xiii, 36.

Licet enim ad sepulchrum eos deducamus, tamen ponti eos imponimus, qui nos ex huius mundi angustiis traducit in refrigerium saeculi futuri, in quo nihil est carnalium rerum harum, quas patimur. Rursum vero: quoniam in hoc mundo 5 *quasi* in carcere sumus, in hoc corpore inclusi, quod doloribus omnibus morbisque et tentationibus circumdatur, et necesse nobis est ut sudore vultus nostri hanc debilem vitam vivamus; sed et nativitas nostra atque incrementum in doloribus et angustiis constituta sunt, et vita nostra iugiter pec- 10 catis inquinatur, et in omnibus malis internis externisque in hoc mundo versamur: ita ut, cum ex eo eripimur, gloriam reddamus naturae, et Creatori eiusdem, quod liberaverit nos, et iis congratulemur, qui ex eo effugerunt, et de angustiis eius erepti sunt, et nunc somnum sine angustia dormierunt, et postea 15 resurgent et gaudio habebuntur digni: iuste cum cantu (zummārā) laetitiae comitamur eos, et parum patimur doloris ob eorum discessum. Propter hoc defunctos cum hymnis (tešbĕḥāthā) comitamur, eos a paganis ac Iudaeis discernentes, quia spem meliorem expectant quam istorum.

20 ## Caput II.

Quare imprimis cathisma (mautĕbhā) super eos persolvimus, priusquam efferamus eos, unicuique scilicet ordini cathismata augentes; et laicis quidem duo dumtaxat cathismata adhibemus, ecclesiasticis vero singulis singula *addimus,* pro 25 suo cuique ordine? et *quare* in singulis cathismatibus mulieres canunt: hoc est autem, hymni (madhrāšē) *dicuntur,* quorum cantor typice vices gerit mulierum canentium?

Quoniam homo naturaliter unus est cum *omnibus hominibus, p. 139. et sub hoc nomine « homo » cum omnibus paganis et infidelibus 30 connumeramur: homo autem ex corpore et anima concretus est atque coadunatus, et unus est per unionem animae et corporis: ita et nos unum, primum, cathisma homini assignamus, qui in Dei imagine est creatus. Et quoniam natura nostra ab initio usque dignitatem sibi acquisivit per imaginem Dei: et illi voci, 35 qua plasmata est et honorata [1], honorem tribuimus, nec Dei

[1] Hic lacuna occurrit in Cod. S, usque ad p. 127 l. 26.

despicimus creaturam. Ita et per duos šurrāyas *huius cathismatis* duabus partibus eius (sc. hominis) honorem deferimus, *quarum* una *est* corporis, altera animae; et per responsoria (ʿōnyāthā), quae dicimus, unitatem eius declaramus.

Quod duobus choris stamus: *ideo fit,* quia duabus partibus constat *homo*. Quod dexter chorus prius incipit, *hoc est:* quia anima honorabilior est quam corpus. Quod *postea* chorus sinister incipit: quia corpus, licet nunc corruptionem patitur, non despicimus. Quod crux in medio sistitur: quia Deus, quem *homines* adorant, huiusmodi compositione eum (sc. mortuum) honoravit; et nunc voluntate sua eum dissolvit; et suscitabit eum sua bonitate. Crux namque, ad caput nostri officii constituta, Christi vices gerit; sicut ipse nobis dixit: « Ubi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum ego inter eos »[1]. Responsoria autem dicunt, quae significant prophetiam, quae fuit in vetere testamento: quia *prophetae* in mysterio redemptionem viderunt. Mulieres vero canunt, quia mortem significant, quae in naturam nostram debilem intravit.

Surgunt vero ad secundum cathisma cum visione[2] Dei prophetis *concessa*. Et duos šurrāyas incipiunt: unum, qui maculas animae purgat per baptismum; alterum, qui *maculas* corporis. Quoniam totus homo sanctificatus est in baptismo, et mortuus mystice factus est: atque per duos šurrāyas *primi cathismatis* significata sunt[3] corpus et anima: ita et per duos hos *šurrāyas* (sc. secundi cathismatis) fit purgatio duorum p. 140. illorum priorum[4]. Responsoria autem dispensationem *Domini nostri et baptismum eius *significant,* per quem *baptismum* renovati sumus, et ostensa est nobis mystice resurrectio. Hic autem et šubbaḥam dicunt: qui šubbāḥa semper nostram resurrectionem significat. Mulieres vero non cantant hic, quia *iam* renovati sumus per resurrectionem Filii.

Deinde lectulum tollunt: ut ostendant gaudium, quod Adami generi largitum est. Et si ecclesiasticus sit ille, qui *e vita* migravit, adducunt eum ad ecclesiam, cui erat addictus. Et quia non super omnem, qui baptizatus est, dictum est, « Ecclesiae

[1] Matth., xviii, 20. — [2] Sc. visionem significantes. — [3] Lege ܐܬܓܠܝܘ (?). — [4] Id est, earum rerum, quae per šurrāyas priores significantur.

Dei addictus est », sed. « Baptizatus est N. in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti »: ita et in sepultura *hominis* baptizati: postquam memorata est super eum plasmatio prima, et purgatio [1] quoque eius, non debet venire ad ecclesiam, quia
5 mundo addictus erat, [non] ecclesiae. Et quemadmodum cum omnis Israel filii Dei vocarentur, una tantum tribus assumpta est ad tabernaculum eiusque ministerium, hique propitiatores Dei facti sunt pro populo, et ipsi in circuitu tabernaculi habitabant: ita et « Israel Dei » [2], licet totus populus sit christia-
10 nus, tamen sunt inter eos qui ad Dei ministerium delecti sunt: ut ait in quodam loco Isaias propheta: « Et ex eis quoque accipiam mihi sacerdotes et Levitas, dicit Dominus, sicut caelos novos et terram novam » [3]. Cum ergo hi filii sint ecclesiae, cui se addixerunt: in obitu eorum, cum persolverint eis duo
15 cathismata, naturae scilicet et baptismi, cum fratribus eorum domi, — quia omnes filii Adam unum sunt, — deinde debitum eis honorem adiciunt. Tollunt eos, et ad ecclesiam transferunt. Quod cum responsoriis eos transferunt, hoc est: quia fidei dignitate de sede ad sedem provecti sunt, et de gradu in gradum
20 profecti. Et quando ingrediuntur *in ecclesiam, deponunt lectu- p. 141. lum, et mulieres cantant: quo ostendunt eos, non ad hunc gradum esse provectos, nisi postquam seipsos mortificassent et angeli facti essent.

Et surgentes incipiunt duos šurrāyas: unum, quo sanctifi-
25 cata est anima eorum per manus impositionem (sc. ordinationem), et facti sunt spiritales in ministerio suo [4]: alterum, quo corpus eorum exornatum est, et factum est habitatio huius animae sanctificatae. Responsoria (ʿōnyāthā) *dicunt*, quibus totam rationem ministerii eorum (sc. clericorum defunctorum)
30 figurant. Šubbāḥam dicunt: quia Domini gloria *anima* in resurrectione exornatur. Quoniam unicuique gradui resurrectionem seorsum praedicari oportet: ideo per singula cathismata praedicatur resurrectionis honor [5]. Et rursum sedent, et mulieres cantant: quo mortem significant semper: nam sedendo
35 significant mortem, et surgendo resurrectionem.

[1] Sc. primum et alterum cathisma. — [2] *Gal.*, VI, 16. — [3] Is., LXVI, 21. — [4] Hinc rursum extat Cod. S. — [5] Sc. unumquodque cathisma suum habet šubbāḥam, per quem resurrectio figuratur.

Et si ultimum cathisma dicunt [1]: hoc secundum proprietatem (κανών) gradus eius (sc. defuncti) dicunt, addentes ei honorem debitum; et dicunt duos šurrāyas: quia etiam in sacerdotio anima et corpus divinis sunt insignibus instructa, et ipsi *sacerdotes* facti sunt velut homo Iesu Christi. Et responsoria *dicunt, quae significant* plenitudinem sacerdotii, quae in eis est. Šubbāḥam *dicunt* in typum resurrectionis. Cathisma mulierum mortem significat.

Sed et ipsi sacerdotio, quasi Domini nostri similitudini, duos tribuunt honores, id est, *duo* cathismata [2]: nam primum cathisma ecclesiae etiam ecclesiasticis assignant simplicibus, quia et ipsi magna quaedam in ecclesia significabant, modo loco Iohannis Baptistae surgentes, et zummāram dicentes; modo cum sanctis prophetis responsum (ʿunnāyā) dicentes in bemate. Unde et secundum cathisma in ecclesia diaconis una cum illis (sc. sacerdotibus) assignatur. Sacerdotibus autem tria adhibent cathismata *in ecclesia, eo quod Trinitatis nomine presbyteratus perficitur (? = confertur). Sed et responsoria dicunt et šubbāḥam, secundum supradictum consilium.

p. 142.

Surgunt autem, si episcopus sit, ad quartum cathisma in ecclesia *adhibendum*. Et si presbyter sit, inter tertium cathisma *dicendum* in templum intrant, et ascendunt ad bema. Si diaconus sit, inter secundum cathisma intrant. Inter ultimum denique uniuscuiusque cathisma intrant *in templum:* quo ostendunt, non mortem nunc significari, sed resurrectionem et ingressum in caelum. In absidem vero non introducunt eos (sc. mortuos), quia non licet eis ad absidem et altare transire. Et hanc ob causam non *illuc* intrant: quia mandato mandabatur eis ab episcopo ut ibi starent, nec ipsi per se intrabant; neque, si altare profanatum fuerit, licet presbytero illud consecrare sine mandato episcopi [3]. Rursum vero: ascendunt bema: quo ostendunt, in Ierusalem futuram esse resurrectionem. Et si episcopus sit, sedent ad mortem figurandam: item si presbyter sit: sic enim omnes homines, sive baptizati sive non bapti-

[1] I. e., quando cathisma est ultimum eorum, quae dicenda sunt. — [2] I. e., ut videtur, duo cathismata praeter primum illud, omnibus clericis tributum: nam sacerdotibus tria cathismata in ecclesia persolvunt (vide paulo infra). — [3] Episcopus, ut infra licet videre, in absidem ferebatur post liturgiam celebratam.

zati, sive cleri sivi diaconi, sive presbyteri sive episcopi, sive metropolitani, sive catholici, sive patriarchae, omnes per eandem mortis semitam incedunt. Et quando surgunt ad cathisma quod episcopatum significat, tunc responsoria incipiunt, quae summo sacerdotio idonea sunt, nec non et šurrāyas idoneos, relinquentes consuetam seriem responsoriorum: quo ostendunt, hunc gradum patris in ecclesia agere partes. Dicunt ergo responsoria quae huic gradui sunt idonea. Sed et hymni (madhrāšē) mulierum, qui mortem significant, characterem exhibent summi sacerdotii. Et in omni cathismate šubbāḥam dicunt. Et si insuper appellationem metropolitani susceperit *is qui mortuus est:* et *pro hoc quoque secundum praemissum consilium agunt. Ita et catholico, eodem consilio, et patriarchae quoque, honorem addunt aliorum cathismatum, tribuentes ei (sc. patriarchae) novem cathismata, vel etiam quandoque decem: cum tamen novem debeant esse.

p. 143.

Et in omnibus his rebus significant, omnes gradus et conditiones *hominum* morte resolvi. Et post haec cathismata, alia mysteria exprimunt.

Caput III.

Quare post cathisma lectiones legunt? et quare super laicum legem duntaxat et prophetas legunt: pro diacono apostolum addunt: pro presbytero, et iis qui supra sunt, evangelium? et quare quidam super diaconum legunt evangelium, alii vero non legunt? Et quare in absidem intrant, et sacramentum sumunt? et omnia quae in ecclesia adhibentur fac mihi exponas singulatim.

Postquam significata est mors uniuscuiusque gradus, mox ostendunt et characterem ministerii eorum. Et lectiones legunt, ostendentes eos, qui mortui sunt, virtute scripturarum vitam egisse, et ex iisdem *scripturis* auxilium sumpsisse ad vitam eorum. Et super fideles baptizatos, tamquam homines qui in libris saecularibus moribusque corporalibus versati sunt, legunt lectionem [1] legis, quae *lectio* naturam *significat,* et *lectionem* prophetarum, quae *significat* leges naturae idoneas. Nam et

[1] Codd. « lectiones ».

ipsi *laici* hisce regulis conversati sunt, naturae videlicet, et in earum rerum executione, quas *natura* postulat.

Diaconus autem populum iubet, « Sedete », *inquiens*, et mortem significate. Sed et ad alteram [1] lectionem iubet, « Silete ». Non tamen, quando absoluta est *lectio*, dicit, « Surgite 5 ad orationem ». Et cur *non?* Quia mors dumtaxat significatur nunc; et per lectiones *diaconus* ostendit dispensationem quae p. 144. fuit sub legibus scripturae. Non *dicit, « Surgite », quia in funere defunctorum non significat adventum Christi. Sed populus surgit nihilominus sine praecepto *diaconi*: ostendens nos 10 officium nunc persolvere, non resurrectionem significare. Futurum est ut praedicetur resurrectio, et iudicium, et retributio, et gaudium et tormentum, quando ad sepulchrum pervenerimus.

Quid autem? Si diaconus sit, loco Gabrielis ponunt eum. Et 15 huic (sc. Gabrieli), — quia unus quodammodo factus est nobiscum in una ecclesia [2], — ea ostendimus, quae honoris eius sunt; et super eum apostolum legunt [3]. Et šurrayam dicunt, qui significat adventum Gabrielis ad Danielem. Apostolum vero *legunt* qui significat eius annuntiationem de Domino nostro, nec non 20 dispensationem eiusdem *Gabrielis* usque ad nativitatem et baptismum *Domini*. Nam assidue apparebat: nunc Zachariae, nunc Mariae, nunc Ioseph, nunc Magis in nativitate, pastoribus quoque, et iterum Ioseph, et tertio in Aegypto. Ita et per lectionem apostoli significamus omnia quae gessit angelus. 25 Hymnum (zummārā) vero evangelii non legunt: quia zummāra pro Iohanne Baptista stat: et Iohannes sacerdos erat, non diaconus. Evangelium autem significat baptismum Domini nostri et dispensationem eius: et Domini nostri vices sacerdos gerit.

Ceterum Codex *officiorum* dicit quod evangelium non lege- 30 bant super diaconos usque ad *tempus* Išōʿyabhi, sed recenter legunt super diaconos et super filios foederis (bĕnai qĕyāmā) laicos [4]. Et ad hanc sententiam ita beatus *Išōʿyabh* ⌜rationem

[1] Ita cod. A (vide « Corrigenda »); S « ultimam »: sed lectio haec videtur esse prophetarum. — [2] Sc. in hoc officio angeli et homines quasi in unam ecclesiam redacti sunt. — [3] Sc. ideo apostolum legunt super diaconum mortuum, quia « Gabriel » diaconus est lector apostoli (cfr. Tract. IV, cap. VIII). — [4] I. e. super religiosos, vel clericos, non ordinatos.

reddit [1]: Etiam ipse Dominus noster quondam lectorem et subdiaconum et diaconum egit [2]; sed licet partes servitutis egerit [3], tamen, baptizati *partes eo agente*, potior fuit eius baptismus quam ceterorum: eo baptizato, statim caeli aperti sunt ei, et Spiritus descendit, et Pater exclamavit. Ubi vero lectorem et subdiaconum egit, nihil ibi vidimus huiusmodi honoris: *et ubicumque videmus ecclesiae gradus, quorum ministri Christo assimilantur, iure super hos evangelium legamus [4]. Nec non *super* vigilatores (š a ḥ r ē vel š a ḥ ḥ ā r ē) [5] *evangelium legitur*. Quoniam in quodam loco vice funguntur Iohannis filii Zachariae, per zummāram ante baptismum, — Iohannes autem sacerdos fuit et magister, — iure super hos evangelium legere nos oportet. Qui autem non legunt, priorem canonem observant.

p. 145.

Post lectionem evangelii, quid? Responsorium (ʿ ō n ī th ā) incipiunt, quod victoriam dispensationis Domini nostri ostendit, per quam facta est nobis redemptio. Postea diaconus proclamat *litaniam*, quae crucifixionem Domini nostri significat et petitionem latronis [6]; ut quemadmodum latro misericordiam adeptus est, ita et misericordiam defunctus consequatur. Et *litaniam* proclamat et persolvit: non tamen dicit, « Genu flectite », neque, « Surgite in virtute *Dei* », quia non hic resurrectionem figurat. Sed sacerdos orat, ut mos est, et surgit, et incipit responsorium mysteriorum: per hoc ostendens, quod hic defunctus [7] in hoc spiritali ministerio versabatur; et postquam explevimus ministerium, quod ille praestabat, eum Domino suo tradamus; et quemadmodum in vita eius distribuit corpus et sanguinem in ipsius et congregationis propitiationem, ita et in morte eius distribuantur mysteria sacra, per quae fiat propitiatio pro eo, et pro eis qui ipsum sepeliunt. Dicit responsorium *sacerdos*, et ad illud respondent ii, qui in abside sunt. Non autem consecrat mysteria, quia non potest *nunc* per ea significare resurrectionem. Ascendit *mortuus* ad šeqāqōnē [8]

[1] Ad verbum, « ostendit ». — [2] Vide Tract. II, cap. VI. — [3] I. e. illorum ordinum ministerio perfunctus sit. — [4] Rationem reddit Īšōʿyabh, cur super diaconum et laicum legatur evangelium, non vero super subdiaconum aut lectorem. — [5] Cod. A: š a ḥ r ē; cod. S puncta vocalia non exhibet. Hi « vigilatores » cantores fuerunt caeci (vide Tract. IV, cap. XXVI; p. 77 praesentis vol.). — [6] Vide Tract. II, capp. XIII, XIV. — [7] De diacono loquitur. — [8] Vide correctionem textui appositam: et super vocabulo šĕqāqōnē, vide Tract. II, cap. II.

tantum, ut sumat ⌜iam consecrata mysteria [1], locum qui nec mortis significationem nec resurrectionis habet. Et sumunt mysteria dum ille in šeqāqōne consistit, ut sic, licet non corporaliter in mysteriis communicet, tamen in spiritu sit cum eis.

Cum vero sacramentum sumpserint, et sigillum fecerint, *quid* p. 146. *faciunt?* Si episcopus sit, introducunt eum in absidem; **et* iure: Christo enim, post resurrectionem eius, « data est omnis potestas in caelo et in terra »: ante mortem vero eius, non habebat locum ubi reponeret caput. At presbyter, — quia Domini nostri similitudinem exprimit, quo tempore corpus eius fregit, antequam moreretur, — caeli, ⌞id est absidis, potestatem non habet. Episcopum vero, quia vices Domini nostri gerit quo tempore surrexit de sepulchro, — et tunc quidem ait omnem potestatem sibi datam esse, — iure episcopum nunc, veluti Dominum nostrum, qui caeli potestatem accepit, in absidem introducunt.

Verum alii super solum episcopum dicunt: « Ecclesia, mane in pace » [2]; alii super unumquemque gradum ecclesiasticum dicunt. Qui non dicunt super omnes, sic dicunt: Non decet nos quemquam « Principem » [3] ecclesiae vocare nisi Christum, cuius vices gerit episcopus, qui et accepit omnem potestatem caeli et terrae. Et per ecclesiam figuramus caelum et terram, et Ierusalem, et omnia loca: solum ergo super eum (sc. episcopum) dicamus hymnum (m a d h r ā š ā) « Ecclesia, mane *in pace* », quando egredimur de ecclesia. Qui autem super universos *mortuos* dicunt, sic disputant: Omnes ecclesiastici gradus ecclesiae addicuntur. Cum *dicitur* verbum illud: « Levate mentes vestras in excelsum, et rogate misericordiam a Deo clemente pro N. »: dicitur *etiam*: « qui constituitur diaconus », vel « presbyter », vel « episcopus », vel « metropolitanus », vel « catholicus », vel « patriarcha », « ecclesiae Dei N. ». Quare, omnes addicuntur ecclesiae; et sicut in corpore sunt membra honorabiliora et membra inferiora, et in eo sunt alia quae in vertice constituuntur, alia quae infra: omnes tamen unum corpus ecclesiasticum reputantur: ita super omnes *hymnum* dici oportet; quia omnes ecclesiae addicti sunt, praeter

[1] Id significare videtur š u m l a i r ā z ē. — [2] Haec formula est valedictionis ab iis usurpata qui ab aliis discedunt. — [3] Vide infra, p. 137.

non baptizatos, *qui ecclesiae non addicuntur donec baptizentur in nomine Trinitatis. Et tandem veritas, uti videtur, cum iis manet, qui super omnes gradus dicunt *hymnum*: sed et Išōʿyabh super omnes dici iussit. p. 147.

5 Mox paratos se habent ut ad sepulchrum egrediantur.

Caput IV.

Quare hic in officio efferunt defunctum usque ad sepulchrum? et quare duobus choris procedunt? et quare cum responsorium dicunt, consistunt: et cum procedunt, tacent? et quare cum 10 mutationem *responsorii* dicunt, utraque pars consistit?

Omnibus iam absolutis, quae in ecclesia *aguntur*, mox exeunt ut ad sepulchrum procedant. Et stant duobus choris; et ii, qui iuxta lectulum sunt, prius *cantare* incipiunt. Quod stant duo chori: hi sunt duo testamenta, vetus et novum. Quod 15 primus *chorus* de longe stat *a lectulo: ideo fit*, quia vetus testamentum de longe vidit ea quae sunt Domini nostri. Quod posteriores prius *cantare* incipiunt: quia in novi testamenti legibus versabatur defunctus. Quod priores respondent: quia vetus testamentum et novum unum facta sunt in Christo; et 20 novum hoc in vetere figurabatur, et secundum prophetiam prophetarum peracta est dispensatio novi testamenti. Sed et dum cantant posteriores, priores procedunt; et dum cantant priores, procedunt posteriores. Unde consistentibus illis agitur officium: quo ostendunt, quod ii, qui ministrant, sive in vetere sive in 25 novo testamento sint, in hoc mundo sunt, et quando proficiscuntur, per mortem proficiscuntur. Et tacentes procedunt: hoc est, mors silentium est. Et regibus mos est, ut quando *homines* comitantur eos cum honore, plausibus et choris eos comitentur. Quod *chori* ad invicem respondent, unam cantionem 30 (qīntā) adhibentes: quia et angeli et seraphim, quos vidit *Isaias, ita stabant et respondebant alter ad alterum, et dicebant: ut hos quidem superi imitentur, illos vero inferi. p. 148.

Sed et ubi mutationem *responsorii* dicunt, consistunt: quo ita ostendunt: scilicet per Iohannem *Baptistam* coniuncta 35 fuisse vetus testamentum et novum, et in novo apparuisse similitudines quae fuissent in vetere. Et dum ostendunt duo *testamenta* mutuo consentire, uterque chorus consistit: quasi

id impletum sit, quod in vetere testamento est dictum. Et procedunt laudantes et honorantes defunctum, *et* quasi ad regnum eum comitantes; neque dubitant quin heres sit *caelestium* mansionum. Quoniam in hac fide vixit, quae in libris *sacris* scripta est, et quae significatur per vetus et novum testamentum, et 5 baptismo signatus est, et sanctificatus est corpore et sanguine *Christi*, et debitorum propitiationem adeptus est: dignus est regno caelesti. Et quia dignus est, huiusmodi honoribus eum prosequuntur; neque lugent, quia liberatus est de angustiis, et ad gaudium pervenit, quod optabat. Nostra enim, Christianorum, 10 domus et habitatio in caelo est, ut ait Dominus noster: « Nolite reponere vobis thesauros in terra, ubi tinea et aerugo corrumpunt; sed ponite vobis thesauros vestros in caelo » [1]. Quare, cogitationes nostrae et thesauri, domusque nostra, in futuro saeculo sunt; sicut et beatus Paulus ait: « Licet haec domus 15 nostra terrestris dissolvatur, sed habemus in caelo domum non manufactam » [2]. Magna est ergo domus nostra illa: sed quia « caro et sanguis non possunt regnum Dei possidere, nec corruptio possidere incorruptionem » [3], seminabuntur tunc corpora nostra in corruptione et resurgent in incorruptione: et 20 seminabuntur in corruptibilitate, et resurgent in gloria: seminatur corpus animale, resurget corpus spiritale [4]. Seminamus itaque hoc corpus animale in sepulchro, ut ex eo resurgat corpus spiritale. Et quemadmodum seminatur in utero aqua p. 149. *tantum, sed nascitur inde corpus concretum: ita et ubi se- 25 minatur concretum hoc, surget ex eo simplex et spiritale. Cum gaudio ergo *defunctus* ad mansionem sepulchri deducitur. Quemadmodum homo semen defert et seminat; et licet cum suo damno defert de domo, tamen cum gaudio seminat, quia salutem et abundantiam segetum expectat: ita et nos corpus 30 corruptibile seminantes, cum gaudio id seminamus in sepulchro, quia fiduciam habemus fore ut veniat nisan [5] Christi, et resuscitet haec semina, et augeat et laetificet ea.

[1] MATTH., VI, 19, 20. — [2] II *Cor.*, V, 1. — [3] I *Cor.*, XV, 50. — [4] I *Cor.*, XV, 42-44. — [5] Sc. aprilis mensis.

Caput V.

Quare, cum ad sepulchrum pervenitur, dicunt anaphoram (qurrābhā [1])? et quare hanc ille dicit, qui praeest? Et quare nunc « Gloriam » dicunt, et proclamant *litaniam*, deinde 5 dicunt carmen (mēmrā), vel sectionem (pāsōqā) *psalmi?*

Cum mortem adhuc significaverimus, porro resurrectionem significamus. Incipiunt anaphoram (qurrābhā) [2], quae de resurrectione annuntiat. Incipiunt autem cum sermone qui declarat de adventu Domini nostri et gaudio, quod *adventus eius* 10 omnibus denuntiat. Quid autem? « Laetatus sum, cum dicerent mihi [3]: Dominus noster venit et resuscitat mortuos ». Nunc ergo resurrectio figuratur: « venit Dominus noster, et resuscitat mortuos »: quando? in resurrectione, cum venerit Christus et suscitaverit omnes; quando resurrectionem faciet in flamma 15 ignis; quando, mortuis resuscitatis, constituet oves ad dexteram suam et haedos ad sinistram. Sed quid? Resurrectione figurata, mox et ea significantur, quae futura sunt post resurrectionem.

Surgit diaconus, et mansiones [4] ordinat omnium, qui digni 20 sunt: ostendens et hunc defunctum per *fidem eius ad statutum locum omnium viventium pervenire: cum enim *Deus* dormientes pulveris resuscitaverit, ad dexteram suam constituet eum, et connumerabit eum cum electis suis, et commiscebit eum cum eis qui se collaudant, « cum omnibus iustis 25 qui placuerunt coram ipso » [5]. Deinde populus, quasi in ipsa resurrectione mystice versantes, respondent, « Amen ».

p. 150.

Deinde orat presbyter: « Operare nobis, Domine mi, vitam, quae futura est in resurrectione, per misericordiam tuam; et renova animas nostras in stabilitate; et fac nobis resurre- 30 ctionem, — non de pulvere, sed per expurgationem peccato-

[1] S qurbānē. Initio totius operis (vide t. I, p. 16) in hac interrogatione legitur quddāšā, « consecrationem », seu « liturgiam ». — [2] In hoc capitulo nullum fit, quoad video, verbum de anaphora liturgica. Nescio an hic « anaphora » praesentationem, vel commendationem quandam, animae defuncti significet. — [3] *Ps.* CXXII, 1. — [4] Sc. petitiones litaniae (?). — [5] Cfr. verba litaniae in liturgia Adaei et Maris (Brightman, *Eastern Liturgies*, p. 265, l. 7).

rum nostrorum, — et omnibus defunctis nostris: quia in resurrectione tua surrexerunt, et surgent, nunc in mysterio, postea in opere, o Deus, qui trium *esse* personarum (qĕnōmē) agnosceris ». Et rursum: « Benedictum mandatum tuum caeleste, quod mortificat et vivificat »: id est: tuo mandato mortificasti nos et vivificasti nos, et deduxisti nos ad inferos, et inde suscitasti nos ad excelsa superiora, et in regno tuo induisti gloriam corporibus nostris. Sed quid *porro?* 5

Surgit praeterea cantor [1] ('āmōrā), et dona distribuit per carmen [2] (mēmrā) suum. Et cum omnes versus carminis aequales sint, augmentum vero et diminutio per cantiones (qīnāthā) fiant, ad hunc modum ostendunt: omnes quidem homines una aetate et una statura resurgent, scilicet statura Christi. Regnum vero et gehenna non sunt aequalia; sed mansiones regni sunt, et tormenta gehennae sunt. Sed neque omnia, quae in regno, aequalia sunt, sed multa; ut ait Salvator noster: « Mansiones domus Patris mei multae sunt » [3]. Ita, etsi versus carminis aequales sint, per cantiones tamen multae fiunt inter eos varietates, secundum varietatem mansionum. 10 15

Cum vero mansiones distribuerit singulis, prout digni sunt; deinde surgunt, significantes gaudium eorum, qui in regnum intraverunt; et dicunt: « Rex Christe, Salvator noster, *resuscita nos in die adventus tui »: id est: Laus tibi, Resuscitator noster, qui constituisti nos ad dexteram tuam. 20 p. 151.

His finitis, incipiunt psalmum: quod ostendit, quod illi, qui in vetere testamento bene servierunt, digni sunt beatitudine *caeli,* sicut et qui in novo. Et dicunt: « Domine refugium » [4], usque ad finem; et cum eo responsoria coniungunt, secundum proprietatem toni (qālā) eius: quo ostendunt eos, qui in vetere testamento fuerint, aquales esse iis, qui in novo: ratione quidem fidei eorum, non vero ratione operum eorum. Sunt enim qui in vetere laboraverunt, et sunt qui laboraverunt in novo: et sunt qui canones veteris non servaverunt, et sunt qui canones novi non servaverunt. Et qui servaverunt, sive in vetere testamento servaverunt sive in novo, digni sunt regno. Et documentum *praesto est ex hoc:* cum post responsoria psal- 25 30 35

[1] Vel, « praedicator »: vide tamen Tract. IV, cap. VII, ubi 'amōrā « cantorem » significat. — [2] Vel, « sermonem ». — [3] IOHAN., XIV, 2. — [4] *Ps.* XC, 1.

mum veteris testamenti incepissent, et cum in eo « Gloriam » non dixissent, nec eum absolvissent: coniunxerunt ei tonos responsoriorum, qui tono eius (sc. psalmi) et *tono* canonis eius erant idonei [1].

5 Post haec ii, qui corpus seminant, cum his responsoriis tonisque resurrectionis et beatitudinis seminant illud: quasi cum huiusmodi fiducia resurrectionis hoc corpus seminantes, et in spe, *sacris* libris inscripta, quam Deus promisit timentibus se. Et postquam seminatum est corpus animale, et resolvitur 10 et corrumpitur: inde typos ostendunt corruptionis et restitutionis eius: « Cum, inquiunt, starem super sepulchrum, et corruptionis omnia viderem, tunc in medio mentis mei de resurrectione cogitabam, quae futura est omnibus filiis Adam ». Et rursum: « Cum audissem de resurrectione, quae scripta est in 15 praedicatione evangelii, quod regnum sit caelorum: gloriam adscripsi potentiae Trinitatis ».

Deinde post haec orant, et iterum dicunt: « Princeps, qui super sepulchrum » [2]: quod ostendit veram esse resurrectionem. Deinde, ubi omnia *expleta sunt, ostendit *sacerdos* resurre- p. 152. 20 ctionem, et resuscitationem, et iudicium: et reddit [gloriam] creatori nostrae naturae, qui constituit eam, et solvit eam, et renovat eam; qui nos ex nihilo creavit, et sua gratia ⸢in esse [3] nos induxit, et redemit nos per Christum suum, et meliorem eius resurrectionem promisit nobis: qui ab omnibus dignus est 25 laudari.

Caput VI.

Quare tertia die, non secunda, commemorationem faciunt? et quare iterum *die* septima, nec non quinta decima, et in fine mensis?

30 Quoniam duo sunt numeri in vetere pariter et novo testamento laudati: dico autem, in vetere septima dies *laudatur*, — cum tamen et diei tertiae non nihil in eo tribuatur honoris: ut puta, cum die tertia Abraham viderit a longe locum sacrificii Isaac: et rursum, tertia die postquam de Aegypto 35 egressi essent *Israelitae*, divisum est Mare Rubrum; et Israel tertia die ereptus est de filiis Sichem; et tertia die, postquam

[1] Ad verbum: « quae (sc. responsoria) ... erant idonea ». — [2] Vide supra, p. 132. — [3] I. e. εἰς τὸ εἶναι (cfr. *Const. Apost.*, VIII, 12).

mundati essent, Deus cum populo locutus est per Moysen. — et item in novo testamento Trinitate signati sumus, et Dominus noster tertia die resurrexit: iure nec nos commemorationem facimus defunctis usque ad diem tertiam. Nam ubique ostensa est gloria diei tertiae ⌜in scriptis de rebus profanis[1]: a sapientibus ex philosophis res omnes eorum trino numero complectuntur: videlicet, tempus est praeteritum, et praesens, et futurum; et tres figurae (σχῆμα) sunt: et tres materiae (ὕλη); et tres dimensiones corpori inhaerunt, nempe longitudo, et latitudo, et altitudo. Et propter haec omnia celebratio oblationis (q u r b ā n ā) tertia die agitur. Nam et mulieres, quando abierunt videre sepulchrum, die tertia abierunt. Cum ergo *his omnibus honoribus decorata sit dies tertia, ipsa tertia die facta est commemoratio defunctorum.

Iterum vero, et dies septima omnibus est in vetere testamento honoribus insignita. Et cum patres et apostoli non repudiarint vetus testamentum: quando oblationes mortuorum prosequimur, utrique testamento assensum praebemus: in primis novo, deinde veteri.

Rursum vero, quoniam divisio mensis in honore habetur inter Iudaeos, et « plenilunium » (k e s ā) vocatur; ut ait scriptura: « Canite tubas initio mensis et pleniluniis in diebus festorum »[2]: ita et divisio mensis insignita est commemoratione oblationis, quae pro mortuis *offertur*.

Item, quia cum mensis initio non parum laudatur et finis mensis: ideo et in fine mensis ultimam commemorationem facimus. Quod usque ad finem mensis perseverant, hoc est: mensis spatio totum mundum concludunt. Quod per totum hunc mensem quattuor oblationibus dignatur *defunctus*, scilicet die tertia, et septima, et in divisione mensis, et in fine mensis: *ideo fit*, quia et numeri quattuor plurima sunt insignia: primo quidem, quod totum mundum alligat et constringit, plagis videlicet eius, et mutationibus eius[3], et mixtionibus eius[4]. Sed et homini quattuor humoribus, et quattuor viribus, et quattuor membris praecipuis ministratur. Item, ex numero quattuor colligitur numerus perfectus decem: unum quidem et duo et tria

[1] Dubia interpretatio. — [2] Cfr. *Num.*, x, 10. — [3] I. e. quattuor anni tempestatibus. — [4] Scil. ex quattuor elementis.

et quattuor collecta decem fiunt. Et propter cuncta haec ornamenta, quater facta est celebratio commemorationis *defuncti*.

Sed alii, vaniloqui, aliter sunt interpretati. Dixerunt autem, nescio qua stultitia, *haec:* Quia primo die anima de corpore egreditur, et nescit quid faciat die secundo; et tristis quidem abit, nec ad mansionem suam pervenit; die autem tertio ad Paradisum pervenit: ipso die adventus eius *ad Paradisum*, faciamus ei commemorationem oblationis. Qua quidem *sententia* *et evangelio obstiterunt vanis eorum cogitationibus. Sed *haec* p. 154. ad eos dicemus: Estne ergo corporea anima, an incorporea? Et si dicunt, Corporea; dicimus nos: Corporeum per id quod *pariter* corporeum est, non subsistit. Quod si dicunt, Incorporea: dicimus: Unde dies et noctes incorporeo sunt? Si enim cogitatio nostra et mens nostra de anima sunt: rem ita esse invenimus, ut si quando cogitationem cogitemus in hac mundi plaga, quam solam novimus, confestim et sine molestia cogitatio nostra ad alium locum transferatur, ab illo *priore* plurima parasangarum millia remotum. Non enim cogitationibus nostris laboramus in itinere, quando facultatem imaginandi exercemus. Et cur tandem id affirmatis de anima, quae omni cogitatione maior est atque subtilior, ut, ubi proficiscitur, diebus opus habeat et tempore? Sed et evangeliium ait, Dominum nostrum dixisse ad latronem: « Hodie mecum eris in paradiso » [1]. Quomodo anima latronis statim in paradiso est? Nimirum ne ipse Christus quidem verax fuit in sermone, secundum quod dicunt stulti.

Sed age, inquiramus, quare agatur *omnino* commemoratio defunctorum. Nos dicimus: Si quidem panis hic et vinum, quae dedit Dóminus noster, in propitiationem vivorum et mortuorum data sunt, ipseque dixit: « Quicumque manducat de corpore meo et bibit de sanguine meo, etiamsi mortuus fuerit, vivet; et quisquis vivit et credit in me non morietur in aeternum » [2]: ita et nos, cum facimus commemorationem defunctis, et communicamus eos: per diem tertiam defunctorum imitamur Dominum nostrum in resurrectione eius. Nam quemadmodum ipse resurrexit tertia die, ita et ille, cuius commemoratio tertia die *agitur, [per] ipsam commemorationem [3] Christi, — in qua p. 155.

[1] Luc.: XXIII, 43. — [2] Iohan., XI, 25-26. — [3] Legi ܒܕܘܟܪܢܗ.

commemoramus mortem et resurrectionem eius [1]. — resurget cum eo, passionum naturae expers. Rursum, quando commemorationem facimus, *et* passionem, mortem et resurrectionem figuramus, per haec condonantur debita defuncti. Dicunt enim recreari animam defuncti, quando pro eo facta sit commemoratio. Et pro defunctis ideo commemoratio fit, ut et eorum, qui sumunt eam [2], debita condonantur. — ita ut ipse *defunctus* causa fiat propitiationis eorum, — et ipsi *pariter defuncto* ab illis oratio et deprecatio oppigneretur pro peccatis eius. Et hic finem faciamus eis, quae ad defunctos pertinent.

Et demum, frater noster, cum iam officia omnia exposuerimus, et orationes omnes diei ac noctis, nec non defunctorum, scrutati simus, et omnia quae in eis sunt didicerimus: demus laudem ei, propter quem orationes nostrae praescriptae sunt, ut per eas omni studio reconciliemus eum, petentes ab eo ut det nobis absolutionem debitorum nostrorum atque peccatorum, et dignos efficiat nos ut ab angustiis eripiamur, quandiu in mundo erimus, et largiatur nobis ut in saeculo futuro stemus coram ipso sine macula, cum rectis qui placuerunt ei et iustis qui eum reconciliarunt: et ibi reddamus Patri et Filio et Spiritui sancto gloriam et honorem et confessionem et adorationem, et petamus ab eo ut misericordia et clementia eius et studium sollicitudinis eius nos obumbrent et effundantur super nos nunc, et semper, et in saeculum saeculorum: Amen [3].

[1] Sc. in celebratione eucharistiae. — [2] Sc. commemorationem; qua tamen voce hic significatur eucharistia, in commemoratione accipienda. — [3] Cod. A, quasi hic totum opus desinat, hunc colophonem librarii cuiusdam addit: « Absoluta est auxilio Domini nostri, debilium roboratoris, descriptio huius libri expositionis officiorum, qui septem tractatibus constat. Tractatus primus de diebus dispensationis *agit;* secundus, de officio vespertino; tertius, de officio nocturno et matutino; quartus, de officio mysteriorum; quintus, de officio consecrationis baptismi; sextus, de officio consecrationis ecclesiae; septimus, de sepultura defunctorum et commemoratione eorum. Gloria illi, cuius virtute incepimus et cuius auxilio perfecimus ». Manifestum fit, cod. A derivari a codice cui sequens capitulum de matrimonio deesset.

Caput VII [1].

*Quid [2] significat desponsatio mulieris et matrimonium? et quare ⌜sunt qui [3] paranymphos ictibus castigent? et omnia ⌜quae in convivio *nuptiali* aguntur [4] mihi exponas. p. 156.

Initio, frater noster, incepimus cum institutis quae in scri-
5 pturis ponuntur et in officiis ecclesiasticis; et scopum omnium perstrinximus, prout Spiritus sanctus nobis concessit. Neque ullam rem, quae expositionem postulet, praetermisimus, quin pro viribus eam exponeremus. Et in fine etiam de sepultura defunctorum diximus. Et quia per nostram in mundo conversa-
10 tionem figurantur ea, quae *adhuc* expectantur; atque inspirati a Spiritu *viri* per omnia operam dederunt ut nos ad caelestia perducerent: iure cum natura et profecti et progressi sunt, et docuerunt nos quomodo per visibilia invisibilia videremus.

Cum ergo de naturali nostra conditione interrogaveris, frater
15 noster, ab ipsa conceptione nostra ac nativitate incipiamus: et hisce rebus mystice applicemus ea, quae in scripturis ponuntur. Initium conceptionis est initium creaturae Dei. Quod per coniugium duorum efficitur, *hoc est:* quia sic mundi initium per Creatorem fuit, atque per terram, et aquam, et aera, et ignem,
20 quae fuerunt materia creationis. Nativitas nostra est creatio Adae. Quod lacte nutrimur . . . [5]. ⌜Quod ligamentis [6] pannorum *involvimur, significat* ligamina mandati Dei, primis hominibus *impositi,* et compressionem maledictionis. Panni respondent vestibus pelliceis, quibus induit illos *Deus.* Translatio nostra
25 a lacte ad *alium* cibum, *significat* translationem quae fuit apud Noe. Quod amararum ope *herbarum* infans ablactatur: *ideo fit,* quia et Noe dolore affectus est, quando Deus de loco paradisi eum transtulit. Exercitatio nostra in cibus *edendis*, ei similis est, *qua Deus docuit Noe *animalia* ma-
30 ctare, et carnes edere, et vinum bibere [7]. Ingressus noster in ludum *litterarum,* significat egressum Abrahae de domo p. 157.

[1] A om. capituli indiculum. Sequentes quaestiones habet hic; sed non habet inter eas, quae in initio totius operis ponuntur (vide vol. I, p. 16). — [2] A praemit.: « Rursum ». — [3] A: « consuetudo est ut », etc. — [4] A: « quae in natura ponuntur » (sic). — [5] Videtur aliquid deesse. — [6] A: « et ligamentis »; et cum praecedentibus coniungit. — [7] Hic desinit cod. S, ima parte paginae vacante; duo folia sequentia avulsa sunt; in ultimo autem quod superest hae notulae caršunice scriptae

patris sui in terram promissionis; ita enim in scholis exulum more commoramur, sicut et Abraham in exilio et in tabernaculis habitabat. Libellus, quem ediscere incipimus, *significat* mandata et promissiones, quae Abraham coepit a Domino discere. Perfectio disciplinae librorum, *significat* quo modo et beatus Moyses sapientia imbutus sit a Domino. Artis scientia, quam discimus, *significat* quo ordine Moyses didicerit Pharaonem confundere, et filios Israel eripere. Actus gradiendi ad statum iuvenis, *significat* reges in Israelitas regnasse, cum ad *eiusmodi* gradum provecti essent. Quod proelia passionum naturalium aggrediuntur: *ideo fit,* quia regibus Israel et Iudae multa incommoda ingruebant: qui modo inter se, modo cum alienis bella gerebant. Quod in mundi servitio initium facimus: sicut filii Israel subiugati sunt Babylone.

Cum, ubi ad triginta annorum aetatem pervenimus, desponsationem facimus mulieris: significamus adventum Domini nostri in mundum. Per sponsalia vero *significamus* salutem, quam praedicavit nobis, et regnum caelorum, quod arrhabonis quidem modo accepimus, sed non reapse: nam et sponso ac sponsae non licet mutuo participari per *tempus* desponsationis, quia nondum venit tempus beatitudinis *caelestis*. Cum in hoc aequales sint cum reliquis *viris ac mulieribus,* quod ab invicem cohibentur, *significant* omnes homines, fideles pariter et infideles, in hoc mundo aequales esse. Munuscula *quae dant invicem, et sumptus quos expendunt, *significant* legum molestias, et vexationes inimicorum, quas fideles in hoc mundo patiuntur. Quod una conveniunt, et dotem dant, — quam quidem aegre ac tristes dant ob pecuniarum cupidinem, — *significat* nos, cum *e vita* excedamus, dolere nostrum per mortem excessum, quamvis in eo spes recondatur futurae beatitudinis; sicut et ii, qui pecuniam suam dant, dolent, licet ibi gaudium sit sponsae.

Convivium, quod facimus, et convivae, qui *ad hoc* egrediuntur, et ciborum apparatus, *significant* resurrectionem, quae per angelos, diaconos, procurabitur. Et triticum de medio zizaniorum colligunt· convivas scilicet, quos undique invitant,

sunt: « Hic liber pertinet iure emptionis ad s. Mar Iacobum Reclusum: huius oratio nobiscum sit. Amen ». — « Hic liber fuit metropolitae Hannae; illum ab eo emit presbyter Simeon, Sadakaeus; et presbyter Simeon illum vendidit monasterio Mar Iacobi ».

eorum instar qui digni sunt regno, quos et in dextera parte collocant, et curam habent eorum. Sacerdos et diaconi, qui in primo loco stant, sunt Dominus noster Christus ad iudicium sedens et angeli, qui stant coram eo. Quod *sacerdos* sponsum 5 et sponsam ad dexteram suam constituit, et paranymphum et paranympham ad sinistram: secundum hoc *facit*, quod Sponsus oves ad dexteram et haedos ad sinistram suam constituet. Benedictio, quam impertit *sacerdos*, *significat* verba quae Rex ad eos dicet, qui a dextris eius erunt: « Venite, benedicti 10 Patris mei »[1], etc. Paranymphis nulla praescripta est benedictio, quia non intrant in gaudium.

Quod sponsus et sponsa manent in cubiculo, et paranymphus et reliqui exeuntes portam claudunt: *significat* portas cubiculi caelestis, quae claudentur quando intraverit Sponsus. Quod 15 paranymphus et paranympha sedent iuxta portam, et clamant, sed non respondetur eis: sicut in quodam loco fatuae virgines et servus nequam, quibus non respondit Sponsus. Participatio sponsi et sponsae *significat* iucunditatem et voluptatem quae expectantur, quae magis sunt optandae quam visibilia omnia. 20 Plagae, quibus vapulant paranymphi, respondent tormentis impiorum. Delectatio *mediocris ceterorum, eis convenit, qui in p. 159. mundo mediocriter vivunt, qui et mediocriter delectabuntur in regno, quorum non, sicut sponsi, perfecta erit delectatio: et tamen non percutiuntur sicut paranymphi.

25 Convivium, quod tres dies faciunt aut septem: — *si* tres, mysterium Trinitatis exprimunt, ⌜per quam perficietur resurrectio[2]; *si* septem, typum ostendunt gaudii sempiterni, quod perpetuo permanebit, sicut dies hebdomadae in seipsos revolvuntur. Ita et beatus Mar Ephraem dixit:

30 « Convivium sponsi mortalis
Tres dies fit, et ablatum est.
Convivium tuum, ecclesia, si vis,
Abhinc est et in saeculum »[3].

Ita et sapientes statuerunt ut per mundanas res *homines* ra-35 tione praeditos, si investigarent, *ad credendum* ducerent,

[1] MATTH., XXV, 34. — [2] Dubia interpretatio. Legi ܕܒܗ̇ pro ܕܒܗ; sed legendum fortasse est ܘܕܒܗ, et vertendum: « et quod eo *die* (sc. tertio) fit resurrectio » (sc. Christi). — [3] Quattuor versus heptasyllabici. Textus impressus habet, male, « Triginta » pro « Tres » (vide « Corrigenda »).

quod ipsae typus sunt eorum quae expectantur; ut videntes rationem harum rerum, quae res supernas significant, non declinarent a studio eius, quod expectatur.

Et haec, prout virtus *divina* dedit nobis, conscripsimus. Deo autem, creatori naturae, qui hominem et cum compositis *creaturis* et cum simplicibus colligavit, et ex utroque ordine unam hypostasim (qĕnōmā) constituit, quae utrumque colligeret; ut in rebus compositis versaretur sicut mortales, et sui cognitionem haberet sicut spiritales ratione praediti; et ut per suam ipsius conditionem praeterita et futura figuraret; et ut similis esset Creatori suo per scientiam boni et mali; ⌜et ut sciret in primis quod per [1] Filium eius dilectum, — Verbum ex ipso, qui hominem perfectum sibi coniunxit, — redemit eam, et erexit eam, et sanctificavit eam Spiritus virtute, et docuit eam secreta omnia, et nomine Trinitatis suae signavit eam, et providentia sua omnes ratione praeditos salvabit: ipsi gloria et honor et confessio et exaltatio et adoratio in saeculum saeculorum: Amen et Amen.

p. 160. *Absoluta est descriptio libri expositionis officiorum totius ritus qui observatur in ecclesia orientis, sine omissione. Gloria Patri, qui confortavit, et Filio, qui adiuvavit, et Spiritui sancto, qui infirmitatem meam ad portum perfectionis perduxit: Amen [2].

[1] Vide coniecturam textui appositam. — [2] Deinde in apographo codicis A, quo usi sumus, has clausulas addit amanuensis:

« Finem et absolutionem accepit haec descriptio mense benedicto Septembri, die 13 eiusdem, feria sexta, vespere noctis festi crucis adorandae, anno 1889 incarnationis Domini et Dei et Regis et Salvatoris et Redemptoris nostri Iesu Christi. Gloria ei, qui tempora et momenta transire facit, et ipse non transit in saecula saeculorum: Amen.

Descriptus est autem liber hic in civitate benedicta Alqōš, civitate Nahum prophetae, quae sita est et aedificata et exstructa iuxta monasterium Rabban Hormizd Persae, et coenobium Virginis Mariae: Christus Dominus noster custodiat habitatores eius ab omnibus noxis occultis et apertis: etiam, Amen.

Scriptus est autem in diebus patrum, et principum gregum, et pastorum, qui potestatem omnibus ecclesiis et concedunt et cohibent, Mar Leonis decimi tertii summi pontificis et papae Romae, et capitis omnium ecclesiarum Christi, et Mar Eliae duodecimi catholici patriarchae Babylonis et Orientis; et in diebus praeclari patris nostri presbyteri Samuelis Gamīl Telkaphiensis, praesidis generalis omnium coenobiorum Chaldaeorum. Dominus Dominus noster stabiliat sedem eorum ad finem dierum oratione apostolorum et patrum: etiam, Amen ».

ABRAHAE BAR LIPHEH QAṬARENSIS

INTERPRETATIO OFFICIORUM

PRAEFATIO EDITORIS

De Abraham Bar Līpheh, seu Bar Līph, ut identidem scribitur nomen eius, pauca diximus in Praefatione ad textum syriacum. Hic saepe commemoratur ab anonymo auctore praecedentis *Expositionis Officiorum*. Ab Ebediesu Sobensi unicus ei liber tribuitur, scilicet *Interpretatio Officiorum* [1], quem hic latine reddimus.

Assemanus [2] Abraham Bar Lipheh illum Abraham vult esse, qui a Thoma Margensi [3] « Interpres » vocatur, et magister dicitur fuisse Timothei I catholici († c. 821). At ille Abraham non vocatur Bar Lipheh a Thoma Margensi; et cum nomen Abraham usitatum esset inter Syros et maxime Nestorianos, non est cur iste locus de Abraham Bar Lipheh accipiatur. Pauca nunc ponimus, quae indicium aliquod praebere possint ad aetatem Bar Lipheh definiendam, quamquam de hac re nihil certum invenimus.

I. Haec *Interpretatio Officiorum* ea est brevitate et simplicitate, quae expectatur in commentariis vetustioris aevi. Neque symbolica eius interpretatio eiusmodi est ut

[1] *Bibl. orient.*, t. III, I, p. 196.
[2] *Loc. cit.*
[3] *Liber superiorum*, IV, cap. 3.

aetatem postulet posteriorem saeculo septimo; mystica enim interpretatio mysteriorum ecclesiae maturius inter Syros excrevit, et iam quinto saeculo exeunte deprehenditur in homiliis Narsai doctoris Nisibeni, sicut et in *Ecclesiastica Hierarchia* ps.-Dionysii. Si *Interpretationem Officiorum* Abrahae Bar Lipheh cum *Expositione Officiorum* anonyma componatur, cuius modo editionem absolvimus, hae duae expositiones pari temporis intervallo distare videantur ac, inter Iacobitas, separantur commentaria liturgica Georgii Arabum episcopi (saec. VII) et Moysis Bar Kēphā (saec. IX) [1].

2. Bar Lipheh nullibi mentionem facit praescriptionum Īšōʿyabhi I († c. 660), quibus vetera officia omnia reformata sunt, quaeque ab auctore praecedentis *Expositionis* assidue recitantur velut normae officii totius ecclesiae Nestorianae. Priorum interpretum unus a Bar Lipheh memoratur Theodorus Mopsuestenus, de quo haec habet: « Hoc [sc. formula ' Sancta sanctis '] Interpres explicavit, et nos de eo non audemus dicere ». Theodorus *Librum de Mysteriis* composuisse traditur [2], ad quem Bar Lipheh alludere videtur.

3. Tacet Bar Lipheh de recitatione Orationis Dominicae et in initio et in fine officii vespertini, nec non de altera eius recitatione versus finem liturgiae. Ut in istis officii locis adhiberetur Oratio Dominica nulla lex erat donec, exeunte saeculo octavo, Timotheus I id praescripsit [3]. Haec quidem non est certa temporis nota; quia auctor dictae *Expositionis* testatur, diversitatem usus hac in re fuisse inter ecclesias etiam post legem a Timotheo latam. Atta-

[1] Vide *Two Commentaries on the Jacobite Liturgy* (in Text and Translation Society's Publications: London 1913).

[2] Cfr. Ebediesum, apud *B. O.*, t. III, I, p. 33.

[3] Cfr. praecedentem *Expositionem*, tract. II, cap. VII, XVIII et tract. IV, cap. XVII.

men, si Bar Lipheh vixisset post Timotheum, saltem conveniens erat ut de illa lege aliquid diceret.

4. In aetate Bar Lipheh investiganda, locus quidam est *Interpretationis* eius, quem, cum certum temporis indicium praebere prima facie videatur, praeterire silentio non debemus; nam in explicando responsorio, quod dicitur « Basilike », ita scribit: « Responsorium autem, *quod vocatur* Basilike, ob honorem Constantini regis victoriosi statuerunt patres, ut sit loco orationis pro ipso rege, nec non pro conservatione regni Christianorum. Sed quidam dixerunt, diebus Basilii regis patres hoc responsorium Basilike instituisse ». Hic meminisse attinet, primum regem seu imperatorem Romanum, qui nomen gereret Basilium, mortuum esse anno Domini 886. Si ergo Bar Lipheh re vera hunc Basilium commemorat, manifestum fit, ipsum vix ante saeculum decimum floruisse posse. Sed ex supra dictis hoc serius videtur esse quam ut verisimile credatur; et nobis quidem incredibile videtur, ut Syri Nestoriani ullam partem officii sui originem duxisse faterentur ab iis, quos ipsi haereticos habebant, ne dicam ab imperatore Byzantino saeculi noni: neque cleri, utpote haeretici, qui responsorium in huius Basilii honorem instituissent, « patres » vocarentur a scriptore Nestoriano. Res tamen aliter explicari haud difficile potest. Auctor anonymus *Expositionis Officiorum* (tract. II, cap. XVII) responsorium tempore Constantini et ipse tradit compositum: de Basilio nihil dicit. Nomen « Basilike » ita elucidat: « Et appellatum est responsorium Basilicorum, hoc est regum et rectorum; sic enim hoc nomen syriaca lingua interpretatur ». Nobis itaque videtur, opinionem quam recitat Bar Lipheh, ita esse explicandam: Syri, videntes hoc responsorium graeco nomine designatum, fabulam de Constantino, utpote primo imperatore Christiano excogitant; quidam

insuper regi, in cuius honorem responsorium institutum fuisse credebatur, salsius quam verisimilius nomen Basilium fingunt.

Satis caute agi existimamus, si *Interpretatio* Abrahae Bar Lipheh septimo aut certe octavo saeculo tribuatur.

Animadvertendum est, opus Bar Lipheh de officiis non haberi integrum in codicibus quibus usi sumus. Praeter officiorum expositiones, quas hic latine reddimus, constat Bar Lipheh et de calendario aliquid conscripsisse; nam in praecedenti *Expositione* anonyma (t. I. pp. 28, 32, 87) auctor impugnat interpretationem quandam « hebdomadae Dedicationis » quam a Bar Lipheh propositam esse dicit: sed nihil tale legitur in commentariis quos edimus. Porro codices nostri videntur fluxisse ab exemplari quod formam operis aut abbreviatam aliquantulum aut mutilam habebat. Id saltem de expositionibus nocturni et matutini officii affirmare licet, quae breviores sunt quam ut integrae esse facile credantur. Sed neque omnes Bar Lipheh opiniones de vespertino et matutino officio, quae ab auctore anonymae *Expositionis* recitantur, in nostro textu inveniuntur. Commentarius vero in liturgiam integer videtur esse; et unicus de eo locus ab anonymo scriptore citatus (t. II, p. 34) legitur infra, p. 161.

R. H. C.

*INTERPRETATIO OFFICIORUM A MAR ABRAHAM BAR LIPHEH COMPOSITA.

p. 163.

Primo. — Duae marmīthae, quas initio vespertini *officii* ferialium *dierum* persolvimus, *respondent* duabus partibus hominis; ut unaquaeque marmītha sit ei [1] (sc. homini) loco gratiarum actionis pro unaquaque parte nostri. Dominica autem unam marmītham persolvimus, quia ea *die* una et indiscissa voluntas fit corpori et animae, non duae, sicut in hoc mundo.

Quaestio. — Quare a psalmis veteris testamenti incipimus, et non a novo *testamento*? Vetus est loco fundamenti cuiusdam novo testamento, eo quod de unitate divinae naturae, manifeste doceat, et a pluralitate deorum homines removeat.

Quaestio. — Quare antequam absolvantur marmīthae mutamus [2], deinde « Gloria » dicimus? Quando lex Moysis auctoritatem habebat, quae sententiam severam decernebat in omnem qui peccaret, et nullo prorsus modo sinebat ut poenitentia admitteretur, apparuit Iohannes, praeco ille qui praedictus erat ab Isaia, *et* clamavit et praedicavit poenitentiam in remissionem peccatorum.

Quaestio. — « Pax nobiscum » de reconciliatione et pace *indicat, quam fecit nobiscum Deus in adventu Christi. p. 164.

Quaestio. — Et revolutio velorum mysterium est apertionis portae poenitentiae, quam aperuit Christus omnibus peccatoribus.

Quaestio. — Egressus lampadum mysterium est Ortus divini, *scilicet* magni illius Solis iustitiae, qui super Iordanem apparuit.

Quaestio. — Quod insuper vela exteriora aperimus, non autem vela interiora, hoc mysterium exprimimus: dum in hoc mundo sumus, per fidem ambulamus, non per visionem; et « nunc quasi in speculo videmus, in aenigmate; tunc autem facie contra faciem »; et nunc « ex parte cognoscimus: postea cognoscemus sicut cogniti sumus » [3].

Thuribulum incensi, quod adolemus, declaratio est scientiae

[1] Legendum fortasse « nobis ». — [2] I. e., versus dicimus, qui vocantur « mutatio ». — [3] I *Cor.*, XIII, 12.

Christi, quam velut suavem odorem omnes per apostolos odorabant. Item, *adoletur* ad ostensionem suavitatis doctrinae Christi. Et rursum: quemadmodum in tabernaculo sacerdotes iussi sunt incensum adolere, ita et ecclesia consentanea est cum vetere testamento. 5

Quaestio. — Oratio ante « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) doctrina est de revelatione Christi.

Quaestio. — Canon ille « Tibi Domine », qui hoc tempore dicitur, *ideo dicitur* ut sit nobis [1] doctor de adventu Christi, qui perfecit et absolvit vetus testamentum, et novum testamentum tradidit, et « fecit utraque unum » [2] corpus dispensationis Dei. Sicut enim duabus partibus constat hominis natura, *et* licet corpus deterius sit quam anima, tamen utraque una ratio [3] hominis sunt: ita et vetus testamentum, quamvis novo deterius sit, — utraque tamen unum corpus sunt dispensationis Dei. 10 15

Quaestio. — Duo šurrāyae isti, qui praescripti sunt: *ideo praescripti sunt* ut sint quasi quaedam gratiarum actio pro his duobus temporibus, noctis *atque diei; sive ut simus orantes per eos pro conservatione nostra per haec duo tempora. Et sicut vesper medius stat inter haec duo tempora, ita et inter hos duos šurrāyas praescriptum est ut dicatur « Domine, invocavi te » [4]; quia in eo est *versus ille* « oblatio manuum mearum », etc. p. 165. 20

Quaestio. — Quid nos facit intelligere praescriptio litaniae (kārōzūthā) *dicendae*? Quoniam nos Christiani unum corpus sumus in Christo, omnes pro tota universitate fratrum nostrorum oramus, secundum mandatum Domini nostri. Quoniam inter nos multi sunt qui huius mundi rebus occupantur, nec solliciti sunt de oratione, et quando *ad ecclesiam* veniunt, nesciunt quid dicant: et multi solliciti sunt de oratione, sed nesciunt quid orent: propter hoc praescripta est haec litania, ut in ea tota congregatio participet per responsum quod respondent. Nemo enim est quin sciat respondere: « Domine noster, miserere nostri ». Quapropter tota congregatio, mulieres cum parvulis, et omnis populus, participant in hac petitione, postulantes misericordiam a Deo cum sacerdotibus, qui pro tota congregatione orant. 25 30 35

[1] Cod. « tibi ». — [2] *Eph.*, II, 14. — [3] κανών. — [4] *Ps.* CXLI.

Quod autem diaconus ultimam litaniam solus dicit, et omnis populus tacet, singulis privatim orantibus: *hoc* notum facit, sacerdotium ecclesiae iugiter pro omnibus hominibus orare.

Resolutio. — Quod autem, post litaniam, praeco iubet populum surgere a genuflexione: *haec* demonstratio est surrectionis nostrae a casu, qui per peccata *fit*; et signum est acceptionis orationis nostrae.

Resolutio [1]. — Quod autem dicit: « Cum petitione », etc., et respondet populus: « A te, Domine », notum facit hoc: a solo Deo petenda nobis esse omnia *bona et omnia auxilia.

Resolutio [2]. — Quod autem dicit: « Concordia et amor »: *ideo hoc dicit*, quia sine amore erga Deum et dilectione erga proximum vanus est labor orationis nostrae. Quod autem postulat remissionem, et addit et dicit: « Animas nostras, et *nos* invicem », etc.: docet quod non solum pro seipso quis debeat esse sollicitus, sed *et* pro sociis suis.

Resolutio. — Causa canonis huius « Sanctus ». Tempore Theodosii regis iunioris *introductus est*, qui sua ignavia passus est ut corruptio verae fidei intraret per seditionem miseri et impudentis Cyrilli. Cum enim populus aures suas obturassent ne audirent doctrinam veritatis, et in laudibus (tešbōḥtā [3]) suis passibilem fecissent Dei naturam, permisit Deus variis eos castigationibus erudiri; et missum est in metropolim supplicium horrendum. Et sicut exacerbaverant sanctos angelos laudibus suis, et caelum concusserant blasphemiis suis: ita et illi (sc. angeli) terram concusserunt, et commoverunt turres fortissimas murorum eorum. Et duravit terrae motus spatium quadraginta dierum, et non quievit nocte neque die. Et cum non poeniteret eos iniquitatum eorum, adiecit eis *Deus* in hoc ipso terrae motu tribulationem: a columna quadam magna, in media urbe aedificata, cui desuper affixa erat statua Theodosii regis magni, avulsi sunt lapides magni, qui alligati erant ferro et plumbo, et *sursum* in aere sublati sunt, diu *manentes* quin caderent in terram. Et cum universi ob hoc pertimescerent, ne forte subito caderent in se *lapides*, fugerunt omnes habitatores urbis in desertum: et vespere non

[1] Vel « Quaestio »: ambigua vox, quia abbreviata. — [2] Vel « Quaestio ». — [3] Est quoddam hymni genus.

sperabant ut illucesceret eis *dies*, et mane non credebant aedificia permansura esse usque ad vesperam. At postquam amiserunt spem vitae: cum *sic* placuisset Deo, qui castigationes
p. 167. suas sapientia temperat: misit unum de *caelestibus virtutibus, qui apparuit presbytero cuidam honesto, et praecepit et dixit 5 ei: « Ingredere in urbem, et vade ad ecclesiam, et dic ter hunc canonem: et quiescet terrae motus ». Ipse autem presbyter, cum narrasset somnium alteri, falsa visa est eis visio. Et cum iterum apparuisset ei angelus, eademque ei dixisset, presbyter autem *adhuc* haesitaret: rursum ei nocte tertia appa- 10 ruit, dixitque ei: « Crede mihi, homo, quia unus ego sum ex eis qui stant coram Deo. Ingredere, inquit, in urbem, et noli timere, quia paratus est Dominus ut faciat in vos misericordiam. Et cum ingressus fueris in urbem, ecce [quod] me inveneris dicentem, et tu quoque dic: et quiescet terrae motus ». 15 Tunc surrexit mane presbyter, et quidam cum eo, et ingressi in urbem intraverunt in ecclesiam; et vidit presbyter angelum stantem ante altare in templo, *qui* et alta voce dicebat: « Sanctus Deus: Sanctus Fortis: Sanctus Immortalis: miserere nobis ». Deinde presbyter ille, et qui cum eo, responderunt angelo: et 20 cum id ter dixissent, quievit terrae motus, qui factus fuerat. Anastasius autem Caesar impudentia *sua* ausus est et iussit mutari *canonem* in omnibus urbibus quae erant sub eius potestate: et loco « Sanctus Immortalis: miserere nobis », sua auctoritate iussit ita dici: « Sanctus Immortalis, qui crucifixus 25 est pro nobis »: neque puduit haereticum [1] illum, neque timuit innovare formulam illam mirandam a sancto angelo traditam hominibus. Constantinopoli autem urbi regiae non est persuasum ut mutaret hunc canonem, sed neque Hierosolymis nec regionibus occidentalibus: sed dicunt eum quemadmodum et nos. 30

Resolutio. — Vela, per apertionem suam et alligationem,
p. 168. de porta misericordiae Dei declarant ea, quae non *clauditur in faciem hominum, quandocumque misericordiam a Deo postulamus. Quapropter, postquam absolutus est canon « Sanctus », removemus velum, [eo quod officium] vespertinum pariter et 35 matutinum *officium* canone « Sanctus Deus » concluditur.

[1] Ad verbum, « rebellem »: sed in scriptis ecclesiasticis haec vox saepe « haereticus » sonat.

Resolutio. — Responsorium (ʿōnīthā) autem, *quod vocatur* « Basilike », ob honorem Constantini regis victoriosi statuerunt patres, ut sit loco orationis ⌜pro ipso rege [1], nec non pro conservatione regni Christianorum. Sed quidam dixerunt diebus
5 Basilii regis patres hoc responsorium « Basilike » instituisse, et sectionem *psalmi* quae a « Beati » *incipit*.

Resolutio. — Matutinum vero officium ferialium totum cursum dispensationis Dei in hoc mundo complectitur.

Resolutio. — Per šurrāyam primum *patres* de laudibus, quas
10 concinebant angeli in creatione lucis, nec non de transgressione patris nostri Adae, et eorum qui diluvio perierunt, significant nobis.

Resolutio. — Per šurrāyam secundum, de tempore beati Noe, et de eis qui fuerunt post eum, indicant nobis.

15 Resolutio. — Per šurrāyam tertium, de tempore beati Abrahae et posterorum eius, qui in Aegypto senuerunt, significant nobis.

Resolutio. — Per šurrāyam quartum, de tempore Iesu filii Nūn et iudicum docent nos.

Resolutio. — Tertius psalmus quarti šurrāyae, de tempore
20 beati David et regum, qui fuerunt post eum, ostendit nobis. Psalmus quartus šurrāyae quarti, tempus eorum qui e Babylone regressi sunt, nec non de Maccabaeis, commemorat [2] nobis. Psalmus quintus quarti šurrāyae, tempus beati Iohannis Baptistae memorat nobis. Psalmus sextus quarti šurrāyae, de ortu Domini
25 nostri, et de illius (sc. Iohannis) testimonio de eo, certiores nos facit. Et per « Tibi Domini » (lākhū-Mārā) docent nos *patres* de confessione apostolorum in Christum. *Et per psalmum « Miserere mei », de medio tempore, quod est post apostolos usque ad adventum Filii perditionis, docent nos. Et per teš-
30 bōḥtam de adventu Eliae, et de eis qui per hunc convertentur, ostendunt nobis. Et per canonem « Sanctus », de laudibus atque acclamationibus, quas attollent caelestes virtutes propter redemptionem hominibus factam ab errore Satanae, significant nobis.

Causa praescriptionum de primo cathismate (mautĕbhā)
35 nocturni dominicae officii haec est: — Quoniam nocte futurus

p. 169.

[1] Ad verbum, « ipsius regis ». — [2] Cod., contra grammaticam, « commemorant » : ita et duo verba sequentia formam pluralem habent post nomina singularia. Fortasse legendum est « *Per* psalmum quartum... commemorant nobis », sc. *patres*; et ita in sequentibus.

est adventus Domini nostri de caelo, pulchre praescripta est nobis haec praescriptio, ut in ipsa nocte dominicae, in qua typum exprimimus adventus Domini nostri, vigilemus in laudibus et cantibus et in lectione scripturarum; ita ut purificentur corpora nostra, et sanctificentur animae nostrae, et incalescat cor 5 nostrum, et mens nostra avide expectet visionem Domini nostri.

Quare media nocte semantron (nāqōšā) percutimus, iterumque de novo incipimus laudare et psallere?

Responsum. — Ferunt tres tubas praecipuas in ista nocte (sc. resurrectionis) clamaturas: quarum unaquaeque quamobrem 10 clamet sciendum est nobis. Una quidem [1], et prima, illa est de qua Dominus noster dixit: « Media nocte clamor factus est » [2], etc.: qua *clamante* sol obtenebrabitur, et luna non ostendet lumen suum, et stellae de caelo cadent, et virtutes caelorum commovebuntur [3], et terra tremet et palpitabit, et 15 montes et colles humiliabuntur, et mare tumultuabitur et voces horrendas faciet audiri [4], et flumina inundabunt terram, et muri eradicabuntur, et aedificia corruent, et urbes subvertentur, et iumenta et volucres et omnia corrumpentur, praeterquam homines numero pauci qui relinquentur in vita, quos appre- 20 p. 170. hendet adventus Domini nostri; *de quibus apostolus ait: « Nos qui relinquimur, qui vivimus, non apprehendemus eos qui dormierunt » [5]. Tuba secunda ea est, qua *sonante* orietur Dominus noster in gloria magna, cum comitatu frequenti sanctorum angelorum eius; et statim videbitur in potestate divinitatis suae, 25 *et* Satanam et daemones omnes detrudet in medium abyssi profundae inferni. Tertia autem tuba, quae et ultima est, *ea est* qua mortui resurgent, et mutabuntur vivi, secundum sermonem beati Pauli, qui ait: « Velociter, sicut ictus oculi, ad novissimam tubam, quando clamaverit, resurgent mortui in- 30 corrupti; et nos mutabimur » [6]. Etiamsi voces tubarum multae in illa nocte auditae fuerint, quarum singulae erunt signum eius, quod futurum est, secundum verbum beati Interpretis [7]: tamen, ut inter alios quoque convenit, tres tubae notissimae clamabunt, quibus totum resurrectionis opus perficietur atque 35

[1] Quae de tubis hic ponuntur verbatim fere invenies in Salomonis Bassorensis *Libro Apis*, cap. 57. — [2] MATTH., XXV, 6. — [3] Cfr. MATTH., XXIV, 29. — [4] Cfr. LUC., XXI, 25. — [5] *Thess.*, IV, 15. — [6] I *Cor.*, XV, 52. — [7] Sc. Theodori Mopsuesteni.

consummabitur. Quod autem nos media nocte semantron magnum percutimus, *per hoc* typum exprimimus primae tubae, qua [1] elementa dissolventur, et luminaria cadent, et cuncta quae super terram sunt destruentur. Et quasi per hoc seman-
5 tron audimus vocem illam: « Ecce sponsus venit, exite obviam ei » [2]. Quod autem post haec, in quarta vigilia noctis, iterum percutimus semantron, et aperimus vela et portas sanctuarii: per haec typos exprimimus secundae tubae, qua aperietur firmamentum, et orietur Dominus noster de caelo splendore mi-
10 rabili et gloria magna. « Tunc plangent omnes familiae terrae » [3]. Non de fidelibus hoc dixit, sed de infidelibus: fideles enim per visionem crucis gaudio replebuntur et laudatione et exultatione, quia scient advenisse tempus ut dignentur visione Christi; infideles vero flebunt et ululabunt ululatione super seipsis: dae-
15 mones autem *gehennae tradet. Et tunc vociferabit ultima tuba, qua mortui resurgent et vivi mutabuntur, ut ait beatus Paulus: « Velociter, sicut ictus oculi » [4], etc. Hoc ergo illud est, quod dixit Dominus noster: « Mittet angelos suos cum tuba magna; et congregabunt electos eius de quattuor ventis » [5], etc.
20 Ipse autem Dominus noster notum facit per hoc, quod omnes homines, qui in omnibus regionibus sunt, ad unum locum statutum congregabuntur tempore resurrectionis coram Domino nostro; et in conspectu omnium extinguet Filium perditionis. Et tunc ultima tuba clamabit, qua mortui resurgent et vivi mu-
25 tabuntur. Sic ecclesia tempore *officii* matutini semantron percutit, ut evigilent dormientes et veniant ab omni *loco*, ubi sunt, et misceantur cum angelis in templo, et simul stent coram Domino nostro in officio [6].

p. 171.

De Officio [7]. Quaestio. — Una marmitha, quam de psalmis
30 adhibemus, notum facit unum esse Dominum Iesum Christum, Dei filium, natum ex Maria virgine. Ideo autem a vetere testamento incipimus, quia cum natus esset Christus in carne, vetus testamentum adhuc potestatem tenebat. Quod autem a tribus psalmis *incipimus:* quia nomen « Christus » de illo
35 declarat, qui unxit eum, et de Filio, qui unctus est, et de Spi-

[1] Codd., ex errore, « quia hac ». — [2] Matth., xxv, 6. — [3] Matth., xxiv, 30. — [4] I *Cor.*, xv, 52. — [5] Matth., xxiv, 31. — [6] Hic desinunt ea, quae e Cod. II exscripta sunt. — [7] I. e., de officio mysteriorum, seu liturgia.

ritu sancto, qui Christi vices gessit [1]. Quod autem unicuique versui hullālam [2] adiungimus, *haec* indicatio est caelestium illarum virtutum, quae in nativitate Domini nostri apparuerunt pastoribus glorificantes. Quod priusquam absolvitur marmītha, duobus versibus mutationem facimus: quia praeco Iohannes 5 mutationem intulit legi per baptismum. Quod autem glorificant Patrem et Filium et Spiritum sanctum: *hoc fit* ad ostensionem p. 172. revelationis *trium hypostasium (qĕnōmē) quae in baptismo eius notae factae sunt.

Resolutio. — Responsorium (ʿōnīthā) absidis mysterium est 10 laudationum angelorum; aut mysterium laudationis Iohannis.

Egressus crucis mysterium est egressus Iesu in desertum.

Ascensus crucis super bema mysterium est ascensus Iesu in Ierusalem.

« Tibi Domine » (lākhū-Mārā) mysterium est confessionis 15 apostolorum.

Duo lumina, quae comitantur crucem, sunt mysterium luminis duorum testamentorum.

Fumigatio incensi mysterium est felicitatis, quae futura est.

« Sanctus Deus » mysterium est sanctipraedicationis ange- 20 lorum.

Lex et prophetae, qui leguntur, mysterium sunt testimoniorum, quae proferebat Dominus noster ex Moyse et prophetis.

Actus *apostolorum*, qui cum vetere testamento leguntur, sunt mysterium testimonii amborum testamentorum. 25

Sessio presbyterorum super bema *fit* ad ostensionem illius, [quod] dixit Dominus noster: « Cum venerit Filius hominis in gloria sua », etc., « sedebitis et vos » [3], etc.

Surrectio eorum de sessione, de confirmatione animi apostolorum declarat. 30

Stationes (ʾestaṭiyōnē) mysterium sunt laudis-praedicationis populi propter Iohannem, qui poenitentiam praedicabat, atque de regno caelorum prophetabat.

Apostolus mysterium est verborum Iohannis sublimium: « Non, inquit, sum ego Christus, sed nuntius [4] sum, qui ante 35 eum *veni* » [5].

[1] Sc. post ascensionem. — [2] I. e., ut videtur, « Alleluia ». — [3] Cfr. MATTH., XIX, 28. — [4] Sive « apostolus ». — [5] IOHAN., III, 28.

Ideo autem diaconus apostolum legit, et non presbyter, quia Iohannes in ordine fuit diaconorum, non in ordine presbyterorum et sacerdotum novi testamenti.

Resolutio. — Hymnus (zummārā) ante evangelium mysterium est laudis-praedicationis turbarum et puerorum, qui clamabant et dicebant: « Hosanna in excelsis », etc.

Quod autem veste serica induitur sacerdos: *haec causa est:* quia in ordine stat Domini nostri [1], qui stola gloriae induitur.

Egressio evangelii, crucisque cum eo, mysterium est humanitatis Domini nostri, quae *et* corpus et anima fuit. Crux *mysterium est corporis, quod crucifixum fuit; evangelium, mysterium animae, in qua est ratio. Comitatus autem diaconorum mysterium est comitatus illius, quo Dominus in Ierusalem ingressus est. p. 173.

Lectio evangelii ostensio est responsi Domini nostri ad scribas et Pharisaeos.

Quod autem crux baculo desuper affigitur: *hoc* illud est, quod dixit Dominus noster, cum declararet qua morte esset moriturus: « Sicut, inquit, elevavit Moyses in deserto » [2], etc.

Lumina, quae illa hora *deferuntur,* mysterium sunt illius, quod dixit Dominus noster: « Vos estis lumen mundi »; et: « Sic luceat lux vestra coram hominibus » [3], etc. Quod duo sunt lumina, non unum: quia non solum de apostolis dixit hoc verbum, sed etiam de eis, qui per illos fierent discipuli.

Incensum vero est mysterium iucunditatis verborum Domini nostri.

Homilia (turgāmā) [4] est mysterium illius doctrinae, quam pronuntiavit Dominus antequam passus est.

Proclamatio [5] (kārōzūthā) mysterium est *dicti* illius: « Vigilate, inquit, et orate » [6], etc.

Oratio manus impositionis, quam ille orat qui vices gerit Domini nostri, mysterium est illius orationis, quam oravit Dominus noster super discipulos eius antequam pateretur: « Pater, inquit, serva eos in nomine tuo » [7], etc.

[1] I. e., sacerdotio fungitur, sicut et Christus. — [2] Iohan., iii, 14. — [3] Matth., v, 14, 16. — [4] Nimirum, hymni genus homiletici, loco homiliae in evangelium adhibendi (?). — [5] Sive « litania ». — [6] Matth., xxvi, 41. — [7] Iohan., xvii, 11.

Crux autem et evangelium super bema mysterium sunt sessionis Iesu inter discipulos eius.

Sublatio crucis et evangelii de throno bematis, est apprehensio Iesu a crucifixoribus et egressio eius de Ierusalem ad locum ubi crucifixus est. 5

Quod presbyter evangelium portat: *hoc* mysterium est adhaesionis Iohannis evangelistae *ad Dominum*, qui comitatus est Iesum usque ad crucifixionem eius.

Portatio autem crucis a diacono, mysterium est portationis crucis eius a Simone Cyrenensi, qui ex agro veniebat. 10

Quod sine comitatu sacerdotum et diaconorum crux et evangelium de bemate descendunt: *ideo fit*, quia cum apprehensus esset Iesus, et ad crucifigendum ductus, *omnes discipuli eius dereliquerunt eum, et fugerunt. p. 174.

Erectio autem crucis in superliminari [1] portae sanctuarii, mysterium est crucifixionis Iesu super lignum. 15

Separatio evangelii a cruce, ⌜et constitutio eius [2] in altero latere, mysterium est separationis animae Iesu a corpore eius, et migrationis eiusdem *animae* ad Paradisum.

Quod, constitutis cruce et evangelio super portam sanctuarii, dicunt: « Quisquis non suscepit *baptismum* », etc., *hoc* mysterium exprimit illius, quod postquam separata est anima Iesu a corpore, et in Paradisum intravit, comitante eam anima latronis, intraverunt post eas in Paradisum omnes animae iustorum, ab Adam et usque ad id tempus; cohibiti autem et prohibiti sunt ab ingressu omnes animae peccatorum. Typus enim, quam ecclesia hoc tempore exprimit, in quo repraesentat mysterium crucifixionis Iesu super lignum, est separatio animae eius, et eiusdem in Paradisum ingressus; atque per expulsionem eorum, qui non sunt digni ut communicent in corpore vivo et vivificante, hoc significat, quod ita cohibitae sunt animae peccatorum ne intrarent cum animis iustorum. Abhinc et porro quicumque non accipit signationem (rušmā) baptismi, non intrabit in locum illum sanctum. Sicut ipse *Dominus* ante dixit: « Quisquis non renascitur ex aqua et Spiritu » [3], etc.: ita omnis qui non sanctificat corpus suum *et* pure [4] recipit 20 25 30 35

[1] Syr. prostĕdhā, i. e. προστάς. — [2] Textus syriacus turbatus est: vide coniecturam ibi appositam. — [3] Iohan., III, 5. — [4] Vel « circumspecte ».

donum mysteriorum vivificantium, abibit anima eius ad peccatores, et *ipse* non intrabit in Paradisum. Illud autem: « Ite auditores », etc.: *ita se habet,* quomodo nutus divinus iussit angelos, qui ibi [1] sunt, diligenter custodire eos de quibus
5 dictum est [2].

Abhinc et porro ecclesia sepulturam Christi Domini, Domini nostri, figurat per impositionem panis et vini super altare: *nam altare vice sepulchri putatur esse. Velum (šōšepā), quod p. 175.
est super panem et vinum, est vice lapidis illius, qui positus
10 erat super portam sepulchri; et diaconi, qui stant hinc et inde, mysterium sunt angelorum, qui visi sunt in sepulchro, unus ad caput eius et unus ad pedes eius.

Crux vero et evangelium quae ponuntur super altare, et imago [3] Domini nostri super ea, ipsum Dominum nostrum reprae-
15 sentant. Quare, omnino non licet consecrari mysteria sancta sine praesentia crucis et evangelii et imaginis Domini nostri.

Responsorium (ʿōnīthā) mysteriorum, mysterium est laudis praedicationum ineffabilium, quas sursum miserunt sancti angeli et animae iustorum, quo tempore, una cum anima Domini
20 nostri, ingressae sunt in Paradisum: vel mysterium laudis praedicationum angelorum et hominum tempore passionis Domini nostri, quando viderunt tremere terram, et scindi petras, et solem obtenebrari, etc.

Quod autem hoc tempore presbyteri in bemate sedent: *hoc*
25 propterea *fit,* quod in morte Iesu omnes apostoli in Ierusalem sedebant in abscondito propter metum Iudaeorum.

Quod lavant manus suas sacerdotes hoc tempore: *hoc* mysterium est lotionis cordium eorum ab inimicitia contra Iudaeos.

Quod, ubi descendunt sacerdotes de bemate, exeunt diaconi
30 de sanctuario, et adorant eos, et dant eis locum ut ante se ingrediantur: hoc notum facit quod, cum crucifixissent Iesum Iudaei, ablatum est ab eis sacerdotium et regnum; et sequaces Levi exierunt de sanctuario, et intraverunt sequaces Simonis, qui non animalium sacrificiis ministerium suum perficiunt, sed
35 Filii Dei sacrificio vivo.

Quod autem diaconi adorant presbyterum, et intrant post

[1] Sc. ad portam Paradisi. — [2] I. e., ut videtur, observare eos, qui exclusi sunt de Paradiso, ne intrarent. — [3] εἰκών.

eum in sanctuarium. *hoc eius rei* ostensio est, quod ii. qui in Christum crediderunt, apostolos in magno honore habebant. [et] quasi discipuli *coram magistris suis adorabant. et verba eorum reverebantur.

p. 176.

Quod autem, postquam ingressi sunt sacerdotes in sanctuarium, ante omnia fidem a patribus statutam dicunt, significat quod omnis qui non recte credit in Trinitatem sanctam, et in dispensationem, quae in Christo perfecta est, alienus est a veritate, et segregatus a felicitate quae est cum Domino nostro.

Quod post eam (sc. fidem) diaconus dicit: « Orate super commemoratione », etc.: *haec* indicatio est amoris spiritalis. Ita et super ceteris patribus nostris et fidelibus oramus, qui sunt ecclesiae quasi filii et filiae, ut ostendamus perfectionem amoris spiritalis in ecclesia custodiri.

Huc usque exprimit ecclesia per typos suos mysterium mortis et sepulturae Christi. Iam *vero* « accessit sacerdos » ut typum exprimat resurrectionis. Quemadmodum Dominus noster Christus, quando tradidit haec mysteria, benedixit, et confessus est [1], et dixit: « Sic estote facientes in meam memoriam » [2]: ita facit ecclesia secundum eius mandatum: unum sacerdotem designat ut sit benedicens et confitens [3] in similitudine Christi Domini nostri; qui per recitationem *suam* notum facit se verba Domini nostri dicere [4]. Et cum recitat sacerdos et benedicit panem et vinum. per gratiam Spiritus sancti, quae illabitur, fiunt exinde corpus et sanguis Christi: non natura, sed fide vera et operatione: non quod duo corpora sunt Christo. unum in caelo. alterum in terra: sed quemadmodum rex et imago eius non duos reges efficiunt. neque humanitas *Christi* ex nobis desumpta *et Verbum divinum* duos filios *efficiunt* sed unum Dei Filium. qui unitus est ad humanitatem quae de nobis est: ita *et* corpus hoc cum illo, quod in caelo est, unum corpus Christi sunt.

Primum « Pax », quod dat sacerdos populo. oratio est sacerdotii. quam orat super populum. ut maneat *in illa pace, quam reliquit ei Christus antequam moreretur: « Pacem, in-

p. 177.

[1] Vel: « gratias egit ». — [2] Luc., XXII, 19. — [3] Vel: « gratias agens ». — [4] Periculosum esset nimis, ut mihi videtur, hoc inconsulte ad verba « institutionis » referre. Vide quae mox sequuntur.

quit, meam relinquo vobis »[1]. Et postquam respondit populus sacerdoti: « Tibi quoque sit pax cum spiritu sacerdotii. quem accepisti », statim iubet praeco populum: « Date pacem invicem in amore Christi ». Et dicat[2]: Opere ostendite pacem vestram erga invicem: et eradicate de cordibus vestris inimicitiam, ut digni efficiamini accipere mysteria vivificantia. Nam per hanc pacem verbum Domini nostri perficimus: « Dimittite, inquit, et dimittetur vobis »[3].

Lectio libri vivorum et mortuorum *fit* ad ostensionem, quod pro vivis et mortuis peractum est mysterium redemptionis nostrae, et mortui simul et vivi opus habent his, quae a nobis mystice aguntur.

Quod autem unus sacerdos offert oblationem: *hoc* mysterium est unius summi Pontificis, qui sacrificatus est pro nobis. Quod autem sacerdotes et diaconi stant in sanctuario: *huius rei haec* ostensio est: quod adsunt angeli sancti quando perficitur mysterium redemptionis nostrae.

Quod clamat praeco: « State decore, et intuemini », etc.: *hoc* mandatum est summi sacerdotii: « Unusquisque stet[4] coram Deo in hora illa terribili ».

Incensum, quod hoc tempore adolemus, mysterium est incensi[5] et aromatum, quibus conditum est corpus Redemptoris nostri.

Quod sacerdos ter se inclinat, et recitat verba sacra: *hoc* mysterium est trium dierum, quibus fuit humanitas Domini nostri sub potestate mortis. Quod autem totam sectionem (pāsōqā) *orationis* quiete recitat, in fine *autem* elevat vocem suam et auditam facit populo, *hoc* significat: mysterium est, quod peragitur; et non oportet omnem populum id audire; secundo: ne, si audiantur verba, discantur a laicis et mulieribus et pueris, et communia habeantur atque vilescant verba divina. Quod in fine elevat vocem suam: *ideo facit* ut cum sacerdote participet *populus. p. 178.

Quod autem clamat praeco: « In mentibus vestris »; et:

[1] IOHAN., XIV, 27. — [2] Ita Cod.: nescio an legendum sit ܟܐܡܪ, i. e. « quasi diceret »; quae enim sequuntur non de liturgia recitantur, sed indicant solum quo cordis affectu « pax » dari oporteat. — [3] LUC., VI, 37. — [4] Vel « stabit »: cfr. *Rom.*, XIV, 10. — [5] I. e. hic, « condimentorum ».

« In silentio » [1]: *ideo facit* ut doceat nos, quod non oportet *nos* hac hora, quae timore plena est, audibili voce orationes nostras dicere, sed silentio, in medio cordis.

Quod autem totus populus simul adorat cum sacerdote in hora incubationis *Spiritus sancti, hoc est:* quasi una cum sacerdote omnes supplicamus ut veniat gratia Spiritus sancti, et perficiat [2] et conficiat mysteria sancta. Iterum: quasi in honorem adventus gratiae genu flectimus et adoramus.

Quod autem, postquam sacerdos vocavit Spiritum, et *ille* incubavit, iungit corpus sanguini, et sanguinem corpori: *hoc* mysterium est regressus animae Iesu in medium corporis eius, et resurrectionis eius a mortuis.

Quod post illapsum gratiae non amplius signat crucem super mysteria: *ideo fit,* quia perfecta sunt *iam* mysteria per amotionem mortis.

Quod hac hora incensum amovemus ab altari: *id facimus,* propterea quod dissoluta est *iam* corruptio, propter quam fuit inunctio [3] *cadaveris.*

Quod clamat praeco: « Omnes nos in timore », etc.: *per hoc* de magnitudine et sublimitate mysterii docet nos sacerdotium. Et iam non intueamur in panem et vinum secundum ordinem naturae eorum, sed quasi in corpus et sanguinem Christi.

Quod in fine proclamationis (k ā r ō z ū th ā) dicimus: « Domine, absolve peccata », etc.: *id dicimus,* propterea quod in hoc mundo mortalitatis *adhuc* sumus, et fieri non potest quin delinquamus: sicut docet nos illud, quod dictum est: « Nemo hominum est qui non peccet » [4].

Post haec dicimus orationem illam, « Pater noster, qui es in caelis ». Cum enim mysterium mortis exprimamus, et resurrectionis, per quam efficimur filii Dei, pulchre nunc Deum patrem nostrum vocamus, ut ait Dominus noster: « Vos, inquit, non vocabitis vobis patrem in terra » [5], etc.

[1] Cod.: « Et in silentio, in mentibus vestris » (sic). In liturgia Apostolorum (Addaei et Maris), ut nunc est, verba diaconi, « In mentibus », etc., dicuntur ante orationem, quae invocationem Spiritus sancti praecedit; illa alia, « In silentio », etc., ante ipsam invocationem dicuntur. — [2] Sc. « gratia », non « Spiritus », ut mox apparebit. — [3] Syr. ḥ u n ṭ ĕ th ā, i. e. « actus condiendi ». — [4] III [I] *Reg.*, VIII, 46; cf. *Prov.*, XX, 9; *Eccl.*, VII, 20. — [5] MATTH., XXIII, 9.

Pax, quam hac hora dat sacerdos, *mysterium est illius pacis, p. 179. quam dedit Dominus noster mulieribus et discipulis suis post resurrectionem suam.

Postea dicit sacerdos: « Sanctum sanctis, quod decet in per-
5 fectione »[1]. Hoc Interpres[2] explicavit, et non audemus nos de eo dicere.

Absolvimus autem officium hoc per confessionem. Dicimus: « Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus ». Et per hoc notum facimus, quod sancta Trinitas non
10 est trinitas numerorum, in qua unus est duobus prior, aut duo tribus: sed unus, unus, unus.

Obsignamus autem cum « Gloria Patri et Filio et Spiritui sancto, in saeculum saeculorum; Amen ». Per hoc notum facimus, quod causa omnium bonorum est natura illa adoranda et
15 gloriosa, cui fit confessio, Pater et Filius et Spiritus sanctus. Haec igitur dicimus hac hora in memoriam verbi Domini nostri, qui dixit apostolis suis: « Ite ergo, discipulos facite omnes populos, et baptizate eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti »[3].

20 Quod autem dicimus: « Terribilis es », et responsum (ʿunnāyā): *hoc* mysterium est laudationum et acclamationum (hullālē) quibus glorificant *Deum* omnes virtutes caelestes pro dispensatione, quae in Christo peracta est.

Quod autem consecrator sumit sacramentum: *hoc* eius rei
25 mysterium est, quae facta est a Iesu[4], summo pontifice, cuius vices gerit sacerdos[5], qui per sacrificium sui ipsius prius per manum Spiritus sancti . . . .[6] sumit alimoniam immortalitatis, deinde sufficit ut det aliis. Neque fas est ut audeat, sine necessitate, sacramentum sumere sine altero, qui stet loco Spi-
30 ritus vivificantis. Aliis vero ipse consecrator dat, ad ostensionem illius, quod faciendum est a Domino nostro in resurrectione, qui daturus est nobis omnibus immortalitatem futuram.

[1] Vel, « in congruentia », i. e. congruenter; vel etiam, « per consensum », sc. patrum (ita Narsai vocem explicat). — [2] Sc. Theodorus Mopsuestenus. — [3] MATTH., XXVIII, 19. — [4] Ad verbum: « apud Iesum », etc. — [5] Ad verbum: « cuius in ordine stat sacerdos ». — [6] Excidisse aliquot verba puto. Coniicio textum ita (aut sane ad hunc sensum) restituendum esse: « prius per manum Spiritus sancti [sumpsit, deinde dedit discipulis suis. Ita et sacerdos: ipse prius] sumit », etc. Vide ps.-Georgium Arbelensem, p. 70, supra.

p. 180. *Communicatio autem nostra in mysteriis vivificantibus mysterium est eius *communionis*, quae futura est nobis cum illo in regno caelorum.

Tešbōḥtā [1], cuius initium « Domine noster Iesu, Rex adorande », mysterium est *laudis* illius, quae fiet in saeculo futuro ab omnibus ratione praeditis. Quasi Regem caelestem, « in quo complacuit omnis plenitudo divinitatis inhabitare » [2], glorificamus et exaltamus eum, et per eius interventum Trinitatem adoramus.

Oratio signationis crucis, quae a sacerdote super populum *signatur* [3], *fit* in memoriam benedictionis illius, qua Dominus noster apostolis suis benedixit, qua hora in caelum ascendit. Benedictio quoque, qua sacerdos, stans super limina portae sanctuarii, populo benedicit, mysterium est illapsus gratiae Spiritus sancti in apostolos, postquam ascenderat Dominus noster in caelum.

Pax quoque, quam invicem damus post sumptionem mysteriorum, mysterium est unionis illius sanctae, qua ibi invicem quasi membra coniungemur, et omnes coaptabimur in capite ecclesiae et primogenito ex mortuis, Iesu Christo.

Ubi [4] nulla erga proximum pax, nec Deus ibi est. Noli fieri discipulus eius, qui seipsum laudat, ne pro humilitate superbiam discas. Cum videris duos malos habentes amorem erga invicem, scito quod unusquisque eorum voluntatem socii sui adiuvat. Manus quae non operantur onus sunt illi qui possidet eas.

[1] I. e. « laus ». — [2] *Col.*, II, 9. — [3] Vel « *dicitur* » (sc. oratio). — [4] Unde haec habeat auctor, nescio : sequuntur statim in Cod. post expositionem mysteriorum sine spatio interiecto.

I

Index Nominum et Rerum
quae in *Expositione anonyma* occurrunt.

[In subiecto Indice romanis numeris indicantur voll. I et II versionis latinae, arabicis numeris paginae indicantur. Ut iis consulamus qui hisce studiis vacant, vocabula liturgica non solum latine sed et plerumque syriace proferimus].

'Abhdīšō' Bar Bahrīz: coniectavimus eum fuisse auctorem anonymae *Expositionis*, I, 2, 3; - hanc opinionem nunc rescindimus, II, 1.
ablutio manuum in missa, II, 34, 35.
Abraham Bar Lipheh, citatur, I, 28, 32, 87, 126, 131, 137, 142, 174, 181; II, 34, 107; - eius *Interpretatio Officiorum*, II, 147 seqq.
absis (κόγχη) ecclesiae, mystice significat caelum, I, 90, 91 et passim,
Africanus, Iulius, I, 36, 40; - propinquus s. Iosephi, I, 37.
Alexandra, mater Aristobuli et Hyrcani, I, 39.
alleluia, II, 18, 19; - significat « laudibus celebratus », II, 18.
altare (m a dh b ĕ ḥ ā), in abside, II, 39 et passim; - in bemate, I, 91; II, 25 et passim; - in baptisterio, II, 92, 99, 102; - quomodo consecretur, II, 109, 110.
anaphora, vide *qurrābh qurbānā*.
angeli stellas dirigunt, elementis moderantur, animas hominum custodiunt, I, 110; II, 91; - in tres « ecclesias » et novem « ordines » distributi, I, 113, 119.
annuntiatio (s u b b ā r ā): divisio anni ecclesiastici respondens ad Adventum et quattuor dominicas complectens, I, 25, 26, 27; - commemoratio annuntiationis Domini agitur mense decembri a Nestorianis, martio mense a Chalcedonensibus, I, 66.
Antichristus, « filius perditionis »: penitus extinguendus in die iudicii, I, 79-84.
Antipater, I, 39.
Aphraates, I, 164 not. 2.
Apollinaris, II, 62.
apostolorum commemoratio, II, 115. 119, 120.
'aqqaphĕthā, « supplementum »: pars cantus eucharistici, II, 77, 78.
Arabes: eorum calendarium, I, 22.
archidiaconus (ἀρχιδιάκονος), II, 9, 16, 24, 25, 29, 37, 39.
Aretas, I, 39.
Arius, I, 174; II, 62.
Aristobulus, I, 39, 101.
'ărūbhtā, i. e. feria sexta: in sacra Scriptura significat diem ante pascha utpote cum paschate quodammodo « commixtum », I, 58, 61; v. *feria sexta*.
baculus episcopi, II, 16, 33, 34, 38, 39.
baitā (plur. b ā t ē), « domus », terminus poeticus quem « stropha » vertimus, I, 194, et « versiculus », II, 75, 78, 79.
baptismus ('á m ā dh ā): officium baptismi, II, 87 seqq.; - agitur vespere sabbati sancti, II, 85, 87, 88; - ipsa mersio in aquam, II, 96-99; - formula adhibenda, II, 127.

baptisterium (bēth 'ămādhā), II, 90, 91, 99, 101; - in australi parte ecclesiae collocatur, I, 90.
baptizandus ('ămīdhā, 'āmōdhā): nomen inscribit, II, 88-90; - discit renuntiationem Satanae et symbolum fidei, II, 89; - admonetur ab episcopo post baptismum, II, 104; - olim non suscipiebat baptismum usque ad trigesimum aetatis annum, II, 32.
Barabbas: cur a Pilato liberatus, I, 62.
Bar Maryam: v. *Daniel*.
basīlīqī (βασιλική), responsorium officii vespertini, I, 152.
bema (βῆμα), locus amplus et elevatus in medio ecclesiae, I, 91, 196 et passim; - ibi prior pars liturgiae (missa catechumenorum) agitur, II, 9-39.
bēth qārōyē, « locus lectorum », pulpita in bemate, I, 91, 196; II, 28.
bēth šĕqāqōnē, transitus inter bema et qesṭrōmā, I, 91, 196; II, 10, 22.
caeci cantores, II, 77, v. *šahrē*.
calendarium: modus computandi per cal., I, 19, 59, 60, 84; v. *chronicon, gīghlā, surgādhā*.
caligae presbyterorum a diaconis portandae quando in absidem intratur post missam catechumenorum, II, 38, 39.
canon (κανών), significat (1) hymnum trisagium, I, 149, 150, 153 (?), 175, 181; II, 11, 28; - (2) formulam « gratia Domini nostri » (II *Cor.*, XIII, 13), II, 50; - (3) verba in fine orationum alta voce dicenda, II, 59, 60, 76; - (4) alia genera orationis vel cantus, I, 165, 166, 170, 179, 185, 186; II, 100, 103, 104, 114; - (5) regulam, normam (passim).
cantica canticorum sonat hebraice šīrū šīrīn, I, 58.
cantio, v. *qīntā*.
cantor ('āmōrā), II, 18; - vel « cantator » (mĕzammĕrānā), II, 18, 19.
cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā), adhibentur in off. noct., I, 162, 163, 165, 167, 180, 182, 186, 187, 191; II, 111; - explicatur nomen, I, 188.
« *carnival* »: v. *comissatio*.
catechumeni: formulae expulsionis eorum, II, 28-33, 73.
cathisma (mautĕbhā = « sessio ») I, 93; - in off. noct., I, 159-171; - in off. defunctorum, II, 125 seqq.
catholica (καθολική), ultimus hullālā off. nocturni, I, 182; - explicatur nomen, I, 185.
catholicus (καθολικός) Seleuciae urbis se patriarcham constituit, I, 113, 115, 116, 119; nomen significat « pater communis », I, 115.
Celestinus I, papa, I, 115.
Chalcedonenses martio mense agunt commemorationem annuntiationis Domini, I, 66; - commemorant « ingressum Domini nostri in templum » (i. e. purificationem B. V. Mariae) et circumcisionem, I, 66; - agunt commemorationem exaltationis s. Crucis die 14ᵃ septembris, I, 86.
chorepiscopus (χωρεπίσκοπος) nominatur ab episcopo sine impositione manus, I, 114; - nomen significat « episcopus vicorum », I, 185.
Christus: doctrina de eius persona, I, 174, 184; II, 11, 40, 57, 62, 65; - quo die et anno annuntiatus, I, 35; - quo die et anno natus, I, 35; - quo die et

anno baptizatus, I, 47, 48; – ieiunavit post pentecosten, I, 49; – quo die et anno passus, I, 59; – quota die post resurrectionem ascenderit, I, 70-73; – utrum carnes ederit, I, 46; quoties apparuerit post resurrectionem, I, 73.
chronicon (χρονικόν) seu calendarium solare pariter et lunare ab Eusebio instructum, I, 19-22.
chronologia ab Abraham ad Christum, I, 32-36, 68, 183, 184.
circumcisio Domini a Chalcedonensibus, non a Nestorianis commemoratur, I, 66, 67.
Codex (p e n q ī th ā, « tomus »), ordo celebrandi officia per totum annum ab Išō'yabh catholico III instructus: saepenumero citatur, e. g. I, 17, 18, 23, 27. Ubicumque verba Išō'yabhi proferuntur, ab hoc « Codice » videntur desumi.
commemorationes sanctorum quae a Nestorianis aguntur, II, 115 seqq.
comissatio ante ieiunium quadragesimale (ei similis quod « carnival » vocatur) approbatur, I, 189.
completorium (s u b b ā ' ā), in quadragesima dicendum, I, 106, 107; – in monasteriis quotidie dicendum, I, 169.
concionator ('ā m ō r ā), II, 27.
consecratio (q u d d ā š ā): liturgia vel anaphora, I, 104; – consecratio olei, II, 96, 100; – consecr. aquae, II, 97, 100; – consecr. ecclesiae, II, 106 seqq.; – explicatur vox, II, 107.
consignatio: v. *fractio*.
Constantinus, I, 84, 85, 86, 103, 152.
convivia domi habita post missam, II, 83.
cornu olei, in baptismo adhibendum, II, 92-99.
crux defertur in processione, I, 135, 152; II, 29, 33, 85, 90, 126; – crucis inventio a Nestorianis die 13ª sept. celebratur, a Chalcedonensibus et Severianis celebratur exaltatio die 14ª sept., I, 84-86; – crux primo a Protonice inventa, iterum ab Helena, I, 85.
custos ordinis (n ā ṭ a r ṭ a k h s ā): « custodes ordinis » sunt duo diaconi officiales qui populum alloquuntur, litanias, diptycha, etc., proclamant, quorum unus Gabriel alter Michael vocatur, II, 9 et passim.
cyclus: v. *gīghlā*, *ḥudhrā*, *surgādhā*.
Cypris, uxor Antipatris, I, 39.
Cyrillus Alex., I, 103, 104, 115, 149; II, 62, 121.
Dādhīšō', Seleuciae catholicus tempore Ephesinae synodi, I, 115.
Danieli cuidam opus dedicatur, I, 16.
[*Daniel*] Bar Maryam, auctor ecclesiasticae historiae, I, 33, 59; II, 3.
dārĕthā, « atrium » sive aula ecclesiae externa, II, 85, 86, 103 not. 2.
David, i. e. psalterium: dividitur in XX hullālas et LX marmīthas, I, 94; – integrum recitatur in nocturnis festorum, I, 182, et a monachis quotidie, I, 178.
dedicatio (ḥ u d d ā th ā): ita vocantur quattuor dominicae novembris, I, 25; – extra ḥudhram reputatur, I, 29; – significatio vocis, I, 28; – dedicatio ecclesiae, v. *consecratio*.
defunctorum singulorum officium et commemorationes, II, 123

seqq.; - omnium defunctorum commemoratio, II. 122.

diaconicum (bēth diyāqōn), II, 17, 27, 35.

diaconissa (mĕšammĕšānīthā), II, 31.

diaconus (mĕšammĕšānā, šammāšā), I, 114, 116 et passim; - nomen explicatur, I, 185; - diaconus apostolum legit, II, 14 seqq.; - calicem administrat, II, 71, 72; - diaconi flabella tenent, II, 71; v. *custos ordinis*.

Diettrich, G.: eius liber *Die nestorianische Taufliturgie*, II, 3.

Dina, mater B. V. Mariae, I, 37.

Diocletianus, I, 103.

diptycha, I, 115; II, 42, 43.

doctorum graecorum commemoratio, II, 121; - syrorum commemoratio, II, 122.

doctrina: ita vocatur hymnus a mulieribus cantandus, I, 112; a viris cantandus (idem ac mēmrā), I, 171.

dominica quasi festum celebratur, I, 107; - dom. « ingressus ieiunii », I, 188-191; - officium dom. resurrectionis, I, 191-193; - dom. palmarum, v. *hosanna*.

dormientes, septem fratres Ephesini, I, 149.

ecclesiae partes describuntur, I, 90-93; - delineatio eccl. ad mentem auctoris, I, 195-197; - ecclesia ornanda pridie festivitatis, I, 108 seqq.

Ephesina synodus, I, 103, 115, 149; II, 121.

Ephraem Syrus, I, 117; II, 3, 46, 78, 122, 143.

epiphaniae Domini festum, I, 51, 187; II, 75, 76.

episcopus (ἐπίσκοπος) praesumitur esse minister omnium officiorum; sed diebus ferialibus non adest, I, 175, 181; - ab alio accipit sacramentum, II, 70, 71; - aut Christi aut s. Petri vices gerit in officio, II, 21, 35, 36, 38 et passim; - nomen significat « qui aerumnas (κόπος) tolerat », I, 185.

Estha, mater Iacobi patris s. Iosephi, I, 37.

eucharistia, figura tantum corporis et sanguinis Domini, II, 61-63. v. *mysteria*.

eulogia: v. *puršānā*.

Eusebius Caesariensis rogatus a synodo Nicaena « chronicon » seu calendarium instruxit, I, 19 seqq. (vide praecipue Tract. I, capp. I-III); - quibus annis menses lunares intercalaverit, I, 63, 64.

evangelii liber defertur in processione, I, 135, 152; II, 29, 33, 85, 86, 90; utrum evangelium legendum super diaconum defunctum, II, 129 seqq.

evangelistarum commemoratio, II, 121.

feminae religiosae (bĕnāth qĕyāmā), II, 28, 73; v. *mulieres*.

feria sexta: hullālae in fer. sexta adhibendi, I, 157; - commemorationes sanctorum fiunt feria sexta, II, 118; - « feria sexta aurea », II, 115, 119 not. 3; v. *ʿărūbhtā*.

flabella, II, 71, 92.

fons: vide *Iordanis*.

fractio eucharistiae, II, 61-63.

Gabriel: v. *custos ordinis*.

Gaius, Iulius Caesar, I, 44.

gazzā, « thesaurus »: liber qui hodie « comprehendit maiorem partem officiorum solemnitatum Domini et sanctorum, quae dicuntur immobiles » (vide Khay-

YATH, *Syri orientales... et Romanorum pontificum primatus*, p. 135: Romae, 1870): I, 29, 163, 176, 182, 184.
gĕhāntā, « inclinatio »: oratio liturgica submissa voce dicenda, II, 53-59.
genealogiae evangelicae coordinantur, I, 36-38; - genealogias duodecim tribuum Herodes perdidit, I, 40.
genuflexio deponitur in dominicis et festis, I, 158; - adhibetur ad « cantus vigiliae » in off. noct. nativitatis et epiphaniae, I, 187; - adhibetur ad mentionem Patris et Filii et s. Spiritus in symbolo et ad proclamationes « Pro omnibus » et « Omnes nos », II, 44, 45; - solus sacerdos genuflectit in abside inter mysteria, II, 83, 84.
Georgius Arbelensis: ei vulgo attribuitur *Expositio* anonyma, sed sine causa (vide quae praefati sumus ad vol. I textus syriaci et ad voll. I et II versionis latinae).
Georgius I catholicus, I, 52; II, 3.
gīghlā, « cyclus » (solaris) 28 annorum, I, 19 et passim.
Hananiel, Samaritanus quidam sacerdos ab Herode creatus, I, 43.
hebdomada (šabbōʿā, šabbūʿā): annus liturgicus dividitur in septem « hebdomadas », I, 26 seqq.
Helena iterum crucem Domini invenit, I, 85.
Herodes, Antipatris pater, I, 39.
Herodes I, rex: origo eius, I, 39; - singulis annis singulos instituebat sacerdotes, I, 39; - genealogias Iudaeorum perdidit, I, 40; - occidit Zachariam, I, 45.
homilia (ʿāmōrūthā) post evangelium, II, 26.
hosanna: quid hebraice significet, I, 56; « dies hosannarum », i. e. dominica palmarum, I, 52-58; II, 90; - non est festum, I, 188; - praxis portandi ramos a Iudaeis derivatur, I, 55, 56.
ḥudhrā, « cyclus »: significare videtur (1) librum qui, saltem hodie, continet « officia dominicarum et solemnitatum mobilium totius anni » (vide KHAYYATH, *Syri orientales ... et Romanorum pontificum primatus*, p. 135), I, 29, 176, 189, 190; - (2) circulum anni ecclesiastici, I, 27, 29; II, 106, 115, 120, 121 (hisce in locis eam partem anni fortasse significat quae ad scopum libri ḥudhrae respondet: est tamen quaedam ambiguitas).
hullālā, « iubilatio »: psalterium in XX hullālas dividitur, I, 94; - quibus psalmis singuli hullālae constent, I, 94-105; - in nocturno officio dicendi hullālae, I, 159 seqq.; - in completorio, I, 169-171; - cyclus hullālarum pro dominicis, sextis feriis et feriis communibus, I, 154 seqq.; - videtur significare « alleluia », I, 168, 169; II, 19.
ḥuttāmā, « obsignatio »: ultima olei signatio in baptismo adhibenda, II, 96-99; - in fronte signatur, II, 98; - formula qua confertur, II, 98; - « perfectio » vocatur, II, 104.
hymnus, v. *doctrina*, *madhrāšā*, *mēmrā*, *zummārā*.
hypostases (qĕnōmē) in Trinitate tres, I, 174, 193; II, 95; - in Christo duae, I, 184; II, 40, 57, 62.
Hyrcanus, I, 39, 101.

ieiunium Domini fuit post pentecosten, I, 49; – ieiun. quadragesimale, I, 51, 52; – ieiun. quomodo antiquitus observaretur, I, 51; – ieiunia « apostolorum » et « Eliae », I, 51; – comissatio (id fere quod hodie « carnival ») ante ieiun. quadragesimale, I, 189; - ieiunandum ante sumptionem eucharistiae, I, 190.
impositio manus: (1) ordinatio, I, 114; II, 127; - (2) oratio qua episcopus populum dimittit, I, 194; - (3) oratio super baptizandos, II, 88-90, 91, 94, 104.
inclinatio (μετάνοια), II, 45.
invocatio s. Spiritus in liturgia, I, 117; II, 56, 60; - non invocatur s. Sp. super oleum baptismi, II, 96; - invocatur super aquam, II, 98, 100; - et in ecclesia consecranda, II, 109.
Iohannes episc. Antiochenus, I, 115.
Iohannis Baptistae commemoratio, II, 115, 117.
Iordanis, i. e. fons baptismi, II, 88, 90, 92, 97; – in australi latere altaris baptisterii, II, 102; – aqua e fonte effundenda, II, 103.
Ioseph Antipatris filius, I, 39.
Iosephus, Flavius, I, 40; – filius dicitur Caiphae sacerdotis, I, 36, 37.
Iovianus, I, 103.
Išō'yabh III, catholicus, « Codicem » seu ordinem celebrandi omnia officia instruxit, quem auctor anonymae *Expositionis* saepenumero memorat: v. *penqīthā*.
Iubilaeorum liber, I, 33, 40, 52.
Iudaei quomodo annos computent, I, 18; - eorum annus nunc 354 nunc 384 annis constat, I, 22; – quibus annis menses solares intercalent, I, 63, 64.
Iulianus, imperator Romanus, I, 103, 154.
kārōzūthā (plur. kārōzwāthā), « proclamatio », nec non « litania » utpote a diacono proclamata: (1) proclamatio diaconi continua, II, 64-66, 99; – (2) litaniae in off. vesp., I, 143-149; – in off. noct., I, 169, 183, 186; – in off. mat., I, 193; - in mysteriis, II, 27, 28; – in baptismo, II, 100; - in off. defunctorum, II, 131.
kurrāḥā, « cella »: terminus musicus qui videtur significare vocis modulationem protractam in fine cantus, I, 165, 169.
lākhū-Mārā, « tibi Domine », responsorium ita incipiens: adhibetur in off. vesp., I, 126, 132 seqq.; – in off. mat., I, 193; - in mysteriis, II, 6, 10, 11; - in baptismo, II, 101.
lampades (κανδήλη) lavandae pridie festivitatis, I, 108; II, 36; - in media abside suspensae, I, 109; v. *lumina*.
lectores (qārōyē) mystice signi-gnificant tertiam angelorum ecclesiam et manent in qesṭrōma, I, 120; – legunt legem et prophetas, II, 12, 13.
lectiones (qeryānē) quattuor fiunt in missa, sc. (1) legis, II, 12, 13; – (2) prophetarum, II, 13, 14; – (3) apostoli, II, 14, 16; - (4) evangelii, II, 20 seqq.; - in baptismo leguntur apostolus et evangelium, II, 84, 100; - in off. defunctorum leguntur secundum gradum defuncti, II, 129; – non leguntur lex et prophetae in mysteriis sabbati (sancti?) aut in baptismo, II, 84.
litania: v. *kārōzūthā*.

luminum varia genera adhibentur in officiis, quae vocantur generaliter « luminaria » (n a h h ī r ē), II, 85; - memorantur etiam lanternae (n a ph t ē r ā = λαμπτήρ), II, 9; - cerei (κηρωτός), II, 9, 92; - lampades (λαμπάς), II, 11; - candelabra (m ĕ n ā r t ā, plur. m ĕ n ā r ā th ā) ad portam absidis ponuntur, II, 11; - qandēlā (κανδήλη) est lampas suspensa (v. *lampas*).

Lucas evangelista, comes Cleophae (Luc., xxiv, 18), I, 69, 74 (eadem traditio occurrit in *Homiliis* Narsai: ed. Mingana, vol. I, p. 291, l. 8).

madhrāšā, hymni genus a mulieribus cantandi, II, 125, 129, 132.

ma'pĕrā, « pannus » albus quo obtegitur caput episcopi baptizantis, II, 93 (id quod *sudarium*. q. v.).

Mariae, B. V., commemoratio, II, 115-117.

marmīthā (plur. m a r m ĕ y ā th ā): psalterium dividitur in lx marmīthas, I, 94 seqq.; - dicuntur marmīthae in off. vesp., I, 125 seqq.; - in off. noct., I, 159 seqq.; - in mysteriis, II, 6-8, 46; - in consecratione ecclesiae, II, 111. [Praeter usum technicum significatio vocis manet obscura].

matutinum officium (ṣ a ph r ā), I, 106, 172 seqq.

matrimonium, quomodo celebretur, II, 141 seqq.

Memnon, episc. Ephesinus, I, 115.

mēmrā, « sermo »: hymni genus in off. mat. a mulieribus cantandi, I, 113; - a viris cantandi, I, 171; II, 135.

menses anni, quid significent, I, 25, 26.

mĕšīḥūthā, « unctio » totius corporis in baptismo, II, 96-99; - non a sacerdote facta sed ab aliis, II, 97; - formula unctionis, II, 98.

metropolitanus (μετροπολίτης), I, 115, 116, 119; - nomen significat « caput sociorum eius », I, 185.

Michael: v. *custos ordinis*.

monachi: quomodo officia persolvant, I, 169, 178-181; communicant post off. vesp., I, 179, 180.

mulieres cantant in officio, I, 111, 112, 113, 163, 166, 169, 171, 183, 185; II, 125, 126, 127; - portam mulierum claudunt, II, 28, 31, 73.

musica ars: septem cantiones vel toni describuntur, I, 167-169. v. *kurrāḥā*, *qālā*, *qīntā*.

mysteria (r ā z ē): explicatur vox, II, 6; - qua hora celebranda in dominicis et festis, I, 106, 107; II, 5, 6; - qua hora in feria quinta maioris hebdomadae, I, 52; II, 6; - in sabbato sancto, II, 6, 84, 85; - in ieiunio celebrantur « sine consecratione », II, 67, item in commemoratione defuncti, II, 131; - celebrantur post baptismum, II, 101, 105; - et in consecratione ecclesiae, II, 111. v. *eucharistia*.

Nathaniel: fabula de eo, I, 45.

nativitas Domini fuit die 25ª decembris, I, 35; - festum nativitatis, I, 185; II, 76.

navis ecclesiae: v. *templum*.

Nero, I, 102.

Nestoriani: auctor de sua secta hanc appellationem usurpat, I, 86, 133.

Nestorius, I, 103, 115, 149; - partes ecclesiae ordinavit, I, 90; - exulat in deserto Oasis, I, 104; - eius

liturgia, I, 104; II, 47 not. 4, 51 not. 2, 59, 69 not. 3, 70.

Nicaena synodus, I, 19, 51, 103.

nocturnum officium (l ē l y ā), I, 106, 159 seqq.; - variis modis agitur, I, 160; - quomodo in festis agatur, I, 182-184.

Noe: fabula de eo, I, 111.

nuptiae, II, 141 seqq.

Oasis, I, 104.

obsignatio: v. *ḥūttāmā*.

officia (tešmĕšāthā, sing. tešmeštā): quot agenda quotidie, I, 106-108; - tria officia horalia in quadragesima agenda, I, 107; - quomodo officia in monasteriis agantur, I, 169, 178 seqq. v. *completorium*, *matutinum*, *nocturnum*, *vespertinum*.

oleum (m e š ḥ a): unum genus olei in baptismo adhibendum, II, 95, 98; - sine invocatione s. Spiritus consecratur, II, 96; - adhibetur in consecratione ecclesiae, II, 113. v. *ḥuttāmā*, *mĕšīḥūtha*, *rušmā*.

'ōnīthā (plur. 'ō n y ā th ā), « responsorium »: hymni genus in omnibus officiis adhibitum: in off. vesp., I, 131, 143, 160; - in off. noct., I, 162, 166, 179, 182, 186, 191, 192; - in off. mat., I, 173, 175; - in officiis feriarum, I, 176; - in mysteriis, II, 9, 33; - in baptismo, II, 90, 104, 131; - in consecr. ecclesiae, II, 112, 114; - in off. defunct., II, 126-128; - resp. « absidis » vel « throni », II, 9; - resp. « martyrum », I, 153, 154; - resp. « mysteriorum », I, 190; II, 33 seqq., 131; - resp. « resurrectionis », II, 86; - resp. « sicut incensum », I, 131. v. *lākhū-Mārā*.

orarium ('o r ā r a), « stola », geritur in manu (i. e. cubito) a lectore, II, 12; - in humero a diacono, II, 16.

oratia dominica: quando dicenda, I, 121, 123, 125, 153; II, 82, 83. v. *Timotheus*.

ordines ecclesiastici: quid mystice significent, I, 113-120; - quot in ecclesia, I, 119; - omnes ordines Dominus ipse fungendo instituit, I, 113-116; - similiter apostoli omnibus ordinibus functi sunt, I, 116; - singulorum ordinum nomina explicantur, I, 185. v. *custos ordinis*.

ostiariae, II, 31.

paenula (ph a i n ā = φαινόλιον) geritur a presbytero evangelii lectore, II, 20.

panis eucharisticus: non praescripsit Išō'yabh quomodo coquendus sit et parandus, II, 36.

paranymphus et paranympha (šōšbīnā et šōšbīntā), qui sponso et sponsae assistunt in nuptiis, II, 141 seqq.; - ictibus feriuntur, II, 141, 143.

pascha: quo die a Domino celebratum, I, 64, 65; - feria quinta maioris hebdomadae vocatur « pascha », I, 51, 52; II, 6.

patena (p ā th ō r ā, ad verbum « mensa »), II, 73, 80.

patriarcha (πατριάρχης), idem ac catholicus inter Nestorianos, I, 115-119; - quattuor patriarchae olim fuere, I, 119; - explicatur nomen, I, 185.

Pauli commemoratio: v. *Petrus*.

periodeutes (περιοδευτής) constituitur ab episcopo sine manus impositione, I, 114; - nomen « visitator » sonat, I, 185.

pethgāmā, « verbum », « responsum »: plerumque significat

« versus » psalmi aut certe de vetere testamento in hymnis, antiphonis, etc., II, 18, 76, 77, 78 et passim.
Petri et Pauli commemoratio, II, 115, 120.
Petrus Fullo verba « qui crucifixus est pro nobis » in hymnum trisagium invexit, I, 150.
Phasael, filius Antipatris, I, 39.
Pheroras, filius Antipatris, I, 39.
Pīrām Šābōr, rex Persarum qui magos in Iudaeam misit, I, 44.
Pompeius, I, 39.
portae ecclesiae, I, 90, 93; II, 28, 31, 32, 73; - portae absidis, vel « altaris », maior et minor, I, 135; II, 9, 14, 15, 17, 31, 33, 35, 40, 81, 112; - porta bematis, I, 91; II, 16, 17, 19: - porta diaconici, II, 17, 35 (= porta absidis minor); - porta mulierum, II, 28, 73; - portae in transitu (š ĕ q ā q ō n ē) inter bema et qestrōmā, I, 91; v. etiam delineationem ecclesiae, I, 196.
presbyter (q a š š ī š ā), I, 114, 115, 119 et passim; - evangelium legit, II, 20, 24 seqq.
processio (z ā u ḥ ā) ministrorum de abside ad bema, I, 135; II, 9: - evangelii de abside ad bema, II, 17: - evangelii de bemate in absidem, II, 33-36; - in baptisterium, II, 90; - ad atrium (d a r ĕ th ā) ecclesiae in dominica resurrectionis, II, 85-87; - ad atrium in baptismo, II, 103.
Proclus, presb. Byzantinus, I, 150.
Protonice, Claudii uxor, prima crucem Domini invenit, I, 85.
psalmi: quid singuli mystice significent, I, 95 seqq.
psalterium: v. *David*.
puḥrā, « epulae », « symposium », domi habitum post missam, II, 83; v. *convivium*.
pulpitum: v. *bēth qārōyē*.
purificatio B. V. Mariae, sive « ingressus Domini nostri in templum », commemoratur a Chalcedonensibus, non a Nestorianis, I, 66, 67.
puršānā, « distinctio »: id videtur esse quod « eulogia », sc. panis benedictus post missam distribuendus, II, 83.
qālā, « vox », « tonus » seu modus musicus, I, 159, 162, 163, 165, 184; II, 7, 46: id videtur significare quod et *qīntā* (q. v.). v. *cantus vigiliae*.
qestrōmā (κατάστρωμα), ecclesiae pars extra absidem sita, ubi manebant lectores et chorus, I, 91, 196; II, 11, 39, 109, 111.
qīntā (plur. q ī n ā th ā), « cantio »: idem, ut videtur, ac qālā (« tonus »), nam prope eadem dicuntur II, 17 de septimo tono quae dicuntur I, 169 de septima cantione: occurrit praeterea vox, I, 112, 126, 132, 142, 153, 161, 162, 164, 165, 171, 182, 186, 191, 193; II, 13, 80, 114; - septem cantionum modulationes describuntur, I, 167-169.
qudhšā, « sacramentum », communio, I, 90; II, 70.
qurrābh qurbānā, « praesentatio oblationis »: ea liturgiae pars quae « anaphora » vocatur, II, 45 not. 2, 47 not. 4, 49, 135 notae 1 et 2.
responsorium: v. *'ōnīthā*, *'unnāyā*.
resurrectio mortuorum, qualis futura sit, I, 74-78.
Romaniae terra, i. e., ut videtur, imperium Romanum, I, 90.
rušmā, « signatio » baptismalis.

II, 30, 95; - prima signatio cum oleo, II, 96-99; - uno digito in fronte fit, II, 96, 98; - formula qua confertur, II, 98.

sacramentum : v. *qudhšā*.

« *sanctum sanctis* » (qudhšā lĕqaddīšē), formula liturgica explicatur, II, 69, 70.

Sapor, Persarum rex, I, 154; II, 118.

semantron (nāqōšā, « percussor », i. e. crepitaculum), I, 109; II, 36; - fabula de eius origine, I, 111.

septuaginta discipulorum commemoratio, II, 20.

šĕqāqōnē, « transitus » inter absidem et bema, I, 91, 196; II, 131, 132.

Severiani, i. e. monophysitae Severi sequaces, I, 150; - exaltationem s. Crucis die 14ª septembris commemorant, I, 86.

Severus, episc. Antiochenus, II, 62.

signatio : v. *rušmā*.

Simeon martyr, a Sapore interfectus, II, 118.

sōghīthā, rythmus plerumque in forma dialogi : canitur in atrio ecclesiae in dominica resurrectionis, II, 85, 86.

sponsores (ʿarrabhe) in baptismo, II, 89, 90, 99; - explicatur nomen, II, 91.

statio (ʾesṭaṭiyōna): cantus in baptismo adhibitus, II, 100.

Stephani, sancti, commemoratio, II, 115, 120.

stropha : v. *baitā*, *tarʿā*.

subdiaconus (ὑποδιάκονος), I, 108, 114, 116, 120; - subdiaconi portas claudunt, II, 28, 32, 73; - extra absidem communicant, II, 71; - nomen significat « pars diaconi », I, 185.

sudarium (suddārā) album quo obtegitur caput episcopi baptizantis, II, 93; - deponitur quando ep. missam celebrat post baptismum, II, 104, 105; - sudaria baptizandis imponuntur, II, 99; - sudaria (mandīlā = mantele) ad abstergendas manus, II, 34. v. *maʿpĕrā*.

surgādhā, « linea » : significat cyclum lunarem XIX annorum, I, 19 et passim. Vox ubique « calendarium » redditur, quia « cyclus » (gīghlā) pro cyclo solari usurpatur.

šurrāyā, « initium » : (1) initia quattuor ecclesiastici anni temporum, I, 23; - (2) cantus quidam psalmorum versiculis constans : adhibitur in off. vesp., I, 136 seqq.; - in mysteriis, II, 12, 14; - in baptismo, II, 94, 99, 104; - in consecr. ecclesiae, II, 112; - in officio defunctorum, II, 126 seqq.; - explicatur vox, I, 137.

Synodus apostolorum : sub hoc titulo citatur *Doctrina apostolorum syriaca* (ed. CURETON, *Ancient Syriac Documents*), I, 33, 70. v. *Ephesina*, *Nicaena*.

tarʿā, « porta » : terminus poeticus stropham significans, II, 18, 19, 79.

templum (haikla), navis ecclesiae, I, 91 et passim.

tešbōḥtā (plur. tešbĕḥatha), « laus » : hymnus in off. noct. recitandus, I, 163, 166, 169, 183, 185, 186; - in completorio, I, 170; - in off. mat. I, 175; - in officiis ferialibus, I, 176; - in mysteriis, II, 79; in off. defunctorum, II, 125.

Theodoretus, I, 59.

Theodorus Mopsuestenus, a Nestorianis « Interpres » cognomina-

tus, II, 104; - eius liturgia, II, 47 not. 4, 51 not. 2, 59.

Theodosius II, imperator Romanus, I, 103, 149.

thuribulum, in off. vesp. adhibetur, I, 135; - in off. noct., I, 162; - in off. mat., I, 173; - in mysteriis, II, 20, 21, 50; - in baptismo, II, 93; - quomodo tractandum, I, 135, 136; II, 22, 23.

Timotheus I, catholicus, II, 3; - quae de oratione dominica constituerit, I, 121, 125, 153; II, 82, 83.

Trinitas sancta: doctrina de Trinitate, I, 174. v. *hypostasis*.

trisagion: hymnus « Sanctus Deus », in off. vesp. dicendus, I, 149, 150; - in off. mat., I, 175, 181, 194; - in mysteriis, II, 6, 11, 28; - in baptismo, II, 101; - fabula de eius institutione, I, 149, 150. [Similis traditio invenitur in *Interpretatione* Abrahae Bar Lipheh (II, p. 153): utriusque fabulae origo invenitur in Nestorii apologia quae inscribitur *Liber Heraclidis* (ed. BEDJAN, p. 498-500)].

tunica (k ō t t ī n ā), vestimentum diaconorum, II, 20. [Vox semitica, nec e gr. χίτων derivanda].

turgāmā, « interpretatio »: idem ac 'ā m ō r ū th ā (« homilia »), II, 26 not. 4.

unctio: v. *mĕšīḥūthā*.

'unnāyā, « responsum »: hymni genus, in off. vesp., I, 142; - in off. mat., I, 171, 194; - in mysteriis, I, 190; II, 75, 77; - in off. defunctorum, II, 128.

vela (βῆλον) sanctuarii in porta absidis suspensa, II, 9, 10, 32, 37, 83, 90, 108, 111, 114.

velamen (ś ō š e p ā) mysteriis obductum, II, 38.

versiculus: v. *baitā*, *pethgāmā*.

versus: v. *pethgāmā*.

vespertinum officium (r a m š ā), I, 106, seqq.

vestimenta cleri, I, 120. v. *orarium*, *paenula*, *sudarium*, *tunica*.

vigilatores (š a h r ē, vel š a h h ā r ē) cantores quidam, qui et caeci dicuntur esse, II, 77, 131.

Zachai sacerdos, Zachariam prodidit Herodi, I, 44.

Zacharias, interfectus ab Herode, « inter gradus et altare », I, 45.

zummārā, « hymnus » vel « cantus » post lectionem apostoli, II, 18; - adhibetur in baptismo, II, 85; - in off. defunctorum, II, 125, 130.

II.

Index Nominum et Rerum

quae in *Interpretatione Abrahae Bar Lipheh* occurrunt.

ablutio manuum in missa, II, 161.
Actus apostolorum leguntur cum vetere testamento, II, 158.
Anastasius, imperator Romanus, verba « qui crucifixus est pro nobis » iussit dici in hymno trisagio, II, 154.
Antichristus, seu « filius perditionis » II, 157.
apostolus legitur, II, 158.
basilike, responsorium sic vocatum, II, 149. 155.
Basilius, rex, II, 149, 155.
bema, II, 158, 159, 160, 161.
canon (κανών): responsorium lākhū-Māra « canon » vocatur, II, 152; - hymnus trisagius ita vocatur, II, 153, 155.
catechumenorum expulsio, II, 160, 161.
cathisma, II, 155.
crux adhibetur in officio mysteriorum, II, 158, 159, 160, 161.
Cyrillus, Alex., II, 153.
diptycha, II, 163.
evangelium processionaliter defertur ad bema ibique legitur, II, 159.
homilia: v. *turgāmā*.
imago (εἰκών) Christi adhibenda cum cruce et evangelio quando mysteria consecrantur, II, 161.
impositio manus: oratio quaedam, II, 159.
incensum, II, 151, 158, 159.
Interpres: v. *Theodorus*.
invocatio sancti Spiritus, cfr. II, 164.
kārōzūthā, « proclamatio » diaconi, II, 164: - litania, II, 152, 153, et fortasse 159.
lākhū-Mara, « tibi Domine », responsorium quoddam, II, 152, 155, 158.
lampades, II, 151.
lectiones scripturae, quinque in liturgia, sc. lex, prophetae, actus apostolorum, apostolus, et evangelium, II, 158-159.
litania: v. *kārōzūthā*.
lumina, II, 158.
marmīthā, II, 151, 157.
responsorium (ʿō n ī th ā), II, 155, 158, 161.
responsum (ʿu n n ā y ā), II, 165.
semantron (n ā q ō š ā), II, 156-157.
stationes, II, 158.
šurrāyā, II, 152, 155.
tešbōḥtā, « laus », hymni genus, II, 155, 166.
Theodorus Mopsuestenus, « Interpres », II, 156, 165.
Theodosius magnus, II, 153.
Theodosius secundus, II, 153.
trisagion, II, 155, 158; - fabula de institutione eius, II, 153-154.
turgāmā, « interpretatio »: homilia (vel saltem hymnus loco homiliae) post evangelium, II, 159.
vela sanctuarii, II, 151, 154, 157.
velamen (š ō š e p a), quo operiuntur mysteria, II, 161.
veste serica sacerdos induitur, II, 159.
zummārā, hymnus inter lectiones apostoli et evangelii canendus, II, 159.

Corrigenda in versione latina:

Vol. I:

P. 26,12 *pro* quod *lege* quando. — *passim inter* pp. 37,10 *et* 46,1 *pro* Elizabeth *lege* Elisabeth. — p. 38,6 *pro* Iorum *lege* Ioram. — p. 49,33 et p. 50,20 *pro* Satanus *lege* Satanas. — p. 53,28 *pro* Bethania *lege* Bethaniae. — p. 56,3 *pro* Iešūʿ *lege* Išōʿ. — p. 56,23 *pro* foris *lege* foras. — p. 62,1 *pro* « Ubi. *lege* Ubi. — p. 72,15 *pro* e *lege* et. — p. 80,18 *pro* flatus *lege* fletus. — p. 84,18 *pro* septembri *lege* septembris. — p. 147,10 *pro* orationes *lege* orationibus. — p. 153,1 *pro* loeum *lege* locum. — p. 186,1 *pro* santae *lege* sanctae. — p. 190,11 *pro* ex Ḥudhra *lege* ab extra Ḥudhram, *vel* seorsum ab Ḥudhra (cfr. text. vol. II, p. 133,12).

Addenda in textu syriaco.

In apparatu critico hae lectiones codicis A addendae sunt:

Vol. I:

p. 19,4 ܐܝܕܘܪ] ܐܝܕܘܕ A.

Vol. II:

p. 11,7 ܘܐܬܝܕܥ] ܕܐܬܝܕܥ A (recte, ut videtur).
p. 18,1 ܕܝܢ ܒܩܘܒܠܐ] ܕܝܢ . ܒܩܘܒܠܐ A (recte).
p. 40,10 ܩܐܡ ܐܦ ܗܘ .] ܩܐܡ . ܐܦ ܗܘ A (recte).
p. 42,6 ܠܟܪܝܗܐ] ܠܟܪܝܗܐ ܒܠܗ ܘܟܪܝܗܘ ܠܒܢܝܐ ܕܝܢ܆ ܒܬܪܟܢ A (recte).
p. 42,19 ܘܡܫܒܚܝܢ] ܘܡܫܝܚܝܢ A.
p. 46,11 ܕܒܟܝܢ] ܕܟܝܢ A.
p. 50,11 ܦܪܒ] ܩܪܒ A.
p. 56,9 ܕܒܪܝܬܐ] ܘܒܪܝܬܐ A (recte).
p. 70,25 ܘܒܒܠܥܐ] ܕܒܒܠܥܐ A (recte, ut vid.).
p. 80,2 ܠܬܪ̈ܒܐ] ܠܬܪܒܐ A.
p. 80,4 ܬܪ̈ܒܐ] ܬܪܒܐ A.
p. 83,17 ܐܘ ܕܫܘܠܡܐ] ܘܕܫܘܠܡܐ A.
p. 90,28 ܠܡܫܘܚܒܬܐ] ܠܡܫܘܬܒܐ A (recte, ut vid.).
p. 100,16 ܦܠܓܡ] ܦܠܓܐ A (recte).
p. 122,4 ܡܬܒܪܝܢܐ] ܡܬܪܒܝܢܐ A (male: cfr. p. 121,26).
p. 134,26 ܠܡܫܒ̈ܚܢܐ] ܠܡܫܝܚܢܐ A (recte).
p. 136,23 ܕܡܬܦܠܓܢ] ܕܡܬܦܠܓܠܠ A (recte).
p. 143,26 ܐܝܕܪ̈ܐ] ܐܝܕܪܐ A.

p. 152,12 ܐܬܦܪܣ] ܐܬܦܪܣܘ A.

p. 156,19 ܡܬܦܪܣܝܢ ܘܡܠܗܘ̈ܬܐ] ܡܬܦܪܣܝܢ ܕܡܠܗܘ̈ܬܐ A (recte).

[*De his omnibus lectionibus ratio habita est in reddendo latine textu*].

CORRIGENDA IN TEXTU SYRIACO:

VOL. I:

p. 29, lin. 13 *pro* ܣܘܟܪ̈ܬܐ *lege* ܣܘܟܪܬܐ.

p. 56,27 *pro* ܘܪܦܬ *certo coniciendum est* ܘܪܦܠ.

p. 80,4 *pro* ܐܪܡܠܘ̈ܬܐ *lege* ܐܪܟܡ̈ܬܐ.

p. 111, not. 1 *pro* locus corruptus videtur, *lege* tria verba haec e margine irrepsisse videntur.

p. 127, not. 4 *pro* ܕܣܘܟܠܗ *lege* ܕܣܘܟܠܗܘܢ.

p. 192,7 *pro* ܡܠܕܝܢܚܐ *lege* ܡܕܝܢܚܐ.

p. 193,3 *pro* ܒ ܪܒܐ *lege* ܒܣܪܒܐ.

p. 204, not. 2 *pro* ܐܟܠ (?) *lege* ܐܒܠ.

VOL. II:

p. 2,19 *pro* ܗܪ *lege* ܗܢܘ.

p. 31,1 *ante* ܗܟܢ *insere* [ܡܢ].

p. 38 not. 1 *pro* ܡܢܟܠ *lege* ܡܬܟܠ.

p. 50,1 *pro* ܟܠܝܠܬ *lege* ܟܠܠܝܬ.

p. 52,21 *pro* ܦܝܣܬܗ *lege* ܦܝܣܬܗ̇.

p. 72,10 *pro* ܕ ܟܢ *lege* ܕܟܢ.

p. 90,3 *pro* ܕܙ̈ܢܝܐ *lege* ܕܙ̈ܘܢܝܐ.

p. 91,5 *pro* ܕܢܒ̈ܘܗܝ *lege* ܕܢܒܪ̈ܘܗܝ.

p. 93,22 *pro* ܗ̇ܝ *lege* ܗ̇ܘ.

p. 123,17 *pro* ܥܡܡ̈ܢܐ ܪܒ *lege* ܥܡܡ̈ܢܐ ܐܪܒ.

p. 128 *dele* l. 4.

p. 135,19 *pro* ܒܟܣܝܐ *lege* ܒܟܣܝܢ.

p. 140,16 *pro* ܠܠ *lege* ܠܟܘܬܐ.

p. 140, not. 1 *pro* codd. *lege* cod.

p. 141, not. 2 *pro* ܒܘܝܬܐ .... ܒܗ̇ *lege* ܒܘ̈ܝܬܐ .... ܒܗܘܢ.

p. 141 *dele* not. 1.

p. 154,21 *pro* ܘܢܣܒܪ̈ܐ *lege* ܘܢܣܒܪܐ.

p. 157,18 *pro* ܒܣܒܘܪܬܐ *lege* ܒܣܒܘܪ̈ܬܐ.

p. 157, not. 1, l. 1 *pro* ܢܣܒܘܒ *lege* ܒܣܒܘܒ.

p. 159,10 *pro* ܠܟܠܝܢ *lege* ܠܟܠܬܐ.

p. 166,13 *pro* ܡܦܝܢܬܐ *lege* ܡܦ̈ܢܬܐ.

p. 177,6 *pro* ܘܬܡܪ (Cod.) *expectares* ܟܠܡܬ.

INDEX TOMI XCII

Anonymi Auctoris Expositio officiorum
(*continuatur*)

Praefatio editoris . . . . p. 1

Tractatus IV . . . . » 5
Tractatus V . . . . » 87
Tractatus VI . . . . » 106
Tractatus VII . . . . » 123

Abrahae bar Lipheh Interpretatio officiorum.

Praefatio editoris . . . . p. 147

Interpretatio officiorum . . . . » 151

Index Nominum et rerum in Anonymi Expositionem . . . » 167

Index Nominum et rerum in Abrahae Interpretationem . . » 177

Corrigenda in versione latina . . . . » 179
Addenda in textu syriaco . . . . » 179
Corrigenda in textu syriaco . . . . » 180

ܫܘܬܦܘܬܢ ܕܝܢ ܕܒܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܫܘܬܦܘܬܐ ܗ̇ܝ
ܕܗܘ̇ܝܐ ܠܢ ܒܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬ ܫܡܝܐ܀ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܢ
ܕܪܫܗ̇ ܡܢܢ ܢܣܒ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܗܘ̇ܝܐ
ܒܡܠܟܐ ܕܒܬܪ ܟܝܢ ܒܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ. ܐܝܟ ܕܠܡܠܟܐ
ܫܡܝܢܐ ܕܒܗ ܢܦܩܐ ܒܠܗ ܡܘܠܕܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܠܡܫܒܚܘ.
ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܬܪ̈ܡܪܡܝܢ ܘܡܒܪܟܝܢܘܬܗ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ܀ ܝܠܘܬܐ ܗ̇ܝ ܕܪܘܫܡܐ ܕܝܠܝܕܐ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ
ܟܠ ⌈ܒܡܟܐ ܠܒܘܕܝܐ܀ ܗ̇ܝ[1] ܒܘܪܟܬܐ ܕܒܢܝ ܡܢܢ
ܠܫܠܝܚ̈ܘܗܝ ܒܒܪܟܐ ܕܒܗ ܐܫܬܠܡ ܠܫܡܝܢܐ܀ ܒܘܪܟܬܐ
ܕܝܢ ܬܘܒ ܕܡܒܪܟܝܢ ܒܗܘܢܐ ܠܒܪܟܐ ܒܪ ܦܐܝܩ ܒܠ
ܐܣܟܡܘܬܐ ܕܬܪܒܐ ܕܒܗ ܡܘܪܫܐ. ܐܝܟ ܡܟܝܫܘܬܐ
ܕܟܝܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܡܘܪܫܐ. ܕܒܠ ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ ܒܬܪ
ܕܫܠܡ ܡܢܢ ܠܫܡܝܢܐ܀ ܐܦ ܓܝܪ ܫܠܡܐ ܕܡܗܝܡܢ
ܠܣܗ̈ܕܐ ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܩܘܒܠܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܐܝܟ ܣܝܡܘܬܐ ܗ̣ܘ
ܡܕܝܫܬܐ ܗ̇ܝ ⌈ܕܒܗ̇[2] ܡܬܚܣܝܢ ܬܘܒ ܒܗ ܣܗ̈ܕܐ ܐܝܟ
ܡܕܒ̈ܚܐ. ܘܒܠܝ ܡܬܬܠܒܫܝܢ ܒܪܫܐ ܕܒܕܬܐ ܘܒܡܒܪܐ
ܕܝܢ ܒܗܬ ܡܬܢ̈ܬܐ ܡܢܢ ܢܣܒ ܡܫܝܚܐ܀
ܐܝܟܐ ܕܠܝܬ ܫܝܢܐ ܕܝܢ ܡܪܝܒܐ. ܐܦܠܐ ܐܠܗܐ ܐܝܬ
ܬܡܢ܀ ܠܐ ܬܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܫܡܫ ܢܦܫܗ.
ܕܠܐ ܚܠܦ ܡܫܡܫܘܬܐ ܪܡܘܬܐ ܬܐܠܦ܀ ܡܟܐ ܕܚܝܝܬ
ܠܬܪܝܢ ܒܢ̈ܫܐ ܕܩܝܡܝܢ ܚܘܒܐ ܠܘܬ ܣܗ̈ܕܐ. ܕܒ ܕܒܠ ܚܙ
ܡܢܗܘܢ ܠܝܚܝܕܐ ܕܢܒܪܗ ܡܒܪܪ܀ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܠܐ ܦܠܚܝܢ
ܢܘܩܪܐ ܐܢܬܘܢ ܠܗܝ ܕܗܢܐ ܠܗܘܢ܀

[1] Sic cod.; lege : ܠܒܘܕܝܐ ܕܗ̇ܝ . ܒܡܟܐ. — [2] Cod. ܕܒܗ.

ܫܒܬܐ ܐܪܐ ܗܘ ܫܠܡܐ ܕܝܗܒ ܡܢ ܠܒܢ̈ܝܐ
ܘܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܟܕ ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ܀ ܟܕ ܒܬܪ ܐܪ̈ܒܥ
ܒܗܢܐ ܡܘܕܥܐ ܠܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܐܬ̈ܐ ܒܫܠܡܘܬܐ܀ ܗܕܐ
ܦܫܩܗ ܡܦܫܩܢܐ. ܘܠܐ ܡܡܪܚܝܢ ܕܒܠܝܗ ܢܐܡܪ.
ܡܫܒܠܠܝܢ ܕܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ ܒܝܕ ܬܘܕܝܬܐ. 5
ܐܡܪܝܢ ܚܕ ܐܒܐ ܡܪܝܐ. ܚܕ ܒܪܐ ܡܪܝܐ. ܚܕ
ܪܘܚܐ ܡܪܝܐ. ܗܕ ܒܝܕ ܗܕܐ ܡܘܕܝܢ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܡܫܬܐ. ܠܘ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܗܝ ܕܡܢ̈ܝܢܐ. ܕܡܢܝܢ ܚܕ
ܠܬܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܠܬܠܬܐ ܐܠܐ ܚܕ ܚܕ ܚܕ܀ ܡܫܬܡܠܝܢ
ܕܝܢ ܒܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܥܠܡ 10
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ܀ ܡܘܕܝܢ ܒܝܕ ܗܕܐ. ܕܥܠܬܐ ܕܥܠܡܝܢ
ܦܬܟܪ̈ܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܒܝܢܐ ܦܓܪܐ ܘܡܫܒܚܢܐ
ܕܡܬܬܘܕܐ. ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܠܝܢ
ܗܟܝܠ ܐܡܪܝܢ ܒܗܕܐ ܫܒܬܐ ܠܒܗܘܢܐ ܕܡܠܬܗ
ܕܡܪܢ ܕܐܡܪ ܠܫܠܝܚܘ̈ܗܝ، ܦܘܩܘ ܗܟܝܠ ܬܠܡܕܘ 15
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ. ܘܐܥܡܕܘ ܐܢܘܢ ܒܫܡ ܐܒܐ
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ܀ ܗܝ ܕܝܢ ܕܐܡܪܝܢ. ܕܢܝܚܬ
ܘܒܗܘܢܐ. ܐܪܐ ܬܫܡܫܬܐ ܘܗܘ̈ܠܠܐ ܕܒܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܫܠܘܬܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܟܠ ܐܦ̈ܩ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܐܣܬܒܪܬ ܒܡܫܝܚܐ܀ ܕܡܘܕܥܢܐ ܕܝܢ ܢܦܩ ܡܘܕܥܐ 20
ܐܪܐ ܗܝ ܕܗܘܝ ܚܕ ܢܦܩ ܬܟܘܡܪܐ ܕܒܗܢܐ ܩܐܡ
ܒܦܠܚܢܗ. ܕܗܘ ܒܝܕ ܕܒܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܕܡܝܢܬ ܒܝܕ
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ[1] ܢܦܩ ܬܪܦܝܬܐ ܕܠܐ ܡܫܝܚܘܬܐ.
ܘܗܕܝܢ ܗܦܟ ܕܬܠܝܗ ܠܐܫܝܬܐ. ܘܠܝܬ ܠܡܕܒܪܢܘ
ܠܡܗܡܢ ܡܘܕܥܐ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܟܠܒܕ ܐܫܝܬܐ ܕܩܐܡ 25
ܒܦܠܚܢܐ ܕܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܠܐܫܝܬܐ ܕܝܢ ܗ̣ܘ ܡܡܘܕܥܢܐ
ܢܦܩ. ܠܬܫܘܬܐ. ܕܗܝ ܕܗܦܟܐ ܟܕ ܡܢ ܒܡܫܝܚܬܐ.
ܕܗܘ ܠܥܠܡ ܢܦܩ ܠܐ ܡܫܝܬܘܬܐ ܗܝ ܕܡܬܒܪܐ܀

[1] Videntur post haec desiderari aliquot verba, fortasse per homoeoteleuton omissa, ut haec : ܢܦܩ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܒܗܢܐ ܗܘ ܡܕܡܐܝܬ.

ܒܒܝܬܐ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܫܦܝܐ ܒܢܘܗܪܐ ܘܒܫܠܝܐ. ܒܡܕܒܪ̈ܢܘܬܗܘܢ[1]
ܕܢܠܦܘܢ ܕܠܐ ܙܘܥ ܕܒܕܒܢܐ ܗܢܐ. ܕܡܠܐ ܕܫܠܝܐ ܒܫܠܝܐ
ܫܡܝܢܐ ܢܐܡܪ ܡܠܦ̈ܢ. ܐܠܐ ܒܫܠܝܐ ܟܠܗ ܠܒܐ܀
ܗܘ ܕܝܢ ܕܟܠܗ ܒܒܝܬܐ. ܐܒܝܕܐ ܦܓܪܐ ܒܗܝ ܒܗܢܐ
ܒܕܒܢܐ ܕܢܘܣܦܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܒܝܬܗ ܕܒܗܢܐ ܟܠܡ 5
ܒܬܒܫܦܝܢ ܕܬܐܬܐ ܠܡܒܘܬܐ ܕܢܘܣܐ ܕܡܘܕܫܐ
ܘܬܟܒܘܪ ܘܬܫܬܒܠܐ ܠܐܕܪܐ ܡܕܪܫܐ܀ ܬܘܒ ܐܝܟ
ܕܠܐܘܡܪܐ ܕܒܐܬܬܗ̇ ܕܦܠܓܘܬܐ ܒܪܚܝܢ ܘܡܦܪܕܝܢ܀
ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܟܐ ܕܡܪܐ ܒܗܢܐ ܠܢܘܗܪܐ ܘܡܪܘܚܐ. ܡܒܗܦ
ܦܓܪܐ ܠܕܡܟܐ ܘܕܡܟܐ ܠܦܓܪܐ. ܐܙܝ ܡܬܗܦܟܢܘܬܗ 10
ܕܢܦܫܗ ܕܢܫܘܒ ܕܠܟܘ ܦܓܪܗ. ܘܡܢܝܚܘܬܗ ܕܗܝܡ ܒܝܬ
ܡܠ̈ܬܐ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܬܪ ܡܟܝܢܘܬܐ ܕܦܠܓܘܬܐ ܠܐ
ܬܘܒ ܪܕܝܦ ܒܗܢܐ ܥܠ ܐܘܪ̈ܚܐ ܝܠܝܕܐ. ܥܠ ܕܐܬܦܠܓܪܘ
ܐܘܪ̈ܚܐ ܒܡܬܪܚܡܢܘܬܗ ܕܡܘܬܐ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܕܒܢܐ
ܗܢܐ ܡܪܚܡܝܢ ܒܫ̈ܡܝܐ ܒܗ ܡܕܒܪܢܐ ܥܠ ܕܐܫܬܪܝܬ 15
ܡܬܚܠܠܘܬܐ ܗܘ ܕܡܬܦܠܠܬܗ̇ ܗܘܝܬ ܚܘܦܠܬܐ܀ ܗܘ
ܕܫܒܩܐ ܒܢܘܗܪܐ. ܒܠܡ ܒܕܠܝܬܐ ܘܫܪܒܐ. ܒܠ ܪܒܘܬܗ
ܘܡܬܟܠܢܘܬܗ ܕܐܘܪܚܐ ܡܠܦܐ ܠܡ ܒܗܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܡܒܝܠ
ܢܦܘܪ ܟܠܝܡܟܐ ܘܒܡܟܪܐ ܐܝܟ ܠܒܗܫܐ ܕܒܝܢܗܘܢ.
ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܒܦܓܪܗ ܘܡܟܗ ܕܡܫܝܢܐ. ܗܘ ܕܒܫܘܠܡܐ 20
ܕܒܪܘܘܬܐ ܐܡܪܝܢ ܡܪܝܐ ܢܦܫܐ ܚܦܝܛܐ ܘܫܪܒܐ.
ܒܠ ܕܒܠܒܡܐ ܗܢܐ ܕܡܢܘܬܘܬܐ ܐܬܠܝ. ܘܠܐ ܡܝܕܥܐ
ܕܠܐ ܢܦܒܠ. ܐܝܟ ܕܡܠܦܐ ܠܡ ܗܘ ܕܐܡܝܢܪܐ ܕܠܝܬ
ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܢܦܠܐ܀ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ ܝܠܘܬܐ ܗܘ
ܕܐܡܒܘܢ ܕܒܫܡܒܝܢܐ. ܡܦܠܠ ܠܒܪ ܕܐܘܪܐ ܕܡܘܬܐ 25
ܘܕܡܢܝܚܘܬܐ ܝܢܪܝܢ. ܗܘ ܕܒܗ ܗܘܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ.
ܫܦܝܪ ܗܫܐ ܠܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܡܢܝܢ ܐܝܢܢܐ ܕܐܡܬܪ
ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܠܐ ܬܡܢܘܢ ܠܟܘܢ ܐܒܢܐ
ܒܐܪܒܐ ܘܡܪܒܐ܀ ܫܠܒܐ ܕܝܢ ܕܗܘܒ ܒܗܢܐ ܒܗܪܐ

[1] Sic cod.; lege : ܒܡܕܒܪ̈ܢܘܬܗܘܢ ܘܒܫܠܝܐ. (?).

ܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܗܘ ܕܫܕܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܩܕܡ
ܕܢܡܘܬ. ܫܠܝܚܐ ܠܡ ܕܠܐ ܫܘܩܠܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܢ ܒܬܪ
ܕܩܒܠܐ ܒܒܐ ܠܒܝܬܐ ܕܐܦ ܠܝ ܢܗܘܐ ܠܝ ܫܠܝܚܐ
ܒܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܒܠܬ. ܡܟܝܠ ܦܩܕ ܒܪܘܟܐ
5 ܠܒܝܬܐ ܕܗܘܝܘ ܫܠܝܚܐ ܚܕ ܠܘܬ ܒܫܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܐܡܪ ܕܒܡܘܒܪܢܐ ܗܘܘ ܫܠܝܚܘܗܝ ܕܠܘܬ ܚܕܕܐ.
ܘܒܡܘܪܘ ܕܝܢ ܠܒܢܬܗܘܢ ܐܚܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܬܫܬܘܕܘܢ
ܠܒܡܘܒ ܐܪܥܐ ܒܝܫܐ ܒܗܘܐ ܫܠܝܚܐ ܠܒܪ ܠܒܠܬܗ
ܕܒܪܢ ܢܚܬܢ. ܕܫܒܘܩܘ ܠܡ ܘܢܫܬܒܩ ܠܗܘܢ.
10 ܡܪܢܐ ܕܩܦܪ ܚܛܐ ܘܒܬܢܬܐ. ܠܬܝܒܘܬܐ ܕܢܠܦ ܚܛܐ
ܘܒܬܢܬܐ ܐܬܠܒܪ ܐܪܢܐ[1] ܕܦܘܪܢܝ. ܘܐܒܝܫ ܒܬܢܬܐ
ܘܚܛܐ ܚܫܝܢ ܒܠ ܗܠܝܢ ܕܒܝܢ ܐܪܢܐܝܬ ܒܡܬܒܪܝܢ.
ܕܚܙܐ ܕܝܢ ܒܗܢܐ ܒܡܘܪܒ ܡܘܪܒܢܐ. ܐܝܟ ܚܕ ܪܒ
ܒܡܒܪܐ ܕܐܬܕܒܚ ܢܠܦܝܢ. ܒܗܢܐ ܕܝܢ ܘܡܫܒܚܢܐ
15 ܕܡܢܒܝܢ ܒܝܬ ܡܘܕܫܐ. ܬܝܒܘܬܐ ܗܝ ܕܡܢܒܝܢ ܡܠܐܟܐ
ܡܕܢܫܐ ܡܟܐ ܕܡܬܠܒܪ ܐܪܢܐ ܕܦܘܪܢܝ. ܗܝ ܕܦܩܕܐ
ܒܪܘܟܐ. ܕܡܘܒܒ ܫܦܝܪ ܘܢܘܪܘ ܘܫܪܒܐ. ܦܘܡܕܢܐ ܗܘ
ܕܒܝܘܬܐ ܪܒܬܐ. ܒܠܝܫ ܢܡܘܣ ܡܕܡ ܐܠܗܐ ܒܗܘ
ܒܕܝܢܐ ܕܢܠܐ. ܒܡܒܪܐ ܕܝܢ ܕܒܗܢܐ ܒܕܝܢܐ ܡܒܠܪܢܝ.
20 ܐܪܝ ܒܡܒܪܐ ܘܡܪܘܒܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܝܢܠܐ[2] ܦܠܪܗ
ܕܦܪܘܡ. ܗܝ ܕܝܢ ܕܬܠܬ ܘܒܢܬܐ ܡܬܠܒܪܗ ܒܗܢܐ.
ܘܬܢܐ ܟܠܐ ܡܕܢܫܬܐ. ܐܪܝ ܬܠܬܐ ܢܩܒܝܢ ܕܒܗܘܢ
ܗܘܦ ܐܢܫܘܬܗ ܕܒܪ ܬܢܝܬ ܫܘܠܛܢܗ ܕܒܗܘܬܐ. ܗܝ
ܕܝܢ ܕܟܠܗ ܦܡܘܡܐ ܬܘܒ ܢܣܐܝܬ. ܒܫܘܠܛܢܐ ܡܪܝܡ
25 ܡܠܗ ܘܡܫܡܒܒ ܠܒܝܬܐ. ܐܪܢܐ ܗܘ ܕܡܫܡܬܒܪ ܘܕܠܟܐ
ܦܠܐ ܕܒܠܗ ܒܒܝܬܐ ܢܒܝܫܘܗܝ. ܘܕܬܬܪܬܝܢ ܕܠܐ ܒܗ
ܢܫܬܒܚܢ ܒܢܝܬ ܩܠܐ ܢܬܢܠܦ ܡܢ ܒܠܒܝܬܐ ܘܢܫܐ
ܘܠܠܝܐ ܘܢܫܬܚܠܦܢ ܘܢܬܫܬܚܠܦܢ ܬܟܠܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܗܝ
ܕܝܢ ܕܢܘܪܡ[3] ܡܠܗ ܒܚܘܪܬܐ. ܕܒܒܗ ܕܒܗܢܐ ܢܫܬܘܦ

[1] Cod. ܐܪܢܐ — [2] Cod. ܐܬܝܢܠ. — [3] Sic cod.; lege ܕܡܒܪܝܡ(?).

ܡܪܢ ܕ̈ܒܢܘܗܝ ܡܠܝܚܝܢ ܗܘܘ. ܘܟܢ ܡܠܝ̈ܫܘܗܝ ܫܠܝܚܝܢ
ܗܘܘ ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܠܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܗ̈ܘܢܐ ܠܒܢܝ ܩܘܕܫܐ. ܡܪܢ
ܒܠܚܘܕ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܠܐܒܗ̈ܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ.
ܡܫܘܕܥܐ ܕܒܠ ܕܠܐ ܡܡܫܝܢ ܬܪܝܨܐܝܬ ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܡܕܝܫܘܬܐ ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܬܓܠܝ̈ܬ ܒܡܫܝܚܐ
ܢܘܗܪܐ ܗܘ ܠܥܡ̈ܡܐ ܘܓܠܐ ܟܢ ܒܡܘܫܐ ܕܗܘܢ ܡܪ̈ܢ ܀
ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܬܪ̈ܗ ܐܚܪ̈ܢ ܡܫܡܫܢܐ ܓܠܐ ܒܠ ܕܡܒܪܢܐ
ܘܫܪܒܐ. ܬܫܘܒܬܐ ܕܢܘܟܪܐ ܪܘܚܢܝܐ. ܘܗܘܢܐ ܒܠ ܫܪܒܐ
ܕܐܒܗ̈ܝ ܘܕܡܗ̈ܝܡܢܐ ܡܓܠܝܢ ܕܐܬܝܬܝܗܘܢ ܠܒܪܬܐ
ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ ܘܒܢܬ̈ܐ. ܕܢܫܘܐ ܕܫܘܒܠܝܗܘܢ ܕܢܘܟܪܝܐ
ܪ̈ܘܚܢܐ ܒܒܪܬܐ ܢܛܠܪ ܀ ܒܪܒܐ ܠܡܪܥܐ ܢܪ̈ܐ ܒܪܬܐ
ܟܕ ܠܘܩܒܠܗ̇ ܐܪ̈ܙܐ ܕܟܢܘܬܗ ܘܕܡܟܠܬܗ ܕܡܫܝܚܐ܀
ܡܒܝܠ ܡܢܝ ܒܡܘܢܐ ܕܢܦܫ ܠܘܩܒܠܐ ܕܗܘܡܟܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܡܪ̈ܢ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܐܫܠܡ ܠܗܠܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܒܪܢܫ ܘܐܡܪ
ܘܐܡܪ: ܕܗܘܢܐ ܗܘܝܬܘܢ ܒܒܪܝܢ ܠܕܘܟܪܢܝ. ܗܟܢܐ
ܒܒܪܐ ܒܪܬܐ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗ. ܦܪܫܐ ܚܕ ܒܡܘܢܐ
ܕܢܘܡܐ ܡܒܒܪܢ ܘܡܘܕܐ ܒܕܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢ.
ܟܕ ܒܚܕ ܬܢܝܐ ܡܘܕܒ ܕܡܠ̈ܐܟܘܗܝ ܕܡܪܢ ܐܚܪ. ܘܗܟܢܐ[1]
ܕܬܢܝܐ ܒܡܘܢܐ ܘܡܒܒܪܢ ܠܠܫܢܐ ܘܠܫܡܥܐ ܒܟܕ
ܦܢܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܓܠܝܐ ܗܘܝܢ ܡܒܝܠ
ܦܓܪ̈ܗ ܘܕܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܒܚܝܠܐ. ܐܠܐ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܫܪܝܪܬܐ ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܠܐ ܕܬܪܝܢ ܦܓܪ̈ܝܢ ܐܝܬ ܠܗ
ܠܡܫܝܚܐ ܚܕ ܒܫܡܝܐ ܘܚܕ ܒܐܪܥܐ. ܐܠܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܠܟܐ ܘܦܓܪܗ ܠܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܬܪܝܢ ܡܠ̈ܟܝܢ. ܘܠܐ
ܐܝܟܘܬܐ ܕܐܬܦܠܓܘܬ ܡܢ ܬܪܝܢ ܒܢ̈ܝܢ. ܐܠܐ ܚܕ ܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ. ܕܐܬܝܚܕ ܠܐܝܟܘܬܐ ܕܡܠܢ. ܗܟܢܐ ܦܓܪܐ
ܗܢܐ. ܒܡܢ ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ. ܚܕ ܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܀ ܫܠܝܡܐ ܡܕܡܢܐ ܕܗܘܒ ܒܗܢܐ ܠܒܪܬܐ.
ܓܠܝܬܐ ܗܝ ܕܒܗܢܘܬܐ ܕܡܓܠܝܐ ܒܠ ܒܡܢܐ ܕܢܘܡܐ

[1] Cod. ܘܡܢ.

ܡܛܠ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܗܘܬ ܡܕܝܢܐ ܢܣܒ. ܘܫܘܫܦܐ ܕܠܟܠ
ܡܢ ܠܣܒܐ ܘܣܒܪܐ ܕܗܘܬ ܒܐܦܐ ܗ̇ܝ ܕܩܕܝܫܐ ܗܘܬ
ܠܟܠ ܡܢ ܬܪܥܗ ܕܡܕܝܢܐ. ܘܡܫܡܫܢ̈ܐ ܕܥܢܝܢ ܡܒܥܐ
ܘܡܒܥܐ. ܐܦܢ ܕܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܐܬܚܙܝܘ ܒܡܕܝܢܐ. ܚܕ ܡܢ
ܐܣܦܪ̈ܘܗܝ ܘܚܕ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ :· ܝܠܝܕܐ ܕܝܢ ܘܐܘܪܫܠܡܝܘܢ
ܕܡܬܬܦܣܩܝܢ ܥܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܠܟܠ ܡܕܝܢܗܘܢ ܢܦܩܝܗ
ܕܡܪܢ ܕܗܘܬ ܩܘܡܬܗ ܕܡܪܢ ܡܡܠܠ. ܘܡܒܪܟܢ ܠܐ
ܡܦܩ ܟܠ ܟܠܗ ܕܟܠܒܪ ܡܢ ܩܪܝܒܘܬܐ ܕܝܠܝܕܬܐ
ܘܐܘܪܫܠܡ ܘܩܘܡܗ ܕܡܪܢ ܢܬܦܫܛܘܢ ܐܪ̈ܥܐ ܡܕ̈ܝܢܐ.
ܒܗܝܢܬܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܐܦܢ ܬܫܒܘ̈ܚܬܐ ܠܐ ܡܬܡܠܠ̈ܢܝܬܐ
ܕܐܣܘܣ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܕ̈ܝܢܐ ܘܦܬ̈ܟܬܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ ܒܒܕܝܢܐ
ܕܒܠܗ ܒܡܢ ܢܦܩܗ ܕܡܪܢ ܠܦܪܕܝܣܐ ܐܘ ܐܦܢ ܬܫܒܘ̈ܚܬܐ
ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܒܕܝܢ ܢܚܬܗ ܕܡܪܢ ܒܗ ܚܝܘ
ܠܐܪܒܐ ܕܐܬܬܝܚܕܬ ܘܫܘ̈ܒܚܐ ܕܐܝܟܪ̈ܝܘ ܘܫܒܘܫܐ
ܕܚܫܟܝ ܘܫܪܒܐ :· ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܒܒܕܝܢܐ ܗܘܢܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܟܠ
ܒܡܢ ܢܬܒܝܢ. ܟܠ ܕܡܬܘܬܗ[1] ܕܢܫܘܒ ܫܠܝ̈ܢܐ ܒܠܗܘܢ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܢܬܒܝܢ ܗܘܘ ܒܦܘܫܩܐ ܡܢ ܕܝܠܬܐ
ܕܗܘܕ̈ܝܐ. ܗ̇ܝ ܕܡܫܝܚܢ ܐܝܪ̈ܗܘܢ ܒܗ̈ܝܢܐ ܒܒܕܝܢܐ ܗܘܢܐ.
ܐܦܢ ܫܦܝܪܬܐ ܕܠܒ̈ܢܝܗܘܢ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܠ ܢܗܘ̈ܕܝܐ :·
ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܡܟܐ ܕܢܬܝܢ ܒܗ̈ܝܢܐ ܡܢ ܒܡܢ ܢܦܩܝܢ ܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܡܢ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܘܦܠܛܝܢ ܠܗܘܢ ܘܢܗܡܢ ܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܐ
ܠܟܠ ܡܕܒܪܢܝܗܘܢ. ܗܕܐ ܡܫܩܠܬܐ. ܕܒܪ ܢܗ̈ܘܕܝܐ
ܘܦܠܦܘܗܝ ܠܫܘܒ. ܐܬܦܢܝܬ ܡܕܝܢܬܗܘܢ ܒܗܝܢܬܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܕܒܝܬ ܠܗ̇ ܢܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܘܕܒܝܬ
ܫܡܫܘ ܒܠܗ. ܗܢܘ ܕܠܗ ܒܕܒܢ̈ܝܐ ܕܢܦ̈ܫܬܐ ܠܚܒܪܝܢ
ܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܐܠܐ ܒܕܒܢܝܐ ܚܝܐ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ :·
ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫ̈ܢܐ ܦܠܛܝܢ ܠܩܘܫܬܐ. ܘܡܬܬܪܗ ܒܐܠܝܢ
ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ. ܬܫܘܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗܢܘܢ ܒܡܫܝܚܐ.
ܠܫܠܝ̈ܢܐ ܒܐܝܦܪܐ ܪܒܐ ܐܝܟܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ ܬܠܡܝ̈ܕܐ

[1] Sic cod.; lege ܕܒܡܬܘܬܗ (?).

ܒܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܚܒܫܘܗܝ ܘܓܙܘܗ܀ ܘܡܦܩܬܗ ܕܝܢ
ܕܓܠܝܢܐ ܥܠ ܦܪ̈ܘܣܛܕܐ ܕܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ. ܐܪܙ
ܘܡܦܩܬܗ ܕܝܫܘܥ ܕܟܠ ܥܡܡܐ܀ ܦܘܪܫܢܗ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܡܢ ܓܠܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܘܡܬܒܬܩܢܢܘܬܗ[1] ܕܟܠܒܒܐ
ܐܣܝܐ. ܐܪܙ ܦܘܪܫܢܐ ܕܢܦܫܐ ܕܝܢ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܦܓܪܗ.
ܘܡܐܙܠܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ܀ ܗܘ̇[2] ܕܒܪ ܡܢܟܝܢ ܓܠܝܢܐ
ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܘܐܡܪܝܢ[3] ܕܟܢ
ܕܠܐ ܚܡܝܠܐ ܠܗ ܘܡܫܪܒܐ. ܐܪܙܐ ܕܗܘ̇ ܗܘ ܝܪܬܐ ܕܒܪ
ܦܪܝܫ ܢܦܫܗ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܦܓܪܐ ܘܥܠܬ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܒܪ
ܠܘܬ ܠܗ̇ ܢܦܫܗ ܕܓܝܣܐ. ܥܠ ܒܬܪܗܘܢ ܠܦܪܕܝܣܐ
ܟܠܗܘܢ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܙܕܝ̈ܩܐ ܕܡܢ ܐܕܡ ܘܥܕܡܐ ܠܗ̇ܘ
ܕܓܝܣܐ. ܐܬܒܠܥܘ ܕܝܢ ܘܐܬܦܪܟܘ ܡܢ ܡܒܠܬܐ ܟܠܗܘܢ
ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܚܛ̈ܝܐ܀ ܦܠܛܘܣܐ ܕܝܢ ܕܡܪܝܐ ܒܒܬܐ ܒܒܢܝܐ
ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܬܦܠܛܐ ܐܪܙ ܘܡܦܩܬܗ ܕܝܫܘܥ ܕܟܠ
ܥܡܡܐ. ܦܘܪܫܢܐ ܕܢܦܫܗ ܘܡܥܠܬܗ̇ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܒܪ ܒܢܝ
ܦܪܕܝܣܐ ܕܗܢܘܢ ܕܠܐ ܚܛܝܢ ܕܢܫܬܬܦܘܢ ܒܦܓܪܐ
ܚܝܐ ܘܡܚܝܢܐ. ܗܕܐ ܢܒܝܐ. ܕܗܒܝܐ ܐܬܒܠܥܘ[4] ܢܦ̈ܫܬܐ
ܕܚ̈ܛܝܐ ܡܢ ܕܠܡܒܠ ܒܡܢ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ܀ ܒܠܒܡ
ܕܡܒܐ ܘܠܗܘܠ ܕܠܐ ܡܡܒܠ ܪܘܫܡܐ ܕܡܒܒܡܘܕܢܬܐ
ܠܐ ܢܒܘܠ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܡܕܝܫܐ. ܐܝܟ ܕܗܘ̤ ܡܕܡ
ܘܐܡܝܢ. ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܠܒܙ ܡܢ ܡܢ̈ܝܐ ܘܪܘܚܐ ܘܡܫܪܒܐ.
ܗܟܢܐ ܒܢܠ ܕܠܐ ܡܡܕܫ ܦܓܪܗ ܘܗܝܐܬ ܢܦܫ
ܠܡܗܡܒܠܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܬܐܬܐ ܢܦܫܗ ܠܘܬ ܚܛܝܐ
ܘܠܐ ܢܒܘܠ ܠܦܪܕܝܣܐ܀ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܠܘ ܚܒ̈ܡܒܐ ܘܡܫܪܒܐ.
ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܪܒܢܐ ܐܠܗܝܐ ܦܡܪ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܕܬܡܢ
ܕܗܝܪܐܝܬ ܢܛܪܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪܘ܀܀ ܡܒܒܐ ܘܠܗܘܠ
ܝܪܬܐ ܒܕܬܐ ܡܒܘܪܬܗ ܕܡܫܝܚܝܐ ܡܪܝܐ ܡܢ.
ܒܡܬܬܩܢܝܢܘܬܐ ܕܠܝܚܐ ܘܕܡܒܪܐ ܕܒܠ ܡܒܒܢܝܐ.

[1] Sic cod.; dele ܐܝܬܘܗܝ, et lege ܘܡܬܬܩܢܢܘܬܗ. — [2] Sic cod.; lege ܗ̇ܝ. — [3] Sic cod.; lege ܐܡܪܝܢ. — [4] Sic.

ܐܝܟ ܦܠܓܐ ܕܐܪܓܠܠ. ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܐܝܟ̈ ܢܦܫܐ ܕܒܗ̇
ܐܝܬ ܕܟܠܠܘܬܐ ܀ ܘܢܦܫܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ. ܐܝܟ ܗܘ
ܘܢܦܫܐ ܕܒܗ ܟܠ ܡܕ̈ܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܀ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܢ
ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܦܘܩ ܦܬܓܡܗ ܕܡܕ̈ܝܢ ܕܠܘܬ
ܡܦ̈ܩܬܐ ܘܦ̈ܩܝܕܬܐ ܀ ܓܠܝܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚ ܠܟܠ ܡܕܡ
ܫܘܦܪܐ ܗܘ ܕܐܡܝܪ ܡܕ̈ܝܢ ܒܗ ܡܚܟܝܡ ܕܒܐܝܢܐ ܒܡܘܬܐ
ܚܠܦ ܕܝܒܘܬ. ܐܝܟܢܐ ܠܡ ܕܐܡܝܪ ܒܡܘܫܐ ܒܡܕܒܪܐ
ܘܫܪܒܐ ܀ ܢܡܘ̈ܣܐ ܕܝܢ ܕܒܗ̇ ܫܒܝܠܬܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܝܪ
ܡܕ̈ܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܢܡܘܣܗ ܕܟܠܒܐ. ܘܡܒܝܢܐ ܢܡܘܣ
ܢܡܘܪܒܘܢ ܡܕܡ ܒܢܝ̈ܫܐ. ܘܫܪܒܐ. ܗܘ ܕܬܪܝܢ ܢܡܘ̈ܣܐ
ܘܠܘ ܚܕ. ܟܠ ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܥܠ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪܗ̇ ܠܡܠܬܐ
ܗܕܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܥܠ ܗܢܘܢ ܕܒܐܬܪ̈ܗܘܢ ܡܬܬܠܡܕܝܢ.
ܒܡܫܒܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܡܫܒܚܘܬܐ[1] ܕܡܠܟ̈ܘܗܝ ܕܡܕ̈ܝܢ ܀
ܬܘܪܓܡܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܕܐܡܝܪ ܡܕ̈ܝܢ. ܡܕܡ
ܕܢܫܐ. ܕܪܘܘܬܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܬܬܚܝܪܘ ܠܡ ܘܓܠܘ ܘܫܪܒܐ ܀
ܓܠܘܬܐ ܕܡܫܒܚܪܐ ܗܘ ܕܡܓܠܝܐ ܗܘ ܕܡܒܠܐ ܕܘܟܬ
ܡܕ̈ܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܓܠܘܬܐ ܕܓܠܐ ܡܕ̈ܝܢ ܥܠ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ.
ܡܕܡ ܕܢܫܐ. ܐܟܢܐ ܠܡ ܦܪ ܐܝܟ ܒܫܡܝܐ ܘܫܪܒܐ ܀
ܓܠܝܢܐ ܕܝܢ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܟܠ ܒܢܝܡ. ܐܝܟ ܡܘܬܒܗ
ܕܢܫܒܚ ܒܢܘܬ ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ. ܡܫܬܘܕܝܢܘܬܗ ܕܓܠܝܢܐ
ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܢ ܒܪܘܫܐ ܕܒܢܝܡ ܡܬܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܢܫܒܚ
ܡܢ ܘܦ̈ܩܕܐ. ܘܡܦܩܘܬܗ ܕܝܢ ܕܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܐܬܪ̈ܐ
ܕܐܘܪܗܝ ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܦܬܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ
ܢܦܩܘܬܗ ܕܢܘܚ ܐܘܢܓܠܝܦܐ ܕܠܘܐ ܗܘܐ ܠܐܝܫܘܥ
ܒܕܡܒܐ ܠܢܦܩܘܬܗ ܀ ܦܬܝܢܘܬܗ ܕܝܢ ܕܓܠܝܢܐ ܕܡܢ
ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܦܬܝܢܘܬܐ ܕܘܡܝܩܗ ܕܡܢ ܫܡܥܘܢ
ܡܩܪ̈ܝܢܐ ܕܐܬܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܕܠܘ
ܒܘܢܫܐ ܕܡܘ̈ܬܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܢܣܒ ܓܠܝܢܐ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܡܢ ܒܢܝܡ. ܥܠ ܕܒܕ ܐܬܬܢܝܚ ܢܫܒܚ ܘܐܬܕܒܪ ܕܢܝܕܘܦ

[1] Cod. ܒܡܫܒܚܘܬܗ.

ܕܬܠܬܐ ܩܢ̈ܘܡܐ ܕܒܥܒܕܗ ܕܡܪܢ ܐܬܝܕܥܘ. ܐܚܪܢܐ.
ܒܗܢܬܐ ܕܡܢ̈ܝܐ ܐܝܟ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܐܘ ܐܝܟ
ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܢܘܚ ⁘ ܡܦܩܬܗ ܕܝܠܕܬܐ ܐܝܟ ܡܦܩܬܗ
ܕܝܘܣܦ ܠܡܕܒܪܐ. ܡܫܡܫܬܗ ܕܝܠܕܬܐ ܕܟܠ ܒܢܝܢ.
ܐܝܟ ܡܫܡܫܬܗ ܕܝܘܣܦ ܠܐܘܪܫܠܡ ⁘ ܠܒܗ ܡܒܪܐ ܐܝܟ
ܬܘܕܝܬܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ⁘ ܬܪܝܢ ܢܗܝ̈ܪܐ ܕܠܘܝܢ ܠܗ ܠܝܠܕܬܐ.
ܐܝܟ ܢܗܪ̈ܐ ܕܬܪܬܝܢ ܕܬܠܩ̈ܘܦܣ ⁘ ܒܚܙܬܐ ܕܒܩ̈ܡܒܐ ܐܝܟ
ܒܡܫܡܫܐ ܕܒܬܘܠܘ ⁘ ܡܢܚܬܐ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܡܘܕܚܐ
ܕܡܠܐܟ̈ܐ ⁘ ܐܘܪܚܬܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ܕܡܬܗܪܝܢ. ܐܝܟ
ܬܫܘ̈ܚܬܐ ܕܡܢܗܪܬܐ ܗ̇ܘܐ ܡܪܢ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܒܢ̈ܝܐ ⁘
ܦܪܨܘܦܗ ܕܝܢ. ܕܡܬܩܪܐ ܒܡܢ ܒܬܘܠܘܬܐ. ܐܝܟ
ܬܫܘܚܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܗܘܢ ܕܬܠ̈ܡܝܕܘ. ܡܬܒܚܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝ̈ܚܐ
ܕܟܠ ܒܢܝܢ. ܠܬܫܘܚܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܡܪ ܡܪܢ. ܡܢܐ ܕܐܬܬܐ
ܒܪܗ ܕܐܚܝܐ ܒܫܘܒܚܗ ܘܡܫܪܒܐ ܬܬܒܘܢ ܐܦ ܐܢܬܘܢ
ܘܡܫܪܒܐ ⁘ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܒܗ̇ ܡܬܒܬܐ ܒܠ ܫܘܪܪܐ
ܕܬܪܒܝܬܐ[1] ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܡܒܒܬܡ ⁘ ܐܦܘܠܘܓ̈ܝܐ ܐܝܟ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܒܐ ܡܛܠ ܢܘܚܝܢ. ܗ̇ܘ ܕܬܟܒܘܬܐ
ܡܒܪܘ ܗ̇ܘܐ. ܘܒܠ ܡܠܒܘܬܐ ܕܫܒܝܐ ܡܬܟܒܐ ܗ̇ܘܐ ⁘
ܫܠܝܚܐ ܐܝܟ ܡܠ̈ܘܗܝ ܡܕܠܝܬܐ ܕܢܘܚܝܢ. ܕܠܐ ܠܡ ܐܝܟ
ܡܫܝܚܐ ܐܠܐ ܫܠܝܚܐ ܐܝܟ ܕܡܒܥܒܕܘܗܝ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܫܠܝܚܐ ܡܢܐ ܘܠܐ ܡܫܝܚܐ. ܒܠ ܕܢܘܚܝܢ
ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗ̇ܘܐ. ܘܠܐ ܒܦܠܓܘܬܐ
ܕܡܫ̈ܝܚܐ ܘܒܗ̈ܢܐ ܕܢܬܘܬܐ ܢܗܝܪܐ ⁘ ܐܚܪܢܐ ⁘ ܘܡܒܪܐ
ܕܡܢܡ ܐܘܦܠܝܘܢ. ܐܝܟ ܬܫܘܚܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܘܕܝܠܕ̈ܬܐ
ܕܦܢܝܢ ܗ̇ܘܘ ܘܐܡܪܝܢ ܐܘܫܥܢܐ ܒܒܪܘ̈ܡܐ ܘܡܫܪܒܐ ⁘
ܠܒܫܐ ܕܝܢ ܫܐܪܝܐ ܕܡܒܠܦ ܒܗܢܐ. ܡܛܠ ܕܒܦܠܓܘܬܐ
ܕܡܪܢ ܡܠܐܟ. ܗ̇ܘ ܕܡܒܠܦ ܐܦܠܠܓܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ⁘
ܡܦܩܝܐ ܕܝܢ ܕܐܘܦܠܝܘܢ ܘܕܝܠܕܬܐ ܒܒܗܘܢ. ܐܝܟ
ܐܚܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܕܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܐܢܫ̈ܝܗ ܗ̇ܘܬ. ܝܠܕܬܐ

[1] Cod. ܕܬܪܒܬܐ (sic).

ܠܥܠܡܐ. ܘܗܕܝܢ ܡܪܢܐ ܐܝܪܘܬܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܗ̇
ܡܢܒܥܝܢ ܡܒ̈ܘܥܐ ܘܡܫܬܘܠܦܝܢ ܚ̈ܝܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܥܒܕܐ ܦܘܠܘܣ ܕܢܪܦܐܝܬ ܐܝܟ ܪܦܦ ܚܝܐ ܘܡܪܒܐ.
ܗܕܝܢ[1] ܗܟܢܐ ܗ̇ܘ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܢܛܪ ܡܠܐܟܘ̈ܗܝ ܥܡ
ܫܘܦܪܐ ܪܒܐ. ܘܢܫܒܩܘܢ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܠܗ ܡܢ ܐܪܒܥܬ 5
ܪ̈ܘܚܐ ܘܡܪܒܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܒܝܬ ܗܕܐ ܗ̣ܘ ܡܪܢ
ܕܠܗܘܢ ܒܢ̈ܫܐ ܕܟܠܠ ܦܬܝ ܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪ ܘܡܕܒܪܐ
ܡܬܒܥܝܢ ܒܒܝܬܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܡܕܡܪܗ ܕܡܪܢ ܘܠܒܝܢ
ܒܠܒܫ ܢܦܫܗ ܠܒܪ ܐܟܒܝܐ. ܘܗܕܝܢ ܡܪܢܐ ܡܪܢܐ
ܐܝܪܘܬܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܗ̇ ܡܢܒܥܝܢ ܡܒ̈ܘܥܐ ܘܡܫܬܘܠܦܝܢ ܚ̈ܝܐ. 10
ܗܟܢܐ ܒܕܘܬܐ ܒܒܝܬܐ ܕܦܪ̈ܕܐ ܢܦܫܐ ܢܦܫܬܐ.
ܘܬܬܚܕܬܘܢ[2] ܕܡ̈ܬܝܐ ܘܐܬܬܘܢ ܡܢ ܟܠ ܒܪ ܕܐܬܝܬܘܢ.
ܘܬܫܬܠܛܘܢ ܥܡ ܚܝ̈ܐ ܕܒܡܠܟܘܬܐ ܘܐܟܠܝܢ ܡܕܡ
ܡܪܢ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܢܒܥܝܢ[3]܀ ܟܠ ܬܫܡܫܬܐ:
ܫܘܠܡܐ܀ ܚܕܐ ܡܪܟܒܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܥܡ ܡܢܗܪ̈ܐ. 15
ܡܢܗܪܐ ܕܚܙܐ ܗ̣ܘ ܡܪܢܐ ܫܘܒܚܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ܀ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܢܦܩ ܒܬܫܡܫܬܐ
ܡܫܪܝܢ ܟܠ ܕܒܪ ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܒܒܗܪ ܒܕܒܝܠ
ܕܬܫ̈ܒܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܫܘܠܛܢܐ ܐܝܟܢܐ ܗܘܝܬ܀ ܗ̇ܘ ܕܝܢ
ܕܢܦܩ ܬܠܬܐ ܡܢܗܪ̈ܐ ܟܠ ܕܫܡܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܘܒܚ 20
ܟܠ ܕܡܫܝܚܗ. ܘܟܠ ܒܪܐ ܕܐܬܡܫܚ ܘܟܠ ܪܘܚܩܘܕܫܐ
ܕܡܠܟ ܕܘܒܬ ܡܫܝܚܐ܀ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܠܒܠ ܦܬܓܡܐ
ܡܦܩܝܢ ܗܘܠܠܐ. ܒܡܘܕܐ ܗ̣ܘ ܕܢ̈ܟܠܬܐ ܫܡ̈ܝܢܐ ܗܘܘ
ܕܟܠܝܗ ܕܡܪܢ ܐܬܝܚܘ ܠܬ̈ܒܘܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ܀ ܗ̇ܘ
ܕܢܦܩ ܡܕܡ ܕܬܫܠܡ ܡܪ̈ܟܒܬܐ ܒܬܪܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ 25
ܡܫܠܦܝܢ. ܟܠ ܕܫܘܠܦܐ ܐܟܠ ܢܣܝܢ ܒܪܘܚܐ. ܒܟܠ
ܢܒܘܫܐ ܒܢ ܡܒܡܒܘܕܬܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܐܒܐ
ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܐ

[1] Sic cod.; i. e., ܗܕܐ ܗܘ. — [2] Fortasse legendum est ܕܬܬܚܕܬܘܢ. — [3] Hic desinit locus e cod. II exscriptus.

ܕܟܠܗܘܢ ܐܡ̣ܪ ܫܠܝܚܐ. ܕܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܘܕܝܢ
ܕܝܢܢ. ܠܐ ܢܕܪܟܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܡܟܘ ܀ ܡܪܢܐ ܬܪܝܢܘܬܐ
ܐܝܬܘܬܗ. ܗܘ ܕܒܗ ܕܝܢ ܡܪܢ ܒܫܘܒܚܐ ܪܒܐ ܒܝܘܡܐ
ܦܓܪ̈ܐ. ܕܥܡ ܡ̈ܠܐܟܘܗܝ ܡܪ̈ܟܒܐ. ܘܡܚܝܢܐ ܕܡܬܚܝܢܐ
ܒܚܝܠܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܦܫܘ ܠܗܦܟܐ ܘܠܬ̈ܐܕܪܐ ܟܠܗܘܢ 5
ܟܠܗ ܗܘܬܐ ܕܒܢܝܢܫܬܐ ܕܫܘܠ ܀ ܡܪܢܐ ܕܝܢ ܬܠܝܬܝܬܐ.
ܗܘ ܕܗܝ ܗܝ ܐܚܪܝܬܐ ܒܗ ܡܢܗܝܢ ܡ̈ܢܬܐ ܘܡܫܬܠܡܢ
ܚ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܒܪܬ ܩܠܗ ܕܓܒܝܐ ܦܘܠܘܣ ܕܐܡܪ.
ܕܫܪܝܦܐܝܬ ܟܡ ܐܝܟ ܪܦܦ ܥܝܢܐ ܒܩܪܢܐ ܐܚܪܝܬܐ ܒܗ
ܬܩܪܐ. ܘܢܩܘܡܘܢ ܡ̈ܝܬܐ ܕܠܐ ܚܒܠܐ. ܘܚܢܢ ܢܬܚܠܦ. 10
ܐܦ ܩ̈ܠܐ ܦܓ̈ܥܐ ܕܡܪ̈ܝܬܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܗܘ ܠܠܝܐ.
ܕܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܗܘ ܡܕܡ
ܕܗܘܐ. ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܓܒܝܐ ܡܦܫܩܢܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ
ܕܫܠܝܚܝܢ ܬܘܒ ܐܚ̈ܪܢܐ. ܬܠܬ ܡܪ̈ܝܬܐ ܡ̈ܫܬܐ ܡܢܝܢ.
ܗܢܝܢ ܕܒܗܝܢ ܡܬܓܡܪ ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ 15
ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܕܚܢ ܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ ܢܩܫܝܫܝܢ
ܢܩܘܫܐ ܪܒܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܪܢܐ ܡܕܡܚܬܐ ܓܪܝܢ. ܒܗ̇
ܕܒܗ ܡܫܬܪܝܢ ܐܦܘܩ̈ܕܢܐ ܘܢܦܠܝܢ ܢܩܘ̈ܫܐ ܘܡܬܚܫܟܠ
ܠܡܕܡ ܕܟܠ ܐܪܥܐ: ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܒܚܕ ܢܩܘܫܐ ܗܘܝܐ
ܫܡܝܢ ܠܗ ܒܪܬ ܩܠܐ. ܕܗܐ ܚܬܢܐ ܐܬܐ ܦܘܩܘ 20
ܠܐܘܪܥܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܥܡ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܒܡܦܩܬܐ
ܪܒܝܥܬܐ ܕܠܠܝܐ ܬܘܒ ܢܩܫܝܢ ܢܩܘܫܐ ܘܦܬܚܝܢ ܘܐܬ̈ܠܐ
ܘܬ̈ܪܥܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ. ܟܕ ܗܠܝܢ ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܪܝܫܝܢ
ܕܡܪܢܐ ܬܪܝܢܝܬܐ: ܗܘ ܕܒܗ ܡܬܦܬܚܝܢ ܬܪ̈ܥܐ. ܘܕܝܢ
ܡܪܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܗܕܪܐ ܬܡܝܗܐ ܘܫܘܒܚܐ ܪܒܐ. 25
ܗܢܝܢ ܢܦܩܢ ܒܠܗܝܢ ܫ̈ܒܬܐ ܕܐܪܒܥܐ. ܠܘ ܟܠ
ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܐܡܪ ܗܕܐ. ܐܠܐ ܟܠ ܠܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ.
ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܝܢ ܒܚܝܠܗ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܚܕܘܬܐ ܡܬܡܠܝܢ
ܘܡܫܒܚܬܐ ܘܪܘܙܐ. ܒܗ ܕܢܪܕܘܢ ܕܡܠܟܐ ܠܗ ܘܒܢܝܐ
ܕܢܫܬܘܘܢ ܠܚܝܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܝܢ ܟܪ̈ܝܢ 30
ܘܐ̈ܠܝܢ ܐܘ̈ܠܝܬܐ ܒܠ ܢܦܫܗܘܢ. ܠܫܐ̈ܕܐ ܕܝܢ ܡܫܠܡ

ܘܡܒܘܬܘܪܐ ܕܪܚܡ ܟܠܗ̇. ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܡܡܪܟܬܐ
ܕܡܢ ܒܬܪܗܘܢ ܕܫܠܝܚܐ ܒܥܕܬܐ ܠܒܢܝܐ ܕܡܐܬܝܬܗ
ܕܒܪ ܐܒܪܝܐ ܡܠܟܝܢ ܠܝ. ܘܡܬܥܝܕܢܘܬܐ ܒܠ ܡܐܬܝܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܘܟܠ ܚܝܠܘܗܝ ܕܡܬܟܝܢ ܒܐܝܕܘܗܝ ܡܬܝܗܒ ܠܝ ܀
5 ܘܡܬܘܢܐ ܕܡܪܚܡܐ ܒܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܫܘܠܠܐ ܕܡܫܡܫܝܢ
ܚܠܘܬܐ ܡܫܒܚܢܐ ܒܠ ܐܦܝ ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܗܘܐ ܠܒܢܝ̈
ܐܢܫܐ ܡܢ ܛܝܒܘܬܗ ܕܫܦܝܢܐ ܢܒܥ ܠܝ ܀ ܒܠܬܐ
ܕܛܝܒܘܬܗ ܕܒܘܬܒܐ ܡܕܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܒܥܒܥܐ
ܗܕܐ ܗ̄ܘ. ܡܛܠ ܕܒܐܠܗܐ ܗܘܢܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪ ܡܢ
10 ܫܡܝܐ. ܫܦܝܪ ܐܬܛܒܥ ܠܝ ܛܘܒܥܐ ܗܢܐ: ܕܒܗ
ܒܠܠܐ ܕܢܒܥܒܥܐ ܕܒܗ ܝܗܝܒ ܛܘܦܣܐ ܕܡܐܬܝܬܗ
ܕܒܪ ܕܢܗܘܐ ܫܘܪܝܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܒܪܟܬܐ
ܘܡܪܝܐ ܕܒܬܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܢܕܥܘܢ ܦܠܚܝ ܘܬܘܪܥܝ
ܢܦܫܬܗܘܢ ܘܢܬܬܢ ܠܗܝ ܘܢܗܘܢ ܪܚܝܡ ܠܢܬܗ ܕܒܪ ܀
15 ܡܛܠ ܡܢܐ ܒܦܠܛܗ ܕܠܠܝܐ ܢܡܫܝܢ ܢܡܘܫܐ. ܘܬܘܒ
ܡܢ ܕܪܫ ܡܫܪܝܢ[1] ܠܡܘܠܠܘ ܘܠܡܒܘܪܟܘ ܀ ܦܘܢܝܐ ܀
ܬܠܬ ܡܪܢܬܐ ܢܕܒܬܐ ܡܫܠܡܝܢ ܕܡܘܡܝܢ ܒܗܘ ܠܠܝܐ
ܕܒܠ ܚܕܐ ܢܕܒ ܫܘܒܚܐ[1] ܕܡܛܠܬܗ[2] ܡܘܒܡܐ. ܚܕܐ
ܡܢ ܘܡܕܡܝܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܒܠܝܗ̇ ܐܡܪ ܡܪܢ. ܕܒܦܠܛܗ
20 ܕܠܠܝܐ ܗܘܐ̇ ܩܘܠܬܐ ܘܡܪܒܐ. ܗܕܐ ܕܒܗ̇ ܡܫܡܫܐ
ܚܫܟܝ. ܘܡܘܪܐ ܠܐ ܚܙܐ ܢܘܗܪܗ. ܘܟܘܟܒ̈ܐ ܢܦܠܘ
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ ܢܬܬܙܝܥܘܢ ܘܐܪܥܐ ܬܙܘܥ
ܘܬܪܐ. ܘܛܘܪ̈ܐ ܘܪ̈ܡܬܐ ܢܬܬܒܒܘܢ ܘܢܒܥܐ[3] ܡܫܬܦܟ
ܘܩܠܐ ܕܚܝܠܐ ܡܫܡܫܒ. ܘܢܘܪ̈ܬܐ ܡܛܦܝܢ ܠܗ̇
25 ܠܐܪܒܐ ܘܡܘܪ̈ܐ ܡܬܒܡܪܝܢ ܘܒܢ̈ܝܐ ܢܦܠܝܢ. ܘܡܪ̈ܕܝܬܐ
ܢܬܗܦܟܢ. ܘܒܢܝ̈ܐ ܘܦܪ̈ܝܬܐ ܘܒܠܒܒܗܘܢ[4] ܕܝܢ ܡܬܚܒܠ.
ܗܦܟ ܡܢ ܒܫܢ̈ܝܐ. ܘܒܗ̈ܝ ܒܡܚܝܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܦܢܝܢ
ܒܢ̈ܝܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܗܘܢ ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪ ܗܠܝܢ

[1] Cod. ܡܫܪܪܝܢ. — [2] Cod. ܕܡܛܠܬܗ. — [3] Cod. ܘܢܒܥܐ. —
[4] Abhinc rursum exstat cod. I.

ܡܬܬܚܙܐ: ܒܐܦܝ̈ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܥܠ ܥܡܐ ܕܢ̈ܫܡܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ
ܕܡܢ ܫܐܠܝܢ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܢܐ ܕܫܠܡ ܩܘܢܐ ܘܩܘܪܒܐ
ܡܩܪܒܝܢ ܠܐܠܗܐ. ⌜ܕܢܣܒܐ ܘܐܦ ܕܢܦܪܘܩܐ¹ ܒܩܘܒܠܐ
ܕܩܘܪܒܐ ܐܠܗܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ⁘ ܫܘܒܚܐ ⁘ ܒܥܘܢܝܬܐ ܕܡܢ
5 ܕܡܩܠܝܣܐ. ܡܛܠ ܐܝܣܘܪܗ ܕܡܠܟܐ ܘܒܢܝܐ
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܛܒܣܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܠܦ ܠܓܘܬܐ ܕܝܠܗ
ܕܡܠܟܐ ܬܗܘܐ ܘܥܠ ܢܛܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.
ܘܐܝܢܝܢ ܐܒܗ̈[ܘ] ܕܒܝܘܡ̈ܝ ܒܣܝܠܝܘܣ ܡܠܟܐ ܠܒܫܘ
ܐܒܗ̈ܬܐ ܠܗܕܐ ܥܘܢܝܬܐ ܕܡܩܠܝܣܐ ܘܠܦܘܣܘܣܐ
10 ܕܝܢ ܠܒܝܬܘܢ ⁘ ܫܘܒܚܐ ⁘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܢ ܕܢܦܪܘܩܐ
ܕܫܡ̈ܝܐ ܢܦܫܬܐ ܠܗܘܢܝܐ ܥܠܘܗܝ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܒܠܥܐ ܗܢܐ ⁘ ܫ ⁘ ܒܫܘܪܝܐ ܩܕܡܝܐ ܥܠ ܬܫܒܚܬܐ
ܕܝܒܒܘ ܡܠܐܟ̈ܐ ܒܒܪܝܬܗ ܕܝܘܡܐ. ܘܥܠ
ܡܬܥܒܪܢܘܬܗ ܕܡܢ ܕܐܟܒܘܢ ܐܕܡ. ܘܕܗ̈ܘܢ ܕܐܟܒܪܘ
15 ܒܛܘܦܣܐ ܪܡܘܙ ܠܝ ⁘ ܫ ⁘ ܒܫܘܪܝܐ ܕܬܪܝܢ ܥܠ ܝܠܕܗ
ܕܛܘܒܢܐ ܢܘܚ. ܘܥܠ ܗ̈ܢܘܢ ܕܒܬܪܗ ܡܫܘܕܥܝܢ ܠܝ ⁘
ܫ ⁘ ܒܫܘܪܝܐ ܕܬܠܬ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܛܘܒܢܐ ܐܒܪܗܡ
ܘܕܝ̈ܬܒܘܬܗ ܗ̈ܢܘܢ ܕܒܬܪܗ ܒܡܨܪܝܢ ܪܡܙܝܢ ܠܝ ⁘ ܫ ⁘
ܒܫܘܪܝܐ ܪܒܝܥܝܐ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܝܥܩܘܒ ܒܢܘ̈ܗܝ ܘܕܕ̈ܝܢܐ
20 ⌜ܡܠܦ² ܠܝ ⁘ ܫܪ ⁘ ܡܘܕܥܘܪܐ ܬܠܬܝܐ ܕܫܘܪܝܐ ܪܒܝܥܝܐ
ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܛܘܒܢܐ ܕܘܝܕ ܘܡܠܟ̈ܐ ܕܡܢ ܒܬܪܗ
ܡܫܝܚܐ ܠܝ ⁘ ܡܘܕܥܘܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܕܫܘܪܝܐ ܪܒܝܥܝܐ ܥܠ
ܝܠܕܗܘܢ ܕܗ̈ܢܘܢ ܕܦܫܘ ܕܝܢ ܒܒܒܠ. ܘܥܠ ܡܦ̈ܩܢܐ
ܡܒܣܪܝܢ ܠܝ ⁘ ܡܘܕܥܘܪܐ ܚܡܝܫܝܐ ܕܫܘܪܝܐ ܪܒܝܥܝܐ
25 ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܛܘܒܢܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܡܟܪܙܝܢ ܠܝ ⁘
ܡܘܕܥܘܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܕܫܘܪܝܐ ܪܒܝܥܝܐ ܥܠ ܝܠܕܗ ܕܡܪܢ
ܘܥܠ ܣܗܕܘܬܗ ܕܝܠܗܘܢ ܡܫܪܪܝܢ ܠܝ ⁘ ܘܥܠܘܗ ܡܪܢܐ
ܥܠ ܬܘܕܝܬܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܡܫܝܚܐ ⌜ܡܫܬܠܡܝܢ³ ܠܝ ⁘

[1] Sic cod.; sed ante haec desideratur : ܒܗܝ̇ ܕܬܫܒܘܚܬܐ, aut simile quid. — [2] Sic cod. — [3] Cod. ܡܫܡܠܝܢ.

ܫܒܝܚܐ ܘܐܬܚܙܝ, ܠܐܢܫ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܪܐ ܘܦܩܕܗ
ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܙܠ ܠܟ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܙܠ ܠܒܪܬܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܢܐ ܡܘܢܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܘܫܠܡܐ ܙܘܓܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܟܕ ܐܫܬܟܚ ܠܫܠܡܐ ܠܐܣܝܐ ܓܒܝܐ ܐܬܚܙܝ, ܠܗܘܢ
ܚܘܐ. ܘܟܕ ܬܘܒ ܐܬܚܙܝ, ܠܗ ܡܠܐܟܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܟܕ ܗܘܝܢ
ܐܡܪ ܠܗ ܘܡܬܦܫܩܝܢ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܬܘܒ ܐܬܚܙܝ, ܠܗ
ܟܠܝܠܐ ܕܬܠܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܝܕܝܢ ܐܘ ܓܒܪܐ ܕܝܢ
ܐܢܐ ܕܝܢ ܗܘܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܢܟ ܐܠܗܐ. ܚܙܝ ܠܟ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܐ ܬܕܚܠ. ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܡܛܝܒ ܕܢܦܩ
ܚܠܝܨܝܢ ܓܙܪܐ. ܘܡܢܐ ܕܐܡܠ ܐܢܬ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܗܐ
ܡܫܡܫܝ[1] ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܟܪܙܬܐ ܐܦ ܐܢܬ ܐܡܪ ܘܫܠܟܐ
ܙܘܓܐ. ܗܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܦܩܕ ܠܩܘܪܐ ܘܐܙܝܩ ܒܓܘܗ.
ܘܫܠܚ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܛܠ ܠܟܪܬܐ ܘܫܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܠܡܠܐܟܐ ܟܕ ܩܐܡ ܩܕܡ ܡܕܒܚܐ ܒܗܝܟܠܐ.
ܘܒܡܠܐ ܢܟܐ ܐܡܪ ܗܘܐ. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ. ܡܪܝܐ ܠܐ ܡܘܬܐ. ܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ ܀ ܗܕܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܘܐܡܪܐ ܕܒܗܘܢ ܒܢܐܘܗܝ ܠܡܠܐܟܐ. ܘܟܕ
ܐܡܪܘܗܝ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ. ܫܠܟܐ ܠܗ ܙܘܓܐ ܕܗܘܐ.
ܐܢܛܘܢܝܣ ܕܝܢ ܡܢܐ ܐܝܟ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܦܩܕ
ܕܢܫܬܠܡ ܒܟܠܗܝܢ ܒܕܬܐ ܕܬܫܝܢ ܫܘܠܛܢܗ ܘܫܠܡ
ܡܪܝܐ ܠܐ ܡܘܬܐ ܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ. ܗܘ ܒܫܘܠܛܢܗ
ܦܩܕ ܕܢܬܐܡܪ ܗܟܢܐ. ܡܪܝܐ ܠܐ ܡܘܬܐ ܕܐܬܓܠܝ
ܫܠܝܡ. ܘܠܐ ܒܗܘܬ ܗܘ ܡܪܘܕܐ ܐܘ ܕܚܠ ܕܝܢ ܕܢܫܠܡ
ܠܗܝܡܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܢ ܡܠܐܟܐ ܡܪܝܐ ܐܫܬܠܡ
ܠܒܢܝܫܐ. ܡܩܛܘܣܛܘܣ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ
ܐܬܛܦܣܬ ܕܐܬܫܠܛܘܗܝ, ܠܡܘܢܐ ܗܘܢܐ. ܘܠܐ ܐܘܪܫܠܡ
ܘܠܐ ܐܬܪܘܬܐ ܡܢܘܪܬܐ. ܐܠܐ ܐܚܪܢ ܠܗ ܐܝܟ
ܡܟܐ ܕܚܝ ܀ ܫܪܪܐ ܀ ܘܡ̈ܠܐ ܓܒܪ ܒܦܬܚܗܘܢ ܘܒܐܡܪܗܘܢ.
ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܕܒܚܐ[2] ܗܘ ܕܠܐ

[1] Lege : ܡܕܡ ܕܡܫܡܫܝ (?). — [2] Sic cod.

ܛܥܢ ܘܥܠ ܒܡܕ̈ܒܪܢ ܀ ܫ ܀ ܗܘ ܕܡܢ ܕܐܡܪ ܕܐܘܣܬܐ
ܘܣܘܟܐ. ܥܠ ܕܠܒܪ ܣܘܟܐ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ
ܕܠܘܬ ܡܪܟܒܐ ܦܪܢܣܘ ܒܒܠܒܐ ܕܝܠܘܬܢ ܀ ܗܘ ܕܡܢ
ܕܫܐܠ ܫܘܒܡܢܐ ܘܒܡܘܣܦ ܘܐܡܪ ܀ ܠܢܦܫ̈ܬܢ ܘܠܝ̈ܬܡܐ
5 ܘܫܪܒܐ. ܡܠܦܐ ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܐܢܫ ܢܐܪܦ ܕܢܦܫܗ ܐܠܐ
ܕܡܫܒܪ̈ܘܗܝ ܀ ܫܪ[ܝܐ] ܀ ܒܠܬܐ ܕܡܘܢܐ ܗܢܐ ܕܡܕܢܫܐ.
ܒܝܢܬܗ ܕܡܠܟܐ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܙܥܘܪܐ. ܗܘ ܗܘ ܕܡܛܠ
ܪܦܝܘܬܗ ܫܦܝܪ ܕܝܘܠ ܣܘܟܠܐ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܪܪܐ
ܟܕ ܐܦܝܣܩܘܦܘܬܗ ܕܗܘܢܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܡܗܝܡܢܐ. ܟܕ
10 ܟܝܪ ܒܟܠܐ ܐܚܪܢܐ ܐܕܝ̈ܢܘܗܝ ܡܢ ܕܠܡܫܡܫܘ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܐܚܫܘ ܒܬܫܡ̈ܫܬܗܘܢ ܠܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܐ. ܫܦܝܪ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܕܝܬܪ̈ܘܢ ܒܡܕ̈ܪܫܬܐ
ܡܫܡ̈ܠܝܬܐ ܘܐܫܬܪܪ ܥܠ ܐܡܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܫܡܫ
ܒܪܫܐ ܕܚܝܠܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܪܒܪܘ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܡܫ̈ܒܚܐ
15 ܒܬܫ̈ܒܚܬܗܘܢ ܘܐܪܟܢܘ ܠܥܡܢܐ ܒܦܘܪ̈ܫܢܝܗܘܢ. ܗܟܢܐ
ܐܪܒܠܘܗ̇ ܠܐܪܥܐ. ܘܐܘܝܘ ܠܡܙ̈ܡܪܐ ܒܫܝܢܐ
ܕܫܡܝ̈ܢܘܗܝ. ܘܗܘܝ ܘܟܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝ̈ܢ ܟܕ
ܠܐ ܫܠܐ ܗܘܐ ܠܐ ܠܠܝܐ ܘܠܐ ܐܝܡܡܐ. ܘܟܕ ܠܐ
ܬܟܘ ܡܢ ܡܫܠܡ̈ܢܘܬܗܘܢ. ܐܘܣܦ ܠܗܘܢ ܐܘܠܨܢܐ ܒܗ
20 ܒܘܟܐ ܗܢܐ. ܒܡܘܕܐ ܚܕ ܪܒܐ ܕܒܝܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܟܝܠ ܗܘܐ ܠܟܠ ܡܢܝܢܗ ܕܡܢ ܐܕܪܝܢܘܦܠܐ
ܕܡܠܟܐ ܬܐܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ. ܐܫܬܡܛܘ ܡܢܗ ܒܐܟ̈ܦܐ
ܪ̈ܘܒܬܐ ܕܐܣܝ̈ܬܐ ܗܢ̈ܝ ܒܦܪܙܠܐ ܘܒܐܒܪܐ.
ܘܡܬܬܟ̈ܠܝ ܗܢ̈ܝ ܒܐܐܪ. ܘܟܕ ܗܦܝܟܐܐ ܟܕ ܠܐ ܢܩ̈ܠܢ
25 ܗܢ̈ܝ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܟܕ ܒܠܚܘܕ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܡܢ ܗܕܐ.
ܕܗܟ ܡܢ ܫܠܝܐ ܢܩ̈ܠܢ ܒܠܗܝܢ. ܒܪܘܚܐ ܒܠܗܘܢ
ܒܒܘ̈ܢܝܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܠܡܬܒܪܐ ܘܒܪܗܫܐ ܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܕܢܚܡܐ ܒܠܝܗܘܢ. ܘܡܬܦܪܐ ܠܐ
ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܡܫܡܥܝܢ ܒܒܢܝ̈ܐ ܒܕܡܐ ܠܪܡܫܐ. ܘܡܢ
30 ܒܬܪ ܕܦܫܘ ܫܒܪܐ ܕܫܢ̈ܝܗܘܢ. ܟܕ ܪܚܡܐ ܐܠܗܐ
ܕܒܢܝܢܫܬܐ ܡܡܫܝܚ ܡܬܪ̈ܘܬܗ. ܫܕܪ ܚܕ ܡܢ ܣܠܩ̈ܬܐ

ܘܕܐܝܟܢܐ ܐܘ ܕܢܦܫܐ ܡܬܚܠܦܝܢ ܒܗܘܢ ܟܠ ܢܦܫܢ
ܕܒܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܒܒܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܡܬܚܒܠܐ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܒܒܢܝܢ[1]. ܘܐܝܟܢܐ ܕܪܘܚܐ ܦܐܝܐ ܡܬܚܒܠܬ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܒܒܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܡܬܚܒܠܐ ܗܠܝܢ ܚܘܫܒܐ ܐܬܦܠܓܘ[2].
5 ܕܢܬܐܡܪ ܡܢܐ ܩܢܘܡܝ. ܒܠ ܕܐܝܟ ܒܗ ܩܘܪܒܢܐ
ܕܐܢܫܝ̈ ܘܫܪܒܐ܀ ܫܘ܀ ܡܢܐ ܡܫܡܠܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫܐ
ܕܒܪܝܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܚܝܢ ܒܡܬܚܠܦܢܐ ܚܕ ܚܝܢ ܦܓܪ
ܒܡܒܥܝܐ. ܘܒܠܝܢ ܚܠܦ ܒܠܗ ܠܗܘܐ ܕܐܝܬܝܢ ܡܬܚܠܝܢ
ܐܝܟ ܦܣܩܝܢ ܕܡܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܬܚܠܦܢܘܬܐ
10 ܕܚܝܢ ܒܡܫܒܚܬܐ ܕܒܠܒܢܐ ܗܢܐ. ܘܠܐ ܚܢܝܢ ܕܝܠܝܬܐ
ܘܡܢܐ ܕܐܝܬܝܢ ܠܐ ܢܒܥܝܢ ܡܢܐ ܠܐܝܟܢܘ ܘܡܬܒܥܝܐ
ܚܢܝܢ ܕܝܠܝܬܐ ܘܠܐ ܢܒܥܝܢ ܡܢܐ ܚܝܠܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ
ܐܬܦܠܓܘ ܒܪܘܝܘܬܐ ܗܕܐ ܕܒܗ̇ ܢܫܬܘܬܦ ܒܠܗ ܠܗܘܐ
ܒܪ ܒܗܢܐ ܕܒܢܝܢ. ܠܗ ܓܝܪ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܒ ܠܡܒܥܝܐ
15 ܡܢ ܐܬܪܫܡ ܒܠܝܢ. ܘܒܠ ܗܕܐ ܒܠܗ ܠܗܘܐ. ܢܬܒܐ
ܒܡ ܦܠܓܐ ܘܡܢܐ ܒܠܗ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܒܢܘܬܐ ܗܕܐ
ܒܪ ܫܐܠܝܢ ܪ̈ܘܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܡ ܒܪ̈ܢܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܚܠܦ
ܒܠܗ ܠܗܘܐ ܡܬܚܠܝܢ܀ ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗ̣ܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ
ܐܡܪ ܠܗ̇ ܠܒܪܝܘܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܘܒܠܗ ܒܢܝܐ ܫܠܝܐ
20 ܒܪ ܡܬܠܐ ܒܠܫ ܡܢܗ ܘܠܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܗܢܘܬܐ[3]
ܕܒܪܬܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܡܬܠܝܐ ܚܠܦ ܒܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ.
ܫܪ[ܝܐ]܀ ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܒܬܪ ܒܪܝܘܬܐ ܦܩܕ ܒܪܘܝܐ.
ܠܡܢܐ ܕܢܩܡܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܒܪܝܬܐ ܬܚܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇
ܕܩܘܡܝܢ ܡܢ ܡܦܠܬܐ ܕܡܢ ܚܛܝܬܐ. ܘܐܝܬܐ
25 ܕܡܬܩܒܠܢܘܬܐ ܕܝܠܝܬܗ܀ ܫ[4]܀ ܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܐܡܪ
ܒܒܢܘܬܐ. ܘܫܪ[ܒܐ]. ܘܐܢܫܐ ܒܪܢܐ ܡܢ ܠܬܚܬ ܡܢܝܐ
ܗܕܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܕܡܢ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܠܫܘܕ ܢܒܢܐ[5] ܠܟܠ

[1] Sic cod.; sed omittenda sunt haec verba; nam scribae errore e linea inferiore introducta sunt. — [2] Cod. ܐܬܦܠܓܘܣ. — [3] Lacuna, quae hic in cod. I occurrit, ab altero codice (II) impletur. — [4] I. e., aut ܫܪܝܐ aut ܫܐܠܐ. — [5] Cod. ܢܒܢܐ (sic).

ܕܒܒܪ ܒܒܢܝ ܐܠܗܐ ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܘܕܥܐ ܀
ܫܘ ܀ ܘܠܓܠܓܠܐ ܕܘܐܠܐ ܐܪܐ ܦܬܚ ܬܪܥܐ ܕܬܝܒܘܬܐ.
ܗ̇ܘ ܕܦܬܚ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܚܛܝ̈ܐ ܀ ܫܘ ܀ ܒܦܘܡܐ
ܕܠܡܦܝ̈ܪܐ: ܐܪܐ ܕܝܢܐ ܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܫܒܫܐ ܪܒܐ
ܕܘܝܡܘܬܐ ܕܟܠ ܝܘܪܕܢ ܐܬܓܠܝ ܀ ܫܘ ܀ ܐܦ ܗ̇ܘ ܕܝܢ
ܕܠܘܐ̈ܠܐ ܒܪ̈ܬܐ ܦܬܚܝܢ. ܘܠܘܐ̈ܠܐ ܓܒܪ̈ܬܐ ܠܐ. ܗܢܐ
ܐܪܙܐ ܡܪܢܝܢ. ܕܒܪ ܐܢܬܝܢ ܒܒܠܒܐ ܗܢܐ ܒܡܚܒܝܢܘܬܐ
ܗ̇ܘ ܕܡܠܟܝܢ ܘܠܐ ܒܝܢܐ. ܘܗܫܐ ܐܝܟ ܕܒܡܚܙܝܬܐ
ܚܙܝܢ ܒܦܠܐܬܐ ܗܝܕܝܢ ܕܝܢ ܐܦ̈ܝ ܠܘܩܒܠ ܐܦ̈ܝ. ܘܗܫܐ
ܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܝܕܥܝܢ. ܒܬܪܟܢ ܢܕܥ ܐܝܟܢܐ
ܕܐܬܝܕܥܢ ܀ ܦܘܪܥܢܐ ܕܒܫ̈ܡܝܐ ܕܡܬܓܪܝܢ. ܫܘܒܚ
ܕܢܒܥܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܐܝܟ ܪܘܚܐ ܒܫܡ̈ܝܐ ܒܢܪ
ܥܠܝ̈ܢܐ ܥܠܝܫ ܦܐܪܩ ܗܘܐ. ܘܬܘܒ ܠܬܚܬܝܬܐ
ܕܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܢܘܦܠܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܐܝܟ
ܕܒܡܫܒܚ ܙܒܢܐ ܦܩܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗܢܐ ܕܢܬܓܪܘܢ
ܒܫܡ̈ܝܐ ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܪܬܐ ܥܠܡܐ ܠܥܠܡܐ ܠܬܚܬܝ̈ܐ
ܚܕܘܬܐ ܀ ܫܘ ܀ ܝܠܘܬܐ ܕܩܕܡ ܠܗ ܡܪܐ ܡܠܦܘܬܐ
ܐܬܝܗ̇ ܥܠ ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܫܘ ܀ ܩܢܘܢܐ
ܕܠܗ ܡܪܐ ܕܡܬܐܡܪ ܒܫܒܝܬܐ ܗܕܐ ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ
ܠܢ[1] ܡܠܦܢܐ ܥܠ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܕܓܒܪ
ܘܫܒܩܗ ܠܕܝܬܩܐ ܥܬܝܩܬܐ ܘܐܫܠܡ ܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ.
ܘܒܒܪ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܚܕ ܠܡܫܒܚܐ ܕܡܒܪܟܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܐܒܘܢܐ ܓܒܪ ܕܒܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢܘ̈ܬܐ ܦܐܩ ܒܝܢܗ ܕܒܪܝܫܐ
ܐܦ ܒܪܝܫ ܦܓܪܐ ܕܝܢ ܢܦܫܐ ܐܠܐ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܚܕ
ܩܢܘܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܒܪܢܫܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܕܝܬܩܐ
ܥܬܝܩܬܐ ܐܦ ܒܪܝܬܐ ܕܝܢ ܚܕܬܐ. ܐܠܐ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ
ܚܕ ܠܡܫܒܚܐ ܐܝܬܝ̈ܗܝܢ ܕܝܢ ܕܡܒܪܟܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܀
ܫܘ ܀ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܫܘܪ̈ܝܐ ܕܐܬܓܒܡܘ ܕܢܗܘܘܢ ܐܝܟ
ܘܡܬܓܒܝܢܘܬܐ ܡܒܕܩ ܕܝܠܦ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܒܕ̈ܪܝ ܕܠܠܝܐ

[1] Cod. ܠܝ.

ܦܘܫܩ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܡܕܒܚ
ܠܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܝܦܗ
ܩܛܪܝܐ ܀

ܡܥܠܬܐ ܕܦܘܫܩ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܕܒܚ
ܠܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܝܦܗ
ܩܛܪܝܐ[1]: ܘܡܕܒܚܬ ܀

ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܒܫܘܪܝܐ ܕܪܘܫܡܐ ܕܩܘܕ̈ܫܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܠܦܘܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ̈ܘܬܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܬܗܘܐ ܠܗ ܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܕܘܟܬ ܘܩܒܠ 10
ܦܠܚܘܬܐ ܕܝܠܗ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܡܢ̈ܘܬܐ. ܒܚܕܒܫܒܐ
ܕܝܢ ܚܕܐ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܛܠ ܕܒܗ ܚܕ
ܝܘܡܐ ܒܪܝܬܐ ܘܠܐ ܡܫܬܘܕܥܐ ܗܘܐ ܠܨܦܪܐ
ܘܠܫܦܐ ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܝܟ ܕܒܠܠܝܐ ܗܘܐ. ܫܘܐܠܐ:
ܡܛܠ ܡܢܐ ܕܝܢ ܘܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܒܬܠ̈ܬܐ ܡܫܪܝܢ ܘܠܐ ܕܝܢ 15
ܚܕܬܐ ܀ ܒܬܠܬܐ ܕܢܟܬ ܫܬܐܣܬܐ ܡܢܕܡ ܐܬܝܗ̇
ܠܕܝܬܝܩܐ ܚܕܬܐ ܒܗܿ ܕܟܠ ܚܕܝܘܬ ܒܢܝܐ ܐܠܗܝܐ
ܕܢܣܒܬ ܡܠܦܐ. ܘܡܢ ܗܝܡܢܘܬ ܐܠܗ̈ܝܐ ܠܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܡܦܪܩܐ ܀ ܫܘ ܀ ܡܛܠ ܡܢܐ ܩܕܡ ܕܢܫܠܛܢ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ
ܡܫܠܡܝܢ. ܘܡܢ ܡܫܡܫܝܢ ܀ ܒܗ ܓܒܪ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ 20
ܡܫܠܛ ܗܘܐ ܗܘ ܕܓܒܪ ܕܢܟܐ ܚܪܫܐ ܚܪܡ ܗܘܐ ܒܟܠ
ܟܠ ܒܢ ܕܫܠܛܐ ܘܠܐ ܡܦܘ ܗܘܐ ܟܠ ܟܠܗ ܕܬܬܩܒܠ
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܬܚܙܝ ܘܢܚܬ ܒܪܘܟܐ ܗܘ ܕܐܬܒܢܝܘ[2] ܡܢ
ܐܢܫܝܢ ܡܢܝܐ ܘܐܒܪܝ ܬܫܡܫܬܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܀
ܫܘ ܀ ܫܠܡܐ ܒܟܢ.. ܟܠ ܬܪܒܘܬܐ ܘܫܠܡܐ ܗܘ 25

[1] Cod. ܩܛܪܝܐ. — [2] Cod. ܕܐܬܒܢܝ (sic).

brevitate, vix saeculo VIII° recentiorem esse videri. Interim conferas locos in Indice ad *Bibl. orient.*, t. III, 1, recitatos; necnon WRIGHT, *Syriac Literature*, p. 186, n. 5; et BUDGE, *The Book of Governors*, vol. II, p. 380, n. 3.

II. Codex opus continens recentius illatus est in bibliothecam Seertensem, Kurdistanae regionis. Eum reverendissimus et doctissimus vir Adai Scher, episcopus Seertensis, benigne exscripsit, atque apographum, rogante J.-B. Chabot, nobis transmisit vulgandum[1]. Cum autem huic codici aliqua deessent, quae ad lacunam implendam necessaria erant, et amplius quid, ex altero codice in monasterio Sanctae Mariae de Seminibus, prope Alqoš, asservato describenda curavit; (cf. A. SCHER, *Notice sur les manuscrits syriaques conservés dans la bibliothèque du couvent de N.-D.-des-Semences*, n° 93). Codices numeris I et II designamus.

R. H. C.

[1] Unaque epistulam accepimus qua tradit cl. vir codicis descriptionem : Codex chartaceus, saeculo ut videtur decimo sexto exaratus; altus o m. 20, latus o m. 14; constabat olim quinionibus XXV, quorum novem priores perierunt, foliaque aliquot e ceteris exciderunt. In eo continentur : Carmina [XXXI]. Iohannis bar Yak, metrop. Arbelensis; Liber canonum de aequilitteris (HOFFMANN, *Opusc. nestoriana*, p. 2-49); Excerpta e libro Iudiciorum Ebediesu Sobensis; Historia Indorum (*B. O.*, III, 1, 589); Carmina [IX] R. Abrahae, aliaque; Interpretatio officiorum Abrahae bar Lipheh; Prophetarum notitia; Quaestiones de Eucharistia.

ABRAHAE BAR LĪPHEH QAṬARENSIS
INTERPRETATIO OFFICIORUM.

PRAEFATIO.

I. Ab Abraham Bar Līpheh unum tantum opus compositum tradit Ebediesu Sobensis in suo *Catalogo* (*B. O.*, III, 1, 196) h. e. *Interpretationem Officiorum*, quam hic primum in lucem edimus. Complectitur commentarios breves et simplices in tria officia consueta Ecclesiae, vespertinum, nocturnum et matutinum, necnon in Mysteria seu Liturgiam. Idem opus passim laudatur a ps.-Georgio Arbelensi in *Expositione*, cuius syriaci textus editionem absolvimus praesenti tomo; illudque adiumentum fore speramus gratissimum iis qui rebus orientalium Syrorum liturgicis vacant.

Quis vero fuerit Bar Līpheh aut quo vixerit aevo, incertum est. Nam praeter testimonia Ebediesu et ps.-Georgii, qui de aetate eius silent, aliud nullum est, quod sciam, eiusmodi ut quaestionem dirimere valeat. Illa Assemani sententia (*B. O.*, III, 1, 196, n. 4), eum nempe fuisse doctorem Timothei I, Nestorianorum Catholici (saec. VIII), ex dictis Thomae Margensis pendet, qui scripsit : «Timotheo patruus erat, Georgius nomine, qui fuit episcopus Beth Beghāš. Hic puerum Timotheum ad Rabban Mar Abraham Interpretem misit (educandum), cum esset in Bešōš, Saphsāphae oppido.» (*Liber Superiorum*, IV, cap. III.)

Assemanus illum Abraham, qui «Interpres» vocatur a Margensi, ipsum esse Abraham Bar Lipheh propterea iudicat, quod et hic «Interpretationem» officiorum composuerit. At cognomen «Interpres» ob singularem peritiam in sacris scripturis exponendis vel ob munus in aliqua schola gestum nactus fuisset. Nomen «Bar Līpheh» Margensis nullo loco profert.

De persona Bar Līpheh plura dicemus in praefatione ad versionem latinam. Id tantum in praesens tuto cauteque affirmare licet : eius *Interpretationem Officiorum*, qua est simplicitate et

ܥܠܝܟ ܠܡܫܡܠܘ ܚܬܝܬܐ ܕܦܘܪܫ ܬܫܡܫܬܐ ܕܟܠܗ
ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܡܫܬܐ ܒܥܕܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܠܐ ܒܘܝܪ.
ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗܒ: ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܒܪܐ ܕܥܕܪ.
ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܣܓܕܬܐ ܘܪܘܡܪܡܐ ܕܫܡܠܝ
5 ܠܡܫܠܡܘܬܗ، ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ[1] ܀

[1] In apographo codicis Alqošiani, quo usi sumus, quodque in possessione D. Henrici Hyvernat asservatur, has clausulas addidit amanuensis :
ܫܠܡ ܕܝܢ ܗܢܐ ܘܫܘܡܠܝܐ ܚܬܝܬܐ ܗܢܐ ܒܝܘܡܐ ܒܪܝܟܐ ܐܝܠܘܠ:
ܝܚ: ܒܗ: ܒܫܢܬ ܒܪܘܡܬܐ ܒܪܡܫܐ ܕܠܠܝܐ ܕܚܕܐܒܫܒܐ ܕܪܝܚܡܐ
ܦܢܝܬܐ: ܕܫܝܢ ܐܬ ܐܠܦ ܘܬܡܢܝܐܡܐܐ ܘܬܡܢܐܝܢ ܘܬܫܥ
ܠܡܬܒܪܝܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܐܠܗܢ ܘܡܠܟܢ ܘܡܚܝܢܢ ܘܦܪܘܩܢ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܀ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܒܚܢܐ ܕܒܪܐ ܘܡܕܒܪܐ. ܘܗܘ ܠܐ
ܚܒܪ ܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀
ܐܬܟܬܒ ܕܝܢ ܚܬܝܬܐ ܗܢܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܒܪܝܟܬܐ ܐܠܩܘܫ ܩܪܝܬܗ
ܕܢܚܘܡ ܢܒܝܐ ܕܫܡܥܐ ܘܒܢܝܐ ܘܡܬܦܠܚܢܐ ܥܠ ܓܢܒ ܒܘܡܒܪܐ
ܕܪܟܝ ܗܘܪܡܝܙܕ ܦܪܘܫܐ. ܘܕܝܪܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܪܝܡ. ܡܫܡܫܢܐ
ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܠܡܫܡܠܝܘܗ ܡܢ ܟܠ ܢܚܫܘܢ ܒܫܦܝܐ ܘܓܠܝܢܐ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܝܢ ܀
ܐܬܟܬܒ ܕܝܢ ܒܝܘܡܝ ܐܒܗܬܐ. ܘܪܫܝ ܟܗܢܐ ܘܪ̈ܒܘܬܐ. ܡܪܝ
ܬܘܓܐ ܘܐܦܣܝ ܕܟܠ ܒܕܬܐ. ܘܡܘܗ̈ܝ ܣܢܗܐ ܠܪ̈ܒܘܬܐ. ܘܡܫܒܚܝ
ܕܝܟܐ ܕܡܘܬܒܐ ܀ ܡܪܝ ܠܐܘܢ ܬܬܟܫܦܪܐ ܒܡܡܪܐ ܪܒܐ
ܘܦܦܐ ܕܪܘܡܝܐ. ܘܪܫܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܕܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܘܡܪܝ ܐܠܝܐ
ܬܪܝܨܐ ܬܘܬܠܝܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܟܒܠ ܕܡܕܝܢܚܐ ܀ ܘܒܝ̈ܘܡܝ
ܐܒܘܢ ܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܫܡܥܘܢ ܓܒܝܠ ܬܠܦܝܐ ܪܫܐ ܓܢܝܐ
ܕܕܝܪ̈ܬܐ ܕܥܠܡܐ ܀ ܡܪܢܐ ܡܪܢ ܢܦܫܢ ܒܪܘܫܡܘܢ ܠܫܘܦ
ܘܫܬܬܐ: ܒܝܠܘܬ ܥܠܝܢܐ ܘܐܒܗܬܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

ܡܡܪܚܐ ܕܥܠܡܐ: ܠܦܘܬ ܗܢܘܢ ܕܡܡܪܚܐܝܬ ܢܐܙܘܢ
ܒܥܠܡܐ. ܘܡܡܪܚܐܝܬ ܡܬܒܣܡܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ: ܘܠܐ
ܐܝܟ ܚܝܠܐ ܡܫܡܠܝ ܒܩܘܡܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ ܐܝܟ
ܫܘܫܒܝܢܐ ܡܬܝܕܥܝܢ. ܚܠܘܠܐ ܕܒܢܝ̈ܢ ܬܠܬܐ ܝܘܡ̈ܝܢ
ܐܘ ܫܒܥܐ: ܕܡܬܠܬܐ: ܐܪܙܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܬܦܫܩܝܢ: 5
ܕܒܗ ܗܘ̇ܝܐ ܡܫܬܝܐ. ܘܒܫܒܥܐ: ܦܘܫܩܐ ܕܒܘܣܡܐ
ܕܠܐ ܫܘܠܡ ܡܢܚܝܢ. ܗ̇ܘ ܕܒܐܡܢܘܬܐ ܡܒܬܪ: ܐܒܗ̈ܐ
ܕܢܘ̈ܚܬܐ ܕܫܒܬܐ ܕܟܠ ܢܬܗܘܘܢ ܡܬܒܪܟܝܢ. ܗܒܝܐ
ܘܐܦ ܦܘܪܢܐ ܡܪܝ, ܐܦܪܝܡ ܐܡܪ. ܚܠܘܠܗ ܕܚܬܢܐ
ܒܚܘܬܐ. ܬܠܬܝܢ ܝܘ̈ܡܝܢ ܘܐܬܒܛܠ. ܚܠܘܠܗ ܕܒܪܬܐ 10
ܐܢ ܬܪܝܢ. ܡܛܠ ܐܢܬܘܗܝ ܘܠܒܠܡ. ܘܗܟܢܐ ܦܫܩܘ
ܣܒ̈ܝܐ ܕܒܗܠܝܢ ܒܠܡ̈ܬܢܘܬܐ ܢܬܒܘܢ ܠܡܠ̈ܝܠܐ ܒܗ
ܡܒܡܒܝܢ: ܕܦܘܫܩܐ ܕܗܠܝܢ ܕܡܫ̈ܠܡܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܐܝܟܢܐ
⌐ܕܚܙܝܢ[1] ܒܕܘܟܝ̈ܬܗܘܢ ܕܠܗܠܝܢ ܕܗܢܝܢ ܕܠܟܠ ⌐ܡܢܙ̈ܝ[2]:
ܠܐ ܢܕܒܘܢ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܡܫܬܒܚܐ. ܘܗܠܝܢ ܐܒܗ̈ܬܐ 15
ܕܚܠܐ ܢܗܒ ܪܫܡܝܢ. ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܒܪܘܚ ܕܒܝܬܐ: ܗ̇ܘ
ܕܐܫܪܗ ܠܒܪܢܫܐ ܡܢ ܡ̈ܕܒܪܢܐ ܘܦܫܝ̈ܩܬܐ: ܘܡܢ
ܬܪܝܗܘܢ ܬܠܬܐ ܚܕ ܡܢܘܚܬܐ ܐܫܡܥ ܕܡܚܒܫ
ܠܬܪܝܗܘܢ: ܘܕܝܗܒ ܡܬܕܒܪ ܒܪܘܚܐ ܐܝܟ ܡܘܬ̈ܐ:
ܘܢܫܬܒܠ ܠܗܠܝܢ ܕܠܗ ܐܝܟ ܕܘ̈ܡܝܐ ܩ̈ܠܝܠܐ: ܘܢܝܘܪ 20
ܒܕܘܒܪܗ ܗܠܝܢ ܕܒܟܪ ܘܗܢܝܢ ܕܒܬ̈ܪܢ: ܘܕܝܘܬܐ ܕܟ̈ܠܐ
ܠܒܪܘܢ ܒܝܕܒܬܐ ܕܦܠܓܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ: ⌐ܘܕܝܠܦ
ܡܕܡܐ ܒܝܕ[3] ܒܪܗ ܚܒܝܒܗ ܡܠܬܐ ܕܒܫܘ. ܕܐܡܦ ܠܗ
ܒܪܢܫܐ ܡܫܠܡܢܐ ܦܪܘܩ ܘܐܡܪܒܗ ܘܡܕܫܡ ܒܚܝܠܐ
ܕܪܘܚܐ ܘܐܠܦܗ ܠܗܘܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܒܫܡ ܬܠܝܬܝܘܬܗ 25
ܪܫܒܗ ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠ̈ܝܠܐ ܦܪܩ.
ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܐܝܩܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ. ܘܪܘܡܪܡܐ ܘܣܓܕܬܐ
ܠܫܡܗ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀

[1] Lege : ܕܒܗ ܚܙܝܢ (?). — [2] Lege ܕܡܙ̈ܘܢ (?). — [3] Fortasse legendum : ܘܕܢܐܠܦ ܡܕܡܐ ܕܒܗ (?).

ܕܢܗܘܢ ܠܣܦܪ̈ܐ ܘܡܘܣ̈ܦܐ ܕܩܕܡܝܢ: ܐܝܟܢܘܬ ܢܦܩ̈ܐ
ܘܒܫܡܫܘܬܐ ܕܒܠܒܒ̈ܐ ܕܡܫܡܒܪܝܢ ܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܒܠܒܒܐ ܗܢܐ. ܕܡܬܒܢܝܢ ܘܢܗܘܢ ܡܗܝܪܐ: ܕܢܗܘܢ ܠܗ
ܒܫܡܫܘܬܐ ܘܒܗ ܒܒܢܝܢ: ܡܛܠ ܕܢܒܥܬ ܒܫܦܠܐ: ܥܘܝܢ
5 ܕܒܟܘܬܐ ܐܝܟ ܦܠܓܝܪ ܗܘ ܒܗ ܩܒܘܪܐ ܕܩܢܝܢܬܐ
ܘܒܫܡܫܐ ܕܡܫܬܡܥܐ: ܐܠܐ ܒܪܢܐ ܠܝ ܒܗ ܡܫܝܚܝܢ.
ܐܒܗܬܐ ܕܒܪܢܐ ܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܗܝܡܢ ܒܫܦܘܗܝ.
ܐܝܟ ܐܢܬ ܬܘܒ ܚܕܘܬܐ ܕܒܠܬܐ. ܡܫܬܘܬܐ ܕܒܢ̈ܒܝܢ
ܘܪ̈ܢܝܐ ܕܢܦܫܝ ܘܦܠܓܢܐ ܕܡܐܟܠ̈ܬܐ: ܡܢܝܬܐ ܕܗܘ̈ܢܐ
10 ܒܡܦܠܓܢܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܡܦܠܓܝܢ ܘܪ̈ܢܐ
ܡܢ ܒܗ ܢܦ̈ܠܐ. ܡܪ̈ܢܐ ܕܡܪܘܡܝܢ ܡܢ ܟܠ ܓܒ: ܐܒܪܢܐ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܥܒܝܢ ܠܡܠܒܘܬܐ: ܕܡܒܢܝܢ ܠܗܘܢ ܠܓܒܐ
ܢܒܝܐ ܘܪܘܚܢ ܕܝܠܗܘܢ. ܕܗܐܟܢ ܒܗܢܐ ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܒܪܫ ܓܘܕܐ: ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܢܗܒ ܠܒܢܝܐ: ܘܡܠܐܟ̈ܐ
15 ܕܥܢܝܢ ܡܕܒܪܘܗܝ. ܕܡܒܝܥ ܠܚܝܘܬܐ ܘܠܒܠܬܐ ܡܢ
ܢܒܝܗ. ܘܠܫܘܒܚܐ ܘܠܫܘܒܚܬܐ ܡܢ ܩܒܠܗ: ܠܦܘܬ
ܕܡܒܝܥ ܚܝܘܬܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ ܡܢ ܢܒܝܗ. ܘܠܓܒ̈ܝܐ ܡܢ
ܩܒܠܗ. ܒܦܪܒܘܬܐ ܕܡܩܦܪܙ: ܬܠ̈ܬܐ ܕܐܬܪ̈ܐ ܡܠܒܒܐ[1]
ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܢܒܝܗ. ܬܘ ܒܪ̈ܢܫܗܘܢ ܕܐܒܝ ܘܕܥܒܪܐ.
20 ܠܫܘܒ̈ܚܐ ܒܦܪܒܘܬܐ ܪܫܝܡܬܐ ܠܢܬ: ܒܗܿ ܕܠܗ
ܠܒܫܡܐ ܒܐܠܝܢ. ܕܦܐܫ ܚܝܘܬܐ ܘܒܠܬܐ ܒܒܝܬ
ܓܒܝܐ. ܘܢܦܩ ܫܘܒܚܝܐ ܘܓܒܐ ܘܡܬܬܚܝܕ ܬܪܒܐ.
ܬܪ̈ܒܐ ܕܓܒܝܐ ܫܘܒܚܐ ܕܡܬܬܚܕܝܢ ܒܗ ܒܐܠ ܚܝܘܬܐ.
ܕܢܬܒ ܫܘܒܚܝܐ ܘܫܘܒܚܝܬܐ ܒܠ ܬܪܒܐ: ܘܦܪܝܢ ܘܠܐ
25 ܡܬܦܬܚܝܢ ܠܗܘܢ: ܐܒܗܬܐ ܕܡܬ̈ܠܬܐ ܒܕܘܟ ܘܒܒܕܐ
ܒܫܐ: ܕܠܐ ܒܪܐ ܠܗܘܢ ܚܝܘܬܐ. ܫܘܦܬܘܬܐ ܕܚܝܘܬܐ
ܘܒܠܬܐ: ܡܚܐܘܬܐ ܘܒܫܡܫܐ ܕܡܫܬܡܥܐ: ܕܪܚܝܩ ܗܘ
ܢܬܪ ܡܢ ܒܠܒܒܐ ܕܡܬܚܝܐ. ܡܬ̈ܢܘܬܐ ܕܒܠܒܝܢ
ܫܘܒ̈ܚܝܐ: ܠܦܘܬ ܬܫܝܡܐ ܕܒܢ̈ܠܐ. ܒܫܡܫܐ

[1] Cod. ܒܠܐܒܐ.

ܕܐܠܨ ܐܠܗܐ ܠܗܢ ܠܡܒܥܘ ܘܠܡܐܟܠ ܒܣܪܐ ܘܡܫܬܝܐ
ܕܚܡܪܐ[1]. ܡܛܠܬ ܕܠܕܘܪܫܐ: ܡܦܩܬܗ ܕܐܒܪܗܡ
ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ، ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܕܢܐ. ܕܗܒܢܐ ܒܝܬ
ܐܘܪܚܠܐ ܕܐܒܘܣܢܝܘܬ ܢܬܒܢܐ ܒܗ: ܐܒܪܗܡ ܕܐܦ
5 ܐܒܪܗܡ ܒܐܒܘܣܢܝܘܬܐ ܘܡܬܢܟܦܢܐ ܒܚܒܪ ܗܘܐ.
ܗܦܟܐ ܕܡܫܪܐ ܠܡܐܟܠܦ. ܦܘܩܕܢܐ ܘܫܘܘܕܝܐ ܕܫܪܝ،
ܐܒܪܗܡ ܠܡܐܟܠܦ ܡܢ ܡܪܢܐ. ܠܡܥܡܘܪܘܬܐ ܕܢܘܠܦܢܐ
ܕܗܦܟܐ: ܐܒܪܗܡ ܕܐܦ ܠܡܒܢܐ ܡܘܫܐ ܐܬܢܣܒܡ ܡܢ
ܡܪܢܐ. ܢܒܝܬܐ ܕܐܘܡܢܘܬܐ ܕܠܦܢܝ: ܠܒܘܫܐ ܕܐܒܢܐ
10 ܡܘܫܐ ܢܠܦ ܠܡܡܘܬܗ ܠܦܪܥܘܢ. ܘܠܡܫܘܒܘܗ ܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ. ܕܘܪܓܐ ܕܠܢܝܚܘܬܐ: ܐܒܪܗܡ ܕܒܪ ܐܬܕܪܟܘ
ܐܝܣܪܝܠ ܐܡܠܟܘ ܥܠܝܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܡܕܡܐ ܕܢܣܒܐ ܕܒܢܝܐ
ܕܡܫܪܝ ܠܦܘܬ ܕܗܟܢܐ ܫܩܠܐ ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܘܕܘܝܕܐ: ܕܒܝܢ ܒܗܢ ܫܢܝܐ ܡܩܪܒܝܢ ܗܘܘ: ܘܒܝܢ
15 ܒܗܢ ܢܒܝܐ. ܕܡܫܪܝ ܒܗ ܦܘܠܓܐ ܕܡܠܟܐ. ܐܒܕܐ
ܕܐܬܒܕܪܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܒܒܠ. ܕܒܪ ܡܬܡܢܝܢܢ
ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܒܟܪܝܢ ܡܡܘܪܐ ܕܐܝܬܝܬܐ:
ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܡܠܟܐ ܡܪܘܝܚ. ˹ܒܡܡܘܪܐ[2] ܕܝܢ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܒܪܘ ܠܢ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܗܕܐ ܗܝ ܕܫܘܠܛܢܗ
20 ܕܗܒܘܢܐܝܬ. ܘܠܘ ܒܒܥܕܢܐ. ܕܗܒܢܐ ܐܦ ܚܬܢܐ ܘܟܠܬܐ:
ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܒܗ ܚܕܪܐ ܢܬܬܦܩܘܢ ܒܡܡܘܪܐ: ܡܛܠ
ܕܠܐ ܡܛܠ ܙܒܢܐ ܕܒܗܦܟܐ. ܒܗ، ܕܫܘܡ ܐܒܫܪܐ ܒܗ
ܠܗܐ ܡܠܟܝܢܘܬܐ ܕܒܗ ܚܕܪܐ: ܕܒܒܠܒܬܐ ܗܢܐ
ܒܠܗܘܢ ܒܒܢܝܫܐ ܡܗܝܡܢܐ ܘܒܦܘܪܩܢܐ ܫܘܡ. ܐܢܫܪܐ

[1] Hic desinit cod. S, ima parte paginae vacante; duo folia sequentia avulsa sunt; in ultimo autem quod superest hae notulae duae scriptae sunt : ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܗܘ ܡܫܬܪܐ ܡܐܠ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܐܠܝܣܘܥ ܐܠܡܥܕܢܝ ܠܐܬܗ ܬܒܘܢ ܡܢܝܢܐ ܐܡܝܢ.
ܘܟܐܢ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܡܐܠ ܡܛܪܐܢ ܚܢܐ ܘܗܘ ܐܫܬܪܗ ܡܢܗ ܗܘ ܫܡܥܘܢ ܐܠܦܐܕܪܝ. ܘܗܘ ܫܡܥܘܢ ܒܐܒܗ ܠܠܕܝܪ ܡܐܪ ܝܥܩܘܒ ܀ — [2] Cod. ܒܡܡܘܪܐ.

⸢ܟܠܗ[1] ܕܡܬܦܠܓ ܒܕܘܒܪܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܒܝܕ ܫܘܦܛܘܬܐ.
ܘܠܡܢܐ ܫܘܫܒܝܢܐ ܐܝܬ[2] ܕܪܕܝܢ ܠܗܘܢ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܘܠܗܘܢ ⸢ܕܡܫܠܡܐ ܒܡܦܬܚܬܐ[3] ܢܗܝܪܝܢ܀
ܡܪܡܝܢ ܐܢܘܢ ܫܪܝܢ ܒܪܘܡܝܐ ܕܡܒܥܬܐ ܦܝܣܝܢ
5 ܘܡܬܫܬܫܬܐ ܒܪܬܢܝܬܐ. ܘܒܠ ܢܫܫܐ ܕܒܠܗܘܢ
⸢ܒܒܢ̈ܝ[4]. ܐܒܗܬܐ ܕܪܘܚܐ ܡܪܢܫܐ ܢܦܩ ܠܝ. ܒܪ ܠܐ
ܐܪܦܝ ܐܝܟ ܚܠܝ ܚܪܐ ܡܢ ܡܟܐ ܕܬܒܥܐ ܢܗܘܪܐ ܕܠܐ
ܢܗܪܝܢ. ܘܐܦ ܡܛܠ ܒܦܝܐ ܕܒܢܝܐ ܠܫܪܬܐ ܐܡܪܝܢ.
ܘܡܛܠ ܕܐܦ ܕܒܢ̈ܝ ܕܒܠܡܐ ܢܝ̈ܬܝ ܒܗ ⸢ܐܢܠܝܢ
10 ܕܡܦܩܬܒܝܢ[5]. ܘܡܒܠܗܘܢ ܐܬܦܪܫܘ ܢܦܫܬܗ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܕܢܛܪܘܢ ܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܫܡܫܢܝܬܐ. ܒܐܢܐܝܬ ܐܘܦܐ ܘܡܢ
ܒܢܐ ܪܕܘ. ܘܐܠܦܘܢ ܕܐܝܒܢܐ ܢܣܝܐ ܐܝܟ ܠܐܢܠܝܢ ܕܠܐܘ
ܡܬܚܫܝܢ ܒܡܬܚܫܢܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܠ ܕܘܒܪ̈ܝ ܒܢܫܐ
ܫܐܠܬ ܐܢܘܢ. ܢܫܪܐ ܡܢܗ ܕܒܦܠܢܐ ܘܠܒܪܐ. ܘܢܪܙܙ ܒܗ
15 ܐܢܠܝܢ ܕܒܬ̈ܘܒܐ ܪ̈ܫܝܡܢ. ܫܘܪܝܐ ܕܒܦܠܢܐ ܫܘܪܝ ܒܪܢܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܡܢ ⸢ܘܗܘܢܐ[6] ܕܬܪܝܢ ⸢ܡܫܬܡܠܝܐ[7]:
ܕܗܒܢܐ ܐܦ ܫܘܪܝ ܚܠܡܐ: ܡܢ ܒܪܘܢܐ ܘܡܢ ܐܪܒܥܐ
ܘܡܢ̈ܝܐ ܘܐܐܐܪ ܘܢܘܪܐ ܕܗܘܘ ܡܠܘܐܐ ܠܒܪܝܬܐ. ܡܘܠܕ
ܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ. ܕܒܫܠܒܐ ܡܬܪܦܣܝܢ ܕܒܐܣܘܪ̈ܐ
20 ܕܒܪܘ̈ܪܐ: ܐܣܘܪ̈ܘܗܝ ܕܦܘܡܪܢܗ ܕܐܠܗܐ ܠܪܒܝܬ ܐܕܡ
ܘܙܪܒܬܘܗܝ ܕܡܢ ܠܘܩܬܐ. ܒܪܘ̈ܪܐ ܠܦܘܬ ܒܘܬܢ̈ܝܬܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܕܐܠܒܫ ܐܢܘܢ. ܫܘܚܠܦ ܕܡܢ ܚܠܒܐ
⸢ܠܬܪܦܝܬܐ[8]: ܫܘܚܠܦܐ ܕܗܘܐ ܠܘܬ ܢܘܚ. ܕܒܗ ܡܪ̈ܪܐ
ܡܬܢܣܒ ܦܠܓܐ. ⸢ܕܐܦ ܢܘܚ[9] ܒܗܘܬ ܠܗ ܒܪ ܫܢܝܢ ܐܠܗܐ
25 ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܕܒܢ̈ܝ ܕܡܬܐܒܠܬܐ: ܐܒܗܬܐ

ܒܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܘܕܫ ܒܕܬܐ. ܘܫܒܝܚܐ ܒܠ ܡܒܘܪܬܐ
ܕܒܢ̈ܝܢ ܘܕܒܪܢܗܘܢ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܒܠ ܚܠܗ ܫܪܝܢ ܘܒܕܘܪܢܗ
ܫܠܡܝܢ ܐܡܝܢ܀ — [1] A praemit. ܒܘܬ. — [2] A add. ܒܗܪܐ. —
[3] A : ܢܗܪܐ ܢܗܪܐ ܦܬܝܚܝܢ ܕܡܒܘܢܐ. — [4] S ܒܒܢ̈ܝ. — [5] S ܗܠܝܢ
ܕܡܦܩܬܒܝܢ. — [6] A ܘܗܘܐ. — [7] S ܡܫܬܡܠܝܗ. — [8] S ܬܪܦܝܬܐ.
— [9] S om.

ܡܬܕܒܪ: ܒܗ ܕܡܕܒܪܢܘܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܕܒܪܝܢ ܒܗ
ܡܠܟܘܬܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܒܬܪ ܗܘ ܗܢܐ ܕܢܗܘܐ ܒܒܗ ܠܟܠ
ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܒܪ ܕܡܕܒܪܢܐ ܒܒܪܝܢ. ܚܙܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܗܘܢ
5 ܢܩ̈ܒܘܗܝ ܕܒܢܘܕܐ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܡܬܬܢܝܚܐ ܢܦܫܐ
ܕܒܢܘܕܐ ܐܡܬܝ، ܕܡܬܕܒܪ ܠܗ ܕܡܕܒܪܢܐ. ܘܡܬܦܠܓ ܗܠܝܢ
ܗܘ ܡܬܕܒܪ ܕܡܕܒܪܢܐ ܠܒܢܝ̈ܐ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܢܣܒܝܢ ܠܗ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܫܡ̈ܝܢܘܗܝ. ܘܗ̇ܘܐ ܗܘ ܒܠܬܐ ܕܫܘܒܫܒܘܗܝ.
ܘܐܦ ܠܗ ܡܢܗܘܢ ܦܠܘܬܐ ܡܫܬܒܚܢܐ ܘܡܒܘܬܐ ܕܒܠ
10 ܢܦܫܗ̈ܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܬܦܠܓ ܒܢܗܪܐ: ܗܪܟܐ ܢܢܒܪ ܠܗܝܢ
ܫܘܠܡܐ :·.

ܡܒܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟܢ ܕܠܬܫܡ̈ܫܬܐ ܒܠܗܝܢ ܢܗܪܝܢ.
ܘܠܬܦܠܘܬܐ ܒܠܗܝܢ ܕܠܠܝܐ ܘܕܐܝܡܡܐ ܘܕܒܢ̈ܝܐ ܒܡܫܝܢ.
ܘܒܠܠܝܐ ܕܒܗܘܢ ܒܠܒܢ. ܥܠ ܬܘܕܝܬܐ ܠܗ̇ܘ ܕܡܦܠܓܬܗ
15 ܬܫܠܘܬܐ ܐܬܦܠܓܘ. ܕܒܗܝܢ ܢܪܒܘܢ، ܒܒܠܗܘܢ ܒܟܠܝܢ.
ܒܪ ܒܒܝܢ ܡܢܗ: ܕܢܬܠ ܠܝ ܚܘܫܒܐ ܕܫܡܝܢ ܘܕܫܦܠܝܢ.
ܘܢܚܘܝܢ ܠܚܘܘܒܐ ܕܡܢ ܒܩܘ̈ܬܐ. ܒܡܟܐ ܕܒܒܠܒܟܐ
ܐܬܝܢ. ܘܢܚܘܝܢ ܒܒܠܒܟܐ ܕܒܬܪ: ܕܡܕܒܪܢܘܗܝ، ܢܗܘܘܢ ܕܠܟܐ
ܡܗܘܢ ܒܡܢ ܒܐܪ̈ܐ ܕܢܦܪܘ ܠܗ ܘܕܪ̈ܒܢܐ ܕܪ̈ܒܘܗܝ. ܘܬܡܢ
20 ܢܦܪܘܒ ܠܗ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܫܘܒܚܐ
ܘܐܝܩܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܣܓܕܬܐ. ܘܢܫܐܠ ܡܢܗ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ،
ܘܚܢܢܗ. ܘܐܘܒܕܝܢ ܒܦܠܘܬܗ[1] ܢܦܘܩ ܘܢܫܬܦܩ ܒܠܝܢ
ܗܫܐ ܘܒܒܠܝܢ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ[2] :·.

ܪ̈ܫܐ ܕܫܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ[3] :·.

[1] A ܒܦܘܠܚܢܗ. — [2] Add. ܘܐܡܝܢ. — [3] A om. hoc capitis indiculum. cuius loco, quasi hic totum opus absolutum sit, haec habet: ܫܠܡ ܒܥܘܕܪܢ ܡܪܢ ܡܚܝܠܐ ܕܡܚܝ̈ܠܐ ܠܡܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܢܐ
ܕܦܪܘܫ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܕܐܒܘܬܗܘܢ، ܫܒܥܐ ܡܐܡܪ̈ܐ. ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ
ܥܠ ܢܘܟܪܝܘܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܬܪܝܢܐ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܡܫܐ.
ܘܬܠܝܬܝܐ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܠܝܐ ܘܨܦܪܐ. ܘܪܒܝܥܝܐ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܫܥ̈ܐ. ܘܚܡܝܫܝܐ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܟܒܕܐ. ܘܫܬܝܬܝܐ

ܕܐܦ ܠܡܩܒܠ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܡܛܠ ܒܝܕ ܡܫ̈ܡܫܢܘܬܗܘܢ
ܒܕ̈ܠܬܐ. ܐܠܐ ܢܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܐܪܐ. ܠܡܫܝܚܐ
ܐܝܬܝܗ̇ ܢܦܫܐ ܐܘ ܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܢܘ ܕܐܡܪܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܠܡܫܝܚܐ ܒܝܕ ܠܡܫܝܚܐ ܠܐ
5 ܡܐܢ. ܘܐܝܢܘ ܕܐܡ̈ܪܝܢ ܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܡܢ
ܐܝܟܐ ܢܦ̈ܫܐ ܘܠܬܠܬܐ ܠܠܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܝܢܘ ܠܒܪ
ܕܡܫܝܚܘܬܗ̇ ܘܗܘܝܢ ܡܢ ܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ، ܒܡܫܝܚܝܢ ܕܒܪ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܒܦܫܬܐ ܗܕܐ ܚܕܐ ܕܒܠܒܐ
ܐܝܕܐ ܕܝܕܚܝܢ. ܒܡܫܝܚܗ ܕܝܢ ܘܕܠܐ ܒܒܠܐ ܒܡܫܝܚܐ
10 ܒܡܫܝܚܘܬܗ̇ ܠܐܬܪܐ ܕܡܢ ܗ̇ܘ ܐܠܗܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ
ܪ̈ܝܫܗ. ܠܐ ܕܝܢ ܒܒܠܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܒܡܫ̈ܝܚܝܢ ܒܪ
ܡܬܦܢܩܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܗܫܐ ܠܢܦܫܐ ܦܓܪ̈ܗܘܢ. ܕܒܪ
ܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܪܒܐ ܡܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܢܝܐ[1]:
ܒܒܢܝܐ ܢܦ̈ܫܬܐ ܘܒܢܝܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܐܘܢܓܠܝܘܢ
15 ܕܐܡܪ: ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܠܓܘܫܡܐ. ܕܢܦܫܐ ܒܒܝܬ ܬܘܗܐ
ܒܦܪ̈ܕܝܣܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܗܘܬ ܢܦܫܗ ܕܓܘܫܡܐ
ܒܦܪ̈ܕܝܣܐ ܒܡܫܝܚܗ. ܘܒܬܪ ܐܦܠܐ ܒܡܫܝܚܐ ܫܪܪ
ܒܒܠܝܬܗ: ܐܝܟ ܒܠܝܬܗܘܢ ܕܒ̈ܢܘܠܐ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܡܦܠܠ
ܢܘܒܠܐ ܕܕܘܒܪܢܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܬܘ[2] ܢܫܐܠ: ܕܠܒܒܢܐ
20 ܡܬܒܒܕ ܕܘܒܪܢܐ ܠܢܦ̈ܫܐ. ܐܡܪܝܢ: ܕܐܝܟܢܘ ܕܠܡܫܝܚܐ
ܗܢܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ ܡܪܢ ܠܢܘܗܪܐ ܕܝܢܐ ܘܕܒܪ̈ܬܐ
ܐܬܝܗܒ. ܘܐܡܪ ܕܡܢ ܕܐܟܠ ܡܢ ܦܓܪܝ، ܘܫܬܐ ܡܢ
ܕܡܝ ܐܝܟ ܡܟܐ ܢܝܚܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܘܡܗܝܡܢ ܒܝ[3]. ܠܐ
ܢܡܘܬ ܠܥܠܡ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܚܢܢ ܒܪ ܒܒܕܝܢ ܕܘܒܪܢܐ
25 ܠܢܦ̈ܫܐ ܘܡܫܬܘܕܝܢ ܠܗܘܢ. ܒܡܫܝܚܐ[4] ܕܬܠܬܐ: ܕܒܢ̈ܦܫܐ
ܡܬܕܒܪܝܢ[5] ܠܒܪ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܝܗܘ ܩܝܡ
ܠܬܠܬܐ ܢܩ̈ܒܝܢ: ܗܟܢܐ ܘܗܘ ܕܒܝܬ ܬܠܬܐ ܕܘܒܪܢܗ

[1] S om. A insuper add. (corrupte, ut videtur) : ܒܪ ܡܫܝܚܐ. — [2] S ܬܘܒ. — [3] S ܒܗ ܒܝ; A ܒܗܘܢ (sic). — [4] S ܒܡܫ̈ܝܚܬܐ. — [5] S ܡܬܕܒܪܝܢ.

ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܬܝܗܪ ܢܡܘܣܐ ܬܠܝܬܝܐ: ܒܗ ܒܢܡܘܣܐ
ܕܬܠܬܐ ܐܬܚܒܒ ܕܡܒܪܢܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ
ܢܡܘܣܐ ܫܡܝܢܐ. ܒܟܠܗܝܢ ܢܡܫ̈ܬܐ ܐܫܬܟܚ ܒܬܝܗܘܬܐ.
ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܠܝܗ̇ ܐܒܗ̈ܬܐ ܐܦܠܐ ܫܠܝܚ̈ܐ
ܠܬܝܗܘܬܐ. ܐܡܬ, ܕܒܗܠܝܢ ܒܡܘܪ̈ܒܢܐ ܕܡܒܪ̈ܬܐ
ܠܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܕܬܘܩܦ ܫܠܡܝܢ. ܡܕܡܬ ܠܣܕܬܐ: ܘܡܬܪܡ
ܠܬܝܗܘܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܦܠܓܘܬ ܐܢܫܐ ܢܡܘܣܐ
ܐܝܬܘܗܝ, ܡܢܟܬ ܢܡܘ̈ܣܐ. ܘܒܡܫܐܐ ܡܫܬܡܗ. ܐܡܡܐ
ܕܐܡܪ ܒܬܘܟܐ: ܕܦܪܘ ܡܢ̈ܬܐ ܒܪܫ ܐܢܫܐ ܘܒܡܦܩܐܐ
ܒܡܘ̈ܡܬܐ ܕܒ̈ܪܒܪܐ. ܗܟܢܐ ܐܬܝܗܪ ܬܘܒ ܦܠܓܘܬ
ܐܢܫܐ ܒܪ ܒܗܕܐ ܕܡܘܪܒܢܐ ܕܢܦܫ ܡ̈ܢܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܡܛܠ ܕܫܘܠܡ ܐܢܫܐ ܘܪܫ ܐܢܫܐ ܡܫܠܡܐ ܐܝܬܘܗܝ,
ܕܠܐ ܒܢܡܘܪ. ܗܟܢܐ ܒܫܘܠܡ ܐܢܫܐ ܒܒܕܝܢ ܕܡܒܪܢܐ
ܐܫ̈ܢܐ. ܕܒܪ ܢܦܩܝܢ ܠܫܘܠܡ ܐܢܫܐ. ܗܘ ܕܝܢ: ܒܪܘܒܬ
ܐܢܫܐ ܟܠܗ ܚܠܡܐ ܢܓܫܘ. ܕܒܐܪ̈ܒܥܐ ܡܘܪ̈ܒܢܐ
ܡܬܝܗܪ ܒܟܠܗ ܗܢܐ ܐܢܫܐ. ܒܬܠܬܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܢܐ:
ܘܕܒܫܒܒܐ ܘܒܦܠܓܘܬ ܐܢܫܐ ܘܒܫܘܠܡ ܐܢܫܐ. ܡܛܠ
ܕܒܢܝܐ ܬܘܒ ܕܐܪ̈ܒܥܐ: ܐܒܗܬ ܩܛ̈ܡܐܝܢ ܫܘܒܚ̈ܘܗܝ,
ܡܕܡܬ ܕܝܢ ܕܠܟܠܗ ܚܠܡܐ ܐܦܪ ܘܒܢܝܘ ܒܢܕ
ܦܢ̈ܝܬܗ ܘܫܘܠܦܗ, ܘܡܩܘ̈ܪܒܗ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܒܐܪܒܥܐ
ܡܢ ܐܪܒܥܐ ܒܗܡܐ ܘܐܪܒܥܐ ܚܝ̈ܠܐ ܘܐܪܒܥܐ ܗܕ̈ܡܐ
ܡܢ̈ܝܢܐ ܡܫܬܡܫ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܡܢ ܡܢܝܢܐ ܕܐܪܒܥܐ
ܡܢܝܢܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܚܡܫܐ ܡܬܚܫܒ. ܚܕ ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬ
ܘܐܪܒܥܐ ܚܡܫܐ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܗܕܪ̈ܐ: ܗܘ̇ܐ ܒܗܕܐ ܕܡܒܪܢܐ ܒܐܪܒܥ ܙܒܢ̈ܝܢ. ܐܠܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܒܕܘܠܐ ܐܝܟܢܐܝܬ ܦܫܩܘ. ܐܡܪܘ ܕܝܢ
ܫܦܝܪܘܬܐ ܡܕܡ. ܕܡܛܠ ܕܒܗܡܐ ܡܕܡܢܐ ܢܦܫܐ
ܢܦܩܐ ܡܢ ܦܓܪܐ: ܠܐ ܢܒܥܐ ܡܢܐ ܬܚܒܒ ܢܡܘܣܐ ܬܪܝܢܐ
ܒܪ ܚܫܫܐ ܡܫܚܐ. ܘܠܐ ܡܬܚܡܢܢܐ ܠܐܘܢܐ ܕܝܠܗ̇.
ܒܢܡܘܣܐ ܕܝܢ ܬܠܝܬܝܐ ܕܡܬܚܡܢܢܐ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܒܗ
ܒܢܡܘܣܐ ܕܒܗܝܢܗ̇ ܢܒܥ ܠܗ ܕܡܒܪܢܐ ܕܡܘܪܒܢܐ. ܗܕܐ

ܕܐܫܬܡܠܝ. ܒܝܘܡܐ ܡܝܬܬܐ ܘܢܘܚܡܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܦܪܥ
ܠܒܪܘܢܗ ܕܝܠܗ ܘܡܬܚܘܝܢܗ ܘܫܪܘܝܗ ܘܡܫܝܪܬܝܗ. ܗܘ
ܕܒܪܐ ܠܝ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ. ܘܐܝܬܝ ܠܗܘܐ ܒܕܡܘܬܗ.
ܘܦܪܩܢ ܒܡܫܝܚܗ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܝ ܡܠܟܘܬܗ ܒܝܪܬܘܬܐ.
ܕܡܢ ܟܠ ܫܢܝܐ ܕܐܫܬܟܚ ܀

ܪܝܫܐ ܕܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ ܀ ܠܒܢܝܐ

ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܒܒܕܝܢ ܕܡܒܪܝܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܝܘܡܐ
ܕܬܪܝܢ. ܘܠܟܢ ܬܘܒ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ. ܘܒܫܡܫܬܥܣܪ
ܘܒܫܘܠܡ ܫܢܝܐ ܀
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܫܢܝܐ ܬܪܝܢ ܡܩ̈ܠܣܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܐܚܝܕ
ܘܡܫܝܪܬܐ ܐܝܬ. ܐܡܪܝܢܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ.
ܒܪ ܐܦ ܐܡܘ̈ܪܐ ܡܕܡ ܐܬܦܪܫ ܠܬܠܝܬܝܐ ܒܗ: ܐܡ̈ܪܝܢܐ
ܕܝܢ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܣܝܡܗ، ܠܐܬܪܐ ܗܘ
ܕܕܒܝܚܗ ܕܐܝܣܚܩ ܐܒܪܗܡ ܡܢ ܪܘܚܩܐ. ܘܬܘܒ
ܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ˥ܒܪ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܐܬܦܠܓ ܝܡܐ
ܕܣܘܦ. ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ[1] ܗܘ̣ܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܝܣܪܝܠ ܡܢ
ܒܢܝ ܡܨܪܝܢ. ܘܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܕܐܬܩܕܫܘ ܡܠܠ
ܐܠܗܐ ܥܡ ܥܡܐ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ. ܘܬܘܒ ܒܫܢܬܐ
ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܬܐܪܫܡ. ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܩܡ ܡܪܢ.
ܒܐܝܢܬ ܐܦ ܚܝ ܠܐ ܒܒܕܝܢ ܕܡܒܪܝܐ ܠܚܕ̈ܝܢ ܒܕܡܐ
ܠܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܟܠܗܘܢ ܐܬܝܗܝ، ܒܗ
ܫܘܒܚܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܡܢ ܒܬܪܟܐ. ܡܢ ܗܢܝܢ ܕܠܒܪ:
ܒܪ ܚܟ̈ܝܡܐ ܕܦܝܠܘ̈ܣܦܐ ܟܠܗܘܢ ܣܘܟ̈ܠܝܗܘܢ
ܒܬܠܬܐ ܐܫܬܡܠܝܘ. ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ ܙܒܢܐ ܕܥܒܪ
ܘܕܩܐܡ ܘܕܥܬܝܕ. ܘܬܠܬܐ ܐܣܟ̈ܡܐ. ܘܬܠܬ ܗ̈ܘܠܐ.
ܘܬܠܬܐ ܡܢ̈ܘܬܐ ܕܠܦܫܘܛܐ ܢܦܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܐܘܪܓܐ
ܘܦܬܐ ܘܚܡܡܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܐܫܬܡܠܝ
ܣܘܒܪܢܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ. ܐܦ ܠܒܪ ܢܫ̈ܐ
ܒܪ ܐܙܠ ܕܢܫ̈ܝܢ ܡܒܪܐ. ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܐܙܠ. ܘܒܪ

[1] A om.

ܒܝܘܡ ܡܐܬܝܬܟ ܕܡܫܝܚܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܬܘܕܝ ܠܟ
ܡܫܝܚܢ ܕܐܘܫܛܬ ܡܢ ܝܡܝܢܟ. ܘܗܒ ܠܗܠܝܢ
ܡܫܠܡܝܢ: ܡܫܐܠܝܢ ܒܡܘܡܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܗܢܘܢ
ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܫܦܝܪ ܦܠܚܘ ܫܦܝܪ ܠܒܗܘܡܬܐ ܐܝܟ
ܕܫܒܬܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܡܪܝܐ ܒܝܬ ܡܒܕܡܪܐ ܒܕܡܪܐ
ܠܫܠܡܗ. ܘܡܩܦܝܢ ܒܡܡܗ ܒܩܢܝܬܐ ܠܦܘܬ ܫܫܐ
ܕܦܠܗ. ܕܡܫܘܚ ܕܗܢܘܢ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܫܘܝܢ ܠܗܢܘܢ
ܕܒܫܒܬܐ: ܒܦܠܚܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ: ܠܐ ܕܝܢ ܫܘܝܢ
ܒܦܠܚܘܬܐ ܕܒܬܠܝܗܘܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܐܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܒܡܠܘ
⌈ܒܬܘܠܘܬܐ. ܘܐܝܬ ܕܒܡܠܘ[1] ܒܫܒܬܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ
ܢܛܪܘ ⌈ܩܘܡܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܢܛܪܘ ܩܘܡܐ[2]
ܕܫܒܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܢܛܪܘ: ܐܢ ܒܬܘܠܘܬܐ ܢܛܪܘ ܘܐܢ
ܒܫܒܬܐ ܠܡܫܠܡܘܬܐ ܫܘܝܢ. ܘܬܘܣܦܬܐ ܡܢ ܒܪ ܫܪܟܐ
ܒܬܪ ܒܩܢܝܬܐ ܡܢܡܘܪܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ. ܘܗܒ ܠܐ ܫܒܩܘ
ܒܗ ܘܫܠܡܗܘܢ: ܐܘܦ ܒܗܡ ܩ̈ܠܐ ܕܒܩܢܝܬܐ ܕܠܫ̈ܡܝܢ
⌈ܠܡܠܐܟܐ[3] ܕܠܗ ܘܕܩܘܕܫܗ. ܘܒܬܪ ܗܟܢ. ܗܢܘܢ ܕܙܪܥܝܢ
ܠܦܓܪܐ: ܒܗܠܝܢ ܒܩܢܝܬܐ ܘܩ̈ܠܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܘܕܒܗܘܡܬܐ
ܙܪܥܝܢ ܠܗ. ܐܝܟ ܕܒܗܢܐ ܬܘܠܠܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܙܪܥܝܢ
ܠܗܢܐ ܦܓܪܐ. ܘܟܠ ܥܒܕܐ ܕܒܬܘܬܐ ܒܬܪ ܕܐܫܬܘܕܝ,
ܒܗܘܢ ܐܠܗܐ ܠܕܝܠܝ̈ܗ, ܒܕ ܕܝܢ ܡܙܕܪܥ ܦܓܪܐ
ܢܦܫܢܝܐ. ܘܡܫܬܪܐ ܘܡܬܚܒܠ. ܗܝܕܝܢ ܬܘܒ ܢܩܪܝܢ
ܦ̈ܓܥܐ ܕܫܘܒܠܗ ܘܕܬܘܩܢܗ. ܒܕ ܠܡ ܡܛܬ ܠܟܠ ܡܢ
ܡܒܪܐ ܘܫܢܬ ܒܠܗܝܢ ܕܫܒܠܐ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܫܟܚܬ ܒܦܠܗ
ܪܒܝܘ. ܟܠ ܢܘܫܒܐ ܕܗܘܐ ܠܒܠܗܘܢ ܡܠܕ̈ܘܗܝ, ⌈ܕܐܕܡ[4].
ܘܬܘܒ ܒܕ ܫܪܒܬ ܟܠ ܢܘܫܒܐ ܕܒܡܣܒܪܬܐ
ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܫܠܡܘܬܐ ܕܫܒܝܠܐ. ܐܘܕܥܬ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܫܝܠܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܬܪܝܢ
ܡܝ̈ܠܝܢ. ܘܐܡܪܝܢ ܬܘܒ ܪܫܐ ܕܟܠ ܡܒܪܐ. ܕܡܫܝܚܐ
ܕܫܪܪܐ ܡܢܨܚܬܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܬܪ ܕܐܬܐ ܒܠܗܘܢ

[1] S om. — [2] S om. — [3] S ܠܡ̈ܠܐܟܐ. — [4] S om.

ܗܝܡܢܘܬܗ ܠܒܝܬ ܘܒܕܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܡܐ ܡܬܡܢܝܢ. ܒܪ
ܚܢܢ ܠܥܒܕܘܗܝ ܒܦܘܪܐ ܕܒܝܫ: ܕܟܕ ܢܕܝܫܗ ܕܒܝܫ ܠܗ.
ܘܬܒܥܐ ܠܗ ܒܗܢ ܒܥܒܕܘܗܝ. ܘܕܚܠܬ ܠܗ ܒܗܢ
ܕܡܫܒܚܢܘܗܝ. ܒܗܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܢܦܪܘ ܡܕܒܪܢܘܗܝ.
ܘܗܕܝܢ ܒܒܒܐ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܒܦܪܫܬܐ ܐܬܬܝܗܘܢ 5
ܒܐܪܥܐ: ܚܢܢ ܐܡܪܝܢ. ܘܗܕܝܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ: ܫܒܘܪ
ܡܪܝ ܢܣܝܢ ܕܗܘܝܢ ܒܡܫܡܫܬܐ ܒܫܠܝܐ. ܘܫܕܬ ܢܦܫ̈ܬܢ
ܟܠܐ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܘܡܒܥܐ ܠܝ ܡܫܡܫܬܐ: ܠܘ ܕܡܢ
ܒܦܘܪܐ: ܐܠܐ ܕܡܢ ܕܘܒܪܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢ.
ܒܗܝ ܕܒܝܘܡܬܝ ܡܒܥ ܘܡܢܗܪܝܢ: ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܐܪܥܐ 10
ܒܒܒܐ ܕܝܢ ܠܫܪܬܐ. ܐܘ ܐܠܗܐ ܕܡܬܬܕܪܐ ܕܐܠܬܬܐ
ܡܢܗܪܐ. ܘܬܘܒ ܒܗ̈ܝܢ ܦܘܪ̈ܩܢܝ ܫܒܝܚܐ: ܕܡܕܒܪܢܬ
ܘܡܒܝܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܒܦܘܪܩܢܝ[1] ܐܡܝܢܬܬܝܢ ܘܐܝܠܝܬܝܢ.
ܘܐܝܠܝܬܝܢ[1] ܠܥܠܡ ܘܐܣܘܣܬܝܢ ܕܒܗ̇ ܠܕܘܪܐ ܒܪ̈ܝܬܐ.
ܘܒܡܠܟܘܬܝ ܐܠܒܫܬ ܫܘܒܚܐ ܠܦܓܪ̈ܝܢ. ܐܠܐ ܕܒܢܐ. 15
ܡܐܟܠ ܬܘܒ ܐܡܘܪܐ: ܘܡܦܠܓ ܕܥܢܝܐ ܒܡܐܡܪܗ.
ܘܒܪ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܘ̈ܗܝ ܕܡܐܡܪܐ ܫܘܝܢ. ܐܠܐ
ܬܘܣܦܬܐ ܘܡܝܬܪܘܬܐ ܒܡܢܬܐ ܐܝܬ. ܕܢܘܢ ܒܐܡܪܬ
ܕܟܠܗܘܢ ܒܫ̈ܝܢܐ ܒܝܕ ܐܡܪܒܐ ܡܢܗܪܝܢ ܘܒܝܕܐ
ܡܡܕܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܡܡܕܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ 20
ܡܠܒܘܬܐ ܘܓܘܢܐ ܠܐ ܫܘܝܢ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܐܝܬ ܐܦ̈ܝܐ
ܕܡܠܒܘܬܐ. ܘܐܝܬ ܬܫܒܘܚܐ ܕܓܘܢܐ. ܘܒܟܠܗܘܢ ܬܘܒ
ܕܒܡܠܒܘܬܐ ܠܐ ܫܘܝܢ. ܐܠܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ: ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪ ܡܫܝܚ. ܕܡܫܬܚܠܦܝܢ ܐܝܟ ܐܦ̈ܝܐ ܕܒܝܬ ܐܒܝ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܦܬܓܡܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܘܝܢ. ܐܠܐ 25
ܒܡܢܬܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ ܫܘܚܠܦܐ ܡܫܬܚܠܦܐ ܠܦܘܬ
ܫܘܚܠܦ ܐܦ̈ܝܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܕܡܦܠܓ ܐܦ̈ܝܐ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ
ܕܫܦܝܢ: ܗܕܝܢ ܡܢܗܪܝܢ. ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܚܕܘܬܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܟܠܗ ܠܡܠܒܘܬܐ. ܘܐܡܪܝܢ: ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ

[1] S in sing.: ܐܡܝܢܬܬܝ, etc.

ܠܣܦܪ. ܐܬܝܠܕ ܕܒܢܘܗ ܠܦܨܚܐ ܕܪܒܪܒܐ: ܗܟܢܐ ܒܪ
ܡܙܕܪܒ ܬܘܒ ܗܢܐ ܕܪܒܪܒܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܢܘܗ ܦܫܝܛܐ
ܘܪܘܚܢܝܐ. ܒܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܬܒܥܝܢ ܒܝܕܘܬܐ ܠܐܘܪܚܐ
ܕܡܟܪܐ. ܐܝܟ ܠܟܪܐ ܕܡܣܟܠ ܙܪܥܐ ܘܙܪܥ. ܟܕ ܗܘ
5 ܒܫܘܦܪܐ ܡܦܩ ܡܢ ܒܝܬܗ. ܐܠܐ ܒܗ، ܕܡܣܡܟܐ
ܠܦܪܘܫܐ ܘܠܫܘܠܐܐ ܕܥܠܠܬܐ ܒܝܕܘܬܐ ܙܪܥ:
ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܢܢ ܟܕ ܙܪܥܝܢ ܦܠܓܐ ܡܬܚܫܒܢܐ.
ܒܝܕܘܬܐ ܙܪܥܝܢ ܠܗ ܒܡܟܪܐ. ܒܕܡܬܒܠܝܢ ܕܐܬܬܐ
ܢܦܩ ܕܡܫܡܫܐ ܘܡܢܝܢ ܠܗܠܝܢ ܙܪ̈ܥܐ ܘܡܘܪܒ ܠܗܘܢ
10 ܘܡܣܝܒܐ܀

ܪܫܐ ܕܫܘܐܠܐ ܕܡܐܡܪܐ ܥܣܝܪܝܐ܀ ܠܡܢܐ
ܟܕ ܡܬܡܢܝܢ ܓܝܪ ܡܢܝܢܐ ܐܡܪܝܢ ⌐ܡܘܪܒܐ[1]. ܘܠܡܢܐ
ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܐ. ܘܠܡܢܐ ܗܫܐ ܡܢܝܢܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܘܡܢܝܢ. ܘܟܢ ܐܡܪܝܢ ܡܐܡܪܐ ܐܘ ܦܣܘܩܐ. ܘܟܠܗܝܢ
15 ܕܗܪܟܐ ܡܫܬܥܝܢ ܢܗܝܪܝܢ܀
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܕܡܐ ܠܗܫܐ ܡܢܘܬܐ ܙܘܙܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܡܢܝܢܬܐ ⌐ܡܙܘܙܝܢ. ܡܫܪܝܢ ܡܘܪܒܐ ܕܡܣܡܟܪ ܟܠ
ܡܢܝܢܬܐ[2]. ܡܫܪܝܢ ܕܝܢ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܘܕܥܐ ܟܠ
ܡܐܬܘܬܗ ܕܡܟܪ: ܘܫܪܘܬܐ ܕܡܣܡܟܪܐ ܠܟܠ. ܡܢܝܐ
20 ܕܝܢ. ܫܪܝܬ ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܢ. ܡܟܢ ܐܬܬܐ ܘܡܢܝܢܢ
ܡܬܬܐ. ⌐ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܝܢܬܐ ܡܬܬܪܝܢܐ. ܐܬܬܐ ܡܟܢ
ܘܡܢܝܢܢ ܡܬܬܐ[3]. ܐܡܟܢ: ܒܡܢܝܢܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܬܐ
ܡܫܡܫܐ ܘܡܣܡܟ ܠܟܠܐ. ܐܡܟܢ، ܕܟܕ ܡܢܝܢܬܐ
ܒܥܘܠܐ ܕܢܘܪܐ. ܐܡܟܢ، ܕܟܕ ܡܣܡܟ ܠܡܬܬܐ ܡܣܡܟ
25 ܠܬܠܬܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܘܠܥܣܪܐ ܡܢ ܗܟܝܠ. ܐܠܐ ܡܢܐ.
ܟܕ ܕܝܢ ܡܢܝܢܬܐ ܡܬܬܪܝܢܐ: ܗܢܝܢ ܘܗܠܝܢ ܕܟܬܒ ܡܢܝܢܬܐ
ܡܬܬܪܝܢ. ܘܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܘܗܕܪ ܐܦܝܢܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝܪ. ܟܕ ܡܬܥܢܐ ܕܐܦ ܒܥܢܝܢܐ ܗܢܐ ܒܥܒܕ

[1] S ܡܘܪ̈ܒܐ. Initio totius operis (vide, t. I. p. 17) in hac interrogatione legitur ܡܘܕܥܐ. — [2] A om. — [3] S om.

ܐܫܒܝܐ: ܗܒܝܐ ܩܝܡܝܢ ܗܘ̇ܘ ܘܡܗܝܡܢ ܘܩܝ̈ܡܝܢ ܗܢܐ ܠܗܢܐ
ܘܐܡܪܝܢ. ܕܢܬܕܟܪܘܢ ܒܗܠܝܢ ܡܠ̈ܬܐ ܘܒܗ̇ܝܢ ܬܫ̈ܥܝܬܐ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ ܗܕ ܐܡܪܝܢ ܫܘܠܦܐ ܩܝܡܝܢ: ܕܗܒܝܐ
ܡܚܘܝܢ ܒܗܕܐ: ܕܒܝܕ ܢܘܚܝܢ ܐܬܚܙܝܬ̇ ܒܬܝܒܘܬܐ
ܘܚܕܬܐ. ܘܐܬܚܘ̇ܝ ܒܝܕ ܚܕܬܐ ܕܦ̈ܘܪܫܢܐ ܕܒܬܝܒܘܬܐ.
ܘܟܕ ܡܚܘܝܢ ܕܓܠܝܢ ܠܚܕ̈ܕܐ ܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ ܩܝܡܝܢ
ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܠܦ̈ܘܪܐ ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܐܬܒܠܥ̣ ܒܗ̇ܝ ܕܐܬܐܡܪ
ܒܬܝܒܘܬܐ. ܘܡܗܠܟܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ ܠܒܪܘܝܐ:
ܐܒܘܢ ܕܠܒܪ ܡܠܟܘܬܐ ܡܗܠܟܝܢ ܠܗ. ܘܠܐ ܦܠܝܓܝܢ
ܕܪ̈ܘܚܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܐܒ̈ܗܬܐ: ܒܗ̇ܘ ܕܒܗܕܐ ܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܒܬ̈ܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܐ: ܕܡܫܪ̈ܪܐ ܒܬܘܕܝܬܐ ܘܒܫܪܪܬܐ
ܚܝܐ. ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܬܪܫܡ. ܘܒܦܓܪܐ ܘܕܡܐ
ܐܬܡܙܓ ܘܫܘܦܐ ܡܢܐ ܕܫ̈ܡܝܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ
ܫܪܐ. ܘܡܛܠ ܕܫܪܐ: ܒܗܠܝܢ ܐܘܡ̈ܬܐ ܡܗܝܡܢܝܢ ܠܗ.
ܘܠܐ ܐܒܝܠܝܢ: ܒܗ̇ܝ ܕܐܬܚܪܪ ܡܢ ܒܢ̈ܬܐ ܘܐܬܡܟܟ
ܠܫܪܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܚܝܝܢ ܒܬܫ̈ܒܘܚܬܐ
ܒܝܬ ܘܡܣܝ̈ܡܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ
ܡܪܢ: ܕܠܐ ܬܣܝܡܘܢ ܠܟܘܢ ܣܝ̈ܡܬܐ ܒܐܪܥܐ.
ܐܬܪ ܕܣܣܐ ܘܐܟܠܐ ܡܚܒܠܝܢ. ܐܠܐ ܣܝܡܘ ܠܟܘܢ
ܣܝ̈ܡܬܗܘܢ ܒܫܡܝܐ. ܡܕܝܢ ܢܩܫܒܝܢ ܘܣܝ̈ܡܬܗ̇
ܘܒܝܬ ܒܠܒܐ ܕܒܝܬ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܐܡܪ
ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ. ܕܐܦܢ ܒܝܬ ܗܢܐ ܕܒܐܪܥܐ
ܡܫܬܪܐ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܠܢ ܒܝܬܐ ܒܫܡܝܐ ܕܠܐ ܒܒܢܝ
ܒܐܝ̈ܕܝܐ. ܘܗܒܝܐ ܒܝܬ ܗܘ̇ ܪܒܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ
ܡܛܠ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܡܐܪܬ
ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ. ܘܠܐ ܚܒܠܐ ܝܪܬ ܠܐ ܡܬܚܒܠܢܘܬܐ.
ܗܝܕܝܢ ܡܙܕܪܥܝܢ ܦܓܪ̈ܝܢ ܒܚܒܠܐ ܘܩܝܡܝܢ ܕܠܐ ܚܒܠܐ.
ܘܡܙܕܪܥܝܢ ܒܡܬܚܒܠܢܘܬܐ ܘܩܝܡܝܢ ܒܫܘܒܚܐ. ܡܙܕܪܥ
ܦܓܪܐ ܢܦܫܢܝܐ. ܘܩܐܡ ܦܓܪܐ ܪܘܚܢܝܐ. ܕܒܗܠܝܢ
ܙ̈ܪܥܝܢ ܠܦܓܪܐ ܗܢܐ ܢܦܫܢܐ ܒܩܒܪܐ ܕܢܩܘܡ ܒܗܘ̇
ܦܓܪܐ ܪܘܚܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܙܕܪܥ ܒܡܪܥܝܬܐ ܡܬܢܐ

ܕܠܐ ܐܬܦܪܫܘ ܠܕܪܬܐ ܐܠܐ ܐܢ ܕܒܟܪܘ ܒܫܒܟܐ
ܕܬܠܬܝܘܬܐ. ܘܗܟܢܐ ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܠܘܬ ܗܘܢ
ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ̇ ܟܠ ܟܠ ܬܚܘ̈ܡܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܫܪܪܐ. ܐܦ
ܢܣܒܘܝܗܒ ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܦܩܕ ܕܬܬܐܡܪ. ܡܛܠ
ܕܝܢ ܡܬܛܠܒܝܢ ܠܡܦܩܬܐ ܕܠܘܬ ܡܕܢܚܐ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܒܪܡܫܐ
ܠܡܕܢܚܐ. ܘܠܡܢܐ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܓܘ̈ܕܐ ܐܙܠܝܢ. ܘܠܡܢܐ
ܐܡܬܝ ܕܐܡܪܝܢ ܒܫܘܝܘܬܐ ܩܝܡܝܢ. ܘܟܕ ܐܙܠܝܢ ܫܬܩܝܢ.
ܘܠܡܢܐ ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܫܘܠܦܐ ܩܝܡܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܓܘ̈ܕܐ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝ ܟܠܗܘܢ ܕܒܪܝܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܢܦܩܝܢ
ܕܢܬܡܟܟܘܢ ܠܘܬ ܡܕܢܚܐ. ܘܩܝܡܝܢ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܓܘ̈ܕܐ.
ܘܡܫܡܪܝܢ ܡܙܡܘܪܬ ܗܘܘ ܕܠܘܬ ܒܪܡܫܐ. ܕܩܝܡܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܓܘ̈ܕܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܬܩ̈ܘܦ ܒܟܬܝܒܬܐ ܘܫܪܪܬܐ.
ܕܩܝܡܝܢ ܡܙܡܘܪܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܟܬܝܒܬܐ
ܡܢ ܪܘܡܐ ܚܙܝܬ ܗܠܝܢ ܕܟܢ. ܘܕܡܫܡܪܝܢ ܡܙܡܘܪܬ
ܐܚܪ̈ܢܐ: ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܒܢܒ̈ܝܘܬܐ ܕܣܗܕܬܐ ܐܬܐܡܪ
ܒܘܕܐ. ܕܒܢܝܢ ܗܘܢ ܡܙܡܪ̈ܢܐ: ܐܒܢܝܢ ܕܒܬܘܡܬܐ
ܘܣܕܪܬܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܚܕ ܗܘ̣ܬ. ܘܗܕܐ ܣܕܪܬܐ ܐܬܦܪܫܬ
ܒܬܘܡܬܐ. ܘܟܕ ܢܒܘܬܐ ܕܢܒܝܐ ܐܫܬܡܠܝ ܕܘܒܪܐ
ܕܣܕܪܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܡܗܠܟܝܢ
ܡܙܡܪ̈ܢܐ. ܘܟܕ ܐܡܪܝܢ ܡܙܡܪ̈ܢܐ ܡܗܠܟܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ.
ܘܬܫܡܫܬܐ ܡܫܬܡܫܐ ܟܕ ܩܝܡܝܢ: ܕܡܚܘܝܢ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܐܢ ܒܬܘܡܬܐ ܘܐܢ ܒܣܕܪܬܐ: ܒܠܒܡܐ
ܗܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܡܫܬܝܢ. ܒܟܕ ܡܠܘܬܐ
ܡܫܝܢ. ܘܟܕ ܫܬܩܝܢ ܡܗܠܟܝܢ. ܗܘ ܕܝܢ. ܕܡܠܘܬܐ
ܫܬܩܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܒܝܕܐ ܐܝܟ ܠܡ̈ܠܐܟܐ:
ܕܐܡܬܝ ܕܡܗܠܟܝܢ ܠܗܘܢ ܒܐܝܩܪܐ. ܒܡܗ̈ܠܠܐ
ܡܗܠܟܝܢ ܠܗܘܢ ܘܒܓܘ̈ܕܐ. ܕܡܒܝܢܝܢ ܠܫܘ̈ܒܪܐ ܚܕܐ
ܡܢܝܢܬܐ. ܐܟܙܢܐ ܕܐܦ ܡ̈ܠܐܟܐ ܘܫܪ̈ܦܐ ܕܒܢܝܐ

ܒܐܝܢܐܝܬ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ
ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܩܝܡܬܗ ܠܝܬ
ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܢܣܡܘܟ ܪܫܗ. ܘܡܛܠ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܩܝܡܬܗ ܕܒܪܢ ܡܚܘܐ: ܟܕ ܩܪܐ ܦܓܪܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܕܢܩܘܡ. ܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܝܢܐ.
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܒܗܿ ܕܡܬܒܠܥܐ ܕܘܒܬ ܡܢܢ ܟܕ ܩܡ ܩܡ
ܡܢܝܢܐ. ܗܟܢ ܐܡܪ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢ
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܒܐܝܢܐܝܬ ܗܫܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܝܟ
ܡܢ ܕܩܒܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ: ܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܢܝܢܐ.
ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܐܝܬ ܬܘܒ ܕܟܠ ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܟܕܘ ܐܡܪܝܢ
ܥܕܬܐ ܦܘܫ ܠܟܘ ܒܫܠܡܐ[1]. ܐܝܬ ܕܝܢ ܕܟܠ ܟܠܗܘܢ
ܬܠܡܝܕܐ ܥܕܬܢܝܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ ܟܠ
ܟܠ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܘܟ[2] ܕܥܕܬܐ ܠܝܬ ܠܝ ܕܢܐܡܪ ܠܗ
ܪܫܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܘܟܬܗ
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܩܒܠ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ.
ܘܒܥܕܬܐ ܝܗܒ ܒܗܿ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܘܐܘܪܫܠܡ ܘܟܠ
ܕܘܟ. ܡܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܟܕܘ ܢܐܡܪ ܒܡܕܪܫܐ ܕܥܕܬܐ
ܦܘܫ ܠܟܘ ܟܕ ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܥܕܬܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܡܪܝܢ ܟܠ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܟܠܗܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܥܕܬܢܝܐ
ܠܥܕܬܐ ܡܬܦܪܫܝܢ. ܟܕ ܡܠܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܡܥܕܪܢܝܢܘܢ
ܠܡܪܘܡܐ ܘܟܕܘ ܢܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܚܝܐ. ܟܠ ܦܠܓ
ܕܡܬܬܣܝܡ ܡܫܡܫܢܐ: ܐܘ ܩܫܝܫܐ: ܐܘ ܐܦܣܩܘܦܐ:
ܐܘ ܡܛܪܦܘܠܝܛܐ. ܐܘ ܩܬܘܠܝܩܐ ܐܘ ܦܛܪܝܪܟܐ:
ܡܬܐܡܪ ܠܥܕܬܐ ܕܐܠܗܐ ܦܠܝܓܬ. ܡܕܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܠܥܕܬܐ ܐܬܦܪܫܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܒܦܓܪܐ ܗܕܡ̈ܐ
ܣܓܝ̈ܐ ܘܗܕ̈ܡܐ ܙܥܘܪ̈ܐ: ܘܐܝܬ ܒܗ ܐܝܠܝܢ ܕܪܒܝܫܐ
ܡܝܬܪܝܢ ܘܐܝܬ ܕܒܬܪܝܬ: ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܚܕ ܦܓܪܐ ܥܕܬܢܝܐ
ܡܬܩܪܝܢ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܕܡܬܐܡܪ ܥܠ ܟܠܗܘܢ. ܒܗܿ
ܕܟܠܗܘܢ ܠܥܕܬܐ ܐܬܦܪܫܘ ܗܟܢ ܡܢ ܠܐ ܒܥܒܕܐ:

[1] A om. — [2] Deest aliquid (?).

ܘܪܡ ܕܒܟܠܐ ܕܒܢܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܕܟ̇ܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܡܫܡܫܢ̈ܘܗܝ ܒܐܠܗܝܬ ܢܘܪܐ ܒܠܝܗܘܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ[1].
ܘܐܦ ܫܡܪ̈ܐ. ܒܗ̇ ܕܒܕܘܟ ܡܒܠܝܢ ܕܗܒܬ ܢܘܚܝܢ ܒܪ̈
ܕܒܪܐ ܒܘܡܒܪܐ ܕܡܪܟ ܒܡܒܪܐ. ܢܘܚܝܢ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܪܒܐ. ܒܗܠܝܢ ܒܐܠܗܝܬ ܕܪܡ ܕܢܘܪܐ
ܒܠܝܗܘܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܦ̇ܪܝܢ ܡܢܘܢܐ
ܡܕܡܝܐ ܢܛܪܝܢ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܢܝܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܡܢܝܐ.
ܡܫܪܝܢ ܒܚܘܝܬܐ ܕܡܚܘܝܢܐ ܘܒܗܬܗ̇ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܡܒܪ̈. ܘܕܒܗ̇ ܗܘܐ ܠܗ ܦܘܪܫܢܐ. ܒܬܪܗ̇ ܕܝܢ ܡܒܒܪ
ܡܫܡܫܢܐ: ܕܡܟܠܠܐ ܕܗܒܬ ܘܡܢܦܩܬܗ ܕܡܒܪ̈:
ܘܫܐܠܬܗ ܕܓܘܫܡܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܝܢ ܠܓܘܫܡܐ. ܗܟܢܐ
ܢܬܚܝܢ ܒܚܘܒܪܐ ܗܢܐ. ܘܡܒܒܪܝ ܘܡܫܡܫܠܐ. ܠܐ ܕܝܢ
ܐܟܪ̇ ܩܢܡܗ ܒܚܘܪܒܐ. ܘܐܦܠܐ ܩܘܡܗ ܒܚܝܠܐ. ܒܗ̇
ܕܠܐ ܡܒܪܝ ܗܪܒܐ ܡܢܒܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ ܡܓ̇ܠܐ
ܐܝܟ ܚܝܕܐ ܘܡܐܟܪ. ܘܡܫܪܐ ܒܚܘܝܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܒܗ̇
ܡܢܘܐ ܕܒܗܪ̈ܐ ܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܐܬܒܪܝ ܒܚܘܒܪܐ
ܗܢܐ. ܘܒܗ̇ ܡܫܠܡܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܡܫܐ. ܢܡܢܝܢܘܗܝ
ܠܘܬ ܡܪܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܝ̈ܘܗܝ ܦܠܓ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ.
ܫܘܦܢܐ ܠܗ ܘܠܓܒܐ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܒܡܘܬܗ ܢܬܦܠܓܘܢ
ܐܪ̈ܙܐ ܡܩܕ̈ܫܐ. ܕܒܗܘܢ ܢܗܘܐ ܫܘܬܦܢܐ ܠܗ
ܘܠܡܒܦܝܢܘܬܗ. ܘܐܟܪ̇ ܒܚܝܬܐ. ܘܒܢܝܢ ܠܗ̇ ܕܡܢ̈ܒܐ.
ܠܐ ܕܝܢ ܡܒܗܕܫ ܐܪ̈ܙܐ. ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܕܢܘܦ ܒܗܘܢ
ܡܢܒܬܐ. ܦ̇ܠܡ ⌜ܡܢܝܢܐ[2] ܠܢܘܪ ܕܢܩܒ ܫܘܡܠܝ ܐܪ̈ܙܐ.
ܕܘܟܬܐ ܕܠܝܬ ܒܗ̇ ܝܘܪܬܐ ܕܒܗܬܐ ܘܕܡܢܒܬܐ. ܢܦܩܝܢ
ܐܪ̈ܙܐ ܒܕ ܗ̇ܘ ܒܠ ܫܡܩܘܢܐ ܡܐܟܪ. ܕܗܟܢܐ ܘܐܦ
ܒܦܓܪ ܠܐ ܐܫܬܘܦ ܒܐܪ̈ܙܐ. ܐܠܐ ܒܪܘܚ ܢܗܘܐ
ܒܗܘܢ. ܒܕ ܕܝܢ ܫܡܠܝܢ ܡܘܕܫܐ ܘܡܚܝܬܡܝܢ.
ܡܢܐ. ܐ̱ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ ܡܒܠܝܢ ܠܗ ܠܡܩܒܠܐ.

[1] A add. : ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܦܪܝܢ ܡܢܘܢܐ ܡܕܡܝܐ ܢܛܪܝܢ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܢܝܢܐ. — [2] Sic codd.; lege ܠܡܫܡ̈ܘܢܐ.

ܐܡܪ̈ ܕܩܘܡܗ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܪܙܙ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܒܘܠܝܬܐ[1] ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܥܒܐ ܩܐܡ ܕܠܐ
ܦܘܪܫܢܐ. ܟܕ ܡܚܘܐ ܕܗܫܐ ܬܫܡܫܬܐ ܡܩܒܠܝܢ ܘܠܐ
ܡܫܡܥܬܐ ܡܪܙܙܝܢ. ܒܬܪܟܐ ܕܝܢ ܕܐܬܬܒܪܝ ܡܫܡܥܬܐ ܘܕܢܚܐ
ܘܬܟܒܬܐ ܘܒܣܘܡܟܐ ܘܬܫܒܘܚܐ: ܟܕ ܠܘܬ ܡܥܒܪܐ
ܡܬܚܢܢܝܢ. ܡܢܐ ܕܝܢ. ܐܝܢܘ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܝܬܘܗܝ:
ܕܗܒܬ ܠܒܪ ܡܩܕܡܝܢ ܠܗ. ܘܠܗܢܐ ܡܛܠ ܕܗܘ̇ܐ
ܒܥܡ ܚܕ ܐܢܫ ܒܚܕܐ ܒܕܬܐ. ܙܢ̈ܝܢ ܒܗ ܗܠܝܢ
ܕܐܝܩܪܗ. ܘܩܢܝܢ ܒܠܘܗܝ ܫܠܝܚܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܫܘܪܝܐ:
ܕܡܛܦܦܘ ܟܕ ܐܬܐ ܠܒܪ ܠܘܬ ܕܫܐܘܠ. ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ
ܕܡܪܙܙ ܗܦܟܬܗ ܕܟܠ ܡܢܢ: ܐܦ ܕܗܘܒܪܗ ܕܒܕܡܐ
ܠܡܘܠܕܐ ܘܒܡܕܪܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܐܡܝܢܘ ܐܬܝܢܘ. ܒܕܘܟ
ܕܝܢ ܠܒܪܢܐ. ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܠܡܪܝܡ. ܒܝܬ ܕܝܢ ܠܝܘܣܦ.
ܐܦ ܒܡܘܠܕܐ ܠܡ̈ܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܘܠܬ̈ܒܘܬܐ ܘܡܢ
ܬܢܝܢܐ ܠܝܘܣܦ. ܘܬܠܬܐܝܬ ܒܡܪܝܡ. ܘܗܟܢܐ ܙܢܝܢ ܒܗ
ܒܡܪܝܐ ܕܫܠܝܚܐ ܒܠܗܝܢ ܕܗܒܪ ܡܠܐܟܐ. ܘܙܡܪܐ ܕܝܢ
ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܐ ܩܢܝܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܙܘܡܪܐ ܕܗܘܬ ܢܘܚܝܢ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܢܘܚܝܢ[2] ܒܗܢܐ ܗܘ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܢ ܒܥܒܕܗ ܕܡܢ ܘܡܬܕܒܪܢܘܬܗ ܡܪܙܙ.
ܘܡܢ ܒܗܢܐ ܡܫܡܠܐ ܕܗܘܬܗ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܘܐܡܪܐ
ܦܢܝܬܐ. ܕܒܕܡܐ ܠܫܘܒܚܗ ܠܐ ܩܢܝܢ ܗܘܘ
ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܟܠ ܡܫܡܫ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܣܓܝܐܐܝܬ ܦܢܝܢ ܟܠ
ܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܟܠ ܒܢܘ ܡܢܐ ܚܫܝ̈ܟܐ. ܟܕ ܡܚܘܐ ܗ̇ܘ
ܛܘܒܢܐ ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܪܒܢܐ ܗܒܢܐ. ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܡܢ ܟܠܗ
ܒܕܘܟ ܡܪܘܡܬܐ ܘܡܦܪܢܣܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܦ
ܒܫܟܐ ܕܒܒܪܘܬܐ ܡܠܘ: ܐܠܐ ܒܟܒܪܐ[3]: ܡܫܠܡ ܗܘܐ
ܒܥܒܕܗ ܟܡ ܕܓܠܐ. ܟܕ ܗ̇ܘ ܒܒܒܐ: ܡܫܒܪܐ ܐܬܦܬܚ
ܠܗ ܫܡܫܢܐ. ܘܪܘܚܐ ܢܚܬ ܘܐܡܪܐ ܡܒܝܐ. ܟܕ ܗ̇ܘܐ
ܡܪܘܡܐ ܘܡܦܪܢܣܢܐ: ܠܐ ܢܝܚ ܬܡܢ ܐܝܣܪܐ ܡܕܡ.

[1] Sic cod.; lege ܒܘܠܢܬܐ. — [2] S om. — [3] S ܒܟܒܐ.

ܠܗܢܐ[1] ܒܗ ܒܡܫܘܚܐ ܡܕܡܝܐ ܙܕܩ. ܗܟܢܐ ܕܐܦ
ܡܬܬܠܘܡܟܐ ܬܘܒ ܒܗ ܒܗܢܐ. ܘܐܦ[2] ܦܛܪܝܪܟܐ ܬܘܒ:
ܐܡܪܢܐ ܕܡܘܬ̈ܒܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܡܣܦܩ ܠܗ. ܒܪ ܢܗܒܝܢ
ܠܗ ܬܫܥܐ ܒܡܘܬ̈ܒܐ: ܐܘ ܒܫ̈ܢܐ ܒܕܘܟ. ܒܪ ܛܠܒ
5 ܬܫܥܐ ܙܒܢ ܕܢܗܘܘܢ. ܘܒܒܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܒܛܘܦܣܝܢ
ܕܒܠܗܘܢ ܕܪ̈ܓܠܐ ܘܡܫ̈ܚܠܦܬܐ ܒܢܝ ܒܡܘܬܐ ܒܡܫܬܪܝܢ.
ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܒܡܘܬ̈ܒܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܢܪ̈ܕܘܢ܀

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ܀ ܠܡܢܐ
ܒܬܪ ܒܡܘܬ̈ܒܐ ܡܢܝܢ ܡܬ̈ܝܢܐ. ܘܠܡܢܐ ܒܠܡܢܐ ܡܢܝܢ
10 ܟܠܗܘܢ ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܘܢ̈ܬܝܢܐ ܠܫܘܪ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ
ܒܡܣܦܩ ܫܠܝܚܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܘܕܠܒܠ ܒܬܪܗ
ܐܘܦܠܝܢ. ܘܠܡܢܐ ܐܝܬ ܕܡܢܝܢ ܒܠ ܡܫܡܫܢܐ
ܐܘܦܠܝܢ ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܦܢܝܢ. ܘܠܡܢܐ ܒܟܠܝܢ ܠܡܬ̈ܒܐ
ܘܫܒܠܝܢ ܡܡܫܐ. ܘܒܠܗܝܢ ܕܒܢܝܬܐ ܒܡܫܬ̈ܒܫܝܢ. ܚܕܐ
15 ܚܕܐ ܐܝܢܗܪܝܢ܀

ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܪ̈ܘ ܒܡܘܬܐ ܕܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܕܪ̈ܓܐ. ܗܘܝܢ
ܡܢܗܝܢ ܐܦ ܚܫܐ ܕܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܡܢܝܢ ܡܢܝܢܐ ܒܪ
ܡܢܗܝܢ ܕܒܫܠܝܐ ܕܒܡܘܬ̈ܒܐ ܐܬܕܒܪܘ ܗܢܘܢ ܕܡܢܝܬܘ.
ܘܡܢܗܘܢ ܢܦܩܘ ܒܡܕܪܫܐ ܠܫ̈ܡܗܘܢ. ܒܪ ܠܡܗ̈ܝܡܢܐ
20 ܒܡܬ̈ܪܐ: ܐܝܟ ܐܢ̈ܫܐ ܕܒܡܘܬ̈ܒܐ ܒܠܚ̈ܘܢܐ ܘܒܕܘܒܪ̈ܐ
ܦܪ̈ܝܫܐ ܐܬܕܒܪܘ: ܡܢܝܢ ܒܠܚܘܕܗܘܢ ܡܬ̈ܝܢܐ[3] ܕܐܘܪܚܬܐ:
ܕܐܬܘܬܗ, ܕܒܢܝܐ: ܘܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܬܘܬܗ, ܕܢܡ̈ܘܣܐ ܕܠܚܒܝܢ
ܠܒܢܝܐ. ܒܗ̇, ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܒܗܠܝܢ ܡܢ̈ܝܢܐ ܐܬܕܒܪܘ:
ܕܒܢܝܐ ܘܕܒܗܠܝܢ ܬܫ̈ܡܫܬܐ ܕܬܚܒ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ
25 ܠܡܒܟܐ ܕܬܐܒܐ. ܘܡܒܪܘ[4] ܠܡܘܬܐ ܕܒܢܝܐ. ܘܐܦ ܠܡܪܝܢܐ
ܐܚܪܢܐ ܦܩܕ ܕܫܠܘ. ܠܐ[5] ܕܝܢ ܒܪ ܓܠܡ ܐܡܪ ܡܡܠܠ
ܠܝܠܬܐ. ܘܠܡܢܐ: ܒܛܠ ܕܡܫܐ ܒܡܘܬܐ ܠܫܘܪ ܒܬܪܘ.
ܘܒܢܫܐ ܒܪ ܡܬܝܢܐ. ܕܡܒܪܗ ܕܒܢܡܘܣܐ ܒܬܪ̈ܝܢܐ. ܠܐ

[1] S ܠܗܢܐ. — [2] S ܘܐܦ. — [3] Sic codd.; legendum ܡܢܝܢܐ (?). — [4] A ܘܪܒܘ; lege ܘܪܒܘܗ (?). — [5] A ܐܠܐ.

ܒܒܪܬܐ. ܡܛܠ ܕܒܫܡ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܐܦ ܠܢ ܘܐܡܪܝܢ ܒܩ̈ܢܘܡܐ ܘܡܫܒܚܢܐ[1]
ܠܦܘܬ ܫܡܐ ܕܐܬܡܣܪ ܐܬܐܡܪ. ܡܢܟܝܢ ܕܝܢ: ܐܝܟܢܐ
ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܠܡܘܬܒܐ ܕܒܝܬ ܒܒܪܬܐ.
5 ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܡܘܬܒܐ ܬܠܝܬܝܐ ܒܐܠܝܢ
ܠܡܕܒܠܐ ܘܫܠܡܝܢ ܠܒܝܬ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘ
ܒܡܘܬܒܐ ܬܪܝܢܐ ܒܐܠܝܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܒܐܠܝܢ
ܒܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܗܘܢ. ܕܡܚܝܢ ܕܗܫܐ ܠܝܬ
ܡܘܬܐ ܕܡܬܬܪܢ: ܐܠܐ ܚܝܬܐ ܘܡܕܠܬܐ ܕܠܫܡܝܐ.
10 ܠܡܬܒܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܟܠܝܢ ܠܗܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܒܐ ܫܠܝܛܝܢ
ܠܡܥܒܪ ܠܡܬܒܐ ܘܡܕܒܪܢܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܠܐ ܒܐܠܝܢ.
ܡܛܠ ܕܒܦܘܪܢܣܐ ܐܬܦܩܕܘ ܒܢܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܢܗܘܡܘܢ ܒܗ. ܘܠܘ ܒܗܘܢ ܒܠܘ. ܐܦܠܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܡܫܬܪܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܫܠܝܛ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܪܫܝܘܗܝ ܒܠܒܪ
15 ܦܘܪܢܣܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܫܠܡܝܢ ܠܒܝܬ: ܕܡܚܝܢ
ܕܡܚܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘ:
ܗܟܢ ܠܡܥܪ ܡܘܬܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܬܘܒ: ܕܗܕܐ ܒܠܗܘܢ
ܒܢ̈ܝܫܐ: ܐܢ ܠܐ ܒܡܕ̈ܝܪܐ ܐܝܟ ܘܐܢ ܒܡܕ̈ܝܪܐ.
ܘܐܢ ܡܠܪܘܣ ܘܐܢ ܒܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܐܢ ܡܫ̈ܝܚܐ ܘܐܢ
20 ܐܦܝܣ̈ܩܦܐ. ܘܐܢ ܒܦܛܪ̈ܝܪܟܐ ܘܐܢ ܡܝܛܪ̈ܘܦܘܠܝܛܐ
ܘܐܢ ܦܛ̈ܪܝܪܟܐ: ܒܠܗܘܢ ܒܝܕ ܫܒܝܠܐ ܕܡܘܬܐ
ܪܕܝܢ. ܘܒܪ ܡܢܟܝܢ ܠܡܘܬܒܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܡܛܦܣ:
ܗܕܝܢ ܠܒܘܫܬܐ ܕܠܫ̈ܡܝܢ [1]ܠܪܒܘܬ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܡܫܪܝܢ
ܘܠܫܘ̈ܪܐ ܕܠܝܡܝܢ[2]. ܒܪ ܫܟܝܢ ܠܗܘܪܐ ܕܒܘܪ̈ܟܬܐ
25 ܕܒܢ̈ܪܐ. ܕܡܚܝܢ ܕܗܢܐ ܕܪܓܐ ܐܒܗܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ
ܒܒܪܬܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܒܩܘܢܬܐ ܕܠܫ̈ܡܝܢ ܠܗܢܐ ܕܪܓܐ.
ܘܐܦ ܡܒܪ̈ܟܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܡܬܪܝܢ ܡܘܬܐ: ܫܡܐ ܕܪܒܘܬ
ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ. ܘܡܘܒܠܐ ܒܟܠ ܡܘܬܒܐ ܐܡܪܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܬܘܒ ܕܡܒܠ ܒܩܢܘܢܐ ܕܡܛܪܦܘܠܝܛܐ: ܐܦ

[1] A in plur. — [2] A om.

ܠܒܕܬܐ: ܩܛܠܝܢ ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܐܡܪ̈ܝܢ ܢܩ̈ܝܐ. ܕܒܚܝܢ:
ܕܐܦܠܐ ܠܒܪ̈ܓܐ ܗܢܐ ܐܬܡܢܝܢܘ: ܐܠܐ ܒܪ ܐܡܝܢܘܬ
ܢܦܫܗܘܢ ܘܗܘܘ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܒܪ ܩܢܛܝܢ ܡܫܪܝܢ ܬܪܝܢ
ܫܘ̈ܪܝܐ: ܚܪ ܕܐܬܡܪܫܦ ܒܗ ܒܡܩܪܒܘܬܐ ܢܦܫܗܘܢ.
5 ܘܗܘܘ ܪ̈ܘܚܢܐ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ[1]: ܘܚܪ ܕܐܙܕܗܝ، ܒܗ
ܦܓܪܗܘܢ: ܕܗܘܐ ܒܝܬ ܡܒܒܪ̈ܐ ܕܗܕܐ ܢܦܫܐ
ܡܪܫܥܬܐ. ⌈ܒܩ̈ܢܝܬܐ ܗܢܐ ܒܠܗ ܕܬܫܡܫܬܗܘܢ
ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܗ[2]. ܐܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ: ܕܒܬܫܡܫܘܬܗ
ܕܒܪ̈ܝܐ ܐܝܟܠܬ ܒܡܩܪܒܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܕܪ̈ܓܐ
10 ܒܢܘܗ ܘܠܗ ܙܒܢ ܕܬܬܒܪܘܢ ܠܗ ܡܩܪܒܬܐ. ܗܟܢܐ ܒܟܠ
ܒܡܬܒܐ ܕܒܬܬܘܣܦ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܩܪܒܬܐ ܡܬܒܪܝܢ ܒܗ.
ܘܬܘܒ ܫܡܥܝܢ ⌈ܘܐܡܪ̈ܝܢ ܢܩ̈ܝܐ. ܒܗ̇ ܕܒܡܘܬܐ ܡܒܪܙܝܢ
ܐܡܝܢܐܝܬ. ܕܒܪ ܫܡܥܝܢ [3]⌈ܡܒܪܙܝܢ ܒܡܘܬܐ[4]. ܘܒܡܘܡܬܐ
ܕܠܗܘܢ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܐܡܝܢܘ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܒܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ:
15 ܠܦܘܬ ܥܘܢܝܐ ܕܕܪ̈ܓܗ ܐܡ̈ܪܝܢ. ܒܪ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܐܡܘܪܐ
ܕܙ̈ܕܩ. ܘܐܡܪ̈ܝܢ ܬܪܝܢ ܫܘ̈ܪܝܐ: ܕܒܒܗܘܢܬܐ ܬܘܒ
ܐܬܦܠܚܘܬ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܒܫܘ̈ܒܚܐ ܐܠܗ̈ܝܐ. ܘܗܘܘ
ܐܝܟ ܒܪ̈ܢܫܗ ܕܢܫܘܒ ܒܡܫܚܐ. ܘܒܩ̈ܢܝܬܐ: ܫܘܡܠܝܐ
ܕܒܫܘܬܐ ܕܒܠܝܗܘܢ. ܫܘܒܚܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܡܠܝܬܐ.
20 ܒܡܘܬܒܐ ܕܢ̈ܩܝܐ ܡܒܘܬܐ ܡܒܪܙܙ. ܐܦ ܠܒܪ ܠܗ̇
ܠܒܫܘܬܐ ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܕܘܡܝܐ ܕܡܪ̈ܢ ܐܢܬܝܗ̇: ܬܪܝܢ
ܐܡܘ̈ܪܐ ܦܪܫܝܢ ܠܗ̇. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܘ̈ܬܒܐ. ܒܪ ܡܘܬܒܐ
ܡܕܡܝܐ ܕܒܕܬܐ ܐܦ ܠܒܢܝ ܒܕܬܐ ܫܘ̈ܡܠܝܐ ܦܪܫܝܢ.
ܒܗ̇ ܕܐܦ ܗܘܝܘ ܡܠܝܘ ܕܘܒܠܬܐ ܪ̈ܒܬܐ ܒܒܕܬܐ.
25 ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܕܘܒܠ ܢܘܚܝܢ ܩܕܡܘ ܘܐܡ̣ܪܘ ܙܘܡ̈ܪܐ. ܒܕܘܟ
ܕܝܢ ܒܗ ܢܒܝܐ ܡܪ̈ܘܫܐ ܐܡ̣ܪܘ ܒܡܘܫܐ ܒܒܢܝܢ. ܗܒܢܐ
ܘܡܘܬܒܐ ܬܪܝܢܐ ܕܒܒܕܬܐ: ܡܬܦܪܫ ܠܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܒܒܗܘܢ. ܠܒܫܘܬܐ ܕܝܢ ܬܠܬܐ ܡܘ̈ܬܒܐ ܡܫܡܫܝܢ

[1] Hinc rursum pergit cod. S. — [2] Sic codd.; lege : ܒܡܫܝܚܘܬܐ .... ܒܗ̇ (?). — [3] A om. — [4] Delenda puto.

ܕܡ̈ܢܝܢ ܘܒܥܒܕܘܗܝ: ܕܐܬܚܙܝܬ ܒܗ ܘܐܬܓܠܝܬ ܠܝ
ܡܢܬܐ ܒܐܪܙܐ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܐܦ ܫܘܚܠܦܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ.
ܕܗܢܐ ܫܘܒܚܐ ܒܐܡܝܢܘ ܡܫܟܚܬ ܒܗܢ̈ܝܢ. ܠܐ ܕܝܢ
ܐܡ̈ܬܝ ܢܩ̈ܐ ܗܪܟܐ. ܒܗ̇ ܕܐܬܚܙܝܬ ܒܡܫܟܚܘܬܗ
ܕܒܪܐ. ܗܘܝܢ ܓܠܝܢ ܠܗ̇ ܠܒܪܢܫܐ. ܕܚܙܘܗܝ ܚܕܘܬܐ 5
ܕܐܫܬܡܥܬ ܠܦܘܫܩܐ ܐܪܡܝܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܒܪ ܒܪܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܕܫܡܗ: ܒܝܬܝܢ ܠܗ ܠܒܪܬܐ ܕܠܗ̇ ܐܬܦܪܫ.
ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܕܥܡܕ ܠܐ ܐܬܐܡܪ ܒܠܚܘܕ ܕܠܒܪܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܐܬܦܪܫ. ܐܠܐ ܥܡܕ ܦܠܢ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܒܘܦܝܗ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ: 10
ܐܡܪܬ ܕܐܬܚܬܡ ܟܠܗ̇ ܒܫܠܡܘܬܗ̇ ܡܥܡܘܕܝܬܐ: ܘܐܦ
ܕܘܒܪܗ ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ: ܠܝܬ ܠܗ ܕܠܒܪܬܐ ܢܐܬܐ. ܡܛܠ
ܕܠܒܠܥܕܐ ܐܬܦܪܫ[1] ܗܘܐ ܠܒܪܬܐ. ܘܐܡܝܢܐ ܕܒܠܗ
ܡܫܪܠ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܩܪܝܘ. ܒܠܚܘܕ ܠܡܫܝܚܝܐ
ܘܠܬܫܡܫܬܗ ܚܕ ܫܒܝܠܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܝܗܒ. ܗܘܝܢ 15
ܗܘܝ ܡܛܝܒܝܢ ܠܐܠܐ ܚܠܦ ܟܠܢܐ. ܗܘܝܢ ܫܪܝܢ ܗܘܘ
ܚܕ̈ܘܗܝ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܗܟܢܐ ܘܡܫܪܠ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܟܠܗ
ܒܟܠܐ ܡܫܝܚܝܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܒܪܡ ܐܝܬ ܒܗ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܚܒܠܘ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܟܡܐ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ
ܐܫܥܝܐ ܒܪܘܚ: ܕܐܦ ܡܢܗܘܢ ܐܣܒ ܠܝ ܟ̈ܗܢܐ 20
ܘܠܘ̈ܝܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܐܝܟ ܫܡܝܐ ܚܕ̈ܬܐ ܘܐܪܥܐ
ܚܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܟ̈ܗܢܐ ܐܢܘܢ ܕܥܕܬܐ ܕܠܗ̇
ܐܬܦܪܫܘ: ܒܡܘܗܒܬܗܘܢ: ܒܗ ܦܪܝܫܝܢ ܠܗܘܢ ܬܘܒ
ܡܘܬܒ̈ܐ ܕܒܝܐ ܘܕܡܕܒܚܐ ܒܝܢ ܐܚ̈ܝܗܘܢ ܒܒܝܬܐ:
ܒܗ̇ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܒܢܝܐ ܐܪܡܝܐ ܟܠܗܘܢ ܚܕ. 25
ܗܘܝܢ ܡܦܩܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܣܪܐ ܕܘܟ ܠܗܘܢ. ܓܒܝܢ
ܠܗܘܢ ܘܠܒܪܬܐ ܡܘܒܠܝܢ. ܕܒܕܘܟܬܐ ܡܘܒܠܝܢ ܠܗܘܢ:
ܕܒܐܝܣܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܒܘܪܟܐ ܠܒܘܪܟܐ
ܐܬܡܢܝܘ: ܘܡܢ ܕܪܓܐ ܠܕܪܓܐ ܐܙܠܘ. ܘܒܪ ܒܐܠܝܢ

[1] Sic codd.; adde ܘܠܐ.

ܟܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ. ܘܒܗܢܐ ܫܒܝܐ ܕܒܪܢܫܐ ܚܒܝܫܝܢ
ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܘܟܦܘܪ̈ܐ. ܘܒܪܢܫܐ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܘܢܦܫܐ ܡܪܟܒ ܡܚܝܕ ܗܘ ܘܐܝܬܘܗܝ، ܚܕ ܒܚܕܝܘܬܐ
ܕܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܚܢ. ܦܪܝܫܝܢ ܚܕ ܒܡܚܫܒܬܐ
ܡܕܡܝܐ: ܠܒܪܢܫܐ ܕܐܬܒܪܝ، ܒܨܠܡ ܐܠܗܐ. ܡܛܠ
ܕܐܦ ܦܪܘܩܢ ܫܩܠ ܚܕ ܐܣܝܪܐ ܡܢ ܫܘܒܝܐ ܒܨܠܡܗ
ܕܐܠܗܐ. ܐܦ ܠܗ، ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܒܬܘܠܘܬܗ ܘܐܣܝܪܗ[1]
ܐܣܝܪܐ ܦܪܝܫ. ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ ܥܠ ܒܪܘܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܘܗܟܢܐ ܒܬܪܝܢ ܫܘܪ̈ܝܐ: ܠܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢܘ̈ܬܗ ܡܣܝܪܝܢ. ܚܕ
ܕܦܓܪܐ ܘܚܕ ܕܢܦܫܐ. ܘܟܕ ܒܡ̈ܠܬܐ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܚܕܝܘܬܗ
ܡܫܘܕܥܝܢ. ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܟܝ̈ܢܐ ܡܬܟܢܝܢ: ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢܘ̈ܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܕܡܕܡܝܬ ܠܟܝܢܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܡܫܪܝܐ: ܕܐܦ
ܢܦܫܐ ܡܣܝܪܐ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܕܡܫܪܝܐ ܠܟܠܐ ܕܗܝܟܠܐ:
ܐܟܡܐ ܕܠܐ ܫܢܝܐ ܠܗ ܠܦܓܪܐ. ܘܐܦ ܗܫܐ ܡܬܚܒܠ.
ܕܨܠܝܒܐ ܗܐܡܢ ܒܡܨܥܬܐ: ܕܐܠܗܐ ܕܠܗ ܗܓ̈ܪܝܢ ܢܘܪܗ
ܒܗܝܢܐ ܢܘܗܪܐ. ܘܗܫܐ ܫܪܝܗ، ܒܨܠܝܒܗ. ܘܡܚܝܢ ܠܗ
ܒܛܒܘܬܗ. ܒܗ، ܕܨܠܝܒܐ ܕܗܘܒܬ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ،
ܒܪܐ ܬܫܒܚܬܢ. ܐܟܢܐ ܕܗܘ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܐܝܟܢܐ
ܕܬܪܝܢ ܐܘ ܬܠܬܐ ܟܢܝܫܝܢ ܒܫܡܝ. ܬܡܢ ܐܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ.
ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܝܢ ܒܡ̈ܠܬܐ ܕܡܕ̈ܝܢ ܢܣܒܘܬܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ.
ܕܒܐܪܥܐ ܚܘ ܠܦܪܘܩܢܐ. ܢܩ̈ܐ ܕܝܢ ܕܐܡܗ̈ܬܢ: ܕܒܗܘܬܐ
ܡܕ̈ܝܢ ܕܒܠ ܟܠ ܚܕ ܚܠܫܐ. ܡܢܟܝܢ ܕܝܢ ܠܒܗܘܬܐ
ܕܬܪܝܢ. ܥܡ ܚܘܒܗ ܕܐܠܗܐ ܕܠܒ̈ܢܝܢܫܐ. ܘܡܫܪܝܢ ܬܪܝܢ
ܫܘܪ̈ܝܐ: ܚܕ ܕܡܕܒܪܐ ܒܡܫ̈ܚܐ ܕܢܦܫܐ ܒܒܕܒܪܐ. ܘܚܕ
ܕܦܓܪܐ. ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܒܪܢܫܐ ܐܬܡܕܒܪ ܒܒܕܒܪܐ
ܘܗܪܟܐ ܡܘܬܐ ܒܐܪܥܐ: ܐܦ ܒܬܪܝܢ ܫܘܪ̈ܝܐ ܕܐܬܛܦܠܘ
ܒܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܘܒܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܕܘܟܝܐ ܕܗܠܝܢ ܡܕܡ̈ܝܐ ܗܘ̈ܐ. ܚܕܝܘܬܐ ܕܝܢ: ܡܕܒܪܢܘܬܗ

[1] Hic magna lacuna in S : omissa sunt sequentia usque ad verba ܘܚܕ ܕܐܘܪܗ, p. 141, l. 5.

ܐܝܟܢܐ ܕܒܗܠܝܢ ܫܘܕܪܐ ܠܟܠܐ ܡܬܠܝܢ ܘܡܣܬܒܪܝܢ
ܕܢܣܒܘܢ ܐܝܟܘܬܗ ܘܢܬܕܒܪ ܠܘܬ ܐܘܪܚܐ ܕܛܝܒ ܠܗ:
ܒܚܕܘܬܐ ܢܦܫܐ ܠܒܢ̈ܝܗܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܠܡܪܝܐ ܡܠܘܝܢ
ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܟܠ ܚܕܐ ܡܦܪܢܣܝܢ ܠܗܘܢ: ܕܡܕܒܪ
ܠܗ ܡܢ ܒܢܘ̈ܬܗ ܕܒܠܒܐ ܠܘܬ ܪܘܚܢܘܬܗ ܕܒܠܒܐ 5
ܕܒܬܪܗ. ܗ̇ܘ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܡܫܝ̈ܚܘܬܐ
ܕܒܢ̈ܝܫ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܒܒܠܒܐ ܗܢܐ ܒܒܢܝܬ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܝܬܝܢ ܘܫܒܝܚܝܢ ܒܗܢܐ ܦܠܓܐ ܕܢܣܒܢܝܢ ܠܗ
ܟܠ ܒܐܒ̈ܗܝܢ ܘܒܐܡ̈ܗܬܗܝܢ ܘܢܫ̈ܝܗܝܢ ⌜ܦܣܝܩܝܢ ܕܝܢ[1]
ܕܒܪܘܒܠܬܐ ܕܐܦ̈ܝ ܢܫܐ ܢܫ̈ܐ ܗܠܝܢ ܢܫ̈ܒܐ. ܘܐܦ 10
ܡܘܠܕ̈ܝ ܘܬܪ̈ܒܝܬܝ ܒܒܐ̈ܒܐ ܘܒܒܢ̈ܬܐ ܐܝܬܝܗܝ̈.
ܐܦ ܚܢܝ ܐܡܗܝܘܬܐ ܒܣܝ̈ܒܘܬܐ ܡܬܝܒܣܝܢ. ܘܒܟܠܗܝܢ
⌜ܒܢܫ̈ܬܐ[2] ܟܘܪ̈ܗܢܐ ܘܒܨܥ̈ܬܐ ܒܗ ܒܒܠܒܐ ܡܬܗܦܟܝܢ.
ܕܐܡܪܬ, ܕܒܝܘܡ ܡܠܝܘܢ ܐܝܡܪܐ ܦܪܚܝܢ ܠܒܢܝܐ
ܘܠܒܪܘܢܗ ܕܝܘܪ̈ܐ. ܘܦܠܒܐ ܢܗܒܝܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܝܘܡ ܚܙܘ 15
ܘܐܦܠܘܢ ܡܢ ܒܢܘܬܗ: ܘܕܡܒܘ ܗܫܐ ܚܙܝܬܐ ܕܠܐ
ܒܣܬܐ. ܘܡܢܗܝܢ ܬܘܒ ܘܠܒܘܣܡܐ ܡܫܬܘܝܢ. ܒܐܝܢܐܝܬ
ܬܘܒ ܒܝܘܡܪܐ ܕܚܕܘܬܐ ܡܠܘܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܫܟܐ ܢܒܘܪܐ
ܢܐܓܘܢ ܒܦܘܪܫܢܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܡܠܘܝܢ ܠܒܢܝ̈ܕܝ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܪ ܦܪܫܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܚܛܗܐ ܘܡܘܕܝܢܐ: 20
ܒܗ̇ ܕܒܝܬܪ ܦܒܪܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܕܝܠܗܘܢ ܀

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ ܀ ܠܒܢܝܐ
ܡܕܡܝܬ ܡܘܬܒܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܠܝܗܘܢ ܡܢ ܡܕܡ
ܕܡܦܩܝܢ. ܐܟܪܢܐ ܕܝܢ ܕܠܒܠ ܚܕ ܡܢ ܛܟ̈ܣܐ
ܡܘܦܩܝܢ ܡܘ̈ܬܒܐ. ܘܠܒ̈ܠܬܐ ܬܪܝܢ ܡܘ̈ܬܒܐ ܠܚܕ 25
ܡܫܡܫܝܢ. ܘܠܗܠܝܢ ܒܕܪ̈ܓܐ ܚܕ ܚܕ ܠܦܘܬ ܛܟܣܗ.
ܘܒܒܠ ܡܘ̈ܬܒܐ ܢܫ̈ܐ ܐܡܪ̈ܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܕܪ̈ܫܐ
ܕܐܡܘܪܐ ܕܝܠܗܘܢ ܕܒܬ ܢܫ̈ܐ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܡܛܟܣܘ ܀
ܡܛܠ ܟܝܢ ܕܒܢܝܫܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܒܢܝܐܝܬ ܚܕ ܒܡ

[1] Desunt in S. — [2] A om.

ܢܕܒܘܢܗܝ: ܕܗܘܝܘ ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ ܘܝܫ ܘܐܬܝܣܡ ܣܠܩܝ:
ܘܗܘܝܘ ܕܝܢܐ ܕܚܝܐ ܘܕܡܝܬܐ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܝ ܕܒܠܒܝ
ܕܡܗܝܡܢ ܒܝ ܐܦ ܢܡܘܬ ܢܚܐ. ܘܟܠ ܕܚܝ ܘܡܗܝܡܢ
ܒܝ ܠܥܠܡ ܠܐ ܢܡܘܬ. ܘܢܕܒܝܢ ܕܒܪ ܗܘ ܐܬܝܗܘܗܝ ܕܝܢܐ
5 ܠܐ ܡܚܝܒܬ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܘܕܝܘ ܒܗ. ܘܐܝܢܘ ܕܠܒܟܘ
ܒܗܘܢ ܣܘܦܢܐ ܐܬܕܒܪܘ ܒܝܬ ܒܡܥܒܕܐ: ܘܒܝܬ
ܒܐܘܒܠܐ ܕܐܪܙܘܗܝ: ܘܢܫܡܥܐ ܕܝܠܗ ܘܦܘܠܚܢܗ
ܚܠܝܨܘܢ ܡܠܘܟ. ܘܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܗܠܝܢ ܫܘܒܩܢܐ[1]
ܕܡܠܟܐ ܡܦܪܢܝܢ. ܒܥܠܝܡܘܬ ܐܦܝܐ ܢܦܠܝܢ ܠܘܬܗ ܟܕ
10 ܬܒܥܝܢ: ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܗ ܘܡܫܥܒܕܢܘܬܐ
ܘܡܟܪܙܐ: ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܘܒܕܘ: ܡܢܗܘܢ
ܕܝܢ ܥܠ ܚܝܐ ܡܡܪܚܐ. ܒܐܝܢܐ ܚܝ ܡܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܒܬܫܒܚܬܐ. ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܠܒܫܘ ܡܫܬܘܬܐ ܡܬܡܢܝܢ.
ܘܠܐ ܦܠܓܝܢ ܕܠܡܫܠܡܘܬܐ ܐܝܠܝܢ: ܟܕ ܒܗܕܝܢ
15 ܠܥܘܕܪܢܗ ܕܡܪܢ. ܘܡܚܘܝܢ ܕܒܗܘܢ ܫܒܝܚܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܘܕܡܒܘܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܡܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ
ܫܡܥܘܢ. ܕܐܝܢܘ ܕܡܗܝܡܢܝܢ ܕܢܫܘܒ ܡܫܝܚܐ ܡܢܬ
ܘܦܩܕ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܕܡܟܘ ܒܢܫܘܒ
ܢܦܬܐ ܒܒܗ. ܘܬܘܒ ܡܠܦ ܠܝ ܘܐܡܪ. ܕܟܠ ܐܝܠܝܢ
20 ܕܕܡܟܝܢ ܠܐ ܬܗܘܐ ܒܪܢܐ ܠܒܘܢ: ܐܝܟ ܫܪܒܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܣܒܪܐ ܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܐܝܢܘ ܬܘܒ ܕܡܝܬܐ ܠܐ
ܡܢܗܝܢ. ܐܦܠܐ ܡܫܝܚܐ ܩܡ. ܘܬܘܒ ܡܛܠ ܕܡܪܢ
ܐܫܬܘܕܝ ܠܝ ܕܐܙܠܢܐ ܘܐܛܝܒ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ. ܘܬܘܒ
ܐܬܐ ܘܐܕܒܪܟܘܢ ܠܘܬܝ. ܘܠܐ ܡܟܝܠ ܕܢܐܙܠ ܠܘܬܗ
25 ܐܠܐ ܐܢ ܟܕ ܫܠܝܚܝܢ ܠܗܢܐ ܢܘܩܪܐ ܕܒܣܪܐ ܒܝܕ
ܡܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܬܘܒ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܠܐܝܟܐ
ܕܐܙܠܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܗܫܐ ܕܬܐܬܐ ܒܬܪܝ. ܒܗܿ,
ܕܒܣܪܐ ܒܕܒܝܠ ܠܡܣܒ ܐܢܬ. ܒܬܪܟܢ ܕܝܢ ܐܬܐ ܐܢܬ.
ܐܡܪܬ, ܕܬܠܡܕ ܐܢܬ ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܝ ܐܝܟ

[1] A om.

ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܟܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܟܠܗܘܢ ܕܫܘ̈ܐܠܐ ܢܦܩܝܢ.
ܘܠܒܠܒܐ ܕܒܝܕܬܐ ܡܫܬܡܫ ܒܟܠܗ̇ ܚܝܠܐ ܒܒܘܕܪܝܢ
ܠܬ̈ܘܒܘܢ ܥܠܡܝܢ[1]. ܐܦ ܕܝܢ ܠܘܬ ܚܪ̈ܬܐ ܕܗܘܝܢ ܢܐܬܐ
ܘܢܗܘܪ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܡܠܝܢ[2]
5 ܒܒܪܬܐ: ܡܛܠ ܡܘܬܗܘܢ ܘܡܣܟܬܗܘܢ ܡܙ̈ܘܙܝܢ. ܒܐܝܟܢܘܬ
ܐܦ ܗܫܐ ܠܡܘܬܗܘܢ ܗܘ ܕܒܒܕܪܐ ܡܬܒܕܪ: ܘܠܫܒܠܐ
ܫܪܝܪ: ܢܣܒܐ ܬܫܡܫܬܗ ܕܡܛܠ ܡܢܐ. ܕܗܟܢܐ ܒܗ
ܡܠܘܬܝܢ ܡܘܬܗܘܢ ܘܬܫܡܫܬܗ ܥܡ ܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܐܝܩܪܗ: ܒܐܝܟܢܘܬ ܡܦܪܫܝܢ ܠܡܦܪܢܐ ܕܡܣܒܪܬܗ
10 ܫܒܝܚܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܟܠ ܐܝܩܪܐ ܕܬܫܡܫܬܐ
ܕܡ̈ܟܬܐ ܫܐܠܬ ܐܝܟܢ. ܐܡܪܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܠܐ ܡܦܪܢܐ ܕܡܣܟܬܐ ܡܒܪܝܢ ܒܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܘ
ܬܘܒ ܕܡܡܟܝܢ ܠܡܣܟܬܐ[3]: ܠܡܕܡ ܫܦܝܐ ܡܡܟܝܢ.
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܢܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܠܬܫܡܫܬܐ
15 ܕܠܒܠܡܝܢ ܢܓܠܘܢ ܠܟܠܐ. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܐܦ ܡܐܟܠܐ
ܘܡܫܬܝܐ ܘܡܘܪܐ ܠܒܢܝܢܐ ܡܬܒܥܝܢ[4]. ܡܢܗܘܢ
ܕܝܢ ܒܠ ܒܠܗ ܕܦܪܝܢ ܒܗ̇ ܒܡܣܟܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܒܗ
ܡܒܪܝܢ ܒܒܢ̈ܝܗܘܢ ܒܐܝܟܢܘܬ ܐܒܝܠܝܢ. ܘܡܒܒܥܐ
ܡܡܟܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܦܝܢܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܡܒܐ ܒܢܫܐ
20 ܐܝܟܢܘ ܕܠܐ ܡܣܟܝܢ. ܘܒܡܒܐ ܬܘܒ ܒܢܫܐ ܕܒܗ ܡܢܟܝܢ.
ܒܗ ܠܐ ܗܣܟܠܘ ܒܫܪܪܐ: ܕܠܐܝܢܐ ܬܫܡܫܬܐ ܡܬܟܠܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܗ ܡܬܬܘܒܠ ܐܝܟ ܠܒܢܬ ܐܩܢ̈ܝܐ: ܒܒܘܬܐ
ܡܠܘܝܢ ܠܗ ܡܢ̈ܝܒܗܘ، ܐܝܟܢܘ ܕܡܬܛܠܡ ܘܐܝܟܢܘ ܕܡܒܬܪ
ܐܩܢ̈ܝܐ: ܒܗ̇، ܕܒܬܪܝܗܘܢ ܫܪ̈ܒܐ ܒܡܘܬܐ ܠܒܢܒܐ
25 ܒܗܘܢ. ܗܒܢܐ ܘܗܢܘܢ: ܐܝܟܢܘ ܕܠܡܣܟܬܐ ܕܬܫܡܫܬܐ
ܡܡܟܝܢ: ܘܐܝܟܢܘ ܕܠܡܘܬܐ ܕܠܐ ܡܣܟܬܐ. ܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܒܢܝ ܦܣܟܐ ܒܢܫܐ[5] ܫܘܝܢ. ܚܠܝܢ ܕܝܢ ܒܢܝ
ܕܒܗܣܒܢܘܬܐ[6] ܫܪܝܪܬܐ ܐܘܕܝܢ: ܘܠܡܫܡܫܢܐ

[1] S ܥܠܡܝܢ. — [2] A ܕܡܫܡܠܝܢ. — [3] A om. — [4] A om. —
[5] S om. — [6] A ܗܣܒܢܘܬܐ.

ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܕܠܐ ܝܕܝܥܝܢ ܠܗ
ܫܡܗ̈ܝܗܘܢ ܠܐ ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܘܠܐ ܕܦܫܝ̈ܩܐ
ܘܠܐ ܕܡܠܦ̈ܢܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܒܬܘܠܘܬܐ ܘܡܚ̈ܬܠܐ
ܐܬܒܫܪܘ: ܘܡܢܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܡܩܕܫܘܬܐ ܐܚܪ̈ܬܐ:
ܘܡܢܗܘܢ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܒܝܬܗ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܡܘܫܪ̈ܐ 5
ܐܝܟܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘ ܒܙܒܢ ܗܢܐ. ܒܐܝܢܝܬ ܕܝܢ ܒܡܕܒܪܐ
ܠܚܕ ܚܕ ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܘܠܚܕ ܚܕ ܡܢ ܫܡܗ̈ܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܩܝܡܝܢ: ܗܫܐ ܕܝܢ ܠܚܪܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܡܗܝܡܢ.
ܕܐܝܠܝܢ ܕܥܒܕ ܒܗܘܢ ܘܠܐ ܝܕܥܝܢ ܫܡܗ̈ܝܗܘܢ. ܘܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܠܘ ܫܡܥܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܥܘܡܪܐ ܕܩܕܝܫܗ ܕܡܪܢ 10
ܕܐܬܩܪܝ ܣܠܩ ܫܦܝܪܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ[1] ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ
ܐܚܝ̈ܢܐ ܐܘܕܥܬ ܒܡܘܕܥܢܐ ܦܠܓܐ ܕܕܘܒܪ̈ܝܗܘܢ.
ܘܗܐ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܐܫܬܠܡ ܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ. ܠܗ
ܕܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܝܗܒܐ ܘܡܠܝܟܐ ܘܦܘܪ̈ܣܐ ܘܬܠܦܢܐ ܘܚܝ̈ܠܐ
ܘܚܝ̈ܠܐ: ܗܘ ܕܗܘ ܝܗܒ ܒܝܘܠܦܢܗ ܡܕܝܢܬܐ: ܘܗܘ 15
ܐܘܕܥ ܐܘܪܚܗ ܕܫܪ̈ܪܐ: ܘܐܠܦ ܟܠ ܕܘܒ̈ܪܐ ܬܡܝܗ̈ܐ
ܕܒܕܘܬܐ ܠܦܘܪܩܢ ܢܦܫܐ. ܐܚܝܕ ܕܝܢ ܘܒܐܝܕܗ
ܠܐܒܘܗܝ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ܀
ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ܀ 20

ܬܘܒ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ:

ܕܐܦ ܗܘ ܒܝܘܡܝ ܡܛܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܢ̈ܝܬܐ ܘܦܘܠܚܢܗ
ܒܬܘܒܐ ܘܕܐܝܟ ܗܢܝܢ܀
ܪܫܐ ܡܕܡܪܢܐ ܀ ܠܡܪܢܐ ܕܝܢ ܠܒܢܝ̈ܢܐ ܕܡܢܬܝܢ
ܐܢܫܐ ܬܢܝܐ ܦܪܫܝܢ. ܘܡܬܠܘܬܐ ܠܗܘܢ ܕܡܗܝܡܢ 25
ܘܡܬܟܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ. ܒܗ ܚܪܬܐ ܕܠܗܘܢ
ܚܝܠܐ ܗܘܐ܀

[1] Hic rursum incipit cod. S.

ܕܒܡܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܕܪܓܐ ܕܝܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܒܠ.
ܘܐܦ ܐܣܛܘܬܗ ܡܕܒܪܢܝܬ. ܐܦ ܫܠܝܚܐ ܣܘܓܐܡܗܘܢ
ܒܡܣܗܕܘܬܐ ܒܢܝܬܗ. ܘܠܐ ܙܥܘܪ ܕܢܬܒܥܘܢ ܕܡܕܒܪܢܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܢܟ ܕܡܕܒܪܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܐܦ ܡܢܟ
ܒܒܘܬܗ ܘܒܡܣܗܕܘܬܗ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܢܫ, ܒܕܪܓܗ
ܘܒܛܟܣܗ. ܘܚܝ ܒܒܕܬܐ ܠܕܪ̈ܓܐ ܡܝܬܪܝܢ. ܗܐ ܒܗ
ܛܒ ܡܢܟ ܙܒܢܐ ܕܢܒܝܐ ܡܢ ܕܫܠܝܚܐ: ܡܗܬܒܠܐ
ܕܒܕܬܐ: ܕܫܠܝܚܐ [ܠܒܠ?] ܡܢ ܕܢܒܝܐ. ܘܡܛܠ
ܗܕܐ ܐܢܬܘܢ, ܕܡܒܪܢܝܢ ܒܬܪܗܘܢ ·:· ܛ ·:· ܬܘܒ ܕܝܢ
ܡܛܠ ܕܐܡܗ̈ܬܐ ܗ̇ܢܘܢ ܕܒܕܬܐ ܒܟܠܗ ܘܐܬܒܫܪܘ:
ܘܐܠܦܘܢ ܒܠ ܬܘܕܝܬܐ ܫܪܝܪܬܐ. ܒܬܪ ܙܒܢܐ
ܣܓܝܐܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܘܕܫܠܝܚܐ ܗܘܘ: ܐܦ
ܠܗܘܢ ܒܬܪ ܗ̇ܢܘܢ ܣܢܝܩܝܢ: ܒܗ ܡܡܕܒܪܝܢ ܠܥ̈ܡܢܐ:
ܒܗ̇, ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ ܒܗ ܒܕܒ̈ܪܘܢ ܘܡܒܠܦܢܘܬܗܘܢ
ܐܙܕܗܘ: ܐܠܐ ܘܐܦ ܛܠܡܝܢܐ ܚܫܘ ܡܢ ܒܢܘܫܝܐ
ܒܗ̇ܠܐ ܕܡܘܪܠܘܣ ܒܝܫܐ ܘܒܢ̈ܝ ܓܒܗ. ⌈ܘܐܚܪܢ
ܐܝܟ ܘܛܪܕ[1] ܐܝܟ ܒܠܐ ܣܒܠܘ: ܘܗܘ̇ܐ ܚܒܪܐ
ܠܡܛ̈ܠܠܐ ܘܐܫ̈ܕ, ܕܒܟܐ. ܘܡܒܠܘ ܣܗܕܘܬܗ ܕܒܢ̈ܝ
ܒܗ ܫܘܝܗܘܢ ܕܡܢ ܒܘ̈ܣܘܬܗܘܢ: ܕܐܝܟܢܐ ܐܦ
ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܛܠܝ̈ܐ ܘܕ̈ܪܦܐ ܡܡܕܒܪܝܢ ܠܗܘܢ
ܐܝܣܪܐ ܕܕܒܪܢܐ. ܘܐܦ ܐܝܬ ܒܡܣ̈ܪܢܐ ܕܡܣܪܒܝܢ
ܒܝܘܡ: ܐܝܟ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ ܘܐܚܪ̈ܢܐ ·:· ܘ ·:· ܘܒܗ
ܠܕܘܒܪܢܐ ܕܗ̇ܢܘܢ ܡܝܬܪܝܢ. ܗܢܝܢ ܐܦ ܠܐܒ̈ܗܝܢ ܣܘܪ̈ܝܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܛܒܐ ܦܪܫܝ. ܐܒܫܪ ܕܝܢ ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܫܪܝ ܚܕ
ܒܠܚܘܕ ܒܡܫܬ̈ܐ ܒܢ̈ܝܐ ܕܡܢ ܒܬܪ: ܠܗܘܢ
ܡܝܬܪܝܢ. ܕܒܗ ܠܗܘܢ ܡܝܬܪܝܢ ܒܗܘܢ ܠܫܠܝܚܐ
ܫܦܝܪ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܡܪܢ ܐܡ̣ܪ. ܟܠ ܕܠܒܘܢ
ܡܩܒܠ ܠܝ ܡܩܒܠ. ܘܟܠ ܕܠܝ ܡܩܒܠ ܡܩܒܠ ܠܡܢ
ܕܫܠܚܢ ·:· ܝܐ ·:· ܐܦ ܚܢܢ ܘܠܒܠܗܘܢ ܚܒܝܒܐ ܒܢܝܬܐ:

[1] Cod. in plur.

ܟܕ ܠܗܠܝܢ: ܥܡ ܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܚܒܝܒ ܕܘܒܪ̈ܝܗܘܢ ܀
ܗ ܀ ܠܥܒܕܝܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡ ܩܝܡܬܗ ܫܘܬܦ. ܕܢܗܘ
ܡܘܬܗܘܢ ܒܡܘܬܗ. ܘܡܘܬܐ ܕܐܢܫ̈ܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܡܝܬ ܘܩܡ. ܗ̇ܟܢܐ[1] ܐܦ ܗܢܘܢ ܡܫܝ̈ܚܐ
ܒܕܘܡܝܐ ܡܝܬܝܢ ܘܩܝܡܝܢ. ܘܬܫܘܒܚܬܐ ܡܢ ܗ̇ܘ ܕܠܘ ܒܠܚܘܕ
ܒܡܘܬܗ ܗܘܐ ܠܡܘܕܝܐ ܕܕܘܒܪ̈ܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܦ
ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܒܡܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܩܒܪܐ
ܠܚܕܐ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܗܘ ܦܫܐ ܗܠܝܢ ܕܘܒܪ̈ܐ ܒܡܫܝܚܘܬ
ܫܘܕܪ̈ܐ ܀ ܘ ܀ ܟܕ ܕܝܢ ܢܩܒܐ ܕܬܘܒ ܢܗܘܐ ܐܝܟܢܐ
ܠܫܪ̈ܒܐ ܕܒܗܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܢܝܢܐ ܗܘܐ ܪܘܡܒܐ
ܠܦܓܪܘܗܝ ܘܦܘܠܚܘܗܝ ܕܒܗ̇ ܫܒܝܚܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܗ̣ܘ
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܒܗܘܢ ܕܬܗܘܐ: ܠܒܪ ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܕܢܫܕܪܐ
ܦܫ ܠܗܘܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܡܛܠ ܕܦܓܪܘܗܝ ܪܫܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܘܠܘܣ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܒܒ̈ܬܐ
ܡܬܩܪܒ. ܘܫܢܝ ܡܢ ܒܒ̈ܬܐ ܐܚܪܢ. ܢܬܒܥܘܢ ܦܪܝܫܐܝܬ
ܠܦܓܪܘܗܝ[2] ܡܛܠ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܛܠ ܕܫܢܝ
ܐܝܟܢܐ ܕܗܠܝܢ ܠܐ ܢܒܥܘܢ. ܐܠܐ ܐܢ ܒܬܪ ܒܒܝܢ
ܘܡܫܝܚܘܬܢ: ܗ̇ܝ ܕܠܐ ܡܬܒܪܝܐ ܘܡܬܒܪܝܢܐ ܐܠܐ ܐܢ
ܒܫܘܠܡ ܦܘܫܩܐ: ܒܐܝܢܐ ܢܛܪܝܢ ܠܒܘܕܝܗܘܢ
ܒܕܒܪܐ ܠܫܘܠܡ ܫܘܕܪܐ ܕܫܢܬܐ: ܕܒܙ̈ܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ:
ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܀ ܐ ܀ ܐܦ ܓܝܪ ܠܐܘܓܠܝܩܝܐ ܗ̣ܘ ܟܕ
ܗ̣ܘ. ܡܛܠ ܕܒܘܕܝܗܘܢ ܟܕ ܡܬܒܗܘܢ ܫܒܝܚ ܠܘܬ
ܢܛܪ ܡܢ ܕܠܒܘܢ ܫܠܝܚܐ ܘܬܠܡܝܕܐ. ܒܐܝܢܐܬ ܐܦ
ܠܗܘܢ ܦܪܫܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܘܒܪܐ ܀ ܒ ܀ ܐܦ ܓܝܪ
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܐܦ ܠܝܬ ܠܗ ܚܕܐ ܡܢ ܕܡܕܒܪ̈ܢܘܬܐ:
ܐܠܐ ܒܗ̇ܝ ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܫܡ̈ܗܐ: ܟܕ ܗ̣ܘ
ܡܕܒܪܢܘܬ ܫܪ، ܒܐܘܪܚܐ ܗܕܐ ܘܐܫܡܗܕ ܒܠ ܡܢܗ.
ܒܐܝܢܐܬ ܐܦ ܠܗ ܒܬܪ ܫܠܝܚܐ ܒܒܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ

[1] Cod. ܘܒܗܢܐ. — [2] Supplenda puto : ܡܛܠ ܕܪܫܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܠܦܘܠܘܣ

ܕܡܬܠܦܘ ܕܥܒܕܗ̇ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܘܫܠܡܘ ܫܠܝܚܐ ܒܗ̇ ܙܒܢ
ܠܡܫܠܡܐ: ܡܛܠ ܐܬܐ ܕܫܒܪܘ. ܠܫܒܘ ܒܗ ܫܐܕ̈ܐ
ܘܐܬܒܕܪܘ ܡܠܐܟ̈ܐ ܒܐܪܥ: ܘܫܪܝܘ ܬܠܒܟܐ
ܕܒܠܕܒܒ̈ܐ ܩܛܝ̈ܐ. ܘܐܬܬܒܝܡܘ ܒܗܘܢ ܢܘܗܪܐ
ܪ̈ܒܝܐ ܘܦܠܠܘܬ̈ܐ ܒܫܠܝܚܐ ܒܗ̇ ܫܒܪܘ ܗܪܐ ܐܬܐ: 5
ܘܫܪܝܘ ܕܙܕܩܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܐܬܒܕܪܘ ܫܐܕ̈ܐ. ܒܗܬܬܗ
ܕܐܪܥ ܡܕܢܚܐ ܐܬܬܢܝܬ ܡܢ ܒܠܕܒܒ̈ܐ ܫܐܕ̈ܐ ܘܡܢ
ܪ̈ܘܚܐ ܪ̈ܘܫܝܐ ܒܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ. ܘܒܬܘܗܘܢ
ܕܫܠܝܚܐ ܡܬܬܢܝܐ ܗܘܬ ܢܘܢ ܡܢ ܫܠܝܚܐ ܪ̈ܘܚܐ ܘܡܢ
ܬܠܡܝ̈ܕܐ: ܘܡܢ ܢܘܗܪܐ ܩܛܝ̈ܐ. ܐܠܐ ܬܘܒ ܒܬܫܒܘܚܬܐ 10
ܪ̈ܘܚܐ ܫܒܝܚܝܢ ܗܘܘ. ܘܫܐܕ̈ܐ ܒܒܠܕܒܒ̈ܐ ܚܒܝܢ. ܗܪܟܐ
ܒܗܪܟܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܪ̈ܘܚܐ ܚܒܝܢ ܘܒܠܕܒܒ̈ܐ ܫܒܝܚܝܢ.
ܘܡܛܠ ܕܠܒ ܬܘܒ ܒ̇ܝܘܡܢܐ ܐܬܐ ܗܪܐ ܠܦܪܘܩܢܗ
ܕܐܪܥ. ܒܐܝܢܐܝܬ ܐܬܒܟܪ ܠܗ ܒܡܕܝܢܬܐ:· ܬܘܒ ܕܝܢ
ܡܛܠ ܕܫܠܝܚܐ ܢܦܩܘ ܘܬܠܡܝܕܘ ܠܒܪܟܐ ܘܒܒܪ̈ܟܐ. 15
ܘܡܢ ܫܘܪܝܗ ܕܫܒܘܚܐ ܡܬܝܗܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܪܘܪܬܗܘܢ.
ܒܗ̇ ܙܒܢ ܕܡܛܠܐ[1] ܫܘܠܡ ܫܒܘܚܐ ܕܡܪܘܘ ܒܡܕܝܢܬܗܘܢ.
ܠܐ ܫܦܪܬ ܠܗ ܠܦܘܠܚܢܐ ܢܫܒܘܩ ܕܠܐ ܢܬܒܥܕ ܐܦ
ܒܡܬܘܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܒܗ ܫܪܒܝܢ ܒܒܪܟܐ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܒܪܘܪܬܗܘܢ ܘܠܐ ܚܝܢ ܫܘܠܡ ܐܟܣܢܝܘܬܗܘܢ. ܡܒܣܒܝܢ 20
ܕܝܢ ܡܢܐ ܒܗ ܗܘܐ ܡܢ ܗܢܘܢ ܫܠܝܚܐ ܕܐܦܝܣ ܠܝ. ܘܒܗ
ܘܠܦܝܢ ܒܡܬܘܬܗܘܢ ܕܒܒܪܘܟܬܐ ܗܘܐ ܡܬܬܢܝܚܝܢ :· ܕ :·
ܘܡܛܠ ܕܫܠܝܚܐ ܬܪܒܝܢ ܐܬܚܝܬܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܬܠܡܝ̈ܕܐ
ܫܒܝܢ. ܐܦ ܗ̇ܘ ܠܐ ܚܠܦ ܕܒܝܢܐ ܕܬܪܒܝܢ ܒܗܘܢ
ܕܫܒܝܢ. ܐܠܐ ܒܒܪ ܡܕܢܚܐ ܘܫܡܥ ܠܬܪܒܝܢ ܒܝܘܡ 25
ܒܪܘܟܬܐ. ܕܒܝܘܡܐ ܕܒܗ ܢܦܠܐ ܐܪܥ ܘܡܕܝܢܬ. ܒܗ
ܢܬܒܪ ܙܒܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܘܡܒܘܬܗܘܢ. ܕܗ̇ܘ ܕ̇ܝܢ ܡܕܝܢܬ
ܒܦܘܩ ܫܒܪܐ ܕܢܦܬܐ: ܗܠܝܢ ܡܕܝܢܬ ܒܪܘܡܒܪܟܐ
ܕܒܡܬܘܬܗܘܢ. ܒܗ̇ ܡܫܡܫܝܢ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܝܚܬܐ ܐܫܝܪܬܐ.

[1] Cod. ܡܛܠ.

ܘܣܘ̈ܓܐܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢܝܢܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܠܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܡܒܪܘ ܒܢܝ ܩܘܕܫܘܬܐ
ܒܡܕܒܚܐ: ܘܐܬܐܡܪ ܠܗ ܕܒܝܬ ܚܪܘܒܬܐ ܕܢܫܐ
ܕܒܗ ܐܢܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܬܩܛܠ ܡܫܝܚܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܗܘ
5 ܕܐܬܒܢܝܬ ܨܗܝܘܢ. ܦܩܕ ܠܟܠܐ ܕܐܦ ܗܢܘܢ[1] ܡܕ̈ܝܢܐ ܒܗ
ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܩܛܠ ܢܒܝܗܘܢ ܢܬܩܛܠܘܢ. ܘܐܬܩܛܠܘ
ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܚܪܘܒܬܐ ܕܢܫܐ: ܒܐܝܢܐ ܐܦ ܠܗܘܢ
ܢܒܥ ܦܘܪܥܢܐ ܗܢܐ ܕܢܟܒܕ ܘܡܒܪܝܢܘܢ ܒܚܪܘܒܬܐ
ܕܒܬܪ ܫܢܐ. ܫܢܐ ܕܝܢ: ܕܐܬܒܥܝ ܘܢܫܐܠ ܕܒܗܢܐ
10 ܢܡܛܐ ܐܬܩܛܠܘ. ܘܐܬܠܒܒ ܚܝ ܒܒܪܘܢܘܬܐ. ܬܘܒ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܠܟܠܐ ܫܘܬܦ ܠܡܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܒܗ
ܕܒܪܗܘܢ. ܘܠܐ ܢܬܪܚܡ ܚܝ ܒܗ ܘܠܢܬܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘ
ܐܘܪܒ ܒܡܘܬܗܘܢ ܒܗ ܕܒܫܝܚܐ. ܢܗܘܐ ܚܝ ܠܕܒܪܝܗܘܢ
ܒܗ ܫܥܬ ܕܒܪ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܐܝܐ ܕܒܡܛܠܬܗ
15 ܠܫܡܘܒ ܒܡܫܪܝܐ ܕܒܡܘܬܐ ܕܐܝܟ ܐܢܫܝܢ: ܠܚܪܘܒܬܐ
ܕܒܬܪܗ ܐܫܬܒܡܬ[2]. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܡܛܠ ܕܒܪ ܡܟܠܐ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܠܪܘܡܝܐ: ܘܫܪܘ ܒܐܬܘ̈ܬܐ ܘܫܪܝ ܒܠܒܟܐ
ܠܡܣܒܠܘ ܡܠܝ̈ܗܘܢ. ܫܘܪܝܐ ܗܘܐ ܕܦܘܩܕ ܒܠܒܟܐ
ܕܒܐܪ̈ܝܢܘܢ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܫܪܝܘ ܒܬܐܠܦܘܪܬܐ
20 ܕܢܕܬܐ. ܐܦ ܚܝ ܡܢܕܒܝܢ ܠܝܘܡܐ ܕܒܗ ܫܪܝܘ. ܒܕ
ܢܦܩܝܢ. ܕܢܟܒܕ ܠܗܘܢ ܕܘܒܪܢܐ ܦܠܒܐ: ܒܕ ܫܪܝܘ
ܒܕܒܕܐ ܘܒܕ ܓܠܒܘ. ܘܡܛܠ ܕܒܗ ܒܗ̇ ܚܪܘܒܬܐ
ܩܠܘܩ ܠܗܝܟܠܐ ܘܫܪܝܘ ܒܐܬܘ̈ܬܐ ܘܐܩܝܡܘ ܠܡܫܪܝܐ.
ܘܐܦ ܚܝ: ܡܢܗ ܕܗ̇ܘ ܢܡܛܐ ܢܫܪܐ ܠܡܘܪܒܘ ܫܘܪ
25 ܒܪܘܬܗܘܢ. ܒܕ ܒܗܢܐ ܢܡܛܐ ܠܘ ܡܘܬܐ ܡܬܒܗܕܝܢ:
ܐܠܐ ܘܚܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܒܚܪܘܒܬܐ
ܘܐܬܦܪܕ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܚܝܐ ܘܚܘܬܐ ܒܗ
ܒܝܘܡܐ. ܒܬܫܒ ܫܒܝܚ ܩܠܘܩ ܫܠܝ̈ܚܐ ܠܗܝܟܠܐ:

[1] Hic magna lacuna in S usque ad verba ܐܦ ܠܗܘܢ, p. 135, l. 11. — [2] Sic cod.

ܢܦܫܐ ܕܕܘܒܪܐ. ܟܕ ܡܚܘܐ ܒܗܕܐ: ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠ
ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܢܕܥ. ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪ ܠܡܘܪ̈ܢܐ ܒܗܘܢ. ܕܐܝܟܐ ܩܠܐ ܐܝܟܐ ܕܦܪܐ
ܒܡܕܒܪܐ: ܕܛܝܒܘ ܐܘܪܚܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ
ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܬܐܬ ܐܠܐ ܡܛܠ 5
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܡܕܒܪܐ. ܘܟܕ ܫܡܠܝ ܒܡܕܒܪܗ ܕܡܪܢ.
ܠܐ ܢܦܩ ܠܗ ܐܝܟ ܫܠܝܚܐ. ܘܟܐܢܐܝܬ: ܡܛܠ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܥܠ ܕܡܕܢܚܐ ܐܘܪܚܐ ܐܬܟܒܫܘ: ܗ̇ܘ ܕܡܬܟܒܫܪ
ܠܬܡܢ ܒܬܪ ܡܫܝܚܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܡܕܒܪܐ
ܠܡܫܪ ܐܫܬܪܪ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܪ ܐܫܬܡܠܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܗ 10
ܕܡܪܢ ܠܐ ܢܦܩܬ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܘܝܘܚܢܢ ܟܕ ܡܠܝ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܐ ܢܦܩ ܠܗ. ܐܠܐ ܐܫܬܪܪ ܒܠܗܘܢ, ܡܢ
ܪܘܚܐ. ܘܐܝܟ ܐܝܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܟܕ ܒܢܝܢ ܕܡܠܝ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܐܚܝܢܢܗ, ܟܕ ܒܗܘܕܝܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ ܡܠܘܬܗ.
ܡܛܠ ܕܐܦܠܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܫܘܐ ܕܫܪ, ܡܢ 15
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܡܕܒܪܐ ܕܐܬܝܚܕ ܢܘܚܝܢ ܘܐܫܬܠܡ.
ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ ܬܠܬܐ: ܟܕ ܫܒܩ ܕܝܢ ܢܫܘܒ ܕܢܘܚܝܢ
ܐܫܬܠܡ ܫܒܩܗ ܠܝܘܪܕܢ. ܘܐܬܐ ܠܗ ܬܘܒ ܠܓܠܝܠܐ
ܘܫܪ, ܟܢܫ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܒܬܪ ܒܡܕܒܪܐ
ܒܬܪܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܗܘܘ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܡܢ ܕܝܢ ܠܐ 20
ܫܪ, ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܡܕܒܪܐ ܕܐܫܬܠܡ ܢܘܚܝ. ܟܐܢܐܝܬ
ܐܦ ܗܝ: ܡܫܠܡܝܢ ܠܗ ܠܢܘܚܝܢ ܠܡܘܬܐ. ܘܗܢܝܢ
ܡܫܪܝܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܚܕܐ ܡܢ: ܕܐܢܝܚܝܢ
ܠܕܘܒܪܗ. ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ: ܕܟܠܡ ܢܚܫܬܐ ܕܕܘܒܪܗ
ܢܬܒܥܪ ܐܦ ܡܘܬܗ. ܕܟܢܘܫܬܐ ܡܬܒܥܕܪ: ܡܛܠ 25
ܕܢܛܝܬܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܢ ܒܟܢܘܫܬܐ ܗܘܬ. ܘܐܝܟ
ܕܐܡܪܝܢ ܡܘܬܗ ܕܐܕܡ ܒܟܢܘܫܬܐ ܗܘܐ. ܟܐܢܐܝܬ
ܟܠ ܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܟܗ̇ ܒܟܢܘܫܬܐ ܡܬܢܝܚܝܢ.
ܕܢܬܒܥܪ ܒܡܘܪܐ ܕܢܛܝܬܗ ܕܐܕܡ. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܡܛܠ
ܕܒܪ ܐܡܠܝ ܫܒܥܪ ܠܢܛܐ ܘܐܝܟ ܠܡܬܠܝܡܐ ܡܢ, 30
ܫܒܥܗ̈ ܘܠܣܘܓܐܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܘܡܛܪܦܘܠܝܛܐ.

ܘܬܪܒܝܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܓܘܪܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ
ܕܡܓܫ̈ܡܐ: ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܗܕܝܢ ܐܝܟ ܠܓܘܒܝܬܐ
ܒܕܘܒܪܐ ܕܓܒܘ ܠܗ ܒܓܘ ܒܥܕܬܐ. ܕܒܗ ܢܬܒܣܡ
ܕܘܒܪܢܗ: ܒܥܕ ܕܫܠܡܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܠܗ: ܘܠܝܬ
ܒܠܝܬܗ ܦܫܝܛܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܫܐ. ܕܐܦ ܒܒܪܘܝܬܐ
ܡܬܒܥܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ. ⌈ܡܛܠ ܕܒܒܪܘܝܬܐ ܐܬܒܪܝܬ
ܐܡܪܗ ܚܝܐ ܘܫܠܝܛܬ. ܒܐܝܢܐܬ ܐܦ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ[1] ܕܡܚܝܐ
ܪܒܘܬ ܐܝܣܪܗ ܒܒܪܘܒܬܐ ܢܗܘܐ. ܕܒܗ ܐܬܬܢܝ ܠܝ:
ܝܪܬܗ ܕܚܝܐ ܘܡܦܠܬܘܬܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܚܝܠ ܒܪܘܒܬܐ
ܡܬܬܬܝܢ ܥܒܝ̈ܕܬܗ ܕܒܪܬ ܚܝܐ: ܕܝܒܫܬ ܘܡܒܕܪܬ ܡܢ
ܕܠܒܐ ܒܐܝܩ̈ܪܐ ܥܒܝ̈ܕܐ ܒܚܝܠ ܒܪܘܒܬܐ. ܢܦܠܐ
ܠܝܬܐ ܕܢܦܝܠܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܒܗܘܢܐ ܕܐܝܩܪܐ
⌈ܕܗܕܐ ܕܡܒܪܬ. ܘܐܝܢܢܐ ܕܢܝܚ ܕܚܝܐ ܗܘܬ ܒܠܠܬܐ[2]
ܠܡܦܘܠܬܗ ܕܐܕܡ. ܐܒܕܢܐ ܕܡܢܐ ܐܕܡ: ܕܡܢ
ܐܦܠܐܬܝܘ: ܗܒܢܐ ⌈ܘܗܫܐ[3] ܗܘܬ ܒܠܠܬܐ ܕܗܘܢܗ ܕܐܕܡ.
ܕܝܠܕܬ ܠܗ ܦܪܘܫܐ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܒܬܪ̈ܘܬܐ. ܘܐܝܢܢܐ
ܕܗܝ ܢܦܫܬ ܠܗ ܐܝܠܢܐ ⌈ܕܡܘܬܐ ܘܝܗܒܬ ܠܗ ܘܐܟܠ.
ܗܒܢܐ ܘܗܫܐ ܢܦܫܬ ܠܗ ܐܝܠܢܐ[4] ܕܚ̈ܝܐ ܕܡܢܗ ܥܒܘܕ.
ܘܝܗܒܬ ܠܗ ܡܢ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܘܚܝܐ. ܘܒܐܝܢܐܬ ܒܚܝܠ
ܒܪܘܒܬܐ ܕܢܦܠܬ ܒܗ ܚܘܐ ܐܬܒܥܕ ܕܘܒܪܗ: ܕܒܢܝܢ
ܕܘܒܪܗ ܢܦܠܐ ܠܢܦܠܬܗ ܕܚܘܐ. ܘܡܛܠ ܡܪܬܗ ܡܪܝܡ
ܗܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܢܘܚܝ: ܡܛܠ ܕܡܠܐܟܐ ܫܒܪ ܒܦܢܝܗ.
ܘܬܘܒ ܐܦ ܒܐܫܝܢܐ ܪ̈ܫܝܢܐ ܗܘܬ ܡܐܬܝܬܗ.
ܘܒܡܘܠܕܗ ܬܘܒ ܘܒܪܝܐ ܐܒܘܗܝ ܐܬܝܒܘ. ܒܕ ܐܬܡܠܠ
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܝܟ ܕܢܒܝ̈ܐ: ܘܐܦ ܠܗ ܠܒܪܗ ܢܒܝܗ
ܕܒܠܝܐ ܡܪܝܡ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܐ ܘܐܬܓܠܝ: ܒܗ
ܕܢܫܡܠܐ ܬܘܒ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ⌈ܕܒܒܪܝܬܗ. ܒܐܝܢܐܬ
[ܒܕ] ܐܫܬܡܠܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ[5] ܕܠܗ ܐܫܬܕܪ. ܐܝܟ ܠܗ

[1] A om. — [2] A om. — [3] Lege ܘܗܕܐ (?). — [4] S om. In A lege ܘܗܕܐ pro ܘܗܫܐ (?). — [5] A om.

ܠܗ ܒܥܘܕܪܢܗ̇. ܘܠܐ ܒܠܚܘܕ ܗܕܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܪ ܐܢܬܬ̇
ܠܘܬܗ ܕܬܡܠܠ ܒܒܥܘ. ܐܫܬܐܠ ܡܢܗ̇ ܒܪ ܐܡܪ.
ܕܟܠ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܕܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܗܘܝܘ ܐܚܝ ܘܚܬܝ
ܕܟܠ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܕܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܗܘܝܘ ܐܚܝ ܘܚܬܝ
ܘܐܡܝ. ܠܘ ܒܪ ܒܐܒܘܗ ܒܦܓܪ. ܐܠܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ 5
ܕܟܠܝܗ̇ ܦܫܝܩ ܗܘܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܫܬܡܠܝܬ̇. ܘܟܪ ܠܗ̇
ܗܫܐ ܒܡܢ ܓܒܐ ܢܟܫ. ܕܒܗܠܠ ܗܕܐ ܐܢܬܬ ܘܐܬܝܠܕܬ
ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܘܢܩܒܬ ܒܪܢܫܐ ܡܬܚܙܝܐ. ܕܐܦܢܐ
ܠܦܠܓ̈ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܕܢܚܙܘܢ ܠܐܠܗܘܬܗ
ܟܝܢܗ̇: ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܗܫܐ ܒܠܒܡ ܕܢܝܐ 10
ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܠܐܒܘ ܕܒܫܡܝܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܢܐ
ܒܐܪܥܐ ܥܒܝܕܐܝܬ: ܗܘ ܢܟܠ ܟܠܐ ܡܬܚܫܚܢܘܬܗ ܡܒܛܪ.
⌝ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܗ ܒܪ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ[1]. ܘܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܗܘ ܡܛܠ ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܪܬܐ: ܕܫܠܡܝܢ ܦܘܪܫܢܐܝܬ
ܠܗܠܝܢ ܕܠܗ. ܐܦ ܗܢܝܢ ܢܫ̈ܐ ܫܦ̈ܝܬܐ ܠܘܬ ܐܡ̈ܗܬܐ 15
ܕܠܗ ܕܒܦܓܪ ܢܣܝܒܝܢ. ܒܠܒܝܒܘܬܐ ܠܘܬ ܒܬܘܠܬܐ
ܘܐܚܘܬܐ ܕܠܗ. ܐܝܠܝܢ ܕܕܒ̈ܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܝ ܐܝܟ ܐܡܪܐ ܐܢܘܢ. ܐܡ̈ܗܬܐ ܕܝܢ ܠܐ ܐܬܒܥܝ
ܠܒܢ̈ܝܐ: ܒܗ̇ ܕܐܡܟܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒܐܪܥܐ. ܐܚ̈ܐ
ܕܝܢ ܩܪܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ، ܘܠܐܚ̈ܝܢܐ ܒܕܘܟ. ܐܚܘܬܐ ܕܝܢ 20
ܫܡܗ ܠܒܬܘܠܬܐ. ܐܡܐ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܡܪ ܕܐܝܬܘܗܝ.
ܘܠܐ ܒܠܚܘܕ ܗܘ ܩܪܐ ܠܐܒܘܗܝ، ܕܒܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܐܦ
ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܒܗ̈ܐ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܕܠܐ ܐܒܐ ܕܒܝ
ܒܫܪܐ ܐܟܘܬܗ ܐܝܬܝ: ܐܠܦܝ ܕܐܒܐ ܠܐ ܢܦܪܐ ܠܝ
ܒܐܪܥܐ. ܒܐܢܫܘܬ ܠܐ ܐܬܒܥܝ ܐܒܐ ܒܟܢ ܗܢܝܢ 25
ܕܫܡܥ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܒܐ ܘܐܡܐ ܘܐܚܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܛܠ
ܕܦܓܪܢܝܘܬܐ ܡܪܢܢ ܫܠܡܬ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇ ܒܬܪܒܝܬܗ
ܕܒܢ̈ܝ ܕܒܒܣܪ: ܘܗܘ̣ ܗܘܐ ܕܬܬܝܚܕ ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇
ܒܠܒܘ̈ܫܝܐ ܕܢܫܐ. ܒܪ ܓܒܪ ܥܒܠܝ ܡܩܒܠ ܡܗܠܕܐ

[1] S om.

ܒܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܢܬܒ ܒܗ. ܚܠܐ ܡܚܣܝܢܐ
ܕܢܦܫ̈ܬܐ ܣܝܡ ܒܗ. ܘܗܢܝܢ ܒܗܝ ܫܘܡܠܝܐ ܕܠܒܪܝܢ
ܕܗܠܝܢ ܕܒܒܪ̈ܬܐ ܐܫܬܡܠܝ. ܐܒܗܝܢ ܕܗܘܒܬ ܒܪܬ
ܡܠܟܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܗܢܝܢ ܡܬܓܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܓܒܘܪ
ܒܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܡܢ ܬܢܝܐ ܚܠܦܝܢ ܕܢܣܒܘܢ ܕܢܣܗ
ܕܦܪܘܩ ܘܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܒܐܘܪܫܠܡ ܀

ܪܫܐ ܕܬܡܢܝܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܀ ܠܡܠܐ
ܪܫܡ ܢܘܚܡܗ ܕܡܒܪܝܐ ܕܒܪܬ، ܡܪܝܡ ܒܬܪ ܝܠܕܐ.
ܕܢܘܚ ܒܬܪ ܕܢܝܐ. ܕܡܕ̈ܢܚܐ ܘܣܗ̈ܕܐ ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ.
ܒܪܘܡܬܐ ܕܗܘܒܐ ⌈ܒܫܘܪ، ܫܠܝܚ̈ܐ[1]. ⌈ܘܕܫܠܝܚ̈ܐ
ܒܫܘܠܡ ܫܒܘܥܐ ܕܝܠܗܘܢ[2]. ܘܒܓܒ ܠܫܠܝܚ̈ܐ ܬܪܝܢ
ܕܡܒܪܝܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ. ⌈ܕܒܗ ܦܠܓܘܗ ܘܐܘܢܓܠܣܛܐ.
ܘܐܦ ܐܣܛܘܦܝܣ ܘܡܠܦܢܐ ܘܫܪܟܐ ܕܡܒܪܝܐ ܕܠܣܪܬܗ
ܕܣܘܕܪܐ ܪܫܡ ܐܝܟ ܒܣܘܕܪܐ[3] ܀
ܠܡܒܝܬܐ ܕܒܪܬ، ܡܪܝܡ: ܡܛܠ ⌈ܕܒܝܒܝܐ[4] ܚܣܝܕܐ
ܗܘܬ: ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܢܝ̈ ܡܢܗ ܫܪܬ. ܘܡܘܠܕܗ
ܕܒܒܣܪ ܡܢܗ ܗܘܐ. ܘܐܦ ܦܘܪܫܐ ܗܘܬ ܠܗܕܐ
ܒܢܫܒܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܦ ܐܬܩܕܫܬ ܐܬܝܩܪܬ ܡܢ
ܡܠܐܟܐ ܒܫܠܡܐ. ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܐܬܡܠܠܬ
ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܘܬ ܒܢܝ̈ܐ ܡܢ ܥܘ̈ܢܝܐ. ܐܠܐ ܐܬܬܘܣܦ
ܠܗ ܠܗܕܐ ܫܠܡܐ ܢܬܪܐ ܘܡܠܠܬܐ ܢܝܚܬܐ
⌈ܘܡܠܦܢܘܬܐ[5]. ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܗܠܝܢ ܐܣܝ̈ܪܐ ܐܬܒܠܠܬ:
ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܒܪܝܐ ܒܚܝܢܐ ܕܣܘܕܪܐ. ܐܝܟ
ܐܝܕܐ ܕܒܒܡܓܒܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܬܒܥܝܐ ܠܗ
ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܒܚܝܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ⌈ܡܢ[6] ܫܘܪܝܗ
ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܡܕܡܐ ܠܡܕܒܗ ܒܗܘܕܝܗ ܕܡܪܝܡ. ܘܒܕ
ܒܪ ܡܢ ܡܘܠܕܗ ܘܬܪܒܝܬܗ ܒܬܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܡܛܠ

[1] *B. O.*: ܒܫܘܪ، ܫܘܒܚܐ ܕܫܠܝܚ̈ܐ; A ܒܬܪ ܫܠܝܚ̈ܐ.’ — [2] A om. — [3] A: ܠܒܬ ܦܠܓܘܗ ܘܡܠܦܢܐ ܘܐܣܛܘܦܝܣ ܘܐܣܝ̈ܪܐ ܠܣܪܬܗ ܕܣܘܕܪܐ — [4] S ܕܒܒܝܐ. — [5] S ܘܡܠܦܢܘܬܐ. — [6] S om.

ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ̇ܬ ܒܬܘܠܬܐ ܘܕܒܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ
ܒܗ̇ ܫܥܬܐ. ܘܗ̣ܘܐ ܕܘܒܪܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܘܫܘܠܡܗ
ܕܒܫܥܬܐ ܚܕ. ܗܐ ܠܡ ܫܦܝܪ ܫܝܢܐ ܘܫܠܡܐ
ܕܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܓܪ ܠܗ̇ ܠܒܪܬܗ. ܒܪ ܐܫܝ,
ܒܗ̇ ܫܘܒܚܗ ܘܩܘܕܫܗ̇. ܫܒܝܚ ܗ̣ܘ ܚܝܠܐ ܕܒܗ̇. 5
ܘܫܒܝܚ ܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܬܡܫܝܢ ܒܗ̇. ܘܒܗ ܒܢ̈ܝܗ̇ ܩ̈ܠܐ
ܗܠܝܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܬܬܫܝܦ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܗ
ܢܬܓܠܠܡ. ܕܗܫܐ ܡܠܐܟܘܬ ܢܚܬ ܐܠܗܐ ܘܡܓܒܪ
ܒܒܣܪܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܒܪ ܗܠܝܢ ܢܒܝ̈ܘܬܐ ܡܣܬܒܪ̈ܢ
ܐܬܦܪܫ ܠܘܩܒܠܐ. ܒܪ ܡܫܝܚ ܐܝܩܪܐ ܓܘܢܐ: 10
ܘܕܢܬܒܣܡܐ[1] ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܡܫܝ̈ܚܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܬܡܢ
ܡܫܬ̈ܡܫܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܦܢܝܐ ܐܠܗܐ ܠܩܘܒܠܗ: ܘܢܬܒ
ܡܪܢܐ ܡܠܟܐ ܠܟܠܗ: ܗܢܝܢ ܡܬܦܣܩܢ ܗܫܐ ܐܝܩܪܗ
ܕܦܘܪܩܢܐ. ܡܠܒܫܝܢ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܫܦܝܪܬܐ: ܕܒܗ
ܡܠܝ ܡܫܝܚܐ ܡܒܪܒܢܘܬܗ. ܢܦ̣ܩ ܡܢ ܢܒܝܐ ܕܐܒܘܗܝ, 15
ܥܠ ܒܦܘܪܩܢܐ ܪܒܐ. ܘܐܡܠܟܢ ܐܠܗܐ ܥܠ ܒܢܝ̈ܗ.
ܘܐܠܗܐ ܢܦ̣ܩ ܥܠ ܒܦܘܪܩܢܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܒܪ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܬܓܡܝܬܗ ܒܒܢܘܗܝ ܕܫܘܪܝܐ ܕܒܢܐ ܓܒ̇. ܗܢܝܢ ܡܫܪܪܐ
ܒܝܬܐ ܕܡܫܘܕܥܐ ܫܘܡܠܝܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܫܠܝ ܪܒܐ
ܦܘܩܡ. ܗܘܒܬ ܫܬܐܩܦܗ̇ ܕܒܕܬܝ. ܘܫܡܠܝܬ ܒܢܝܢܗ 20
ܕܗܝܟܠܝ. ܘܗܘܐ ܒܠܬ̈ܐ ܘܬܫܒ̈ܚܬܐ. ܕܗ̣ܘܘ ܫܪܐ ܒܪܬܐ.
ܢܒܝ ܢܘܡܝܐ ܒܒܐܪܐ ܕܩܘܕܫܗ̇. ܘܒܢܚܡܬܐ ܡܦܩܢܝܢ
ܠܝ. ܗܫܐ ܕܒܫܬܗ̇ ܘܫܠܠܬܗ̇. ܢܡܠܟܝ ܫܠܝܢ ܥܠ
ܠܒܪ̈ܬܗ̇. ܘܬܗܘܐ ܒܝܬ ܓܘܫܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܪ̈ܐ ܕܒܒܪܘ
ܘܕܡܫܝܚܝܢ. ܒܪ ܡܬܚܕܬܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܢܫܒܚܘܢ 25
ܠܬܠܬܘܬܝ[2] ܒܓܘܗ̇. ܘܒܗ ܐܡܪܝܢ ܩܘܠܐ ܕܫܘܒܚܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ. ܒܪܝܟ ܠܡ ܕܒܓܘܦܣܐ ܗܢܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ. ܦ̇ܠܚ ܒܪܬܗ ܘܡܠܠܗ̇ ܫܘܒܚܗ. ܘܡܓܠ
ܕܐܝܟ ܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܓܘܦܣܗ̇: ܡܕܝܢ ܐܠܗܐ ܢܬܒ

[1] Sic codd. — [2] S. ܠܬܠܬܘܬܐ.

ܪܫܐ ܕܫܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܀ ܡܢܝܐ
ܡܛܠܦܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܡܪܫ ܒܗܢܐ ܗܫܐ. ܘܡܢܐ ܡܪܝܪܐ
ܟܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܕܒܗ ܒܒܢܝܐ ܡܫܬܒܚ̈ܢ ܀
ܡܫܝܚܐ ܗܢܐ ܕܡܬܡܪܫ ܒܗܢܐ: ܕܗܘܝܢܐ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܦܩܕ ܐܠܗܐ ܠܛܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܕܢܥܒܕ ܠܡܫܟܢܐ:
ܘܢܣܝܡ ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܐܢ̈ܘܗܝ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܛܠܦܘ
ܗ̣ܘ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ: ܕܟܕ ܐܬܥܒܕ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܐ: ܐܬܡܪܫ
ܒܗ ܡܫܟܢܐ ܠܗܘܐ ܘܡܢܪܐ ܘܡܐܢ̈ܝ ܬܫܡܫܬܐ
ܘܒܝ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܫܟܢܢܐ ܕܡܐܢ̈ܝܢ ܒܡܣܬܪ
ܐܦܣܘܣܦܐ: ܕܘܒܬ ܡܢܒܐܠ. ܐܦܣܘܣܦܐ: ܕܘܡܢܐ ܗ̣ܘ
ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܡܪܫ ܠܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܡܬܡܪܫ ܪܫܡ
ܠܡܕܒܚܐ ܠܟܠ. ܐܝܟ ܚܣܝܐ ܟܠ ܡܒܘܬܐ. ܘܪܫܡ
ܦܘܣܬ̈ܪܐ: ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܕܬܡܢ. ܪܫܡ ܠܒܝܬ ܡܘܪܫܐ
ܓܘܢܐ ⌈ܐܚܪ̈ܢܐ[1]: ܐܝܟ ܕܬܡܢ ܗ̇ܦܟܐ. ܗܢܝܢ ܕܝܢ ܟܕ ܐܬܐ
ܠܫܪܬܐ ܠܟܠܗ̇ ܦܠܚܘܬܐ ܓܒܢܝܐܝܬ ܕܡܫܝܚܐ ܪ̈ܒܐ
ܠܗ̇ ܟܠ ܡܕܒܚܐ: ܐܝܟ ܕܠܗ̇ ܦܠܚܘܬܐ ܕܠܫܪܬܐ
ܟܠ ܚܕܬܐ ܐܫܬܦܚܬ. ܟܕ ܡܕܡܝܬ ܡܢܬܐܝܬ ܘܟܢܪ
ܕܟ̈ܗܢܐ ܗܒܝ ܐܠܗܐ ܠܘܬ ܒܬܘ̈ܠܐ. ܠܫܪܬܐ
ܕܝܢ ܡܟܠܠ ܒܟܢ ܒܒܪܗ. ܘܢܣܒ ܠܝ ܦܘܪܢܐ ܡܫܡܠܝܐ.
ܗܢܐ ܘܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܕܡܝܬ ܡܢܬܐܝܬ ܐܬܪܫܡ
ܒܢܘܗ ܦܘܣܬ̈ܪܐ ܘܟܠܗ ܡܫܟܠܐ: ܗܫܐ ܠܫܪܬܐ ܒܟܠܗ
ܫܘܡܠܝܐ ܐܫܬܪܝ، ܟܠ ܡܕܒܚܐ: ܕܒܟܠܗ ܫܘܡܠܝܐ
ܐܬܦܪܫܬ ܒܕܬܐ. ܪܫܡ ܕܝܢ ܘܡܚܘܬܢ ܠܟܠܡܕܡ.
ܘܟܢ ܪܘܫܡܐ ܐܦ ܐܝܘܪܐ ܕܒܕܬܐ ܡܚܘܝܐ ܗܫܐ.
ܒܕܡܟܐ ܕܝܢ ܠܗܫܐ: ܕܒܬܘܒܬܐ ܡܬܪܝܪܐ ܗܘܬ:
ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܒܢ ܒܬܘܒܬܐ ܐܬܒܢܝ ܗܘܘ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܕܛܘܦܣܐ ܕܫܡܠܝܘܬܗ̇ ܕܒܕܬܐ ܡܚܘܝܐ. ܦܬܓ̈ܡܐ
⌈ܕܒܢ[2] ⌈ܡܬܡܪܘܪܐ ܒܬܘܒܬܐ ܒܢ ܡܢܘܢܐ ܢܡܘܣܐ[3]
ܕܣܬܐ ܘܡܣܝܬܐ ܦܐܝܬܐ ܘܡܫܬܠܝܬܐ. ܕܒܗܪܐ

[1] S ܐܚܪܢܐ; lege ܐܚܪܢܬ (?). — [2] S ܘܒܢ. — [3] S in plur.

ܡܢ ܓܒ̈ܘܬܐ. ܘܠܚܪܬܐ ܫܪܘ ܠܡܬܚܘܘ. ܘܡܫܪܝܢ ܬܠܬܐ
ܫܘ̈ܪܝܐ. ܡܫܡܫܝܬ ܓܘܬܐ ܕܡܓܠܬܐ ܒܡܝܢܐ: ܡܬܠܬܐ
ܕܐܬܡܠܠܬ ܥܡ ܡܘܫܐ ܡܢ ܣܝܢܝ. ܫܘܪܝܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܒܗ ܐܠܦܗ ܕܢܐܙܠ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ. ܫܘܪܝܐ ܬܪܝܢܐ ܒܗ
ܐܦܩ ܠܒ̈ܢܝ ܝܣܪܝܠ. ܫܘܪܝܐ ܬܠܝܬܝܐ ܒܗ ܐܡܒܪ ܐܝܟܢ 5
ܢܒܐ ܘܡܠܠ ܒܒܬܘܗܝ ܡܢ ܒܒܘܕܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܐܠܦ
ܐܠܗܐ ܕܝܢܐ ܘܡܩ̈ܘܡܐ. ܡܢܐ ܐܡܪ. ܩܘܡ ܡܪܝܐ
ܠܝܫܘܥ. ܕܡܘܫܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܡܫܒܚܢܐ. ܘܡܟܘܬܐ
ܕܒܘܫܝܗ. ܘܡܘܫܐ ܒܗ ܒܡܘܡܘܪܐ ܒܠܒܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ
ܕܡܢ ܗܝܢܐ ܦܬܓܡܐ ܒܕܡܐ ܕܫܠܡ ܡܘܡܘܪܐ. ܕܗܒܢܐ 10
ܡܘܫܐ ܬܫܒܘ̈ܚܬܐ ܕܗܘ̈ܝ ܠܝܣܪܝܠ ܒܡܫܒܚܢܐ. ܘܦܘܪܩܢܐ
ܕܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܒܡܥܒܕܢܘܬ ܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܗܘܝܢ ܡܪ̈ܢܝܢ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܝܟ ܠܩ̈ܢܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ[1] ܘܡܗܠܠܝܢ ܒܗܝܟܠܐ: ܕܡܛܘܬܐ ܕܗܠܟܘ
ܒ̈ܢܝ ܝܣܪܝܠ ܒܗ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܒ̈ܢܝ ܠܗ̇ ܠܡܕܒܪܢܐ. 15
ܕܒܗܢܐ ܫܘܪܝܐ: ܐܡܒܪܐ ܕܡܘܫܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܒܗ
ܫܒܩܝܢ ܗܘܘ ܒ̈ܢܝ ܝܣܪܝܠ[2]. ܕܡܫܪܝܢ ܒܫ̈ܘܚܬܐ: ܬܕܡܪ̈ܬܐ
ܕܗܘ̈ܝ ܠܗܘܢ ܒܝܕ ܝܕܘܬܐ ܕܒܥܒ̈ܕܐ. ܕܐܘܠܝܢ ܠܒܠܗܘܢ
ܒܒ̈ܢܘܗܝ ܕܗܝܟܠܐ: ܕܗܒܢܐ ܐܬܒܪܝܘ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ. ܕܗܦܟܝܢ ܒܐܘܠܝܢ ܠܡ̈ܕܢܐ: ܕܡܬܗܦܟܝܢ ܠܗ 20
ܠܒܝܬܐ ܬܪܝܐܝܬ ܒܝܕ ܫܠܝܚܘ̈ܗܝ. ܕܡܫܬܐܠܝܢ ܠܗ
ܕܠܐ ܢܕܒܝܕ: ܐܡܒܪܐ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܒܝܫܘ̈ܗܝ ܠܗܝܟܠܗ
ܕܡܪܝܐ. ܘܐܒܠ ܠܗ ܡܟܘܬܐ. ܕܐܡܪܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ
ܕܬܘܡܝܐ ܠܡܘܬܒܢ ܘܡܪܝܐ ܬܡܝܗܘܗܝ: ܕܡܫܘܚ
ܕܕ̈ܡܘܣܐ ܕܬܘܝܬܐ ܙܢܝܢ ܒܕܒܝܠ ܒܗ ܠܐ ܡܫܘܚ 25
ܠܒܪ ܡܢ ܢ̈ܫܐ ܕܫܕܬܐ ܒܕܡܐ ܕܡܫܬܡܠܐ ܛܘܦܣܐ
ܕܒܝܬܘܬܐ. ܒܗ ܠܒܠܡܕܝܢ ܡܫܪ̈ܝܢ: ܐܝܟ ܕܪ̈ܘܚܐ
ܡܒܪ̈ܝܢ ܗ̇ܘܘ ܠܗܠܝܢ ܕܒܒܐ. ܘܠܐ ܡܬܪܚܡܝܢ ܗ̇ܘܘ
ܡܢ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܒܒܠܝܢ܀

[1] A om. — [2] S om.

ܐܘܪܫܠܡ ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܒܗ̇ ܡܬܦܠܛܝܢ ܒܗ̇: ܠܐ ܕܝܢ
ܒܕܒܝܠ ܐܬܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܕܫܘܪ، ܒܥܠܡܐ
ܡܬܬܪܝܘ: ܠܐ ܢܦܩ ܒܢܝܬ ܡܢܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܠܐ
ܐܝܟܢܐ ܒܕܒܝܠ ܐܝܬ ܠܗ̇. ܒܗ̇، ܕܐܝܟܢܗ̇ ܕܒ[1]
ܐܬܦܪܫܬ: ܘܗܘܐ ܒܗ̇ ܡܘܬܒܢܐ ܒܬܪܡܐ: ܘܦܘܪܩܢܐ
ܕܒܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܗܒܢܐ ܕܐܦ ܩܠܐ ܕܫܡܪܐ: ܕܡܫܡܝܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܠܐܟܐ: ܬܡܢ ܡܫܡܫܝܢ܀

ܪܫܐ ܕܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ܀ ܠܡܒܢܐ

ܦܩܕ ܕܒܢܝܐ[2] ܬܠܝܢ ܘܐܠܐ ܘܬܘܒ ܒܬܠܬ ܫܢܝܢ ܐܬܝܢ
ܠܐܪܥܐ. ܘܒܐܟܠ ܐܣܩܘܦܐ ܘܡܠܝܢܘܗܝ ܠܡܒܢܐ
ܘܡܬܒܢܝܢ ܒܠܡܒܕܡ[3] ܘܡܫܬܝܢ܀
ܒܢܦܩܐ ܕܝܢ ܐܬܝܘ، ܦܘܪܩܢܐ: ܘܒܬܪ ܗܘ ܕܢܕܝܚ
ܡܫܝܚܐ. ܬܠܝܢ ܘܐܠܐ ܕܡܬܝܚܐ ܪܘܚܢܐ ܗܢܐ. ܕܒܗ
ܡܬܦܬܚ ܡܬܝܚܐ ܡܒܕܒܝܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ.
ܐܬܝܢ ܒܬܠܬ ܫܢܝܢ ܠܐܪܥܐ. ܗܕܐ ܕܡܬܦܠ ܬܠܬ ܫܢܝܢ:
ܐܡܪ ܗܘ ܠܝ ܒܝܘܡܪܐ ܕܐܪܥܐ. ܕܡܬܦܠ ܘܒܢܐ ܕܢܝܚܬ
ܪܘܚܐ ܒܠ ܫܠܝܚܐܐ ܒܪ. ܕܐܬܐ ܐܣܩܘܦܐ ܘܡܠܝܢܘܗܝ:
ܐܠܗܐ ܘܪܘܚܐ. ܕܒܐܟܠܝܢ ܠܡܒܢܐ ܡܢ ܬܪܒܐ ܘܕܘܪܐ:
ܐܝܟ ܕܠܐ ܬܬܦܠܠܐ ܒܗ ܒܐܟܠ. ܐܠܐ ܐܠܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܡܠܐܟܐ ܒܫܡܝܐ ܐܬܝܘܗܝ. ܒܐܟܠܝܢ ܕܝܢ: ܕܬܦܘܩܐ
ܢܦܩܘܢ[4] ܕܒܪܝܬܗ ܕܒܠܚܡܐ. ܡܒܠܠܬܐ ܒܪܝܬܐ
ܡܕܒܚܬܐ. ܘܐܠܐ ܫܡܝܐ. ܢܗܝܪܐ ܕܡܕܠܩܝܢ: ܒܪܝܬܐ
ܕܢܗܝܪܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܒܪܝܬܗ
ܕܐܕܡ. ܡܢܐ ܕܝܢ. ܡܒܝܠ ܢܘܪܝܢ ܡܩܕܫܐ ܕܗܘܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܡܒܢܝܬܝܢ ܒܠ ܡܒܕܡ
ܕܡܬܒܢܐ. ܗܒܢܐ ܒܬܪ ܓܘܢܐ ܡܘܫܐ. ܕܡܕܡܝܬ
ܐܬܬܝܗ̇، ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܒܡܐ ܒܠܡܒܕܡ ܕܡܬܒܢܐ

[1] S om. Expectares ܕܒ ܗܘܐ. — [2] A ܒܢܝܐ. — [3] A om. — [4] A ܬܦܘܩܐ.

ܐܠܗܐ: ܢܛܪ ܒܗܠܝܢ ܕܠܬܚܬ ܡܢܗܘܢ. ܘܡܛܠ
ܗܠܝܢ: ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܪܐ ܒܗܘܢܐ ܒܡ̈ܬܟܢܐ ܫܘܠܝܢ ܒܒܥܘܗ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ: ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܗ̇ܢܘܢ ⌈ܕܠܒܪ⌉[1] ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܡܬܒܪ̈ܢܐ. ܐܦ ܠܫܘܒܚܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܠܒܪ̈ܝܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܐܝܟܢ ܕܗܘ̣ ܐܠܗܐ ܫܘܕܥܗ̇ ܠܡܕܪܐ
ܒܪܬ ܩܠܐ. ܒܗ̇، ܕܐܡܪ ܕܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ ܐܝܟ
ܕܡܘܬܢ. ܘܐܝܟ ܗ̇، ܕܗܘܐ ܐܕܡ ܗ̣ܘ̇ܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢܢ.
ܘܕܫܪܒܐ. ܘܒܗ̇، ܕܐܠܗܐ ܐܡܪܗ̇ ܘܡܠܐܟܐ ܐܠܐ ܒܬܒܗ̇
ܠܡܘܫܐ: ܒܐܢܐܝܬ ܗܢܘܢ ܕܒܡ̈ܬܟܢܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܡܛܠ
ܕܒܠܒܐ ܕܐܡ̣ܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܠܡܘܫܐ ܡܢ ܦܘܡ
ܐܠܗܐ: ܛܘܒܢܐ ܡܘܫܐ ܘܚܙܐ ܡܟܠܗ ܕܠܐ ܚܪܝܢܐ:
ܗܟܢܐ ܘܟܕ ܫܡܥܝܢ ܒ̈ܢܝܐ ܫܡܗ̈ܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ.
ܫܠܡܝܢ ܘܡܘܕܝܢ ܕܡܢ ܥܠܡ ܘܕܠܐ ܫܘܪܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܘܡܬܝܕܥܝܢ ܠܕܠܡܬܚܝܢܐܝܬ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ܘܕܠܐ ܐܬܪܐ
ܘܕܠܐ ܙܒܢܐ ܀

ܬܫܥܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܒܐܬܪܐ ܫܬܝܬܝܬܐ ܀ ܡܛܠ
ܡܢܐ ܬܘܒ ܟܠܠܝܐ ܒܐܝܠܝܢ ܠܡ̈ܬܟܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܬ
ܡܢ̈ܝܢ ܘܕܫܪܒܐ ⌈ܒܩ̈ܠܒܐ⌉[2]: ܒܗ̇ ܒܒܢܐ ⌈ܦ̇ܐܡ⌉[3] ܠܗܘܬ
ܡܦܛܪܘܢܐ: ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܐܝܠܝܢ ܠܒܝܡ ܀
ܐܝܟ ܕܡܕܡ ܐܡܪܢ. ܫܒܥܐ ܬܫܥܐ ܐܬܚܙܝܘ ܒܥܠܡܐ.
ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܐܕܡ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܫܠܝܛܘܬܐ ܢܘܚ.
ܘܫܘܪܝܐ ܕܡܘܠܟ̈ܢܐ ܐܒܪܗܡ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܟܗܢܘܬܐ
ܐܗܪܘܢ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܢܒܝܘܬܐ ܡܘܫܐ. ܘܫܘܪܝܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܘܝܕ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܫܒܬܐ ܢܘܚܝܢ. ܕܒܕܟܢ
ܗܫܐ ܡܫܡܫܝܢ ܫܬ ܡܢ̈ܝܢ ܠܦܘܬ ܕܒܒܝܬܘܬܐ
ܐܫܬܡܫ. ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܫܒܒܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ
ܕܕܒܠ ܐܬܚܝ ܢܘܚܝ: ܕܡܛܠܦܘ ܦܠܦܘܣܐ ܕܫܒܬܐ:
ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܗ̇، ܕܟܠܠܝܐ ܡܫܡܫܝܢ: ܐܪܙܐ ܕܒܝܬܘܬܐ
ܡܢܘܚ. ܕܠܐ ܐܝܠܝܢ ܠܒܝܡ: ܡܛܠ ܕܒܝܡ ܕܘܒܬ

[1] S om. — [2] S om. — [3] S om.

ܒܗ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܬܒܝܢ. ܘܠܐ
ܬܗܘܐ ܐܝܟܘܬܗ ܒܪܒܐ ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܡܘܕܥܗ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܗܫܐ ܠܒܘܫܐ ܕܟܠܒܫ ܐܝܬ ܠܗ. ܒܪ ܕܡܬܘܕܥ ܒܢܝܐ
ܒܦܘܫܩ ܐܝܬ ܠܗ. ܘܐܝܢܐ ܐܝܟܢܐ ܢܬܝܗܒ ܠܗ.
ܕܢܬܒܪܒ ܡܢ ܕܐܬܡܕܥ ܘܢܬܦܪܫ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܒܬܪ
ܡܘܕܥܗ. ܐܠܐ ܢܙܘ ܒܗ ܒܠܗܘܢ ܕܡܬܟ̈ܒܢܝܢ. ܘܢܫܢܝܗܝ
ܗܫܐ ܒܪܦܠܓܐ: ܘܪܘܚܗ ܡܢ ܫܘܒܚܗ. ܘܒܪ ܕܡܬܘܕܥ
ܢܬܦܪܫ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܢܬܝܪܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܪ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܬܝܡܐ ܕܡܬܬܫܝܢ ܒܒܢܝܐ. ܘܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܝܪܬܐ ܠܐ
ܡܫܡ ܒܠ ܫܘܠܛܐ. ܒܪ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܒܬܝܡܐ. ܘܪ̈ܡ
ܕܬܒܒܪ ܒܢܝܗ ܒܬܝܡܘܬܗ. ܘܬܬܝܡܐ ܒܗ ܗ̇ܝ
ܕܬܬܝܡܬܐ ܒܒܪ ܠܗܝܢ: ܘܒܠ ܒܪܡ ܐܬܝܪܬ ܒܡܫܝܚܐ.
ܘܒܝܢ ܒܢܝܐ ܦܘܩܕܢܐ ܚܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪ ܝܒܐ ܕܢܝܪܬ
ܒܠ ܒܝܢ ܫܘܠܛܐ ܕܒܢܝܐ ܝܪ̈ܬܐ. ܘܒܗܪܐ ܫܘܠܛܐ
ܪ̈ܡܝ ܕܟܠ ܕܡܢܒܗܘܢܐ ܒܬܝܡܐ ܗܠܝܢ ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ:
ܐܠܐ ܒܒܪܒܐ ܕܡܢ ܬ̈ܢܝܐ ܘܪܘܚܐ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܗܠܝܢ
ܒܠܗܝܢ ܡܫܬܒ̈ܚܢ :.

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ :.

ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܦܩܕ ܕܢ̈ܫܝܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܝܬܐ ܢܡܘܡܘܢ
ܒܥܕܬܐ. ܒܪܒܐ ܕܝܢ ܒܡܠܒܠܐ[1] :.
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܒܫܒܚܢܐ ܐܬܝܗܒܘܢ:
ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܪ̈ܘܚܢܐ ܡܢ ܠܒܠ ܒܢܝܗܘܢ
ܫܒ̈ܚܝܢ ܗܘܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܢܗܘܐ ܢܗܘܪܐ ܘܕܫܪܒܐ: ܒܗܢܐ
ܕܝܢ ܕܗܘܬ ܐܠܗܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܡܠܠܐ ܒܒܪܬܐ. ܗܢܐ[2]
ܪܫܡ ܗܪܒܐ: ܕܐܠܗܐ ܟܢ ܒܗܢܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܝܬܐ.
ܒܥܕܬܐ ܢܡܘܡܘܢ. ܒܪܒܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܡܬܒܪܐ
ܒܦܘܡܗ̇ ܐܠܗܐ ܢܡܘܡܘܢ ܒܡܠܠܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܐܪܒܐ ܗܕܐ. ܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܡܪ ܒܦܪܕܝܣܐ
ܢܡܘܡ ܒܪܦܠܓܐܝܬ. ܘܠܒܪܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܫܒܚܝܢ ܡܢ

[1] S : ܒܠ ܡܫܘܪܝܐ ܘܡܠܒܠܢܐ. — [2] A ܗܢܐ.

ܘܚܕܬܐ ܡܚܘܝܐ. ܠܦܓܪܐ ܕܝܢ ܕܒܬܪܗ̇ ܗܘ ܗܫܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܕܬܐ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܘܡܫܝܚܝܐ ⌈ܒܬܪܗ̇
ܕܝܠܝܕ ܘܡܢ[1] ܫܡܝܐ ܢܚܬ. ܬܠܝܢ ܘܡ̈ܠܐ ܕܡܬ̈ܓܢ ܕܗܘܬ
ܗܢܐ ܪܡܙܐ. ܕܒܢܝ ܡܫܪܝܬܗ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܩܪܝܢ
ܡܕܒܪܢܐ ܡܗܘܬܐ ܢܬܦܠܓܘܢ. ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܬܘܒ ܕܪܘܚܐ
ܕܠܚܪܬܐ ܡܬܦܠܓܐ: ܡܢܬܗ ܕܪܘܚܐ ܕܟܠ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܢܬܦܠܓܘܢ. ܘܗܟܢܐ ܡܫܬܡܠܐ ܒܩܘܕܫܐ ܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܩܕܫܐ ܗܘܬ ܒܥܕܬܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ:
ܒܠܗܘܢ ܛܟ̈ܣܐ ܗܢܘܢ ܒܗܠܝܢ ܗܘܘ ܀

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܀ ܠܡܠܟܐ
ܡܕܒܪܢܐ ܥܠ ܩܘܦܪܢܐ ܦܩܕܝܢ ܠܗ. ܘܠܡܠܟܐ ܐܝܬ
ܕܡܫܠܛܝܢ ܠܗ ܒܝܘܡ ܕܩܪܒܐ. ܘܐܝܬ ܕܒܡܠܟܐ ܕܡܬܡܕܫ
ܠܐ ܡܫܠܛܝܢ ܠܗ. ܘܠܡܠܟܐ ܐܢ ܒܬܘܩܐ ܗ̣ܘ ܗܘ ܡܫܬܠܛ
ܠܗ: ܘܐܢ ܚܕܬܐ ܗ̣ܘ ܠܐ ܀

ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܒܕܒܝܠ ܫܘܪܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܒܠܗܝܢ
ܕܬܘܒ ܡܬܦ̈ܠܓܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܐܬܡܪ,
ܪܘܚܐ. ܐܦܠܐ ܒܦܘܪܫܐ ܡܬܝܗܒܐ ܠܟܠ ܚܕ. ܘܒܠܗܝܢ
ܕܠܒܪ ܘܕܠܓܘ ܐܚܝܕܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ
ܫܝܡܐܝܬ ܩܐܡ ܥܠ ܩܘܦܪܢܐ: ܒܗ̇, ܕܠܐ
ܐܬܬܩܢ ܫܡܝܐ. ܘܩܘܦܪܢܐ ܗܢܐ ⌈ܐܐܪ[2] ܕܠܟܠ
ܐܝܬܘܗܝ ܒܗܝ: ܘܠܬܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܫܬܡܫܗ ܐܬܪ.
ܕܟܠ ܩܘܦܪܢܐ ܩܐܡ: ܕܡܕܒܪܢܐ ܕܠܟܠ ܐܝܬܘܗܝ,
⌈ܢܗܝܪܐ[3] ܡܢ ܠܬܚܬ. ܘܐܪܥܐ ܠܬܚܬ ܡܬܚܘܝܐ. ܐܠܐ
ܕܝܢ ܐܝܬ ܕܡܫܠܛܝܢ ܠܗ ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܡܫܠܛܝܢ. ܒܪ
ܗܢܘܢ ܕܡܫܠܛܝܢ ܠܗ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܡܟܢ, ܕܡܬܚܘܝܐ
ܡܕܒܪܢܐ: ܒܐܝܕܘܗܝ ܢܬܚܘܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܪܫܝܡ ܒܝܘܡ
ܫܡܫܝܗ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܢܬܚܘܐ ܒܪ̈ܓܠܐ ܘܡܫܝܦܐ.
ܘܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܫܠܛܝܢ ܠܗ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܗܘܐ ܪܫܝܡ ܕܡܬܚܘܝܢ

[1] A: ܒܬܪܗ ܗܘ ܗܫܐ ܕܝܠܝܕ ܘܡܢ. — [2] S ܐܬܪܐ. — [3] Sic codd.; legendum puto : ܘܕܠܬܚܬ ܢܗܝܪܐ.

ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܒܪܢ ܒܚܕܒܫܒܐ ܗܘܐ. ܘܩܝܡܬܗ ܬܘܒ
ܒܚܕܒܫܒܐ ܗܘܬ. ܘܪܘܚܐ ܒܗ̇ ܢܚܬ ܥܠ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܒܚܕܒܫܒܐ ܢܚܬ. ܘܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܗܠܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܐܝܩܪ̈ܐ ܐܬܒܠܠ ܝܘܡܐ ܗܢܐ: ܒܗ ܢܩܕܫܘܢ ܒܥܕܬܐ.
ܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܥܠܡܐ. ܘܬܘܕܝܬܗ 5
ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܘܡܬܬܪ̈ܘ ܒܗ̇ ܦܘܪܩܢܗ ܕܒܪܢ ܘܩܝܡܬܗ.
ܘܕܐܦ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܡܬܕܒܪܐ. ܐܠܐ ˹ܡܩܝܡ[1]
ܬܘܒ ܘܡܚܘܐ ܒܗ ܒܩܘܕܫܐ: ܒܠܗܘܢ ܕܒܒܪܝܬܐ
ܡܕܡܝܬܐ ܐܫܬܡܥ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܕܡܬܒܠܝܢ ܠܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ
ܒܠܒܘܫܐ ܚܘܪܐ: ܘܐܠܐ ܠܐ ܠܐ ܬܠܝܢ. ܕܡܬܝܒܠܬܐ 10
ܒܪܝܬܐ ܒܚܘܪܐ: ܕܫܘܪ̈ܝ ܒܪܝܬܐ ܒܒܪܝܬ ܩܠܐ
˹ܕܢܘܗܪܐ[2] ܐܬܓܠܝܬ ܒܪܝܬܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܫܬܡܠܝ ܒܗ
ܢܘܗܪܐ ܬܘܩܢܐ ܕܫܡܝܐ ܗܢܐ ܪܩܝܥܐ. ܐܠܐ
ܐܬܓܠܝܬ ܒܪܝܬܐ ܒܠܒܘܫܐ ܚܘܪܐ ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ.
ܐܠܐ ܠܐ ܐܬܬܠܝ ܘܐܠܐ ܕܡܬܠܒܫ ܗܢܐ ܪܩܝܥܐ. 15
ܒܗ̇ ܬܘܒ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܚܘܐ ܒܩܘܕܫܗ̇[3] ܬܘܩܢ
ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ. ܦܩܕ ܕܠܦܪܐ ܡܬܬܠܝܢ ܘܐ̈ܠܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܫܘܪ̈ܝ ܩܘܕܫܐ ܚܕܒܫܒܐ ܕܒܠܡܐ ܡܢܙܙ.
ܕܡܫܪܐ ܒܝ ܙܒܫܐ. ܒܗ̇ ܕܒܪܝܬܐ ܒܪܫܐ ܫܪܝܬ.
ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܬܠܬܐ ܕܗܘܐ ܙܒܫܐ ܘܗܘܐ ܨܦܪܐ ܝܘܡܐ 20
ܚܕ. ܒܠܠܝܐ ܬܘܒܝܗ ܕܡܫܒܚܝܢܐ ܡܢܙܙ. ܘܕܗܘܐ
ܒܠܠܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܢܡܘܣܐ ܠܠܝܐ ܡܩܕܡ ܗܘܐ.
ܘܢܗ̈ܝܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܒܥ̈ܒܕܐ. ܕܡܫܬܡܫܐ ܬܫܡܫܬܐ
ܠܒܪ ܘܠܓܘ: ܕܡܬܬܪ̈ܝܢ ܒܢܬܐ ܓܘܝܐ ܘܒܪܝܐ. ܕܩܐܡ
ܫܡܝܢܐ ܕܠܐ ܡܕܒܚܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܓܠܝ ܚܠܝܗ 25
ܕܐܠܗܐ ܒܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܡܢܝܬܐ. ܘܐܙܠܐ ܠܢܗܪ
ܝܘܪܕܢ ܗܘܘ ܕܡܕܝܢ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܠܡܗܘܐ ˹ܒܡܫܝܚܐ[4].
ܬܫܡܫܬܐ ܕܦܐܪܐ: ܒܠ ܒܠܗ ܕܒܪܝܐ ܒܬܘܩܢܐ

[1] S. ܡܩܝܡ. — [2] Sic codd.; lege : ܕܢܘܗܪܐ ܢܘܗܪܐ (?). — [3] Codd. add. ܠܦܪܐ. — [4] A ܠܡܫܝܚܐ.

ܐܬܘ̈ܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܬܪ̈ܝܢ ܐܬܘ̈ܬܗ ܕܝܠܗ. ܐܝܟܢܘ
ܡܢܘ̈ܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܬܪ̈ܝܢ ܡܢܘ̈ܬܗ. ܡܢ ܕܗܦܟܘ ܗܠܝܢ
ܟܠܗܝܢ: ܗܢܝܢ ܢܗܦܟ ܢܦܫܗܘܢ ܒܡ̈ܠܟܐ ܠܡܕܒܪܐ. ܡܢ
ܕܝܢ ܕܒܟܘܪܘ ܒܡܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܘܢܒܥܘ ܕܘܒܪܐ
ܕܣܘܪܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܘܐܣܬܟܠܘ ܒܟܠܗܝܢ ܕܒܬ̈ܪܝܢ 5
ܕܟܐܪ̈ܐ ܡܫܬ̈ܡܠܝܢ: ܘܣܘܦܗ ܕܐܝܟܘܬܐ ܕܡܬܒܪܐ
ܒܟܠܗ ܚܘܕܪܐ: ܘܡܛܝܐ ܠܡܝܬܘܬܐ ܘܚܐܘܗ̇ ܒܐܪ̈ܐ
ܒܫܝܬܗ ܕܝܠܝܕܬܐ. ܗܢܝܢ ܐܦ ܒܬ̈ܪܬܐ ܒܝܗ ܘܡܪܫܘ
ܐܢܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܫܬܡܠܝ ܬܡܢ: ܒܐܢܐܝܬ ܫܒܥ
ܦܘܠܚܢܐ ܗܢܐ ܠܡܘܕܝܐ ܒܕܒܚܐ ܠܝܪܬܐ: ܘܠܐ ܢܫܒܩܗ 10
ܒܫܘܢܝܐ. ܘܐܠܐ ܢܫܒܩܗ ܒܫܘܢܝܐ ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܥܐ
ܗܘܐ ܡܘܕܝܐ ܒܗ ܠܐ ܐܒܪܘ ܫܠܝܛܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ:
ܘܠܐ ܫܒܩܗ ܒܡ̈ܠܟܐ ܘܠܐ ܡܟܠܗ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܠܐ ܬܦܘ
ܡܢ ܣܦܝ̈ܩܘܬܗܘܢ: ܘܠܐ ܗܘܝܘ ܠܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܠܡܘܬܐ.
ܗܢܐ ܕܐܦ ܫܠܝܛܐ ܒܫܘܢܝܐ: ܠܘ ܒܕܒܪܬܐ ܡܡܕܒܪܢ 15
ܗܘ̣ܐ ܐܪ̈ܙܐ. ܐܠܐ ܐܠܐ ܟܠ ܒܪ ܕܐܝܬܝܗܘܢ. ܡܢ ܕܝܢ
ܕܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ: ܗܢܝܢ ܠܒܪ
ܗܘܐ ܐܠܗܝܢ ܟܐܝܢܘܗܝܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܘܕܝܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܐܦ ܡܘܬܪܬܐ ܒܕܒܚܐ ܕܒܥܒܕܘ ܘܐܫܬܡܠܝܘ ܠܐ ܬܦܘ
ܠܗܘܢ ܒܕܬܐ. ܗܢܐ ܘܦܠܚܢܐ ܗܢܐ ܢܟܦ ܒܡܘܕܝܐ 20
ܕܒܕܬܐ ܟܠܗܝܢ ܕܬܡܢ ܐܫܬܡܫ ܀

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܫܬܝܬܝܐ ܀ ܠܡܢܝܢܐ
ܦܓܪ ܕܡܣܒܣܒܢܐ ܬܬܡܪܫ ܒܕܬܐ. ܘܠܡܢܝܢܐ ܐܚܪܢ
ܕܡܪܟܒܝܢ ܠܗ̇ ܠܕܒܬܐ ܒܠܒܘ̈ܫܐ ܚܘ̈ܪܐ: ܘܐ̈ܝܠܐ ܠܐ
ܬ̈ܠܝܢ ܒܠ ܡ̈ܢܟܐ ܀ 25
ܡܛܠ ܒܪ ܕܐܝܟ̈ܢܐ ܡܦܢܝܐ ܘܫܘ̈ܟܠܝܐ ܦܘ̈ܪܟܐ
ܐܬܝܗ ܒܡܣܒܣܒܢܐ: ܗܢܐ ܦܓܪ ܗܘ ܕܡܣܒ ܒܫܒܐ
ܬܬܡܪܫ ܒܕܬܐ. ܐܝܟܢ ܕܫܘܪ ܒܠܒܐ ܒܡܣܒܣܒܢܐ
ܗ̇ܟܐ. ܬܘܡܝܗ ܕܡܣܒܣܒܢܘܬܐ[1] ܒܡܣܒܣܒܢܐ ܡܢ

[1] S : ܬܘܡܝܗ. ܘܡܣܒܣܒܢܘܬܐ

ܘܫܘܒܚܗ ܢܦܩ ܪܫ ܦܘܫܬܐ ܡܘܟܪܐ. ܘܟܡܝܟܬܐ
ܐܟܠ ܟܟܪܐ. ܘܟܬܪ ܟܠܗ ܚܘܪܐ ܢܦܩ ܡܘܕܫ
ܟܪܬܐ. ܘܟܢܘ ܫܟܢܐ ܗܢܐ ܕܩܘܕܫܐ.܀
ܟܕ ܐܠܗܐ[1] ܐܫܬܟܠܠ ܠܟܠܗܘܢ ܢܗܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܚܘܪܗܢܐ ܕܫܢܬܐ ܦܫܝܛܝܢ. ܫܪܝܟܐ ܗܪܟܐ ܐܪܟܐ ܬܘܒ 5
ܐܦ ܠܡܐܡܪ: ܡܛܠ ܫܪܟܐ ܕܩܘܕܫ ܒܪܬܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܪܘܡ ܕܠܐ ܒܢܫܪ. ܡܛܠ
ܕܝܢ ܕܟܠ ܡܘܕܫܐ ܫܐܠܬ ܐܘ ܐܚܘܢ: ܡܕܡ ܢܫܟܡ
ܒܢܫ ܟܠܢܝ: ܒܕ ܫܒܘܥܐ ܦܬܚܝܢ ܢܗܘܪܘܢ ܠܦܘܬ
ܢܫܡܗ ܕܦܘܠܚܢܐ ܢܫܘܒܚܘܢ: ܕܫܒܘܥܐ ܐܚܪܢܐ 10
ܕܚܘܕܪܐ ܕܡܪܝܡ، ܕܟܬܪ ܕܡܫܐ: ܕܢܦܠ ܒܫܒܪ ܫܒܬܐ:
ܕܐܬܘܗܝ ܬܫܪܝ ܡܪܝܡ. ܘܟܡܬܝܕܬܗ ܢܦܠ ܡܘܕܫܐ
ܕܐܬܘܗܝ ܬܫܪܝ ܐܚܪܢ: ܒܠ ܕܘܟܪܐ ܒܬܝܡܐ ܕܡܫܚܐ.
ܒܕ ܒܪܡܐ ܠܡܘܕܫܐ: ܒܠ ܕܘܟܪܐ ܕܡܪܝܡ ܝܠܕܬܐ
ܐܠܦ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܐܝܟ ܒܪܡܐ ܠܡܘܕܫܐ. ܘܒܬܫܪܝ 15
ܐܚܪܢ ܕܐܟܠ ܡܘܕܫܐ. ܘܕܘܟܪܐ ܕܟܢܫܘܬܐ ܐܬܕܟܪ.
ܘܡܘܕܫܐ ܕܗܘܘ ܠܡܫܒܚܢܘܬܐ. ܡܕܡܝܐ ܕܘܟܪܐ
ܕܒܪܕܟܪܐ. ܘܡܘܕܫܐ ܕܫܒ ܒܫܒܬܐ. ܗܘ ܕܩܕܫ ܦܘܠܚܢܐ
ܒܡܫܐ. ܘܕܘܟܪܐ ܬܪܝܢܐ ܕܕܢܚܐ. ܘܡܘܕܫܐ ܕܫܒܚܫܒܚܐ
ܕܬܪܝܢ: ܒܕ ܐܫܪܘ ܒܢܝ ܝܫܪܠ ܠܡܫܒܚܢܘܬܐ ܒܫܝܠܘ. 20
ܘܕܘܟܪܐ ܬܠܝܬܝܐ: ܗܘ ܕܩܠܒܐ. ܘܫܒܚܫܒܚܐ ܬܠܝܬܝܐ[2]:
ܡܘܕܫܗ ܕܒܝܬܐ ܒܕ ܒܢܝܗ ܫܠܝܡܘܢ. ܘܕܘܟܪܐ
ܪܒܝܥܝܐ: ܗܘ ܕܡܡܠܠܐ. ܘܫܒܚܫܒܚܐ ܪܒܝܥܝܐ: ܡܘܕܫܗ
ܕܒܝܬܐ ܒܕ ܐܬܒܢܝ ܡܢ ܙܘܪܒܒܠ. ܘܡܘܕܫܐ ܫܟܢܐ
ܐܬܘܗܝ ܕܫܘܪܝܐ ܕܡܘܒܠܢܐ: ܘܠܗ ܕܚܕܬܐ ܕܠܗܘܢ. 25
ܐܒܗܬܐ ܕܒܠܦ ܒܪ ܠܝܦܗ. ܕܐܬܝܗܘܢ ܕܟܠܟܘܬܐ
ܕܫܒܝܥܝܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܬܘܒ. ܒܡܘܕܫܐ ܗܪܟܐ: ܒܕ
ܠܒܪܬܐ ܡܫܫ ܫܠܝܚܐ ܡܠܦܢܝܢ. ܕܒܪܟܢ ܫܠܝܚܐ
ܒܕ ܐܬܘ ܐܒܪܘ ܒܠ ܡܒܪܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܦܩܕܘ

[1] A: ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܐ. — [2] S om.

ܘܐܬܬܐ ܠܚܕܬܐ. ܡܘܕܝܢܐ ܕܝܢ ܚܕܬܐ ܕܫܢܝܐ. ܘܡܫܘܬܐ
ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܕܡܫܝܚܝܐ ܡܙܘܘ. ܘܕܠܝܢ ܒܐܘܪܝܐ. ܘܬܡܢ
ܕܘܟܬ ܢܘܚܝ ܡܡܠܠܐ. ܘܡܪܟܐ ܕܘܟܬ ܡܢܝ̈. ܘܟܕ ܕܘܟܬ
ܢܘܚܝ ܡܫܡܠܐ. ܡܘܕܪܐ ܢܬܬܡܝܢ ܒܠ ܪܫܗ. ܚܕܐ:
ܕܡܫܘܚܐ ܕܕܒܠܐ ܗܘ ܡܢ ܚܠܦܝ̈ܗܐ. ܘܐܚܪܝܬܐ: ܕܠܐ 5
ܒܕܒܝܠ ܡܒܠ ܥܡܒܠܝܢܐ ܕܚܕܬܐ. ܐܠܐ ܡܬܓܒܝܐ
ܐܬܘܗܝ. ܘܡܠܝܠ ܡܢܬܐ ܢܦܒ ܡܢܝܢ: ܗ̇ܝ ܕܡܫܝܚܬܐ.
ܘܫܘܪܐ ܢܬܒܥܐ: ܘܠܐ ܢܥܘܠ[1] ܕܠܐ ܬܒܥܝܬܐ: ܕܠܐ
ܒܒܪ ܒܕܒܝܠ ܒܒܪ ܢܒܘܥܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܥܘ ܠܪܫܗ ܕܐܕܡ
ܒܬܘܥܐ. ܒܐܪ̈ܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܦܘ ܢܓܠܐ ܪܫܗ: 10
ܒܪ ܕܐܬܬܪܝܡ ܡܢܝܢ ܒܥܘܬܐ[2] ܘܫܘܥܐ ܕܚܠܦܝ̈ܗܝܢ
ܡܕܢ̈ܚܐ. ܐܬܚܙܪܝܢ ܡܢ ܡܥܘܬܐ ܗ̇ܘ ܕܡܠܠܬܗ ܐܬܒܥܘ
ܪܫܝ. ܐܬܬܚܒܪ ܡܢ ܥܦܠܢܐ ܕܐܒܘܗ̇ܬ ܠܥܠܡܐ. ܘܟܕ
ܡܫܘܚܐ ܕܡܫܦܬܐ ܥܦܝܪܬܐ ܒܢܦܫܗ: ܡܓܠܠܐ ܪܫܗ
ܒܡܝ̈ܬܐ: ܘܒܡܘܕܥ ܐܘܪ̈ܚܐ. ܕܟܕ ܚܙܝܢ ܒܪܫܗ ܕܡܓܠܠ: 15
ܢܡܢܐ ܠܡܒܒܐ ܕܐܬܓܠܝܘ ܪ̈ܫܝܢ ܡܢ ܚܠܦܝ̈ܗܐ ܘܐܬܬܠܝܘ
ܥܠܝ ܫܘ̈ܒܝܢ. ܘܡܚܘܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܒܪ ܢ̈ܫܐ ܕܐܚܕܝܢ. ܕܠܗ ܒܠ
ܐܦ̈ܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܚܠܝܦܝܢ: ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܒܒܪ̈ܝܐ ܚܘ ܠܝ
ܒܒܪܒܗ ܡܕܢܚܐ: ܘܫܪܘܪܐ ܕܡܢ ܥܦܝܪܐ ܘܡܘܬܐ ܢܦܒ
ܠܝ: ܘܡܢ ܒܠܗܝܢ ܒܪ̈ܫܬܐ ܦܪܩܢ: ܘܒܐܝܕܗ ܠܐܒܘܗܝ 20
ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܚܝܢ
ܕܝܢ ܒܠܒܐܝܢܐ ܕܢܘܪܐ ܘܠܡܐܡܪܐ ܚܡܫܝܢܝܐ: ܗܢܐ
ܕܠܡܡܠܠܐ ܡܢܗܪ. ܒܕ ܐܝܟ ܚܝܠ ܐܬܒܬܫ. ܕܗ̇ܘ ܗܘ ܡܢܝ̈
ܢܥܡ ܠܚ̈ܝܡܘܗܝ ܒܡܘܡ ܕܢܐ ܐܡܝܢ ܀

25 ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀

܀ ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀

ܪܫܐ ܡܕܡܟܐ ܀ ܡܛܠ ܡܢܐ ܟܕ ܡܘܕܥ ܒܪܬܐ
ܡܕܝܢ ܠܟܠܗܝܢ ܬܫܥܝܬܐ ܐܦ ܠܟܕܪܐ: ܗ̇ܘ ܛܘܒܢܐ

[1] S. ܐܘܗ. — [2] S ܒܘܬܐ.

ܘܕܫܪܒܐ. ܘܟܕ ܡܫܬܡܠܝܐ ܠܡܫܡܥܢܐ ܕܡܠܬܗ ܕܠܘܬ
ܡܪܢ: ܘܦܘܩܕܢܗ ܕܡܪܢ ܕܠܗ. ܗܢܝܢ ܡܬܠܦܘ ܐܦ
ܠܡܟܪܗ ܕܡܪܢ. ܘܠܗܢܐ ܟܪܝܗܐ ܦܪܐ ܠܗ ܫܘܡܠܝܐ.
ܟܕ ܡܢܘܐ ܕܠܗܝܢ ܕܟܪܝܗܐ ܠܗܢܐ ܐܫܬܡܥ: ܡܬܠܠ
5 ܗܢܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܡܢܝܢܐ. ܘܪܫܡ ܘܡܢܝܢܬܡ. ܘܡܬܬܪܝܡ
ܡܢܐ. ܐܟܚܕ ܕܗܫܐ ܡܠܝ ܢܘܚ ܡܟܪܝܘܬܗ: ܡܬܠܠ
ܗܫܐ ܦܘܪܩܢܗ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܬܐ ܗܘ ܒܗ
ܩܠܐܟܐ ܕܟܡܗ ܠܘܬ ܡܬܒܐ ܒܒܘܝܐܬܐ. ܐܬܝܢ
ܒܒܘܝܐܬܐ: ܕܢܟܘܬܐ ܐܬܡܠܝܘ ܕܐܫܬܡܠܝܬ ܡܟܪܝܘܬܐ
10 ܕܠܗ ܐܫܬܪܪ. ܐܬܝܢ ܗܫܐ ܘܡܢܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܫܬܡܥ.
ܡܢܟܝܢ ܠܡܕܡ ܡܕܒܚܢܐ. ⌜ܘܦܠܚܬ[1] ܒܗܢܐ ܗܘܢܐ ܘܡܬܠܠܐ
ܘܡܬܠܠܐ ܪܫܡܗ ܡܢ ܫܘܕܪܐ. ܐܟܚܕ ܕܫܡܠܝ ܗܫܐ
ܡܕܟܪܝܘܬܗ. ܫܠܚ ܕܝܢ: ܕܡܘܬܐ ܡܢܘ܀. ܘܒܗܝ ܫܠܚܬܗ
ܫܘܠܡܐ ܕܫܘܕܪܐ: ⌜ܕܢܫܒܘܩ[2] ܡܕܟܪܝܘܬܗ [ܫܘܠܡܐ]
15 ܒܕܘܟܬܗ. ܡܐܟ ܕܝܢ: ܘܡܢܐ. ܐܟܚܕ ܗܫܐ. ܘܗܘܪܐ
ܕܒܡܬܒܪܐ ܘܠܘܒܒܐ. ܟܕ ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܐܬܢܚܠܘ
ܒܡܪܢ ܘܒܬܘܩܦܐ ܕܚܝܠܗ. ܘܗܫܐ ܩܘܡܘ ܠܗܢܐ
ܕܡܬܠܠܬܘܢ ܐܫܬܪܪ. ܗܘ ܕܐܢܐ ܗܫܐ ܡܢܟܬܗ.
ܕܟܕܝܢ ܡܫܬܠܝܢ ܬܠܡܝܕܐ. ܘܠܦ ܕܢܘܚ ܕܡܫܝܚܐ
20 ܗܦܟ. ܘܠܗܘ ܕܐܫܬܪܪ، ܒܟܕܗ ܘܡܪܝܢ ܫܟܝܢ: ܘܠܗܢܐ
ܕܢܦܩ ܢܦܫ. ܒܗ̇ ܕܫܒܩܘ ܡܢ ܪܟܒܘܢ ܢܘܚ: ܕܠܗܘ
ܦܠܐ ܠܡܪܟܒܐ ܘܠܐ ܠܡܬܒܪ. ܘܡܫܪܝܢ ܒܚܝܠܬܐ
ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܟܗܢܐ ܡܢܗܪܐ ܒܡܘܬܐ
ܢܛܪܘܢ. ܕܢܘܢ ܗܫܐ ܡܫܝܚܐ ܡܘܬܗ ܒܐܪܙܐ. ܢܘܚܐ
25 ܒܬܪܟ ܒܒܝܬܐ ܡܫܡܠܝܐ܀

ܪܫܐ ⌜ܕܬܫܡܫܬܐ[3] ܕܡܥܡܪܐ ܚܡܫܝܢܝܐ܀

ܠܡܢܐ ܒܗܢܐ ܡܒܟܒ ܟܕ ܐܢܬ ܥܠ ܪܫܗ ܫܘܕܪܐ.
ܘܟܕ ܡܫܡܫ ܡܬܠܠܐ ܪܫܗ܀
ܡܢܡ ܐܡܪܢ: ܕܟܪܝܗܐ ܒܡܠܝܢ ܕܬܫܡܫܬܐ ܡܫܪܐ.

[1] A om. — [2] S ܕܐܬܡܫܒܩ. — [3] A ܕܡܥܡܪܐ.

ܕܒܗ̈ܘܢܐ ܘܡܠܟ̈ܐ: ܘܒܥܒܕܐ ܕܒܛ̈ܢܐ ܕܒܢܝܕ ܢܘܚܝܢ
ܐܫܬܪܝܘ. ܦܫ ܗܫܐ ܒܥܒܕܗ ܕܡܪܢ. ܘܢܘܚܝܢ ܐܫܬܡܠ
ܒܗܘ ܡܒܥܒܕܢܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܢܫܦܐ ܠܒܢܝܬܐ ܩܕܡ ܚܙܬܐ
ܐܬܬܐ: ܒܐܢܐܝܬ ܡܫܘܚܐ ܒܥܒܕܐ. ܐܬܕܪܫܬ ܐܘܪܚܐ
ܠܡܕܡ[1] ܡܠܟܐ. ܐܬܬܐ ܣܬܝܐ ܫܒܝܠܐ. ܐܬܡܣܒܠ
ܒܥܒܕܐ ܡܫܝܚܐ. ܒܓܒܪ ܘܫܡܠܝ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܥܒܕܐ.
ܗܫܐ ܡܢ ܛܘܪܘ ܐܢܬܘܢ، ܒܥܒܕܗ ܕܢܘܚܝܢ. ܬܪܐ
ܠܥܒܕܐ ܕܡܥܒܕ ܗܘܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܡܥܒܕܬ. ܠܐ ܫܦܝܪ
ܫܘܒܚܐ ܡܕܡ. ܡܛܠ ܕܒܥܒܕܗ ܕܡܪܢ ܫܦܝܪ ܡܢ
ܗܘ ܕܠܗ ܐܢܬܘܢ، ܗܘܐ. ܕܗܘ ܒܛܝ̈ܒܐ ܫܒܝ̈ܚܐ ܐܒܥܒܕ
ܘܗܢܐ ܒܪܘܚܐ ܕܡܘܕܥܐ ܓܒܪܐ. ܬܪܐ ܠܥܒܕܗ ܒܛܝ̈ܒܐ:
ܘܢܣܦ ܠܥܒܕܐ ܕܒܪܘܚܐ. ܬܪܐ ܠܥܒܕܐ ܕܠܗ ܘܡܥܒܕܪ.
ܐܬܐ ܗܫܐ ܘܓܠܝܪ ܒܥܒܕܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܢܦܩܝܢ ܗܫܐ
ܒܠܗܘܢ ܠܒܪ. ܒܪ ܐܢܫܪ ܒܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܗܘ ܡܕܡ
ܕܐܢܫ ܗܘܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܗܘܝܘ ܕܫܒܩܘ ܠܐܠܗܐ
ܒܝܬܘܬܐ: ܦܓܘܪܐ ܒܦܓܘܪܗ: ܗܟܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܐܠܗܐ ܒܚܕܬܐ. ܘܠܝܬ ܕܦܩܕ ܒܠ ܡܘܢܐ ܕܫܒܩܗ.
ܢܦܩܝܢ ܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܕܒܪ ܒܓܒܪܗ ܕܒܪܐ
ܢܦܩ: ܐܦ ܡܘܬܗ ܘܩܝܡܬܗ ܢܦܩܘܢ. ܘܩܝܡܬܗ
ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܗܘܬ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܢܘܚܝܢ ܗܫܐ:
ܕܢܦܩܘ ܠܒܪܐ ܒܥܒܕܗ ܘܡܘܬܗ ܘܩܝܡܬܗ. ܘܠܝܬ
ܕܡܛܐ ܕܩܝܡܬܗ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܪܐ ܡܘܢܐ: ܕܡܫܝܚܐ
ܪܒܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܐ. ܗܒܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܒܠ ܕܘܒܪܐ
ܕܫܦܝܠ ܕܒܥܒܕܒܪܐ ܡܫܬܒܚܐ: ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܐܠܦ ܡܪܢ ܠܡܠܦܢܐ ܕܠܒܟܐ ܕܒܢܝܡܘܬܐ. ܫܡܕܒܕܘܦ
ܦܪܫܐ. ܫܘܪܝܐ ܕܒܫܘܡ ܚܬܝܡܬܐ ܠܫܘܪ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܒܗܘ ܫܘܪܝܐ ܡܘܢܐ. ܕܒܥܒܕܗܘܪܐ ܚܬܝܡܬܐ ܢܦܩܘ:
ܘܒܡܘܢܐ ܣܕܬܐ. ܘܡܥܘܕܒ ܒܗ ܒܡܘܢܐ ܒܠܗܝܢ
ܫܒܝ̈ܚܬܗ ܕܒܥܒܕܐ ܡܪ̈ܝܢ. ܘܡܫܒܚܐ ܕܐܬܐ ܗܫܐ:
ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܠܡܪܢ. ܐܢܐ ܫܘܫܢܐ ܕܡܢܝ ܐܬܒܥܒܕ

[1] Sic codd.

ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܥܠܝܐ: ܠܦܢܝܬܐ ܡܕܢܚܝܬܐ. ܐܝܟܐ
ܕܠܬܡܢ ܡܬܟܢܫܝܢ ܗܘܘ ܒܥܕܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܒܪܡ
ܥܒܕܘ ܡܘܡܬܐ ܢܟܦܐ ܐܝܟ ܕܗܘܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܠܨ
ܠܡܫܢܝܘ ܗܢܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܡܪܢ. ܘܡܢܡ ܕܒܝܬ ܗܢܐ
ܬܪܬ ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܗܘ. ܘܬܘܒ ܦܘܠܘܤ ܐܡܪ. ܕܐܝܟ ܚܢܢ
ܚܙܝܬ ܐܘ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܥܒܕܐ ܢܫܒܪܘܢ ܠܒܪ ܡܢ
ܕܗܒܢܝܢܘܢ: ܢܗܘܐ ܚܪܡ. ܡܕܝܢ ܒܠܒܢܐ ܕܠܐ
ܐܬܦܩܕܢ ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܥܒܕ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܬ. ܐܘ
ܐܝܢܐ ܕܒܠ ܡܢܝܢܐ ܕܢܫܡܥܝܘܢ ܒܒܪ. ܒܡܫܬܒܠ ܐܝܬ
ܠܫܠܐ ܕܡܢܝܢܐ ܪܫܝܡ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܡܫܬܒܠ ܐܝܬ:
ܘܡܫܡܐܝܬ ܐܬܬܦܫܝܬܐ. ܠܐ ܬܬܒܪ ܒܢܝܢܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܠܐ ܢܫܡܐܝܬ: ܠܐ ܬܬܠܝܢ ܒܫܘܠܡܗ ܠܡܫܪܝܐܝܬ:
ܒܕܠܝܢ ܕܝܢ. ܘܪܢܝܐ[1] ܡܢ ܠܒܝܢ ܘܡܒܪܒܪܐ: ܐܝܟ
ܢܘܪܒܝܢ ܒܪ ܢܒܠ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܒܡܫܬܒܠ ܐܝܬ:
ܒܡܒܥ ܥܠ ܢܗܝܪܐ ܘܗܢܝܢ ܚܫܠܐ. ܘܠܐ ܕܠܐ ܠܐ ܢܬܒܠܬܐ
ܬܒܬܪ. ܬܘܗܦ ܕܝܢ ܗܢܝܢ ܕܠܡܫܒܚܝܢ ܠܝܬܟܐ ܕܝܫܒܬܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܐܡܪ ܠܝܢ ܢܥܡܒܝܢܢ ܐܡܪ ܠܝ. ܐܡܪ
ܠܝܢ ܡܬܪ ܒܝܢܗ. ܘܫܠܝܢ ܠܒܘܐܪܐ ܕܐܠܝܢ ܕܡܒܪܝܫܝܢ
ܡܦܩܝܢ ܀

ܪܫܐ ܕܬܡܢܝܐ[2] ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܥܝܢܝܐ ܀

ܠܒܢܝܐ ܦܩܕ ܕܢܬܬܪܘܢ ܡܬܝܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܢܫܬܩ
ܠܡܪܝܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܡܬܟܠܦܘ ܡܢܟܘܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܐܝܢܫܐ
ܘܟܠܗܘܢ ܕܗܘܪܐ ܡܬܬܩܪܝܢ ܀
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܚܕܘܗ ܕܢܦܫ ܐܬܬܟܠ. ܘܗܫܐ ܡܫܝܢܐ
ܡܒܢܝܢ ܒܪܘܚܐ ܕܡܫܬܡܥܐ: ܘܗܘ ܢܪܒ ܘܗܢܐ ܢܒܪ:
ܒܐܝܬܘܬ ܡܫܝܚܐ ܚܕܘܐ ܕܒܢܝܢܐ. ܥܘܪܐ ܠܡܬܠܐ. ܐܚܝܕ
ܕܝܢ ܘܠܒܫܝܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܡܫܝܚܐ ܒܬܘܠܬܐ

[1] S sic; A ܘܪܢܝܐ. Corruptus locus, ut in marg. A indicatur, ubi legitur : ܒܟܪܐ ܗܘ ܗܪܐ. Conicio, ex I (III) *Reg.*, XII, 32, ita restituendum : ܘܪܢܝܐ [ܒܪܝ] ܡܢ ܠܒܝܢ [ܘܡܒܪܒ ܚܠܦܐ] ܘܡܒܪܒܪܐ. — [2] A ܕܬܡܢܝܐ.

ܒܪ ܠܐ ܡܬܒܥܝܢ: ܚܕܬܐ ܡܟܒܝܢ ܕܠܐ ܦܩܕ ܥܠܝܗܝܢ
ܢܐܡܗܘܢ. ܢܦܩ ܠܒܪ ܡܢ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܒܪ ܓܘܒܢܐ
ܢܐܡܗܘܢ ܠܐ ܢܒܥܘܢ ܗܕܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܐܡܪ̈ܝܢ
ܠܚܡܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ. ܒܪ ܡܚܡܒܪܝܢ ܕܒܬܗܦܟܬܐ
5 ܕܝܠܘܬܐ ܗܘܐ ܘܬܪܥܐ. ܒܪ ܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܕܢܬܪܘܬܐ
ܕܡܢ ܘܠܝܬܐ: ܒܝܪܬܐ ܕܡܢ ܒܝܪܘܬܐ. ܘܐܦܐ ܗܘܐ ܦܘܚܪܢܐ
ܐܡܬܝ ܕܒܟܪ ܡܢ ܥܘܪܐ ܠܒܠ. ܐܘ ܒܪ ܠܐ ܡܬܒܓܠܐ
ܠܘܬܗ. ܐܠܐ ܢܐܡܪ ܠܘܬܗܘܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܚܡܪ̈ܐ
ܒܡܒܪܗ ܕܡܪܢ ܡܬܓܦܘ: ܗܟܢܐ ܒܪܒܝܠ ܠܐ ܡܬܝܚܝܢ
10 ܒܡܒ̈ܪܐ ܒܬܘܡܬܐ. ܘܠܐ ܐܬܡܪܫ ܒܡܒܪܐ. ܐܝܟܢܐ
ܐܬܬܐ ܡܬܝܚܐ. ܡܒܪܒܪ ܢܦܩ ܘܒܢܐ ܦܓܪ̈ܐܐ: ܘܗܘܝܢ
ܐܬܬܐ ܡܒܪ ܠܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܓܒܪ ܡܝܬܐ ܐܘܪܫܠܡ.
ܕܒܪ ܐܬܬܐ ܢܦܩ ܡܒܪܒܪܢܐ ܘܡܒܪܒܪ ܗܘܐ ܒܝܘܡܐ
ܕܝܘܡܪ. ܘܡܬܬܪܐ[1] ܠܚܡܪܐ ܘܡܒܗܘ ܒܦܘܠܚܢܐ ܦܓܪ̈ܐܐ.
15 ܗܕܝܢ ܐܬܬܐ ܢܦܩ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܠܝܘܪܕܢ ܠܘܬ ܢܗܪܐ
ܕܝܒܪܒ ܡܝܗ. ܘܗܟܢܐ ܒܪܒܝܠ ܢܘܪܕܢ ܠܐ ܡܬܦܪܫ.
ܘܡܟܝܢܐ ܕܡܬܝܚܝܢܘܬܐ ܠܐ ܐܬܦܪܫ. ܘܡܒܪ ܒܡܒ̈ܪܐ
ܥܝܕܢܐ ܠܐ ܒܓܒܪ. ܐܠܐ ܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ
ܦܘܠܚܢܐ: ܘܐܦ ܡܢ ܚܕ ܡܕܝܢ ܡܬܓܠܝܢ: ܚܕ ܢܝܫܐ
20 ܓܒܝܢ. ܐܠܐ ܐܝܬ ܡܝܬܗܘܢ ܕܡܝܬܝܢ ܥܘܪܐ ܕܦܘܠܚܢܐ
ܒܝܬܝܐ ܦܓܪ̈ܐܐ. ܘܠܐ ܒܕܝܠܐ ܐܝܟܢ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܬܘܒ ܡܬܦܪܬܐ ܒܪ ܢܓܪ ܓܘܦܢܐ ܦܓܪ̈ܐܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܒܗܝܐ ܕܘܒܬ ܐܡܪܘܢ ܡܒܟܠܐ ܒܪܘܟ ܘܕܘܒܬ ܢܘܚܝܢ
ܒܪܘܟ ܘܕܘܒܬ[2] ܕܘܒܬ ܥܒܝܕܘܢ ܒܪܘܟ ܘܕܘܒܬ ܡܒܪ ܒܪܘܟ:
25 ܠܐ ܗܘܬ ܪܒܬܐ ܒܡܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܬܘܒ
ܢܥܒܠܐ ܐܪ̈ܥܐ ܘܕܘܒܪ̈ܐ ܦܓܪ̈ܐܐ. ܗܒܝܐ ܘܗܟܐ: ܠܘܬ
ܒܒܝܬ ܒܡܒܪܐ ܥܒܝܐ ܕܡܒܝܢ ܝܬܓܠܐ ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ.
ܐܠܐ ܗܪܟܐ ܢܘܪܕܢ ܘܐܘܪܫܠܡ ܐܝܬ ܠܢܘܪ. ܢܘܪܕܢ ܡܢ
ܬܡܒܝܢܗ ܕܡܒܒܝܢܐ: ܕܘܒܬ ܢܘܪܕܢ ܒܐܘܪܫܠܡ.

[1] A ܐܬܪܒܘ. — [2] A om.

ܠܒܪܐ. ܕܡܫܡܫ ܠܡܠܟܐ ܘܡܚܝܬ ܠܬܘܪܐ. ܕܡܚܝܐ
ܕܠܐ ܐܬܒܪܝܘ ܦܘܪܫܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܒܪܒܐ ܠܒܪܝܬܗ
ܕܒܪܝ. ܕܡܫܘܬܦ ܡܢ ܩܕܡܐ ܒܐܝܬܘܬܐ: ܕܒܗ ܒܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܐܬܒܪܝ ܒܪܒܐ ܗܘܐ ܕܢܘܚܝܢ. ܘܗܒܝܠܐ
5 ܡܫܬܡܠܝܢ ܒܠܗܘܢ ܠܒܩܝܐ. ܒܪ ܡܢ ܒܐܝܬܘܬܐ
ܡܫܪܝܢ ܘܫܬܝܢ ܠܚܕܬܐ. ܘܠܒܪܝܢ ܕܚܕܬܐ. ⌉ܘܗܘܝܢ
ܒܠܘܒܟܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܒܬܪܝܢ. ܐܦ ܡܢܡܬܐ ܕܡ̈ܢܬܐ
ܘܒܘܩܒܐ ܕܬܪ̈ܝܢ[1] ܀

ܬܫܥܐ⌉ ܕܫܒܒܠܐ[2] ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܫܝܫܝܐ ܀

10 ܠܡܪܢܐ ܩܕܝܡ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܒܝܬ ܡܕܒܪܐ. ܘܠܒܢ ܐܝܬ
ܕܠܓܘ ܩܕܝܡ ܠܗ ܘܐܝܬ ܕܠܒܪ ܀
ܗܢܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܗܫܐ ܬܘܝ ܠܦ̈ܩܘܣܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܚܪ
ܕܝܢ ܕܒܐܝܬܘܬܐ ܐܒܗܝܐ ܕܐܡܪܝܢ ܡܢ ܠܒܠ: ܘܚܪ
ܕܒܪܒܪܗ ܕܢܘܚܝܢ. ܗܒܝܠܐ ܕܐܦ ܡܘܕܫܐ ܚܪ ܕܬܪܝܢ
15 ܦܘܪܫܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܡܒܠܐ
ܢܡܘܣܐ ܒܐܝܬܘܬܐ: ܘܕܬ̈ܪܝܢܐ ܕܡܚܘܝܢ ܫܘܪ، ܕܘܒܪܐ
ܚܕܬܐ. ܐܠܐ ܗܫܐ ܡܢܐ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܕܗܢܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܬܘܪܐ ܒܕܘܒܬܐ ܕܒܗ ܐܫܬܡܫܘ ܡ̈ܠܦܢܐ ܒܬ̈ܘܪܐ
ܘܫ̈ܡܠܝܐ ܚܕ̈ܬܐ. ܒܐܪܒܐ ܕܒܠ ܓܢܒ ܢܘܪܝܢ
20 ܐܬܓܠܝܘ ܒܬܪ ܢܦܩܠ ܒܐܢ̈ܫ، ܫܘܒܒܪܢܝܘܢ. ܘܒܢܘܪܝܢ
ܗܘܬ ܡܒܕܒܪܢܘܬܗ ܕܢܘܚܝܢ. ܘܡܪܩ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܗܫܐ
ܒܒܝܬܐ ܕܒܪܒܪܐ ܬܘܪܐ. ܘܐܦ ܓܒܪ ܒܪ ܒܗܝܟܠܐ
ܩܪܝܒ ܠܗ. ܒܒܝܬ ܕܡܒܠܝܐ ܕܘܒܬ ܐܘܪܫܠܡ ܩܪܝܒ
ܠܗ. ܘܠܐ ܡܬܩܪܐ ܒܩ̈ܝܒܐ: ܡܛܠ ܕܩܝܒܐ ܕܘܒܬ
25 ܫܒܝܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܒܝܬ ܒܪܒܪܐ ܕܝܢ: ܠܝܬܝܗܘܢ ܕܘܒܬ
ܫܒܝܠܐ ܐܠܐ[3] ܢܘܪܝܢ. ܘܡܪܩ ܕܐܝܒܝܠܐ ܕܒܠܗܘܢ
ܕܒܐܝܬܘܬܐ ܘܒܢܘܚܝܢ ܐܫܬܡܠܝ: ܒܠ ܢܘܪܝܢ ܗܢܝ. ܬܡܢ
ܬܘܪܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܫܠܝܚܐ. ܐܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܚܕ̈ܬܐ.
ܗܢܘܢ ܕܒܪ[ܐ] ܘܠܐܝܬ ܐܝܬܝܗܘܢ، ܚܫܐ ܕܦܘܠܚܢܗܘܢ.

[1] A om. — [2] A ܕܬܫܒܘܚܐ. — [3] S add. ܒܠ.

ܕܦܓܪ ܒܢܝ ܚܘܛܪܗ ܕܒܫܡܝܐ. ܕܒܗܘܢ ܒܗܘܢܐ ܡܕܡ
ܡܕܒܚܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܕܦܓܪ ܗܘܐ ܡܫܡܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ
ܐܟܠ ܗܘܐ ܠܗܝܢ. ܕܐܝܟ ܒܬܪ ܒܪܘܪܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ:
ܕܦܣܩ ܘܐܬܚܫܠ ܡܕܡ ܦܪܚܘܢ. ܕܡܫܪܝܢ ܫܘܪܝܐ ܐܚܪܢܐ:
ܐܬ̈ܬܐ ܕܦܣܩ ܡܕܡ ܦܪܚܘܢ. ܒܪܘܪܬܐ ܕܬܪܬܝܢ: 5
ܡܠܠܐ ܕܒܡܒ̈ܥܐ ܕܒܕܡ̈ܝܢ. ܕܡܢܕܝܢ ܒܡܪܟܐ: ܡܛܠ
ܣܓܝܐ ܕܡܠܠܐ[1] ܕܒܡܒ̈ܥܐ. ܕܗܢܘܢ ܒܢܕܝܢ ܒܠ
ܒܡ̈ܒܥܘܗܝ: ܕܡܚܣܝܢ ܕܒܬܫܡܫܬܐ ܘܒܡܠܠܐ
ܕܐܡ̈ܪܐ ܘܕܡܒܐ ܕܟܠ ܬܪ̈ܒܐ ܐܫܬܘܕܥ ܡܢ ܡܠܠܐ.
ܕܡܢܕܝܢ ܬܘܒ: ܡܦܩܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܢܫܝܠ ܡܢ ܐܪܒܐ 10
ܕܒܕܝܢܝܢ. ܫܘܪܝܐ ܕܒܡܢܘܢܐ: ܡܒܒܪܬܐ ܕܒܢܝܢܐ.
ܫܠܝܚܐ ܕܦܪܐ: ܦܘ̈ܡܪܐ ܕܒܡܫܪܐ[2] ܕܦܝܫ ܐܠܗܐ
ܠܡܫܘܐ ܒܓܠܘܪ ܗܝܢܝ. ܐܫܓܠܝܢܐ: ܬܘܡܢܐ
ܕܡܫܢܝܢܢܐ ܘܟ̈ܡܘܬܐ ܕܡܬܡ̈ܢܝܢ ܠܗ. ܡܕܢܐ
ܕܐܘܟܠܝܘܢ: ܚܠܝܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܗܦܠ ܡܫܝܢܐ. ܡܢܢܐ 15
ܕܝܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܡܚܝܐ ܡܘܫܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܪܘܪܬܐ
ܒܒܘܬܐ ܕܒܢܝܐ ܠܚܘܫܘ ܚܛܗܘܢ ܕܡܢ ܫܓܝܫܬ
ܚܠܠܐ. ܠܐ ܐܫܟܚܢ ܒܪܘܪܬܐ ܐܚܪܬܐ ܒܗܿ ܕܠܐ
ܡܬܝܢ ܗܫܐ ܒܐܘܪܐ. ܡܛܠ ܕܒܡ ܡܘܬܐ ܘܬܘܬܐ
ܡܬܪܘܙܐ. ܕܗܫܐ ܡܫܠܡܝܢ ܡܫܝܚܐ: ܕܐܦ ܐܬܦܠܝܒ 20
ܠܥܡܐ ܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܫܝܚܐ ܘܗܠܘ، ܘܡܢ̈ܐ ܡܢ ܒܐܦܐ.
ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܚܠܝܗ[3] ܕܐܠܗܐ ܕܠܬܘܗܘܢ
ܦܬܪ ܗܘܐ ܬܕܡܝܪܬܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܘܣܝܩ ܫܠܝܡܐ:
ܕܘܒܬ ܠܘܝܐ ܡܘܫܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܗܢܐ ܕܫܐܠ ܓܠܘܬܐ:
ܕܘܒܬ ܒܗܢܐ ܒܪ ܐܗܪܘܢ. ܕܡܓܠܐ ܒܠ ܡܫܝܚܐ ܦܠܓܗ 25
ܕܡܘܕܫܐ. ܕܗܠܝܢ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܠܘ[4] ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ.
ܕܪܫܡ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܒܡܘܪܐ: ܕܒܠܗܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝ
ܒܬܘܠܬܐ ܘܡܕܡ ܢܡܘܣܐ ܘܡܫܘܕܬܐ: ܣܕܪܐ ܪܘܚܐ

[1] A om. — [2] A om. — [3] Sic codd.; lege ܚܠܝܗ (?). — [4] S ܕܡܠܠ.

ܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ ܕܒܕܬܐ ܠܐ ܡܬܪܢܐ ܒܬܫܡܫܬܗ̇
ܒܬܘܪܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܕܡܢ ܐܡܪ. ܕܠܐ ܐܬܝܬ
ܕܐܫܪܐ ܢܡܘܣܐ ܐܘ ܢܒܝ̈ܐ ܐܠܐ ܕܐܡܠܐ. ܘܐܢܫܘ
ܕܠܐ ܐܫܬܪܝܘ. ܡܚܘܐ ܒܗܘܢ ܒܥܒܕܐ ܡܫܠܡܢܘܗܘܢ.
ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܝ ܗ̣ܘ ܒܠܚܘܕ ܕܢܡܘܣܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ 5
ܕܢܒܝ̈ܐ ܘܐܦ ܒܠܚܘܕ ܬܫܡ̈ܫܬܐ. ܡܫܬܪܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܡܢ
ܒܪܝܬܐ. ܘܒܥܒܕܐ ܠܡܫܝܚܘܬ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܝ̈ܬܐ ܀

ܪܫܐ ܕܫܬܐ[1] ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܝܫܝܐ ܀ ܠܡܢܐ
ܐܡܪ ܕܒܕ ܡܬܦܪܫܝܢ ܒܡܢ̈ܝܐ ܫܪܝܢ ܒܠܚܘܕܗܘܢ
ܒܪ̈ܝܫܗܘܢ ܣܘܕܪܐ ܫܬܝܬܐ. ܘܠܡܢܐ ܐܡܪ ܕܗܫܐ 10
ܒܐܝܠܝܢ ܠܒܝܬ ܡܥܡܕܐ ܀
ܒܪ̈ܟܐ ܗܫܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܪܟܢ ܠܡܥܡܕܐ ܠܘܬ ܒܗܝܐ:
ܡܚܘܝܢ ܒܥܒܕܐ ܠܫܘܥܒܕܗܘܢ. ܘܦܠܚܝܢ ܒܫܬܪܗܘܢ.
ܐܝܟ ܐܢ̈ܫܐ ܕܒܪܢܫܐ ܢܦܩܬܗܘܢ. ܒܗ ܒܪ ܘܪܘܫܡܐ
ܕܐܒܪܗܡ ܡܬܚܙܝܐ ܒܠܚܘܕܗܘܢ: ܣܘܕܪܐ ܫܬܝܬܐ ܪܫܝܡ 15
ܒܠܚܘܕܗܘܢ. ܕܠܘ ܒܠܗ ܠܫܡܫܘܬܗܘܢ ܡܠܒܫܝܢ ܒܬ̈ܟܐܢܐ
ܫܬܝܬܐ: ܒܗ̇ܝ ܕܠܐ ܐܫܬܒܩܘ ܠܡܥܒܪܘܬ ܡܗܡܢܘܬܐ.
ܒܗ̇ܝ ܕܫܘܘܕܝܐ ܠܫܘܪ ܒܢ ܐܒܪܗܡ ܢܣܒܘ: ܠܦܘܬ
ܫܘܘܕܝܐ ܕܝܗܒܬܐ ܗܠܝܢ ܥܦܪ̈ܬܐ ܡܝܬܝܢ. ܒܗ ܠܒܠܗ
ܕܡܒܪܐ ܕܫܘܡܠܝܐ ܠܒܢ̈ܘܗܝ ܕܗܘܝܢ ܘܡܫܝܚܝܐ ܢܗܘܘܢ. 20
ܡܢܐ ܕܝܢ. ܒܗ ܠܟ ܡܬܦܪܫܝܢ ܒܡܢ̈ܝܢܐ: ܗܘܝܢ ܒܐܝܠܝܢ
ܠܒܝܬ ܡܥܡܕܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܐܬܦܪܫܘ ܒܢ̈ܝ ܐܒܪܗܡ
ܡܢ ܥܡܡ̈ܐ: ܘܗܘܝܢ ܒܬܪܥܐ ܓܘ ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ.
ܒܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܠܒܝܬ ܡܥܡܕܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܒܗ ܦܢܘ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܐܝܠܝܢ: ܡܢܐ. ܘܢܦܩܝܢ ܒܣܘܕܪܐ ܡܢܗ 25
ܡܥܒܕܢܐ ܕܐܬܘܗܝ ܒܦܪܣܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܫܡܫܐ ܒܥܒܝܠ
ܒܓܒܐ ܕܗܝܟܠܐ: ܕܐܬܘܗܝ ܥܠܝܡܐ ܕܒܠ ܒܦܪܣܐ:
ܡܫܪܝܢ ܫܘܪܝܐ. ܕܐܬܘܗܝ ܚܘܝܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܘܫܐ ܒܠ
ܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ. ܡܒܒܝ ܡܫܡܫܢܐ: ܕܡܚܘܝܐ ܬܕܡܘܪܬܐ

[1] A ܕܫܬܝܬܐ.

ܕܗܘܐ ܫܘܪܝܗ ܒܗ ܫܘܕܥܐ ܕܠܘܬ ܐܒܪܗܡ. ܘܬܫܡܫܬܐ
ܕܟܠ ܕܘܟܝܐ ܕܬܪܝܨܘܬܗܘܢ. ܒܡܕܒܪܢܐ ܡܬܬܪܣܝܢ ܐܡܪ
ܒܗܢܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ܆ ܒܒܒܪ ܘܐܫܬܡܠܝ. ܐܠܐ
ܚܙܝ ܠܒ̈ܢܬ ܩ̈ܠܐ. ܡܕܒܪܢܘܬ ܡܬܬܪܣܝܢ. ܘܗܢܐ ܗܘܐ ܒܢܬ
5 ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܠܚܙܩ. ܒܬܪܝܢ ܡܬܬܪܣܝܢ. ܘܗܢܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗ
ܠܦܘܫܡܐ. ܐܠܐ ܪܘܫܡܐ: ܠܦܘܬ ܫܘܕܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ:
ܒܢܬ ܒܢ̈ܝܐ ܠܚܙܩ ܡܬܬܪܣܝܢ. ܡܫܝܚܘܬܐ: ܠܦܘܬ
ܕܡܬܡܫܚܢ ܗܘܘ ܒܗ̈ܢܐ ܘܡܠܟ̈ܐ: ܠܟܠܗ ܠܦܘܫܡܗ
⌜ܡܫܚ. ܒܒܪܐ: ܒܗ̇ ܕܠܟܠܗ ܒܪܝܫܐ ܡܒܒܪ ܗܘܐ
10 ܢܘܣܢ: ܠܟܠܗ ܠܦܘܫܡܐ[1] ܡܒܒܪ ܒܒ̈ܝܢܐ. ܐܠܐ ܘܚܙܝ.
ܒܪܘܫܡܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ: ܘܐܦ ܒܫܒܬܐ ܐܡܪ
ܕܬܪܝܨܘܬ ܘܡܬܡܫܚ: ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܘܚܐ ⌜ܒܒܒܪܐ[2]
ܐܝܟ ܒܒܪܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܡܬܬܪܣܝܢ ܦܠܓ ܘܡܬܡܫܚ:
ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗܢ ܗ̇ܝ
15 ܕܐܡܪ ܐܦ ⌜ܠܒܢܪ[3]. ܐܒܢܝܢ ܕܐܦ ܚܘܝ ܐܠܗܐ
ܠܦܘܫܡܐ ܕܬܬܪܣܘܬ ܡܫܝܚܘܬܗ ܒܬܡܘܬܐ: ܐܠܐ ܠܐ
ܗܘܐ ܒܫܡܠܝܐ ܒܒܪ ܐܝܟ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܒܒܒܪܐ:
ܒܗ ܗ̇ܝ ⌜ܕܒܢܪ[4] ܒܫܡ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܦ ܬܠܬ ܙܒ̈ܢܝܢ
ܡܒܒܪ. ܡܫܘܐ ܠܫܒܐ: ܘܠܒܢܪ ܠܡܒܘܪܬܐ ܒܒܒܪܐ.
20 ܒܫܬܡܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇ ܕܢܣܒܬ ܪܘܚܐ ܐܝܟ ܠܫܢ̈ܐ ܕܢܘܪܐ
ܘܝܬܒܬ ܡܬܒ ܥܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܐܦ ܫܬܡܐ ܒܪܫ
ܦܪ̈ܘܦܗ ܒܒܢ. ܒܗ ܡܒܕܒܪܐ ܠܗ ܠܟܘ ܫܘܕܥܐ ܕܠܘܬ
ܐܒܪܗܡ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܡܢ ܣܒܐ ܩܢܝܐ ܪܫܡ ܘܡܫܚ
ܘܡܒܒܪ ܘܡܫܬܡ. ܕܠܐ ⌜ܠܒܢܪ ܠܟܠܗܘܢ[5] ⌜ܒܫܒܪܐ
25 ܕܗܒܐ: ܕܠܐ ܐܬܠܒܪܘ ܒܠܗܘܢ[6] ܣܘܒ̈ܪܢܐ ܐܒܫܒܪܐ.
ܐܠܐ ܒܟܠ ܙܒܢܐ ܚܕ ܡܒܗܡ ܡܫܠܡ ܗܘܐ ⌜ܪܘܚܐ[7].
ܒܪܡ ܡܘܠܒܢܐ. ܘܒܪܡ ܦܘܩܕܐ ܕܒܗܡܐ. ܘܒܪܡ
ܒܒܪܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܒܒܪܐ ܕܒܪܘܚܐ. ܐܠܐ

[1] A om. — [2] A ܒܒܒܪܐ. — [3] A ܒܢܪ. — [4] Sic codd.; lege ܕܐܡܪ (?). — [5] S : ܠܒܢܪܘ ܒܠܗܘܢ. — [6] S om. — [7] A om.

ܡܬܡܫܚܝܢ ܗܘܘ. ܕܠܐ ܢܚܬ ܪܘܚܐ: ܕܠܐ ܡܛܠ
ܒܥܝܪܘܬܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܢܘܟܪ̈ܝܐ: ܕܡܢ ܢܡܘܣܐ
ܠܢܡܘܣܐ ܥܒܪ. ܕܐܬܐ ܡܪܢܐ ܒܒܗ. ܕܠܐ ܐܚܕ
ܚܕܬܘܬܐ. ܕܢܚܬ ܪܘܚܐ ܥܠ ܥܡ̈ܡܐ: ܕܢܡܘܣܐ ܗܘ̣ܐ
ܡܘܕܥܐ ܡܫܡܠܝܐ ܒܡܒܥܗ ܕܢܘܚܢ. ܕܪܫܡ ܠܡܫܝܚܐ 5
ܕܡܬܡܕܪܫ ܡܢ ܡܪܢܐ: ܕܐܦ ܡܬܡܕܪܫܝܢ ܗܘܘ ܒܪ
ܕܩ̈ܢܝܐ: ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܚܝܠܗ
ܕܐܠܗܐ. ܕܪܫܡ ܠܡ̈ܕܢܐ ܒܪ ܡܪܢܐ: ܕܚܙܪ ܠܕܘܬܐ
ܒܬܘܬܬܐ ܘܚܕܬܐ. ܘܐܒܢܐ ܕܒܪ ܡܪܝ ܒܢ̈ܝܐ ܝܪ ܠܗ̇ܘ
ܦܡܒܝܐ ܕܡܢ ܒܪܦ ܐܒܗ. ܠܘܬ ܫܠܘܚܝܐ ܕܒܬܘܬܬܐ 10
ܫܕܪܗ: ܕܡܚܘܐ ܕܠܐ ܡܪܚܩ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܝܠܗܘܢ:
ܗܒܢܐ ܢܘܚܝ ܒܪ ܠܢܘܟܪ̈ܝܐ ܡܒܪܫ: ܢܘܬܡܗ ܒܪ ܪܘܚܐ
ܕܠܒܬܘܬܬܐ ܫܡܫܝ̈ܐ ܡܚܘܐ. ܕܠܐ ܡܫܓܚ ܒܗܢܐ
ܕܡܒܒܪ: ܕܡܚܘܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܬܘܬܬܐ ܐܬܝܬ̇.
ܘܒܪ̈ܝܐ ܕܒܬܘܬܬܐ ܢܟܠܘܢ ܗܠܝܢ ܕܒܬܘܬܬܐ. ܕܐܬܬܐ 15
ܗ̣ܘ ܘܡܒܒܪ ܠܫܘܪ. ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܗ̣ܘ ܡܪܫܗ: ܕܡܚܘܐ
ܕܐܦ ܐܬܕܒܪܬ ܒܪ ܒܬܘܬܬܐ: ܐܠܐ ܒܡܒܪܟ ܕܪܒ
ܡܢܗ̇ ܐܬܬ. ܕܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܒܒܪܝܢ ܒܠ ܒܡܒ̈ܪܐ:
ܐܪ̈ܙܐ ܛܘܦܣܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܛܘܦܣܐ ܕܐܗܪܘܢ:
ܕܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܢ̈ܘܬܐ ܕܡܠܒܘܬܐ ܘܢܗܘܘܢ 20
ܒܢ̈ܘܗܝ, ܐܠܐ ܒܪ ܡܫܪܝܢ ܒܕܘܟ̈ܝܐ ܕܝܠܗ. ܕܡܫܡܥ
ܐܠܗܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܐܦ̈ܐ ܠܡܘܡܝܘ ܒܢ̈ܝܐ ܠܐܒܪܗܡ.
ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܘܚܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܒܒ̈ܪܝܐ. ܘܗܦܝܢ
ܗܫܐ ܒܡܒ̈ܪܐ ܒܢ̈ܘܗܝ, ܕܐܒܪܗܡ ܒܡܘܠܒܢܐ ܘܫܒ̈ܝܐ
ܠܡܘܫܐ ܒܗܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܒܡܒܪܝܢ ܒܡܒܥܗ ܕܢܘܚܢ. 25
ܘܢܘܒܪܝܢ ܡܫܬܡܠܝܢ ܒܡܒܥܗ ܕܡܪܢ. ܘܗܠܝܢ ܐܝܟ
ܛܘܦܣܐ ܕܒܒܒܪܐ ܐܪܒܥܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܪܘܫܡܐ
ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܘܒܒܪܐ ܘܢܘܬܡܐ. ܕܫܘܐ ܗܘܐ ܕܡܪܢ
ܠܗ̇ܘ ܕܐܒܪܗܡ. ܦܪܫܗ ܡܢ ܕܐܗܪܘܢ ܘܡܢ ܕܢܘܚܢ:
ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܕܘܝܕ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܐܬܩܪܝ. ܘܠܐ 30
ܗܘܐ ܒܪ ܐܗܪܘܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܗܢܐ ܢܘܬܡܐ: ܗ̇ܘ

ܒܡܕ̈ܒܪܐ: ܐܒܝܠܐ ܕܐܡܪ ܐܟܣܢܝܐ ܢܟܪܝܐ. ܐܘܪܚܐ
ܕܡܕ̈ܒܪܐ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܕܡܢ ܡܕܝܢܐ ܗܠܝܢ ܐܝܟ. ܕܡܕ̈ܒܪܐ
ܕܫܒܪ ܒܬܘܬܒܘܬܐ. ܘܐܟܣܢܝܐ ܕܕܡܕܒܪ̈ܗ. ܘܫܒܪ ܕܡܕ̈ܒܪܐ
ܕܫܪܬܐ ܕܟܠ ܢܦܫ. ܘܕܡܕܒܪ̈ܗ ܕܒܟܫܝܢܐ. ܘܪܫܝܐ
ܡܕܒܪܐ: ܗܘ ܕܐܬܪܫܡ ܒܗ ܦܘܠܚܢܐ ܐܒܪܗܡ ܡܢ
ܐܠܗܐ. ܕܒܕ ܠܗܘܢ ܐܦ ܪܘܫܡܐ ܗܢܐ ܒܢܬ ܚܝ̈ܘܗܝ،
ܡܬܪܫܡ. ܒܕ ܡܝܬܐ ܕܡܢ ܙܪܥܗ ܢܦܩ ܡܒܪܟܢܐ
ܕܟܢ̈ܫܐ ܒܟܢܫܬ ܚܝ̈ܘܗܝ. ܘܗܢܐ ܪܘܫܡܐ ܫܪܝܐ
ܠܗܘ ܕܫܘܬܦܐ. ܕܒܫܪܐ ܒܟܠܗ ܪܫܡ: ܕܠܐ ܐܬܓܠܝ
ܠܠܡ ܚܠܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܐܫܬܡܥ ܕܢܒܝܗܘ، ܐܠܐ
ܒܡܕܒܪܐ. ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܕ̈ܒܪܐ: ܗܝ ܕܗܘܬ ܒܕ
ܐܗܪܘܢ ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܘܡܠ̈ܟܐ. ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܘܪܕܝܢ: ܒܡܕܒܪܗ
ܕܫܘܝܢ ܠܐܘܒܡܢ ܣܦܪ̈ܐ. ܫܘܬܦܐ ܐܚܪܝܐ: ܒܡܕܒܪܗ
ܕܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܘܡܠܝܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܕܒܕܒܪ ܪܘܫܡܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܠܐ ܒܡܠܐ ܡܬܪܫܡ
ܡܢܗ ܕܡܪܢܐ: ܕܗܒܢܐ ܡܠܒܢܐ ܕܠܘܬ ܐܒܪܗܡ ܕܠܐ
ܒܡܠܐ ܕܢܡܘ̈ܣܐ ܗܘܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܐܠܗܐ ܒܡܠܬܐ
ܠܝܘܪ. ܘܐܬܝܫܒܬ ܠܗ ܠܙܪܥܗ. ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܗܘܢܐ
ܒܕ ܦܠܓܘܬܐ ⌉ܘܡܘܕ̈ܝܐ: ܕܗܒܢܐ ܐܦ ܐܗܪܘܢ ܒܦܠܓܘܬܐ[1]
ܬܒܢܝܬܐ ܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܚܠܦ ܒܡܟܐ. ܘܡܘܕ̈ܝܢܐ ܕܙܢܝܢ
ܙܢܝܢ ܡܡܪܒ ܗܘܐ. ܕܫܘܦܢܐ ܢܦܝܐ ܒܡܟܐ. ܕܒܦܠܓܗ
ܕܡܘܕܝܐ ܪܫܡ ܠܡܫܝܚܐ ܒܗܢܐ ܘܗܕܝܢ ܐܬܬܐ ܠܘܬ
ܢܘܪܕܝܢ: ܕܒܡܡܓܠܬܐ ܦܡܡ ܢܘܚܝܢ ܒܢܬ ܬܬܠܝܗܝܢ
ܕܬܠܡܝܕܘ. ܕܗܘ ܡܫܒܠܐ ܠܬܘܬܒܘܬܐ ܘܠܚܕܬܐ. ܒܗ،
ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܢܡܛܘܢ ܢܦܠ. ܕܠܐ ܢܥܬ ܪܘܚܐ ܚܠ
ܡܫܝܚܐ܀ ܒܗ، ܕܠܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܡܪܘܬܐ ܒܬܘܬܒܘܬܐ.
ܕܠܐ ܫܟܡ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܠܘܢܐ ܕܠܐ ܡܘܕܝܐ: ܕܐܦ ܒܕ
ܡܬܡܪܒܝܢ ܗܘܘ ܒܢ̈ܝܐ ܠܗܘܢ ܗܝ ܕܬܡܫܝܚܘܢ܀ ܡܕܒܪܬ
ܠܘܬܐ ܘܒܡܫܝܚܐ ܡܬܡܪܒ ܗܘܐ ܚܠܦܝܗܘܢ: ܘܡܢ

[1] S om.

ܘܡܦܠܓܐ ܘܢܗܘܒܐ ܐܝܟ ܕܗ̇ܝ ܕܨܒܝܐ. ܟܕ ܠܐ ܡܬܚܫܚܐ
ܕܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܝܬܐ ܡܢ ܦܘܪ̈ܫܢܐ. ܘܗܟܢܐ ܪܘܫܡܐ
ܗܢܐ ܕܒܡܥ̈ܒܕܐ: ܕܘܒܠ ܠܘܬܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܝܬܘܗ̇ܝ
ܘܡܫܡܠܝܢܐ ܕܠܘܬܗ ܀

ܪܫܐ ⌈ܕܚܡܫܐ[1] ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܝܫܝܐ ܀ 5

ܡܛܠ ܡܢܐ ܟܕ ܡܢ ܚܕܐ ܩܢܝܐ ܪܫܡܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ
ܘܡܕܒܪܝܢ ܘܡܫܬܡܫܝܢ: ܠܐ ܗܘܐ ܚܕܐ ܗܝ ܒܟܠܗܝܢ
ܡܢܗ̇. ܐܠܐ ܐܪܒܥ ܕܟܠܗܝܢ. ܘܐܝܢܘ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܒܡܪܝܐ
ܡܫܡܫܐ ܗܘ: ܠܡܢܐ ܦܠܚܝܢ ܕܢܫܒܘܩ ܒܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܐܚܪܢܐ. ܘܐܦ ܡ̈ܢܐ ܕܡܕܒܪܐ ⌈ܘܟܕ[2] ܪܘܚܐ ܢܫܬܐ ܒܟܠ 10
ܡ̈ܢܐ ܠܡܢܐ ܦܫܝܩ ܕܢܬܪܫܡܘܢ ܡܢ ܩܢܝܐ ܀
ܐܝܟ ܕܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܩܢܝܐ ܗܪܟܐ ܠܗ̇ ܩ̣ܢܝܐ
ܕܒܝܬܝܘܬܐ ܡܛܟܣܐ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ ܡܢ ܫܠܝܐ
ܕܪܘܚܐ. ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܐܚܪܢܝܢ: ܕܗܠܝܢ ܕܒܫܡܫܐ ܠܐ
ܗܘܐ ܒܫܠܝܐ ܕܪܘܚܐ ܡܫܡܫܐ ܐܬܕܒܪܘ. ܐܠܐ ܚܕ ܗܘ 15
ܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܗܘ̣ܐ ܒܗ ܡܫܡܫܐ ܒܚܕܝܘܬ ܒܢܝܗ: ܘܗܫܐ
ܒܬܠܝܬܝܘܬ ܩܢܘܡ̈ܘܗܝ. ܟܕ ܚܕ ܗܘ ܒܐܠܗܘܬܐ ܦܪ̈ܨܘܦܐ
ܕܫܪܝܬܐ. ܒܗ̇ ܕܟܕ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܘܚܐ ܘܚܕ ܗܘ:
ܐܬܝܗܘ ܕܡܕܒܪ ܐܦ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܠܐ ܟܕ ܡܕܒܪܐ
ܠܒܪ ܡܢ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܠܐ ܠܒܪ ܡܢܗ. 20
ܘܐܦܠܐ ⌈ܠܐ[3] ܠܒܪܐ ܨܒܝܢܗ. ܪܘܚܐ ܓܝܪ ܕܠܝܢ ܗܘܐ
ܒܢܒ̈ܝܐ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܡܒܪܝܐ ܡܫܬܡܗ
ܗܘܐ. ܗܟܢܐ ܘܗܫܐ ܢܘܚ: ܟܕ ܨܒܐ ܕܢܫܡܠܐ ܠܕܝܬܩܐ
ܒܬܝܩܬܐ: ܫܡܠ ܠܩܢܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢܗܘܢ. ܘܐܝܟ
ܫܬܐܩܬܐ ܦܐܩ ܠܗ̇ ܒܡܕܒܪܗ. ܟܕ ܡܫܝܚܐ: ܕܠܐ 25
ܐܒܪܘܬ ܫܦܪ ܡܢ ܫܪܪܐ ܕܐܚܝܕܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܟܕ
ܒܡܩ̈ܦܐ ܒܬܘܡܐ ܒܕܒܝܠ ܐܢܬܝ: ܡܫܝܚܘܢ ܢܦܩܢܐ
ܫܠܐ ܠܡܕܒܪܘ ܗܕܐ ܕܬܘܡܐ. ܐܒܕܡܐ ܕܟܕ ܫܐܠܘܗܝ
ܦܬ̈ܫܓܐ ܕܟܢ ܐܢܬ. ܐܘܕܝ ܕܡܠܟܐ ܐܢܬܝ ܕܦܫܪܐ

[1] A ܕܫܬܐ. — [2] A ܕܟܕ. — [3] A om.

ܚܕܬܐ. ܘܠܐ ܡܛܠ ܚܘܠܦ ܢܡܘܣܐ ܚܘܠܦ ܪܘܚܐ.
ܢܡܘܣܐ ܡܬܚܠܦ: ܠܦܘܬ ܕܘܪܫܐ ܕܝܠܗ. ܐܠܐ ܪ̇ܘܚܐ
ܚܕܐ ܗܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܟܢܐ ܚܕܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܪܘܚܡܬܐ ܕܟܠ
ܒܪܗ: ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܫܒܪܐ ܘܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܛܠܝܐ: ܘܟܕ
5 ܐܝܬܘܗܝ ܓܒܪܐ ܘܥܠܝܡܐ. ܐܠܐ ܦܘܪ̈ܫܐ ܕܠܘܬܗ
ܘܕܘܒܪ̈ܐ ܠܐ ܫܘܝܢ. ܘܒܗܝܢ ܒܫܠܡܐ ܡܬܪܥܐ ܠܗ:
ܘܒܗܝܢ ܒܕܘ̈ܫܠܐ ܕܐܣܩܘܦܐ. ܘܒܗܝܢ ܒܫܘܬ ܡܬܪܕܘܬܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܚܠܦܐ ܠܗ ܒܠܗ ܫܘܫܒܗ ܘܠܐ
ܡܫܠܡ ܒܐܝܕ̈ܘܗܝ, ܡܫܝܚܗ: ܒܕܒܪܐ ܕܡܬܦܪܢܣܢ
10 ܒܢܒܝܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܠܝܢ ܣܓܝܐ̈ܐ: ܒܫܘܚܠܦܐ
ܕܢܡܘ̈ܣܐ ܒܬܘܩܢܐ ܘܫܪ̈ܬܐ: ܘܩܕܡ ܢܡܘܣܐ ܬܘܒ:
ܡܛܠ ܢܒܟܬ ܡܕܒܪ ܗܘܐ ܠܒܪ̈ܐ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܒܚܘܠܦ
ܢܡܘ̈ܣܐ. ܘܟܕ ܪܘܡܬܗ ܕܠܘܬܗ ܘܡܫܦܠܘܬܗ ܚܕܐ ܗܝ:
ܐܠܐ ܦܘܪ̈ܫܐ ܡܫܚܠܦ ܡܢ ܕܪ ܠܕܪ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܐ
15 ܚܘܣܢ ܠܫܘܡܠܝ ܢܒܝܘܬܐ. ܫܕܪ ܐܠܗܐ ܠܒܪܗ ܠܘܬܢ.
ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܡܠܦ ܘܫܠܝܚܐ ܥܒܕܢܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܒܟܢܐ
ܘܟܢܐ ܕܢܬܬܐ ܛܠܠܐ. ܠܐ ܦܢܫ ܡܢ ܒܟܪ̈ܐ. ܟܕ ܡܟܪܐ
ܗܘ ܕܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܬܫܬ ܐܦܛܪܘܦܐ. ܐܝܬܘܗܝ, ܘܪ̈ܒܝ
ܒܬܐ: ܒܕܡܟܐ ܠܒܢܐ ܕܫܡܥ ܐܒܘܗܝ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܢܢ.
20 ܟܕ ܝܠܘ̈ܕܐ ܗܘܝܢ: ܬܚܝܬ ܐܣܛܘܟܣܘ̈ܗܝ, ܕܥܠܡܐ
ܡܫܥܒܕܝܢ ܗܘܝܢ. ܟܕ ܡܛܠܐ ܕܝܢ ܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ
ܕܒܟܢ̈ܐ ܡܢ ܐܘܡܢܐ ܕܛܠܝ̈ܐ: ܗܝܕܝܢ ܫܕܪ ܐܠܗܐ
ܠܒܪܗ ܘܗܘܐ ܡܢ ܐܢܬܬܐ. ܐܠܐ ܡܢܐ. ܘܗܘܐ ܬܚܝܬ
ܢܡܘܣܐ: ܕܠܐܝܠܝܢ ܕܬܚܝܬ ܢܡܘܣܐ ܐܝܟ ܢܒܢ. ܗܟܢܐ
25 ܘܗܫܐ ܡܫܚܐ ܒܪ ܡܪܢܐ ܗ̇ܝ, ܕܗܘܝܬ ܒܢܡܘܣܐ: ܕܒܗ̇
ܡܫܬܡܠܝܐ ܚܕܬܐ. ܟܕ ܫܐܠ ܠܡܪܢܐ ܕܡܒܘܬ ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ. ܗ̇ܝ ܕܟܕ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܒܫ̈ܢܐ: ܒܫܘܠܡܬܐ
ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘܬ. ⌉ܘܟܕ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܡܠ̈ܟܐ: ܡܬܟܠܡܬܐ
ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘܬ[1]. ܘܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܚܕܐ ܗܝ ܪܘܚܐ ܗܟܢܐ.

[1] A om.

ܕܡܕܒܪܢܐ ܗܘܐ ܪܫܗ. ܘܡܗܝܡܢܐ ܡܪܒܝܐ ܦܘܕܪܐ ܕܒܠ
ܪܫܗ ܕܘܒܠܬ ܗܘ ܥܡܪܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ ܐܝܟܘܬܗ ܕܗܘܐ
ܥܪܝܪܐ ܗܘܬ: ܦܘܕܪܐ ܐܘܒܕܢܐ ܘܐܦ ܗܘܐ ܕܢܗܘܐ
ܠܦܘܬ ܐܘܒܕܢܘܬܗ ܕܦܘܕܪܐ. ܐܠܐ ܗܕܐ ܠܦܘܬ ܕܒܬܪ
5 ܕܢܕܒܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܒܫܘܠܛܢܘܬܐ ܕܡܬ̈ܢܐ:
ܒܚܝܠܐ ܕܫܝܢܐ ܗ̇ܘ ܕܐܘܒܠܐ ܡܢ ܒܕܘ. ܘܫܘܪ ܪܫܗ ܡܢ
ܫܠܝ̈ܚܐ: ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬ ܗܘܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܕܒܪ
ܗ̇ܘ ܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ: ܡܫܡܫ ܕܢܕܒܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܕܒܪ. ܢܦܩ
ܕܝܢ ܒܗܝ ܢܫܪ̈ܐ ܘܦܪ̈ܚܐ ܕܫܡܝܐ: ܕܘܡܝܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ
10 ܕܡܫܬܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܢܦܩ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܒܡܕܒܪܐ:
ܒܗ̇ ܕܒܠ ܢܦܩܝܢܐ ܢܦܩ ܗܫܐ. ⌜ܠܡܬܪܐܘ[1] ܠܒܕܟܐ
ܒܬ̈ܠܘܗܝ: ܘܗܕܝܢ ܢܚܠ ܐܝܟ ܠܡܕܒܪܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܡܠܦ ܗܘܐ ⌜ܘܡܬܪܬܐ[2] ܡܕܒܪܬ. ܐܝܟܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܗܘܐ
ܐܡܪ ܓܒܪ ܐܘܪܫܠܡ. ܕܠܬ̈ܪܝ ܒܫ̈ܢܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ ܢܠܕܐ
15 ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܩܪܐ. ܠܡܕܒܪܐ ܕܠܗ: ܕܬܘܒ ܡܪܟܢ ܠܗ̇
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܒܢܝܫܐ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܟܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܬ̈ܪܬܝܢ ܒܬܘܒܝܢ: ܢܬܠ ܠܗܢ ܕܠܝܬ ܠܗ. ܘܐܦ
ܒܡܫܒܪܬܐ ܗܕܐ ܢܒܥ. ⌜ܘܡܫܝܚܐ[3] ܕܡ̈ܫܡܫܐ ܕܫܒܬܐ.
ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܡܠܦ: ܕܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ⌜ܡܕܡ[4] ܝܬܝܪ ܡܢ
20 ܡܐ ܕܙܠܐ ܠܟܘܢ ܠܡܬܒܥ. ܘܠܦܠܓ̈ܘ ܡܠܟ̈ܐ ܡܦܩܕ:
ܕܠܐ ܒܐܝܫ ܬܬܠܓܪܘܢ. ܗܒܢܐ ܘܗܫܐ ܒܗ ܢܦܩ ܗܕܐ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܡܫܝܚ. ܘܒܬܪ ܕܡܫܝܚܐ ܒܗ ܫܘܪܝܐ ܗܠܝܢ.
ܗܢܝܢ ܚܢܦ ܠܡܬܠܐ ܡܫܝܚܝܐ ܒܬܘܠܐ. ܕܒܡܫܝܚܝܐ
ܒܚܝܠܐ: ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܒܬܪ̈ܘܬܐ ܒܠ ܫ̈ܒܬܬܐ ܒܡܫܒ̈ܚܢ
25 ܗܘ̈ܝ. ܘܒܠܗܘܢ ܢܒ̈ܝܐ ܒܠ ܓܠܝܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܢܒܝܢ
ܗܘܘ. ܡܪܢܐ ܕܒܒܗܘܢ: ܕܠܐ ܡܪܢܫ ܡܢ ܡܪܢܐ ܕܡܢ
ܐܠܗܐ ܐܬܝܠܕ. ܘܒܝܕ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗ̇ܘ
ܕܗܘ̣ܐ ܒܗ ܒܫܘܫܐ ܘܒܗ ܢܒ̈ܝܐ: ܒܗ ܡܬܕܒܪܐ ܐܦ

[1] A ܠܡܬܪܒܢܘ. — [2] Legendum fortasse ܘܡܬܪܬܐ. — [3] A ܘܡܫܝܚܐ. — [4] A om.

ܒܫܠܝܚܐ ܕܡܬܦܫܩܢܘܬܗ ܕܠܝܬܘܪ̈ܓܝܐ. ܕܐܝܒܝܪܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ܂ ܢܘܚ ܡܪܝܒܐ: ܚܘܐ ܠܝܬܘܪ̈ܓܝܐ ܡܢ ܦܬܓܡܗ
ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܐ ܡܫܬܪܝܢ. ܘܚܘܝܐ ܠܡܘܕܥܢ ܡܢ ܢܒܝܘܗܝ:
ܕܗܘܐ ܫܪܬܐܝܬ ܐܬܬܐ[1]. ܢܘܗܪܐ ܗܘ ܒܝܘܡ ܬܪܝܢ: ܐܝܟ
5 ܡܪܝܒܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܒܠܗܘܢ ܠܘܬܗ ܒܢܫܝܢ
ܗܘܘ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ: ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܐܟܚܕ
ܟܠܗܘܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܡܕܒܚܢܐ[2] ܕܒܝܬܐ ܕܥܕܬ ܡܩܪܒܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܐܦ ܕܥܕܬ ܒܦܪܨܘܦܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܝܩܪܗ.
10 ܕܟܠ ܢܘܪܕܝܢ. ܕܠܐ ܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ ܗܫܐ: ܐܒܗ̈ܝܢ
ܕܐܦܠܐ ܡܫܝܚܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܒܪ ܡܛܠ ܒܒܪܗ ܐܬ̇ܐ
ܢܘܚܝܢ: ܒܪܒܝܠ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܒܒܪܗ ܢܫܡܫ.
ܘܡ̈ܫܡܫܢܐ ܕ̈ܘܚܢܐ ܗܪܟܐ ܚܦܝܛܝܢ ܕܠܗ ܠܢܘܚܝܢ
ܢܦܪܘ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܬܦܩܪܘ. ܘܡ̈ܬܒܬܪܐ
15 ܗܦܝܢ ܠܒܠܗܘܢ ܕܦܘܩܕ ܒܠܗܘܢ ܀

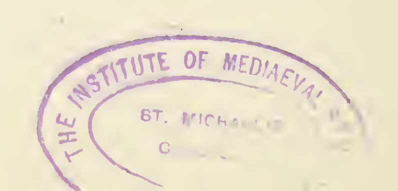
ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ[3] ܕܡܐܡܪܐ ܫܒܝܥܝܐ ܀

ܠܒܝܐ ܐܡܪ ܕܢܦܩ ܒܗܝܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܢܗܘܪܝܐ ܡܢ
ܢܗ̈ܝܪܐ ܘܦܝ̈ܫܬܐ ܘܒܠܗܘܢ ܕܫܪܒܐ ܕܦܨܐ ܕܒܗ ܒܒܢܝܐ
ܢܨܠܒܢ ܀
20 ܐܡܪ ܗܫܐ ܕܢܦܩ ܒܗܝܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܢܗܘܪܝܐ.
ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܐܦ ܢܘܚ ܡܢ ܙܘܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܡܬܠܦ ܗܘܐ.
ܘܗܘ ܢܗܘܪܐ ܕܐܘܠܦ ܗܘܐ ܠܗ ܒܗܘܫܐ ܡܛܠ ܙܒܢܗ
ܗܒܝܐ ܘܗܝܐ ܐܝܕܗܘ. ܐܠܐ ܒܝܐ. ܐܦ ܒܡܦܪܫܐ ܢܘܪܐ
ܪܡܐ ܒܠ ܪܫܗ. ܕܒܗܘܐ ܕܐܬܚܘܪ ܪܫܗ: ܗܘ ܕܐܝܟܢ
25 ܗܘܐ ܒܢܛܝܠܘܬܗ ܕܐܕܡ. ܘܕܠܐ ܐܫܒܚܘ ܢܒܝ̈ܘܬܐ
ܒܬܪ̈ܘܬܐ ܠܒܗܘܪܐ ܠܢܛܝܠܘܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ. ܘܗܫܐ ܐܬܬܐ
ܒܗܝܐ ܢܘܚܝܢ: ܒܪ ܢܘܪ ܦܓܪܗ ܘܢܦܫܗ ܗܘ. ܐܠܐ
ܐܡܪܝܢ ܬܘܒ ܐܚܪܢ: ܕܢܘܚܝܢ ܦܓܪܐ ܕܪܫܗ ܗܒܝܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܦܓܝܥܐ. ܒܗܝ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ

[1] S ܐܬܐ. — [2] A om. — [3] A ܕܫܒܝܥܐ.

ܐܢ̈ܫܝܢ[1] ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܗܟܢ. ܕܦܘܩܕܢܐ ܗܘܪܒܐ ܒܟܠ
ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܫܪܝܘܬܐ ܪ̈ܒܢܐ[2] ܒܗܘܢ. ܐܠܐ
ܠܐ ܫܪܝܪܐ ܗܕܐ. ܛܘܦܣܐ ܡܕܡ ܐܝܟ ܗܘܐ
ܒܟܠܗܘܢ ܫܝܡ̈ܘܗܝ ܕܟܦܝܢܘܬܐ. ܒܫܘܐ ܠܒܪ
5 ܕܐܠܗܐ ܦܩܕ ܒܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܠܒܐ ܠܪ̈ܘܚܢܐ.
ܒܪ ܡܢܗܘܢ ܠܢܫ̈ܐ ܡܕܒܪܝܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܐܐܪ.
ܘܡܢܗܘܢ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܢܛܪܝܢ ܒܐܡܝܢܘ ܡܢ
ܫܐܠܐ ܕܡܒܥܐ ܠܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܗܘܐ ܡܫܘܐ
ܗܪܟܐ: ܐܝܠܝܢ ܠܡ ܕܢܫܡܫܘܢ ܢܫ̈ܐ ܢܬܛܝܒܘܢ
10 ܕܐܬܬܗܘܢ ܡܫܡܫ̈ܢܝ ܡܘܠܬܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܦܬ̈ܓܡܐ
ܡܫܡܫ̈ܢܝ ܠܐܐܪ. ܘܗܢܘܢ ܕܡ̈ܝܐ[3] ܡܫܡܫ̈ܢܝ ܡܛ̈ܪܐ
ܘܕܐܝܟ ܗܟܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܒܝܟ ܡܪܢܐ ܒܗܘܢܐ ܒܬܘܗܐ:
ܕܠܗ ܐܬܝܗܒܬ ܡܪܢܐ ܕܒܝܫ ܢܫܘܩ ܡܠܟ̈ܐ ܘܒܥ̈ܝܐ.
ܐܠܐ ܐܦ ܐܡܪ ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܦܠܝܢ ܡܒܥ̈ܝܢܐ. ܕܐܬܬܗܘܢ
15 ܫܪ̈ܟܐ ܕܠܗ ܠܡܠܟܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܗܟܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܡܛܠܗܘ ܘܢܫ̈ܐ ܘܦܬ̈ܓܡܐ܆ ܡܕܒܪ̈ܝܢ ܕܒܗܘܢܐ[4] ܡܢܝܢ.
ܘܒܪܫܡܘܬܐ ܕܒܝܬܗ ܠܦܘܬ ܡܢܝܢܐ ܕܒܪܬܐ ܕܪ̈ܝܫܬܐ.
ܐܝܠܝܢ ܕܐܣܝܪܝܢ ܒܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢ ܠܟܠ ܒܝܬܗ. ܠܦܘܬ
ܫܪ̈ܟܐ ܕܡܢܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠ ܡܢ ܒܪܘܫܐ ܐܠܗܐ.
20 ܐܡܬܝ ܕܢܗܐ ܐܫܟܚܐ: ܕܫܪܝܢ ܡܢܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠ
ܡܢܗ. ܐܡܪ ܕܠܝܬܐ ܫܩܠ ܠܗ ܚܕ ܡܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܕܐܬܘܗܝ، ܕܗܘܬ ܠܒܪܝܠ: ܕܗܘ ܛܥܢ ܢܟܗ ܕܡܠܟܐ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܕܫܠܝܚܐ ܫܪܝܢ ܠܗ ܒܠ
ܒܪܘܫܐ ܕܟܠܐ ܕܫܡܝܐ. ܚܙܝ ܕܝܢ: ܘܐܝܟܢܐ ܪ̈ܒܐ
25 ܠܗ. ܫܠܝܚܐ ܕܝܢ ܕܗܘܬ ܡܫܡܫܐ ܐܬܘܗܝ. ܕܒܕܝܠ ܒܗ
ܒܬܫܡܫܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܒܝܬܐ. ܢܘܪܐ ܡܢ ܢܒܝܐ
ܘܫܠܝܚܐ ܡܢ ܫܡܠܐ. ܒܢܘܪܐ ܒܒܪܗ ܕܢܘܚܐ.

[1] A praemittit : ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܫܝܢܐ, sine interrogatione consueta. — [2] A ܪܒܐ. — [3] S : ܕܡܛܠܝܢ ܡ̈ܝܐ. — [4] A ܕܒܠܐ.

ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ: ܛܘܦܣܐ ܕܟܬ̈ܒܐ ܐܘܪܫܠܡ ܕܢܦܩܝܢ ܗܘܘ
⌈ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ. ܐܝܟ ܠܒܪ ܐܘܪܫܠܡ. ܕܢܦܩܐ ܗܘܬ[1]
ܠܘܬܗ ܐܘܪܫܠܡ ܘܟܠܗ̇ ܝܗܘܕ. ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܥܒܪ,
ܝܘܪܕܢ. ܗܟܢܐ ܘܢܦܩܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܠܐ ܠܘܬܗ ܕܢܘܣܝܢ
ܒܝܘܪܕܢ. ܕܢܦܩ ܝܠܕܐ ܘܐܘܪܫܠܡ: ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܒܡܫܝܚܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܐܫܟܚ ܢܘܣܝ ܠܡܥܡܕ ܡܕܡ ܕܝܩܕ. ܕܢܦܩ
ܒܒܗ ܒܡܝܐ: ܘܟܠܬ ܢܘܣܝ. ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܢ: ܕܒܩܠܐ
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢܬܐ ܗܘܐ ܠܥܡܐ. ܡܕܡ ܫܬܐ ܢܩܒܝܢ
ܕܡܥܡܕܐ ܒܐܝܠܝܢ ܠܘܬ ܒܡܥܡܕܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܣܡܫܐ ܘܗܘ
ܕܒܗ ܗܘܐ ܒܡܥܡܕܐ: ܕܐܬܒܥܝ ܢܘܣܝ ܡܕܡ ܡܢܗ̇
ܣܡܫܐ ܢܘܟܪܝܐ. ܘܗܘ ܕܫܬܐ ܕܒܗ ܐܣܬܒܪ. ܕܣܓܝܐ ܐܝܟ
ܢܡܘܣܐ ܡܢܝܢ ܒܡܝܐ ܠܡܥܡܕܐ ܒܡܥܡܕ ܐܘܪܐ: ܗܢܘ
ܕܝܢ ܒܪܡܫܐ: ܕܒܕ ܡܥܡܕ ܗܘܐ ܢܘܣܝ: ܢܛܪ ܗܘܐ
ܠܡܝ̈ܐ ܕܬܩܢܬܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܗܘܐ ܬܬ̈ܩܢܝܢ. ܘܒܕ
ܠܬܩܢܬܐ ܣܕܪܐ ܡܒܪܝ ܗܘܐ ܘܗܘܐ ܫܘܪܝܗ̇: ܐܦ ܡܢ
ܒܬܩܢܬܐ ܠܐ ܓܠܝܐ ܗܘܐ. ܘܐܘܪܝܬܐ ܘܢܒܝ̈ܐ ܒܕܡܥܐ
ܠܢܘܣܝ ܡܡܥܡܕܢܐ ܐܝܟ ܡܢܗ̇. ܘܗܟܢܐ ܒܝܦܪܐ
ܡܫܡܠܝܐ ܒܡܝܐ ܐܝܟ ܢܘܣܝ ܒܡܥܡܕܐ. ܘܒܪܡܫܐ ܬܠܝܐ
ܦܫܝܩܐ ܟܠ ܒܡܥܡܕܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܛܘܦܣܐ ܕܕܘܒܪܗ
ܕܢܡܘܣܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܡܛܠ ܫܡܫܐ ܕܒܪܢܫܐ. ܐܝܬܘܗܝ
ܫܡܫܐ ܗܢܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܪܝܢ ܠܡܫܝ̈ܚܘܗܝ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܬܒܥܝܢ ܠܗܘܢ: ܐܢ ܒܡܥܡܕܐܬܐ ܘܐܢ ܒܦܘܩܕܢܐ
ܐܚܪܢܐ. ܐܝܟ ܠܒܪ ܒܪ ܦܘܩܕܐ. ܒܪ، ܐܢ ܒܪܢܫܬ
ܠܡܪܢ: ܐܫܬܠܡܬ ܢܦܫܝ ܠܟܠ ܢܦܘܩܝܢ. ܐܦ ܠܒܪ
ܘܗܪܟܐ ܒܪܒܐ ܘܐܬܝܢ ܒܗ ܒܡܥܡܕܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ
ܕܒܪܢܝܢ ܢܦܫܬܗܘܢ ܠܒܗܝܠܐ ܕܕܠܐ ܡܢܗܘܢ ܢܗܘܘܢ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܘܒܪܟܐ ܗܢܘܢ ܕܒܥܬ ܫܠܝܚܐ ܡܕܡܫܐ
⌈ܦܫܝܩ[2]. ܕܒܪܟܗ ܠܡܥܡ̈ܕܢܐ ܘܐܠܦܪܘ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚܝܢ
ܢܦܝ̈ܫܐ. ܘܗܢܘ ܫܡܫܐ ܕܒܪܟܐ.

[1] A om. — [2] A ܦܫܝܩܝܢ.

ܐܝܟ ܗܢܐ ܕܐܬܓܠܝ ܒܠ ܡܫܝܚܐ. ܢܦܩ ܐܡܪ:
ܒܐܘܪܫܠܡ ܢܘܗܪܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܒܪܐ ܗܢܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܠܡܫܝܚܐ ܒܫܝܢܐ. ܕܬܪܐ ܡܫܡܫܢܐ: ܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܡܫܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܒܪܡܫܐ ܘܒܨܦܪܐ ܫܪ
5 ܗܒ ܒܐܡܪܗ: ܠܦܘܩܕܢܐ ܕܬܘܪܝ ܐܡܪܐ ܡܬܗܕܪܝܢ
ܗܘܘ ܒܠܗܘܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܚܪ ܒܪܡܫܐ ܘܚܪ ܒܨܦܪܐ.
ܗܒܢܐ ܐܦ ܒܗܢܐ¹ ܒܪܡܫܐ ܘܒܨܦܪܐ ܬܢܐ ܒܠܝܗܘܢ
ܡܫܡܫܢܐ. ܒܠܗ ܘܒܢܐ ܕܗܘܒܪܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܡܬܬܪܝ.
ܬܪܝܢ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܪܢܫ ܘܡܒܢܝܐܝܠ ܐܬܝܗܘܢ.
10 ܕܗܘܘ ܐܚܝܕܝ ܕܗܒܪܐ ܕܬܪܬܝܗܘܢ ܕܬܩܘܡ. ܐܦ ܠܒܪ
ܒܐܡܪܗ ܬܪܝܗܘܢ ܐܬܝܗܒ: ܒܕܬܘܬܐ ܒܬܪ ܐܠܗܐ:
ܘܒܫܪܬܐ ܒܡܫܡܬܐ ܘܒܫܘܠܡܐ.:.

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܝܫܝܐ.:.

ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܪܫ ܫܒܘܒܬܐ ܐܚܪܬܐ ܒܐܠܝܢ ܠܒܝܬ
15 ܒܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܦܩܕ ܕܒܗܘܢ ܢܬܒܥܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܢܦܘܩ
ܒܗܢܐ ܠܗ ܒܒܪܬܐ ܒܪܡܫܐ. ܘܒܢܘ ܫܒܝܐ ܗܘܐ
ܕܒܪܬܐ.:.
ܒܪ ܕܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܬܘܠܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ. ܘܒܢܪ
ܢܡܘܣܐ ܕܐܘܫܥܢܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪܐ ܕܒܗ ܘܪܒܒܠ
20 ܘܡܬܒܪܗܘܢ ܬܪܝܢܐ. ܗܢܝܢ ܬܘܒ ܡܬܬܪܝܢ ܡܐܬܝܬܗ
ܕܢܡܘܣ ܕܠܘܝܝܢ. ܐܡܪ ܕܝܢ: ܕܒܪܫ ܫܒܘܒܬܐ ܐܚܪܬܐ
ܒܐܠܝܢ ܠܒܝܬ ܒܝܬܐ. ܕܒܨܦܪܐ ܒܐܠܝܢ: ܒܗ̇ܘ
ܕܒܫܘܠܡ ܠܠܝܐ ܐܬܐ ܡܪܢ ܘܢܘܚ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ.
ܗܒܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܗ̇ܘ ܨܦܪܐ ܒܝܬ ܠܒܪܘܘܬܗ. ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ
25 ܡܠܟܐ ܒܗܢ ܨܠܝܒܐ: ܕܗܒܢܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ.
ܘܗܘܐ ܪܘܚܐ ܠܗܢܐ ܠܢܘܚ. ܕܒܪ ܐܢܫܝ̈ܢ ܘܐܠ̈ܗܐ ܢܦܩ:
ܒܗ̇ܘ ܕܒܫܘܠܡܬ ܢܚܬ ܡܫܝܚܐ. ܒܪ ܠܐ ܡܕܟܝܢ ܗܘܘ
ܒܡܫܝܚܘܬܗ: ܐܠܐ ܐ ܪܘ̈ܚܢܐ. ܗܒܢܐ ܐܦܠܐ ܗܫܐ
ܡܬܦܬܚ ܡܢܟܐ ܕܐܬܝܗܘܢ, ܫܒܝܐ. ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܗܝܟܠܐ

[1] Sic codd.; add. ܒܪ (?).

ܕܐܒܪܗܡ ܐܒܐ ܕܡܗܝܡܢܐ. ܠܐܠܗܐ ܐܬܦܠܚܘ
ܐܒܪܗܡ ܘܥܩܒ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ: ܘܐܝܟ ܒܗܡ ܡܪܢܐ
ܠܐܬܪܐ[1] ܕܚܘܝܗ. ܘܗܝܡܢܐ ܐܦ ܒܒܪ̈ܟܬܐ ܗܘܐ ܕܗܘܬ
ܐܒܪܗܡ ܐܢܫܘܬܗܘܢ. ܕܬܘܒ ܫܒܩܘܢ ܘܐܬܦܠܚܘ
5 ܠܒܢܝܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܠܘ ܒܚܝܠܗ ܕܒܬܪܒܝܢ
ܫܒܩܘܗܝ ܬܘܒ ܟܠܗܘܢ ܦܝܫܒܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܒܡܕܒܪܐ
ܠܦܠܚܬܐ: ܘܒܢܐ ܕܐܡܪ ܐܒܪܗܡ. ܒܕܡܐ ܕܐܬܦܠܚܘ
ܐܠܗܐ ܠܐ ܒܡܫܐ ܘܡܫܠܡ ܫܘܘܕܝܗ ܕܠܘܬ ܐܒܪܗܡ.
ܒܪ ܓܝܪ ܐܬܦܠܚܘ ܐܒܪܗܡ. ܐܫܬܒܪ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ
10 ܕܒܢܝ̈ܗ ܘܦܘܪܩܢܗܘܢ. ܘܐܬܦܠܚܘ ܦܘܪܩܢܗܘܢ[2] ܒܢܝ
ܡܫܝܚܐ. ܘܠܥܡܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܐ.
ܡܛܠ ܕܡܕܒܪܐ ܫܦܝܪ ܒܠܥܡܐ ܐܢܫܘܗܝ. ܠܐ ܐܡܪ
ܕܡܕܒܪܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܕܡܕܡ ܡܢ ܒܠܥܡܐ ܘܒܢܐ
ܡܕܡ. ܐܦ ܓܝܪ ܘܦܘܠܚܢܐ ܡܫܐ ܕܡܫܐ ܒܦܠܚܘܬܐ ܒܠܥܡܐ
15 ܐܬܐ. ܒܪ ܓܝܪ ܬܡܢ ܠܥܢܝ̈ܐ ܕܡܢ ܐܝܟ ܒܕܡܐ
ܠܡܫܐ. ܘܡܢ ܡܫܐ ܒܕܡܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܦܠܚܘܬ
ܥܡܐ ܐܢܫܘܢ ܗܘܝ ܣܦܝܪ ܐܘ ܒܝܪ ܘܠܝܠ. ܐܦ ܓܝܪ
ܘܡܢܝܢܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܡܢ ܗܘ ܫܒܘܩܬܐ: ܒܠ ܕܘܒܪܐ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܠܕܘܬܗ ܡܕܒܪܝܢ ܒܐܘܪܚܬܐ. ܐܠܐ ܡܢܐ.
20 ܒܫܘܡܐ ܕܦܠܚܬܐ ܢܦܩ ܡܫܝܚܐ ܘܬܪܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ:
ܘܬܢܐ ܟܠܗܘܢ[3] ܦܝܫܒܐ ܒܪܡܫܐ ܘܡܦܪ̈ܢܐ ܒܪ
ܩܢܝܢ ܒܬܪܗܘܢ ܒܪ̈ܒܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܒܡܕܒܪܘܬܐ: ܕܡܠܦܝܢ ܠܗܘܢ ܒܦܘܪܫܐ ܕܒܫܦܝܢܐ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܐܠܗܐ. ܕܗܒܢܐ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܢܦܩ
25 ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ: ܘܥܒܪ ܒܦܬܟܪ̈ܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܗܝܡܢ
ܒܐܠܗܐ ܕܒܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܕܢܦܩ ܒܗܢܐ ܒܗܡ
ܬܪܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ: ܐܠܗܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܗܡ ܬܪܝܢ
ܡܠܐ̈ܟܐ. ܘܣܒܪܗ ܒܠ ܒܪܘܬܐ ܘܒܠ ܡܘܠܒܢܐ
ܕܒܪܗ ܐܝܣܚܩ. ܘܗܒܢܐ ܢܦܩ ܒܗܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܒܐܝܟܢܐ.

[1] S ܠܐܬܪܐ. — [2] S om. — [3] S om.

ܡܒܠܝܢ ܠܡܐܬܝܬܗ. ܘܐܒܝܠܐ ܕܒܪ ܚܒܪܗ ܕܡܘܬܐ ܗܘܐ.
ܘܒܬܪ ܕܡܘܬܐ ܕܐܪܘܢܐ ܕܚܝܠ ܕܡܘܬܐ ܚܝܝܢܐ ܘܩܒܪ.
ܗܟܢܐ ܘܚܝ ܢܨܒܘ ܠܡܒܪ ܚܕܡܐ ܠܡܘܬܗ. ܚܙܐ
ܟܝ. ܕܡܫܟܚ ܗܘ ܗܟܝܢ. ܐܣܪܬܐ ܕܝܢ ܕܩܒܪ ܗܘ ܡܕܒܪܝܢ
ܒܕܒܪܐ[1]. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܝ ܡܫܡܬܐ ܒܫܘܕܝܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܕܒܡܘܬܗ ܐܬܦܪܥܝܢ. ܘܠܐ ܐܫܬܒܩ: ܐܠܐ ܐܢ
ܒܡܘܬܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܒܗ ܒܕܡܝܢ ܘܟܢܝܢ ܠܦܬܓܡܐ ܐܡܝܪ
ܘܠܡܘܬܐ. ܘܒܝܘܡ ܒܕܒܪܗ: ܠܐ ܘܟܝܗ ܠܦܬܓܡܐ
ܓܠܐܝܬ. ܒܗܿ ܕܒܬܪ ܕܚܒܪ ܐܡܪ. ܘܒܝܘܡܗ ܘܟܝܗ
ܠܦܬܓܡܐ. ܗܟܢܐ ܢܒܬܪ ܚܝ ܒܕܒܪܐ ܕܐܡܪ ܒܡܘܬܗ
ܒܕܒܪܐ: ܘܡܢ ܘܟܐ ܠܦܬܓܡܐ: ܘܡܢ ܬܘܒ ܠܡܘܬܐ.
ܘܗܕܝܢ ܢܦܠ ܒܡܘܬܗ ܒܝܘܡܝܢ ܐܝܟ ܕܒܫܝܘܠ. ܕܒܡܢ
ܡܫܡܬܗ ܕܒܒܒܪܐ[2] ܢܝܘܪ ܡܫܡܬܐ ܕܒܐܪܘܢܐ:
ܕܡܦܠܦܠܐ ܠܝ ܕܘܒܬ ܒܕܒܪܗ ܠܗ[3]. ܘܡܦܠܦܠ ܗܕܐ
ܫܡܠܝܢ ܒܡܒܪ ܒܡܫܡܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܝܘܡܐ
ܕܒܡܒܪ ܒܗ[4]. ܕܒܪ ܡܐܟ ܗܘ ܕܝܢ ܡܒܘܐ. ܢܩܘܡ ܚܝ
ܡܢ ܩܒܪܝܢ ⁜

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܚܡܫܝܢܐ ⁜ ܠܡܢܐ

ܦܩܕ ܕܢܡܘܣܐ ܕܬܪܝܢ ܒܫܒܥܐ ܕܫܒܬܐ ܡܬܓܙܪܬܐ
ܕܢܡܘܣܐ ܐܬܝܢ ܘܡܒܠܬܒܝܢ ܒܡܒܢܪܐ ܫܒܥܝܢܗܘܢ.
ܘܒܘܡܒܐ ܕܦܠܓܬܐ ܢܦܩ ܡܫܫܢܐ ܘܬܪܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܒܡܒܗ: ܘܬܠܐ ܒܠܝܘܢ [ܩܘܡܒܪܐ][5] ܒܪܒܫܐ ܘܝܦܪܐ
ܒܕܡܒܐ ܠܡܒܪܐ ⁜
ܡܦܠܠ ܕܝܢ ܕܡܒܠܗܝܢ ܬܫܒ̈ܫܬܐ ܣܦܝܩ ܠܦܘܬܐ ܗܢܐ:
ܕܢܝܘܪ ܒܗܝܢ ܝܘܪܬܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ ܘܕܚܝܕܬܐ. ܐܦ
ܒܡܒܪܐ ܗܿ ܗܕܐ ܪܫܡ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܕܒܝܘܡ
ܬܪܝܢܒܫܒܐ ܕܦܠܓܬܐ: ܐܬܝܢ ܒܡܒܢܪܐ ܘܡܒܠܬܒܝܢ
ܫܒܥܝܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܗܢܐ. ܗܢܐ ܠܦܘܬܐ ܕܡܬܦܠܓܘܬܗ

[1] A ܒܕܒܪܐ. — [2] S ܕܒܒܒܪܐ. — [3] Sic codd.; lege : ܒܕܒܪܐ ܕܠܒܗ (?). — [4] S add. ܕܐܒܐܢܐ. — [5] Vide infra.

ܪ̈ܘܚܢܝܐ. ܒܗ ܐܝܟ ܣܠܩܐ ܕܗܦܟܬ ܒܢܝܢ ܒܗ ܕܗܘܒܪ̈ܐ
ܕܒܐܪ̈ܙܐ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܘܒܗ ܒܐܓܢܐ ܩܢܘܡܝܢ ܗܦܝܟ ܡܢ
ܢܘܗܪ̈ܘܗܝ ܕܐܪ̈ܙܐ: ܢܗܒ ܒܚܝܠܬܐ ܕܡܚܝܠܬܐ ܚܝܠܐ
ܘܠܒܒ ܠܡܚܝܠܘܬܢ. ܕܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܦܪܘܩܢ ܐܪ̈ܙܘܗܝ
ܐܫܠܡ ܠܢ: ܘܒܕܡܗ ܠܐܒܘܗܝ ܕܫܠܝܚܗ ܝܗܒ ܠܒܢܝܢ: 5
ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܚܝܬ ܘܡܚܒܡܢ: ܘܐܘܕܥ ܠܢ ܚܝܠܐ
ܕܡܪܘܬܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ
ܐܡܝܢ[1] ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܪ̈ܒܝܥܝܐ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܚܡܝܫܝܐ ܀ 10

ܪܫܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܠܡܢܐ ܒܗ ܡܢ̈ܝ ܒܕܝܚܐ ܒܒܝܬ
ܫܘܒܚܗ ܠܦܘܡܗ ܠܡܕܒܪܐ ܒܪ̈ܡܫܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܀
ܒܡܘܗܪ̈ܝ ܡܢ̈ܝ ܘܬܘܠܕܬܗܘܢ ܐܝܟܢ. ܢܦܩܝܢ ܡܢ ܐܓܢܐ
ܫܦܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܦܝܫܝܢ ܕܡܬܓܠܠܬܗ̇
ܐܫܬܪܝ. ܘܐܦ ܠܬܘܠܕܘܗܝ ܢܘܗܪܐ ܕܠܢܒܝܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ 15
ܣܠܩܐ ܫܒܠܝܢ ܐܝܟ ܫܘܘܒܕܝܢ. ܡܚܒܠ ܕܝܢ ܢܐܬܐ ܘܠܘܬ
ܢܘܗܪܐ ܕܒܥܒܕܐ ܩܕܝܫܐ[2]. ܕܫܐܠܬ ܐܝܟܢ ܡܦܠܠ
ܢܡܟܐ ܕܒܥܒܕܐ. ܒܗ̇ ܕܒܥܒܕܗ ܕܡܢ̈ܝ ܡܠܘܬܐ
ܕܒܐܪ̈ܙܐ ܠܗ ܪ̈ܙܐ: ܠܢ ܕܝܢ ܘܠܐ ܡܕܡ: ܡܢܘܬܗ ܕܝܢ
ܒܥܒܕ̈ܝ ܡܪ̈ܙܐ. ܕܒܥܒܕܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܒܥܒܕܝܢ ܕܐܒܗܬܗ 20
ܢܦܘܩ ܒܫܪܬܐ. ܒܐܝܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܡ ܡܢ̈ܝ
ܒܡ̈ܕܒܪܝܢ. ܐܦܢ ܒܪ ܠܦܘܡܐ ܦܠܛܐ. ܕܠܐ ܢܬܒܛܠܘܢ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܥܒܕܝ ܒܡܫܝܚܐ ܒܥܒܕܘܬܗ ܗܘ ܒܥܒܕܝ.
ܡܕܝܢ ܒܥܒܕܘܬܗ ܒܥܒܕܝܢ. ܕܢܗܘܐ ܠܢ ܐܪܙܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ.
ܘܐܝܢܐ ܕܒܥܒܕ ܗܘ ܘܡܫܠܡ ܠܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܡܢܗܝܢ 25

[1] Sequuntur hic in A ea, quae initio tract. V habentur in S; vide not. seq. — [2] Haec in A ad finem tract. IV posita sunt, additis sequentibus : ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪ̈ܒܥܐ. ܘܠܗ ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢܐ ܐܡܝܢ.

ܐܘܓܠܝܘܣ. ܘܗܟܢܐ ܠܒܪ ܠܒܪܬܐ ܢܦܩܝܢ: ܠܒܪ ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ ܗܝܟܠܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ. ܢܗܘܘܢ ܫܠܡܐ ܠܚܒܪ̈ܐ
ܟܠܗ ܥܡܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܒܢܝ ܕ ܝܠܝܕܐ
ܘܐܘܓܠܝܘܣ. ܘܚܕ ܚܕ ܠܒܝܬܗ. ܒܗ ܐܒܚܪܐ ܗܘܝܢ ܒܬܪ̈ܐ
ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ ܘܒܒܟܐ. ܫܠܡܐ ܕܝܗܒܝܢ: ܕܐܫܬܪܝܘ
ܢ̈ܫܒܐ ܦܓܪ̈ܢܐ. ܘܗܘܘܬ ܒܕܬܐ ܟܠܗ ܚܕܐ: ܕܪ̈ܘܚܢܐ
ܘܕܦܓܪ̈ܢܐ. ܘܬܡܢ ܠܘܬ ܪܫܐ ܘܕܘܒܠܬܐ: ܘܠܐ ܐܢܐ ܪܒܐ
ܘܙܒܘܪܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܟܠܗܘܢ ܒܚܕܐ ܐܘܡܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܒܗܘܡܗ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ: ܘܡܫܝܚܐ ܒܐܝܫܘܬܗ
ܒܢܝܢ ܡܫܬܘܬܦ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܪܟܐ ܒܗܢ ܒܢܝܢ ܗܘ̇ܐ.
ܗܟܢܐ ܘܬܡܢ ܒܗܠܝܢ ܕܝܠܢ ܡܫܬܘܬܦ. ܘܗ̇ܘ ܪܫܐ ܘܚܝܢ
ܠܗ ܓܘܫܡܐ. ܘܒܪ ܟܠ ܐܫܬܕܪ ܠܒܪܐ: ܘܗܘ ܒܪܐ
ܒܐܝܫܘܬܗ ܡܬܓܠܝܐ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܗ̇ܘ ܗܘ ܒܗܢ
ܡܠܬܐ ܒܕܝܢܐ. ܗܕܝܢ ܒܠܝܫ ܚܕ ܚܘܫܒܐ ܡܢܝܢ.
ܘܡܬܒܗܪܐ ܒܫܬܐ ܕܠܒܢ̈ܬ ܘܣܝܓܐ. ܘܒܠܒܒܗܘܢ
⌜ܛܒܐ[1] ܗܘ̇ܐ. ܘܠܘܬ ܬܡܢ ܥܒܛܠܐ ܕܡܫܒܒ̈ܢܐ. ܐܠܐ
ܚܕܘܬܐ ܘܫܠܡܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܟܝܠ.
ܐܡܪܝܢ ܫܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܘ ܦܘܓܥܬܐ. ܘܐܝܢܘ
ܕܦܘܓܥܬܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܡܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ̇. ܘܐܦ ܫܠܡܐ
ܐܡܪܝܢ: ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܡܪ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܪ ܦܘܓܥܬܐ
ܐܡܪܝܢ: ܒܡܢ ܡܪܝܡ ܡܫܝܚ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ.
ܘܒܗܝܢ ܘܡܬܒܗܪܝܢ ܒܠ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܢܘ ܕܫܠܡܐ
ܐܡܪܝܢ: ܛܘܦܣܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܗܪܟܐ ⌜ܡܦܪܫ[2]
ܡܠܦܘܬܗ ܠܘܬ ܡܪܝܡ. ܬܡܢ ܕܝܢ ܡܠܦܘܬܐ ⌜ܕܪܘܚܐ[3]
ܡܦܪܫ: ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܡܢ ܢܦܫܐ ܘܠܓܢ̈ܒܪܐ ܕܡܢ ܗܝܟܠܐ.
ܘܗܟܢܐ ܦܘܓܥܬܐ ܐܘܪܬܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ̇: ܠܦܘܬ ܫܒܝܩܘܬ
ܘܒܪܘܬ ܚܝܐ ܕܢ̈ܚܐ. ܘܐܝܢܘ ܕܫܠܡܐ: ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܐܡܪ ܠܗ ܕܡܫܠܡܐ ܕܗܘܬ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܬܟܠ ܗܠܝܢ
ܗܡ ܐܝܟܢ ܓܝܪ ܒܠܡܐܢܐ ܕܫܘܠܡܐ ܠܡܐܡܪܐ

[1] A om. — [2] Deest in S. — [3] Deest in S.

ܐܦ ܕܝܢ ܒܪܘܫܐ ܕܫܒܬܐ: ܡܛܠ ܕܒܗ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܒܡܥܒܪܐ ܐܡܪܝܢ ܕܩܡ ܩܘܡܐ ܕܒܡܕ̈ܒܪܐ ܕܡܢ ܝܘܪܕܢ
ܩܕܡ ܥܒܪܢ[1]. ܘܗܫܐ ܒܠܗ ܒܫܘܬܐ ܒܛ̈ܠܠ ܘܒܒܪܝܬ.
ܘܡܟܘܦܐ ܚܪܬܐ ܝܘܢܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܕܒܟܠ ܡܕܒܪܝܘܬܗ
ܘܟܝܢܬ ܘܦܩܕ. ܒܐܝܢܬ ܡܒܛܠܝܢ ܠܡܪ̈ܝܐ ܕܒܫܘܬܐ. 5
ܗܢܘܢ ܕܡܘܬܐ ܠܝܘܪ ܡܒܠܝܢ ܒܠ ܒܝܫܐ. ܦܪܝܢ ܕܝܢ
ܡܪ̈ܝܐ ܕܡܫܘܡ ܡܕܒܪܝܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܒܗܘ. ܒܗܿܝ ܕܒܓܪ
ܒܠܡܐ ܒܛܘܟܐ. ܘܫܪܬܐ ܡܛܪ̈ܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܘܒܪܐ
ܕܒܬܪ ܡܫܡܬܐ.:.

10 ܪܫܐ ܕܬܠܬܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ .:. ܠܡܒܝܐ
ܢܦܩܝܢ ܠܒܪ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܫܒܐ ܕܩܝܡܬܐ ܘܡܗܝܡܝܢ
ܫܠܡܐ ܠܝܕ̈ܥܐ ܘܐܡܪܝܢ ܫܠܡܐ[2] ܕܩܝܡܬܐ ܐܘ
ܦܘܠܚܢܐ .:.

ܟܕ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܩܡ ܘܢܚܬ ܒܥܡܗ ܠܐܪܥܐ. ܘܢܚܬ
ܠܬܠܡ̈ܝܕܐ ܕܒܗܘܢ ܐܬܚܙܝ ܩܡ ܡܬܠܝܢܘܬܐ ܘܗܘܝܢ 15
ܒܥܡܗܘܢ ܚܕܐ ܒܪܬܐ. ܗܫܐ ܐܦ ܚܕܘܬܐ ܡܫܘܚܝܢ
ܕܕܘܒܪܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܢܦܩ ܠܝܕܥܐ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܘܐܦܣܘܦܐ ܒܦ̈ܪܡܐ ܘܡܫܪ̈ܝܐ ܒܡ ܒܠܗ ܥܘܐ ܠܒܪ
ܠܕܪܬܐ: ܒܒܫܝܢܬܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܕܢܦܩܝܢ ܠܝܕܥܐ
ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܐܦܣܘܦܐ: ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܠܐܕܡ. 20
ܒܡܕܡܬܐ[3] ܕܗܒܪ ܒܡܕܒܪܝܘܬܗ. ܘܒܫܪܬܐ ܕܗܘܐ
ܡܫܡܥ ܠܢ. ܕܢܦܩܝܢ ܠܒܪ: ܠܕܘܟܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܗ
ܡܪܢ. ܕܐܬܬܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܒܪܐ ܠܘܬܗ
ܕܘܦܣܐ ܐܚܪܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܐܬܬܘܗܝ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܝܢ
ܒܗܿܝ ܕܘܟܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܗ ܢܫܘܒ ܠܘܬܐ ܐܚܪܬܐ: ܘܒܗ 25
ܠܘܬܐ ܒܝܬ ܡܒܘܪܐ ܚܪܬܐ ܘܫܪܒܐ. ܡܒܝܠ ܕܝܢ:
ܐܦ ܡܫܡܫ ܒܗ ܒܕܘܟܬܐ ܗܿܝ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܗ ܢܫܘܒ
ܗܘܢܐ. ܘܐܦ ܕܘܒܬܐ ܡܪܝܒܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܚܪܢ

[1] S : ܕܩܡ ܩܘܡܐ... ܦܩܕ ܡܪܢ. — [2] A om. — [3] S ܒܡܫܡܬܐ.

ܪܫܐ ܕܒܥܒܪܝܢ ܘܬܫܥܝܬܐ ܕܡܐܡܪܐ
ܪܒܝܥܝܐ ܀ ܠܒܢܝܐ ܒܫܟܐ ܘܒܝܘܡܐ ܠܐ ܐܡܪ
ܡܫܡܫܢܐ ܩܕܡ ܐܘܣܛܠܝܘܣ ܢܩܘܡ ܒܬܪܥܝܬ. ܐܠܐ
ܒܫܠܝܐ ܗܘܘ. ܘܠܡܒܢܐ ܠܐ ܩܢܝܢ ܡܪ̈ܢܝܐ ܕܐܘܪܢܝܬܐ
5 ܘܢܟ̈ܝܐ ܒܒܢܝܐ ܘܒܐܪ̈ܙܐ ܕܫܡܬܐ ܀
ܟܕ ܕܝܢ ܐܘܣܛܠܝܘܣ ܒܫܡ̈ܫܬܐ ܘܒܐܪ̈ܙܐ ܡܬܩܪܐ.
ܠܝܬ ܗܪܟܐ ܡܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܬܓܠܝܐ.
ܘܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܬܓܠܝܐ: ܫܠܝܛ ܢܦܫܗ ܒܟܠ
ܡܠܐܟܐ: ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܕܡܫܠܡܘܬܐ ܘܫܝܢܘܬܐ. ܘܗܐ
10 ܐܡܪܬ ܠܟ ܫܪܒܐ ܗܢܐ ܡܢ ܠܒܠ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܡܙܪܘܝܢ
ܐܘ ܓܘܡܐ: ܒܗ̇ܝ ܕܗܘܢ ܠܐ ܒܦܚ ܘܠܐ ܓܗܝ: ܘܠܐ
ܓܢܒ ܘܠܐ ܡܢܬܝܢ. ܡܬܪܘܡ ܡܢܗ ܡܠܐܟܐ. ܟܕ
ܡܘܬܐ ܘܫܟܐ ܠܗ ܗܘ ܡܠܘܬ ܘܐܡܪ. ܗܫܐ ܕܓܘܡܐ
ܓܒܝܬܘܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܚܝܢ ܠܐ ܓܐܕ ܐܦܠܐ ܐܢܫ.
15 ܗܘܘ ܐܢܬܘܢ ⌜ܒܫܠܝܐ⌝[1] ܘܫܠܡ. ܘܡܠܘ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܕܒܝܚܘܢ ܕܠܠܐܟܝܬ ܐܝܬܝܗ̇. ܬܘܒ ܕܝܢ ܟܕ ܚܙܐ
ܘܡܘܬܐ ܡܙܪܘܝܢ ܗܘ̇ ܟܕ ܗ̇ܘ ܐܡܪ. ܘܟܕ ܒܥܒܕܐ
ܒܒܕܝܢ ܕܝܠܗ ܗ̣ܘ ܕܠܠܐܟܝܬ. ܘܡܘܬܐ ܬܘܒ ܡܙܪܘܝܢ
ܒܗ. ܠܐ ܫܠܝܛ ܢܦܫܗ ܒܟܠ. ܐܦ ܕܝܢ ܡܪ̈ܢܝܐ ܕܢܒܝܐ
20 ܕܠܐ ܡܬܩܪܝܢ ܒܒܥܒܕܐ ܘܒܐܪ̈ܙܐ ܕܫܡܬܐ. ܗܢܘ ܚܫܐ
ܕܝܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܐܡܬܝ ܕܩܪܝܢ ܒܬܘܡܬܐ:
ܕܡܒܪܐ ܗ̇ܝ ܒܬܘܡܐ ܕܩܕܡ ܢܒܘܗܐ ܘܗ̇ܘ ܕܢܒܘܗܐ
ܓܢܝܢ. ܒܒܥܒܕܐ ܕܝܢ ܓܙܝܢ ܠܕܡܒܪܐ ܒܬܘܡܐ ܡܢ
ܬ̈ܘܫܡܫܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܡ ܗܫܐ. ܘܒܠܠܝܢ ܠܫܘܪܝܐ
25 ܕܢܕܬܐ ܒܒܪܘܘܬܐ. ܠܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܩܪܐ ܒܬܘܡܬܐ
ܕܓܢ̈ܪܐ ܕܡܒܪܐ ܒܬܘܡܐ. ܐܠܐ ܢܕܪܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܩܘܡ̈ܝ
ܘܩܪܐ ܫܠܝܚܐ: ⌜ܕܡܒܪܙܙ ܡܘܠܕܐ ܒܩܘܪܝܐ ܕܡܒܪ̈ܢ.
ܘܘܡܒܪܐ ܕܡܒܪܙܙ ܒܒܕܗ ܕܝܘܚܢ. ܘܐܘܣܛܠܝܘܣ⌝[2] ܕܡܒܪܙܙ
ܒܒܕܗ ܕܡܒܪ̈ܢ. ܘܗܘܝܢ ܢܐܬܐ ܢܒܕܒ ܚܝܢ ܒܒܕܒܕܗ.

[1] A om. — [2] S om.

ܕܚܘܪ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܘܒܥܒܕ ܐܝܟ ܚܘܪ
ܦܓܪܐ ܘܚܘܪ ܪܘܚܐ. ܐܝܟ ܬܠܡܝܕܐ ܡܬܠܒܫ ܒܗܘ ܚܘ̈ܪܐ.
ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܒܐ ܗܘ ܕܦܪܩܢ ܒܢ ܒܠܗ̇ ܦܘܠܚܢܬܐ:
ܘܠܒܪܗ ܚܒܝܒܐ ܢܣܒ ܡܫܝܚܐ: ܗܘ ܕܦܪܩܢ ܠܒܪܢܫܘܬܐ
ܕܐܒ̈ܘܗܝ: ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ. ܗܘ ܕܡܕܒܪܢ ܒܟܠܗ̇ 5
ܣܒܪܬܐ ܕܘܠܦܢܗ. ܘܫܘܝ ܫܒ̈ܝܠܐ ܕܡܕܒܪܢܝܢ ܠܢ
ܠܡܠܟܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀

ܪܫܐ ܕܒܩܝܡܝܢ ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ

ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܀ ܠܡܢܐ ܠܐ ܝܬܒܝܢ ܒܡܘܬܒܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܒܥܕ̈ܬܐ ܒܟܠܗ̇ ܬܫܡܫܬܐ ܀ 10

ܩܕܡ ܓܝܪ ܐܡܪܢ. ܕܩܝܡ ܒܡܘܬܒܐ ܒܡܘܬܐ ܕܡܬܦܠܦ
ܒܟܠ ܕܘܟ. ܐܝܟ ܠܒܪ ܝܬܒܝܢ ܒܡܘܬܒܐ ܘܐܦ ܠܓܘ. ܘܐܦ
ܒܡܘܬܒܐ ܕܟܠ ܐܪܒܐ. ܗܘ ܒܗ ܗܘ ܕܡܬܦܠܦ. ܘܒܗܢܐ
ܝܐܐ ܒܡܘܬܒܐ ܒܥܕ̈ܬܐ: ܒܗ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܒܝܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܘܬܗ ܘܩܝܡܬܗ ܕܡܬܦܠܦ. ܘܡܫܝܚܐ 15
ܒܐܝܫܘܬܗ ܡܢܗ. ܒܐܝܟܢܐ ܝܐܐ ܒܡܘܬܒܐ ܘܡܬܦܠܦ
ܡܘܬܐ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܕܡܬܦܠܦܝܢ:
ܪ̈ܘܚܢܐ ܕܝܢ ܥܠ ܥܠܡܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܘܠܐ ܠܡܫܝܢ ܦܓܪܐ
ܡܘܬܐ: ܘܗܡ ܕܡܬܦܠܦܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܠܐ
ܝܬܒܝܢ ܒܡܘܬܒܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܡܫ ܠܡܕܒܪ. ܐܠܐ 20
ܩܝܡܝܢ ܥܠ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܩܕܡ ܒܝܢ
ܩܝܡܝܢ ܒܐܡܫܝܚ. ܘܗܟܢ ܠܝ ܬܫܘܬܐ ܡܢ ܓܒܪܝܠ
ܕܐܡܪ ܠܢܒܪܐ. ܕܐܝܟܐ ܐܝܟܐ ܓܒܪܝܠ ܕܩܐܡ ܐܝܟܐ
ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܘܬܘܒ ܐܫܝܐ ܐܡܪ. ܘܫ̈ܪܦܐ ܩܝܡܝܢ
ܠܟܠ ܡܢܗ. ܘܕܢܐܝܠ ܐܡܪ. ܐܠܦ ܐܠܦ̈ܝܢ ܩܝܡܝܢ 25
ܩܕܡܘܗܝ: ܘܪܒܘ ܪ̈ܒܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܐܝܩܪܗ. ܗܟܢܐ
ܘܗܡ ܠܡܫ̈ܡܫܢܐ: ܕܐܬܚܙܝܘܢ ܦܠܦܘܣܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ:
ܕܡܘܕܐ ܠܚܙܘ ܢܟܠܘܢ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ
ܠܐ ܝܬܒܝܢ ܒܡܘܬܒܐ ⌐ܒܥܕ̈ܬܐ[1] ܀

[1] A om.

˹ܒܬܪ ܕܬܒܢ[1]˺ ܒܫܐܝܠܬ ܡܪ̈ܢܫܐ ܐܬܒܣܡܘ: ܘܗܕܝܢ
ܢܦܩ ܒܗܘܐ ܕܬܘܒ ܬܫܝܐ ܠܗܘܢ ܕܐܬܠܒܒ ܒܠܒܗܘܢ
ܬ̈ܢܝܢܐ. ܘܢܒܪܟ ܐܦ ܠܗܘܢ. ܘܒܪ ܗܢܘܢ ܠܚ̈ܝܐ
ܒܐܡܝܢ ܡܬܒܣܡܝܢ ܒܒܗ. ܒܪ̈ܝܐ ܡܢܬܐܝܬ. ܘܢܦܩ
ܘܠܒܪܝܠ ܒܒܗ. ܘܡܫܒܚܬܐ ܬܘܒ ܕܢܒ̈ܪܘܗܝ: ܐܝܟ
ܕܠܐܝܡܪܗ ܕܡܠܒܐ. ܘܦ̇ܓܥܐ ܗ̇ܘ ܡܕܒܪܢܘܗܝ ܬܘܒ
ܡܬܟܫܦܢܐܝܬ: ܕܢܒܪܟ ܠܒܟܐ ܕܐܘܕܝ ܒܗ. ܘܡܒܪܟ
ܠܗܘܢ ܘܐܡܪ. ܕܗܘ̇ ܕܗܫܐ ܒܟܠ ܫܘܒܠܝ̈ܢ ܒܝܬ
ܠܟܠܗ ܠܚܢܢ: ܒܝܕ ܡܢ̈ܝܚܐ ܢܫܘܒ ܡܫܝܚܐ. ܗ̇ܘ
ܢܒܪܒܘܢ ˹ܘܢܫܒܚܘܢ[2]˺ ܘܢܣܩ ܠܗܘܢ ܐܝܩܪܐ ܫܦܝܪܐ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܬܘܒ ܚܣܝܐ ܠܡܬܐܡܪܘ ܐܘܣܦ ܗܘܪܐ ܒܠ
ܡ̈ܠܐ ܕܢܫܘܥܝܗܒ ܕܐܠܟܬܪܘܢ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ:
ܕܐܬܝܗ̇ ܝܠܗܬܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܡܠܝܐ ܒܣܘܟܠܐ
ܫܪܝܪܐ. ܘܐܒܝܕܐ ˹ܡܫܒܚܝܢ[3]˺ ܠܗ̇ ܠܚ̈ܝܐ ܘܒܪ̈ܝܐ. ܗܢܘ
ܕܝܢ. ܕܐܬܬܪܒܝ ܒܠܗܘܢ ˹ܡܢ ܢ̈ܫܐ ܘܡܬܦܠܝܘܬܐ[4]˺.
ܘܗܘܘ ܡܬܒܩ̈ܒܠܐ ܒܦܠܓܐ ܘܕܡܟܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܪ̈ܗܒܐ ܕܡܠܒܘܬܐ. ܒܪ ܕܝܢ ܒܠܡܒܕܩ ܡܫܬܐܠܝܢ:
˹ܘܡܬܬܢܝܚܢ[5]˺ ܘܐ̈ܠܠܐ ܠܒܠ. ܕܐܬܦܠܓ ܒܝܬ ܡܕܢܚܐ
ܠܡܥܪ̈ܒܐ ܠܐܢܫܐ ܕܗܘܘ ܒܠܒܗܘܢ ܬ̈ܢܝܢܐ. ܘܗܫܐ
ܐܚܕܝܢ ܬܪ̈ܒܐ ܕܠܒܢܐ: ܕܐܫܬܒܠܝ ܦܪܘܩܐ. ܕܒܪܠܗ
ܡܕܢܚܐ ܗܢܘܢ ܠܚ̈ܝܐ: ܐܦ ܐܝܡܪܐ ܐܚܪܢܐ ܡܬܦܪܫ
ܠܗܘܢ. ܐܦ ܦܘܪܫܢܐ ܡܕܡ ܢܦܩܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܘܒܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܒܪ ˹ܡܬܡܪܒ[6]˺ ܦܘܪܫܢܐ ܡܒܪܟ ܒܗܘܐ
ܕܡܕܫ. ܕܒܠܡܒܕܩ ܒܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܘܗܕܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܫܘܘ ܠܐܝܩܪܐ ܪܘܪܒܐ: ܡܫܡܠܝܢ ܠܒܬ̈ܪܗܘܢ
ܒܚܕܘܬܐ ܘܒܣܡܟܐ ܢܬܝܪܐ ܡܦܠܒܝܢ: ܕܬܫܬܡܠܐ
ܚܕܘܬܗܘܢ ܗ̇ܝ ܐܠܗܝܬܐ ܒܝܕ ܚܝܐ ܕܦܠܪܘܬܐ. ܘܐܦ
ܡܢܬܐ ܠܚ̈ܕܐ ܡܦܠܒܝܢ. ܘܦܘܫ̈ܪܐ ܘܒܣܡ̈ܟܐ. ܕܐܝܟܢܐ

[1] Desunt in S. — [2] A ܘܢܫܒܚܘܢ. — [3] A om. Expectares ܡܦܠܝܢ. — [4] A: ܢ̈ܫܐ ܕܡܦܠܝܘܬܐ. — [5] Sic codd.; lege ܡܬܬܢܝܚܢ (?). — [6] S ܢܦܩܝܢ.

ܘܐܡܪ. ܝܐܐ ܡܪܝ ܒܟܠ ܫ̈ܥܝܢ ܠܡܘܕܝܘ ܠܐܠܗܘܬܟ
ܘܠܡܫܒܚܘ ܠܡܪܘܬܟ. ܕܢܨܚܬ ܠܓܢܣܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ
ܘܒܒܪܝܬܗ܆ ܟܕ ܒܢܝܐ ܕܢ̈ܫܐ: ܘܒܢܝܐ ܒܢܫܐ ܒܪܬܐ
ܢܒܚܘܢ ܒܫܘܒܚܐ ܚܕܬܐ. ܘܒܫܒܚܬ ܐܝܢ
ܒܡܠܒܘܬܟ ܘܐܠܦܬ ܐܝܟ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܫܒܘ̈ܚܬܟ.
ܕܕܠܐ ܫܠܝܐ ܒܐܡܝܢܘ ܢܕܪܘܢ ܠܟ: ܒܩܠܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܘܕܘܕܝܬܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܟ ܡܫܒܚܬܐ. ܘܗܢܕܝܢ ܒܒܥܐ
ܐܝܟ ܒܥܕܗ: ܒܕ ܦܠܓ ܒܠ ܐܪܒܥܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ
ܕܡܬܒܥܐ ܡܢ ܒܪܘܢܗ: ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܝܩܪܗ. ܦܪܥܝܢ
ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܐܡܝܢ. ܘܬܪܥܝܢ ܡܢܗ ܕܢܒܪܟ
ܐܝܟ. ܘܒܕ ܫܪܒ ܡܢܗܘܢ ܕܬܒܘ. ܡܕܠܝܠ ܠܘܬܗܘܢ
ܡܠܬܗ ܘܐܡܪ. ⌉ܕܗܐ[1] ܒܒܫܝܢܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ܆ ܟܕ
ܓܢܝܒܝܢ ܐܢܕܬܘܢ ܓܘܫܡܐ. ܗܘ ܕܗܘ ܐܝܫܘ܆ ܠܒܘܢ
ܠܟܠܗܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ ܕܒܘܫܡܗ ܕܐܝܬܘܗܝ܆ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ
ܪܡܝܙܐܝܬ. ܗܘ ܢܬܠ ܠܟܠܗ ܓܘܐ ܕܡܠ̈ܝܠܐ ܕܢܫܒܚܘܢܗ܆
ܒܟܠܗܘܢ ܬ̈ܓܪܝܢ. ܒܕ ܗܘܐ ܠܝ ܗܢܐ ܪܡܝܙܐ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܕܢܫܒܚܘܢ: ܫܘܡܠܝܐ ܒܡܠܝܘܬܐ ܕܫܒܝܚܐ. ܒܕ ܡܢܝܚܬܐ
ܒܫܘܡܠܝܐ ܗܘܝܐ: ܒܡ ܕܠܗܘܢ ܓܒ̈ܘܗܝ܆ ܒܦܓܪܘܬܗ
ܘܒܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܘܗܢܕܝܢ ܐܡܪ ܕܒܡܫܝܚ ܡܫܒܚܢܐ ܫܠܡܐ
ܒܫܝܐܢܬ. ⌉ܘܗܪܘܢ ܕܒܡܫ̈ܝܚܐ. ܢܗܒܝܢ ܫܠܡܐ ܠܢ̈ܒܕܐ
ܒܫܝܐܢܬ[2]. ܐܒܕܝܢ ܕܫܘܘ ܠܡܕܐ ܒܡܗܒܬܐ ܢܬܪܬܐ:
ܢܬܪ ܡܢ ܒܒܥܐ ܕܐܬܒܒܕ ܒܠܗܘܢ܆ ܪ̈ܘܚܐ. ܒܡ
ܡܫܝܚܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܒܫܝܐܢܬ. ܒܫܠܡܐ ܕܢܗܒܝܢ
ܠܢ̈ܒܕܐ܆ ܕܒܓܪܘ ܡܢܗܘܢ ܣܘܫ̈ܒܐ ܕܡܓܠܝܢܘܬܐ
ܕܗܘܢ ܒܡܝܢܐ ܣܡܝܬܐ. ܕܗܢܝܢ ܡܓܠܒܫܐܝܬ:
ܕܟܠܡܕܡ ܕܬܡܢ ܗܘ ܒܓܠܒܫܐ ܫܦܝܪܐ ܐܝܬܘܗܝ.
⌉ܕܡܓܠܝܢ[3] ܐܢ̈ܫܝܐ ܦܓܪ ܡܢ ܗܘ ܕܡܒܕܫ: ܕܡܫܬܘܢ
ܡܕ̈ܢܚܐ ܠܡܗܡܒܬܐ ⌉ܕܒܡ ܡܫܝܚܐ[4]. ܕܗܘ ܐܢܫܝܬ
ܡܒܪ̈ܝܢ: ܕܗܘܝܘ ܡܒܗܡܒܝܢܗܘܢ ܒܐܪ̈ܘܗܝ܆ ܘܗܢܕܝܢ

[1] S ܕܗܫܐ. — [2] A om. — [3] Deest in S. — [4] Desunt in S.

ܪܫܐ ܕܒܣܘܪܝܢ ܘܡܫܒܚܐ ܕܡܐܠܢܐ
ܪ̈ܒܢܝܐ ܀ ܠܡܢܝܐ ܡܒܪܝ ܗܫܐ ܡܫܡܫܢܝܐ ܬܘܒ
ܒܬܪܒܐ ܕܣܝܒܐ ܒܠܝ ܗܒܝܠ. ܘܡܢܝܐ ܡܦܩ̈ܩܝܢ ܬ̈ܠܘܬܐ
ܕܒܗܘܢܐ: ܘܒܠܗܘܢ ܕܗܘܪܒܐ ܡܫܬܡ̈ܥܝܢ ܒܕܡܝܐ ܠܫܘܠܡ
5 ܐܪ̈ܙܐ ܀
ܡܢ ܕܝܢ ܕܫܡܠܝ ܡܠܒܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܕܝܪܗ܆ ܘܫܠܡ
ܠܫܡܝܐ ܗ̇ܘ ܒܡܢ ܡܩ̈ܝܫܘܗܝ. ܘܦܩܕ ܐܢܫܐ ܕܐܬܒܒܪ
ܒܠܝܗܘܢ ܦ̈ܝܪܒܐ ܒܪ ܩܝܡ ܒܣܘܡܒܗ. ܘܐܦܩ ܐܬܪܝܡܘ
ܡܢܗ: ܐܠܐ ܡܢ ܒܠ ܦܪܘܣ ܣܕܪܘ. ܗܝܕܝܢ ܒܒܪܝܠ
10 ܗܫܐ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܗܘܝܢ ܣܒܪܐ ܒܕܬܐ܆ ܘܐܫܬܘܬܦܝܢ
ܒܪܝܡ ܣ̈ܒܐ ܕܡܬܠܒܝܫܘܬܐ[1] ܒܠܝ. ܘܡܬܒܣܡܝܢ
ܐܒܝܕܐ ܒܒܘܣܡܐ ܕܡܠܒܘܬܐ. ܡܝܘܢܐ ܘܐܪ̈ܒܐ: ܒܠܝ
ܗܒܝܠ ܐܝܠܝܢ ܕܒܝܕ ܡܘܗܒܬܐ ܕܛܝܒܘܬܐ ܕܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܡܪܒܝܢ ܘܐܫܬܘܝܢ. ܘܕܫܪܒܐ. ܗܫܐ ܣܝܢ
15 ܕܐܫܬܘܝܢ ܠܗܕܐ ܒܠܗ̇ ܛܝܒܘܬܐ. ܘܐܬܚܪܝܢ ܡܢ ܣ̈ܒܐ
ܕܚܛܝܬܐ ܘܗܘܝܢ ܢ̈ܘܬܐ ܕܡܠܒܘܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ. ܢܘܕܐ
ܠܗ ܗܫܐ ܘܢܫܒܚܝܘܗܝ܆ ܠܗ̇ܘ ܕܒܕ ܠܐ ܫܦܝܢ ܗܘܝܢ ܡܛܠ
ܣܛܝ̈ܢ: ܐܬܦܢܝ ܠܘܬ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܫܛܝ̈ܐܐ. ܘܦܪܩܢ
ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܡܢ ܛܠܝܘܬܐ: ܘܐܝܬܝܢ ܢ̈ܘܬܐ ܕܛܥ̈ܝܬܗ̇.
20 ܡܢܝܐ. ܢܘܕܐ ܠܗ ܘܢܫܒܚܝܘܗܝ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܡܒܐ ܐܝܟ
ܐܢܫܐ ܕܡܬܛܦܝܣ ܠܡܕܒܪܢܗ ܒܒܪܝܠ. ܦܪܝܢ ܫܘܒܚܐ
ܘܒܘܝܢܬ ܐܚܪܢܝܢ. ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܒܠ ܐܦ̈ܝ ܪܒܘܬ
ܡܘܗܒܬܗ: ܗ̇ܝ ܕܠܐ ܫܦܝܢ ܡܛ̈ܬܐ ܠܡܡܠܠܘܬܗ̇.
ܕܗܫܐ ܐܫܬܦܩܬ ܒܠܝܢ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܒܢܝܐ ܠܒܒܡܐ
25 ܕܡܫܡܠܝܐܝܬ ܦܪܒܘ ܡܘܒܠܛܒܘܬܐ. ܗܝܕܝܢ ܫܐ̇ܠ ܐܦ
ܗ̇ܘ ܘܦܩܕ ܕܢܠܘ ܗܫܐ܆ ܕܝܘܗܒܐ ܫܠܡܐ ܒܡܢ. ܗܝܕܝܢ
ܒܗܢܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܢܣܒܐ ܒܒܡܗ ܕܐܫܬܘܘ ܠܒܘܣܡܗ.
ܘܕܐܟܝ ܒܒܠܗܘܢ ܫܒܝ̈ܚܬܐ ܕܐܣܬܒܪ ܠܘܬ ܒܡܗ. ܦܪܒ
ܡܘܒܠܛܒܘܬܐ ܠܒܪܘܝܐ ܐܠܗܐ ܒܪ ܒܪܢܫܐ ܕܒܝܢ.

[1] S add. ܐܡܪ.

ܗܕܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܚܝܘܬܐ ܘܐܡܝܪܐ: ܚܠܦ ܡܢ ܐܢܫܐ
ܕܦܓܪ. ܘܚܫ̈ܒܐ ܐܢܫ̈ܝܐ ܘܚܝ̈ܒܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܘܦܘܡܐ ܘܠܥܝܐ
ܘܬ̈ܠܠܐ. ܘܦܘ̈ܪܩܢܐ ܕܐܟܠܐ. ܘܣܘܟܠܐ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ،
ܕܒܢܦܫܐ ܕܒܝܕܥܬܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܒܪ ܡܬܬܠܡܝܢܐ
5 ܘܡܬܠܦܢܘܬܐ ܕܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܗܟܝܢ ܐܦ
ܠܘܬ ܐܚܪ̈ܬܐ ܕܦܠܓܝܢ ܕܐܠܗܘܬܗ ܒܪܘܚܢܘܬܐ. ܕܐܠܗ̇
ܐܠܗܘܬܗ ܠܒܪܢܫܘܬܐ. ܘܗܟܢܐ ⌜ܒܗ[1]⌝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܕܐܠܗܘܬܗ، ܒܡܫܝܚܐ. ܒܢ̈ܝܐ ܣܦܝ̈ܪܐ ܕܡܠܠܝܢ. ܐܝܟ
ܐܝܟܐ ܕܒܪ ܐܠܗܘܬܗܘܢ ܒܒܡܫܝܚܐ. ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
10 ܣܘܬܐ ܕܝܠܝܕܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܠܬܐ. ܘܒܪ ܚܕ ܐܚܪܢ ܠܗ̇
ܠܡܫܬܐ. ܒܠܚܘܕ ܢܦܫ ܘܒܢܝܢ ܒܠܬܗ. ܘܐܦ ܗܪܟܐ
ܗ̣ܘ ܗܕܐ: ܒܪ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܕܐܬܐ ܐܬܬܐ ܒܒܠ
ܢܫܡܬܐ ܘܒܒܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܕܝܢܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ:
ܒܪܡܫܐ ܕܡܦܠܓ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܘܒܐܠ. ܕܒܪܟܘܢ
15 ܐܡܪ ܠܦܘܠܘܣ ܢܐܡܒܝܗܒ. ܕܐܬܐ ܒܗܝܐ ܒܗ ܦܘܬܪܐ
ܠܘܬ ܒܝܬ. ܘܢܗܒ ܠܗܘܢ ܕܠܘܬ ܒܝܬ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܦܠܪܘܣ. ܕܒܝܬܐ ܕܡܫܦܕ ܡܢ ܬ̈ܡܒܗܘܢ، ܒܠ ܗܢܘܢ
ܕܒܢܒܘܣܐ ܐܬܕܒܪܘ. ܘܐܬܬܐ ܝܩܪܝܢܘܢ ܒܬ̈ܝܒܘܬܗܘܢ.
ܐܝܟ ܕܝܠܬ ܡܢ ܫܒܝܠܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܗܟܢ ܘܗܫܐ
20 ܡܬܪܒܢ ܠܡܐܬܐ ܝܩܪܝܢܘܢ. ܘܐܦ ܠܐ ܡܬܬܒܒܪ ܒܒܠ
ܕܘܟ ܗܟܢܐ. ܐܠܐ ܗ̇ܘ ܢܦܫܐ ܦܓܪ ܗܟܢ. ܕܝܢܐ
ܠܡܫܝܚܬܐ ܕܒܐܪ̈ܙܐ. ⌜ܘܒܪ ܒܠܗܘܢ ܡܫܒܠܠܐ[2] ܒܗܝܐ
ܘܒܒܪܗ ܡܬܕܒܪܐ[3] ܒܒܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܗܕܐ
ܕܐܫܬܡܠܝܬ ⌜ܗ̇ܘ، ܕܒܬܪܟܐ. ܗܟܝܢ ܒܐܠ[4] ܒܗ ܡܫܝܚܬܐ
25 ܕܪ̈ܘܚܐ: ܘܒܗ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܠܗ ܐܝܟܐ ܡܕ̈ܫܐ: ܗܢܘܢ
ܕܒܒܠܬܗܘܢ ܢܬܘ ܕܬ̈ܠܠܐ ܘܐܪ̈ܙܐ: ܠܦܪܘܣܝܐ ܕܠܗ
ܫܒܝܐ. ܘܢܬܒ ܒܠ ܒܦܪܘܣܗ. ܘܗܢܘܢ ܡܕ̈ܫܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ
ܚܕ ܒܒܗ ܠܒܠܗܘܢ ܘܡܬܒܫܒܚܝܢ ܀

[1] A ܐܦ. — [2] Desunt in S. — [3] Spatium hic vacuum in S, sed nihil videtur deesse. — [4] Desunt in S.

ܪ̈ܚܡܘܗܝ܇ ܐܠܐ ܙܘ̈ܓܐ ܘܒܘ̈ܪܐ ܡܬܬܦܝܣܝܢ ܠܗܘܢ.
ܠܪ̈ܚܡܘܗܝ. ܕܝܢ ܒܪ ܒܥܡܗܘܢ ܒܒܣܡܝܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܠܐܝܡ̈ܪܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܡܫܘܚܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܒܪܘܚܗ ܕܟܪ̈ܢ
ܡܬܓܡܪ. ܘܙܟܘܬܐ ܒܒܡܠܝܘ̈ܗܝ. ܢܬܠܝܢ ܐܘ̈ܢܐ ܕܒܝܬ
ܐܒܐ. ܣܓܝ̈ܐܐ ܕܗܘܝܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܪ̈ܚܡܐ ܐܘ̈ܢܐ ܘܒܘ̈ܪܐ 5
ܢܬܠܝܢ. ܕܒܬܪܟܢ ܒܦܓܪ̈ܝܢ ܘܕܡܝܢ ܡܬܬܙܝ̈ܥܢ ܗܠܝܢ
ܒܠܗܝܢ. ܕܒܟܢܐ ܒܢܝ̈ ܪ̈ܚܡܐ ܕܒܠܗܘܢ. ܗ̣ܘ ܒܪ ܗܘ
ܬܪܒܐ ܒܢܐ. ܗܢܘܢ ⌈ܐܣܝ̈ܢܐ[1] ܒܠܬ̈ܐ ܒܬ̈ܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܠܐ ܕܝܢ ܡܬܐܡܪ ܕܐܝܬ ܒܟܠ ܚܕܒܫܒܐ
ܘܠܐ ܦܓܪ̈ܝܢ ܘܕܡܝܢ: ܡܛܠ ܕܒܚܕܒܫܒ̈ܐ ܡܫܡܫܬܐ 10
ܠܣܘܪ ܡܕܝܢܝܢ. ܒܟܐ̈ܕܪܐ ܡܫܡܫܬܐ ܘܫܦܝܪܗ ܕܒܐܕܪܐ.
ܘܠܒܐܕܪܐ ܕܐܝܬ ܘܦܓܪ̈ܝܢ ܘܕܡܝܢ ܦܫܝܛܝܢ. ܠܡܫܡܫܬܐ
ܒܗܝܟܠܐ ܒܗܢ ܒܬ̈ܐ ܠܣܘܪ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ ܬܘܒ ܗܦܟ
ܢܗܘܪܐ. ܕܒܕ̈ܝܢ ܐܦ ܡܗܦܟ ܬܫܒܘܚܬܐ: ܕܐܝܬܝܗ̇
ܡܫܠܛܢܘܬܐ ܠܚܝܘܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܘܦܓܪ̈ܐ. ܘܫܒ̈ܝܒܐ 15
ܘܡܫ̈ܠܐ. ܗܟܢܐ ܠܣܘܪ ܣܪ ܒܝܢ ܪ̈ܓܫܐ ܢܗܒܝܢ ܠܗ
ܚܝܘܬܐ ⌈ܕܡܗܝܡܢܝܢ[2] ܒܗ̇. ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܬܗܕܪ ܒܚܠܡܘܗܝ
ܪ̈ܓܫܘܗܝ: ܠܡܕܝܢܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܒܪ ܡܗܝܪ
ܠܗܘܪܐ ܡܢܝ: ܠܗܘܪܐ ⌈ܕܒܬ̈ܝܢ[3] ܡܬܗܦܟܝܢ ܠܗ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܒܝܪ ܠܦܘܬ ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܪ̈ܓܫܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܪ̈ܓܫܐ 20
ܕܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܡܢ ܒܪ ܐܡܬܠ ܡܢܝ̈ܢܐ.
ܠܗܘܪܐ ܡܢܝ ܐܘܒܕ ܕܐܘܬܪ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܝܐ ܕܐܝܬܝܗܒ
ܡܢ ܡܢܪܐ ܦܘܫܘܬܐ. ܕܠܗܘܪܐ ܒܒܕܘ̈ܗܝ ܐܡܪ: ܒܠ
ܫܘܡܠܝ ܡܢܝܐ ܫܘܒܕ. ܒܗ̇ ܕܠܝܬ ܡܢܝܢܐ ܠܒܠ ܡܢ
ܠܗܘܪܐ. ܕܠܗܘܪܐ ܡܢܝ: ܕܠܒܠܗܘܢ ܦܘܫܘܬܐ ܢܗܒ. 25
ܬܐܓܘܪܬܐ ܒܪ̈ܓܫܐ ܗ̇ܘܝܐ. ܐܝܟܢ ܕܒܝܕ ܪ̈ܓܫܐ
ܡܬܗܕܪ: ⌈ܝܕ ܡܒܝܢܐ ܡܠܬܪ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܝܕܡܫܐ
ܡܬܗܕܪ[4]. ܝܕܡܫܐ ܡܒܝ̈ܢܐ ܐܘܬܪ: ܘܕܫܪܒܐ. ܐܦ ܗ̇ܘ

[1] Sic codd.; lege ܐܣܝ̈ܪܐ (?). — [2] S ܕܡܫܝܚܝܢ; quod emendationem sapit. — [3] A ܒܒ̈ܬܝܢ. — [4] A om.

ܕܡܕܒܪܐ ܒܗ ܚܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܢܦ̈ܫܐ ܡܫܬܐܠܐ ܗܘܘ. ܐܦ
ܓܝܪ ܛܘܒܢܐ ܐܦܪܝܡ܇ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܬ̈ܠܬܐ ܡܢܝܢ
ܒܠܚܘܕ ܐܬܘ̈ܬܐ ܣܡ ܠܗ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܣܡ ܒܟܠ
ܐܬܘ̈ܬܐ: ܕܒܟ̈ܬܒܐ ܢܒܝ ܚܝܠܗ ܕܐܠܗܐ. ܕܒܟܠ ܒܠܚܘܕ
ܣܡ܇ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܨܛܠܐܝܢ ܐܝܟ ܢܦ̈ܫܐ: ܘܒܠܚܘܕ 5
ܢܒܝ̈ܘܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܫܩܠ ܫܘܠܡܐ. ܕܒܓܘܢ ܕܒܠܗܘܢ
ܒܬܠܬܐ ܠܐ ܦܪܘܣ ܡܢ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ⌜ܡܬܬܠܝܡ[1] ܒܗܝ
ܒܪܢܫܐ: ܕܒܠܗܘܢ ⌜ܢܦ̈ܫܐ[2] ܠܚܕ ܡܫܝܚܐ ܢܩܦܘ. ܕܕܒܪܝܢ
ܒܬܠܬܐ ܠܟܦ̈ܝܦܬܐ ܕܒܪܢܫܐ: ܕܕܒܪܢܐ ܒܢܝܫܘܬܗܘܢ ܠܗܠܝܢ
ܕܐܣܬܒܪ ܒܒܪܢ ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܕܡܫܠܡܝܢ ܗܫܐ 10
⌜ܠܘܬ[3] ܐܪܥܐ ܦܓܪܝ ܘܪܘܚܝ: ܘܡܬܟܠܠܢܘܬܐ ܕܒܠܗܘܢ
ܡܠܬܠܐ܇ ܕܦܪܚܝܢ ܫܘܒܚܐ ܠܡܒܣܡܢܘܬܗܘܢ. ܕܐܟܪܝܢ
ܗܢܘܢ ܕܠܘܬ ܐܪܥܐ܇ ܘܗܢܘܢ ܒܢܝܢ ⌜ܠܗܘܢ[4] ܗܢܘܢ
ܕܠܘܬ ܒܗܢ: ܕܒܢ̈ܬܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܡܢܗܝܢ ܠܡܩܕܡ. ܘܐܦ
ܗܢܘܢ ܡܫܝܢ ܒܒܣܡܐ ܘܡܬܟܠܠܢܘܬܐ. ܕܒܢܝܢ 15
⌜ܐܢܫ̈ܝܐ[5] ܒܬܪܗܘܢ: ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܒܢܫܡܬܐ ܕܗܘܘ
ܒܠܚܘܕ ܐܬܒܣܡܘ. ⌜ܘܗܢܘܢ ܕܐܡܪܝܢ[6] ܒܬܠܬܐ
⌜ܐܢܫ̈ܝܐ[7]: ܐܝܟ ܐܠܝܢ ܕܡܛܠ ܒܬܠܝܗܘܢ ܫܠܝܛܝܢ
ܒܐܪܥܐ ܡܕܝܢܐ. ܘܒܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܘܡܨܛܠܐܝܢ
ܐܘܢܝܗܘܢ. ܕܒܒܪܐ ܚܝܐ ܗܘ ܬܪܒܐ ܡܕܒܪܢܐ: ܕܗܝܢܘܢ 20
ܡܛܠ ܢܣܒܐ ⌜ܕܐܬܒܒܪܘ[8] ܒܠܝܗܘܢ ܠܚܕ ܐܘܢܐ ܫܦܘ.
ܘܠܘ ܡܛܠ ܕܐܫܬܘܝ ܠܢܣܒܐ ܢܬܒܪܘܢ ܠܐܝܠܝܢ
⌜ܕܦܠܝܘ[9]. ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܒܪ ܒܟܪ ܡܫܬܘܬܐ: ܠܢܣܒܘܗܝ
ܡܫܪ ܦܪܐ ܠܗܘܢ ܒܣܘܬܐ: ܠܒܝܠܕܒܒ̈ܘܗܝ ܓܙܪ
ܠܗܘܢ ܡܢܗ: ܠܐܢ̈ܫܐ ܕܠܐ ܐܫܟܠܘ ܒܫܐܝܬ ܐܝܠܐ 25
ܐܢ ܢܓܘܪܐ ܘܒܘܪܐ: ܡܛܠ ܠܗܘܢ ܒܗ ܓܝܒܘܬܗ.
ܘܒܗ ܒܐܝܠܝܢ ܠܘ ܒܓܝܠܝܘܬ ܐܦ̈ܝܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܐܝܟ

[1] S marg. : ܫܩܠܬ : ܗ; A ܡܬܬܠܝܡ. — [2] S om. — [3] Sic codd.; lege : ܘܠܘܬ ܗܢܘܢ (?). — [4] A om. — [5] S ܐܢܫܝܐ. — [6] S : ܕܗܢܘܢ ܐܡܪܝܢ. — [7] S ܐܢܫܝܐ. — [8] S ܕܐܬܒܪܘ, et in marg. ܕܐܬܒܒܪܘ. — [9] S ܕܦܠܝܢ.

ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܗܠܟ ܗܘܐ. ܕܟܕ ܠܗܘܢ ܐܡܪ ܢܫܡܥܘܢ.
ܕܫܘܪ̈ܐ ܦܠܚܝܢ ܠܟܝܢ ܘܐܟܪܙܝܢ ܒܚܝܠܐ. ܕܫܠܚܝܢ
ܠܟܝܢ: ܠܐܘܪܫܠܡ. ܕܐܦ ܫܠ̈ܝܚܐ ܐܬܚܙܝܘܢ: ܕܐܬܠܝܢ
ܕܐܬܟܫܪܘ ܒܒܬ̈ܠܐ ܘܠܐ ܐܫܬܘܬܦܘ ܒܒܪܒܪܐ: ܠܘ
ܠܡܫܝܚܘܬ ܗܘܝܢ ܡܬܟܫ̈ܦܢܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܫܡ̈ܪܐ 5
ܒܟܫܦܬܐ ܗܘܝܢ. ܘܡܬܓܠܚܝܢ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ.
ܕܟܠ ܕܠܐ ܡܬܠܠܗ ܡܢ ܡܪ̈ܝܐ ܘܪܘܚܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ
ܕܢܚܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܚܝܠܐ ܐܦ ܫܡ̈ܪܐ
ܕܒܟܫܦܐ ܡܬܟܢܐܝܢ. ܘܟܕ ܚܙܝܢ ܕܐܬܦܪܣܘ ܠܪ̈ܚܡܐ
ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܒܡܪܢ: ܒܚܕܘܬܐ ܡܫܬܒܚܝܢ. ܟܕ ܡܚܝܘܢ 10
ܒܗܕܐ ܡܚܝܠܐ. ܕܐܦ ܚܢܢ ܠܐ ܐܫܬܦܝܢ ܕܢܚܝܘܗܝ
ܠܗܝܐ ܫܡܪ̈ܐ ܠܟܐ. ܐܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܝܢ ܠܗ.
ܘܐܬܦܪܢܣܝܢ ܕܢܚܝܘܗܝ. ܘܒܕܡ̈ܘܬܐ ܩܠܝܠ ܡܬܬܦܢ
ܗܘܐ ܩܕܡܝܢ. ܘܡܬܬܢܝܚܝܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܗܿܝ ܕܐܦ ܗܘ
ܡܪܢ ܐܡܪ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܒܪܗܡ ܐܒܘܟܘܢ 15
ܡܫܘܚ ܗܘܐ ܕܢܚܐ ܝܘܡܝ ܘܚܙܐ ܘܚܕܝ. ܗܟܢܐ ܚܢܢ
ܓܠܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܚܝܘܗܝ. ܒܗܿ ܕܐܦ ܗܘ ܡܪܢ ܐܡܪ
ܬܘܒ: ܕܣܓܝ̈ܐܐ ܢܒ̈ܝܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ ܐܬܪܓܪܓܘ ܕܢܚܙܘܢ
ܚܕ ܡܢ ܝܘ̈ܡܬܐ ܕܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܘܠܐ ܚܙܘ. ܐܠܐ ܗܢܘܢ
ܟܕ ܚܕܐܝܬ ܡܫܬܒܚܝܢ: ܙܡܪܝܢ ܠܦܘܩܐ ܕܗܢܘܢ 20
ܕܒܬܘܠܬܐ ܫܡܫܘ. ܘܟܕ ܡܫܬܡܠܐ ܒܚܝܠܐ ܘܢܦܩ
ܡܢ: ܗܕܝܢ ܒܙܠܦܝܢ ܬܘܒ ܡܫܬܝܢ ܫܘܕܥܬܗܘܢ ܡܢ
ܟ̈ܬܒܐ ܕܡܕܒܠܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܢܒܝܘܬܗܘܢ. ܕܗܐ ܚܙܝ
ܚܝ̈ܘ[1] ܚܝܝܢ. ܗܿܘ ܕܠܒܝܫ ܠܒܠܗܝܢ ܐܡ̈ܗܬܐ. ܢܗܘܪܐ
ܠܓܠܝܐ ܕܒ̈ܘܟܪܐ: ܘܫܘܒܚܐ ܠܥܡܗ ܝܣܪܝܠ. ܡܠܬܐ 25
ܕܘܟܪܢܐ[2] ܐܡܪܗ̇. ܘܟܠ ܚܕ ܡܢ ܒܢ̈ܬܐ: ܡܚܝܕܝܢ ܠܗ
ܒܒܘܝܐ. ܐܝܟ ܐܝܢܐ ܕܚܕ ܚܕ ܡܢ ܢܒ̈ܝܐ ܡܚܘܐ ܗܘܠܝܢ
ܕܠܗ. ܘܡܚܘܐ ܠܗ̇ ܠܡܚܘܬܗ ܒܡܫܝܚܐ ܕܕܢܚ. ܕܟܕ ܠܡ
ܒܕ ܒܚܝܠܐ ܐܬܝܗ̇ ܚܕ: ܟ̈ܬܒܐ ܫܠܝܚܐ ܐܢܘܢ.

[1] A ܚܝ̈ܘܢ. — [2] Sic.

ܒܪܝܟ ܐܝܣܘܗ ܕܒܪܝܐ ܡܢ ܐܬܪܗ ܕܝܣܪܐܝܠ. ܕܒܝܕܝܗ
ܒܗܠܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ: ܒܗ ܕܡܝܬܝܢ ܣܗ̈ܕܘܬܐ ܕܢܒܝ̈ܐ
ܕܐܬܢܒܝܘ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܠܟܠ ܚܕ ܢܒܝܐ
ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ: ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܢܒܝܐ ܡܠܘܬ
ܠܗ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܡܪܝܢ ܒܡܫܐܝܠܘܬ ܠܡܣܒܪ: ܘܡܢ
ܡܪܝܡܝܢ ܡܠܘܗܝ. ܕܗܒܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܒܗܢܐ
ܗܘܬ ܡܢ ܩܕܝܡ. ܐܠܐ ܡܠܐܟ̈ܐ ܢܒܝܝܢ ܗܘܘ ܠܗ.
ܘܐܢܫ̈ܐ ܙܕܝ̈ܩܐ. ܕܡܪܝܡܝܢ ܡܠܘܗܝ. ܕܗܫܐ ܐܬܓܠܝ
ܡܪܢ ܘܐܬܝܗܒ. ܕܒܢܝܢ ܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܒܗܝܟܠܐ.
ܒܬܪ̈ܥܐ ܕܓܒܘ ܘܡܟܠܘ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܡܫܝܚܐ. ܕܗܢܘܢ
ܓܒ̈ܝܐ ܐܡܪܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܐܝܟ ܕܟܝ
ܕܗܢܘܢ ܢܬܪ ܡܦܩܝܢ ܒܢܒܝ̈ܐ ܘܒܡܣܗܕ̈ܢܘܬܗܘܢ. ܘܡܬܠܝܢ
ܣܗܕ̈ܘܬܗܘܢ. ˹ܕܐܬܢܒܝܘ[1] ܒܗ ܒܒܐܪܐ. ܒܗܿ ܕܠܐ
ܐܡܪܝܢ ܐܠܐ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܠܢܒܝܝܢ. ܕܒܡܦܩܝܢ ܒܒܠ
ܦܬܓܡ̈ܐ ܬܪܝܢ ܒܒܗܘܢ ܕܢܠܬ: ܕܒܝܫܝܢ ܠܢܒܝܘܬܐ
ܒܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܕܒܬܪܐ ܕܢܠܬ ܒܢܝܢ ܠܝܗܘܕ
ܘܠܐ ܐܡܪܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ: ܕܠܗܘܢ ܒܬܪ̈ܥܐ ܒܗ ܒܒܪܘ
ܠܐ ܐܬܬܩܝܡ ܒܠܝܗܘܢ ܚܙܐ ܕܦܘܪ̈ܩܢܐ ܕܒܬܘܠܬܐ.
ܐܠܐ ܒܬܟܒ ܠܗܘܢ ܥܠܝܢ̈ܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܝܫܘܬܐ
ܦܪܨܘܦ: ܕܬܪܝܨܘܢ ܥܡ ܕܢܘܚܐ ܘܡܢ ܙܒܘܬܐ ܘܡܢ
ܕܒܝܫܐ ܘܡܢ ܕܒܝܐ. ܘܣܦܠܪ ܒܢ ܗܠܝܢ: ܒܠܒܪܡ
ܢܐܒܠܘܢ. ܐܦ ܠܢ ܗܫܐ: ܗܒܘ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܐܡܪܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܢܠܬ. ܒ̇ܦܬܓܡܐ ܕܐܝܬܝܬ ܐܡܪܝܢ:
ܕܒܝܫܝܢ ܕܐܬܢܒܝܘ ܗܫܐ ܣܘܒܢܐ ܕܢܒܝܐ ܘܐܬܬܝܗܒ.
ܘܕܡܫܠܛܝܢ ܠܐܘܦܬܐ ܒܡܢ ܒܘܢܝܐ: ܝܕܘܥܬܐ ܕܗܘܬ
ܠܒܢܐ ܘܠܒܬܪ̈ܥܐ ܒܡܬܪܬܗ ܕܒܫܝܚܐ. ܡܫܒܫܢܐ
ܕܐܡܪ ܫܒܝܘ: ܠܒܪܢܫ ܕܡܣܒܪ ܫܠܒܐ ܠܗܢܘܢ
ܕܒܬܘܠܬܐ ˹ܝܗܒ[2]: ܕܡܢ ܪܘܡܐ ܝܐܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ.
ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܒܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܕܠܘܬ ܒܝܢ ܒܝܬܘܡܐ

[1] S ܕܐܬܢܒܝ. — [2] S ܝܗܒܐ, et coniungit cum sequentibus.

ܘܡܛܠ ܕܫܘܒܐ ܗܢܐ ܒܟܠܬ ܪܒܘܬܗ ܢܙܩ ܠܗ. ܒܗ̇
ܕܡܫܬܡܫܝܢ ܛܘ̈ܦܣܐ ܕܒܗ ܘܢܘܗܪ̈ܐ. ܢܗܪܝܢ ܠܗܘܢܐ.
ܘܢܣܒ ܠܫܪ̈ܟܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܗܪ̈ܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܪܒܬܐ
ܘܐܠܗܝܬܐ. ܕܢܬܬܢܝܚ ܒܠܒܐܢܐ ܛܒܐ ܕܚܪܬܐ
ܕܟ̈ܠܝܢ ܀

ܪܫܐ ܕܒܗܘܢ ܘܫܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ
ܪܒܝܢܝܐ ܀ ܠܡܢܐ ܐܬܩܪܝ ܕܢܚܬ ܒܕܡ̈ܘܬܐ ܘܒܕܝܢܐ
ܘܡܠܠܐ. ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܐܬܩܪܝ ܠܗ ܒܟܠ ܚܕܟ̈ܒܐ.
ܘܠܡܢܐ ܐܬܪ ܒܫܡܫܢܐ: ܫܟܝܢܐ. ܘܐܬܩܪܝ ܒܘܝܢܐ
ܒܒܝܬ. ܘܬܟܢ ܐܪܥܐ ܕܦܠܚܝ ܒܘܝܢܐ ܘܬ̈ܠܬܐ ܘܦܐܪ̈ܝ
ܘܕܡܝ. ܘܒܠܗܝܢ ܕܟܗܠܝܢ ܡܛܡ̈ܝܢ ܀
ܡܕܡ ܓܒܪ ܐܡܪ̈ܝ ܕܒܐܪ̈ܐ ܢܬܪ ܒܡܫܒܗܝܢ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪ̈ܝ. ܘܒܪ ܒܐܪ̈ܐ ܒܟܬܪܝܢ: ܒܝܡ
ܒܗܘܕܝܐ ܕܒܘܬܐ ܘܡܝܕܒܬܐ: ܐܦ ܠܗ ܠܒܐܪ̈ܐ
ܒܡܦܪܝܢ. ܘܡܛܠ ܕܡܢ ܫܡܪ ܐܪ̈ܥܐ ܒܘܬܐ ܘܡܝܕܒܬܐ
ܡܪܘܝܢ. ܘܠܝܬ ܠܝ ܕܢܫܠܦ ܢܬܪܐ ܒܡܕܡ ܒܝܬ ܢܠܕܐ
ܠܐܪ̈ܥܐ ܕܕܝܢܐ ܐܘ ܕܦܘܠܚܢܐ. ܘܗܫܐ ܐܫܬܡܠܝ
ܡܘܕܫܐ. ܒܛܦܣܝ ܡܢܝܢ ܐܝܟܘܬܗ ܕܒܐܪ̈ܐ. ܒܪ ܦܢܕܩܝܢ
ܠܐܪ̈ܥܐ ܡܫܝܢܐ: ܘܒܩܘ̈ܢܐ ܘܡܫܬ̈ܡܫܢܐ ܬܠܡܝܕ̈ܐ
ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܦܢܕܩܝܢ ܡܦܠܓܘܬܐ: ܐܝܟ ܒܝ̈ܬܐ ܡܕܡ
ܡܪܐ. ܘܬܝܢ ܫܒܝܚܘܬܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܡܛܠ ܕܒܢܝܕܐ
ܐܬܝܗ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܪ̈ܒܘܬܐ ܕܫܒܝܚܐ. ܘܐܦ ܪ̈ܒܘܬܐ
ܗܦܟܘ ܒܪ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܒܪܟܝܢ ܠܐܠܗܐ. ܡܛܘ̈ܫܐ ܕܝܢ
ܡܢ ܕܢܐܗܘܢ, ܠܒܘܒܒܐ ܚܙܘ ܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܕܛܒ:
ܗܒܝܐ ܐܦ ܗܫܐ ܒܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܡܪܝܡܐ.
ܘܡܛܠ ܕܬܪܝܢ ܗܢܘܢ ܢܒ̈ܝܐ ܡܕܡ̈ܝܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ
ܐܫܝܢܐ ܘܕܝܢܐܝܠ: ܐܫܬܡܠܝܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܢܘ ܒܝܬ
ܡܢܘܢܐ ܕܒܪ ܡܟܝܢ ܡܢ ܠܒܠ: ܐܬܝܢ ܗܫܐ ܬܘܒ
ܒܗ̈ܠܠܘܝܗ. ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܬܪܝܢ ܢܒ̈ܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܡܢ
ܕܘܕ ܘܡܢ ܚܙܩܝܐܠ. ܘܦܬܓ̈ܡܐ ܪ̈ܒܐ ܕܒܗܘܢ ܡܬܝܢ.
ܕܢܬܠ ܠܢ ܐܠܗܐ ܡܪܝܡܐ ܡܢ ܡܘܕܫܝ ܕܕܘܕ.

ܒܗܘܢ ܒܠܗܘܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܐ
ܠܥܒܕ ܫܪ̈ܒܐ ܕܡܬܕܢܝܢ. ܐܡܬܝ ܕܐܝܟܐ ܠܗܘܢ ܡܬܬܚܝܢ
ܘܢܕܥܐ ܐܢ ܠܒܟܐ ܗܘ. ܘܐܦ ܡܫܬܝܩ ܡܢ ܡܪܒܐ ܐܢ
ܒܫܟܐ ܗܘ. ܐܦ ܠܒܪ ܡܛܠ ܡܪܐ ܡܬܬܝܪ̈ܢ ܗܠܝܢ
ܕܡܫ̈ܬܐ ܒܥܕܬܐ ܐܚܘܢ: ܕܝܚܘܢ ܐܢܬܝ ܒܝܢ ܒܟܠܟܐ 5
ܚܝ̈ܠܐ ܘܢܕܚܠܘܢ ܡܢ ܕܝܢܐ ܕܡܬܕ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܘܝܘ ܠܢ
ܒܬ̈ܒܐ ܬܫܘܒܚܐ ܘܒܗܘܡܢܐ: ܝܪܼ ܗܘ ܡܕܡ ܗܘܝܢ ܬܘܒ
ܒܚܝܠܐ[1] ܫܪܝܢ ܘܪܘܒܒܝܢ ܘܢܘܚܝܢ. ܗܒܝܠܐ ܘܐܦ ܐܬܬܚܝܕ
ܠܫܠܝ̈ܛܐ ܘܠܐܒܗ̈ܬܐ. ܕܢܛܒܥܘܢ ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܝܢܐ
ܘܬܒܬܐ ܘܒܗܘܡܢܐ ܘܫܘܝܘܬܐ. ܕܒܪ ܚܝܢ ܚܝ̈ܠܐ ܢܕܚܠܘܢ 10
ܘܢܬܘܒܘܢ. ܘܐܕܡ ܗܘܐ ܠܒܪ̈ܘܛܝܢܐ ܕܒܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܡܪ̈ܝܐ ܘܒܒܠܗܘܢ ܬܫ̈ܒܫܬܐ: ܠܝܘܡܪܐ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܢܬܘܪܒܘܢ: ܕܗܝܘܢ ܡܠܦܝܢ ܠܗܘܢ ܒܟܠܟܐ ܝܘܪ ܒܠܗܘܢ
ܫܪ̈ܒܐ ܕܡܠܦܝܢ ܒܬ̈ܒܐ ܒܚܝܫܘ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܪ̈ܦܝܐ
ܒܗ̈ܝܐ ܘܡܗܡ̈ܝܡܢܐ: ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܒ̈ܒܝܢ ܫܒܩܘ. ܘܐܦܠܐ 15
ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܪܫܝܡ ܠܘܒܢܐ ܢܫܘܒܩܘܢ ܗܘܝܢ ܡܗܡܝܢ.
ܘܠܐ ܫܦܪܐ ܠܗܘܢ ܕܒܠܗܝܢ ܕܡܫ̈ܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܢܩܪܘܢ.
ܒܪ ܐܢܫܘ ܕܦܩܕ ܕܢܬܒܥܘܢ ܡܫܪ̈ܫܐ: ܗܝܟܢ ܕܝܢ
ܡܡܗܪ̈ܝܢ. ܒܪ ܡܡܗܪ̈ܝܢ[2] ܕܡܛܠ ܚܒܝܫܘܬܐ ܢܬܒܝܢ
ܒܒܝܬ. ܘܡܦܬܟܝܢ ܒܠ ܗܢܐ ܡܢܘܢܐ ܘܠܐ ܢܬܒܝܢ. 20
ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܠܒܠܗܘܢ ܡܢ̈ܝܐ ܕܒܡܝܬܘܬܐ ܡܒܛܠܝܢ.
ܐܦ ܕܝܢ ܡܗܡ̈ܝܡܢܐ: ܠܘ ܐܝܟܢܐ ܕܗܠܐ ܡܟܪܝܢ ܐܦ
ܡܢܒܝܢ. ܘܐܝܟ ܐܢܠܝܢ ܕܕܠܐ ܢܒܥܘ ܐܝܟ ܫܪ̈ܝܢ
ܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ ܒܒܠܝܬܢ. ܘܠܐ ܡܬܒܝܢܝܢ ܒܒܠܗܘܢ
ܫܘܒܚܐ ܒܪ̈ܬܝܢܐ. ܚܪ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܘ ܕܢܗܪܐ ܘܡܒܪܐ: 25
ܘܚܝܐ[3] ܒܠܗܝܢ ܕܒܬ̈ܪ. ܗܘ ܕܒܪ ܡܐܡܪ ܒܐܪ̈ܙܐ
ܚܫܒܗ ܒܡܝܡܢܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܢܛܪ ܒܗܘܢ ܒܠܗܝܢ
ܕܬܒܢ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܪ ܫܩܠ ܡܘܪܫܐ ܘܐܙܠ ܠܒܝܬܗ. ܢܗܪܐ
ܐܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܕܝܢܗ: ܘܪ̈ܚܡܘܗܝ ܘܬܒܥܬܗ.

[1] S ܒܚܝܠ. — [2] Codd. ܡܡܗܪ̈ܝܢ. — [3] A ܘܚܕܐ.

ܒܕܢܐ ܡܢܗܘܢ ܒܠܝܫ ܐܚܝܕܐ. ܕܗܒܢܐ ܒܝܫܝܫܐ ܒܠܗܘܢ
ܐܚܝܕܐ ܒܐܝܠܝܢ ܠܒܠܒܢܐ. ܘܢܦܩܝܢ ܫܘܐܝܬ ܒܝܕ
ܡܘܬܐ: ܙܕܩܬܐ ܘܡܩܠܬܐ. ܘܡܢܗܝܢ ܡܢ ܡܢܒ̈ܢܐ
ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܫܘܐܝܬ. ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܕܝܢܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ
ܒܢ̈ܝܐ ܡܢ ܒܢ̈ܝܐ. ܕܒܕܒܪܘܢ ܐܦ ܒܐܪ̈ܥܐ. ܒܕܒܪܐ
ܠܕܝܢܐ ܘܬܒܥܬܐ ܐܚܝܕܐ ܦܘܡܗ. ܒܡܫܪ̈ܪܐ ܘܠܐ
ܒܡܬ̈ܪܐ: ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܢܦܩܝܢ.
ܘܠܣܪܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܡ̈ܠܐ ܐܬܬܪܝܡܘ.
ܘܐܝܠܝܢ ܕܕܠܐ ܒܡ̈ܠܐ ܐܬܬܗܘܢ ܠܒܪ ܐܬܦܪܕܘ.
ܘܫܠܡܬ ܒܗܘܢ ܗܿ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܠܬܗ ܕܡܪܢ
ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܙܠܘ ܠܟܘܢ ܡܢܝ ܠܢ̈ܘܪܐ ܠܢܘܪܐ ܕܠܥܠܡ.
ܘܐܦ ܗܿܝ ܗܘܕܐ ܕܡܬܠܒܒܢܐ. ܒܒܝܬܐ ܕܝܢ ܒܕ ܚܕ ܚܙܝܢ
ܠܬܫܒܚܐ ܕܒܠܗܘܢ ܫܘܝܢ ܠܡܬܦܢܝܘ ܠܘܬ ܡܪܢ
ܘܦܬܘܪܐ. ܘܚܙܐ ܚܙܐ ܦܪܘܩ ܚܙܝ ܐܝܟ ܐܢܫ̈ܐ ܕܗ̈ܘܝܢܐ:
ܕܡܬܦܠܓܝܢ ܕܦܪܫܝܢ ܡܢ ܒܚܘܫܒܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܐܝܟ
ܦܘܠܘܣܐ[1] ܕܝܗܒ ܕܢܘܚܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܐܝܬ ܕܬܢܝܐ
ܫܘܪ, ܒܠܒܒܐ ܘܫܘܠܒܗܘܢ ܘܕܝܢܐ ܘܬܒܥܬܐ ܕܒܬܪ
ܡܘܬܐ: ܘܒܡܗܡܢܐ ܘܫܘܝܘܬܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܒܕܝܢ
ܒܠܗܘܢ ܬ̈ܫܒܚܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܠܬ̈ܫܒܚܐ. ܘܒܠܗܝܢ
ܕܡܬܒ̈ܢܝܢ. ܐܬܒܗܬܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܕܐܪ̈ܥܐ. ܘܝܩܪ ܐܢܫ
ܡܪܘܡ ܒܒܢ̈ܝܗ ܠܗܠܝܢ. ܒܪ ܦܪܐ ܐܝܬ ܒܦܬ̈ܓܡܐ ܕܓܒܪ
ܦܘܬܓܡܐ ܢܘܚܡܗܒ. ܘܐܦ ܠܐ ܡܬܒܒܕܝܢ. ܘܡܢܝܗܘܢ
ܢܠܦ ܐܝܬ ܒܠܗܝܢ ܕܒܝܬܐ ܐܝܬ. ܘܐܝܟ ܐܢܫ ܕܡܬܦܪܦܪ
ܠܡܚܝܐ ܝܠܕܗ ܕܡܠܒܐ: ܐܡܬܝ ܕܝܢ ܕܡܬܬܬܢܝܐ ܠܗ
ܝܘܪ̈ܬܗ ܒܠ ܕܦܐ. ܘܚܝܐ ܠܒܠܗܝܢ ܝܘܪ̈ܬܗ ܘܐܝܟܢܐ
ܦܬܪ ܘܐܝܟܢܐ ܡܫܬܡܠܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܡܦܠܓ ܕܫܢ̈ܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܦܠܓ. ܒܡܬܬܚܝܢܐ ܬܪܒܝܬܗ ܕܗܘ ܕܚܝܐ
ܘܡܚܝܪ ܡܠܝܠ ܡܢ ܚܘܐ ܕܝܠܗ ܕܡܠܒܐ ܚܟܝܡ
ܠܗܝܢ ܠܝܘܪ̈ܬܗ. ܗܒܝܐ ܘܒܐܪ̈ܥܐ ܕܡܬܬܝܪܝܢ

[1] S ܦܘܠܣ.

ܒܬܪ̈ܥܐ. ⌝ܐܠܐ[1] ܡܬܦܢܝܐ ܠܗܘܢ ܡܛܠܠ ܕܗܡܢܐ
ܐܚܪ̈ܢ ܦܘܠܚܢܐ ܢܗܘܐ ܥܡܗܘܢ. ܕܐܢܫܝܢ ܗܘܦܪ̈ܕܣܝܐ ܠܬܪ̈ܥܐ
ܕܗܝܟܠܐ ܡܢ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܐܠܘ ܫܡ̈ܥܒܐ ܚܝܘ ܬܪ̈ܥܐ.
ܘܒܢ̈ܬ ܩܝܡܬܐ ܬܪ̈ܥܐ ܕܢܫ̈ܐ. ܘܠܐ ܦܬܝܚܝܢ ܠܗܘܢ
ܒܢ̈ܝܐ ܕܫܩܠ ܒܢܝܐ ܩܘܕܫܐ: ܘܡܬܦܠܚܝܢ ܐܪ̈ܥܐ 5
ܘܡܫܬܪ̈ܝܢܐ ܠܡܫܡܫܬܐ. ܕܬܪ̈ܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܚܝܕܝܢ
ܡܕܡ ܒܦܘ̈ܪܐ. ܘܟܕ ܢܦܩܝܢ ܡܦܢܝܐ ܠܗܘܢ ܚܙܬܐ ܒܗܘܢܐ
ܕܠܐ ܢܬܒܢܐ ܠܒܘܢ. ܘܐܦ ܦܘܬܪܐ ܡܬܐܟܠ ܢܦܩ ܠܗ.
ܐܝܟ ܒܒ̈ܢܝܐ ܡܪܒܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܗܘܢ ܠܡܫܡܫܬܐ ܡܕܡ
ܕܡܫܚܐ ܡܪ̈ܗܘܢ. ܘܟܕ ܗ̇ܘ ܡܬܦܠܓ: ܗܢܘܢ ܐܢܬܬܗܘܢ 10
ܦܠܓܝܢ ܐܦ̈ܝܐ. ܟܕ ܡܚܣܝܢ ܒܡܗܪܐ ܕܒܠܥ̇ ܠܡܫܡܫܬܐ
ܕܡܫܝܚܬܐ ܒܐܝ̈ܕܝ ܡܠܐ̈ܟܐ ܡܬܦܠܓܢ̈ܝܐ. ܐܟܚܕ ܕܝܢ
ܡܢ̈ܝܢ ܒܡܬܠܐ ܕܙܢ̈ܝܐ ܘܕܡܙܢܝܬܐ. ܕܢܝܚܐ ܕܝܢ ܐܢܬܘܗܝ
ܫܘܠܒܢܗ ܕܒܠܒܟܐ: ܢܝܚܐ ܕܝܢ ܡܠܐ̈ܟܐ. ⌝ܐܝܟܢ
ܡܠܐ̈ܟܐ[2] ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܒܡܕܡܐ ܒܡܫܡܫܬܐ: ܟܕ ܙܒܢܐ 15
ܕܡܫܚܐ ܘܩܠܗ ܟܕ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܐܪܟܢܐ ܒܟܘܢܫܬܐ:
ܠܟܠܗܘܢ ܙ̈ܘܓܐ ܕܒܡܝܟܠܐ: ܘܟܕ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܢ
ܕܠܐ ܫܡܠܝܐ ܠܗ ܡܟܡܕܢܬܐ ܘܕܫܪܟܐ. ܗ̇ܘ ܦܘܦܠܩܐ
ܕܦܘܠܚܢܐ ܕܒܢ̈ܝܫܐ ܕܐܢܬܬܗܘܢ ܙܢ̈ܝܐ ܐܢܬܘܗܝ. ܘܐܦ
ܡܦܠܚܝܢ ܘܡܦܩܝܢ ܙܢ̈ܝܐ. ܘܫܡܥܝܢ ܩ̈ܠܐ ܒܢ̈ܝ 20
ܡܟܡܕܢܘܬܐ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܟܕ ܫܡܥܐ ܠܡܟܡܕܢܘܬܐ:
ܒܒܫܘܬ ܙܢ̈ܝܐ ܕܢܦܠ̈ܩܐ ܢܣܒܐ. ܘܠܐ ܐܬܦܪܥ ܠܕܝܢܐ
ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܟܡܕܢܘܬܐ ܒܬܪ ܡܢ ܕ̈ܠܒܫܐ. ܐܝܟ ܐܢܫ
ܕܠܝܬ ܠܒܘܗܝ ܢ̈ܫܬܐ ܕܫܦܝܢ ܠܡܫܬܘܬܐ: ܐܦ ܡܬܢܘܚܐ
ܕܡܬܦܪܕ ܡܢ ܒܗܦܟܐ: ܒܒܪܬ ܩܠܐ ܗ̇ܘ. ܕܟܡ ܕܠܐ 25
ܢܦܩ ܩܘܕܫܐ ܢܐܙܠ. ܕܐܝܟ ܐܝܬ ܗܘܒܐ ܕܡܬܦܠܠ ܠܪ̈ܫܐ
ܕܡܬܦܠܘ ܠܐ ܢܦܩ ܩܘܕܫܐ. ܚܙܪ ܗ̇ܘ ܕܡܟܡܬܐ ܕܗ̇ܘ
ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܢ̈ܫܬܐ ܘܢܦܩ ܠܒܪ. ܘܗ̇ܝ ܕܒܕܡܟܐ ܠܗ̇ܘ

[1] Sic codd.; lege ܘܠܐ, vel ܐܠܐ ܠܐ (?); nisi restituendum : ܕܠܐ ܢܬܒܢܐ ܠܒܘܢ post ܠܗܘܢ, ut infra. — [2] A om.

ܒܪܬ ܩܠܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ. ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܦܠܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚ
ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܬܫܬܡܠܐ ܒܪ̈ܚܡܐ ܒܗ ܒܠܝ.
ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܒܪ̈ܚܡܐ ܫܘܬܦܘ ܠܗܕܐ ܡܗܝܡܢܘܬܐ܆ ܘܠܐ
ܒܒܨ̈ܝܠܐ. ܘܦܠܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܿܘ ܕܐܬܒܦܠܓ
5 ܐܣܦܠܐ ܡܒܝܢܘ ܘܒܝܫ ܘܐܬܬܢܣܘ܆ ܘܡܫܡܫܝܢ ܕܒܥܒܪ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܝܗܒܝܢ. ܗܐ ܒܓܒܪ ܒܠܒܘܢ ܡ̈ܫܡܫܢܘܗܝ.
ܘܡܫܠܡ ܒܒܝܬܗܘܢ ܦܠܚܘܬܗ. ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܦܠܚܘܬܗ. ܘܗܒܝܠܐ ܐܦ ܒܒܪܐ ܡܢ ܕܒܝܬܘ ܠܡ̈ܫܡܫܐ
ܕܒܠܝܗܘܢ ܗܐ ܦܓܠܝܢ ܡܢ ܕܢܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܦܠܝܢ ܕܐܘ
10 ܡܪܢܐ: ܠܒܠܡ ܒܠܡܝܢ ܐܡܝܢ: ܢܗܘܘܢ ܡ̈ܫܡܫܝܟ ܒܠܝܢ.
ܘܠܐ ܒܠܚܘܕ ܫ̈ܠܝܚܝܢ ܬܠܡܝܕܝ ܡܢ ܒܗܘܡܝܟ. ܐܝܟ ܦܠܛܐ
ܘܐܝܟ ܡܪܢܐ ܕܠܒܪܕ̈ܝܘܗܝ ܫܢܐ. ܒܠܝܘܪ ܢܦܩ ܠܒܪܝܬ
ܡܕܒܪܢܘܬ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܦܘܡ ܒܐܘܪܚܐ. ܐܦ ܠܒܪ ܗܝܕܝܢ
ܕܡܦܩ ܓܝܒܗ ܕܡܪܢ ܘܐܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܢܘܗܪܐ.
15 ܘܒܫܐ ܗܪܟܐ ܕܗܒܬ ܗܿܘ ܓܝܒܐ ܢܫܒܒ. ܕܗܿܘ ܒܐܝܕ̈ܝ
ܠܒܪܝܬ ܕܢܝܚ ܡܕܡ ܡܪܢ ܒܡܐܬܝܬܗ. ܐܦ ܠܒܪ
ܘܒܫܐ ܕܡܛܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܗܿܘ ܡܕܒܪܢܘܬ ܕܡܕܡ ܕܒܝܫܐ[1]
ܡܬܐܡܪ. ܐܠܐ ܗܿܝ ܕܓܝܒܐ ܕܡܪܢ ܕܐܬܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܟܕ ܠܒܪܝܬ ܬܘܒ ܬܘܒ. ܐܠܐ ܘܒܒܪ ܡܫܐܠ ܐܢܫ.
20 ܕܡܦܠܓ ܡܛܠ ܠܐ ܢܦܩ ܠܗ ܠܒܫܐ ܚܕ ܡܢ ܡܫܬܫܐ.
ܐܝܟܘ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܟܐ ܚܕ ܐܝܬ. ܘܐܡܒܪܝܢ ܕܒܠܝܗܘܢ
ܡܫ̈ܬܫܐ ܗܪܟܐ ܡܬܒܣܡ̈ܢܐ ܐܝܬ. ܘܐܝܟ ܗܿܘ ܕܕܠܐ
ܒܡܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܟܕ ܚܕܘܬܐ ܘܫܠܡܐ. ܗܢܐ
ܕܝܢ ܡܫܬܫܢܐ: ܐܝܟ ܪܒܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܕܡܐ
25 ܕܡܫܬܠܡܐ ܡܪܢ ܐܘ̈ܢܐ ܕܡܦܠܓ: ܒܒܡܗ ܡܫܬܘܬܦ.
ܒܕܡܐ ܕܒܠܝܗܘܢ ܕܒܝܬ ܐܕܡ ܡܬܒܒܕܝܢ ܒܠܝܗܘܢ
ܡ̈ܫܡܫܐ ܘܢܦܩܝܢ ܐܘ̈ܢܐ. ܘܗܕܝܢ ܐܦ ܗܿܘ ܡܬܬܚܝܕ.
ܬܪ̈ܒܐ ܕܝܢ ܕܗܢܒܠܐ ܕܐܚܝܕܝܢ: ܦܘܦܣܐ ܕܬܪ̈ܒܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܚܝܕܝܢ ܡܕܡ ܒܦܘܪ̈ܐ. ܐܦ ܠܒܪ ܢܦܫܝܢ

[1] A om.

ܕܒܪܬܐ ܥܠܝܬܐ. ܕܒܗܠܝܢ ܢܦܪܘܩ ܒܕܡܐ ܕܡܬܝܠܕ
ܡܫܝܚܐ ܠܒܝܬܗܘܢ ܡܢ ܥܡܡܐ. ܘܡܦܪܫ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܚܛܗܐ ܘܡܕܟܐ ܠܗܘܢ. ܕܒܗܠܝܢ ܐܦ ܟܗܢܐ ܢܦܩ
ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܥܒܕ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܡܪܢ. ܐܝܟ ܕܡ
5 ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܓܙܘܪܬܐ. ܗܘܝܘ ܕܡܫܠܡ ܕܫܢܝܐ
ܕܟܬܒܘ. ܒܠܚܘܕ ܠܐ ܢܦܩ ܟܗܢܐ ܒܕܡܐ ܕܗܘ ܟܗܢܐ
ܢܦܩ ܠܗ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܢܐ ܐܫܠܛܗ ܥܠ ܟܠܗ.
ܐܦܠܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܡܩܪܒܝܢ
ܠܡܬܩܪܒܘ ܠܟܗܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ: ܒܕܡܐ ܕܗܘܐ ܟܗܢܐ ܢܦܩ
10 ܠܗܘܢ. ܕܡܫܚܝܢ: ܕܒܟܗܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܠܝܬ ܠܗܘܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܥܠ ܚܛܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܒܗܠܝܢ
ܒܗ ܫܩܠ ܠܟܗܢܐ ܠܡܪܢ: ܡܠܟ ܝܗܒ ܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܡܥܘܢܐ: ܘܡܫܡܫ ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܚܝܒܘܬܐ ܚܝܘ.
ܕܗܐ ܟܕ ܡܛܐ ܕܠܘܬܟܘܢ ܢܐܬܐ ܡܠܟܐ ܘܡܬܚܢܢܘܗܝ،
15 ܚܫܐ ܢܨܚܢܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܒܨܠܝܒܗ: ܡܛܠ ܗܢܐ
ܨܒܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗܘܢ. ܘܗܢܘܢ ܡܕܒܪܢܐ: ܐܡܪܝܢܐ
ܕܠܒܗ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܒܝܬܐ ܫܘܘ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܡܬܡܢܝܢ ܠܘܬ ܒܓܠܝܘܬ ܐܦܐ. ܘܢܦܩܝܢ
ܕܫܒܝܗܘܢ[1]. ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܫܦܝܢ ܡܛܠ ܒܫܘܪܐ
20 ܕܚܛܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܬܦܢܝܐ: ܐܡܪܝܢܐ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܒܗܝܠܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܐ ܚܛܗܐ. ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ
ܕܐܬܥܒܪ ܥܠܝܗܘܢ ܐܢ̈ܫܐ: ܒܕܡܐ ܕܗܘܐ ܠܚܝܬܐ ܢܦܪܘܩ.
ܘܢܦܩ ܠܘܬܗܘܢ ܗܘ. ܒܗ ܡܠܝܢ ܡܢܗ ܒܗܢܐ. ܒܗ
ܡܕܡܝܬ ܡܬܒܥܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܪܢ ܡܦܢܝܢܐܝܬ
25 ܠܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܒܪܟ ܠܒܢܘܗ: ܘܢܚܫܐ ܢܨܚܢܘܗܝ.
ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܡܢܝܢܐ ܕܢܬܒܣܡܘܢ ܐܠܐ ܒܗ ܡܬܬܚܫܡ
ܢܨܚܢܐ ܡܕܡܝܬ: ܗܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܒܝܬܗ. ܘܐܦ ܡܫܡܫ
ܠܦܫܗ ܕܡܪܢ. ܘܡܫܬܪ ܡܕܡܝܘܗܝ، ܢ̈ܨܚܢܘܗܝ، ܒܢܝܗ

[1] A om. In S pro ܠܘܬ (sic enim habet cod.) lege ܠܘܬܗ (?); alioquin deest aliquid.

ܗ̇ܘ ⌈ܢܐܬܒܠ¹ ܐܝܟ ܡܪܢ. ⌈ܕܐܬܐܬ ܘܠܐ̇ ܗܘ܁ ܕܢܐܬܒܠ
ܡܪܢ². ܒܗ̇ܝ ܕܐܝܬܝܐ ܕܐܫܬܘܬܦ ܥܡܢ ܒܒܠܗܘܢ
ܡܢ̈ܬܐ: ܗܟܢܐ ܢܫܬܘܬܦ ܥܡܢ ܒܚܝܘܗ̇ ܐܠܗܝܐ ܐܦ
ܒܦܓܪܐ ܕܦܓܪܗ̇. ܘܐܝܬܝܐ ܕܐܬܒܠ ܒܣܒܪܐ ܕܐܡܪܐ
ܚܪܫܐ ܗ̇ܘ ܕܦܓܪܐ: ܢܐܬܒܠ ܐܦ ܒܣܒܪܗ ܕܐܡܪܐ
ܡܠܝܠܐ. ܕܡܕܒܪܢ ܩ̇ܪܒ ܒܗܘܢܐ ܐܣܝܪܐ: ܘܢܗ̇ܒ ܠܗ
ܠܗ̇ܘ ܕܡܒܪܫ. ܐܝܟ ܗ̇ܢ ܕܡܬܝܕܥܐ ܐܠܗܘܬܗ܁ ܘܕܘܡܝܐ
ܕܡܪܢ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܗ̇ܘ ܡܪܢ. ܘܠܐ ܢܬܪܥ ܠܡܬܩܪܒܘ
ܠܐܪ̈ܙܐ³ ܕܠܐ ܡܝܬܘܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܬܦܠܓ ܕܐܫܬܘܬܦ܁
ܠܗܢܐ ܐܝܩܪܐ: ܢܒܣܪ ܥܠ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܢ. ܘܐܝܬܝܐ
ܕܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܢ ܦܘܪܩܢܐ ܐܠܐ ܒܝܕ ܡܝܬܘܬܐ. ܗܟܢܐ
ܠܐ ܙܕܩ ܕܐܦ ܒܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܝܬܘܬܐ ܕܒܝܬ ܠܢ
ܠܒܪܢܫܐ. ܢܬܦܪܫ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܠܐ ܡܝܬܘܬܐ. ܘܟܕ ܫܩܠ
ܗ̇ܘ: ܗܢܘܢ ܡܫܘܬܦܐ ܒܒܢܘܗ̇ ܠܗ̇ܘ ܕܫܘܐ ܠܗ ܒܐܪ̈ܙܐ
ܒܪܝܫ ܡܠܝܠ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܕܩܕܡ ܐܘܡܝܠܝܘܢ:
ܕܗܢܐ ܢܬܒܣܡ ܒܒܗ ܐܦ ܫܘܒܚܐ ܕܝܠܗ. ܘܗܢܐ
ܕܗܘܬ ܒܐܦܐ ܐܢܫܘܬܗ܁. ܕܗܘܐ ܬܫܠܘܦܗ ܕܡܪܢ ܙܪܝܙ
ܫܠܝܚܐ. ܘܗܢܝܢ ܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܒܗ ܚܕ ܚܕ ܒܦܓܪܗ܁.
ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܡܦܠܓ ܒܒܠܗܘܢ ܫܘܘ
ܕܢܣܒܘܢ ܐܘ̈ܢܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܢܦܩܘܢ ܒܠܗܘܢ
ܡܫ̈ܝܫܐ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܡܕ̈ܝܫܐ ܕܒܝܬ ܐܕܡ: ܗܢܝܢ ܐܦ
ܪ̈ܘܚܢܐ ܡܬܚܪܝܢ ܥܡ ܚ̈ܝܠܐ ܕܡܬܠܒܫܘܬܐ ܘܡܫܬܘܬܦܝܢ
ܒܐܪ̈ܙܐ ܡܕ̈ܝܫܐ. ܘܡܕܡܝܢܐ ܕܒܠܗܘܢ ܡܢ ܒܚܝܠ.
ܐܝܟ ܪܫܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ: ܘܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܬܗܘܝܢ ܕܢܬܡܐ.
ܘܒܬܪܗ ܡܢܒܐܝܠ: ܕܐܝܬܘܗܝ܁ ܗ̇ܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܩܝܡ
ܫܠܡܐ ܒܠ ܒܝܬ. ܘܒܬܪܗ ܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ. ܗܘ̈ܦܕܝܩܢܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܒܕܬܐ ܡܝܬܘܬܐ. ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܡܬܒܝܢܘ ܒܝܕ ܩܢܘ̈ܢܐ ⌈ܕܕܪ̈ܓܝܗܘܢ⁴ ܠܡܫܡܫܘܬܐ

¹ A ܐܬܒܠ. — ² S om. — ³ A add. ܕܡܪܢ. — ⁴ S ܕܪ̈ܓܠܝܗܘܢ (sic).

ܐܢܫܐ ܐܝܬܘܗܝ܆ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܠܘܬܢ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܬܘܒ ܒܗ ܡܫܝܚ
ܘܡܫܒܚܝܢ. ܠܐ ܐܬܝܠܕ ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܡܪ ܒܪܢܫܐ
ܘܡܫܪܪܝܢ ܒܗܢܐ ܗܘ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܬܘܒ: ܘܐܫܬܐ ܠܝ.
ܕܐܡܪ ܒܡܛܠܬܐ ܕܢܦܩ ܘܡܠܟܐ ܠܡܐܪ. ܠܐ ܐܬܝܠܕ 5
ܒܕܡܘܬܐ ܕܐܡܪ ܒܗܢܐ ܐܬܪܐ ܕܒܫܡܝܢܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ
ܗܪܟܐ ܟܕ ܐܡܪ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪ̈ܝܐ ܘܠܐ ܦܪܫ:
ܒܕܡܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܒܦܪܨܘܦܐ ܕܝܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܪܐ.
ܐܒܕܡܘܬܐ ܕܡܫܪܬ ܐܚܪܬ ܗܫܐ ܕܢܦܠܐ ܘܒܝܐ ܕܒܗܘܒܢܐ
ܕܐܪ̈ܥܐ. ܢܦܠܐ ܕܗܘܝܢ ܢܘܪܘܢ ܠܒܪܬ ܩܠܐ ܕܐܬܬܠܝܘܬܐ. 10
ܘܢܫܡܘܢ ܠܗ̇ ܫܘܒܚܐ. ܘܒܕܚܠܘܢ ܒܗ ܐܚܪܢ ܡܫܝܚܐ
ܠܡܪ̈ܝܐ ܢܐܐ ܒܫܠܡܘܬܐ: ܐܘܪܒܐ ܒܪܟܐ ܟܢ ܐܢܘܢ
ܗܢܘܢ ܡܪ̈ܝܐ ܕܐܡܪ ܒܠܝܗܘܢ. ܘܐܡܪ ܒܪܟܐ. ܚܕ
ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܚܕ ܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ.
ܘܟܕ ܩܪܐ ܠܗܘܢ ܒܪܟܐ. ܗܢܝܢ ܕܫܡܫ ܫܘܒܚܐ ܠܗܘܢ. 15
ܕܟܕ ܬܘܒܐ ܕܝܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܕܒܗܘܢ
ܬܬܝܕܥܐ. ܒܫܘܒܚܐ ܕܒܬܪܗܝܢ: ܕܐܦ ܢܒܥܘ ܐܢܘܢ
ܘܢܦܩܘ ܐܢܘܢ. ܘܗܘܕܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܪ̈ܝܐ ܕܐܚܪܢ
ܒܗܝܢܐ. ܐܠܠܐ ܕܝܢ ܗܫܐ: ܒܗ ܐܫܬܒܠܘ ܒܠܗ ܕܘܒܪܐ:
ܘܐܬܒܗܪ ܠܗܘܢ ܒܗܝܢܐ ܒܠܗ̇ ܦܐܝܘܬܐ: ܘܐܘܕܝܘ 20
ܗܢܘܢ ܒܬܘܕܝܬܐ ܕܐܠܦ ܐܢܘܢ. ܗܢܝܢ ܒܬܘܩܢ
ܕܢܫܪܐ ܒܟܘܡܪܐ. ܘܡܪܒܝܬ ܗ̇ܘ ܫܦܠ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ
ܐܢܫܐ ܕܒܗ ܒܓܒܠ: ܗ̇ܘ ܡܪܒܝܬ ܡܢ ܦܐܪ̈ܘܗܝ ܐܫܬܒܚܪ.
ܘܐܝܟ ܕܒܠܦ ܡܫܝܚܐ ܢܣܬܪܝܩ ܒܡܘܫܚܗ: ܐܦ ܡܟܝܢ
ܒܗ ܓܒܪܐ ܦܪܘܩܗ ܗ̇ܘ ܡܪܒܝܬ ܐܓܒܠ. ܗܟܢܐ ܐܚܪܢ. 25
ܕܟܝܢ ܘܓܒܪܐ ܘܐܓܒܠ. ܘܢܗܒ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ.
ܫܩܘ ܐܟܘܠܘ ܡܢܗ ܒܠܟܘܢ. ܗܢܘ ܦܓܪܝ. ܘܬܘܒ ܒܟܣܐ
ܓܒܠ ܘܒܪܟ ܘܐܡܪ[1] ܘܐܫܬܝ ܘܢܗܒ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܡܢܝܢ
ܐܦ ܗܫܐ ܒܗܝܢܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܕܡܟܬ ܒܪܝܢ:

[1] A om.

ܒܗ̇ ܕܒܗ ܫܘܪܝܐ ܒܒܗ ܗܘ̣. ܒܢܐ ܒܬܪܗ. ܒܒܠܐ
ܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܥܡ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܫܬܩܘ. ܕܠܐ
ܫܦܝܪ ܕܢܝܚܘܢ ܐܡܝܢ: ܟܠ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܠܝܬ ܒܗ̇
ܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܕܐܦ ܗܘܐ: ܒܗ̇ ܕܒܐܡܝܢܘ ܗ̣ܘ
ܦܪܕ ܩܘܡ̈ܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܘܡܒܪܟܝܢܘܬܗ ܒܚܘܬܡܐ.[1]
ܘܒܪܘ ܐܫܬܘܬܦܬ: ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܗ̇ܝ ܬܘܕܝܬܗ̇ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܗܠܝܢ ܕܐܠܦܗ̇ ܡܒܠܒܠ. ܘܡܙܕܒܢܘܗܝ ܕܡܠܠܐ
ܫܒܝܚܐ ܬܬܓܠܐ ܬܘܕܝܬܐ ܫܒܝܚܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܕܠܗ ܘܕܡܒܪܟܢܘܬܗ. ܘܡܙܕܒܢܬ ⌈ܠܫܠܡܐ[2] ܡܢܗܝܢ ܠܗܘܢ.
ܫܠܡܐ ܒܒܒܘܢ. ܗܘܝܬܘܢ ܢܚܝܢ ⌈ܐܘܪ ܫܠܡܐ[3]
ܕܐܫܪܝܬ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܘܪܝܐ: ܗ̇ܘ ܕܐܠܦܬܟܘܢ ܒܠܘܗܝ؛
ܗܫܐ ܐܫܬܡܠܝ. ܘܗܘܐ ܗܫܐ ܫܠܡܐ ܡܠܝܐܝܬ ܕܡܙܡܢ
ܗܫܐ ܒܐܘܪܐ ܐܬܝܗܒ. ܒܗ̇ ܕܐܬܝܗܒܘ ܣܦܪ̈ܐ
ܕܠܡ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܦܠܬ ܠܫܐ̈ܠܬܟܘܢ ܘܐܝܟܢܐ ܐܦܩܬ ܠܟܘܢ
ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܚܘܫܒܐ. ܢܕܘ ܒܡܕܢ ܘܒܬܘܩܦܐ ܕܚܝܠܗ.
ܘܐܬܚܝܠܘ ܒܫܠܡܐ ܦܓܥܐ ܕܡܢܗ ܐܬܒܪܝ ܠܟܘܢ. ܘܟܕ
ܚܙܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܒܪܢܐ: ܗܢܘܢ ܐܡܪ ܡܕܒܪܢܗܘܢ.
ܕܩܘܕܫܐ ܠܡܩ̈ܕܫܐ ܢܬܐܐ ܒܫܠܡܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ
ܡܒܪܘ: ܕܗܪܒܐ ܩܘܕܫܐ ܠܗܢܐ ܩܘܕܫܐ ܕܒܠ ܡܕܒܚܐ
ܐܡܪ ܕܢܐܬܐ ܒܫܠܡܘܬܐ. ⌈ܕܒܫܠܡܘܬܐ[4] ⌈ܕܬܐܪܬܐ[5]
ܙܗܝ ܕܢܡܒܢܘܗܝ؛ ܘܠܡܩ̈ܕܫܐ ܢܬܩܢ. ܐܠܐ ܠܐ ܐܠܐ ܐܣܬܒܠܘ
ܕܠܫ̈ܦܝܐ ܐܬܝܗܒ ܩܘܕܫܐ ܘܠܚܣܝܐ ܕܚܛ̈ܝܐ. ܡܫܝܚܐ
ܕܐ ܐܫܠܡܗ ܗܟ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ. ܗܘܝܘ ܦܓܪܝ ܕܒܠ
ܐܦܝܟܘܢ ܡܬܩܨܐ ܠܫܘܒܩܢܐ ܕܚܛ̈ܗܐ. ⌈ܘܗܢܘ ܕܡܝ
ܕܕܝܬܩܐ. ܕܢܠܦ ܦܓܪ̈ܐ ܡܬܐܫܕ ܠܫܘܒܩܢܐ
ܕܚܛ̈ܗܐ.[6] ܐܠܐ ܠܡܢܐ ܕܐܡܪ ܒܗܢܐ ܕܠܐ ܦܘܫܩܐ:
ܬܐ ܠܝ ܠܘܬ ܒܢܝܐ ܕܡܦܫܩ ܠܗ. ܘܐܡܝܢܐ ܕܟܕ
ܐܡܪ ܠܟܠ ܢܗܘܘܢ ܡܕܒܪ̈ܢܘܗܝ: ܠܐ ܐܬܝܕܥ ܠܟܠ

[1] Desideratur aliquid, fortasse: ܚܘܬܡܐ ܒܬܪܗ. — [2] S ܠܗܢ (sic). — [3] A ܕܫܠܡܐ; lege: ܕܐܘܪ ܫܠܡܐ (?). — [4] S ܘܫܠܡܘܬܐ. — [5] A om. — [6] A om.

ܡܫܝܠܐ. ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܢܦܩܬܐ. ܘܒܬܪ ܡܢ ܒܢܫܐ. ܡܛܠ
ܕܒܠܝ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܘܥܕܡܐ ܫܘܪܝܐ. ܘܠܥܠܡܝܢ ܡܚܕܬ ܐܝܬ ܒܗܘܪܐ
ܐܡܝܢ. ܗܟܝܠ ܬܘܒ ܒܗܘܢܐ: ܟܕ ܒܥܝܐ ܠܡܬܪܥܝܢܘܬܗ
ܕܦܫܝܛܬ ܐܝܕܝܗ̇ ܘܠܒܗ̇ ܠܘܬ ܡܪܗ̇ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗ: 5
ܘܫܐܠܬ ܡܢܗ ܕܚܟܡܬܐ ܘܚܝܠܐ ܐܝܟ ܕܐܠܦܗ̇. ܟܕ
ܐܪܦܝܬ ܠܢܦܫܗ ܕܢܚ ܠܘܬ ܢܚ: ܘܗܟܝܠ ܬܒܥܗ ܡܢܗ
ܫܘܒܩܢܐ. ܗܟܝܠ ܫܒܩ ܠܥܘܠܬܗܘܢ ܘܡܕܒܪܗܘܢ، ܡܗܝܒ
ܠܗܝܢ ܐܝܟ ܕܫܢܝܐ. ܘܐܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܟܕ ܡܚܝܬ ܠܗ
ܠܒܗ ܕܫܢܝܐ ܘܐܝܟܢܐ: ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܟܠ ܡܬܒܥܐ 10
ܕܢܟܠ ܐܝܟ ܠܘܬܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܢܒܥܐ ܠܗܘܢ ܡܦܩ
ܒܪܘܚܐ. ܗܒܝܠܐ ܘܐܦ ܗܫܐ ܒܟܝܐ ܐܟܠ ܕܫܢܝܐ.
ܘܡܬܒܥܐ ܕܡܢܗܘܢ ܡܗܪܒ ܠܗܘܢ ܥܕܡ ܡܠܟܐ. ܐܝܟ
ܡܢ ܘܐܠܗܢ ܟܢܫܝܢ ܡܢܝ ܐܝܟ ܫܘܒܩܢܝ ܕܠܘܬܢ:
ܘܡܬܟܫܦܝܢ ܠܝ. ܠܐ ܬܟܠܝ ܠܢܦܫܟܐ. ܐܠܐ ܦܢܝ ܒܝ 15
ܒܫܐܐ ܘܫܠܘܬܗ. ܐܝܬ ܢܦܫ ܐܝܬ ܡܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ
ܡܕܡ ܕܫܐܠܬ ܡܪܥܝܬܝ: ܕܫܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܥܠܝܗ̇
ܒܫܐܠܬ ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܢܫܒܘܩ ܚܛܗ̈ܐ ܕܢܚ ܠܘܬ ܢܚ.
ܘܦܩܪܘ ܡܢܐ ܕܦܘܪܩܢ ܐܝܟܢ. ܘܡܫܬܒܩܝܢ ⌐ܠܘ[1] ܡܬܒܥܐ
ܒܝܬ ܠܝ ܘܠܗܘܢ. ܡܟܝܠ ܟܕܒ ܒܗܘܢ ܛܥܢܘܬܐ 20
ܐܝܟ ܛܒܘܬܝ. ܘܡܬܒܥܢܘܬ، ܢܬܦܬܚܢ ܬܪ̈ܥܝܗܘܢ.
ܘܐܝܢܗܘ ܕܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ: ܡܛܠܬܗܘܢ ܡܟܠ. ܘܐܝܢܗܘ
ܕܠܐ ܟܠܗܘܢ ܫܒܩ. ܡܛܠ ܛܒ̈ܥܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܟܠ.
ܘܐܝܢܗܘ ܕܠܐ ܫܒܩ ܟܬܒܝܢ: ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ ܡܟܠ.
ܘܐܝܢܗܘ ܕܠܐ ܫܒܩ ܗܒܠ: ܡܛܠ ܡܬܒܥܢܘܬܗ، ܡܟܠ 25
ܘܦܢܐ. ܘܟܕ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܬܚܝܡ ܘܐܬܩܛܠ ܒܛܝܒܘ...[2]
ܢܫܒ. ܡܚܘܐ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܢܘܬܪܐ ܒܦܫܐܝܬ. ܐܝܟ
ܐܢܫܐ ܕܐܪܙܐ ܗܢܐ ܒܦܫܐ ܗܘ. ܘܡܫܬܒܩ ܘܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ. ܒܟܪܝܠ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܢܕܒ ܐܪ̈ܙܐ ܒܦܫܐ.

[1] A om. — [2] Spatium breve vacuum in S, nullum in A. Supplendum fortasse ܠܢܦܫܗ; sed melius legendum : ܢܫܒ ܢܦܫܗ.

ܡܩܕܫܝܢ ܐܪ̈ܙܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܚܙܝܬ ܠܗ ܠܬܠܡܝܕܐ ܗܢܐ:
ܕܦܐܝܐ ܕܐܝܟ ܡܕܡ ܡܩܕܫܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܢܬܠܦܘܢ ܫܪܪܐ
ܕܫܘܡܠܝܐ ܡܢ ܬܢܢܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܬܘܒ
ܫܪܬ: ܢܬܒܘ ܠܗܕܐ ܒܪܘܚܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܗܢܐ ܒܪ
ܒܢܝܐ ܕܐܫܬܡܠܝ ܒܐܘܚܕܢܐ ܡܠܐܟܐ ܒܝܢ ܒܢ̈ܝܐ 5
ܘܟܠܗ ܓܘܐ ܚܘܫܒܐ ܬܓܒܘ. ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܓܒܝܢܐ
ܫܪܝܪܐ: ܡܬܒܥܐ ܚܠܦ ܡܪܚܡܢܘܬܗ. ܚܙܐ ܡܪܝ ܒܚܢܝܢ
ܫܠܡ̈ܐ ܘܫܡܠܝܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܝ. ܘܩܪܒ ܠܦܘ̈ܩܕܢܝܟ: ܗܢܝܢ
ܕܬܒܥ ܒܗܘܢ ܒܒܢܝ ܚܘܫܒܐ ܕܚܘ̈ܒܐ. ܕܢܬ̈ܠܠ ܗܫܐ
ܒܡܠܒܘܬܟ ܦܐܪ̈ܐ ܕܫܘܒܚܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܟ ܡܫܒܚܬܐ. 10
ܘܐܫܐܐ ܠܝ ܒܬܠܒܘܬܟ ܐܘ ܐܒܐ ܡܪܚܡܢܐ: ܕܢܗܘܐ
ܠܝ ܒܢ̈ܝܐ ܚܒܝܒܐ ܘܕܠܐ ܡܘܡ. ܘܢܩܘܡ ܡܕܒܚܝ
ܐܝܟ ܕܐܠܦܬ: ܒܠܒܐ ܕܟܝܐ ܘܒܐܦ̈ܐ ܓܠܝܬܐ. ܟܕ
ܒܦܪܗܣܝܐ ܗ̇ܝ ܕܝܗܒܬ ܠܝ: ܕܟܕ ܓܒܝܢ ܗܘܝܢ ܒܬ̈ܫܒܚܬܗܘܢ
ܐܬܪܚܒܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܩܕܫܝ ܠܦܘܪܩܢ. ܘܒܬ̈ܫܒܚܢ 15
ܠܬܬܝ ܡܪ̈ܟܢ. ܘܒܢ̈ܝܐ ܕܒܪܘܬܝ ܫܒܩܬܢ. ܘܗܫܐ
ܐܦ ܚܢ ܐܒܒܐ ܕܐܠܦܬܢ ܒܡܫܒܪܬܝ: ܕܐܡܚܝܢܐܝܬ
ܟܕ ܡܢܟܝܢ ܡܕܒܚܝ ܡܠܝܢ ܠܝ ܘܒܟܝܢ ܡܢܝ. ܒܗܘܢ
ܒܦܬ̈ܓܡܐ ܕܐܠܦܬܢ ܡܬܚܫܚܝܢ ܗܪܟܐ. ܗܘܝܢ ܒܒܥܐ
ܐܒܒܐ ܕܟܠܗ ܫܪܪܐ ܐܬܓܠܝ ܠܗܘܢ ܒܡܫܒܚܬܐ: 20
ܢܚܢ ܠܐܢܫܐ ܕܡܬܬܚܒܐ. ܘܟܕ ܫܒܒܘ ܡܢ ܡܓ̈ܒܝܢܐ
ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ: ܕܟܕ ܡܬܒܥܐ ܠܐܠܗܐ ܐܒܘܢ. ܕܒܠܝܢ
ܫܘܐܝܬ ܢܡܪܝܢ ܘܗܒܢܐ ܢܐܡܪ. ܡܒܘ ܗܒܘܢ ܐܒܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܐܘ ܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܩܕܫ ܠܝ
ܒܡܩܕܫ ܫܡܝ. ܘܟܠܟ ܠܝ[1] ܡܠܒܘܬܟ ܗ̇ܝ ܕܒܢܘܚܡܐ. 25
ܘܒܓܒܝܢܝ ܢܬܒܪܐ. ܘܢܗܘܐ[2] ܐܒܒܐ ܕܐܢܫܬܝܢ
ܗܫܐ ܒܐܪܥܐ: ܘܢܪܡ ܒܐܪ̈ܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܡܝܐ:
ܢܗܘܘܢ ܚܫܒܝܢ ܒܫܡܝܐ. ܘܗܒܠܝ ܦܘܠܚܢܗ ܕܦܓ̈ܪܝ

[1] A om. — [2] Aliquid deesse videtur; fortasse reliqua dominicae orationis clausula : ܒܝܢܝ : ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ : ܐܦ ܒܐܪܥܐ.

ܕܡܬܦܠܣܦ ܠܡܠܘ̈ܗܝ. ܒܢܐ ܘܐܡܪ. ܕܐܝܟ ܐܘ ܡܠܦܢܐ
ܚܟܝܡܐ ܠܒܪܢܫ ܡܢܐ ܕܡܠܦ ܐܢܬ ܠܝ. ܘܣܒܝܪܝܢ ܕܒܗ
ܗܕܐ ܒܒܪܢܫ. ܡܛܠ ܕܚܡܫܐ ܣܦܝ̈ܩܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ
ܕܠܝ. ܘܐܝܟ ܐܢ̈ܫܐ ܕܟܠ ܚ̈ܕܪܐ ܡܪܝܡ: ܒܠܚܘܕ ܟܠ
ܚ̈ܕܪܐ ܡܪܝܡܝܢ. ܡܛܠ ܚܡܫܐ ܣܦܝ̈ܩܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ 5
ܕܒܚ̈ܕܪܝܗ. ܒܪ ܠܝܬ ܒܗܘܢ ⌈ܕܐܝܟ ܠܢܦܫܗ[1] ܬܪܒ. ܘܐܦ
ܒܒܪܢܫ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ⌈ܕܐܬܐܡܪܘ[2] ܒܒܢܝܢ. ܘܬܒܒܢܐ
ܕܐ̈ܢܫܐ ܕܡܢ ܒܣܘܦ ܐܬܘܗܝ: ܘܡܣܝܡܝܢ ܟܠ ܕ̈ܝܢܐ.
ܠܐ ܡܣܦܩ ܗܘ ܢܦܫܗ ܡܢ ܡܪܒܝܬܐ. ܐܠܐ ܐܒܝܕ
ܡܒܝܬܐ ܠܗ ܘܠܝ. ܕܠܝ ܡܣܝܡܝܢ ܟܠ ܕ̈ܝܢܐ. ܘܠܝܬ 10
ܒܪܢܐ ܕܠܐ ܣܦܩܐ. ܐܘ ܒܣܘܓܐܐ ܐܘ ܒܚܕ ܦܘܪܫܢܐ.
ܘܒܗ ܗܠܝܢ ܡܬܦܪ̈ܫܢ. ܡܛܠ ܕܠܝܬܪܬܐ ܗܘ: ܕܗܠܝܢ ܒܗ
ܒܒܪܢܫ: ܢܦܩܝܢ ܠܗܝܢ ܡܫܡܠܝܐ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܦܠܓܝܢ
ܘܦܪܘܫܐ ܕܢܦܫ̈ܬܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܡܫܡܠܝܬܐ ܒܐܪܥܐ
ܘܒܣܘܓܐܐ ܘܕܝܢܐ ܘܬܒܝܬܐ ܪܗܒܘܢܐܝܬ. ܢܣܒ ܠܚ̈ܕܪܐ 15
ܕܬܡܠܟܘܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܒܒܪܐ. ܘܒܢܝܐ ܒܒܪܐ ܒܒܢܐ
ܕܠܒܠܡ ܗܒܢܐ ܢܗܘܐ ܠܝ ܗܢܐ ܣܘܓܐܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ
ܫܪܪܬܐ: ܘܠܒܠܡܝܢ ܢܡܠܝܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ: ܒܐܡܝܢ
ܕܣܘܬܦܐ ܐܬܘܗܝ. ܘܗܘܝܬ ܢܗܒ ܐܢܘܢ. ܕܗܕܐ
ܒܪܘܬܐ ܠܬܠܬ ܡܢ ܦܝܢܐ ܕܒܬܪܝܢܐ ܘܕܫܠܝܚ̈ܐ. 20
⌈ܐܠܐ[3] ܗܘ ܦܓܪܐ ܢܘܗܪܗ ܦܓܪܗ ܘܦܢܝܢܗ ܒܢܗ
ܦܢܝܬܐ. ܐܝܢܐ ܕܒܐܝܢܐ ܘܒܫܘܠܐ ܐܬܦܢܝ ܡܢ
⌈ܒܫܘ̈ܠܐ[4] ܕܫܪܪܐ ܘܕܡ̈ܠܦܢܐ. ܘܐܦ ܗܢܐ ܦܓܪܐܐ ܦܫ
ܒܬ̈ܪܐ ܦܓܪܐܝܬܐ. ܒܪ ܠܐ ܐܡܪ̈ܢ ܠܗ. ⌈ܘܐܝܬ[5]
ܕܐܡܪܝܢ. ܕܐܦ ܒܪܒܐ ܠܫܡܥܢܐ ܐܝܬ ܒܬ̈ܪܐ ܕܠܐ 25
ܡܬܪ̈ܝܢ ܠܗ. ܐܠܐ ܒܡܫܪܫܘܬܐ ܐܡܪܬ, ܕܐܡܪ ܗܘܐ
ܒܗܢܐ ܦܓܪܘܬܗ ܐܢܫܝܐ: ܡܒܥ ܗܘܐ: ܘܐܫܬܐ ܠܝ
ܡܢܝ. ܐܒܒܐ ܕܒܫ̈ܡܬܐ ܕܝܘܡܐ ܒܒܪܢܫ: ܒܪ ܠܐ

[1] A : ܐܝܟ ܠܢܦܫܗ; lege : ܐܝܟ ܕܠܢܦܫܗ (?). — [2] S ܕܐܬܬܡܪܘ. —
[3] A ܐܦ. — [4] A ܒܫܘܠܐ. — [5] S ܘܐܝܟ.

ܕܠܐ ܬܬܚܫ ܚܫܐ ܥܠ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܠܐ ܚܫܐ. ܘܒܪܚܡܘܗܝ
ܕܒܦܓܪܢܘܬܗ ܡܛܠ ܦܘܪܩܢ ܢܦܫܬ ܡܢ ܫܥܒܘܕܐ ܣܛܢܝܐ
ܕܐܠܗܐ. ܘܫܒܩ ܠܗܢ ܦܓܪܐ ܒܡܘܬܐ: ܘܢܦܫܐ ܒܠܝܠܬܐ
ܘܢܘܚܡܬܐ ܘܠܐ ܒܡܘܬܬܐ. ܘܟܕ ܦܘܪܢܣܐ ⌐ܕܡܫܝ̈ܚܐ[1]
ܘܡܕܒܪܢܐ ܐܠܗܝܐ: ܐܦܝܣ ܡܢ ܦܓܥܘܬܐ ܕܫܝܘܠܐ.
ܘܦܪܩ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܬܪ ܕܫܒܩܠܗ ܒܒܪܝܘܬܗ: ܫܐ
ܘܐܘܪܥܐ ܘܦܩܕ ܘܫܠܡ ܠܫܒܝܐ: ܐܝܟ ܗܝܡܢܐ ܕܡܢ
ܚܫܝ. ܘܐܫܠܡ ܠܗ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܕܐܬܒܗܪ ܒܗܘܢ
ܒܠܘ ܦܓܪܘܬܗ ܕܠܘܬܢ. ܐܠܐ ܒܝܕܐ ܕܝܢ. ܚܝ ܒܠܒܐ
ܬܪܥܝܬܐ ܘܕܠܐ ܡܘܬܘܬܐ: ܘܒܪܘܚܐ ܡܚܒܒܬܐ ܐܝܟ
ܕܠܗ: ܗܘ ܕܡܛܠܬܢ ܡܚܝ ܢܦܫܗ ܘܐܫܬܟܚ ܒܕܡܐ
ܠܡܘܬܐ. ܘܡܘܬܐ ܕܝܢ ܕܙܩܝܦܐ. ܐܦܝܣ ܒܪܘܚܐ ܕܠܗ
ܢܠܝ. ܘܢܦܩ ܡܢܗ ܒܫܦܝܘܬ ܠܒܐ ܠܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܗܕܐ ܕܐܬܬܗܒܬ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܟܕ ܬܠܘܬܐ ܕܒܝܬܐ:
ܗܝ ܪܒܬ ܡܢ ܦܠܓܐ ܒܫܘܢܐ. ܘܟܕ ܫܒܐ ܕܦܘܪܫܢܐ
ܢܬܬܘܦ ܠܐܘܪܚܐ ܕܒܕܬܐ ܒܡܫܒܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ.
ܘܒܠܒܘܝ ܠܡܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܝܢ ⌐ܕܠܐ[2] ܡܬܚܙܝܢ
ܒܐܘܪܚܐ: ܐܘܪܚܐ ܡܫܒܚܐ ܠܗܘܢ. ܒܗ ܡܬܬܘܣܝܢ ܡܢ
ܫܒܝܠܘܬܐ ܕܫܦܝܪ̈ܐ ܒܗ ܒܒܪ̈ܝܢ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܒܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܢܐ ܐܝܬܝܢ. ⌐ܘܚܫܐ[3] ܠܢܦܫܢ ܥܠ ܚܛܗܝܢ.
⌐ܐܝܟܢܐ[4] ܕܐܦ ܠܚܫܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܢܦܪ ܡܕܡܝܢ. ܘܟܕ
ܗܠܝܢ ܡܒܪܝܢ ܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܒܪܐ. ܐܠܗܝ̈ܢ ܒܪܘܚܢܝܐ
ܗܘ ܘܒܪܘܚܢܝܐ. ܢܫܐܠ ܒܢܝܗ ܕܝ̈ܢܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܕܣܘ̈ܓܐܐ. ܘܢܦܩܐ ܡܕܡ ܫܐ̈ܠܬ ܕܠܗ ܡܫܠܡܘܬܐ
ܕܒܢ̈ܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܝ ܗܠܝܢ ܕܝܠܝܢ ܡܒܪܝܢ: ܘܠܒܢ̈ܝܬܐ
ܚܙܝ: ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܝܘܡܐ ܚܛܝܬܐ ܘܡܫܠܡܘܬܐ. ܘܟܕ ܠܐ
ܒܝܘܡܐ ܐܝܟ ܕܒܠܠܝܐ: ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܢܫܐܠ ܘܡܢ ܡܢܘ:
ܐܠܐ ܟܕ ܠܕܝܢܝܬ ܦܩܕ: ܒܒܥܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ

[1] S ܘܡܫܝ̈ܚܐ. — [2] A omittit. — [3] A ܘܗܫܐ (sic). — [4] S ܐܦ (sic).

ܕܒܠ ܒܢܝܢ: ܒܗ ܒܢܝܐ ܕܐܫܬܡܠܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܐܫܬܪܝ ܡܠܘܬܐ. ܘܐܬܬܫܪܪܬ ܒܢܝܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܡܟܐܝܠ. ܗܕܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܡܫܡܠ ܠܫܡܝܐ. ܘܗܠܝܢ
ܕܗܪܟܐ ܗܒܢ ܐܚܝ: ܗܫܐ ܠܠܐܝܬ ܡܬܚܙܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܠܒܪܝܠ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܚܝܕ ܕܢܬܡܐ ܢܛܪܬܐ: ܠܐ
ܡܪܦܐ ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܠܒܝܢ. ܒܕܡܐ ܕܒܕܡܗ ܕܡܠܟܐ
ܡܒܡܫܢ ܠܝܬܡ̈ܐ. ܘܐܦ ܗܫܐ ܡܒܠܬܐ ܠܒܢܝܐ
ܠܐܘܦܬܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܡܫܝܐ ܕܒܡܗܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ: ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܘܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܒܢܝܕܐ ܫܘܐ ܐܒܘܗܝ.
ܘܗܫܐ ܠܝܬ ܒܒܢܝܐ ܘܒܪ ܢܫ̈ܐ: ܘܠܐ ܪ̄ܘܚܢܝܐ
ܘܦܓܪܢܐ[1]. ܐܠܐ ܟܠܢ ܚܕ ܐܢܚܢ. ܐܠܐ ܡܢܝܐ ܐܡܪ.
ܟܠܢ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܐܝܡܬܐ: ܢܩܪܘܒ ܠܐܪ̈ܙܐ ܕܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ ܢܩܝܐ ܕܦܪܘܩܢ. ܒܕܚܠܬܐ ܡܛܠ ܕܢܘܪܐ ܐܝܢܘܢ.
ܐܟܠܬܐ. ܒܐܝܡܬܐ: ܡܛܠ ܕܗܟܢ ܢܩܪ̈ܝܢ ܡܫܘܒܗܘܢ.
ܢܩܪܘܒ ܠܡܢܝܐ. ܠܘ ܠܦܓܪܐ ܘܕܡܐ: ܐܠܐ ܠܐܪ̈ܙܐ
ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܢܩܝܐ. ܚܢܐ ܐܝܬ ܕܓܘܡܪܐ ܗܘܐ ܠܐ
ܡܪܦܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܠܠܝܢ ܦܩܘܕܬܐ. ܐܠܐ ܡܢܝܐ.
ܟܠܗܐ ܕܒܢܐ ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ. ܢܬܕܒܪ ܢܫܡܗ
ܘܢܬܒܢܝܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܒܕܒܝܘܬܐ ܕܠܒܠ ܡܢ
ܒܡܫܪܐ ܢܩܝܐ ܠܒܢ: ܘܠܐ ܢܗܘܪ ܒܗܠܝܢ ܡܡܒ̈ܪܢܐ
ܦܓܪܢܝܬ: ܐܠܐ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܘܠܐ ܢ̄ܫܐ[2] ܒܠܢܫܡܐ
ܘܫܒܪܐ. ܐܠܐ ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܡܬܓܠܒܪ ܒܗܘܢ ܢܗܘܪ.
ܘܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܫܬܒܠ ܐܝܘܢ. ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܒܫܡܫܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܝܗܒ ܗܘܝܢ ܠܒܠ. ܘܒܠ ܓܒܫܐ ܕܗܪܟܐ ܚܙܝܢ:
ܫܡܝܢܐ ܢܫܡܒ. ܘܡܠܒܟܐ ܕܡܫܬܠܡܐ ܘܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܬܓܠܒ̈ܢ. ܘܒܗ ܡܬܒܪܢܝܢ ܢܫܡܗ
ܘܡܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܘܢܚܝܢ ܟܠ ܠܒܢ ܡܫܡܠܗ ܢܒܚܘܗܝ
ܕܡܢܗ. ܘܠܐ ܒܪܢܫܐ ܡܫܠܡܐ ܢܒܚܘܗܝ: ܒܗ̇ ܕܦܪܘܩܘ
ܦܪܘܩܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܒܪܢܫܐ: ܐܢܫܐ

[1] A in plur. — [2] A ܢܫܐ.

ܕܠܟܠܗܘܢ ܢܩ̈ܒܬܐ ܫܘܬܦܐ ܒܟܕܢܝܢ. ܐܦ ܠܒܪ ܢܨܒܐ
ܒܪ ܡܢܝܢܬ ܠܛܒܬܐ ܐܘ ܠܒܘܪܫܐ. ܫܘܬܦܗ ܒܝܠܠܦܐ
ܒܟܪ ܠܗ. ܐܦ ܡܢܝܢܐ ܠܡܗܝܒܐ ܐܦ ܠܡܣܐܒܐ:
ܠܫܘܬܦܗ ܩܘܫܬܐ ܒܕܝܢ ܒܝܢܗ. ܘܒܠܒܒܕܢ ܕܐܝܬ
ܒܟܠܒܠܐ: ܐܝܬ ܠܗ ܩܘܪܝܐ ܘܡܢܝܢܬܐ ܘܩܘܠܒܐ.
ܘܩܘܪܝܐ ܕܐܪ̈ܐ: ܒܡܣܩܐ ܕܝܠܗܘܢ ܕܟܠ ܡܕܒܪܢܐ.
ܡܢܝܢܬܐ ܩܘܕܫܐ. ܩܘܠܒܐ ܫܘܬܦܐ. ˥ܘܐܠܘ ܠܝܬ ܗܘܐ
ܫܘܬܦܐ[1]. ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܩܘܕܫܐ ܡܢܝܢܬܐ. ܘܗܠܝܢ
ܕܒܛܠ ܐܪ̈ܐ ܗܢܝܢ܀

ܪܫܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܢܝܢܐ ܗܪܟܐ ܒܗܢܐ ܬܘܒ ܐܡ̇ܪ ܡܢ
ܕܪ̈ܫ ܦܢܒܘܬܗ ܕܡܟܪ̈ܢ. ܘܡܢܝܢܐ ܗܘ ܗܕܐ ܒܪ̈ܘܝܘܬܐ
ܕܡܟܪ̈ܢ ܡܫܡܫܢܐ: ܒܠܝ ˥ܒܕܝܠܬܐ ܘܒܐܝܩܪܐ[2].
ܘܠܡܢܝܢܐ ܠܐ ܡܟܪ̈ܢ ܠܗ̇ ܗ̇ܘ ܕܟܠ ܒܝܬ. ܘܒܠܗܘܢ
ܕܗܪܟܐ ܡܫܬܡ̈ܫܝܢ ܢܗܝܪܝ܀
ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝܬ ܬܐܓܘܪܬܗ ܕܒܗܢܐ: ܢܦܩ ܠܒܪܝܬ
ܥܠܐ ܡܕܡܝܬܐ ܕܡܫܘܐ ܠܡܢܝܢܐ ܕܐܫܬܡܠܝ ܡܟܪ
ܕܪ̈ܫܝܢ. ܘܐܓܘܢܐ ܕܒܪܬ ܒܗ: ܐܡܘܪܬ ܘܟܝܢܬ.
ܘܗܫܐ ܠܒܘܢ ܡܘܕܝܢܐ: ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
˥ܪ̈ܫܡܢܐ[3] ܠܒܘܢ. ܘܡܘܕܝܢܐ ܠܒܘܢ ܦܢܒܘܬܗ. ܘܡܠܬܐ
ܕܡܕܡܝܐ ܐܚܪܬ: ܗ̇ܝ ܗܕܐ ܡܫܪܝܢܐ. ܕܬܡܢ ܒܐܪ̈ܐ
ܝܪܬ ܠܒܘܢ ܗܠܝܢ ܕܬܠܬܒܝ. ܗܫܐ ܕܝܢ: ܗ̇ܘ ܡܟܐ ܕܡܢ
ܫܘܪܝܐ ܐܚܪܬ ܒܐܪ̈ܐ. ܗܫܐ ܒܒܒܐ ܗܘܐ. ܘܠܐ
ܬܦܢܘܢ ܕܗܘܐ ܩܘܫܦܐ ܒܝܬ ܗܠܝܢ ܕܐܪ̈ܐ ܠܗܠܝܢ
ܕܩܘܡܠܝܐ. ܐܠܐ ܚܕ ܗ̣ܘ ܐܪ̈ܐ ܘܩܘܡܠܝܐ. ܡܟܪ̈ܢ
ܡܒܠܠ ܒܦܘܪܬܐ ܘܐܬܒܬܪܘ ܠܒܘܡܣܐ. ܒܪ
ܒܒܘܪܬܐ ܡܕܡܝܬܐ ˥ܒܬܕܬܒܘܢ[4] ܠܡܦܪܫ ܐܪ̈ܐ
ܩܕܡܝܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܬܘܒ ܪ̈ܫܡܢܐ ܠܒܘܢ ܘܡܒܕܬܢܐ
ܠܬܒܘܡܣܐ ܒܗܘܢ ܒܐܪ̈ܐ ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ. ܡܫܡܫܢܐ

[1] A om. — [2] A om. — [3] S ܪ̈ܫܡܢܐ. — [4] A ܐܬܬܕܬܒܘܢ.

ܘܣܘܪܠܘܣ ܘܐܦܘܠܝܢܪܝܣ ܘܣܐܘܪܐ ܕܒܗ ܢܒܘ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܐܢܛܝܘܟܠܘ ܕܡܢ ܫܪܪܐ: ܘܣܪܐܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ ܚܕ ܒܢܝܐ
ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ ܐܬܪܟܒ. ܘܦܫܛܗ ܪܘܒܒܐ
ܒܦܫܝܩܐ: ܘܣܒܪܘ ܠܒܪܢܫܐ ܬܡܝܗ ܒܪܝܬܐ. ܐܠܐ
ܙܘܢ ܕܠܒܢܝܐ ܢܛܪ: ܘܢܥܒܕ ܐܪ̈ܙܐ ܒܥܕܬܐ. ܘܐܝܟܘ
ܕܠܐ ܒܥܒܕܝܢ ܐܪ̈ܙܐ. ܡܕܡ ܡܢܐ ܡܬܓܠܝܢ. ⌈ܘܐܝܟܘ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܬܥܠܡܝܢ[1]: ܕܡܕܡ ܕܠܝܬܘܗܝ ܡܬܥܠܡܝܢ. ܘܗܐ
ܐܦ ܫܡܥܐ ܢܛܪܢ ܠܗܬܘܢ ܕܐܪ̈ܙܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܕܢܛܡܢܘ ܗܕܐ ܢܦܠ. ܠܐ ܡܕܡ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܫܟܐ
ܘܡܫܪܐ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܒܡܫܐ. ܐܠܐ ܐܪܙܐ ܕܦܓܪܐ
ܘܕܡܐ. ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܬܘܒ ܐܪ̈ܙܐ ܕܒܘܣܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܕܡ ܡܬܝܢ ܒܒܝܬܐ ܘܡܬܡܢܝܢ.
⌈ܐܝܟܢܐ[2] ܕܡܬܝܢ ܘܡܬܡܢܝܢ ܒܐܪ̈ܙܐ: ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܗܘܝܢ ܠܐ ܡܝ̈ܬܬܐ. ܠܘ ܒܪ ܠܐ ܡܝܬܝܢ: ܐܠܐ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܕܠܐ ܡܝܬܘܬܐ ܝܗܒܝܢ: ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܡܫܝܢ
ܠܗܠܝܢ ܕܠܝܢ ܕܟܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܦܠܝܓܝܢ ܘܐܦ ܐܝܬܝܢ
ܡܝ̈ܬܬܐ ܕܠܐ ܡܝ̈ܬܬܐ ܚܝܝܢ: ܒܗ̇ܝ ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ܒܟܢ̈ܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܪܩ ܗܘ ܐܢܫ ܗܕܡܝܢܐ
ܚܠܝܢ ܡܢܝܢ. ⌈ܠܐ ܗܘܐ[3] ܡܛܠ ܕܗܕܡܐ ܠܐ ܗܘܝܐ ܠܐ ܡܝ̈ܬܬܐ
ܐܝܬܝܢ. ܗܟܢܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܗܢܘܢ ܠܐ ܦܠܝܓܝܢ ܕܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ ܕܡܪܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܕܬܐ. ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܝܢ
ܘܒܗ ܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܒܝܬܐ ܗܟܢ. ܘܡܛܠ ܗܠܝܢ
ܗܟܢܐ. ܢܦܘܩ ܕܝܢ ܠܗܬ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܠܬܢ. ܐܬܦܢܝܢܘ
ܘܐܬܡܬܚܘܗ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܚܕ ܒܚܕ ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܗܘܐ: ܒܫܡܐ
ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܕܝܗܘܢ ܠܚܘܫܒܐ ܕܢܦ̈ܫܬܐ ܘܠܫܘܒܚܐ
ܕܢܛܦܬܐ: ܠܒܪܬܗ ܡܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢ. ܘܗܘܐ ܐܦ
ܒܫܘܬܦܐ ܐܪ̈ܙܐ ܡܪܐ ܐܝܟܢ. ܘܠܘ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ.
ܐܠܐ ܒܗ̇ܝ ܕܠܫܘܡܠܝܐ ܐܬܝܗܒܘ ܐܬܦܢܝܢܘ. ܘܗܪܟܐ
ܥܠܝܗ̇ ܬܐܠܦܘܬܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܢܦܩ ܐܝܟܢ. ܐܝܟܢܐ

[1] S om. — [2] S ܐܝܟܢܐ. — [3] S ܐܠܐ.

ܥܠ ܐܝܟܢܘܬܗ: ܠܬܪܝܢ ܒܢܝܐ ܡܦܠܓܝܢ ܠܗ ܘܠܡܢܘܬܐ.
ܠܘ ܚܕ ܚܢܢ ܠܡܫܝܚܐ ܬܪܝܢ: ܐܘ ܒܢܝܐ ܐܘ ܡܢܘܬܐ.
ܐܠܐ ܕܫܪܪܐ ܕܒܝܬܘܬܗ ܢܬܬܘܕܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܐܡܪܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܘܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ. ܘܟܕ
ܡܦܩܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܠܦܝܢ ܒܢܝܐ: ܐܡܪܝܢ ܕܐܠܗܐ 5
ܒܬܪ ܐܠܗܐ. ⌜ܘܒܪܢܫܐ ܒܪܢܫܐ. ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܗܘܐ
ܒܪܢܫܐ ܒܚܝܐ[1]. ܘܠܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܚܝܠܐ.
ܐܠܐ ܒܚܕܝܘܬܐ ܗܘܘ ܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ: ܘܒܪܢܫܐ
ܐܠܗܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܠܝܢ ܗܟܢ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܐܦ ܦܓܪܐ
ܘܕܡܐ: ܗܘܘ ܚܝܐ ܠܡܝܬܐ ܘܡܬܪܐ: ܠܘ ܒܚܝܠܐ ܐܠܐ 10
ܒܚܕܝܘܬܐ. ܘܟܕ ܡܢܝܢ ܠܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܒܢܝܐ.
ܐܦ ܐܪܙܐ ܡܫܡܠܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܝܕܥܘܢ
ܕܐܪܙܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܒܗܿ ܕܒܚܝܢܐ
ܦܪܝܫܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܬܪܝܨܐܝܬ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܠܝܬܝܗܘܢ ܐܪܙܐ. ܘܐܢ ܐܪܙܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܠܝܬܝܗܘܢ 15
ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܒܗܿ ܕܐܪܙܐ ܢܦܫܐ ܡܬܬܦܪܝ ܒܗ. ܗܿܘ
ܕܠܝܬܘܗܝ ܠܗ ܒܝܕܝܥܬܐ. ܥܠ ܒܢܝܢܬܐ: ܠܝܬܝܗܝܢ ܐܪܙܢܝܬܐ.
ܘܥܠ ܐܪܙܢܝܬܐ: ܠܝܬܝܗܝܢ ܒܢܝܢܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܝܪ
ܕܫܦܠܝܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܐܪܙܐ ܕܥܠܐܡܐ: ܫܦܠܝܢ ܠܗܘܢܐ
ܐܪܙܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܠܗܝܢܐ ܫܡܝܢܐ: ܠܡܕܒܪܢܐ ܒܦܪܨܘܦܗ 20
ܕܡܫܝܚܐ: ܠܒܝܬ ܐܘܪܫܠܡ ܘܕܫܪܒܐ ܕܐܝܣܪܝܠܝܬܐ.
ܠܝܬܝܗܘܢ ⌜ܒܒܝܢܐ[2] ܗܢܘܢ ܒܕ ܗܢܘܢ ܣܘܒܪܢܐ
ܕܐܬܝܗܒܘ. ܘܠܘ ܡܛܠ ܕܠܝܬܝܗܘܢ ܒܒܝܢܐ ܒܦܪܝܢ
ܕܠܝܬܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܚܕܝܘܬܐ. ܘܠܘ ܡܛܠ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܚܕܝܘܬܐ ܐܡܪܝܢ ܕܠܝܬܝܗܘܢ ܫܪܝܪܐܝܬ. 25
ܒܗܿ ܕܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܡܬܝܗܒܝܢ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ
ܘܡܫܪܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܚܕܝܘܬܐ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܒܐܪܙܐ: ܒܚܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܪܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܛܠ
ܚܕܝܘܬܐ ܩܢܝܢ ܠܒܢܝܐ. ܡܢܐ ܒܕܝܠ ܡܕܝܢ ܐܪܝܘܣ

[1] A om. — [2] A om.

ܘܐܫܬܟܠܠܘ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܥܒ̈ܝܕܐ ܘܡܥܕܪ̈ܢܐ ܘܐܠܗ̈ܝܐ.
ܒܗ ܟܠ ܟܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܒܪ ܒܡܠܠܬܐ ܗܕܐ
ܪܗܛܪܐܝܬ. ܐܬܦܪܫܘ ܕܝܢ. ܒܗ ܟܠ ܡܕܒܚܝܢܐ
ܐܬܬܩܢܘ. ܐܬܩܕܫܘ܆ ܒܗ ܟܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܐܬܪܫܡܬ ܒܠܝܗܘܢ. ܐܫܬܟܠܠܘ܆ ܒܗ ܣܘܬܟܐ ܩܢܘ
ܕܪܘܫܡܐ. ܘܗܘܘ ܡܢܐ: ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܥܒ̈ܝܕܐ ܘܡܥܕܪ̈ܢܐ
ܘܐܠܗ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܐܝܟܢ ܡܢ ܠܒܢ̈ܝ ܐܠܗܐ ܐܬܝܗܒܘ:
ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ
ܡܪܢܐܝܬ. ܘܠܘ ܐܪ̈ܙܐ ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ. ܘܐܟܪܙܝܢ ܠܗܘܢ:
ܕܒܝܗܘܢ ܕܩܘܒܪ̈ܐ ܒܫܠܐܝܬ ܐܬܝܗܒܘܢ. ܘܡܒܝܗܘܢ
ܡܫܝ̈ܚܐ ܕܒܗܢ ܒܫܠܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܒܫܠܐܝܬ ܐܬܝܗܒܘܢ܆
ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܐܬܝܗܒܘܢ ܒܫܘܕܥܐ. ܐܠܐ ܗ̣ܘ ܒܫܠܐ
ܕܠܗ ܒܒܪ ܠܗܘܢ ܒܫܠܐܝܬ. ܒܪ̈ܫܐ ܠܗܢ ܘܐܝܕ̈ܝܐ
ܒܒܪܝܫܐ܆ ܒܫܠܐܝܬ ܐܬܝܗܒܘܢ ܠܗ. ܘܠܐ ܡܬܬܩܪܐ
ܒܪܝܫܐ ܡܫܝܚܐ ܒܐܝܕ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܒܗ ܟܠܗ ܦܓܪܐ
ܠܡܫܝ̈ܚܬܐ ܡܦܠܓ ܐܝܬ. ⌉ܒܗ̇ ܕܝܢ ܗ̣ܘ ܕܐܬܝܗܒܘܢ
ܒܪܝܫܐ ܕܠܐ ܐܝ̈ܕܝܐ ܒܪܝܫܐ[1] ܘܕܠܐ ܪܫܐ ܘܒܝ̈ܕܝܐ
ܘܪ̈ܓܠܐ ܘܫܪܟܐ: ܐܝܟܢ ܡܕܡ ܒܪܝܫܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܗܠܝܢ
ܒܫܠܐܝܬ ܐܬܝܗܒܝܢ ܠܗ. ܐܝܬ ܗܘ ܠܗ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܝ̈ܚܢ:
ܐܝܟ ܩܫܝܫܘܬܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܘܟܠ ܐܘܡܢܘ̈ܬܐ. ܐܬܝܗܒܘ
ܒܪܝܫܐ ܐܦܣܩܐ: ܡܬܚܙܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܦܣܩܐ. ܐܬܝܗܒܘ
ܦܓܪܐ: ܡܬܚܙܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܦܓܪܐ. ܐܠܐ ܡܫܬܟܚܗ
ܐܦܣܩܐ ܘܦܓܪܐ ܒܗ ܐܘܡܢܘܬܗ ܡܬܚܙܝܐ ܒܟܠܗ. ܐܠܐ
ܒܗ ܠܐ ܢܣܒܝܢ ܠܗ ܐܦܣܩܐ. ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܠܐ ܢܣܒܘܢܗܝ
ܒܪܝܫܐ. ܒܗ ܚܙܝܢ ܠܗ: ܒܪܝܫܐ ܢܣܒܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܐ
ܫܘܐܠܐ. ܐܦܠܐ ܕܝܢ ܡܫܬܐܠ܆ ܕܐܪܙܐ ܒܪܝܫܐ ܐܝܬܝ.
ܡܫܬܐܠ ܕܐܝܟܢ ܕܐܝܬܝܗ̇. ܐܦܣܩܐ ܐܘ ܠܐ. ܡܛܠ
ܕܠܝܬܝܗ̇ ܠܗ ܐܦܣܩܘܬܐ ܒܫܠܐܝܬ. ܐܦ ܠܒܪ ܘܡܫܬܒܫܢܐ
ܩܢܝܢ ܠܗ ܚܕ ܒܪܐ ܚܕ ܡܫܝܚܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܬܐܠܨܝܢ

[1] A om. In S unum aut alterum ܒܪܝܫܐ redundat.

ܕܒܐܝ̈ܕܝ ܡܪܢ: ܡܫܘܬܦ ܐܢܘܢ ܟܗܢܐ ܗܘܐ ܒܫ̈ܒܪܐ. ܠܘ
ܕܠܐ ܡܕܢܚܝܢ: ܐܦܠܐ ܕܟܠ ܡܘܕܥܐ ܦܫܝܩܝܢ. ܐܠܐ
ܕܡܘܬܒܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܗܘܢ ܬܫܡ̈ܫܬܗܝܢ
ܒܫܡܗ̈ܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܦܪ̈ܨܘܦܝܢ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܡܘܬܒܐ
5 ܗܢܐ: ܟܕ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܬܟܚ ܠܗ ܟܗܢܐ. ܘܡܫܝܚܐ
ܒܡܠܘ̈ܗܝ ܕܠܐ ܦܫܝܩܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܡܘܪܒܢܐ. ܐܠܐ
ܐܪ̈ܙܐ ܡܕ̈ܝܩܐ ܐܢܬܘܢ. ܘܐܡܪ. ܡܩܪܒܐ ܠܝ ܡܪܢ
ܘܐܠܗܢ: ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܕܦܠܚܘܬܟ. ܟܕ ܡܫܝܚܐ
ܕܦܠܚܘܬܗ ܗܦܟ ܡܢ ܕܐܬܝܢ. ܘܗܘ ܡܒܝܬܐ ܠܝ
10 ܠܐܕܢܘܗܝ ܒܦܠܚܘܬܗ: ܟܕ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ ܫܒܝܚܐ ܘܡܕ̈ܝܩܐ
ܘܐܠܗ̈ܝܐ. ܘܢܣܒ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܒܒܘܪ̈ܗܘܢ.
ܘܡܘܕܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ: ܠܚܡܐ ܫܡܝܢܐ. ܐܒܒܐ
ܕܐܡܪ ܗܘ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܠܚܡܐ ܫܡܝܢܐ
ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ. ܘܬܘܒ ܦܓܪܝ ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ
15 ܘܐܒܘܠܬܐ ܡܢ ܫܪܒܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܘܐܡܪ ܬܘܒ:
ܕܡܩܪܒܝܢ ܘܡܩܝܡܝܢ ܘܪܫܡܝܢ. ܟܗܢܐ: ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܪܫܡ ܒܚܫܐ. ܠܚܡܐ ܫܡܝܢܐ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ: ܘܢܣܒ ܚܝܐ ܢܬܠܡܐ ܟܠܗ. ܘܬܘܒ ܪܫܡ
ܦܓܪܐ ܒܒܣܡܐ. ܒܗ̇ ܕܒܦܓܪܐ ܡܬܚܫܒ ܕܡܟܐ. ܘܐܠܗܐ
20 ܦܓܪܐ ܐܦܠܐ ܕܡܟܐ. ܘܠܐ ܡܬܗܘܝܢ ܕܡܟܐ ܕܠܐ
ܦܓܪܐ. ܡܬܗܘܝܢ ܦܓܪܐ ܕܠܐ ܕܡܟܐ. ܒܗ̇ ܕܟܕ
ܡܬܬܪܝܡ ܦܓܪܐ ܐܬܬܪܝܡ ܕܡܟܐ. ܠܐ ܡܬܬܪܝܡ
ܦܓܪܐ ܟܕ ܕܡܟܐ ܡܬܬܪܝܡ. ܘܬܘܒ ܪܫܡ ܠܕܡܟܐ ܒܟܠ
ܦܓܪܐ. ܒܗ̇ ܕܢܣܒܗ ܕܦܓܪܐ ܒܕܡܟܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܘܠܐ
25 ܡܥܒܕ ܕܢܐܬܐ ܠܗܘܢܐ: ܐܦܠܐ ܕܢܗܘܐ ܚܢܐ ܟܕ
ܐܝܬܘܗܝ ܕܠܐ ܕܡܟܐ. ܐܠܐ ܡܬܬܠܝܦ ܗܢܐ ܟܗܢܐ:
ܘܡܬܠܝܦ ܗܢܐ ܠܗܢܐ. ܘܟܕ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܪܫܡ ܒܐܬܐ
ܕܡܠܟܐ: ܐܟܙܢ ܕܒܐܘܟܝܬܐ ܐܬܠܒܫ ܗܢܐ ܦܘܪܫܐ.
ܡܫܬܟܚ ܒܫܡܗ̈ܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܐܟܙܢ ܕܟܠܗ̇
30 ܐܠܗܘܬܐ ܒܡܪܢ ܒܦܓܪܐ. ܘܗܘܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܡܠܘ̈ܗܝ,
ܫܘܒܠܐ ܕܟܕܝܗ. ܡܟܢܐ ܕܝܢ. ܐܬܦܪܫܘ ܘܐܬܩܪܫܘ

ܒܒܪܢܠ܆ ܘܒܝܫܐܝܬ ܒܒܝܫܘ̈ܬܐ ܐܡܪ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܝܫܡ.
ܡܟܐ ܕܝܢ ܕܐܬܡܠܟܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܘܡܢܬ ܡܪ̈ܢ ܘܩܡ.
ܘܡܢܬܗܝܢ ܐܦ ܚܝ ܘܡܩܒܠܝܢ. ܗܢܘܢ ܒܗܢܐ ܡܫܡܫ ܬ̈ܠܬܐ
ܕܠܫ̈ܢܐ ܠܕܝܢܐ. ܟܕ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܕܝܢܐ ܘܬܒܥܬܐ
ܒܩܘܝܗ ܥܕܡܐ ܠܗܫܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܦܫܩܢܐ:
ܗܢܐ ܐܬܘܗܝ، ܩܘܝܗ. ܘܗܪܟܐ ܘܬܡܢ ܒܠܝܢ ܐܒܗ̈ܬ
ܫܘܐܝܬ. ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ ܢܦܠܘܛܘܣ: ܕܗܟܐ ܕܩܢܘܡܝܢ
ܡܕܡܝܢ ܒܗܘ ܒܝܬ ܕܝܢܐ ܕܫܠܝܐ ܘܫܡܫܐ. ܘܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܝܢܐ ܕܩܫܝܬܐ ܡܡܛܒܝܢ. ܒܗܝܐ ܒܗܢܐ ܕܝܢܐ ܕܐܬܡܢ.
ܘܕܒܠܝܢ ܚܠ ܪ̈ܫܐ ܦܫܘܩܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ
ܫܡܝܢܐ. ܣܓܝ ܓܝܪ ܐܠܗܐ ܟܠܫ ܒܠܐ ܡܬܦܠܣܘܬܐ.
ܕܟܠ ܟܠܫ ܢܪܫܡ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܐܡܦܪ ܐܢܘܢ ܒܫܡܐ
ܕܡܬܦܠܣܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫ ܒܝܢܬܗܘܢ ܢܟܕܒ
ܡܢ ܢܦܠܬܐ. ܘܟܕ ܢܫܬܠܡ ܒܗܢܐ ܩܘܢܐ ܕܕܝܢܐ. ܐܝܟ
ܐܢܐ ܕܟܕܪ ܡܬܫܡܫܬܗ ܒܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܫܡܠܝ
ܒܬܗ ܘܡܬܗܝܬ܆ ܘܡܫܡܬܗ ܕܡܪ̈ܢ ܘܡܫܡܫܬ. ܐܬܬܐ
ܡܫܪܐ ܕܝܗܒ ܠܡܟܐ ܕܟܕܠ. ܘܠܐ ܫܦܝܪ ܠܗܠܝܢ
ܕܗܘ̈ܐ، ܡܢܗ ܒܟܡܠܬܐ ܘܒܬܫܠܡܬܐ ܕܢ̈ܓܠܬܐ ܕܠܐ
ܝܬܡܐ ܫܪܪܐ. ܒܗ̇، ܕܟܠܗ̇ ܦܘܪܬܐ ܕܡܬܬܦܪܐ:
ܦܫܘܩܐ ܚܠ ܝܬܡܐ ܕܦܘܬ̈ܟܢܐ ܕܢܫܩܘܢܗ̇ ܡܠܐܟܬ.
ܗܟܢܐ ܘܫܐ ܒܗܢܐ ܓܐ̈ܪ ܘܡܢܩܡ ܫܘܡܠܝܐ ܕܦܘܪܬܐ
ܕܫܪ، ܒܗ̇. ܘܡܚܝܕ ܠܐܪ̈ܐ ܚܕ ܒܚܕ. ܘܡܦܩܐ ܘܪܫܡ.
ܐܠܐ ܒܒܪ ܐܡܪ ܐܢܫ: ܕܐܢܘܦ ܕܐܬܦܫܩܘ ܐܪ̈ܐ
ܒܒܝܬܗ ܕܡܪ̈ܢ. ܘܢܓܪܬ ܪ̈ܘܚܐ ܘܦܫܩ ܐܢܘܢ.
ܘܐܫܬܟܠܠ ܒܟܠܗ ܡܟܢܫܐ ܫܪܪܐ. ܡܢܐ ܗܘ، ܗ̇،
ܕܦܩܐ ܘܢܫܩܡ. ܐܦ ܡܢ̈ ܒܕ ܒܪܝ ܡܦܩܐ ܦܩܐ
ܒܠܫܕ. ܘܐܡܪܝܢ ܥܕܡܐ ܠܗܫܐ ܐܬܦܫܩܘ. ܘܗܦܘ
ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܗܦܘ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ: ܘܪܡ
ܕܢܬܚܕܘ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܐ ܦܓܪܐ ܕܕܡܐ. ܘܕܡܐ
ܕܦܓܪܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܠܐ ܡܬܚܕܝܢ ܠܬܘܗܝ، ܡܘܪܟܢܐ ܚܕ.
ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܐܬܦܫܩܘ ܘܐܬܒܪܟܘ. ܘܗܦܘ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ

ܡܫܝܚܝܢ܆ ܡܛܠ ܕܡܫܬܐܠܝܢ. ܗܟܢ ܘܗܫܐ ܒܡܢܐ ܦܓܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܫܬܩ. ܒܪ ܠܐ ܒܡܕܒܪܐ ܐܦܠܐ ܒܦܘܡܐ
ܡܠܟܐ. ܒܪܡ ܐܝܬ ܐܢܫܝܢ ܕܐܡܪܝܢ. ܕܒܪ ܐܡܪ
ܡܫܡܫܢܐ ܒܪܝ ܠܟܠ. ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܡܪܚ ܕܢܡܠܠ. ܚܪܡܐ
ܦܩܕ ܥܠ ܐܠܝܢ ܕܡܡܠܠܝܢ. ܒܪ ܠܐ ܐܪܓܫܘ ܕܠܐ 5
ܪܡܐ ܠܗ ⌈ܠܡܡܠܠܘ ܠܡܫܡܫܢܐ[1] ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܠܒܡܐ.
ܐܠܐ ܐܪܙܐ ܡܕܝܢ ܡܛܠܗܘ. ܘܐܠܘ ܗܕܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܬ.
ܥܠܗ̇ ܒܪܬܐ ܬܫܝܬ ܡܘܢܐ ܣܒܝܫܐ ܗܘܬ. ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ.
ܕܡܢ ܕܢܦܠܐ ܒܠܒܗ ܢܦܠܐ. ܡܒܝܢ ܦܠܘܬܐ ܬܘܒ ܠܐ
ܙܕܩ ܠܝ ܕܢܦܠܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܬܘܒ ܡܚܝܠ ܠܗ̇ ܠܡܠܠܬܗ 10
⌈ܒܗ̇ܝ ܕܐܡܪ[2] ܡܪܝܐ: ܕܡܕܒܪܐ ܦܠܘ. ܘܐܦ ܒܗܢܐ
ܕܡܠܟܐ ܘܡܒܪܢ ܒܡܠܬܐ: ܬܫܝܬ ܡܘܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܐܠܐ ⌈ܠܐ[3] ܫܪܝܪܐ ܗܕܐ: ܠܘ ܡܡܠܠܐ ܒܠܒܐ
ܒܡܘܢܐ: ܐܠܐ ܐܪܙܐ ܕܡܘܬܐ ܦܠܘܣ. ܗܟܢܐ ܕܐܦ
ܡܫܐܝܠ. ܠܐ ܒܪܐ ܒܡܠܘ̈ܗܝ، ܡܢ ܦܓܥܐ ܕܡܠܬܗ 15
ܕܓܒܪܝܠ. ܬܘܒ ܠܟܠ ܐܡܪ ܓܒܪܝܠ. ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܡܪܚ
ܕܢܡܠܠ. ܘܟܢ ܕܢܦܠܐ ܒܠܒܗ ܢܦܠܐ. ܘܡܫܠܡܐ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܘܝܘ̈ ܡܫܝܚܝܢ. ܗܫܐ ܡܫܐܝܠ ܐܝܟ
ܐܝܟܐ ܕܚܕ ܦܓܪܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܘܚܕ ܢܦܫܐ: ܠܗ̇
ܠܡܠܬܐ ܬܘܒ. ܒܡܕܒܪܢܘ̈ܬܗ ܦܠܘ. ܬܘܒ ܒܠܒܐ ܦܠܘ. 20
ܘܠܒܐ ܘܡܕܒܪܐ ܚܕ ܗܘܘ. ܘܬܘܒ ܒܫܠܡܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܗܘܝܘ̈ ܡܫܝܚܝܢ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ. ܗ̱ܘ ܒܪ ܗܘ ܦܬܓܡܐ
ܐܡܪ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܪ ܚܕ ܡܢܝܢ ܠܬܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܐܬܘ܆
ܐܡܪ ܐܘܓܠܝܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ ܡܠܠܘ ܒܗܕܐ܆ ܚܕܐ
ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ: ܕܚܕ ܬܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ 25
ܒܫܘ̈ܪܐ ܕܐܬܘ. ܚܕ ܡܢ ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܓܒܪܝܠ.
ܘܚܕ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ: ܡܫܐܝܠ: ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ̇ ܕܡܫܝܚܐ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܗܫܐ ܒܪ ܬܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܚܕ
ܦܓܥܐ ܡܘܢܐ ܡܠܬܗܘܢ. ܘܡܕܝܢ ܕܒܒܢܝܫܘ ܐܡܪܗ

[1] Sic codd.; lege : ܠܡܡܠܠܘ ܠܡܫܡܫܢܐ (?). — [2] S ܕܐܡܪ. — [3] A om.

ܫܠܡܐ ܐܚܪܝܐ ܢܗܘܐ. ܢܬܦܪܫ ܡܢܗܘܢ ܒܗ̇،
ܕܟܣܝܘܬܐ. ܘܢܬܚܙܐ ܒܗ̇ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܢܗܘܐ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܒܗ̇، ܕܟܣܝܘܬܐ ܘܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܢܬܦܪܫ ܡܢܗ ܒܗ̇،
ܕܒܪܘܝܘܬܐ ܘܡܬܒܪܝܢܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܒܣܪ ܬܘܣܦܬܐ ܡܢ
ܣܓܝܐܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ: ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܚܪܝܐ ܢܬܐܘܐ. 5
ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܢ ܒܥܒܕܐ ܚܕ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܗ̇ ܕܐܝܬܝܗ
ܡܫܬ̈ܟܚܬܐ ܒܬܪܝܢ. ܗܟܢܐ ܗܘܝܢ ܥܡ ܐܠܗܐ ܚܕ ܒܗ̇،
ܕܟܣܝܘܬܐ ܘܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܘܢܕܥܝܢ ܐܚܕܕܐ ܕܡܬܢܕܢܝܢ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܫܐ ܩܠܝܠ ܡܢ ܗܟܢ ܢܕܥܝܢ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ
ܒܟܠܗ ܫܘܡܠܝܐ ܕܢܕܥܬܐ ܡܬܓܡܪܝܢ. ܘܐܦ ܗ̇ܘܐ 10
ܐܠܗܐ ܟܠ ܒܟܠ: ܡܛܠ ܕܟܠܐ ܢܕܥܝܢ ܠܗ ܠܐܠܗܐ
ܡܫܟܠܠܐܝܬ. ܐܚܕܕܐ ܕܗܘ ܢܕܥ ܠܗܘܢ. ܘܗܫܐ ܫܩܠܐ
ܫܘܠܡܐ ܕܡܠܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ. ܗ̇ܝ ܕܐܡܪ. ܕܗܘܝܢ
ܐܪܒ ܐܢܐ ܐܚܕܕܐ ܕܐܬܝܕܥܬ. ܐܠܐ ܫܪܟܐ ܠܡܐܡܪ
ܕܠܡܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܒܗܢ ܐܡܪ ܗܠܝܢ. ܘܠܐ ܗܘܐ 15
ܠܒܪܘܠ. ܒܗ̇، ܕܠܒܪܘܠ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܠܡܠܟܐ ܕܥܬܝܕ
ܐܫܬܠܡ: ܡܫܡܠܐܝܬ ܥܠ ܗܠܝܢ ܕܠܡܠܟܐ ܗܢܐ. ܘܒܗ̇،
ܕܠܒܪܘܠ ܗܟܢ ܒܦܠܓܗ ܕܐܚܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܬܝܕ.
ܘܡܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡ ܡܢ ܗܢܐ ܠܡܠܟܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܠܝܢ
ܕܟܘܬܐ ܗ̈ܢܝ: ܡܫܡܠܐܝܬ ܐܡܪ ܠܗܝܢ. ܘܕܐܦ ܠܡܠܟܐ 20
ܡܢ ܡܡ̈ܠܐ ⌐ܢܫܬܘܬܦ[1] ܒܡܠܟܘܬܗ، ܘܡܛܠ ܕܡܫܡܠܐܝܬ
ܬܘܒ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܬܚܙܝܐ ܕܐܚܝܗ̇ ܠܡܠܟܐ ܗܢܐ.
ܠܒܪܘܠ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܐܚܝܗܘܢ، ܘܡܕܝܢܬܗ ܐܡܪ
ܡܫܡܠܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܗܫܐ. ܟܕ ܕܝܢ
ܒܫܠܡܐ ܘܒܕܘܠܬܐ ܐܡܪ. ܐܦ ܒܡܟܐ ܡܫܝܚܐ ܡܘܬܐ 25
ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ. ܘܡܬܠ ܐܪܘܢܘܬ. ܘܗܟܢ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܡܪܝܢܐ ܡܘܬܐ. ܘܢܦܠܝܢ ܒܡܦܘܠܬܗ ܕܐܕܡ ܩܕܡܝܐ:
ܕܢܗܘܘܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ ܕܐܕܡ ܕܠܬܚܬ. ܘܐܠܘ ܠܘܬ ܗܘܐ
ܡܘܬܐ. ܠܐ ܗܘܝܐ ܗܘܬ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ

[1] A ܦܬܘܬܫܝ.

ܒܬܪܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܒܠܠܗ̇ ܕܠܐܒܐ ܕܡܒܐܝܢܐ ܠܡܘܕܝܐ
ܠܡܫܝܚܐ. ܚܕ ܫܠܝܚܐ ܕܡܘܬܗ ܘܚܕ ܫܠܝܚܐ ܕܩܝܡܬܗ̇.
ܒܕ ܕܡܘܬܗ ܝܪ̈. ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܒܪ ܠܝ ܕܢܚܠܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ:
ܕܒܕ ܚܕ ܡܢ̈ܐܬ. ܒܠܝ ܕܡܬܚܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܒܕ ܩܐܡ ܚܕ:
ܒܠܝ ܡܢܚܝܢ[1] ܒܐܪܥܐ. ܡܕܝܢ ܒܡܘܬܗ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܢܚܠܐ. 5
ܟܕ ܡܘܬܐ ܕܝܠܝ: ܫܠܝܐ ܢܡܠܟ ܚܠܝܢ ܘܒܡܦܠܠܗ
ܕܚܝܐ: ܒܐܝܟܢ ܕܗܫܐ ܕܡܘܬܐ ܕܠܒܘܢ ܡܬܪܘ. ܗ̈ܘܘ
ܡܝ̈ܬܐ ܒܦܓܪܐ. ܘܒܫܠܝܐ ܗ̈ܘܘ: ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܡܝܬܘ.
ܘܒܕܚܠܬܐ. ܡܛܠ ܙܒܢܐ ܕܡܘܬܐ ܕܪ̈ܗܒ. ܘܒܕ
ܡܫܘܐ ܕܡܥܡܕܐ ܘܫܠܝܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ: ܕܠܝ ܐܝܬܝܗܘܢ 10
ܗܦܟ ܡܢ ܪ̈ܘܫܐ. ܠܐ ܢܛܠܦ ܢܦܫܗ ܒܗܢ. ܐܠܐ ܡܠܦ
ܠܝ ܐܝܟܢ ܢܬܕܒܪ. ܡܛܠ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ ܐܝܠܝܢ ܒܠ
ܬܫܡܫܬܐ. ܘܕܐܝܟܢܐ ܢܐܙܠܘܢ ܕܝܠܝ ܒܕܡܘܬܐ ܠܫܡܫܬܐ
ܐܚܪܝܬܐ. ܟܕ ܫܠܝܚܐ ܢܛܪ ܢܦܫܗ ܒܗܢ. ܚܙܝ ܐܝܟܢܐ.
ܐܠܘ ܗܕܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܗܘܬ: ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܐܡܪ. 15
ܒܡܥ̈ܡܕܘܢ ܝܠܗ: ܫܠܝܚܐ ܒܡܫܒܘܢ. ܐܠܐ ܕܢܚܠܐ
ܒܡܥܡܕܐ ܠܝ ܦܩܕ. ܒܫܠܝܚܐ ܠܝ ܘܠܗ ܒܟܪ ܫܘܐܝܬ.
ܒܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܡܘܬܐ ܠܐ ܡܫܘܬܦܝܢ ܒܡܫܒܘܢ.
ܐܠܐ ܒܚ̈ܝܐ ܕܡܬܦܠܠܘܬܐ ܕܡܘܟܝܢ ܘܢܚܢ ܒܠܫܒ:
ܘܦܪܫܝܢ ܠܝ ܡܢ ܫܠܝܚܐ. ܐܒܫܒܐ ܐܝܬܝܢ ܒܡܫܒܘܢ. 20
ܘܐܦ ܗܫܫܝܢ ܐܦ ܚܝܢ ܒܠ ܫܠܝܚܐ[2]. ܕܢܫܬܪܘܢ ܡܢܝܢ
ܚ̈ܫܐ ܗܢܘܢ. ܘܠܐ ܡܫܬܪܝܢ ܐܠܐ ܒܕ ܡܬܬܪܝܥܢܐ
ܡܢܒܘܢ ܡܫܘܬܘܬܐ. ܘܒܕ ܐܝܬܘܢ ܡܬܚܪ̈ܝܬܘܢ ܡܢ
ܡܘܬܐ: ܐܦ ܡܢ ܚ̈ܫܐ ܕܡܬܦܠܠܘܬܐ ܡܬܚܪ̈ܝܬܘܢ.
ܘܒܕ ܡܬܚܪ̈ܝܬܘܢ ܡܢ ܡܬܦܠܠܘܬܐ[3]. ܐܦ ܚܝܢ ܒܡܫܒܘܢ 25
ܡܬܚܪ̈ܝܢ. ܘܗܪ̈ܐ ܒܗܢ ܫܠܝܚܐ. ܡܛܠ ܕܒܠܠܝܢ ܡܢ
ܚ̈ܫܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܫܠܝܚܐ ܠܐ ܡܬܒܥܒܪ ܡܢܝܬ ܒܚ̈ܫܐ.
ܐܠܐ ܒܠܠܬ ܚܫܘܐ ܕܐܬܡܘܒܩ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܫܠܝܚܐ
ܕܗܫܐ: ܒܠܠܬ ܬ̈ܫܐ ܕܐܬܡܘܒܩ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܕܝܢ ܒܟܕ

[1] A ܡܢܚܡ; lege ܡܢܚܝܢ. — [2] A om. — [3] S om.

ܒܗܢ ܒܡܕܒܪ̈ܢܘܬܗ ܟܠܗ. ܘܡܢ ܒܫܠܝܐ ܘܒܕܚܠܬܐ.
ܘܠܒܢܝܐ ܠܗܘܕܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܬܪܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܝܬ ܠܗ̇܀
ܒܪ ܕܝܢ ܡܕܒܪ̈ܢܘܬܐ ܡܠܝ ܒܗܢܐ ܒܓܘܫܡܗ ܒܪܒܢܐ
ܠܗܫܐ. ܐܬܐ ܗܫܐ: ܕܒܡܘܬܐ ܢܦܩ. ܘܒܫܘܒܚܐ ܕܒܪ ܠܐ
5 ܣܝܟܐ[1] ܠܢܦܫܐ ܐܘܦܐ ܐܫܬܠܡ ܘܡܘܬܐ. ܘܡܫܘܒܚܐ ܕܡܘܬܗ
ܘܡܫܒܚܘܬܗ[2]: ܒܕܡܟܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܒܪܢܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܘܬܐ܆
ܡܫܒܚܘܬܗ ܡܬܪ̈ܘ: ܘܡܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܡܛܠ ܗ̇ܘ ܕܒܪ ܚܝܢ
ܒܥܠܡܐ ܐܬܝܢ. ܘܦܩܕ ܗ̇ܘ ܘܡܚܝܬܝܢ ܚܝܢ. ܘܐܬܐ
ܠܚܪܬܐ ܘܡܘܡܝܢ ܠܝ. ܐܦ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܬܘܒ ܗܘܝܐ
10 ܡܫܘܚܐ. ܕܒܕܡܟܐ ܠܦܠܓܗ̇܆ ܡܫܘܬܗ ܡܬܪ̈ܘܐ. ܘܡܢ
ܦܠܓܗ̇ ܕܝܢ ܡܫܒܚܘܬܗ ܘܡܘܬ݀. ܘܒܫܘܠܡܗ̇ ܡܫܒܚܘܬ݀.
ܕܐܦ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܠܗ̇: ܒܗ̇ܝ ܕܬܪܝܢ
ܡܫܘ̈ܚܬܐ ܙܢ̈ܐ. ܫܠܝܚܐ ܒܕܡܟܐ ܕܡܘܬܐ ܕܝܠܗ.
ܘܫܠܝܚܐ ܬܪܝܢܐ ܡܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܕܒܗ ܢܬܚܫܒ ܡܘܬ݀
ܘܡܘܬܗ ܐܚܪܢܐ: ܘܡܫܝܚܘܬ݀ ܘܡܫܝܚܘܬܗ: ܢܫܬܘܐ
15 ܠܡܬܒܣܡܘ ܒܦܠܓܘ̈ܗܝ ܫܡܝ̈ܢܐ ܒܕܡܗ. ܘܕܠܐ ܢܗܘܐ
ܡܘܬ݀ ܘܕܝܠܗ ܐܚܪܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܦܪܫ ܡܢܢ
ܒܝܢܐ. ܘܡܫܘܬܦ ܠܢ ܒܝܢܐ. ܦܪܫ ܡܢܢ ܒܗ̇ܝ ܕܡܢ
ܫܡܝܐ ܐܬ̣ܐ܆ ܘܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܘܒܪܢܫܐ. ܐܬܒܣܝܡ
ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ. ܠܐ ܐܬܝܚܕ ܒܦܓܪܗ ܕܝܢ. ܐܦ ܓܝܪ
20 ܡܘܬܗ ܦܪܫ ܡܢ ܕܝܠܢ. ܗ̇ܘ ܡܛܠ ܘܩܡ ܠܬܠܬܐ ܝ̈ܘܡܝܢ.
ܚܕ ܕܝܢ ܠܐ ܡܢܟܝܢ ܐܟܘܬܗ. ܡܛܠ ܗܘ ܒܡܢ: ܒܗ̇ܝ
ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ. ܘܒܗ̇ܝ ܕܐܬܝܚܕ ܒܟܠܗܘܢ ܕܝܠܢ. ܘܐܦ
ܕܩܒܠ ܚܝܐ ܘܡܝܘܡܝܐ ܐܝܟ ܕܝܠܢ. ܘܚܕ ܟܝܢ ܠܐ
ܡܬܦ̈ܠܓܢܐ[3] ܐܝܬܘܗܝ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܘܦܘܪܫܬܐ ܕܡܘܬܗ
25 ܐܬܚܙܝ ܒܡܢ: ܒܗ̇ܝ ܕܒܚܝܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܡܬܦܠܓܐ ܕܝܠܗ
ܘܕܝܠܢ. ܦܪܫ ܗܘ ܡܢܢ܆ ܒܗ̇ܝ ܕܩܕܡ ܡܕܒܪܢܘܬ ܓܝܪ
ܡܘܬܗ ܐܦ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܘܡܢ ܓܝܪ ܡܘܬ݀ ܘܡܫܝܚܘܬ݀. ܘܐܦ

[1] A ܣܝܩܐ (sic). — [2] Delendum puto. — [3] S in marg. : : "ܗ̇ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܦܪܫ ܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐ ܡܛܠ ܕܡܘܫܚܐ ܒܪ ܡܬܦܠܓ ܡܬܚܒܠ ܘܐܟܒ. ܒܗ̇ܝ ܐܬܦܪܫ ܠܐ ܡܬܦܠܓܢܐ.

ܪܒܐ ܗܘ[1] ܐܬܬܚܝܬ، ܕܦܪܘܩ. ܘܟܕ ܠܡܫܝܚܐ ܒܫܘܪܝܗ̇
ܡܢ ܚܬܘܡܬܐ ܫܪܝܬ݂: ܗܫܐ ܒܡܣܝܒܪܬܐ ܡܣܝܬܟ ܠܗ̇.
ܐܝܟܢܐ ܕܚܙܐ ܢܒܝܐ ܠܚܬܘܡܬܐ ܘܠܚܙܬܐ. ܘܢܚܙܐ
ܠܢܒܝ̈ܘܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܟܕ ܬܢܝܗ. ܒܠܗ ܢܫܐ
ܕܡܒܪܢ. ܘܡܫܬܒܚ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܗ̈ܘܝ،
ܒܡܘܠܕܗ ܘܒܕܒܚܗ. ܘܒܕܡܟܐ ܠܚܫܗ. ܟܕ ܒܗܕܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܚܕ ܢܫܐ[2] ܡܬܠܐ: ܗܘ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ:
ܒܕܡܐ ܕܐܫܠܡ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ. ܘܕܒܩ ܢܦܫܗ ܒܓܒܝܗ.
ܐܝܟܢܐ ܕܠܡܫܝܚܐ ܐܚܪܬܐ ܒܡܘܬܗ ܢܙ̈ܘ ܒܗ̇ ܘܡܘܬܟ:
ܐܦ ܩܝܡܬܗ ܘܩܝܡܬܟ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܩܝܡܝܢ ܡܢ
ܩܒܪܐ. ܢܬܒܐ ܠܟܠ ܠܐܘ̈ܢܐ ܕܟܠܡܬܐ ܕܫܡܝܐ.
ܘܬܒܥܘܢ ܒܦܬܘܪܐ ܕܠܐ ܦܓܪܝܢ: ܕܐܢܬܘܢ، ܐܪܙܐ
ܕܠܗܘܢ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܘܟܕ ܡܬܒܪܟ ܠܟܘܠ ܬܫܡܫܬܗ
ܕܕܒܚܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܡܢ ܟܕ ܐܫܠܡ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ. ܗܕܝܢ
ܚܒܪ ܫܘܠܡܐ[3] ܠܡܫܝܚܐ ܒܬܘܣܡܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ.
ܘܒܕܡܐ ܐܝܟ ܐܠܦ ܕܢܕܒܝܢ ܒܐܪܙܗ ܕܟܗܢܐ: ܐܝܟ
ܐܢ̈ܫܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܚܢܢ ܒܬܪܗ ܐܡܪܝܢ. ܟܕ ܡܗܝܡܢܝܢ
ܒܪܘܚ ܒܬܘܬܗ. ܘܡܒܣܡܐ ܠܗܘܢ ܗ̣ܘ: ܐܦ ܡܠܐܟܐ
ܕܦܩܕ ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ: ܕܒܐܡܬܝ̈ܢ ܢܓܠܘܢ ܗܢܘܢ:
ܘܠܐ ܢܫܬܘܢ ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܢܫܐܠܘܢ ܐ̈ܢܫܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ
ܡܪܢ ܟܕ ܫܡܗ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܕܐܬܬܥܝܪܘ
ܘܨܠܘ ܘܠܐ ܬܥܠܘܢ. ܘܟܕ ܠܐ ܦܣܩ ܗܘܐ ܥܠ ܨܠܘܬܐ:
ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܗ̣ܘ ܡܨܠܐ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܠܗܘܢ ܦܩܕ
ܗܘܐ ܘܢܬܥܝܪܘܢ، ܒܨܠܘܬܐ. ܘܗܟܢ ܕܝܢ: ܐܝܟܢܐ
ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܢܨܠܘܢ ܒܠܒܐ: ܒܗ̇ܝ ܕܠܐ
ܦܣܩܝܢ ܗܫܐ ܥܠ ܡܠܟܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܐܬܒܥܘ ܡܢ ܒܥܘܬ
ܒܫܪܐ: ܒܨܠܘܬܐ ܠܒܝܬܐ ܡܬܒܥܝܢ܀

ܪܫܐ ܕܒܫܘܪܝ ܘܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ
ܕܒܝܢܐ܀ ܠܒܝܐ ܐܡܪ ܗܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܠ

[1] S ܗܘܐ. — [2] S. ܢܫܐ. — [3] A om.

ܡܛܠ ܕܐܦ ܒܦܓܪ ܘܐܦ ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܕܒܣܪܐ:
ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ ܫܡܥ ܡ̈ܠܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܝܢ ܘܠܐ
ܫܠܝܛ ܗܘܐ ܕܢܐܡܪ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܢܡܘܣܐ ܕܗܘܝܢ ܠܟܠ
ܒܢ ܒܣܦܪܐ ܒܡܫܡܫܬܐ ܘܗܠܝܢ ܠܫܡܝܐ ܘܗܘܝܢ ܒܒܪܝܬܐ
ܕܡܠܐܟ̈ܐ: ܫܠܝܛܝܢ ܠܡܡܠܠܘ ܬܫܒ̈ܚܬܗܘܢ. ܘܡܢܝܢܐ
ܣܕܪܝܗܘܢ ܡܢܝܢܐ ܕܐܡܪ ܒܠܝܗܘܢ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ.
ܐܠܦܝܢ ܕܫܪܪܐ ܐܡܪܘ ܢܒ̈ܝܐ ܘܐܬܝܒܢܘ ܘܒܝܢܘ ܚܙ̈ܘܢܐ
ܒܟܠ ܙܒ̈ܢܝܢ ܘܒܟܠ ܕܪ̈ܝܢ. ܒܪ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢ ܠܢܫܐ
ܕܒܗ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܟܗ̈ܢܐ. ܗܕܝܢ ܒܒܝܬܐ ܕܠܗ ܐܝܟ
ܫܘ̈ܝܐ ܒܒܝܬܐ: ܠܗ ܠܛܒܒܐ ⌈ܕܬܫܒܘܚܬܗܘܢ[1] ܐܡܪܝܢ.
ܗܢܘ ܕܝܢ. ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܕܡܠܝܢ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܬܫܒܘܚܬܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܗܫܐ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܗܘ̣ܘ ܚܕܐ ܒܪܬܐ. ܘܠܐ ܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܐܪܥܐ ܐܪܥܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܬܬܪܝܡ
ܘܒܢܐ ܘܐܬܪܐ ܡܪܒܒܐ. ܡܛܠ ܕܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܫܡܝܐ. ܘܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܪܥܐ. ܒܗ̇
ܕܐܠܘ ܠܐ ܐܝܬ ܗܘ̣ܐ ܫܡܝܐ ܠܥܠ܆ ܠܐ ܗܘܝܐ ܗܘ̇ܬ
ܐܪܥܐ ܠܬܚܬ. ܘܐܠܘ ܠܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܬܚܬ ܐܪܥܐ. ܠܐ
ܗܘܝܐ ܗܘܬ ܫܡܝܐ ܠܥܠ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܥܠ̈ܝܐ ܘܬܚ̈ܬܝܐ
ܗܘ̣ܘ ܚܕܐ ܒܪܬܐ. ܠܝܬ ܠܥܠ ܘܠܬܚܬ. ܐܦ ܐܠܗܐ ܐܬܚܙܝ
ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܚܢܝ ܥܡ̣ ܠܫܡܝܐ. ܘܒܪ ܢܫܐ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܢ܆ ܐܪܥܐ ܫܡܝܐ ܗܘ̇ܬ. ܘܒܪ ܐܬܬܪܝܡ ܒܪ
ܚܘܫܒ ܠܥܠ܆ ܫܡܝܐ ܐܪܥܐ ܗܘ̇ܬ. ܡܕܝܢ ܗܘ̣ܘ ܚܕ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܠܝܬ ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ. ܘܚܝ ⌈ܗܘܝܢ[2]
ܗܫܐ ܒܬܪ ܟܗ̈ܢܐ. ܠܗ ܠܡܘܕܝܬܗܘܢ ܬܢܝܢ: ܐܠܦܝܢ
ܕܗܘܝܢ ܒܫܡ̈ܝܐ ܒܡܫܡܫܬܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܡܫܠܡܝܢ
ܠܡܘܕܝܬܗܘܢ ܕܩܕ̈ܝܫܐ: ܗܕܝܢ ܡܫܡܫ ܒܗܘܢܐ ܕܒܟܠܐ
ܬܫܒܘܚܬܗ. ܘܒܬܪ ܠܡܘܕܝܐ ܕܒܫܘܠܡܗ ܢܫܝܢܐܝܬ.
ܘܡܢܝܢܐ. ܕܐܢܫܐ ܠܟܫ ܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ. ܘܐܢܫܐ ܒܪ

[1] A ܬܫܒܘܚܬܗ. — [2] S om.

ܠܐ ܦܣܩ ܗܘܐ ܕܢܬܬܚܕ ܥܡ ܚܢܢ: ܡܛܠܬܗܘܢ ܢܦܫܗ
ܦܪܘܩ ܘܪܒܘܬܐ ܕܝܠܗ ܢܦܩ. ܘܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܐܫܬܒܚ
ܒܪܒܘܬܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܘܒܐܘܣܒܝܢܐ ܗܘ̇ܐ ܒܪܢܫܐ.
ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܕܐܚܘܝܢܢ ܒܪܢܫܘܬܗ ܘܦܠܓܘܬܗ
5 ܕܒܟܐ ܗ̇ܘ. ܗܫܐ ܕܐܬܬܪܝܨܘܢ ܡܢ ܒܚܘܬܗ ܕܒܣܪܐ.
ܣܡܘ ܕܠܐ ܦܓܪܐ ܐܝܟ ܦܠܘܣ: ܘܚܘ ܠܬܘܚܡܐ ܣܬܝܢ
ܣܬܝܢ: ܐܢܫܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܘܡܠܟܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܡܫܘܕܥܝܢ
ܫܡܝܐ ܕܬܠܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. ܐܦ ܠܒܪ ܢܫܝܢܐܝܬ
ܡܫܪܐ: ܕܟܠܗܘܢ ܕܐܬܡܠܠ ܥܡ ܢܒܝ̈ܐ ܒܟܣܝܐܝܬ
10 ܐܬܡܠܠ. ܘܗܘ̣ ܢܒܝܐ ܕܝܢ ܢܠܦ ܗܘܐ ܒܟܣܝܐܝܬ: ܡܫܝܚܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܟܠܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܫܡܝܢ ܒܢܝ
ܥܡܪܝܢ. ܘܐܦ ܠܡܠܟܐ ܕܡܫܘܕܥܐ: ܫܘܫܦܐ ܪܒܐ ܗܘܐ
ܟܠܗܘܢ ܕܢܣܩܘܢ ܠܡܠܟܐ ܡܢ ܚܝܠܗ. ܘܡܪܢ ܐܠܗܐ ܒܪ
ܐܬ̇ܐ ܘܫܡܪܢ: ܠܐ ܢܕܥ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܫܐ ܡܐܬܝܬܗ.
15 ܐܠܐ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܐܢ̈ܫܐ ܩܕ̈ܝܫܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ
ܒܪ ܒܡ̈ܠܐܟܐ. ܗܢܐ ܘܐܦ ܠܚܝܘܬܐ ܚܝܐܝܬ ܐܡܪ ܠܗ:
ܐܝܟ ܕܢܫܬܡܥܘܢܝ ܪ̈ܘܚܢܐ ܘܦܓܪ̈ܢܐ ܕܒܢܝܐ ܘܐܡܪܝܢ
ܠܡܠܟܘܬܗ. ܠܐ ˺ܢܫܬܡܥܘܢܝ[1] ܒܟܠܐ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܕܠܐ
ܐܬܦܪܫܘ ܒܡ̈ܠܟܐ: ܘܕܠܐ ܢܛܥܘܢ ܒܪܬ ܩܠܗ
20 ܘܢܬܬܪܘܢ ܕܠܐ ܫܒܥܐ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܣ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ
ܢܬܬܪܘܢ ܡܢܗ ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ. ˺ܘܒܪ[2] ܦܪܕ
ܐܝܠܝܢ ܕܟܢܫ ܕܘܒܪܐ ܒܛܘܒܐ ܘܒܪܝܬܐ ܡܕܒܪܢܝܬܐ:
ܘܦܓܪܐ ܕܢܦܫܐ ܕܡܢ ܪ̈ܘܚܢܐ ܒܐܡܝܢ ܡܬܛܠܠ ܗܘܐ:
ܡܫܡܫ ܒܪܬ ܩܠܐ ܒܡܛܠܬ ܚܝܘܬܗ. ܗܝ̣ ܕܡܫܝܚܐ
25 ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܠܘ ܒܪ ܚܝܘܬܐ ܫܠܡܬ̇: ܐܠܐ
ܕܐܢܒܝܐ ܕܗܘܘܢ ܢܡܟܝܐ ܚܕܐ ܒܕܬܐ ܡܕܒܫܬܐ
ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܒܢܝ̈ܫܐ. ܘܒܗ ܒܡܫܝܚܐ ܚܕܐ ܡܪܢܝܬܐ
ܗܘ̣ܘ. ܐܒܟܐ ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܫܡܝܢܐ: ܝܒܐ ܕܢܬܐܘܐ
ܐܦ ܚܢ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ: ܘܢܫܡܫܘܢܝ ܒܬܫܡܫܘܬܗܘܢ.

[1] Codd. ܢܫܬܡܥܘܢܝ. — [2] Sic codd. : lege ܒܪ (?).

ܢܫܬܒܪ ܕܠܐ ܬܘܣܦ ܘܒܗܬܢ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܬ̈ܢܚܘܢ
ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܒܪܢܫ ܘܡܬܟܐܒ. ܡܩܕܫܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܒܒܥܬܐ[1] ܗ̇ܝ ܕܘܠܝܐ. ܐܟܪ̈ܙܐ ܕܝܢ ܒܗܘܬܕܐ ܕܠܘܬܗ.
ܡܢܝܢ ܗ̣ܘ ܡܫܪܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܘܗܘ̈ܢܬܐ[2]܀

ܪܫܐ ܕܒܫܘܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪ̈ܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܠܐ ܗܫܐ ܢܚܐܬ ܡܫܪܐ ܒܗܢܐ
ܘܡܢܐ ܡܬܦܫܩܐ ܠܡܝܬܐ ܗܕܐ܀
ܠܡܝܬܐ ܗܕܐ. ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܬܘܒܬܐ ܡܬܦܫܩܐ
ܕܒܪܝܬܐ ܡܕܡܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܟܐ ܕܠܘܬ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܐܬܬܪ̈ܝܡܘ ܡܕܒܚ̈ܝܗܘܢ: ܘܐܦ
ܡܢܐܝܠ ܫܟܪ ܠܒܢ̈ܝ ܢܚܘܫܐ ܫܒܪܬܐ ܕܫܠܡܐ.
ܐܒܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢ ܗܘ ܗ̇ܘ ܕܡܢ ܡܢܝܢ ܐܬܬܡܠܠ
ܥܠܘ: ܘܕܡܢ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܢܦܩܬ ܘܠܘܬܗ ܒܢܫܬܒܩܘܢ:
ܡܫܪܐ ܕܫܘܒܐ ܐܝܟܢܐ ܐܦ ܓ̇ܒܪܐ ܒܪܝܬܐ ܡܢ ܠܐ
ܡܕܡ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܡܝܢ ܠܗ[3] ܪ̈ܘܚܢܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܒܪܝܗ̇ ܠܒܪܢܫܐ ܒܬܘܡܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܪܗ
ܕܠܐ ܢܡܘܣܐ. ܘܡܢ ܐܟܠ ܠܗ ܢܡܘܣܐ. ܘܚܘܝܗ ܟܠ
ܚܘܠܦܗ ܬܘܒ. ܒܗ ܡܡܪܒ ܪܒܘܬ ܠܒܪܝܬܗ: ܕܒܗ ܡܢ
ܪ̈ܘܚܢܐ ܡܒܪܝܚ ܘܡܬܬܡܠܠܘܢ: ܠܐ ܐܡܟܢ ܒܬܟܒܪܐ
ܕܒܪܬ ܐܕܡ. ܘܡܛܠ ܕܬܠܬ ܢܒ̈ܝܐ ܚܘܝ ܕܡܬܬܡܠܠܘ ܡܢ
ܪ̈ܘܚܢܐ: ܐܫܥܝܐ ܐܟܪܙܐ ܘܕܚܝܠ. ܐܫܥܝܐ ܟ̇ܢ: ܕܚܙܝܬ
ܠܡܪܝܐ ܚܙܐ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܪܡܐ: ܘܣܪ̈ܦܐ ܡܩܕܫܝܢ
ܠܟܠ ܡܢܗ ܘܕܫܪܟܐ. ܕܢܝܐܝܠ ܕܝܢ ܐܡܪ: ܕܐܠܦ ܐܠܦ̈ܝܢ
ܡܩܕܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ: ܘܪ̈ܒܘ ܪ̈ܒܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܗܟܢ
ܘܒܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܫܐ ܡܫܘܚܐ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܡܪ̈ܝܡܐ: ܕܐܒܗܬܐ ܕܐܡܪܘ ܢܒ̈ܝܐ ܡܕܪ̈ܫܢܐ ܗܟܢ
ܐܝܬܘܗܝ. ܘܟܕ ܠܐ ܫܠܝܡ ܟܠ ܒܪܝܬܗ ܒܪܗ̇. ܕܗ̣ܘ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܦܐܝܘܬܐ. ܘܗܘܐ ܐܬܝܕܥܬ ܗܕܐ: ܡܢ ܗ̇ܝ ܕܒܗ

[1] A ܒܥܠܡܐ. — [2] S ܐܪ̈ܪܐ. — [3] Sic codd.; ܠܗ̇ potius legendum videtur.

ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܢܝܢ: ܘܡܢ ܐܡܪ ܫܠܝܚܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ
ܕܒܟܠ ܕܘܟ ܐܡܝܪ ܕܦܠܚ ܡܫܡܫܢܐ: ܘܐܦ ܦܠܚ
ܐܡܘܪܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܟܠ
ܒܢܝܢ: ܡܢܒܟܐܝܠ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܢܬܠ ܬܘܒ ܠܗܠ ܡܢ
ܡܬܒܥܐ: ܐܝܟ ܕܠܘܬ ܓ̈ܠܝܘܗܝ. ܕܢܫܘܒ ܢܬܠ ܗܘܐ 5
ܒܡܒܘܥܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܒܪ ܡܢܒܟܐܝܠ: ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܢܒܝ
ܗܘ ܕܗܘ ܐܡܪܗ ܠܡܫܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܢܓܦ ܒܡܘܪܒܐ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܗܝ. ܕܒܗ ܐܠܦ ܢܒܘܩܘܗܝ: ܘܡܡܫܒܪ
ܠܢܒܐ ܕܒܕܬܘܡܐ ܒܬܘܬܐ: ܫܠܡܐ ܘܫܢܐ. ܒܐܡܬ
ܕܐܬܒܢܝܐ ܐܘ ܐܡܗ̈ܐ ܕܢܒܘܗܐ ܕܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. 10
⌉ܗܘܝܘ ܗܘ ܕܐܢܐ[1] ܡܕܒܪ ܗܘܬ ܠܒܘܢ ܒܐܠܗܘܬܗ.
ܘܐܣܛܠܐ ܡܢܒܘܢ ܒܚܕܐ. ⌉ܘܢܠܦ[2] ܦܘܩܕܢܐ ܐܝܟ
ܕܢܫܬܡܥ ܠܒܘܢ. ܘܗܐ ܐܘܕܥ ܠܝ ܒܗܝ ܕܐܠܗܗ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܐܝܣܚܩ ܘܝܥܩܘܒ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܕܡ ܡܘܡܐ
ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܐܘܪܚܐ ܦ̈ܬܝܚܢ. ܘܡܘܡܐ 15
ܒܐܘܪܝܬܗ ܕܢܕܬܐ. ܘܠܐ ܬܬܒܪܘܢ ܬܘܒ ܒܢܝܢܗ
ܕܢܡܘܣܐ. ܗܘ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ: ܗܘ ܕܒܐܡܢܘܬܐ ܫܦܝܪܬ
ܫܡܗ ܠܘܬ ܢܒܝܐ: ܟܕ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܡܕܒܪܢܐ. ܘܠܐ
ܐܡܪ ܕܐܘܠ ܡܫܡܫܢܐ: ܐܡܠܝ ܕܡܢܒܟܐܝܠ ܠܐ ܫܡܥ
ܠܡܘܢܐ ܕܬܫܡܫܬܗ. ܘܒܐܡܢܘܬܐ ܒܒܝܬܗ ܕܓܒܪܝܠ 20
ܡܬܝܢܐ. ܒܡܢܠܟܐ ܒܒܝܬܗ ܗܘܐ. ܘܒܗ ܙܒܢܐ ܡܢ̈
ܠܣܘܦܐ ܒܒܝܬܗ ܗܘܐ. ܟܕ ܐܬܘ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܠܡܪ̈ܢ.
ܘܒܡܣܒܪܬܐ ܒܒܝܬܗ ܗܘܐ. ܡܕܡ ܠܐ ܚܣܝܪ ܕܢܬܐܡܪ
ܕܦܠܚ ܠܒܢܝܢ: ܒܗܝ ܕܐܦܠܐ ܐܝܠ ܗܘܐ ܠܗ ܒܝܬܗ
ܘܗܘܐ ܟܕ ܦܠܚ ܠܘܬܢ ܗܢܐ ܫܠܝܚܐ: ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ 25
ܕܡܕܒܪ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܡܢ ܠܥܠ: ܗܘ
ܦܘܪܢܐ ܒܠܒܝܢ ܕܡܣܦܩ ܘܢܐ ܡܕܡ ܕܡܠܒܘܬܐ
ܐܡܪ. ܟܕ ܠܐ ܙܕܩܐ ܠܗ: ܕܒܠ ܡܕܡ ܕܢܬܠ ܡܠܟܐܝܬ

[1] A : ܗܘ ܕܗܘܝܘ ܐܢܐ. — [2] A ܦܘܢܠܦ; sed ܘܢܠܦ legendum est, si textus in ceteris sanus.

ܢܗܘܘܢ ܡܬܕܒܪܝܢ. ܒܡܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝ ܒܝܬܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܡܬܦܪܢܣܝܢ ܠܘܬ ܒܪܬ ܩܠܗ ܕܪܘܚܐ
ܫܪܝܪܐ[1] ܕܐܬܗܝܡܢܘ ܒܫܡܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܒܢܝܢ ܠܗ
ܕܫܪܪܐܝܬ ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܒܟܬܒܝܢ. ܘܡܛܠ ܕܗܘ ܠܟܠ
ܐܡܪ ܘܠܐ ܦܪܫ܆ ܗܕܝܢ ܗܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܢܚܘܐ ܠܫܪܪܐ 5
ܘܠܒܢ̈ܝܐ ܐܚܪܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ.
ܠܘܬܟ ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܐܝܣܚܩ ܘܕܝܥܩܘܒ. ܒܐܡܬ
ܕܢܒܝ ܠܫܡܘܐܝܠ. ܕܡܠܟܐ ܬܒܥ ܡܢܝ: ܟܕ ܠܐ ܦܪܫܬ ܠܝ.
ܘܗܐ ܚܙܝ ܐܬܬܪܝܡܘ ܠܘܬܗ ܕܗ̇ܘ ܕܗܦܟ ܡܬܘܬܒܐ
ܠܒܝܬܗ܁ ܘܗܦܟ ܐܠܗܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ ܘܕܐܢܫ̈ܝܐ. ܘܐܦ 10
ܫܘܠܛܐ ܓܒܪ ܒܢܒ̈ܝܐ ܠܘܬ ܬܪܐܘܬ܆ ܐܠܐ ܗ̇ܘ
ܠܐ ܡܫܬܠܛ. ܘܐܝܟ ܐܒܐ ܕܪܚܡ ܠܒܢ̈ܘܗܝ: ܡܕܒܪ
ܠܝ ܓܝܪ ܢܡܘܣܐ ܠܢܡܘܣܐ. ܘܗܢܐ ܕܝܗܒ ܠܝ ܕܢܬܠܐ
ܫܪܬܐ܆ ܗ̇ܘܝܘ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܒܗܢܐ ܕܝܢ
ܕܡ ܕܢܝܚܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܐܬܦܬܚܘ ܠܗ. ܘܐܬܬܪܝܡܘ 15
ܒܫܡܫܐ. ܗܕܝܢ ܚܠܦ ܠܗܘܢ ܐܦ ܟܠ ܬܫܡܫܬܗ.
ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܗܘ̈ܝܬܘܢ ܒܫܡܫܐ: ܕܒܗ ܕܗܢܐ ܡܘܪܒܢܐ
ܠܐܠܗܐ ܡܬܩܪܒ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܚܝܐ. ܒܡܠܐ ܕܝܢ
ܕܗܐܝܬ ܘܫܪܝܐܝܬ ܒܟܠܗ ܐܚܪܢܝܢ: ܕܠܒܢ ܒܐܢܫܘܬ
ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܢܐ ܡܘܪܒܢܐ: ܐܝܟ ܕܗܘ ܠܗ ܐܝܬܘܗܝ, 20
ܘܢܐܐ ܘܙܕܩ. ܐܠܐ ܡܢܐ ܬܘܒ܀

ܪܫܐ ܕܚܡܫܝܢ ܘܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܝܘܡ ܫܠܡܐ
ܥܡܟܘܢ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܡܪܘ. ܟܕ ܫܠܡ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܡܪܘ ܐܡܪܝܢ ܕܐܡܪ܀ 25
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܪܘܚܐ ܡܪܢܐ. ܒܡܠܐ ܢܚܡܗ ܠܦܘܠܚܢܐ
ܗܢܐ ܠܡܪܢ ܡܪܬܐ ܦܐܝܬܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ. ܡܢܐ
ܕܝܢ. ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܝܘܡ. ܫܠܡܐ ܥܡܟܘܢ.
ܐܠܐ ܢܣܒ ܡܕܡܝܬ: ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܐܡܪ ܕܐܡܪ

[1] A om.

ܟܠܗ. ܘܚܕ ܙܒܢܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܟܠܗܿ ܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܐܠܐ
ܡܚܝܬܐ ܗܼܝ ܒܡܠܒܢܘܬܐ. ܡܣܬܟܠܢܘܬܐ ܕܐܒܐ
ܒܝܘܒܠܐ. ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܝܢ ܕܫܡܥܠܝܐ ܒܪ ܡܚܝܬܗ ܕܪܘܚܐ
ܗܘܐ. ܘܗܒܢܐ ܒܪ ܐܒܐ ܙܟܝܐ ܗܘܐ ܒܦܘܪܩܢ: ܠܐ
ܐܬܦܠܓ ܒܕܒܪܐ ܕܐܙܠܓ ܒܪܐ ܘܢܦܩ. ܘܒܪ ܢܦܩ ܒܪܐ
ܘܡܦܪܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܠܐ ܐܬܦܠܓ ܦܘܪܩܢ: ܐܠܐ
ܒܡܚܝܬܗ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܫܬܘܬܦ ܠܐܢܫܘܬܐ: ܘܐܠܦ
ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܒܪܐ. ܐܒܗܬܐ ܕܗܘ ܐܒܪܗ. ܕܗܘ
ܢܗܘܕܘܢ ܒܠܒܗܐ ܕܐܟܪܙܐ ܠܒܘܢ. ܗܘ ܢܠܦܘܢ ܒܠܗ
ܫܪܪܐ. ܘܐܢܫܘ ܕܗܢܐ ܫܪܪܐ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܠܐ
ܡܬܝܗܒܐ: ܕܝܗܒܐ ܗܘ. ܗܒܢܐ ܕܒܕܒܪܗ. ܐܒܐ ܡܢܐ
ܡܢ ܪܘܚܐ. ܪܘܚܐ ܢܦܩ ܐܝܟ ܠܡܫܒܚܐ ܕܝܘܢܐ. ܒܪܐ
ܕܝܢ ܒܡܕܝ ܘܫܒܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܕܝܢ ܕܫܠܡ
ܒܒܪܐ ܠܝܚܝܕܗ ܕܒܗܢܐ ܘܠܦܘܩܕܢܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܘܒܫܬ، ܐܝܟ. ܗܟܢ ܡܚܘܐ ܠܗܘܢ ܒܪܬ ܩܠܐ
ܐܚܪܬܐ. ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܐܦ ܡܟܘܬܐ: ܕܗܘܝܘܢ ܫܘܬܦܐ
ܒܢܫܐ ܐܢܫܐ ܕܒܪܐ: ܘܗܝܡܢܘܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܠܦܝܢ. ܐܬܬܪܝܡܘ ܠܟܠ. ܐܦ ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܬܐ
ܕܢܪܡܘܢ. ܐܬܚܠܘ: ܐܬܠܒܒܘ: ܚܕܘ ܒܡܪܢܐ:
ܫܒܚܘܗܝ، ܘܐܘܕܘ ܠܗ. ܠܫܡܝܐ ܐܪܝܡܘ ܩܫܝܡܬܟܘܢ.
ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܩܘܡܐ ܘܠܐ ܐܟܠܐ ܡܣܟܠ. ܠܟܠ ܕܝܢ
ܘܠܡܪܘܡܐ ܢܗܘܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܐܝܟܐ ܕܕܒܐ ܟܠܗ
ܡܢܡܪܐ: ܘܫܡܝܢ ܒܒܘܪܟܘܗܝ، ܐܝܟܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܒܐܬܪܐ ܕܝܠܗ ܠܐ ܥܠܝܢ ܡܢ ܕܦܪܝܢ ܘܡܚܡܪܝܢ ܠܒܢܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܘܡܗܝܡܢܐ ܡܫܡܫܝܢ: ܘܡܢܢܚܝܢ ܠܡܪܘܬܗ
ܘܒܠܥܕܐ ܗܢܐܐ ܠܡܪܢܐ ܒܐܝܩܪܐ ܫܦܝܪ: ܬܘܒ ܕܝܢ
ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܬܠܒܟܘ ܡܢ ܡܚܘܬܐ. ܘܗܘܘ ܣܒܝܐ
ܠܪܘܚܐ. ܗܐ ܐܢܐ ܡܕܡܝܢܘܢ ܐܢܠܝܬ ܘܐܢܠܝܢܐ
ܘܡܬܦܢܝܐ ܐܬܪܐ. ܡܕܝܢ ܒܕܝܠܘܬܐ ܘܒܡܕܝܢܘܬܐ
ܬܘ ܐܬܩܪܒܘ ܠܐܪܥܐ ܗܪܟܐ. ܘܒܪ ܒܐܪܥܐ ܚܝܬܘܢ
ܠܗܘܢ. ܒܫܡܝܐ ܢܫܘܒܘ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܘܬܡܢ ܒܫܡܝܐ

ܢܦܩܝܢ ܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܒܬ̈ܘܒܐ ܒܠܓ̈ܐ ܘܦܬ̈ܓܡܐ
ܒܢܘܗܪܐ. ܟܕ ܒܢܘܗܘܢ ܢܦܩܝܢ ܒܒܥ̈ܝܐ ܐܝܟ ܦܬ̣ܓܡܐ
ܘܒܢܘܗܘܢ ܢܗܘܪ̈ܐ ܐܝܟ ܒܬ̈ܘܟܐ. ܘܫܕܪܝܢ ܠܡܕܒܚܢܐ
ܘܡܢܗܪܝܢ ܠܒܗܝܐ ܘܠܦܘܪܩܢܐ. ܘܐܝܟ ܒܒ̈ܪܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܒܪܐ ܡܫܝܚܐ: ܗܘܢܐ ܘܒܡܕܪܐ ܕܐܬܚܙܝ، ܒܥܠܡܐ. 5
ܘܡܚܘܝܢ ܚܝܠܐ ܕܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܐܦ ܠܢ ܦܪܩ ܡܫܡܫܢܐ
ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ: ܠܕܘܟܬܐ ܡܝܒܠܬܐ ܕܒܝܬ ܐܪܥܐ
ܠܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܘܡܫܡܫܐ ܕܡܪܐ ܐܘܟܠܣܘܢ ܡܬܬܒܕ
ܠܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ[1] ܕܝܢ ܬܘܒܢܐ ܢܦܩ
ܦܪܘܩܐ ܘܡܬܬܒܪܝܢ ܕܝܢ ܪܫܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗ̣ܘ 10
ܥܠܝܗ̇ ܒܝܬܗ. ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܢܚܬ ܒܒܪܐ ܀

ܪܫܐ ܕܒܗܘܪܝܢ ܘܫܕ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܀

ܠܒܢܝܐ ܩܝܘܡܐ ܕܛܝܒܘܬܗ ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܗܫܐ. ܘܗܠܝܢ
ܕܫܪܒܐ[2] ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܘܒܗܢܐ ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܕܘܒܪܐ ܕܡܪܢ ܗܪܟܐ ܢܗܘܐ 15
ܒܚܝܠܐ ܕܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܪܝ ܠܒܪܢܫ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐܠܗܘܬ ܒܢܘܗܪܐ. ܛܝܒܘܬܗ ܠܗ ܕܡܪܢ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܚܘܒܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܘܫܘܬܦܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ[3]. ܬܗܘܐ ܥܡ ܟܠܢ. ܒܐܡܬ ܡܫܡܫܬ:
ܕܫܠܡܐ ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܐܠܐ ܐܢ ܟܕ ܗܪܝܐ[4] 20
ܛܝܒܘܬܗ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܐܦܠܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܦܪܩ ܚܕܐ
ܡܢ ܗܠܝܢ[5] ܕܩܠܝܢ ܠܚܝܢ. ܕܠܐ ܒܟܝܢܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ.
ܡܕܝܢ ܛܝܒܘܬܐ ܬܗܘܐ ܡܕܝܢܐ ܠܫܠܡܐ[6]: ܒܗ̇،
ܕܐܢ ܗ̣ܘ ܕܠܝܬ ܫܠܡܐ ܠܝܬ ܛܝܒܘܬܐ. ܘܛܝܒܘܬܐ
ܡܕܝܢܐ ܠܫܠܡܐ: ܒܗ̇، ܕܛܝܒܘܬܐ ܫܪܝܐ ܡܫܡܫܬ. 25
ܘܗܕܝܢ ܗܘܐ ܫܠܡܐ. ܘܚܘܒܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ. ܟܕ ܠܢ
ܘܡܫܝܚܐ ܡܠܟ ܛܝܒܘܬܐ. ܒܚܘܒܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ

[1] S ܡܫܡܫܐ. — [2] A ܕܗܫܐ. — [3] A om. — [4] A om. — [5] S om. — [6] Sic codd. perpere ex lin. seq.; lege : ܫܠܡܐ ܗܘܝܐ ܡܕܝܢ ܠܛܝܒܘܬܐ.

ܗܘܝܬܘܢ [1] ܐܝܟ ܕܠܐܟ̈ܐ: ܒܗܘܢ ܕܝܢ. ܐܬܕܒܪܬܘܢ
ܠܛ̈ܘܣܐ: ܠܐ ܬܬܟܠܠܘܢ. ܘܐܝܟܘ ܕܡܬܓܠܝܬܘܢ: ܒܗܘܢ
ܐܬܕܒܪܘ. ܠܐ ܬܬܒܪܘܢ ܕܠܐ ܓܠܝܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܦ
ܛ̈ܘܣܐ ܡܓܠܝܢ. ܠܐ ܬܓܠܘܢ ܒܡܡܠܠܐ: ܕܠܐ
ܬܬܒܪܘܢ ܠܒܘܫܐ ܕܠܗܘܢ. ܘܒܫܠܝܐ ܘܒܕܚܠܬܐ
ܗܘܝܬܘܢ ܡܘܒܝܢ. ܒܫܠܝܐ ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܙܘܥܐ ܒܠܒܐ
ܕܒܠܒܗ. ܒܕܚܠܬܐ ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܝܢܐ. ܕܚܠܘ
ܡܢܗ: ܘܙܘܥܘ ܕܝܢ ܢܒܣܩܘܗܝ. ܘܥܕ ܒܗܠܝܢ ܡܬܒܥܐ ܒܟܡ
ܠܘܐ ܒܪܢܫܐ. ܗܝܕܝܢ ܢܦܩ ܠܒܪܬ ܩܠܗ ܕܒܕܐ. ܐܝܟ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܢܒܪܝܐ ܘܠܐ ܢܬܥܒܕ. ܐܠܐ ܫܠܡܐ ܒܟܡ
ܐܡܪ. ܘܠܐ ܗ̇ܘܐ ܢܓܠܐ ܫܠܡܐ. ܒܗ̇ ܕܗܫܐ ܫܠܡܐ
ܐܬܘܗܝ ܒܟܡ. ܗ̇ܘ ܕܡܬܓܠܝܬܗ ܐܬܝܐ: ܦܪܘܩܐ ܕܟܠܐ.
ܐܝܟܘ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܫܠܡܐ ܢܣܓܐ ܠܟܘܢ ܐܡܪ.
ܡܢܐ ܗܫܐ ܡܓܠܐ ܗ̇ܘ. ܐܠܐ ܕܗ̇ܘܐ ܫܠܡܐ ܒܟܡ.
ܘܠܐ ܬܗܘܘܢ ܡܫܬܡܐ ܠܫܐܠܬܐ: ܡܛܠ ܕܫܠܡܐ
ܘܡܪܗ ܕܫܠܡܐ ܒܟܡ ܐܬܘܗܝ. ܐܝܬܐ ܐܠܗܐ ܘܡܣܒܪ
ܐܡܪ ܠܬܒܢܝ̈ ܠܒܐ. ܘܓܒܪ ܒܐܟܬܒܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܢܐ
ܕܝܢ ܘܒܗܘܢܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܓܠܝܬܗ [2] ܗܠܝܢ. ܐܝܟ ܪܒܝܬܐ
ܕܐܬܗܘܝܬܢ ܣܠܩ ܡܪܒܝܬܐ: ܡܬܓܠܝܐ ܠܒܪܬ ܩܠܐ.
ܘܠܐ ܡܬܢܒܪܐ [3] ܠܦܘܣܕܢܐ ܘܠܐ ܗ̇ܘܐ ܚܪܢܐ ܠܦܘܫܐ.
ܘܦܪܒ ܕܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܒܡܬܓܠܝܢܘܬܗ: ܘܡܚܘܝܐ ܫܦܝܪܘܬ
ܫܘܪ ܐܦܪܝܣܗ. ܡܬܬܪܝܒܐ ܕܝܢ ܫܘܫܦܐ ܕܝܢ ܡܕܒܘܗܝ:
ܡܛܠ ܕܐܬܦܠܓ ܐܪܙܐ ܕܡܬܠܒܫܘܬܐ. ܗ̇ܘܐ ܗܘܐ ܢܘܪܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ. ܘܥܕ ܠܐܘ̈ܪܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܓܠܝܐܝܬ.
ܠܐ ܐܬܘܗܝ ܢܒܪܝܐ ܠܐܪ̈ܙܐ. ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܪܫܝܡ ܕܝܢ
ܡܠܒܘܬܐ. ܐܝܬܐ ܘܦܠܓ: ܘܐܬܦܠܓܘ ܠܗ ܐܘ̈ܢܐ. ܦܠܓ
ܡܕܡ ܡܕܒܢܐ. ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܐܝܫܘܬܗ
ܐܟܘܬ ܒܓܠܝܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܒܬܪܒܝ ܕܝܢ ܘܡܒܢܐ ܡܫ̈ܒܫܢܐ:

[1] S : ܐܝܟ ܕܗܘܝܬܘܢ; sed emendationem redolet. — [2] A ܕܡܬܓܠܠ; fortasse legendum est : ܗ̇ܘ ܕܡܬܓܠܠ ܗܠܝܢ... ܐܬܗܘܝܬܢ. — [3] A : ܡܢ ܦܘܣܕܢܐ.

ܡܬܦܪܫܝܢ. ܒܐܢܫܝܬ ܕܢܦܠ: ܢܘܚ܇ ܢܣܬܪܕ. ܠܐ ܢܗܘܐ
ܗܟܐ ܒ̈ܢܝܢܫܐ: ܡܛܠ ܕܡܕܡ ܡܠܟܐ ܘܢܚܡܝܢ. ܫܡܥܬܗ
ܕܡܠܟܐ ܡܠܐ̈ܟܐ ܐܝܟ ܕܡܫܬܐ ܐܚܪܢ ܫܡܝܢܐ.
ܕܠܒܐ ܢܬܚܡܬ ܘܢܘܒܕ܇ ܠܐ ܢܥܠܐ ܒܝܬ ܒܒܠܬܐ.
ܘܐܦ ܠܐ ܒܡܠܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܦܓܫ ܚܠܝܡ: ܐܠܐ
ܒܠܒܐ. ܢܥܘܘ ܒܪܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܐܚܪܢ ܦܘܠܚܢܐ ܕܘܝܕ.
ܘܐܢܘܢ ܕܐܦܠ ܬܐܒܕܘܢ ܒܝܬ ܐܘܪܚܗ. ܡܛܠ ܕܐܢܘܢ
ܕܢܘܪ ܪܘܓܙܗ ܡܘܒܕ. ܘܐܢܘܢ ܕܡܫܬܝܢ: ܦܘܠܚܢܗܘܢ
ܠܒܠ ܕܬܒܠܝܢ ܒܠܘܗܝ. ܡܕܝܢ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܗܒܘܐ ܒܒܪܘ.
ܘܡܢܘ ܐܢܬܘܢ ܕܡܦܪܫ: ܐܡܪ ܠܝ ܐܘ ܪܘܚܢܐ. ܒܗܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܦܪܘ ܕܢܓܠܐ. ܕܒܡܬܓܡܘܬܗ ܫܠܒܐ ܠܒܘܫܐ ܢܗܦܟܐ
ܠܟܘܢ. ܠܐ ܡܕܝܢ ܬܗܡܟܘܢ. ܐܝܟܘ ܕܐܠܗܐ ܐܬܬܢܝܚ,
ܘܠܒܫ ܦܓܪܟܘܢ. ܘܡܦܪܫܗ ܠܗܢܐ ܘܐܠܗܘܗ: ܘܝܗܒ ܡܢ
ܢܒܝܐ ܘܚܒܠܐ ܫܠܝܛܘܢ. ܐܬܠܒܒܘ ܘܐܬܪܘܡܘ ܒ̈ܢܝܟܘܢ.
ܡܛܠ ܕܡܦܪܒ ܠܗ ܦܘܪܩܢܟܘܢ. ܐܬܚܠܘ ܒܟܒܪ
ܘܒܬܘܩܦܐ ܕܚܝܠܗ. ܡܛܠ ܕܫܠܒܒܐ ܦܓܥܐ ܠܟܘܢ.
ܐܠܐ ܡܢܝܐ. ܐܪܒܘ ܒ̈ܢܝܟܘܢ ܠܬܚܬ. ܐܬܡܟܟܘ ܐܝܟ
ܐܢܫܐ ܕܐܬܦܬܟܪܬ ܠܘܬܗܘܢ ܦܓܥܬܐ ܒܕ ܠܐ ܫܦܝܪ.
ܚܘ ܕܐܬܪܒܝ ܠܟܘܢ ܒܪܘܚܐ: ܒܕ ܗܓܝܘ ܚܠܡܬܟܘܢ. ܐܦ
ܚܝܪ ܠܒܫܬܐ ܪܒܬܐ ܫܦܝܪ ܗܘܝܬܘܢ. ܐܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܒܬܪ ܒ̈ܢܝܟܘܢ, ܦܪܘܩܟܘܢ ܒܒܪܗ ܘܐܪܝܡܟܘܢ
ܠܘܬܗ. ܡܕܝܢ ܒܗܝ ܕܐܬܚܝܬܘܢ܇ ܐܪܒܘ ܒ̈ܢܝܟܘܢ
ܠܬܚܬ. ܘܒܗܝ ܕܐܬܬܪܝܡܬܘܢ. ܡܬܘܝܘ ܪܒܝܢܟܘܢ
ܠܫܡܝܐ. ܡܛܠ ܕܪܘܚܢܝܬ ܐܬܪܝܡܬܘܢ: ܢܬܬܪܝܡܘܢ
ܪ̈ܢܝܢܟܘܢ ܪܘܚܢܐܝܬ. ܘܒܪܐܝܬ ܘܫܦܝܛܐܝܬ ܒܟܘ
ܘܐܬܒܥܘ ܠܐܠܗܐ. ܒܪܐܝܬ: ܒܗܝ ܕܐܬܢܓܕܬܘܢ ܡܢ
ܡܬܘܬܐ ܘܩܘܝܬܘܢ ܚܒܪ̈ܐ ܠܒ̈ܢܝܐ. ܫܦܝܛܐܝܬ: ܒܗܝ
ܕܒܫܦܝܛܘܬܐ ܗܒܪܟܘܢ ܒܪܘܚܐ. ܒܟܘ ܠܗ:
ܡܛܠ ܕܒܒܟܘܢ. ܐܬܒܥܘ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܚܝܬ ܠܘܬܟܘܢ
ܒܠܐ ܫܐܠܬܐ. ܘܐܢܫ ܠܐ ܢܒܪܘ ܕܢܡܠܠ. ܘܠܒܪܢܫܐ.
ܒܗܝ ܕܐܬܬܪܝܡ ܡܢܟܘܢ ܡܡܠܠܐ ܐܦ ܫܬܩܐ. ܐܠܐ

ܕܗܘܝܢ ܒܠܝ ܚܕ ܚܫܘܟܐ ܘܚܕܐ ܬܪܥܝܬܐ ܘܚܕܐ ܢܦܫܐ܀
ܐܦ ܡܕܒܪܢܐ ܕܬܫܡܫܬܗܝܢ ܚܕ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܟܕ ܚܕ
ܦܘܡܐ ܡܡܠܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ܆ ܒܩܘܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܕܚܕ
ܦܪܨܘܦܐ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܝܠܝܢ
5 ܕܡܩܪܒܝܢ ܗܫܐ ܡܬܚܫܒ. ܐܠܐ ܟܕ ܒܥܐ ܠܡܠܟܐ ܕܗ̇ܘ
ܒܩܘܪܒܗ ܐܬܩܪܒ ܠܡܫܡܠܝܘ ܬܫܡܫܬܐ ܘܠܐ ܠܐ ܒܪ
ܡܬܪ̈ܓܡܢܐ: ܡܫܡܠܐ ܠܒܪܬ ܩܠܗ. ܦܪܣ ܐܝܟ ܒܢܝܐ.
ܘܦܩܕ ܒܒܪܢܫܘܬ. ⌈ܠܐ[1] ܐܡܪ ܫܠܡܐ ܘܠܐ ܚܝܠܐ.
ܘܟܠ ܐܦܘ ܡܢܐ ܚܝܠܐ. ܠܐ ܗܘܝܘ. ܡܛܠ ܕܐܬܡܢܝܢ
10 ܠܕܘܟܬܗ ܕܫܠܡܐ. ܐܦ ܗ̇ܘ ܫܠܡܐ ܠܐ ܡܕܒܪ. ܒܗܝ
ܕܒܪܗ ܕܫܠܡܐ ܗܘܐ ܡܡܠܠܐ ܬܫܡܫܬܐ. ܐܠܐ ܡܡܦܩ:
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܦܢܐ ܕܡܒ̈ܝܢܐ ܚܕ̈ܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܗ̇ܘ ܒܒܢ
ܐܒܘܪܐ ܐܬܐܘ܆ ܡܚܘܝܐ ܘܐܡܪ. ܢܘܪܐ ܘܫܒܝܒܐ
ܘܬܒܫܦ ܒܠܝ ܕܒܐܝܬ ܘܡܫܝܟܐܝܬ ܠܡܕܢܚܐ. ܗܫܐ ܐܦ
15 ܫܡ̈ܥܬܐ: ܠܐ ܗܘܐ ⌈ܐܪ̈ܙܐ ܕܐܝܟ ܕܒܡܕܒܪܢܘܬܐ[2] ܢܬܪ̈ܝܢ.
ܬܡܢ ܕܝܢ: ܐܝܬ ܗ̇ܘܐ ܐܬܪܐ ܠܫܘܒܚܗ̇ ܕܣܓܝܐܘܬܐ.
ܘܐܦ ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܬܘܠܘܬ ܫܘ̈ܫܒܐ. ܒܒܪ
ܡܫܘܚܐ ܗ̇ܘܐ ܠܝ ܐܠܗܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ܆ ܐܬܕܒܩܘ ܫܘ̈ܫܒܝܢ
ܘܒܒܪܬ ܡܢܢ ܘܡܒܝܢܗܘܢ ܡܢܛܠܝܘܬܐ. ܘܐܬܚܪ̈ܪܬܘܢ
20 ܐܝܬܘܢ ܟܡ ܡܒܘܬܐ. ܡܒܝܢ ܕܒܢܐܝܬ ܥܠܘ: ܘܡܫܝܟܐܝܬ
ܐܬܒܫܦܘ. ܫܪܝܪܐܝܬ ܕܝܢ: ܪܒܝ ܐܘܪܐ ܗܢܐ ܕܡܬܓܒܪ.
ܘܐܝܟ ܪܒܘܬܗ: ܡܒܝܢܐ ܬܘܗܐ ܕܫܠܬܒܘܢ. ܦܠܘܚܘ ܠܗ
ܒܕܚܠܬܐ. ܒܣܓܝܬܐ ܬܘܒ: ܡܛܠ ܕܡܪ̈ܝܡܒܢܐ ܗܘ.
ܘܠܐ ܚܠܐ ܕ̈ܚܒܘܗܝ. ܘܒܡ ܗܠܝܢ: ܩܘܡܐ ܘܩܘܡܐ ܫܦܝܪܐ
25 ܩܘܡܗ. ܘܣܘܪܘ ܒܒܢ̈ܝܐ ܕܠܒܩ̈ܬܒܘܢ. ܒܒܠܗܝܢ ܕܗܫܐ
ܡܩܕܬܒܢ̈ ܘܕܒܘ ܪܒܘܬܗܝܢ. ܘܡܒܝܢܐ ܐܝ̈ܢ ܐܘ ܪܘܚܢܐ:
ܕܡܠܟܐ ܠܒܝܢ ܣܘܪܕܐ. ܐܪ̈ܙܐ ܠܟܝ ܕܚܝܠܐ ܡܬܩܕܫܝܢ.
ܕܫܠܬܐ ܗܝ ܪܒܠܐ ܠܡܦܠ ܒܐܝܪ̈ܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ:
ܐܡܪ ܠܦܘܠܐ ܫܠܝܚܐ. ܘܐܦ ܗܫܐ ܐܪ̈ܙܐ ܕܫܒܠܐ

[1] S om. — [2] A: ܐܝܟ ܕܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܪ̈ܙܐ.

ܡܪܕܘܬܐ ܫܒܝܚܬܐ ܕܡܫܪܝܢ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗ̇. ܗ̇ܝ
ܕܡܪܙܙܐ ܒܐܬܘܬܗ ܕܢܘܚ. ܘܗܕܢܐ ܒܡܘܪܒܝܢ ܠܗܢܐ
ܐܪܙܐ ܕܒܗܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܢܛܪ ܡܢ ܡܕܒܪ̈ܐ: ܐܒܗܬܐ
ܕܒܢܛܪ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܗܢܘܢ ܕܡܕܒܪܘܗܝ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܕܒܠܝܢ ܫܒܝܚܘܬܗ̇ ܕܗܕܐ. ܗܕܝܢ ܒܗܦܟܝܢ ܙܘܪܬܐ
ܫܪܝܪܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܬܪܐ ܕܬܬܓܠܐ. ܐܠܐ ܒܬܓܠܠ
ܕܒܠܒܐ ܗܢܐ ܒܥ̈ܠܡܐ ܘܒܦܬܓ̈ܡܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܘܡܬܒܥܝܢ: ܐܦ ܒܠܗ̇ ܙܘܪܬܐ ܒܡ̈ܠܐ ܘܒܙ̈ܘܒܒܐ
ܐܚܝܕ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܒܢ ܡܕܒܪ̈ܐ ܡܢܗܘܢ: ܠܐ
ܗܟܝܢ ܒܠ ܡܠ̈ܐ ܐܦܠܐ ܒܠ ܫܒܚ̈ܐ. ܐܠܐ ܢܕܒܝܢ
ܬܡܢ ܐܒܗܬܐ ܕܐܬܢܕܒܘ: ܐܝܟ ܒܪܬ ܩܠܗ ܕܛܘܒܢܐ
ܦܘܠܘܣ. ܕܗܫܐ ܠܢ ܢܕܒܪ ܩܠܝܠ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܗܕܝܢ ܐܕܒ
ܐܒܗܬܐ ܕܐܬܢܕܒܘ. ܗܫܐ ܢܚܢ ܒܐܪܙܐ ܚܙܝܢ ܒܡܠܐܬܐ.
ܗܕܝܢ ܕܝܢ ܐܦ̈ܝ ܠܗܘܒܠ ܐܦ̈ܝ. ܕܒܕܢܚ ܒܚܝܗ ܕܡܘܪܝܐ
ܒܝܘܡ ܠܗ̇ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ. ܒܕܒܪܐ ܠܗܫܐ:
ܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܙܒ̈ܢܐ: ܡܫܝܫܐ ܐܘ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܡܫܬܒܚ ܗܘܐ ܕܒܓܠܐ ܐܘ ܕܦܪܐ ܐܘ ܕܢܬܒ. ܗܫܐ
ܕܝܢ: ܐܬܬܪܝܢ ܫܒܚܐ ܕܡܫܝܫܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܘܒܗܢܐ
ܡܫܬܒܚ. ܒܗ̇ܝ ܕܗܫܐ ܒܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܡܒܠܐ ܗܕܐ
ܬܫܒܘܚܬܐ: ܐܬܬܪܝܢ ܫܒܚܐ ܕܡܫܝܫܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ.
ܗܘ̣ ܓܒܪ ܐܢܬܘܢ ܒܗܢܐ ܘܒܡܒܪܐ ܐܚܪ ܛܘܒܢܐ
ܐܦܪܝܡ: ܘܗ̣ܘܘ ܕܡܘܪܒ ܘܡܩܒܠ ܐܦ ܡܕܒܪ. ܗܫܐ
ܕܝܢ: ܒܗܢܐ ܦܪܒ. ܘܒܒܗ ܐܦ ܡܫܒܚܢܐ. ܕܓܒܪܝܠ
ܚܘܐ ܐܝܟܢܐ: ܘܗ̣ܘ ܢܐܡܪ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܪ̈ܟܝܢ. ܒܬܪ̈ܬܝܢ
ܢܦܪܗ̇ ܛܘܒܢܐ ܗܢܐ ܠܗܕܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܚܕܐ ܟܕ:
ܕܒܗܢܐ ܦ̣ܢܝܗ ܠܗ̇ܘ ܕܡܬܦܪܒ. ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ: ܕܐܦ
ܟ̈ܠܗ ܩ̈ܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܚܕ ܐܢܬܘܢ. ܘܠܢܬܘܢ ܟ̈ܠܗ
ܩ̈ܠܐ ܡܬܢ̈ܛܠܬܐ: ܕܡܢ ܗܕܐ ܕܢܬܒܐ ܘܡܢ ܗܕܐ. ܘܡܢ
ܗܢܐ ܒܬܒܐ ܘܡܢ ܗ̇ܘ. ܗܠܝܢ ܕܒܠܒܐ ܗܢܐ ܡܫܬܒ̈ܚܝܢ
ܗܘ̈. ܐܝܟ ܦܠܝܓܘܬܐ ܕܗܕ̈ܝܐ ܘܐܝܟ ܚ̈ܫܒܐ ܦܠܝܓܐ:
ܗܒܢܐ ܗܘܐ ܐܦ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܬܫܒܘܚܬܢ. ܡܢ ܕܝܢ

ܪܫܐ ܕܒܥܘܪܢ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܀ ܠܒܢܝܐ
ܗܫܐ ܕܡܘܪܒ ܒܗܢܐ ܐܡܪܢ[1]. ܘܠܒܢܝܐ ܗܫܐ ܐܡܪܢ
ܕܒܡܘܪܒ[2] ܡܘܪܒܢܐ ܕܦܠܓ. ܘܡܢܝܐ ܪܫ ܡܫܡܫܢܐ ܒܗ
ܦܪܒ ܠܗܘܢ ܬܪܬܐ ܕܡܢܝܢܐ. ܘܒܠܒܘܢ ܕܗܘܪܒܐ ܡܫܬܡܫܝܢ
5 ܐܘܕܒܥܘ ܀
ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝ ܒܠܗܘܢ ܕܐܫܬܡܫ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܒܠܒܐ
ܘܒܕܡܐ ܠܕܢܝܐ ܘܒܡܘܦܡܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ[3] ܫܠܡܬ ܗܕܐ
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܬܐ ܗܫܐ ܕܗܝ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܢܒܠܐ ܒܗܢܐ ܡܠܐܟܘܬ. ܘܗܠܝܢ ܕܐܝܢܐܝܬ ܒܬܫ̈ܡܫܬܐ
10 ܐܣܝܘܬܐ ܐܫܬܡܫ: ܗܫܐ ܡܠܐܟܘܬ ܬܬܢܒܐ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܐܬܪܡܝ ܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܢ ܕܡܫܡܫܢܐ: ܬܘܒ
ܕܝܢ ܐܫܬܡܫ ܐܪܘܗܣܢ ܬܘܒ ܠܗܘܢ ܢܗܘܐ: ܐܦ ܟܠܗܝܢ
ܬܠܬܐܝܬ ܠܗܘܢ ܐܡܪܗܘܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܢܝܫ[4] ܡܘܫܐ ܘܣܒܠܐ
ܕܝܘܢܝܐ. ܘܗܢܝܢ ܠܫܪܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ ܒܡܫܡܫܢܐ ܬܘܒ
15 ܒܐܪܒܥܐ. ܒܬܪܝܐ ܕܬܬܠܟܪ ܒܒܡܢܝܐ ܘܒܫܘܡܠܝܐ
ܒܫܪܬܐ ܕܝܘܢܝܐ. ܗܟܢܐ ܘܣܟܡ ܪܘܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܒܪܡܫܐ ܐܝܟ ܕܒܫܬ ܐܡܪܢ. ܪܘܝܢ ܒܠܠܝܐ ܐܝܟ ܕܒܡܢ
ܢܗܘ ܘܐܒܪܗܡ. ܪܘܝܢ ܒܨܦܪܐ ܐܝܟ ܕܒܡܢ ܢܒܝܐ. ܪܘܝܢ
ܒܐܘܪܐ ܒܕܡܐ ܠܗܫܐ ܐܝܟ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
20 ܡܪܘܝܢ ܬܘܒ ܗܫܐ ܐܣܪܬ: ܐܝܟ ܗܿܝ ܕܒܬܘܠܬܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܬܠܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܡܟܪܬܗ̇: ܗܟܢܐ ܡܚܘܝܢ
ܐܘܦܪܐ ܕܚܕܐ ܠܟܠ ܡܢ ܚܕܐ. ܒܪܡܫܐ ܕܝܢ ܕܗܿܝ ܕܒܫܬ
ܐܡܪܢ ܪܘܝܢ: ܐܦ ܒܪܬܗ ܕܒܠܒܐ ܢܗܝܢ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ
ܒܗ ܕܒܫܬ ܢܗܘ ܘܐܒܪܗܡ܆ ܒܒܠܠܐ ܢܬܪܐ ܒܒܠܡ:
25 ܐܒܕܒܐ ܕܐܪܒܥܬ ܣܬܐ ܕܢܗܘ ܕܐܬܡܬܢܘ ܒܕܡܐ
ܠܐܒܪܗܡ. ܒܨܦܪܐ ܕܝܢ: ܐܒܕܒܐ ܕܢܒܝܐ ܚܕ ܒܬܪ
ܚܕ ܡܢܗ ܒܡܘܪܒܐ. ܗܟܢܐ ܘܡܢܒܘܥܬܐ ܚܕ ܒܬܪ
ܚܕ ܡܢܒܥܝܢ. ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ܆ ܒܗܿܝ ܕܢܘܚܢ
ܗܘܐ ܫܘܪܝܗ̇. ܗܟܢܐ ܘܫܘܪ ܬܫܡܫܬܢ ܕܐܪܘܐ:

[1] S om. — [2] S add. ܒܡܘܪܒ. — [3] A ܒܝܢ. — [4] A ܬܘܒ.

ܦܘܩܕܢܟ ܒܒܪܝ ܚܒܝܒܐ: ܒܢܝܐ ܕܒܥܠܝ ܘܠܒܒܐ
ܕܐܢܬܬܟܝ: ܕܐܘܣܦ ܠܗ ܒܪܢܫܐ ܕܒܢ ܠܒܘܫ ܘܡܒܒܪ
ܒܗ. ܘܡܒܒܪ ܠܝ ܒܗ ܚܕܘܬܐ ܘܫܝܢܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܘܒܪܝܟܝܢ
ܡܬܢܓܒܐ ܕܒܥܠܝ ܢܟܦܝܢ ܐܫܬܕܪܘ: ܕܒܝܬ ܡܬܓܒܝܢܘܬܗܘܢ
5 ܡܢܒܗܢ ܠܗܕܐ ܒܝܬܘܬܐ ܕܒܪܘܬܝ. ܠܐ ܕܝܢ ⸢ܬܗܘܐ⸣[1]
ܡܣܒܝܢܘܬܟ ܘܐܦ ܐܝܬܝܟܝ ܕܠܐ ⸢ܒܒ̈ܪܐ⸣[2] ܩܢܘܡܬܐ.
ܘܐܦ ܚܝܢ ܒܢܫܐ ܒܪܒܟܐ ܕܐܬܚܕܬܟ ܒܡܣܒܪܬܐ:
ܘܥܒܪܘ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܐ: ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܐܒܝܕܐ
ܒܣܘܦܐ ܘܐܘܣܘܬܐ. ܒܪ ܚܕ ܠܡܫܒܚܐ ܗܘܝܢ ܒܠܝ
10 ܕܡܫܝܚܐ. ܘܢܣܒܒ ܠܣ̈ܗܕܐ: ܐܝܟ ܗ̈ܕܡܐ ܕܣ̈ܗܕܐ. ܐܦ
ܚܢܢ ܒܒܢܝܐ ܐܚܪܢ. ܕܒܢܝܐ ܗ̇ܘ ܒܐܝܬܝܟܝ ܕܠܘܬܟ:
ܕܣܒܬܟ ܒܡܕܒܪܢܘܬܝ ܘܐܦܝܣܬܟ ܘܡܢ ܒܬܘܬܐ
ܦܘܩܕܢܟ. ܘܡܒܒܪܬ ܠܝ ܚܕ ܠܡܫܒܚܐ ܫܪܪܐ ܠܒܠܝ.
ܘܐܝܬܘ ܢܫܐ ܕܟܠܝ. ܒܪܝܟ ܕܝܢ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ: ܕܡܫܪܫ
15 ܒܗܘܟܐ ܪܘܚܢܐ ܘܐܘܠܕ. ܘܡܒܒܕ ܚܕܐ ܠܡܫܠܡܘܬܐ
ܚܕܬܐ ܘܡܩܕܫܬܐ: ܕܫܘܒܐ ܠܡܐܪܬ ܦܐ̈ܪܐ ܫܡܝܢܝܐ:
⸢ܘܚܘܒܒܐ⸣[3] ܒܠܗܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ ܕܐܬܝܗܒ ⸢ܠܗ̇⸣[4]. ܘܐܦ
ܒܡܫܒܬܐ ܕܦ̈ܠܚܝܢ: ܢܣܒܪ ܠܗ ܕܐܡܫܒܚ: ܘܠܣ̈ܗܕܐ
ܕܐܬܐܡܢ ܒܣܪ ܐܘܟܐ ܐܒܝܕܐ. ܘܣܠܩ ܒܠܗܘܢ ܬܘܒ
20 ܘܒܠܝ. ܕܗܒܝܐ ܒܒܠܬ ܣ̈ܗܕܐ ܘܒܝܕ ܦܠ̈ܚܬܐ ܕܣ̈ܗܕܐ
ܗܘܝܢ ܢ̈ܘܗܬܐ ⸢ܕܦ̈ܠܚܬܐ⸣[5] ܕܡܠܒܘܬܐ. ܡܕܝܢ ܢܦܪܘܒ
ܡܦܘܣܐ ܠܐܠܗܐ ܘܠܣ̈ܗܕܐ. ܘܢܕܒ ܪܒܘܬ ܦܠܒܘܬܐ
ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܝ: ܕܐܫܬܘܬܦ ܥܡܝ ܢܫܪܐ ܕܒܒܝܘܬܐ
ܒܡܪܫܬܐ. ܘܗܘܝܢ ܪ̈ܘܚܐ ܒܡܫܒܚܬܐ. ܘܢܒܥܝ ܣܠܘܗ
25 ܕܒܪܘܢܐ: ܘܕܐܢܒܝܐ ⸢ܘܡܠܠ ܡܢܐ ܒܗܠܝܢ ܫܦܝܠܦܐ
ܐܡܝܢ[6]. ܘܡܠܠ ܗܕܐ ܒܠܬܐ ܡܡܪܒܝܢ ܡܠܒܬܐ
ܠܡܒܒܝܢܐ ܘܠܣ̈ܗܕܐ. ܒܪ ܡܢܡܝܢ ܠܡܒܒܝܢܐ ܒܦܪܡܘܣ
ܕܐܠܗܐ ܀

[1] S om. — [2] A om. — [3] S ܘܚܒܒܝܬܐ. — [4] Codd. ܠܗ. — [5] S ܦ̈ܠܚܐ. — [6] S om.

ܕܓܒܪܝܠ ܠܡܝܟܐܝܠ. ܘܬܪ̈ܝܗܘܢ ܓܒ ܫܦܝܪ ܚܣܝܐ
ܦܪܚܘ. ܐܠܐ ܩܘܝܐ ܬܪܝܨܐ ܗܢܘܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܢܛܪܘ.
ܡܛܠ ܕܒܡ ܒܝܫܐ ܪܕܘ. ܐܠܐ ܒܐܦܐ ܒܪ ܚܕܐ ܠܕ̈ܝܪܝܐ
ܕܐܬܝܗܒܘ. ܗܕܝܢ ܬܘܒ ܒܡ ܒܠܗ ܓܒܐ: ܕܢܫܬܬܦܘܢ
5 ܒܡ ܕܝ̈ܘܡܐ ܐܦ ܚ̈ܛܗܐ ܕܗܘܝܘܗ. ܘܐܦܢ ܠܐ ܫܦܝܪ
ܡܛܠ ܒܒܪ̈ܢܫܐ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܪ̈ܚܡܐ ܐܠܗܝܐ.
ܘܗܕܝܢ ܒܩܦܢ ܐܚܝܕܐ ܓܘܐܢܬ. ⌈ܕܐܝܟ[1] ܡܪܝܐ ܚܠܦ
ܟܠܢܫ ܬܬܩܒܠ ܒܒܘܬܐ ܗܕܐ. ܘܐܫܘܐ ܠܟܠܢ
ܠܡܠܟܘܬܟ. ܒܪ ܚܕܫܢ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫ̈ܒܚܢܐ
10 ܘܩܕܝܫܐ ܒܠܗ ܕܒܝܬܗ ܕܝܢ ܡܪܢ ܘܒܝܬܐ ܘܒܝܬܝܐ
ܕܒܐܬܬܗ. ܘܢܠܦ ⌈ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ[2] ܬܘܒ: ⌈ܐܡܝܢ[3]
ܐܝ̈ܟܐ ܒܥܠܡܐ. ܘܢܠܦ ܟܠܗ ܒܕܬܐ ܘܒܢ̈ܝܗ: ܕܢܫܒܚ
ܠܗܕܐ ܫܘܦܬܦܬܐ ܕܦܠܚ̈ܐ ⌈ܕܬܝܒܘܬܐ[4]: ܘܐܦܢ ܠܐ ܫܘܚܐ.
ܘܢܠܦ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܘܚܐ ܘܦܓܪ̈ܐ: ܬܬܩܒܠ ܒܒܘܬܢ.
15 ⌈ܘܚܘܣܝܐ[5] ܠܟܠܗܘܢ ܚ̈ܛܝܐ ܡܪܝܐ .:.

ܪܫܐ ܕܬܫܡܫܘܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ .:. ܠܒܥܐ

ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܕܡܗܝܡܢ ܒܡܘܗܒ̈ܝ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ
ܦܓܕܝܢ. ܘܐܦ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܘܟܠܡ ܦܓܕܝܢ
ܬܘܒ ܠܡܪܒܝܢܐ ܘܠܫܪܪܐ .:.
20 ܒܗ̇ ܓܝܪ ܕܒܗܕܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܒܩ ܠܡܐܪܬ ܚܝ̈ܐ:
ܘܒܢܝ ܬܘܕܝܬܗܘܢ ܕܒܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܐܡܪܬ,
ܕܫܡܥܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܬܒܗܪ: ܦܓܕܝܢ ܒܪ ܦܪܚܝܢ ܠܗ
ܡܩܒܠܢܝܬܐ ܕܐܫܘ, ܐܝܟ ܕܒܫܡܗ ܡܕܝܢܐ
ܚܝ̈ܢ. ܦܪܚܝܢ ܬܘܒ ܡܩܒܠܢܝܬܐ ܠܚ̈ܕܝܪܐ: ܐܒܒܗܝܢ
25 ܕܗܘܘ ܚܝ ܚܘܫܒܐ ܬܘܢܐ ܒܥܠܡܘܬܐ ܕܗܕܐ ܬܘܕܝܬܐ.
ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܗܒܝܐ. ܒܗܕܝܢ ܘܦܓܕܝܢ ܠܝ ܐܠܗܐ ܐܒܐ
ܕܫܪܪܐ: ܕܢܒܥܬ ܒܫܘܪܝܐ ܘܐܬܩܢܝܬ. ܘܒܪ ܚܛܝܦܝܢ

[1] S ܕܐܝܟ. — [2] A: ܟܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ. — [3] S om. — [4] S ܕܬܝܒܘܬܐ. — [5] S ܘܚܘܣܝܐ.

ܬܪܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܗܢܘܢ ܕܠܝܘܕܐܝܬ ܦܪܕ ܠܗܘܢ ܒܪܕܝܨܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܗܢܘܢ ܕܐܬܡܪܚܘ ܒܕܝܘܬܐ ܚܕܬܐ ܘܗܦܟܘ ܠܗ
ܠܒܪܕܝܨܢ ܒܡܠ̈ܬܐ ܒܡܫܒܚܘܬܗܘܢ ܘܒܟܬ̈ܒܝܗܘܢ: ܢܦܕܘܪ
ܐܢܘܢ ܒܪܕܝܨܢ ܕܒܡܫܒܚܢ ܕܡܠܬܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܠܐ
ܢܠܘܛ ܢܦܫܗ ܒܒܗܬܗ ܕܒܒܐܝܠ: ܐܝܟ ܡܢ ܕܪ̈ܒܐ ܗܕܐ
ܕܡܠܬܐ ܕܒܠܥ ܒܪܕܝܨܢ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܒܒܐܝܠ. ܐܠܐ
ܗܠܝܢ ܕܒܒܐܝܠ: ܐܢ ܕܒܝܢܐ ܐܝܟ ܫܠܝܛ ܒܗܝܢ
ܒܪܕܝܨܢ. ܒܗ̇ ܕܒܝܢܐ ܚܕ ܗ̣ܘ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܒܬܠܬܐ[1] ܐܝܟ:
ܐܦ ܕܡܠܬܐ ܕܒܪܕܝܨܢ ܐܝܬܘܗܝ ܒܫܘܫܒܫܗ̇. ܒܗܢ ܗ̇ܝ
ܪ̈ܕܬܐ[2]. ܡܛܠ ܕܠܒܗܘܢ ܒܬ̈ܪܝܢܐ ܚܐܪܘܗܝ، ܠܒܪ̈ܝܐ ܡ̣ܢ
ܪܘܚܐ ܘܐܬܪܓܪܓ ܠܗ. ܠܐ ܐܬܪܓܪܓ ܒܪܐ
ܠܕܡܠܬܐ ܒܬܘܠܬܐ. ܐܠܐ ܢܒ̈ܝܐ ܐܬܪܓܪܓܘ ܕܢܚܙܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܒܝܬܗ. ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܠܐ ܐܬܪܓܪܓܘ ܕܢܚܙܘܢ
ܘܒܢܐ ܕܒ̈ܢܝܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܡܠܬܐ ܚܕܬܐ ܢܒܠܥܗ̇
ܒܪܕܝܨܢ. ܘܗܕܝܢ ܢܬܬܘܦܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܬܪܝܗܘܢ. ܘܠܐ
ܢܬܬܘܐ ܒܒܒܐܝܠ ܠܒܥܡ: ܒܒܒܐ ܕܢܦܩܝܢ ܕܫ̈ܢܐ ܠܪܒܝܬ
ܒܪܕܝܨܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܦܩ ܠܒܝܬ: ܐܠܐ ܒܪ ܚܪܐ
ܕܐܬܒܗܪܘ ܐܝܢܘܢ ܠܒܒܗ ܕܡܠܬܐ ܕܫܒܫܐ: ܐܒܪܗܡ
ܐܚܪܢܐ ܘܐܝܣܚܩ ܘܝܥܩܘܒ. ܗܟܢܐ ܠܐ ܢܦܩ ܗܪܟܐ
ܒܒܒܐ ܕܢܠܦ ܕܐܬܡܒܠܥ ܗܢܘܢ ܕܒܪܕܝܨܢ. ܘܗܢܘܢ
ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܦܪܝܫ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܒܪܕܝܨܢ
ܐܫܬܘܬܦ ܒܗܢܘܢ ܕܒܬܘܠܬܐ. ܢܫܬܘܬܦ ܐܦ ܒܒܒܐܝܠ
ܒܗܢܘܢ ܕܚܕܬܐ. ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܐܬܬܪܝܒܘ ܚܘ̈ܫܒܐ
ܘܦܘ̈ܠܓܐ. ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ ܢܒ̈ܝܐ ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܚܕ ܐܢܘܢ. ܘܬܪ̈ܬܝܗܘܢ ܕܡ̈ܠܬܐ ܚܕ ܚܫܐ ܠܒܝ̈ܢ. ܘܐܦ
ܗ̇ܝ ܐܬܗܦܟܬ ܐܝܟ ܕܠܒ̈ܠܝܐ ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܠܒܪ̈ܝܐ
ܒܫ̈ܒܝܠܐ. ܐܠܐ ܬ̈ܠܝܐ ܘܒܪ̈ܝܐ ܒܒܝܢܐ ܚܕ ܐܢܘܢ.
ܚܕ ܗ̣ܘ ܒܢܝܫܐ ܒܪ ܐܢܬܘܗܝ ܠܒܠܝܐ ܘܒܪ ܐܢܬܘܗܝ
ܒܠܝܒܐ ܘܦܫܒܐ. ܗܟܢܐ ܠܐ ܢܦܪܫ ܒܝܢܬ ܡܕ̈ܫܝܐ

[1] Sic. — [2] S ܪܕܐ (sic).

ܟܕ ܕܝܢ ܕܡܫܬܡܠܐ ܫܐܠܬܐ. ܗܘ̈ܝܢ ܡܫܘܝܐ ܠܗܘܢ
ܐܬܐ ܕܫܠܡܐ ܘܕܪ̈ܘܚܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܗܘܢ ܒܪܬ ܩܠܐ
ܕܐܬܚܙܝ ܒܗ̇ ܡܪܢ ܠܗܘ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ: ܫܠܡܐ ܥܡܟܘܢ. ܘܗܝܕܝܢ ܦܬܚܝܢ ܚ̈ܝܠܐ
ܕܡܬܦܣܩܢܘܬܐ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ ܡܫܬܡܫܢ̈ܐ. ܢܦܪ 5
ܦܛܡܣܐ ܕܝܢ: ܒܪ ܚܝܐ ܠܓܠܝܬܗ ܕܟܐܦܐ ܕܐܬܡܣܟܢ̇.
ܘܒܫܠܡܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗ ܡܢ ܩܒܪܗ. ܡܫܡܫ ܠܗܘܢ.
ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܡܪܢܐ ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܠܡܐ: ܘܙܘܒܠ ܐܢܘܢ
ܫܠܡܐ ܚܕ ܠܗܘ ܚܕ ܒܠܒܘ̈ܬܗܘܢ. ܘܗܟܘ ܫܠܡܐ
ܠܫܪ̈ܟܐ ܒܫܘܒܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܫܬܪܝܘ ܟܕ 10
ܒܣܪܐ ܘܟܕ ܒܫܘܬܦܘܬܐ: ܥܒܪ ܠܪ̈ܘܚܢܝܬܐ ܕܒܣܪܐ
ܘܫܡܘܥܘ[1] ܠܡܥܡܕܢܐ ܕܟܠ[2] ܫܪ̈ܪܐ. ܕܗܫܐ ܬܝܒܘܢ
ܒܬܪܐ ܕܡܘܥܪ̈ܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝܢ ܕܢܠܒܫܘܢ ܠܡܫܠܡܘܬܐ.
ܘܢܦܩ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܗܘܐ ܟܪܘܙܐ. ܘܩܐܡ
ܟܪܘܙܐ ܡܫܝܚܐ: ܒܝܢܬ ܐܬܪܐ ܕܦܠ̈ܚܐ ܘܡܫܡܫܢܐ 15
ܘܦܠ̈ܚܐ. ܘܡܟܪܙ ܠܡܦܢܝܘ ܠܡܫܠܡܘܬܐ. ܘܩܪܐ ܒܫܡ̈ܗܐ
ܕܠܗܘܢ. ܟܕ ܡܟܪܙ ܟܪܘܙ ܚܝܠܐ ܕܐܕܪܝܢ ܢܘܫܡܬܐ:
ܗܢܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘܢ ܒܚܝܠܐ ܗܠܝܢ. ܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܩܫ̈ܝܫܐ
ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܒܕܬܚܝܐ. ܘܬܘܒ ܒܬܪ ܗܠܝܢ:
ܢܦܩ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪܒܢܐ ܡܕܡܝܐ. ܘܩܪܐ ܠܡܕ̈ܢܚܐ 20
ܕܒܪܘܒܪܗ ܘܒܬܫܡܫܬܗ ܗܘܘ. ܗܢܘܢ ܕܐܠܗܐ ܒܬܒ
ܫܡܗܝܗܘܢ. ܘܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܢܝܐ: ܘܐܒܗ̈ܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ: ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܟܕ ܟܪܘܙ: ܦܛܡܣܐ
ܒܬܪ ܦܛܡܣܐ ܦܩܕ ܚܕܡܗ. ܘܐܬܝܢ ܒܦܘܪܫܐ ܬܪ̈ܝܢܘܗܝ.
ܠܘܬ[3] ܡܕܡܝܬ ܙܒܢܐ. ܘܐܚܪܢܝܬ ܙܒܢܐ. ܘܡܚܝܪܬܐ 25
ܡܦܪܐ ܚܕܟܐ ܒܚܫܘ: ܒܠܗ ܡܩܠܝܐ ܕܗܢܘܢ ܒܐܝܢܬ.
ܒܪܡ ܫܪܒܐ ܠܡܐܡܪ: ܕܠܡܒܢܐ ܐܢܬ ܕܚܝܠܐ ܘܡܒܝ̈ܢܬܐ
ܐܚܝܢܐ ܡܩܪܝܢ ܠܗܘܢ ܒܟܪܘܙ ܘܡܢܝܚܐܝܠ ܡܬܩܒܫܢܐ.
ܘܐܝܬ ܕܝܢܐ ܒܟܪܘܙ ܠܡܬܐܡܬ ܦܩܪ ܠܗܘܢ: ܘܡܒܝܢܬܐ

[1] S ܘܫܡܘܥܠ. — [2] S ܕܟܡ. — [3] Lege ܠܦܘܬ (?).

ܦܘܠܚܢܗ ܢܦܩ. ܐܠܐ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܡܪܢܐ ܒܝܠܬܐ
ܒܡܘܫܬܐ ܕܬܦܪܝܗ ܗܢܐ ܕܗܒܪܐ. ܘܝܗܒ ܐܘ̈ܢܐ
ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩ̈ܫܝܫܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܠܕ̈ܝܪܝܐ ܘܕܫܪܟܐ.
ܒܬܪ ܒܢ̈ܝ ܘܒ̈ܢܬܝܢ ܘܐܚ̈ܝ ܘܐܚ̈ܘܬܝܢ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܗܢܘܢ
ܕܒܝܬܘ ܘܕܡܠܟ̈ܬܐ[1] ܕܡܗܝܡ̈ܢܐ: ܗܢܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ 5
ܐܚ̈ܝܐ ܕܐܬܘ ܠܒܪܟܐ. ܘܠܥܠܡ̈ܝܐ ܘܣܗ̈ܕܐ ܕܒܬܪܗܘܢ.
ܘܒܢ ܐܚ̈ܝܐ ܥܢ، ܘܒܪܒܟܐ ܠܡܕ̈ܒܪܐ: ܐܝܟ ܕܒܬܠܬܗ
ܕܒܢ̈ܝ ܕܐܒܪܢ ܠܢܟܘܬܗ. ܕܡܢ، ܦܫܠܐ ܘܗܒ ܠܗܘܢ
ܐܒܪ̈ܗܘܢ. ܘܫܪܐ ܒܢ ܐܚ̈ܝܐ ܘܒܪܒܟܐ ܠܡܕ̈ܒܪܐ.
ܒܗܢܐ ܕܝܢ. ܗܢܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܒܬ̈ܠܝܗܘܢ ܩܒܠ ܒܪܢܐ: 10
ܬܒܪ ܐܝܟ ܚܪܡ. ܘܩܪܫܗ، ܒܣܠܝ. ܘܐܩ̈ܝܐ ܠܒ̈ܢܬܐ
ܫܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܫܘܬܦ ܐܝܟ ܒܒܝܬܐ ܘܣܬܪܬܐ
ܕܡܕ̈ܫܐ. ܘܚܝܠ ܬܘܚܐ ܒܒܗܘܢ ܢܬܘܬܦ. ܘܢܗܘܐ ܠܝ
ܒܚܝܝ: ܒܡܕܝܢܐ ܘܦܘܪܢܐ ܘܒܡܗܡܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܠܒܘܬܝ
ܒܠܒܘܬܗ ܕܒܥܝܢܐ ܕܦܪܩ. ܒܡܫ̈ܒܚܢܐ ܕܝܢ ܐܚ̈ܝܐ: 15
ܒܪ ܫܢܝ ܠܢܛܪ ܠܒܗܐ ܕܐܬܡܪܒ. ܕܗܠܝܢ ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ
ܠܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܠܒܢܝܢ ܡܘܢܬܗܘܢ ܒܪܒܟܐ ܕܒܢܝܢ
ܡܪܢܐ ܠܒ̈ܝܠܘܗ، ܘܠܘܬ ܬܪܘܨܘ ܡܢܒܢܝܢ ܒܝ̈ܘܒܐ
ܘܡܬ̈ܦܐ ܘܡܪܢܫܝܢ: ܘܡܫܒܢܝܢ ܠܒܠܒܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ
ܒܪ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܬܝܢܬ ܘܠܐ ܡܒܪܢܝܢ ܕܝܘܪ̈ܗܘܢ ܒܗ. 20
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܗܒܬ ܒܐܦܐ ܡܡܪܒ ܠܝܘܬܐ
ܣܠܩ ܡܪܢܚܬܗ. ܣܠܩ ܙܒ̈ܢܐ ܘܣܠܩ ܣܝܢܐ. ܘܫܒܩ
ܠܒܠܝܫ ܒܠܐ ܡܬܠܦܢܘܬܐ. ܕܒܠ ܒܠܝܫ ܢܗܘܘܢ
ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܪ ܡܚܘܐ: ܕܒܝܬ ܗ̇ܘ ܒܫܢܝ ܕܝܢ ܗ̇ܘ،
ܕܬܘܪܒ ܠܬܫܒܘܚܬܗ. ܘܫܐܠ ܪ̈ܚܡܐ ܒܠܘܗ، ܘܒܠ 25
ܡܪܢܚܬܗ. ܘܡܚܘܬܟ ܝܠܘܬܗ ܒܡܠܐ ܠܒ̈ܝܐ. ܘܒܢ̈ܝܐ
ܕܠܗ ܘܡܪܢܚܬܗ ܡܫܬܘܦܝܢ ܝܠܘܬܗܘܢ ܒܪܒܗ. ܒܚܘܬܟ
ܐܒܘܢ[2]. ܘܪܫܡ ܠܗܘܢ ܘܠܢܦܫܗ ܒܐܬܐ ܕܝܠܒܐ ܐܝܟ
ܒܢܝܐ. ܒܪ ܡܚܘܐ ܕܗܘܝܢ ܐܦ ܗ̇ܘ ܠܪ̈ܚܡܐ ܐܒܘܬܗܘܢ.

[1] Sic codd.; lege ܘܠܡܠܟ̈ܬܐ (?). — [2] A: ܒܚܘܬܟܐ ܕܐܒܘܢ.

ܐܠܦܬ ܐܢܘܢ ܕܢܬܕܒܪܘܢ. ܘܗܘܐ ܗ̇ܢܘܢ ܢܗܘܘܢ ܦ̈ܩܘܕܐ
ܥܕ̈ܬܐ ܠܢܦܫܗܘܢ ܘܠܗ. ܘܢܗܘܘܢ ܟܠܬܐ ܥܕܬܢܝܬܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܠܦܬ ܐܢܘܢ. ܘܟܕ ܐܡܪܝܢ ܟ̈ܝܢܐ ܒܢܝܢ
ܒܬܪܗܘܢ ܟ̈ܝܢܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܐܦ ܒܒ̈ܢܝܐ ܐܬܬܝܪܘ
5 ܟ̈ܝܢܐ ⌈ܘܩܢ̈ܘܡܐ[1] ܘܡܕ̈ܪܫܐ: ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܫܘܝܢ.
ܘܟܕ ܬܘܕܝܬܐ ܒܫܘܝܐ ܠܐܦܐ ܐܦ ܕܒܒܗ. ܒܐܝܐܝܬ
ܟܠܗܘܢ ܕܒܫܪܪܗ ܐܘܕܝܘ: ܒܠܗܘܢ ܒܒܢܝܫܐ ܬܒܥܢ
ܒܡܕܡ. ܘܒܠܒܒܐ ܕܒܫܪܪܗ ܗܢܘܢ ܟ̈ܝܢܐ ܒܡܫܬܘܕܝܢ ܟ̈ܝܢܐ.
ܘܗܒܠܐ ܒܫܘܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܕܐܡܠܦ ܠܗ
10 ܒܪܘܚܐ ܕܒܗܝܢ ܘܡܫܠܡ ܒܗ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܬܪܝܨܐܝܬ. ܘܗ̇ܘ
ܒܪ ܗ̇ܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ ܒܬܪܝܢ ܟ̈ܝܢܐ ܘܬܪܝܢ
ܩܢ̈ܘܡܐ. ܘܒܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܦܫܗ. ܘܒܣܝܥܐ ܚܕ ܕܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܫܠܝܚܘܬܐ. ܘܒܫܬܘܕܝܢ ܒܪ ܡܫܝܚܬܐ
ܕܦܓܪܐ ܀

15 ܪܫܐ ܕܬܫܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪ̈ܒܝܥܝܐ ܀
ܠܟܗ̈ܢܐ ܗܪܟܐ ܦܪܝܫ ܒܡܫܡܫܢܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܕܒܚܐ.
ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܗ̇ܘ ܕܡܪܐ ܫܠܝܚܐ ⌈ܐܡܪ[2]. ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܡܪܒܝܢ
ܐܪܒܥܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܬܪܝܢ ܡܢ ܗܢܐ ܓܒܐ ܘܬܪܝܢ ܡܢ
ܗܢܐ: ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܀
20 ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܕܒܕܒܚܐ ܠܕܢܚܐ ܘܦܘܪܫܢܐ ܐܫܬܟܠܠ.
ܦܪܫ ܒܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠܗ ܕܒܝܬ ܓܒܪܝܠ: ܐܝܟ ܡܢ
⌈ܕܗ̇ܘ[3] ܐܢܫ ܕܢܬܡܐ. ܕܒܬܪܥܐ ܕܡܕ̈ܒܚܐ ܩܐܡ ܠܘܩܒܠ
ܡܠܟܐ: ܐܡܬܝ ܕܪܚܝܬܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܕܡܦܪܫ ܡܕܡ
ܡܪܐ ܒܝܬܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟܢܐ. ܘܐܡܪ ܒܡܕܒܚܐ ܠܓܒܪܐ
25 ܕܒܠܬܗ. ܝܠܕ ܠܟ ܕܢܗܘܐ ܫܠܝܚܐ ܒܒܝܢ. ܘܕܠܐ
ܒܫܒܬܐ ܢܬܒܠܘܢ ܡܕ̈ܒܚܐ ܐܝܟ ܒܬܠܬܗ ܕܡܠܟܐ.
ܘܢܓܠܘܢ ܟܠ ܡܪܐ ܒܝܬܐ: ܒܪ ܦܣܩܝܢ ܕܢܬܪ
ܡܬܒܥܐ ܠܗܘܢ ܠܡܫܡܫ. ܘܠܐ ܢܬܠܝܢ ܚܫܟܐ:
ܐܠܐ ܐܝܬ ܕܗܘܝܢ ܒܠܗܘܢ، ܢ̈ܗܝܪܐ: ܘܐܝܬ ܕܡܫܡܫܬ

[1] S om. — [2] S ܠܒܪ (sic). — [3] S ܕܗ̇ܘܐ.

ܠܬܪܥܘܬܐ ܕܪܘܚ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܢ: ܐܝܟ
ܕܒܝ ܫܡܥܢܐ ܢܣܬ ܫܘܠܛܢܗ ܕܪܒܘܬܐ ܘܠܗ ܠܫܡܥܢܐ
ܒܐܝܩܪܐ ܗܦܟܬ. ܘܟܕ ܒܐܠܝܢ ܘܢܛܪܝܢ ܐܦ̈ܝܐ. ܗܢܕܝܢ
ܒܐܠܝܢ ܐܦ ܪ̈ܘܚܢܐ ܒܬܪܗܘܢ ܘܢܛܪܝܢ[1] ܠܒܗܫܐ
5 ܕܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܘܩܢܝܢ ܡܛܠܒܫܐܝܬ. ܐܝܟ ܕܦܐܝܐ
ܕܡܕܝܢ[2] ܡܠܟܐ ܢܡܘܣܘܢ. ܟܕ ܡܠܟܐ ܝܬܒ ܥܠ
ܒܪܘܣܝܐ ܘܢܛܪ ܕܘܒܬܗ ܒܐܦܐ ܡܕܡܘܗܝ ܡܐܢܐ. ܐܝܟ
ܫܡܡܐ ܕܫܡܠ ܪܫ ܦܠܓܐ ܪܘܚܬܐ ܡܬܚܝܐ. ܗܢܘܢ
ܕܝܢ ܐܚ̈ܝܐ: ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ: ܚܕ ܚܕ ܒܕܪܓܗ
10 ܡܐܢܐ ܐܦ ܗܘ. ܗܘ̈ܦܕܝܩܝܐ ܐܚܪ̈ܐ ܕܫܡܝܢ ܕܒܬܗܘܢ
ܘܐܬܝܢ ܡܢܟܝܢ ܒܫܪܪܐ. ܐܟܡܢ ܕܐܬܚܪ̈ܪܘ ܓܒܝ
ܡܬܠܒܫܘܬܐ ܐܦ ܗܢܘ ܘܗܘܘ ܒܠ̈ܒܐ ܘܬܚܬܝܐ ܒܚܕ
ܒܗܫܡܐ: ܘܐܝܟ ܒܢ̈ܝ ܠܒܫܗ ܕܡܠܟܐ. ܬܠܒܟܐ
ܐܢܫܐ ܡܡܠܟܝ ܡܕܡܘܬ. ܘܬܘܒ ܐܝܟ ܡܬܒܝ ܠܬܪ̈ܘܨܘ
15 ܡܫ̈ܡܫܢܐ: ܕܐܬܝܗܘܢ ܒܕܬܐ ܒܠܝܬܐ. ܒܬܪܗܘܢ
ܒܕܬܐ ܡܬܒܫܬܐ. ܘܒܠ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܡܬ̈ܘܢܐ. ܘܩܢܝܢ
ܡܛܠܒܫܐܝܬ ܐܝܟ ܕܦܐܝܐ ܠܡܘܬܒܐ ܕܡܠܟܐ܀

ܪܫܐ ܕܫܒܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀
ܠܡܢܐ ܐܬܩܪܝ ܗܪܟܐ ܡܗܝܡܢܝܢ܀

20 ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܡܐܟܝܠ ܒܐܦܐ ܒܪܫܐ ܕܒܕܬܐ: ܘܬ̈ܒܘܬܐ
ܘܒܘܫܢܐ ܒܠܗ ܕܒܕܬܐ ܡܟܐ ܘܡܟܐ ܒܒܗ: ܡܫܠܡ
ܗܘ ܒܡ ܬ̈ܒܘܬܐ ܕܒܬܪܗ[3] ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܠܡܪܒܝܬܐ:
ܠܡܫܝܚܐ ܪܒܝܐ ܕܒܐ[4]. ܘܡܫܠܡܝܢ ܠܗ ܠܒܢ̈ܝܐ ܟܕ
ܐܡܪܝܢ. ܕܗܐ ܚܝܢ ܘܒܢ̈ܝܐ ܕܢܗܒܬ ܠܝ ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܐ
25 ܕܐܠܗܘܬܟ. ܗܐ ܡܩܪܒܝܢ ܐܢܢ ܡܕܡܝܢ. ܘܫܘܦܪܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܪܚܡܝܢ ܐܢܢ ܒܗ: ܗܕܐ ܗܝ. ܟܕ ܗܘ
ܡܫܪܐ ܡܕܡܝܬ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ: ܘܗܕܝܢ ܒܠܗ
ܒܢܫܐ ܕܒܢ̈ܘܗܝ ܒܒܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܒܗܕܐ ܗܝܡܢܘܬܐ

[1] A add. ܚܕ; lege : ܚܕ ܚܕ (?). — [2] A : ܐܝܟ ܒܐܦܐ ܕܦܐܐܐ
ܡܕܝܢ. — [3] A om. — [4] A ܫܪܝܪܐ.

ܐܬܝܗ̈ܘܢ ܥܠܘܗ ܒܢܝܐ ܐܢܫܐ. ܐܦ ܪ̈ܘܚܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ:
ܦܓܥܝܢ ܘܐܪܚܝܢ ܠܗܘܢ ܘܡܡܠܠܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ
ܘܓ̈ܠܝܗܘܢ: ܘܐܙܠܝܢ ܡܕܒܪܝܢܗܘܢ܀ ܐܟܡܢ ܕܝܬܝܪ
ܡܦܩܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܘܒܠܐ ܠܫܡܝܐ. ܘܟܕ ܡܥܡܪܝܢ
5 ܠܗܘܢ ܠܫܡܝܐ ܠܒܪ ܦܢܝܢ. ܘܠܐ ܡܡܪܚܝܢ ܕܢܥܠܘܢ܀
ܒܕܡܐ ܕܡܕ̈ܒܪܐ ܕܟܢܝܗܘܢ ܢܠܦܘ ܓܠܝܢܗ ܕܪܘܚܐ
ܒܐܠܝܢ. ܘܗܕܝܢ ܒܟܠ ܐܝܟ ܫܡܥܘܢ ܐܦܣܩܘܦܐ.
ܘܒܬܪܗ ܒܪ ܐܚܘܗܝ ܗܘ ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܐ ܫܘܠܛܢܗ ܒܬܪ
ܒܡܢܝܢܗ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܫܬܡܥܢ[1] ܒܫ̈ܢܝܐ ܒܝܘܡ ܓܠܝܢܗ
10 ܕܟܪ̈ܢ. ܠܐ ܡܟܐܬ ܐܠܐ ܡܫܬܠܦ: ܐܟܡܐ ܕܐܡܝܪ
ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ. ܠܘ ܠܢ ܒܠܚ ܢܒܥܝܢ. ܒܠܚ ܕܝܢ ܡܫܬܠܦ.
ܡܫܬܐܠܬ ܠܢ ܐܝܟ ܢܦܫ ܒܝܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܐܚܪܬܐ
ܟܕ ܬܡܘܢܐ. ܘܡܫܡܫܘܢ ܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܚܒܠܐ. ܘܚܝܝܢ
ܡܫܬܠܦ. ܐܦ ܓܝܪ ܘܗܟܢܐ ܗܘ ܕܐܡܝܪ ܚܘܦܪܐ ܕܠܐ ܡܢܬ
15 ܒܗܝ ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܡܠܦܢܐ ܒܒܢܝܢ: ܒܗ̇ ܕܠܐ ܢܬܒ
ܥܠ ܐܪܒܥܐ. ܗܫܐ ܡܫܬܠܦ ܒܡܫܠܬܐ ܟܕ ܠܐ ܕܟܝܢ.
ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܬܠܦ ܕܡܐܢ ܒܕܘܟܬ ܒܐܦܐ
ܘܫܡܠ ܚܘܦܪܗ. ܒܟܠܗ ܢܫܠܡܗ ܘܒܬܪ ܒܐܦܐ ܢܕܪܐ.
ܘܠܟܪܘܗ ܕܒܝܢܬܐ ܢܫܠܡܝܢܗ. ܘܢܒܝܐ ܘܢܐܡܪܘܢ:
20 ܕܗܐ ܚܝ ܘܡܢܝܐ ܕܢܗܒܬ ܠܝ ܕܒܚܢܢܝ ܐܬܝܠܦܪ̈ܘܢ.
ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܡܪܒܝܢ ܪ̈ܫܝܗܘܢ. ܕܗܐܘܢܐ ܕܓ̈ܠܝܗܘܢ
ܕܒܬ̈ܢܐ ܢܡܠܠܘܢ. ܘܗܕܝܢ ܒܐܠܝܢ ܒܬ̈ܢܐ ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܕܢܒܝܢ ܒܒܫ̈ܒܐ. ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ. ܟܕ ܦܓܥ ܡܕܒܪܢܘܬ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܡܕܡ ܡܕܒܪܢܐ: ܘܗܘܢ ܐܚ̈ܪܢܐ ܚܕܪܘܗܝ.
25 ܘܒܐܢܫܬ ܗܘ ܟܡ ܐܝܟ ܪܒܢܐ ܛܒܐ: ܦܓܥ ܘܡܫܠܡ
ܕܓ̈ܠܐ ܕܪܚܡܬܗ. ܘܛܒܝܢ ܚܘܦܪܐ ܒܕ ܒܐܪܥ ܫܩܠ ܠܗ̇
ܒܢܝܗ ܐܪܒܥܝܢ ܘܠܘܬ ܡܕܒܪܢܐ ܗܐܡܢ ܠܗ̇. ܐܟܡܐ
ܕܡܠܐܟܐ ܕܦܩܕ ܥܠ ܒܢܝܬܐ ܐܪܒܥܝܢ ܐܬܝܗܘܢ:
ܫܩܠ ܠܗ ܠܫܘܠܛܢܐ: ܘܡܕܒܪ ܠܗ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ.

[1] A ܢܫܬܡܥܐ.

ܡܕܝܢܬܐ. ܚܙܝ ܠܦ̈ܐܠܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܫܡܝܐ ܕܡܫܬܡܗܝܢ.
ܘܡܬܦܪܫܝܢ ܡܢ ܕܚܫܘܟܐ. ܘܗܘܝܢ ܠܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ. ܒܗ
ܒܪܘܫܡܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܕܐܬܪܫܡܘ ܒܗ. ܒܗ ܡܢܒܥܝܢ
ܕ̈ܡܒܥܐ. ܒܗ ܫܘܡܠܝ ܚܠܦܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ:[1]
5 ܗ̇ܝ، ܕܒܝܢ ܡܕܡ ܡܢܬܐ ܐܚܪܢܝ̇ܬ. ܘܫܡܝ̈ܢܐ ܡܢܗܘܢ
ܢܠܦܘ ܘܐܦ ܪ̈ܘܚܢܐ. ܗܫܐ ܢܦܩܝܢ ܠܒܪܐ ܒܬܪ ܠܒܪܐ
ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܐܦ ܫܠ̈ܝܚܐ ܐܝܟ ܐܢܘܢ. ܘܡܕܒܪܢܘܬ
ܐܪܒܥܝܢ ܘܫܒܥܝܢ: ܘܒܬܪܗ ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܐܫܕܪܝܢ.
ܐܝܟ ܬܫܪܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢ̈ܐ ܠܒܝܬܐ: ܐܘ ܢܛܘܪܘܬܐ
10 ܡܢ ܐܝܠܝܢ[2]. ܒܬܪ ܕܗܘܐ ܗ̇ܘ ܕܬܠܬܐ[3] ܠܒܝܬܐ
ܢܗܘܘܢ. ܠܦܘܬ ܬܠܬܐ ܠܒܝܬܐ ܕܒܢ̈ܝܬܐ ܒܠܚܘܕ̈ܝܬܐ:
ܒ̈ܘܟܐ ܘܫ̈ܒܩܐ ܘܡ̈ܫܬܘܬܐ. ܢܦܩܝܢ ܕܝܢ ܒܗ ܦܬܝܚܝܢ
ܬܪ̈ܥܐ ܘܡܬܪܝܢ ܬ̈ܫܝܘܢ. ܘܐܬܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܝܡ.
ܘܦܠܓܝܢ ܠܓܘܒܐ ܕܡܕܢܚܐ ܕܒܗ. ܘܡܢ ܡܗܦܟܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ
15 ܠܡܕܒܪܐ ܘܦܠܓܝܢ. ܒܗ ܡܫܘܚܝܢ: ܕܐܝܟ ܟܕ ܕܡܫܒܪ̈ܐ
ܕܒܠܒܗܘܢ ܕܗ̇ܘ ܡܠܟܐ ܐܝܠܝܢ ܕܬܡܢ ܢܬܒ. ܐܬܚܙܝܘ
ܒܡܪܢ ܘܠܘܬܗ ܐܫܬܠܡܘ. ܡܢܗܘܢ ܗܫܐ ܢܒܥܬܐ
ܠܡܪܢܝܬܐ ܒܬܪ ܡܫܬܠܐ: ܫܘ ܠܐܦ̈ܝܐ ܕܐܬܦܢܝܘ ܠܗܘܢ
ܒܗ ܗܝܕܝܢ. ܘܫܘܫܦܐ ܙܕܩܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܢܬܒܛܠܘܢ
20 ܡܢ ܒ̈ܢܝܐ ܕܢܦܫܐ. ܘܒܗ ܫܘܐܝܬ ܐܟܪܙܘ ܒܫܡܬܐ
ܕ̈ܘܚܢܐ ܘܦܠ̈ܓܐ: ܕܗܘܘ ܡܒܝܠ ܚܕܐ ܒܕܬܐ ܘܐܬܐܡܪܘ.
ܒܗ ܥܒܕ ܚܘ̈ܪܐ ܕܡܢ ܡܠܬܐ ܘܡܬܦܠܚܢܘܬܐ. ܘܗܫܐ
ܟܐܘܬܐ ܕܫܠ̈ܝܚܘܗܝ: ܫܘܐܝܬ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܕܝܢ
ܚ̈ܝܠܐ ܡܫܬܪܗܒܝܢ ܠܡܐܟܠ ܠܐܦ̈ܝܐ ܫܡܝ̈ܢܐ.
25 ܘܦܠܓܝܢ ܠܗܘܢ: ܒܗ ܦܪܚܝܢ ܡܫܒܠܠܦܢܒܬܐ
ܠܡܫܪܝܗܘܢ. ܒܗ ܡܒܦܩܝܢ ܠܚ̈ܕܪܐ ܒܫܦܠܕܬܐ:
ܐܒܕܝܢ ܕܒܒ̈ܬܠܐ ܫܒܘ ܕܢܗܘܘܢ ܢ̈ܘܪܬܐ ܕܠܒ̈ܬܐ
ܗܠܝܢ. ܘܬܘܒ ܕܐܫܬܪܘ ܢܫ̈ܐ ܕܒܝܬܐ: ܘܒܢܝܢܒܐ

[1] Desideratur hic : (?ܠܡܕܒܪ̈ܐ) ܥܢܒܐ ܘܦܬܝܚܝܢ (vide infra). —
[2] Post haec videtur aliquid deesse. — [3] S ܬܠܬܐ ܕܗܘܐ.

ܕܐܝܟܢܐ ܡܬܦܝܣ ܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪܢ ܠܗ ܥܠ ܫܘܟܢ̈ܐ ܕܡܘܬ̈ܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܫܬܠܡܬܐ
ܕܡܬܕܠܐ ܘܢܦܘܫܐ ܘܕܐܝܟ ܗܟܢ. ܐܠܐ ܒܗܿܘ ܕܐܡܪ
ܡܪܢ. ܕܐܘܠܝܢܐ ܕܐܬܛܝܒ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ. ܘܕܐܦ
ܫܦܝܐܝܬ ܐܝܠܝܢ ܐܘ̈ܢܐ ܕܒܝܬ ܐܒܝ. ܕܐܝܟܢܐ ܐܘ ܡܢ
ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܐܘܕܥ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܫܐ ܠܐ ܡܘܕܥ
ܛܘܒܢܐ ܗܢܐ: ܡܢ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܐ ܐܘ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܠܦܘ
ܘܐܬܛܝܒܘ. ܐܟܙܢ ܕܐܡܪܢ ܡܢ ܩܕܝܡ ܠܡܥܒܕ ܡܢܝܢܐ
ܐܝܠܝܢ ܛܘܒܢܐ ܕܡܛܝܒܝܢ. ܐܘ ܟܕ ܐܝܟܢܐ ܐܝܠܝܢ. ܐܘ
ܐܬܝܬܗܘܢ ܗܘܝ ܟܕ ܡܕܝܢ ܐܘ ܗܫܐ ܡܬܛܝܒܝܢ.
ܕܡܛܝܒ ܠܝ ܢܠܦܢ ܡܢ ܡܪܢ. ܘܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܗܠܝܢ
ܪ̈ܘܚܢܐ ܐܝܢܘܢ ܢܕܥܝܢ. ܘܕܗܘܝܢ ܡܟܠܝܢ ܠܕܫܘܝܢ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܓܠܐ ܠܝ. ܛܘ̈ܒܢܐ ܕܝܢ ܟܡ ܐܝܢܘܢ ܠܐ
ܢܕܥܝܢ. ܐܦ ܓܝܪ ܐܡܪ ܡܪܢ. ܕܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ ܘܐܕܢܐ
ܠܐ ܫܡܥܬ ܘܥܠ ܠܒܐ ܕܒܪܢܫܐ ܠܐ ܣܠܩ: ܡܕܡ
ܕܛܝܒ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ. ܘܐܦ ܗܿܘ ܪܒܢܐܝܬ
ܒܡܫܝܚܐ ܥܠ ܬܘܕܝܬܐ ܕܐܘ̈ܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܡ̈ܪܐ. ܐܟܡܐ
ܕܒܘܝܐܐ ܡܢܝܢ ܕܡܢ ܐܝܟܢܐ[1] ܐܝܠܝܢ. ܘܠܘ ܕܠܐ ܪܡܙܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܠܦ ܒܠܝܗܘܢ. ܒܪܡ ܓܝܪ ܛܘܦܣܐ ܕܗܠܝܢ
ܕܠܐ ܡܬܡ̈ܠܠܢ ܀

ܪܫܐ ܕܫܬܬܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܢܝܢܐ ܀

ܠܡܢܐ ܟܕ ܡܫܒܚܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡ̈ܠܐ ܘܢܦܩܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܘܡܟܠܝܢ ܠܒܣ̈ܪܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܪܘܚܐ ܚܕܐ ܚܕܐ
ܢܗܪܝܢ ܀

ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܩܕܡܘ ܡܛ̈ܘܠܬܐ[2] ܒܡ ܡܪܢ ܒܐܪ̈ܙܐ: ܘܐܘ̈ܢܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܬܛܝܒܘ. ܘܫܪܘܬܐ ܐܬܬܩܢܬ. ܡܢܐ.
ܢܦܩܝܢ ܪ̈ܘܚܢܐ ܛܘ̈ܒܐ: ܕܢܠܘܢ ܠܫܡܝܢܐ ܠܓܢ̈ܒܐ: ܐܝܠܝܢ
ܕܣܓܝܐܐ ܒܒܢ̈ܬܐ ܐܬܝܬܗܘܢ. ܘܡܕܡܝܬ ܡܢܝܢ ܠܘ̈ܠܐ.
ܡܢܐ ܕܝܢ. ܡܢܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܦܪܫܝܢ ܠܡܕܝܡ ܟܕ

[1] S ܕܡܢ. — [2] A om.

ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܢܦܠܐ ܐܝܟ ܒܬܒܐ: ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܐܠܗܐ
ܐܫܬܪܪܘ ܠܘܬ ܒܢܝܐ ܡܚܝܠܐ ܡܢ ܬܪܥܗ ܕܡܘܬܐ.
ܕܬܘܣܦܐ ܡܢ ܢܦܫܗ̈ܘܗܝ: ܐܝܟ ܪ̈ܚܡܐ ܕܗܘ̣ܘ ܒܠܘܗܝ.
ܕܗܒܢܐ ܢܚܘܠ ܠܡܠܟܘܬܐ: ܒܪ ܡܒܪܟܘ ܕܝܢ ܫ̈ܦܠܗܐ
5 ܘܡܫܪ̈ܒܬܐ. ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܠܡܘ ܗܢܘܢ ܕܒܢܝܢ. ܒܐܦܐ
ܐܚ̈ܪܢܐ ܘܐܦ ܡܢ̈ܝ: ܡܒܘܬܐ ܘܡܘܣܝܐ: ܡܡܒܝܠ
ܠܡܫܝܚܬܐ ܡܦܠܣܝܢ ܘܠܡܠܠܬܐ ܕܠܫܡܝܐ. ܘܐܝܢܘ̣
ܕܡܢ̈ܝ ܐܫܬܘܪ, ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ, ܕܐܝܟܐ ܕܬܪܝܢ ܐܘ ܬܠܬܐ
ܒܢܫܝܢ ܒܫܡܝ: ܬܡܢ ܐܝܬܐ ܒܡܨܥܬܗܘܢ. ܠܐ ܫܒܝܪܐ
10 ܐܝܟܘ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܒܕܘܟ ܕܘܒܬ ܡܢ̈ܝ ܢܡܠܟܐ. ܒܕܘܟ
ܕܝܢ ܕܘܒܬ ܒܐܦܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܒܦܪ̈ܐ [ܡܢܕܡ] ܐܝܟ
ܡܫܝܚܐ ܒܐܪ̈ܙܐ: ܘܗܦܝܟ ܠܐ ܡܫ̈ܝܚܬܐ. ܒܗ̇
ܒܐܘܪܫܠܡ: ܐܝܟܐ ܕܫܠܡܝܢ ܢܡ̈ܘܣ ܡܢ ܪ̈ܘܚܐ ܡܠܦ̈ܢܐ
ܕܗܘܝܐ ܡܫܝܚܬܐ. ܬܡܢ ܡܢܕܡ ܐܒܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
15 ܘܡܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܫܠܡ ܠܡܠܟܘܬܐ܀

ܪܫܐ ܕܡܫܬܒܥܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪ̈ܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܢܐ ܒܪ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܒܡܘܬܐ ܒܡܫܝܚܐ ܬܢܝܢ ܠܗ̇
ܒܡܦܩܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܠܡܢ ܗܫܐ ܐܚܪ̈ ܕܡܬܦܢܝܢ
ܐܪ̈ܙܐ. ܘܠܡܢ ܠܐ ܚܘܝ ܐܝܟܢ ܡܬܐܦܐ ܠܚܡܐ
20 ܘܡܬܡܙܓ ܚܡܪܐ܀
ܒܪ ܓܒܪ ܐܬܓܠܝܬ ܒܪܬܐ ܡܪܝܫܬܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ
ܕܪܘܚܐ. ܒܟܠ ܡܘܠܕܐ ܫܪܪܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܪܝܫܬܐ.
ܐܦ ܚܝܠܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܡܢܗ̇ ܡܟܠܐ: ܐܟܡܐ ܕܫܠܝܚܐ
ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ. ܒܒܪܬܐ ܕܝܢ ܐܬܓܠܝܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܐܠܗܐ
25 ܡܠܝܬ ܦܘܪ̈ܫܢܐ ܠܐܪܒܘܣ ܘܠܫ̈ܠܝܚܐ ܕܡܫܡܫܢܐ.
ܘܗܫܐ ܕܝܢ ܕܢܘܚܬ ܒܒܪܬܐ ܡܒܪܟܝܢܘܬܗ ܕܡܢ̈ܝ
ܒܒܘܚܬܐ. ܕܒܗ̇ ܒܗܘܕܐ ܡܫܡܫܬܐ ܢܬܘܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܗܕܝܢ ܡܬܓܠܝܐ ܠܪ̈ܘܚܐ ܘܒܡܢ ܡܗܘܕܝܢ. ܒܪ ܠܬܘܕܝܬ
ܫܠܡܝܢ ܕܠܐ ܦܘܠܓ. ܕܡܬܘܣܝܢ ܐܪܒܝܣܘܢ ܘܕܒܡܗ
30 ܐܪ̈ܙܐ ܐܝܟ ܕܡܠܦ ܣܘܒܗܡܒ: ܕܡܢܐ ܗܘ̣ ܕܢܦܫܡܘܢ
ܐܘ̈ܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܐ ܢܐܡܪ. ܕܠܡܢܐ ܠܐ ܐܠܦ

ܕܒܗܘܢ ܥܒܝܕ ܡܫܠܡܢܝܢ. ܡܢ ܡܘܬܒܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܘܡܫ̈ܝܚܐ ܡܘܬܐ ܡܛܠܬܗ. ܣܘܦܪܐ ܕܠܒܢܝ ܠܗ ܚܕ ܡܢ
ܡܫ̈ܝܚܐ: ܫܘܠܛܢܐ ܕܡܫܬܠܡ ܡܢ ܕܪ ܠܕܪ. ܡܢܐ ܕܝܢ.
ܢܦܩܝܢ ܗܫܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܪ̈ܒܥܐ: ܬܪܝܢ ܦܫܝܛܝܢ ܒܩ̈ܪܝܐ
ܘܠܡ̈ܢܬܐ. ܘܬܪܝܢ ܡܢ̈ܗܝܠܐ. ܘܬܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ:
ܘܬܪܝܢ ܠܟܗ̈ܢܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܬܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ
ܡܢ ܕܟܗ̈ܢܐ. ܕܡܕܡܝܬ ܕܝܢ ܡܫܡܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܒܕ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܩܘܕܫܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܡܚܝܢ ܡܕܡܝܬ ܡܢܬ ܘܩܝܡ. ܘܒܠܗ ܒܢܝܢ ܒܚܝܪܬܐ
ܩܐܡ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܫܡܫܬܗ ܡܢ ܕܟܗ̈ܢܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ
ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ̈ܗܝܠܐ ܡܢܬܝܢ ܠܗ. ܚܕܐ ܥܠ ܒܘܪ̈ܟܘܗܝ
ܘܚܕܐ ܕܡܒܦܪ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܦ ܡܪܢ: ܡܫܡܫ ܗ̇ܘ ܡܢ
ܚܝܢ. ܘܩܐܡ ܠܗ ܒܫܘܡܠܝܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܐܬܒܠܛ
ܕܠܐ ܙܘܥܐ: ܘܡܒܕܒܪ ܐܬܬܢܝܪ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܕܒܪܘ
ܒܫܡܗ: ܘܡܫܡܫܬܗ ܠܬܠܬܐ ܩܢ̈ܘܡܝܢ[1] ܗܘܬ. ܘܕܬܪܝܢ
ܐܬܦܪܫ ܠܗ[2] ܢܬܢܪ ܡܢ ܒܠܗ ܒܢܝܢܐ. ܘܕܐܫܬܘܬܦ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܫܡܫܬܐ ܒܡܟ ܒܩ̈ܢܝܐ: ܕܗܒܢܐ ܐܦ ܡܪܢ
ܒܚܢܢܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܗܘܐ ܒܐܢܫܘܬܗ. ܘܒܗ̇ ܕܩܡ.
ܐܦ ܚܝ ܡܚܝܢ ܒܕܡܗ. ܘܕܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܕܢܡܘܣ
ܢܦܩܝܢ ܘܠܐ ܡܢ ܬܪܥܐ ܪܒܐ. ܐܟܡܐ ܕܡܢ ܬܪܥܐ
ܙܒܘܪܐ ܓܒ ܡܘܬܐ ܡܢ ܗܘ ܕܚܢܢܐܝܬ ܪܕܝܢ ܒܗ.
ܘܗܒܢܐ ܐܬܝܐ ܫܡܫܬܐ: ܕܐܝܬܝܗ ܐܬܐ ܕܫܘܫܢܐ: ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܓܒ ܒܗ ܡܘܬܐ. ܗܢ ܐܫܬܒܠܝ ܒܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ. ܚܠܦ ܩܘܠܝܐ ܡܠܐܟܐ. ܐܢܬܬܐ ܚܠܦ
ܐܢܬܬܐ. ܚܠܦ ܚܘܝܐ ܒܪܬܒܐ ܒܗܘܢܐ ܙܒܪܢܐ: ܕܡܫܬܪܪܐ
ܒܪ ܒܬܘܠܬܐ ܕܒܪܗ ܡܒܪܟ. ܘܚܠܦ ܕܐܬܦܪܕ ܒܢܝܢ:
ܐܡܒܪܐ ܒܬܪ ܕܐܒܠ. ܗܒܢܐ ܐܬܬܪܝܡ ܚܝܢ ܒܒܕܒܪܗ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܚܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܡܢܬ ܐܪܝܡ ܡܚܝܕܗ: ܗܒ
ܘܚܝ ܠܐ ܡܚܝܢ ܡܚܝܕܗ[3]. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܝܬ

[1] A om. — [2] S ܗ̇ܠ. — [3] S om.

ܫܡܠ ܠܗ̇ ܠܚܘܓܪܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܘܗܐܟܢ ܚܠܦ
ܐܪܟܕܝܩܘܢ. ܘܠܡܢ ܡܦܩܝܢ ܐܪܒܥܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܡ̈ܢܐ
ܘܡܘܦ̈ܪܐ: ܬܪܝܢ ܠܐܦܣܩܘܦܐ ܘܬܪܝܢ ܠܟܗ̈ܢܐ ܀
ܐܝܟ ܠܚܠܠܐ ܕܪܘܚܐ: ܒܕܡܐ ܦܪܝܩ ܚܠܠܐ ܕܡܫܒܚܘܬܗ
5 ܒܓܘ ܚܘܫܒܗ ܕܓܘܡܒܢܐ ܗܢܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ. ܡܬܓܫܡܝܢ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܟܗܢܘܗܝ. ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܡܢܬܗܝܢ ܒܕܡܗ: ܕܢܣܒܘܢ ܒܕܡܗ ܒܩܝܡܬܐ. ܒܪܡ ܠܐ
ܥܕܡ ܠܒܪܬܐ ܕܠܐ ܬܠܝܦܐ. ܘܐܝܟ ܕܗܘ ܦܩܕ ܚܠܦ
ܡܪܢ: ܗܒܢܐ ܡܫܠܡ ܚܘܓܪܐ ܕܪܒܘܬܗ ܠܐܚܪܢܐ
10 ܕܒܬܪܗ. ܕܢܪܒܐ ܠܒ̈ܢܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܗ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܒܡ
ܚܕܝܘܗܝ, ܡܢܬܗܝܢ. ܡܪܕܝܬ ܐܪܕܝܬ. ܕܡܢܬܗܘܬܐ ܕܟܠ
ܐܪܒܥܐ. ܡܢܬܐ ܡܬܦܠܓܐ ܒܟܠ ܕܘܟ. ܒܪܡ ܐܫܬܝܐ
ܐܫܬܝܐܝܬ ܦܠܓܘ. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܕܡܢܬܗܘܬܐ ܕܬܠܡܝܕ̈ܐ
ܗܫܐ: ܐܡܪܢ ܕܐܬܦܬܪܘ ܘܐܬܦܫܛܘ ܡܬܦܠܓ ܕܫܠܝܚܘܬܐ
15 ܕܢܘܗܪܐ. ܗܢܘ ܡܫܠܡ ܘܡܢܗܪ ܐܒܪܘܗܡ ܒܪ ܠܘܬܗ.
ܘܗܢܐ ܐܡܪ. ܕܡܢܬܗܘܬܐ ܗܢܐ ܦܫܝܛܐ ܕܬܠܡܝܕ̈ܐ
ܡܦܠܓܘ. ܐܝܟ ܒܪ̈ܐ. ܡܢܬܗܘܬܐ ܦܫܝܛܐ ܕܬܠܡܝܕ̈ܐ.
ܡܘܡܐ ܘܡܟܠܠܬܐ ܕܠܡܬܒܥܐ ܡܢܝܐ ܡܦܠܓܘ. ܒܪ ܕܝܢ
ܬܠܡܝܕ̈ܐ ܪܘܚܐ ܡܟܠܘ: ܠܟܠܦܢܝܢ ܢܦܫܗ. ܘܪܕܡ ܗܘ̇ܐ
20 ܕܐܝܟ ܡܠܬܟ ܠܟܠ ܕܘܟ ܢܐܠܘܢ. ܘܠܘ ܒܚܕܐ ܐܘܪܚܐ.
ܐܠܐ ܒܝܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܘܬ ܒܢ̈ܝܢܐ ܢܦܫܘ: ܘܒܝܢ ܒܢ̈ܝܢܐ
ܠܡܘܬܐ. ܘܒܝܢ ܡܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܒܢ̈ܝܢܐ
ܒܫܡܝܐ ܒܢ̈ܝܢ: ܡܫܝܚܐ ܠܐܘܪܚܐ ܦܠܓ. ⌈ܠܐ[1] ܪܕܡ
ܗܘ̇ܐ ܕܒܪ ܡܢܒܝܢ ܒܗܢܐ: ܕܢܗܘܘܢ ⌈ܢܦܩܘܢ[2] ܒܝܕ ܢܗ̈ܝܐ.
25 ܘܡܢܗܘܢ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܒܢܝܢ: ܘܡܢܗܘܢ ܒܗܢܐ
ܥܠܡܐ. ܘܢܒܪܘܢ ܡܒܪܬܗ ܒܟܠ ܕܘܟܐ. ܘܠܐ ܚܕ
⌈ܡܢܗܘܢ[3] ܢܬܚܝܐ ܕܢܐܠ ܠܡܬܒܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܚܝܝ ܒܕ
ܒܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ ܪܕܝܢ ܢܥܒܕܘܢ ܠܐܒܪܘܗܡ ܒܪ ܠܘܛ
ܒܫܠܘܬܗ. ܘܢܗܦܟܘܢ ܒܫܦܝܘܬܐ ܕܢܘܗܪ̈ܝܢ. ܘܒܫܪ̈ܒܐ

[1] A ܐܠܐ. — [2] S ܢܦܠܘܢ. — [3] S om.

ܗܠܝܢ ܦܩܕ܂ ܗܘܦܪܣܝܐ ܠܡܢܐ[1] ܐܝܟܢ ܬܪ̈ܥܐ: ܘܠܟܡ
ܠܐ ܐܝܟ ܬܪ̈ܥܐ ܐܝܟ ܡܢ ܚܕܐ܂ ܘܐܝܢܐ ܠܗܘܦܪܣܝܐ
⸢ܦܪܝܫ[2] ܗܢܐ ܣܘܟܠܐ܂ ܒܬܪ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܦܬܚܬ ܡܢ
ܠܒܠ: ܛܘܒܢܐ ܢܐܡܢܘܢ ܥܠ ܡܕܡ ܕܡܬܛܦܣܝܢ
ܐܪ̈ܙܐ ܢܦܩ ܘܐܡܦܬ ܠܗ܂ ܘܠܘ ܥܠ ܣܘܟ̈ܠܐ ܢܦܫܐ
ܠܗ܂ ܘܡܛܠ ܕܗܘܦܪܣܝܐ ܫܠܝܛܝܢ ܒܗܠܝܢ ܡܬܚ̈ܫܒܬܐ
ܐܝܟ ܒܪܬܐ ܡܬܚܫܒܬܐ܂ ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܗܘܢܒܠܐ ܐܝܟ
ܒܡܬܚܫܒܬܐ ܡܬܕܡܝܢ܂ ܒܗܿ ܕܐܬܪܫܡܘ ܒܡܕܒܪܐ ܘܠܐ
ܐܬܚܪܘ ܒܢ̈ܝܫܐ ܒܗܘܢܠܐ ܡܬܕܡܝܢ܂ ܒܪ ܡܟܣܝܢ ܒܗܘܢܐ:
ܕܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܪܘ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܐܬܬܩܢܘ ܒܢܦܫܗܘܢ܂
ܘܠܐ ܒܛܠܘ ܒܛܪ̈ܣܗܘܢ܂ ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܛܠܘ ܦܪ̈ܣܐܝܬ܂
ܘܠܐ ܡܛܠܘ ܡܬܕܡܝܢܬܐ܂ ܚܙܝ ܛܒܘܬܐ ܡܬܦܝܢ ܘܚܙܝ
ܐܝܟܢܐ܂ ܘܗܢܘܢ ܕܡܬܒܪܐ ܡܛܠܘ ܒܡܕܒܪܐ܂ ܘܒܬܘܕܝܬܐ
ܗܪܛܝܩܘܬܐ ܗܢܟܢܐ ܒܡܠܝܢ܇ ܠܒܪ ܢܦܩܝܢ ܡܢ
ܡܠܦܢܘܬܐ܂ ܗܟܢܐ ܛܒ̈ܝܢ ܛܝܒܘܬܐ ܘܐܟܘܬܗܘܢ܇ ܠܐ
ܡܢܟܝܢ ܠܗܘܢ ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܒܪܐ ܕܐܦܪܝܢ ܘܐ̈ܠܦܐ܂
ܐܝܟܢ ܕܬܠܡ̈ܝܕܐ ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܕܢܕܪܟܘܢ ܡܢܗܘܢ
ܕܡܪܢ ܠܐܝܢܐ ܡܬܛܠܐ܂ ܘܒܪ ܐܬܬܡܠܝ ܐܪ̈ܙܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ܂ ܘܫܠܡ ܠܫܡܥܐ ܘܫܡܥ ܒܪܘܚܗ
ܠܫܠܝܚܘܗܝ܂ ܡܫܪܝܢ ܒܚܝܠܬܐ: ܕܡܕܒܪܢܐ ܢܫܩܗ ܘܡܗܘܬܗ
ܘܡܫܬܗ ܘܟܠܗܿ ܡܕܒܪܢܘܬܗ܂ ܡܢ ܕܝܢ ⸢ܕܐܬܡܒܠ[3] ܠܗܿ
ܟܦܐ ܠܣܒܪܬܗܘܢ ܘܡܗܕܝܢ ܒܟܠܗܘܢ: ܘܟܠܗܘܢ
ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܘܚܕܐ ܒܚܕܐ ܫܪܘ ܐܬ̈ܪܝܢ ܒܚܝܠܬܐ܂
ܗܢܝܢ ܫܡܥܘܢ ܒܐܦܐ ܐܦܣܘܩܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܐ
ܐܝܟ ܡܪܗ: ܘܬܠܡ̈ܝܕܐ ܟܠܗܘܢ ܕܒܡܗ: ܒܡ ܡܫܝܚܐ
ܡܬܦܫܩ ܡܠܬܐ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀

ܡܢܐ ܡܬܦܫܩ ܡܠܬܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܡ̈ܫܡܫܢܐ
ܒܚܝܠܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ⸢ܒܒܝܬ[4] ܘܠܡܢ ܚܙܐ ܡܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ܂

[1] S add. ܠܐ. — [2] A ܦܪܝܫܘ. — [3] A ܕܡܬܡܒܠ. — [4] S om.

ܡܛܠ ܦܪܝܐ ܘܡܫܬܪܚ ܒܗܝܢܐ. ܘܗܢܘܢ ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܠ
ܒܒܗܘܢ ܡܫܡܠܝܢ: ܘܐܣܪܝܢ ܠܬܪ̈ܥܐ. ܘܐܝܠܝܢ
ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܒܒܢܝܢܐ ܕܠܐ ܕܘܒ̈ܢܐ: ܒܐܬܪܐ
ܡܪܝܡܐ ܡܫܬܒܚܝܢ. ܠܐ ܢܦܩܝܢ ܠܒܪ ܡܛܠ
ܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܡܬܒܠܝܢ ܓܝܪ ܕܠܡܒܠ ܡܛܠ ܕܠܐ ܛܒܥܘ 5
ܢܘܪܐ ܕܓܗܢܐ. ܗܒܝܠܐ ܡܬܠܒܟܝܢ ܓܝܪ ܗܢܘܢ ܕܒܗܘܦܟܐ.
ܘܐ̈ܠܐ ܕܝܢ ܕܐܡܩܘ ܬܪܥܐ ܕܓܘܢܐ ܡܬܐܡܪ̈ܝܢ. ܗܒܝܠܐ
ܬܘܒ ܐܦ ܐܦܣܘܦܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܣܠܩ ܡܢ: ܕܐܫܬܡܥ
ܒܠܒܐ ܠܡܫܡܠܝܘ ܕܘܒܬ ܐܪ̈ܘܗܝ: ܡܫܪܝܐ ܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܒܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܛܦܣܢܐ ܒܒܢܝܐ ܘܕܘܒܝܗ. 10
ܕܒܝܬܗܘܢ ܐܣܝ̈ܪܐ ܐܣܝܪܐܝܬ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܒܝܬܐ ܐܝܬ
ܗܘܐ ܒܫܘܪ̈ܝ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܝ ܥܠܝܬܐ: ܕܠܐ ܒܟܪ̈ܝܢ
ܗܘܘ ܒܡܪ̈ܕܐ ܒܒܝܬܐ ܠܬܠܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܒܡܘܬܒܗ[1] ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܢ ܩܕܡ ܒܒܝܬܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ:
ܢ̈ܩܒܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܢܘܫܒܐ ܕܡܒܒܘܕܝܬܐ. 15
ܘܕܡܛܦܣܝܢ ܗܘܘ ܒܢܘܫܒܐ ܕܩܕܡ ܫܢܬܐ ܒܒܝܬܗ
ܕܢܘܚܝܢ ܕܩܕܡ ܡܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܦ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܟܪ̈ܝܢ ܗܘܘ: ܘܡܢ ܠܒ̈ܝܐ ܕܓܥܦܝܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ
ܦܫܝܢ ܗܘܘ ܓܝܪ ܕܢܫܡܠܘܢ ܡܘܕܫܐ: ܗܦܝܢ ܗܘܘ
ܠܡܫܡܫܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܒܒܝܬܐ ܠܗܢܐ ܒܝܢܐ. ܘܡܛܠ 20
ܗܕܐ ܡܟܝܢ ܗܘܘ ܡܬ̈ܡܫܢܐ ܗܢܝܢ. ܘܟܕ ܐܡܪ ܗܘܐ ܟܢ
ܕܠܐ ܫܡܠܝܐ ܠܗ ܡܒܒܘܕܝܬܐ ܢܐܙܠ[2]. ܘܟܢ ܕܠܐ
ܡܫܒܚܠ[3] ܠܗ: ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܒܒܝܬܝܢ. ܘܬܘܒ
ܐܢ ܐܝܬ ܕܠܐ ܫܩܠ ܡܘܕܫܐ ܡܢ ܠܒ̈ܝܐ ܢܦܩ ܠܗ.
ܘܐܝܠܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܡܘܕܫܐ[4] ܢܛܪܘܢ. ܘܡܢ ܦܩܕ 25
ܠܗܦܕܘܩܝܐ ܕܢܐܣܪܘܢ ܬܪ̈ܥܐ. ܐܠܐ ܗܟܢ ܢܬܦܬܚܐ
ܠܗܘܢ. ܐܪܐ. ܒܕ ܗܘܒܪܢܐ ܗܢܐ ܐܫܬܠܡ: ܠܒܢܝܐ
ܠܐ ܐܫܬܘܠ ܒܝܬ ܩ̈ܠܐ. ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ

[1] A ܒܡܘܬܒܗ. — [2] A om. — [3] Sic apposita sunt puncta in A. — [4] A om.

ܗܘܘ ܡܦܩܝܢ ܐܦ ܐܢ̈ܫܐ: ⌜ܕܐܝܠܝܢ[1] ܕܐܬܦܩܕܘ ܗܠܝܢ
ܡܕܒܪ̈ܢܘܬܗܘܢ: ܐܡܪ̈ܢܐ ܡܒܟܐܝܬ ܕܫܘܢܩܐ ܘܠܒܢܝܠ
ܕܡܠܟܐ ܫܪܝܪܐ: ܒܫܪܪܐ ܦܩܕܝܢ ܠܗܘܢ. ܕܗܢܐ ܬܪܥܐ
ܠܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܢ ܠܗ: ܐܝܟܢܘ ܕܠܐ ܗܦܟ ܐܚܪܢܐ
5 ܕܦܩܕܘ ܡܕܒܪ̈ܢܘܬܗܘܢ. ܦܘܫܩܐ ܡܕܝܢ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܟܘܬܐ.
ܘܡܟܠܠ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܐܡܪܘ ܠܥܠ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܠܐ
ܫܪܝܬܘܢ ܗܠܝܢ: ܐܝܟܢܐ ܗ̇ܘ ܐܬܚܫܒܬܘܢ ܡܢ ܡܟܘܬܐ
ܟܐܪܢܐ. ܦܘܩܐ ܡܢ ܓܠܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܬܠܬܐ
ܫܘ̈ܪܐ ܐܫܟܚܘ ܒܒܒܐ: ܗ̇ܘ ܕܒܠܗ ܫܘܡܠܝܐ ܡܡܠܠܐ
10 ܠܐ ܡܫܬܐ ܠܗܘܢ ܫܘܕܥܬܐ ܐܘ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܡܬܝ
ܕܐܝܟܘ ܕܠܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܠܐ ܓܠܒܝܢ ܘܪܢܬܝܢ. ܠܐ ܡܟܘܬܪ
ܕܝܢ ܕܪܫ ܢܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܠܗܘ̈ܦܕܝܩܢܐ:
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܕܬܐ ܡܪܝܚܬܐ: ܕܘܠܐ ܫܡ̈ܥܬܐ: ܢܗܘ
ܬܪ̈ܥܐ. ܐܝܬܘܢ ܫܡ̈ܥܬܐ ܕܝܠܝ. ܗܘܘ ܠܟ ܢܕܥܝܢ.
15 ܕܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܐܬܦܩܕ. ܕܡܢ ܒܬܪ ܡܟܠܠܬܐ
ܕܠܫܡܝܐ: ܐܝܟܘ ܬܪ̈ܥܐ: ܕܫܠ̈ܝܐ ܢܦܫܝܢ ܒܗܘܢ.
ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܡܢ ܐܡܪ ܡܫܠܛ ܗܝܟ̈ܠܬܐ ܕܒܗ
ܐܬܬܚܕ ܬܪܥܐ ܐܬܝ̈, ܢܡܢܝ ܒܬܪܥܐ ܘܐܡܪ̈ܝ: ܡܪܝ
ܡܪܝ ܦܬܚ ܠܝ. ܗܒܢܐ ܪܥܝܢ ܐܦ ܗܫܐ. ܒܗ̇ ܕܡܦܩܝܢ
20 ܠܦܠܛܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܬ ܡܪܝ ܒܢܒ ܡܠܟܐ
ܘܒܢܒ̈ܘܗܝ. ⌜ܘܐܦ[2] ܠܗܘ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܠܒܗ ܢܫ̈ܬܐ
ܫܦܝ̈ܪܐ ܠܡܫܬܘܬܐ ܠܫܘܒܚܐ ܒܪܝܐ. ܡܟܐ ܕܡܦܩܝܢ
ܠܦܠܛܝܐ: ܗܢܘܢ ܐܦ ܬܪ̈ܥܐ ܐܚܪܢ. ܕܢܡܢ̈ܘܢ ܒܗܘܢ
ܫܟܠܬܐ: ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܬܘܒ ܕܒܚܪܬܐ ܠܒܗ
25 ܝܫ̈ܢܐ ܡܢ ܠܗ ܫܠܝܐ. ܕܗܒܢܐ ܡܠܟܝܢ ܗܦ̈ܘܕܝܩܢܐ:
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܒܕܬܐ ܡܪܝܚܬܐ: ܕܗܘܢ ܫܠܝܛܝܢ
ܒܗܠܝܢ. ܒܗ ܐܦ ܡܢ ܢܦܩܐ ܐܬܠܒܫ ܠܒܘܫܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܕܐܝܬܝܗܘܢ ܬܪ̈ܥܐ. ܐܝܟܢ ܕܬܠܒܫܐ
ܒܠܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܟ ܚܕ ܐܝܟ. ܘܐܦ ܡܫܡܠܝܢ

[1] A om. — [2] S ܕܐܦܩܘ.

ܐܒܪܗܡ ܕܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܒܪܟܝܢ ܠܥܡܡܐ ܒܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܡܐ ܕܝܢ ܕܡܒܠܘ ܒܡܘܪܒܬܐ ܐܝܟ ܬܠܡܝ̈ܕܐ: ܒܗ ܐܘܪܚ
ܐܝܕ̈ܥܘܗܝ، ܘܒܪܟܝܢ ܐܝܟܢ. ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܕ̈ܫܝܚܐ. ܦܬܐ
ܢܗܪ ܠܥܡܡܐ ܒܒܪܢܫ܆ ܟܕ ܕܠܐ ܫܘܚܠܦܐ ܠܗ
ܡܒܪܟܘܬܐ ܢܐܬܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܐܦ ܒܢܝ̈ܢܫܐ ܡܫܘ̈ܚܬܐ: 5
ܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܕܝܠܗܘܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܗܝ ܡܬܝܗ̈ܒܢ
ܗܫܐ. ܗܕܐ[1] ܕܒܗ̇ ܡܒܪܟܘܬܐ ܢܫܬܒܚܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܡܒܪܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܒܪܬܘܢ. ܐܘܕܘ
ܕܐܦ[2] ܐܢܬܘܢ ܒܗ ܡܬܒܪܟܝܢܬܘܢ܆ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܐ
ܕܢܬܒܥܘܢ ܒܡ̈ܫܝܚܘܬܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܗ ܡܬܒܪܟܝܢܬܘܢ ܠܐ 10
ܡܗܝܡܢܝܢܬܘܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܐܦ ܡܢ ܦܘܪܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܡܬܝܪܬܝܢܬܘܢ. ܫܡܥܘ ܠܦܘܠܘܣ ܕܐܡܪ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܒܢܝ̈
ܒܡܫܝܚܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܗܘ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܐܢ ܒܢ̈ܝܬܘܢ
ܒܡܫܝܚܘܬܗ: ܡܫܝܚܬܘܢ ܒܗܘܢ ܒܐܒܪܗܡ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܚܒܪܐ ܗܕܐ ܠܐܒܪܗܡ܆ ܦܘܫܘ ܡܢ ܦܘܪܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. 15
ܬܘܒ ܒܪ ܙܘܓܗ ܡܬܒܥܐܠ. ܟܕ ܕܠܐ ܡܬܦܢܝܠ[3] ܠܗ
ܦܘܪܫܢܐ ܕܫܝ̈ܢܐ ܢܐܬܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܐܦ[4] ܐܬܝܗܒܬܘܢ
ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܫܝ̈ܢܐ. ܡܢ ܬܘܒܗܘܢ ܕܡܫܬܒܚܝܢ ܘܟܠܢܐ
ܐܬܦܪܫܬܘܢ܆ ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܢܒܝ̈ܐ ܕܐܬܝܗܒ ܥܠ ܐܘܪܚܐ
ܗܢܐ ܕܫܝ̈ܢܐ ܕܐܬܓܠܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܦܘܪܫܢܐ ܕܗܘܝܘܢ 20
ܐܬܦܪܫܬܘܢ ܐܠܘܬ ܠܦܘܪܫܢܐ܆ ܙܠܝܩܐ. ܦܘܪܫܢܐ
ܕܝܢ: ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܫܡܥܝܢܐ܆ ܡܠܟܘܬܗ̇
ܕܗܕܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܬܦܪܫܬܘܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ.
ܙܘܪܐ ܡܕܡܥܝ̈ܢ ܒܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܐܘܕܥ ܠܟܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܦܪܫܬܘܢ. ܕܬܗܘܘܢ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܠܐ ܡܫܝܚܘܬܐ. 25
ܘܐܢܫܝܢ ܠܐ ܡܫܬܠܡܝܢ: ܦܘܫܘ ܡܢ ܦܘܪܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܘܗܕܝܢ ܐܦ ܗܘ ܕܙܠܝܩܝܢ ܙܠܝܩܐ: ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܙܠܝܩܝܢ
ܡܦܪܫܬܐ: ܐܡܪ. ܟܕ ܕܠܐ ܢܦܩ ܢܐܬܠ. ܗܢܘ ܕܝܢ:

[1] S ܗܫܐ. — [2] A ܐܦ. — [3] A sic punctis instruit; et recte quidem, secundum mentem auctoris. — [4] S ܕܐܦ.

ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܡܠܟܘܢ ܒܟܠܐ ܐܝܟ ܬܠܡܝܕܐ:
ܒܘܪܟܬܐ ܕܟܗܢܘܬܐ. ܘܟܕ ܦܩܕ: ܠܒܢܝ ܐܪܒܥܝܢܘܗܝ
ܘܐܚܪܢܐ ܙܠܝܒܐ ܘܐܘܟܠܝܢܘܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܠܒܫܐ
ܡܪܟܝܢܘܢ. ܕܒܐܪܒܥܐ ܡܫܬܡܠܝܢܐ ܒܟܗܢܘܬܐ. ܠܦܘܬ
ܟܠܗܝܢ ܕܠܘܬܗ: ܕܒܐܪܒܥܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܫܘܡܠܝܗܝܢ. ܡܢ
ܐܪܒܥܐ ܐܣܛܘܟܣܐ ܡܬܒܪܝܢ. ܘܐܪܒܥܐ ܒܗܘ̈ܢ
ܐܝܬ ܒܒܪܢܫܐ. ܐܦ ܬܫܡܫ̈ܬܐ ܕܒܪܢܫܝܢ ܠܗ: ܐܪܒܥܐ
ܐܝܬܝܗܝܢ. ܘܬܘܒ ܒܒܪܢܫܐ. ܠܢܡܘܣܐ ܘܠܡܫܡܠܐ
ܘܠܡܕܒܪܐ ܘܠܟܗܢܘܬܐ ܡܬܗܦܟܝܢ. ܘܐܦ ܐܝܟܘ ܕܬܠܬ
ܦܢ̈ܝܬܐ ܡܪܕܝܢܝܢ ܠܡܕܒܪ: ܦܢܝܬܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐ
ܡܬܬܪܝܟܐ: ܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܟܗܢܘܬܐ. ܘܬܘܒ
ܐܒܝܢܐ ܕܐܪܒܥܐ ܘܡܢ̈ܝܐ ܒܦܠܓܐ ܕܠܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܝ: ܐܐܪ ܘܢܘܪܐ ܡܫܡܫܘ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܒܝܢܐ ܘܬܪܝܢ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܡܝܬܝܢ ܠܟܗܢܘܬܐ ܒܗܠܟܬܐ: ܘܬܪܝܢ
ܒܦܠܚܘܬܐ. ܘܟܕ ܡܬܡܠܝܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܢ̈ܝܢܐ: ܗܢܘܢ
ܕܠܒܫܐ ܡܢܝܢ ܒܬܪܥܐ: ܘܠܒܢܝ̈ ܙܠܝܒܐ ܘܐܘܟܠܝܢܘܢ
ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܒܐܠܝܢ. ܕܗܒܢܐ ܠܒܢܝ̈ ܡܪܢ ܠܦܘܪܩܢܗ
ܢܟܝܢܘܗܝ: ܘܡܢܘܢ ܕܫܪܟܐ ܗܪܟܐ ܢܦܫܘܢ. ܒܕܡܘܬܐ
ܕܦܩܘܕܝܢ ܠܚܢܬܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܡܢ ܕܚܘܪܗܘܢ ܒܟܗܢܘܬܐ.
ܐܒܕܟܐ ܕܐܡܪ ܠܘܩܐ ܒܦܪܟܣܝܣ. ܕܟܕ ܠܟ ܚܙܝܢ ܗܘܘ
ܒܫܡܝܐ ܟܕ ܗܘ ܐܙܠ ܗܘܐ: ܐܬܚܙܝܘ ܠܗܘܢ ܓܒܪ̈ܐ
ܬܪܝܢ ܕܠܒܫܝܢ ܠܒܘܫܗܘܢ ܒܠܒܘܫܐ ܚܘܪܐ. ܕܐܝܕܝܗܘܢ
ܡܢܝܢ ܗܘܘ ܐܡܪ: ܐܒܗܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ
ܚ̈ܝܠܐ: ܐܝܟ ܕܦܩܝܕܝܢ ܚܝܠܘܬܗܘܢ ܡܢ ܠܐܘܬܐ
ܕܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܕܪ̈ܟܝܢ. ܘܢܠܦܘܢ ܐܝܟ ܕܒܬܪ ܗ̇ܘ
ܕܢܬܬܐ ܒܚܪܬܐ ܕܐܝ̈ܢܐ. ܘܗܒܢܐ ܡܢܝܢ: ܟܕ ܡܫܡܫܝܢ
ܕܒܪܝܟ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܒܕܡܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܐܒܘܢ.
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܫܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܢܠܦ ܡܪܢ ܐܝܬܘܗܝ.
ܕܡܟܠ ܡܢܗ ܕܡܕܒܪ ܕܐܡܪ ܘܫܪܐ: ܐܣܪ ܘܫܪܐ
ܒܫܡܝܐ. ܕܗܒܢܐ ܐܒܕܟܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ: ܕܐܝܟܢܐ
ܕܬܪܝܢ ܐܘ ܬܠܬܐ ܟܢܝܫܝܢ ܒܫܡܝ: ܬܡܢ ܐܢܐ ܒܝܢܬܗܘܢ.

ܕܡܬܠܒܒܝܢ ܒܒܥܘܬܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܝܪ ܠܝ ܒܥܘܗܪܐ
ܕܝܕܥܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܗܘ ܕܒܬܪ ܒ̈ܢܝܫܒܘܗܝ ܘܗܠܝܢ
ܐܚ̈ܝܢܐ ܠܐ ܐܡܪ. ܠܒܢܝܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܐܬܚܙܝܬ
ܚܠܝܐܝܬ ܠܒܥܘܬܗ ܘܐܦ ܒܢܝܫܒܘܬܗ. ܘܕܒܬܪ
5 ܒ̈ܢܝܫܒܘܗܝ ܠܠܦܬܘܢ. ܒܗܝ ܕܡܒܪܟܘܢ ܒ̈ܢܝܫܒܘܗܝ.
ܘܕܠܐ ܒܥܘܬܐ ܗ̇ܘ: ܒܗܝ ܕܠܐ ܒܝܫ ܒܒܥܘܬܐ ܕܒܪ
ܠܫܒܩܘܢ ܕܐܘܦ ܠܗ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ ܠܒܢܝܐܠ
ܡܕܒܪܢܐ[1] ܕܝܕܥܬܐ: ܐܝܟܐ ܕܝܟܠܐ ܗܠܝܢ ܕܠܗ.
ܘܡܙܪܙ ܒܥܘܬܐ ܘܡܣܒܪܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܩܦ ܟܠ ܡܕܒܪܐ
10 ܘܐܫܬܡܠܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܫܪܝܪܐ ܠܗ ܕܠܫܒܝܢܐ
ܢܦܫ.܀

ܪܫܐ ܕܬܠܬܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ.܀

ܠܒܢܝܐ ܬܘܒ ܡܫܬ̈ܥܝܢܐ ܠܦܝܫ ܦܠܚܐ ܘܐܘܣܠܝܢ.
ܘܗܠܝܢ ܕܠܒܥܬܐ ܐܝܠܝܢ ܡܕܒܪܝܢ: ܘܡܛܠܐ ܐܝܟ ܒ̈ܢܝܬ
15 ܩ̈ܠܐ: ܕܗܢܝܢ ܕܠܐ ܫܦܠܐ ܠܗ ܡܒܕܒܪܢܘܬܐ: ܘܠܒܝܢ ܒܗ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܠܗ ܫܒܩ̈ܒܐ: ܡܫܬ̈ܡܫܢܐ ܐܦܪ̈ܢܝܢ ܘܡ̈ܠܐ.
ܗܦ̈ܟܣܝܣܐ ܬܪܒܐ[2] ܕܗܘܒܠܐ. ܒ̈ܢܝܬ ܡܕܒܪܐ ܬܪܒܐ
ܕܢ̈ܫܐ.܀
ܡܛܠ ܕܐܬܡܠܝܬ ܒܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܗܫܐ ܡܫܡܫܬܐ
20 ܡܠܦܫܝܢ ܪ̈ܘܚܐ ܡܫܬ̈ܡܫܢܐ: ܗܢܘܢ ܕܦܫܝܛܝܢ ܒܠ
ܬܫܡܫܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ. ܕܒܕܠܗܘܢ ܩܢܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܒܗܝ ܕܩܢܘܢܐ ܗܢܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܬܒܥ. ܪ̈ܘܚܢܘܗܝ
ܕܐܠܗܐ ܐܬܠܒܫܘ: ܠܐ ܦܓܪܐ ܕܬܠܒܫܘܢ ܗܫܐ ܐܫܬܠܬܐ
ܕܒܠ ܪ̈ܘܚܢܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ: ܡܫܝܚܐ ܕܦܪ̈ܐ ܐܘܣܠܝܢ.
25 ܡܫܡܠܝܐ ܦܐܪ̈ܬܐ. ܡܢܟܠܐ. ܠܟܝ[3] ܡܬܒܣܝܢ: ܫܡܠܝܐ
ܒܗܢ ܠܒܥܘܬܟܝ. ܘܐܫܦܒ ܒܠ ܐܪ̈ܝܢ ܡܗܘܒܢܘܬܟܝ ܗܘܕܐ
ܕܠܒܥܘܬ ܠܝ ܡܢ ܫܘܪ, ܡܕܒܪܢܘܬܟܝ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܒܠܗܝܢ ܐܬܚܙܝܬ܆ ܢܬܬܢܝܢ ܒܡܫܡܫܝܢ ܕܠܫܒܝܢܐ:
ܒܠܝܢܗ ܕܪܘܚܝܢ ܕܒܠܝܢ ܡܕܒܪܢܝ ܐܢܬ. ܘܡܕܒܪܬ

[1] A ܡܕܒܪܢܘܬܐ (sic). — [2] S ܬܪ̈ܒܐ. — [3] A ܐܟܝ ܠܟܝ.

ܡܒܝܠ ܡܢܗܘ ܒܐܘܪܐ: ܕܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܩܕܡ ܠܡܥܒܕ ܗܠܝܢ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܐܣܬܟܠܘ ܢܐܕܝܢ.
ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܐܡܘܪܐ ܩܐܡ ܐܝܟ ܡܢܢ: ܒܗ ܡܫܝܚܐ:
ܕܗܘ ܠܟܠ ܡܢ ܚܠܦܝܬܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܕܠܐ ܫܘܪܐ ܗܘ̣ܐ
5 ܕܢܡܘܣܬ. ܘܗܠܝܢ ܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ: ܐܝܟ ܪܒܝܬܐ ܕܢܕܒ
ܝܢܩܐ ܕܡܪܗ. ܗܟ ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܡܡܪܩ ܢܠܦ ܡܢ
ܒܝܬ ܕܢܡܘܣܐ·. ܐܝܠܝܢ ܕܒܬܪ ܡܠܦܢܐ ܕܢܬܪܒܘܢ. ܕܒܗܪܐ
ܗܒܢܐ ܡܬܦܣܘ. ܕܒܩܝܬܐ ܡܕܒܪܝܬ ܠܪ̈ܘܚܢܐ ܡܬܬܪ̈ܒܝܢ
ܒܦܐܝܘܬ. ܘܗܕܝܢ ܗܒܘ ܒܝܠܢܐ ܡܫܘܚ ܠܗܘܢ. ܐܡܪ
10 ܬܘܒ: ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܠܐ ܢܬܟܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܐܡܝܢ
ܒܡܫܘܬܘܬܐ ܪ̈ܘܚܢܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐܝܣܘܪܗ ܬܘܒ ܕܡܢ̈
ܡܢܗܝܢ :·:

ܪܫܐ ܕܬܪܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ :·: ܡܢܝܐ
ܕܝܢ ܡܬܦܩܕ ܗܪܟܐ ܒܪ̈ܘܚܐ. ܘܠܒܢܝܐ ܗ̇ܘ ܕܩܐܡ
15 ܒܬܦܩܐ ܡܢܗܘ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܘܗ̇ܘ ܕܪ̈ܘܚܐ ܫܠܝܚܐ ܡܢܗܘ
ܐܘܪܚܬܐ :·:

ܡܕܒܪ ܠܢ ܒܢܗܘܪܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܚܕܘܬ·
ܕܒܪ̈ܘܚܬܐ ܚܫܐ ܘܡܒܘܬܐ ܡܝ̈ܬܐ. ܒܒܥܒܘܬܐ
ܘܬܫܦܬܐ ܡܫܡܬܗ ܡܫܘܚܐ. ܗܒܢܐ ܐܦ ܗܫܐ. ܒܗ̇
20 ܕܡܪܝܐ ܕܐܘܢ̈ܓܠܝܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܢ ܡܬܦܩܕ
ܕܒܬܪ ܒܕܒܪܐ. ܡܫܝܚܬܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܪ̈ܘܝܐ: ܒܗ
ܐܘܒܠܗ̇ ܕܢܡܘܣ. ܗܡܫܚܗ ܕܟܠ ܡܕܒܪܢܐ: ܘܡܦܩܬܗ.
ܒܘܦܩܬܗ ܐܬܝܗܒ ܐܬܪܐ ܠܪ̈ܘܚܐ. ܐܡܪܝܢܐ ܒܗ̇
ܕܪܚ ܒܡܫܘܬܗ ܠܐܒܐ ܕܫܠܝܚܗ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܬܘܒ
25 ܒܗ ܒܒܝܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܢܛܘܪ̈ܗܘ. ܒܟܠ[1]
ܬܒܪܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܩܕܡ ܠܗܘܬ ܫܡܝܐ. ܡܒܝܠ ܕܒܝܘ ܗ̇ܠܝܢ
ܗܢܘܢ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܡܫܦܠܝܢ ܠܒܢܐ ܠܡܫܐܠ ܪ̈ܘܚܢܐ
ܐܝܟ ܚܠܦܐ ܘܐܝܟ ܬܒܪܐ: ܦܠܓ ܒܡܕܒܪܐ ܡܒܐܝܠ:
ܐܝܟ ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܡܕܒܪܢܐ ܡܕܒܪܐ. ܘܢܥܒܕ ܠܫܐܠܬܐ

[1] S ܘܒܠ.

ܘܫܘܪܝܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܐ ܕܗܢܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܠܗܘܢ ܀

ܪܫܐ ܕܫܒܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ[1] ܀ ܡܢܐ
ܡܦܩܣܐ ܐܡܒܘܪܘܬܐ[2] ܕܒܬܪ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܠܡܢ
ܐܡܪ ܗܪܟܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܬܒܘ ܘܫܐܠܘ ܀
ܐܚܝܢܐ ܕܡܪܢ ܒܪ ܒܦܠܐܬ̈ܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܥܡ ܒܢ̈ܝܐ ܇
ܗܠܝܢ ܦܠܐܬ̈ܐ ܡܦܫܩ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ،
ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ. ܗܢܐ ܡܦܩܣܐ ܐܡܒܘܪܘܬܐ[3]. ܐܝܟ
ܡܬܠܐ ܕܙܪܥܐ ܘܙܪܘܥܐ܇ ܘܩܪܝܬܐ ܘܙܝ̈ܢܐ. ܕܒܕ ܠܐ
ܢܒܗܘܢ، ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ، ܦܫܩ ܠܗܘܢ ܡܢ ܬܚܝܬܐ. ܕܐܡܪ
ܡܫܡܫܢܐ܇ ܬܒܘ ܘܫܐܠܘ: ܗܢܐ ܡܚܘܐ. ܡܒܒܠ
ܕܫܡܥܬܘܢ ܐܬܘ̈ܬܗ ܕܡܪܢ ܘܡܒܕܒܪܢܘܬܗ. ܠܐ ܕܝܢ
ܡܫܬܒܠܝܢ. ܐܬܡܒܒܘ ܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܐ: ܕܡܢ ܬܚܝܬܐ
ܢܬܝܗܪ ܠܒܘܢ. ܘܒܕ ܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܘܠܦܬܘܢ. ܡܢܐ ܗ̣ܝ
ܐܬܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܘܕܫܘܠܡܗ ܕܥܠܡܐ. ܐܡܒܝܬܘ
ܢܦܫܒܘܢ ܡܢܗܬܐ ܒܢ̈ܝܢܐ. ܕܬܕܒܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܒܫ̈ܢܝܐ.
ܘܗܢܐ ܡܚܘܐ ܐܡܒܘܪܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ: ܚܘܒܢܐ
ܕܐܒܐ܇ ܘܦܫܩܘܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܒܦܘܫܩ ܪܘܚܐ ܦܛܘܦܣܐ
ܕܡܫܠܡܢܘܬܗ ܠܗܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܒܚܘܒܢܐ ܕܐܒܐ:
ܐܒܒܐ ܕܐܫܬܠܚ ܗ̣ܘ ܒܦܛܪܐ ܕܬܒܘܪ ܡܕܡ ܒܐܦܐ
ܘܒܡܘܒ ܘܗܘܝܢ ܘܐܬܝܢ، ܒܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܚܒܢܐ
ܕܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܐܝܬܝܢ: ܘܠܐ ܡܢ
ܝܠܘ̈ܕܐ. ܒܐܢܫܘܬ ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܬܬܗܪܝܢ ܡܕܡ
ܒܠ. ܗܫܐ ܡܢ ܬܚܝܬܐ ܢܗܘܐ ܘܠܦܝܢ ܦܫܩܗ̇. ܘܬܘܒ
ܐܚܪܢܝܬ. ܒܗ̇ܝ ܕܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ: ܬܒܘ ܫܐܠܘ. ܗܕܐ
ܡܚܘܐ. ܕܐܦ ܒܫܢ̈ܝܐ ܠܐ ܬܬܒܥܘܢ ܕܬܦܫܩܘܢܬܗܘܢ
ܠܡܒܕ ܚܝܠܐ ܕܡܒܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܐܝܟ ܕܐܠܐ
ܡܬܬܦܝܣܝܢ ܡܢ ܒܒܝܬܐ ܕܡܣܪܒܢ ܒܝܕ ܡܗܬܐ.

[1] A marg. add. : ܒܠ ܬܘܪܓܡܐ. — [2] S ܐܡܒܘܪܬܐ. — [3] S ܐܡܒܘܪܬܐ.

ܡܚܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ.
ܕܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܦܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܪ̈ܘܚܐ
ܐܪܓܫܘ ܒܗ: ܒܪܡ ܚܕ ܒܪܢܫܐ ܕܒܙܒܢ ܘܡܘܬ ܟܠܗܘܢ,
ܢܚܝܢ: ܘܐܒܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܩܒܠܐ: ܘܪܘܚܐ ܢܚܬܬ ܠܐ
5 ܡܬܚܙܝܢܝܗܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ ܬܡܢ
ܡܬܦܫܩܝܢ: ܘܕܡ ܕܐܡܡܐ ܕܬܡܢ ܐܫܬܪܝ ܚܘܐ. ܘܠܐ
ܢܗܘܐ ܪܗܛܝܢ ܗܟܢܐ ܕܢܡܠܠܝܘܗܝ. ܐܝܟܢ ܕܐܦܠܐ
ܡܬܚܝܢܘܗܝ, ܘܠܐ ܚܙܝܢܘܗܝ. ܘܠܐ ܢܦܠܐ ܐܦ̈ܝ ܠܘܬܗ ܒܪܡܐ
ܕܬܬܐܡܪ ܡܬܚܝܢܘܗܝ. ܒܕܓܠܘ ܒܫܠܡܐ ܕܢܦܫ
10 ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܐܡܪ ܢܗܘܐ ܒܬܘܕܝܬܐ. ܘܡܬܘܕܝܬܐ ܒܕ
ܐܦ̈ܝ ܠܡܕܝܢܐ ܐܚܝ. ܗܟܢܐ ܢܗܘܐ ܘܠܫܠܡܐ ܢܦܫܐ.
ܒܕ ܠܐ ܡܗܦܟܝܢ ܐܦ̈ܝ. ܘܗܟܢܐ ܢܬܪ ܒܪܡܐ ܕܦܓܪܐ
ܕܡܠܬܗ ܕܦܓܪܐ ܢܫܡܥ. ܘܠܐ ܠܟܠ ܕܡܪܐ ܬܦܠܘܢ:
ܒܪܡܐ ܕܢܦܫ ܫܪܪܗ. ܐܦ ܓܒܪ ܡܢܝ ܡܦܠܓ ܗܕܐ
15 ܫܒܪ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܘܚܝ̈ܠܐ ܒܫܡܗ. ܟܠ ܕܢܬܒܪ ܘܬܬܒܪ
ܘܬܗܘܝܢ. ܘܐܦ ܚܕ ܗܫܐ ܗܘ ܦܓܪܐ ܡܡܠܠܝܢ: ܗܘ
ܕܒܡܕܒܪܐ ܗܘܐ. ܒܕ ܒܙܒܢ ܘܫܪ, ܒܐܬܘ̈ܬܐ: ܗܘܕܝܢ
ܦܪ̈ܝܫܐ ܗܘܝܘ ܒܗ. ܘܐܦ ܚܕ ܒܡܠܦܢܘܬܗ
ܘܒܐܬܘ̈ܬܗ ܬܦܢܐ ܠܘܬܗ: ܘܢܡܠܠܝܘܗܝ, ܒܬܪ ܢܫܡܗ.
20 ܐܡܬܝ, ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܪܒܢܘܬܐ ܕܒܝܢܝ ܒܬܪ ܢܫܡܗ.
ܕܬܪܡܐ ܠܢ̈ܫܐ ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܡܕܡ ܢܫܡܗ ܕܝܢ. ܠܐ
ܐܫܘܘܗ, ܠܦܓܪܬܐ. ܐܠܐ ܢ̈ܫܐ ܒܡܫܝܚܐ ܡܗܝܡ̈ܢܝ
ܗܘܘ. ܘܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܚܝ̈ܝ ܗܘ, ܠܗ ܡܗܝܡܢ
ܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܒܕ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܡܫܝ̈ܚܐ ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ
25 ܡܪܐܘܗܝ, ܘܐܝܟ ܕܚܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܬܡܗ ܒܪܗ.
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܕܘܝܕ: ܒܢܝ ܐܠܗܘܝܢ. ܘܬܘܒ ܒܪ,
ܘܒܡܒܪ, ܢܦܪܫ. ܘܒܢ̈ܝܐ ܪܒܝܬ ܘܕܫܪܒܐ. ܐܠܐ ܦܓܪܬܐ
ܘܠܐ ܐܫܘܘܗ, ܡܕܡ ܚܫܐ. ܒܕ ܕܝܢ ܐܫܬܒܚ ܒܘܫܦܐ
ܘܩܡ ܡܢ ܩܒܪܐ. ܢ̈ܫܐ ܐܚ̈ܝܢ ܬ̈ܠܡܝ ܘܦ̈ܓܪܢ ܠܗ.
30 ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܝܢ ܒܕ ܚܙܐܘܗ, ܣܓܕܘ ܠܗ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܚܝܢ
ܢܫܡܠܐ. ܢܣܓܕ ܠܗ ܥܡ ܢ̈ܫܐ ܘܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܐ

ܐܠܗܐ. ܠܐ ܫܦܝܪ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܐܚܒܒ
ܠܗ. ܘܐܠܗܐ ܒܪ ܐܬܚܙܝ ܠܐܒܪܗܡ: ܒܕܡ ܬܪܝܢ
ܡܠܐܟ̈ܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܡܬܢ ܒܝܕ ܕܢܚܘܡ: ܐܒܗܐ ܦܫܘܛ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܪܘܚܐ. ܕܒܕܡܠܘܢ ܐܝܟ ܗܢܐ: ܒܪ ܦܪܟ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܡܬܝܗ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܟܬܒܐ: 5
ܡܫܝܚܐ ܒܡܠܬܐ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܒܪܚܡܐ ܘܒܫܬܩܐ:
ܢܦܩܘܢ ܬܠܬܐ ܦܘ̈ܪܫܐ ܕܫܦܝܪ ܠܡܬܗܢܝܢܘ. ܘܟܕ
ܠܡ ܓ̇ܠܝܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܐܝܟ ܠܘܬ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܢܩܡ
ܠܗ. ܒܪ ܡܢܗܐ ܕܗܕܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܝܕ ܒܪܢܫܐ
ܕܡܢ ܐܫܬܡܠܝܬ: ܕܐܬܡܫܚ ܒܐܠܗܘܬܐ. ܘܗܒܢܐ 10
ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܚܝܘܗܝ، ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܕܒܡܪܬ ܒܒܪܢܫܐ
ܕܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܡܘܪܝܐ ܕܡܬܡܠܝܐ
ܗܘܬ: ܒܕܡ̈ܐ ܐܫܬܘܬܦ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܝܕ ܕܢܫܡܗ
ܒܫܘܪܝܐ: ܘܗܫܐ ܒܫܘܠܡܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܡܕܡ ܐܚܪܢ.
ܕܒܦܘܬܗ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܢ ܡܬܒܥܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ 15
ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܘܬܗ: ܡܠܦܢܘܬܗ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܬܪ ܥܡܕܗ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܡܠܘ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܢܝܐ. ܐܝܟܐ ܕܢܫܠܡ ܢܦܫܗ ܠܡܘܬܐ.
ܘܫܩܠ ܐܪܒܥܝܢ: ܗܘ ܡܡܠܠܝܢܐ ܕܒܬܪ ܐܦܝܣܩܘܦܐ:
ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܦܐܪ ܠܗ ܟܠ ܡܕܒܪܢܐ. ܕܠܘ ܗ̇ܘ ܗܘ ܦܐܪ 20
ܠܗ ܐܠܐ ܐܪܒܥܝܢ ܐܝܟܢ ܕܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܚ̈ܪܢܐ
ܐܬܬܠܝ ܒܢܡܘܣܐ. ܐܦ̇ܐ ܗ̇ܘ ܒܗܢܐ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܒܟܗ. ܐܝܟܢ ܕܒܝܬܝܗ ܐܦ̇ܐ ܠܡܫܐ. ܘܠܐ ܗ̇ܘܐ
ܒܡܦܪܫܐ ܐܬܕܒܪ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܫܪܒܐ[1] ܠܡܐܡܪ:
ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܐܢܬ ܕܒܗ ܢܦܩ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܝܢ ܡܬܒܥܐ 25
ܢܓܥܝܢ ܠܗ. ܘܐܝܬ ܕܒܗܕܐ ܕܒܥܠ ܠܐ ܢܓܥܝܢ ܠܗ.
ܘܗܪܘܢ ܕܒܗ ܢܦܩ ܢܥܡܝܢ ܠܗ[2] ܡܛܠܐ ܐܡܪܝܢ: ܕܐܡܟܬܝ،
ܕܢܗܘܪܐ ܕܒܠܬܟ̈ܐ ܕܝܢ. ܘܠܗܘܪܝܢ ܕܝܢ ܫܡܝܐ ܐܦ̇ܐ:
ܢܡܠܠ ܐܦ̈ܘܗܝ ܒܚܕܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܢܒܥܝܢ ܕܗܘܝܘ

[1] A ܫܪܒܐ. — [2] A om.

ܡܛܠ ܕܝܠܦܝܢ ܡܢܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܒܡܡܪܐ ܡܫܘܬܦܝܢ.
ܒܗ̇، ܕܒܡܘܬܗ ܕܒܪܐ ܡܥܡܕܝܢ܆ ܘܡܘܬܐ ܘܩܝܡܬܐ
ܡܙܕܘܝܢ. ܒܐܝܢܐ ܗܟܝܠ ܒܗ ܦܪܥܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܗܠܝܢ
ܡܛܠܬܐ. ܠܝ ܗ̇ܘ ܡܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ܆ ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܗ̇ܘ
5 ܢܣܒ ܡܢ ܗܠܝܢ. ܒܪ ܕܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܣܓܝ ܕܦܘܪܫܢܐ
ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܡܬܩܪܝܐ: ܒܗܝܢ ܡܫܬܘܬܦܝܢ. ܒܪ ܗܠܝܢ
ܕܕܝܠܝ ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܝܠܢܐܝܬ ܡܛܠܬܐ ܩܪܝܬܐ܆ ܦܪܫ ܢܦܫܗ
ܡܢܢ. ܘܠܐ ܡܫܬܘܬܦ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡܬܗܝܒܝܢ ܠܝ:
ܕܝܘܡܢܐ ܘܫܡܐ ܘܒܡܕܪܐ. ܐܠܐ ܒܗ̇ ܕܕܝܠܝ ܕܝܠܢܐܝܬ
10 ܐܝܬܝܗܘܢ ܣܘܒܪܢܐ ܡܢܗܘܢ. ܗ̇ܝ ܕܐܦ ܠܗ ܠܡܒܪܐ
ܕܬܫܡܫܬܐ ܡܫܝܚܐ ܣܝܥܗ ܡܠܐܟܐ ܒܫܡܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪ. ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܡܚܝܠ ܠܗ.
ܘܬܘܒ ܒܝܘܡܗ: ܡܢ ܕܗܘܐ ܠܛܠܝܐ ܦܪܥܘ ܡܠܐ̈ܟܐ
ܘܡܫܡܫܘܗܝ، ܘܬܘܒ ܒܪ ܒܝܬ ܚܙܘ ܡܠܐ̈ܟܐ ܠܐܣܝܪܗ.
15 ܒܐܝܢܐ ܗܟܝܠ ܠܝ ܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪ ܗ̇ܘ ܗܘ ܠܐ
ܡܫܬܘܬܦ ܒܗܝܢ. ܒܕܒ̈ܪܐ ܘܒܫܘ̈ܕܥܐ: ܒܗ̇ܝ
ܕܡܫܡܫܬܐ ܡܛܠܬܗܘܢ. ܒܫܡܫܬܐ ܕܝܠܗ ܡܠܐ̈ܟܐ ܟܠ
ܒܐܦܐ. ܘܒܗܝܢ ܐܬܬܢܝܚܘ ܬܠܡ̈ܝܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܒܗܝܢ
ܡܫܬܘܬܦ ܢܦܫܗ. ܒܪ ܒܫܡ̈ܫܬܐ ܕܣܓܘܬܐ ܡܢܝܢܝܢ
20 ܠܡܕܒܪܢܘ. ܘܗܠܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܠܝܢܢ ܢܫܡܢ܀

ܪܫܐ ܕܒܥܘܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀

ܠܡܢܐ ܦܪܥ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܡܢ ܗ̇ܘ
ܕܦܪܥܐ. ܘܠܡܢ ܒܪ ܥܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܢܥܡ ܠܗ
ܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܡܛܠ ܠܗ ܐܪܕܝܩܘܢ ܘܗܐܡ ܠܗ ܟܠ
25 ܡܕܒܪܢܐ. ܘܠܡܢܐ ܐܝܬ ܕܒܪ ܢܦܩ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܢܥܡܝܢ
ܠܗ ܘܐܝܬ ܕܒܕܡܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܟܢܡ ܠܐ ܢܥܡܝܢ ܠܗ܀
ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܒܪ ܥܠܡܝܢ ܠܡܛܠܬܗ[1].
ܕܡܢ̈ܝ ܐܡ̈ܪܝܢ: ܕܟܠ ܦܘܡ ܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܢܩܘܡ
ܬܩܘܡ ܟܠ ܡܠܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܘܡܢ ܫܘܪܝܐ ܗܘܢܐ ܐܡܪ

[1] A ܠܡܛܠܬܗ̇.

ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܒܝܬ. ܘܦܬ̈ܓܡܐ ܦܢܝܢ ܐܝܟ ܕܙܕܩ. ܐ̈ܝܠܝܢ
ܘܡܬܒܥܝܢ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܐܝܟ ܡܪܐ: ܘܐ̈ܝܠܝܢ ܠܘܬ
ܡܕܒܪܢܐ ܘܠܘܬ ܓܠܝܢܐ ܘܠܘܬ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܠܓܒܐ
ܢܡܝܢܐ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܟܕ ܠܘܬ ܓܒܐ ܕܡܫܠܐ.
5 ܘܬܠܬܐܝܬ ܝܗܒ ܠܓܒܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܠܓܒܫܐ.
ܘܐܝܬ ܕܒܗ ܠܓܒܐ ܢܗܒܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܟܕ
ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܢܗܒܝܢ ܠܗܘܢ ܒܗ ܠܓܒܐ ܗܕܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ.
ܐܒܗܢ ܕܠܓܒܫܐ ܕܒܒ̈ܪܐ ܠܘܬ ⌈ܠܗܘܢ[1] ܕܒܗ ܡܪ̈ܢܐ
ܘܒܗ ܕܡ̈ܪܢܐ ⌈ܢܬܒܣܡܘܢ[2] ⌈ܐܠܐ ܒܬܪ ܕܗܢܘܢ
10 ܡܬܒܣܡܝܢ ܗܕܝܢ ܐܦ ܗܢܘܢ ܡܬܒܣܡܝܢ[3]: ܗܒܝܢܐ
ܠܐ ܙܕܩ ܠܗ ܠܬܓܒܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܒܒܪܘܬܐ ܦܠܝܚ:
ܕܗܢܘܢ ܡܬܐܡܪ ܒܗ ܓܒܐ. ܐܠܐ ⌈ܡܪܐ[4] ܕܐܬܒܣܡ
ܓܒܐ ܒܡܪܘܡܐ: ܗܢܝܢ ܘܗܢܘܢ ܢܬܒܣܡܘܢ. ܗܢܘܢ
ܕܝܢ ܕܒܗ ܓܒܐ ܢܗܒܝܢ ܠܗܘܢ ܦܬ̈ܓܡܐ ܗܘ ܐܚܪ̈ܢܝܢ.
15 ܕܐܝܟ ܕܗܘܝܢ ܚܕܐ ܒܕܬܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܢܫܡܫܘܢ
ܒܒ̈ܪܐ ܘܡܪ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܒܫܘܝܘ ܢܦܩܘܢ ܦܬܓܡܐ ܘܒܫܡ̈ܗܐ.
ܟܕ ܐܟܚܕ ܡܬܐܡܪ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܟܕ ܠܐܪ̈ܥܐ
ܠܡܕܝܢ. ܢܦܩܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܝܬܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܘܕܦܓܪ̈ܢܐ.
ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܠܟܠ ܓܝܪ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ
20 ܕܐܢܬܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܡܫܡܠܝܢ ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܠܒ̈ܢܐ .:.

ܪ̈ܫܐ ܕܬܫܠܝܬܐ ܕܡܟܪܐ ܪ̈ܒܝܢܐ .:.

ܠܒܢܐ ܒܫ̈ܡܝܬܐ ܕܢܫܐ ܘܒܝܫܬܐ ܐܚ̈ܪ ܡܫܡܫܢܐ
ܡܕܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܒܫܠܝܐ ܗܘܘ ܘܫܠܡ. ܘܠܐ ܐܚ̈ܪ
ܢܫܘܡ ܒܬܪܐܝܬ .:.
25 ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܫ̈ܡܝܬܐ ܕܢܘܡܐ ܠܝ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܢܝܪܐ:
ܟܕ ܡܠܟ̈ܘܬܐ ܠܐ ܩܘܡ ܒܒܝܢ ܫܪ̈ܝܦܐ. ܘܬܘܒ ܢܫܘܗ
ܕܡܪ̈ܢ ܘܡܫܘܬܗ ܡܛܠܬ ܗܘܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܒܒܪܐ
ܠܝ ܗܘ ܐܬܝܗܒ. ܟܕ ܠܐ ܒܢܘܡܐ ܡܫܘܬܦܝܢ ܒܒܝܢ
ܪ̈ܘܚܐ: ܐܦܠܐ ܐܚܠܝܢ. ܘܠܐ ܒܫܡܐ ܡܫܘܬܦܝܢ ܒܒܝܢ.

[1] A ܠܗ. — [2] A ܢܬܒܣܡܘܢ. — [3] A om. — [4] S ܡܪܐ.

ܫܡܥܝܢ ܕܒܗܕܐ ܒܪܬ ܩܠܐ ܐܬܚܫܚ. ܠܘܬ ܐܕܡ
ܐܢܫܐ ܐܝܬ ܐܕܡ ܐܚܪܢ. ܠܘܬ ܐܒܪܗܡ ܐܢܫܐ ܐܢܫܐ
ܐܠܫܕ̈ܝ، ܐܠܗܐ ܘܫܪܒܐ. ܠܘܬ ܡܘܫܐ. ܡܘܫܐ ܡܘܫܐ.
ܫܪ، ܡܫܡܫܢܝ ܡܢ ܬ̈ܚܠܝ. ܠܘܬ ܐܫܥܝܐ ܚܙܬ ܠܡܪܢܐ
ܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܪܡܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܗܫܐ. ܡܠܬܐ
ܕܪܡܐ. ܫܠܡܐ ܒܡܡܠܠܘܢ. ܐܫܬܪܝ، ܫܪܘܝܐ ܕܐܘܣܝ
ܗܘܐ ܥܠ ܒܢܝܐ ܕܡܫ̈ܘܬܐ. ܒܚ̈ܠܠ ܒܡܠܬܐ ܕܐܬܡܠܠܬ
˹ܠܟܠܟܘܢ˺[1]. ܒܕܡܐ ܠܗܫܐ ܡܫܪ̈ܪܐ ܐܬܝܢ ܗܘܘ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ
ܒܕܘܒܠܐ. ܗܫܐ ܡܢܪܐ ܕܡܫܕ̈ܪܐ ܒܫܠܡܐ. ܘܡܕ
ܒܗܕܐ ܡܬܚܫܚ. ܦܪܝܢ ܚܘ̈ܟܠܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܘܦܓܪ̈ܢܐ:
ܘܒܢ̈ܝ ܘܒܢܟ ܪܘܚܝ. ܡܢ ܕܠܝ ܢܫܒܚܘܢ ܠܝ
ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܡܢ ܣܒܪܬܐ ܕܐܠܦܬ̈. ܘܡܕ ܐܢܬ
ܡܕ ܠܐ ܫܦܝܪ ܗܘܝܢ ܢܟܪܬ̈: ܒܫܘ ܡܕܡ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܦܪܒܢܝܢ ܠܝ. ܘܡܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܕܐܬܒܪܫ.
ܘܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐܠܗ. ܕܗܘܝܘ ܡܢܢ ܢܫܡܬ ܡܫܝܚܐ:
ܢܗܘܢ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܒܕܡܐ. ܡܬܪܝܢ ܕܝܢ ܡܢܐ. ܫܠܘ
ܗܫܐ. ܘܥܠ ܡܢܐ. ˹ܡܛܠ ܕܐܬܚܪ̈ܝ ܘܐܬܚܘܝ˺[2] ܒܗܡ
ܚܕ̈ܪܐ: ܘܗܘܝܢ ܚܕ ܒܕܡܐ. ܦܪܘܫܐ ܕܝܢ ܠܚܠܩܘܗܝ
ܐܬܐ ܕܦܪܘܩ ܠܢ ܘܠܟܘܢ. ܘܐܢܫܐ ܐܬܗܝܡܢܘܬ ܢܛܪ
ܠܚܡܘܗ. ܐܝܟ ܕܐܫܬܡܥܘ ܡܢܗ ܡܠܘܗܝ، ܕܐܢܫܐ ܢܕܒ
ܐܢܫܐ ܠܗܘܢ: ܒܗ، ܕܢܠܦܬ ܐܪܥܐ ܕܢܠܗܘܢ. ܫܡܥܘ
ܕܫܬܡܐ ܠܟܘܢ. ܒܕܡܐ ܕܝܢ: ܐܝܟ ܕܠܡܪܐ ܘܡܒܕܪܐ
ܡܬܦܠܦܠܝܢ. ܡܫܝܪܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܕܝܢܐ.
ܡܕ ܡܬܛܠܝܢ ܪ̈ܫܝܗܘܢ. ܕܐܬܟܫܦܘ ܒܣܛܠܘܬܗ ܕܐܕܡ.
ܘܡܪܢܝܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܟܠ. ܣܠܩ ܒܢܬ ܐܕܡ ܕܟܦܘܪܣܝܐ
ܕܠܗܘܢ ܒܗ. ܘܗܡ ܡܬܕܘܢ ܒܕܡܐ ܕܥ̇ܠܡ ܩܪܝܢܐ.
ܐܠܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܢܫ̈ܝ، ܘܩܕ̈ܝܫܐ ܡܬܦܠܫܢܬ ܩܕܡܝܢ.
ܗ̈ܘܦܕܝܩܢܐ ܒܡܥܒܕܬ ܫܡܘ̈ܥܐ ܒܕ ܠܐ ܥܠܝܠܝܢ ܕܠܘܬ
ܬܪܘܢܘܣ ܢܗܘܘܢ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܡܪܦܠܘܢ ܒܬܪܝܗܘܢ

[1] A ܠܚܠܝܟܘܢ. — [2] S ܘܐܬܚܘܝ.

ܘܬܘܒ ܫܠܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ. ܟܕ ܗ̇ܘ ܟܡ ܠܗܐ ܡܬܐܘܐ.
ܐܡ̈ܪ ܢܗܘܘܢ ܒܬܪܐܝܬ ܘܢܫܬܒܚ. ܟܕ ܒܗܕܐ ܗܘܕܐ ܒܫܘܐ.
ܕܒܕܡܘܬܐ ܠܗܫܐ: ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܕܠܒܘܢ ܢܛܝܪܝܢ ܗ̣ܘ̣ܘ
ܐܬܦܩܕܬܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܐܟܘܠ ܗܢܐ. ܘܠܐ ܬܐܟܠܘܢ
ܗܢܐ. ܘܠܐ ܬܠܒܪܘܢ ܘܠܐ ܬܠܒܒܘܢ ܘܕܫܪܒܐ. ܗܠܝܢ 5
ܕܠܐ ܢܫܬܝ ܠܝ ܟܕ ܡܬܦܩ̈ܕܝܢ: ܠܐ ܐܝܟ ܦܩܝܕܝܢ ܕܠܐ
ܢܓܪ ܠܒܢܝܢ. ܘܠܐ ܐܝܟ ܠܐ ܦܩܝܕܝܢ. ܘܐܦ ܠܒܢܝܘܬܐ
ܘܡܛܠܐ ܒܗ ܒܢܝܐ. ܒܗܕܐ ܗ̇ܘܝܢ ܒܒܢܝܗܘܢ: ܐܡܬܝ
ܕܪܘܚܐܝܬ ܚܟܝܡ ܐܢܬܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܒܐܢܫܐܝܬ ܡܫܡܠܝܢ.
ܒܢܝܢ ܕܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ: ܠܚܘ̈ܪܐ ܕܓܒܝ ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ. 10
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܪ̈ܬܘܢ ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ: ܠܐ[1]
ܡܬܝܪܬܝܢ ܓܒܝ ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ. ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܗܫܐ ܠܐ
ܫܒܩܝܢ ܫܒܝܪ̈ܐ ܕܝܠܗ ܒܢ̈ܝܬܐ. ܐܠܐ ܘܠܫܪܝܪܘܬܐ
ܢܓܒܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܝܢ ܕܡܫܡܠܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܐܬܓܠܝ
ܐܘܪܚܐ ܗܢܐ: ܘܡܬܝܕܥ ܗ̇ܘ ܡܪܢܐ ܕܝܕܥ ܦܘܪܩܢܐ 15
ܠܒܢ̈ܝܢܬܐ: ܒܐܝܢܐܝܬ ܢܫܡܫܘܢܗ̇ ܠܒܪܬ ܩܠܐ ܗܢܐ
ܒܟܠܟܘܢ. ܚܝ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܠܗܫܐ ܒܒܢܝܢܐ ܕܐܝܬܝܢ
ܗܘܝܢ. ܗܕܐ ܢܛܪܝܢ ܗ̣ܘܝܢ ܕܠܐ ܢܫܬܕܐ ܒܗܘܢ ܫܐ̈ܕܐ. ܟܕ
ܠܦܘܪܩܢܐ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܝܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܝܢ ܕܚܝܝܢ
ܗܘܝܢ ܠܥܠܡ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܐܕܡ: ܕܒܗܢܐ ܒܠܒܐ ܡܬܝܗܒ 20
ܗ̣ܘܐ ܦܘܪܩܢܗܘܢ. ܡܒܝܢ ܫܒܝܪ̈ܐ ܕܝܠܗ ܡܬܝܪ̈ܬܐ
ܫܒܩܝܢ. ܘܫܒܝܠܝܢ ܫܒܝܪ̈ܐ ܕܝܬܝܪ̈ܘܬܐ ܓܒܝ ܚܪ̈ܐ ܘܫܒ̈ܩܐ
ܕܬܠ̈ܠܐ: ܢܗܘܘܢ ܘܢܗܘܐ ܚܕܐ ܠܚܕܐ ܒܦܪܝܫܘܬܐ.
ܘܢܫܬܒܚ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܝܢܝ ܠܝ ܘܠܒܢܝ. ܢܗܘܐ ܚܕܐ
ܟܕܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܦܩܕ ܗܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܒܬܪܐܝܬ. 25
ܗܢܝܐ ܕܐܦ ܒܗܢܐ: ܕܐܬܝܬܝܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢ: ܟܕ ܚܢܢܐ
ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܦܓܪ̈ܢܐ ܕܫܦܝܪ ܐܬܒܛܠܘ ܠܡܘܒܠܗ. ܘܫܡܫ
ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܫܡܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܫܠܡܘܬܐ ܒܟܠܟܘܢ.
ܒܠܒܗܘܢ ܕܒܢ̈ܬܐ ܕܐܬܝܗܒܘ ܡܠܐܟ̈ܐ: ܘܐܝܟ ܡܪ̈ܝܐ: ܠܐ

[1] S om.

ܘܦ̈ܬܓܡܐ ܘܢܦܩܝܢ ܡܕܡܥܘܗܝ ܘܡܩ̈ܒܠܢܘܬܐ ܫܦܝܪܝܢ
ܕܩ̈ܢܝܬܗܘܢ ܘܐܬܝܢ ܠܡܘܒܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ܀
ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܒܗ̇ܝ ܕܕܘܒܪܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܒܠܝܬܐ ܡܬܦܠܣܝܢ܆
ܡܫܪܗ ܡܬܒܬܪܝܢ ܠܡܦܩ ܡܪܟ ܡܠܟܐ. ܒܪ ܒܠܒܘܫܐ
5 ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܡܠܒܘܬܐ ܡܬܝܢܝܢ. ܡܫܫܐ ܕܝܢ ܒܦܢܝܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܠܒܝܫ ܐܣܟܡܐ ܕܡܠܒܘܬܐ. ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܕܝܢ ܒܬ̈ܘܬܝܬܐ܆ ܕܡܟܝܢ ܦܠܣܐ ܫܢܝܐ ܕܒܒܪܘܬܐ.
ܦ̈ܬܓܡܐ ܘܢܡܘ̈ܣܐ܆ ܕܫܡܫܝܢ ܠܒܢܝܐ ܕܡܘܒܠܐ. ܗܟܢ ܕܝܢ܆
ܘܐܦ ܡܠ̈ܟܐ ܡܒܪܝܢ ܠܡܬܝܡܪܘ ܒܟܢ ܡܫܡ̈ܫܢܝܗܘܢ.
10 ܘܡܩ̈ܒܠܢܘܬܐ ܕܝܢ ܕܒܪܬܐ ܡܪܟܒܬܐ ܡܬܦܠܣܝܢ܆ ܒܪ
ܚܢܢ ܪ̈ܡܐ ܕܗܠܝܢ ܕܒܒ̈ܪܬܐ ܒܠܝܬܐ. ܫܟܝܚܝܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܢܡܘ̈ܣܐ ܕܐܚܝܕܝܢ ܘܪ̈ܘܚܢܝܢ ܠܐܘܪܚܗ. ܗܢܘܢ
ܕܝܢ ܬܫܬ̈ܐ܆ ܒܗ̇ܝ ܕܠܐ ܡܪ̈ܟܒܝܢ ܕܠܐ ܡܠܝܬܐ ܠܐ
ܡܬܝܚܝܢ. ܢܦܪ ܦܠܣܐ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪܢܫܐ܆ ܒܠܒܐ
15 ܕܡܒܠܐ ܡܐܟ: ܠܡܘܒܠ ܡܠܟܐ ܕܕܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܡܢܐ ܡܫܡܫ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܝܢ. ܬܒܘ ܘܫܠܘ.
ܒܡܪܟܒܬܐ ܫܠܘ[1]. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܐ. ܢܡܘܣ ܒܬܪܐܝܬ.
ܘܒܐܢܐܝܬ ܦܪܢ ܗܕܐ. ܒܪ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܒܣܪܐ
ܡܬܡܠܠ ܗܟܐ. ܕܒܗܘܬܐ ܗܘܬ ܚܪܬܗ: ܒܐܘܪܚܐ
20 ܐܘܬܒ. ܐܒܝܢ ܕܫܝ ܐܝܬܝ ܡܥ̈ܝܬܐ. ܘܠܐ ܢܦܫܝ ܠܗ
ܦ̈ܩܘܕܐ ܕܠܝ. ܒܪ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܕܠܒܝܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ
ܫܒܪ: ܕܫܠܘ ܦܦܪ. ܒܗ̇ܝ ܕܕܬܝܩܐ ܒܬܝܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ
ܘܠܚܪܬܐ ܡܫܡܫ܆ ܢܗܘܐ ܫܠܝܢ ܒܟ ܒܬܝܘܬܐ.
ܘܡܢܟܝܢ ܠܡܡܠܠܘ ܠܚܪܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܐܬܝܐ ܢܗܘܪܐ
25 ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠ. ܒܬܪܐܝܬ ܡܘܡܝܐ. ܘܒܪ ܡܢܝܢܬܘܢ܆
ܠܐ ܠܡܫܡܫܐ ܐܚܪܢܐ ܬܦܠܠܘܢ. ܘܠܡܠ̈ܟܐ ܦܘܩ̈ܕܢܐ
ܠܐ ܬܫܬܘܪܘܢ. ܘܠܐ ܬܬܚܝܘܢ ܒܫܘܫܡܐ ܐܚܪܢܐ.
ܐܠܐ ܝܠܘ ܐܘܪ̈ܚܬܗܘܢ ܘܫܡܝܘ ܡܠ̈ܘܗܝ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܐܠܐ ܒܕܒܪܐ ܠܗܫܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ ܦܪܢ ܗܕܐ. ܬܒܘ ܠܟܢ

[1] A om.

ܕܝܢ ܒܡܘܬܐ. ܠܐ ܒܡܫܦܝܢ ܕܢܒܝܘܗܝ ܐܠܐ ܕܡܫܟܠܠܢܘܬܗ܂
ܒܟܬܒܐ ܘܢܫܬܐ ܡܟܠܗܘܢ܂ ܘܡܕܘ ܠܗ ܗܠܠܘܝܐ. ܒܬܪ ܕܝܢ
ܕܫܠܡ ܒܡܘܬܪܢܐ ܕܦܓܪܗ ܕܢܘܚܝܢ ܘܡܒܥܕܗ. ܐܬܦܪܢܐ
ܕܝܢ ܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܠܟܘܬ ܫܡܝܐ ܕܐܡܪ. ܘܬܘܒ ܡܢܠܘ
ܢܒܝܘܬܐ. ܘܡܢ ܒܝܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܘ̈ܗܢܐ. ܗܢܝܢ
ܡܬܟܬܒ ܒܕܡܝܐ. ܒܗ̇ ܕܗܢܐ ܠܢܫܐ ܕܕܝܢܗ ܕܡܪܢ.
ܗܢܐ ܠܡܬܒܐ ܒܪ ܢܗܪ[1] ܒܠܡܦܩܪܐ: ܘܠܡܗܦܪܕܣܢܐ ܒܪ
ܡܢܗܘܢ ܠܡܬܪܬܐ. ܫܒܝܐ ܕܡܬܬܬܝܢ ܬܪ̈ܒܝܗܘܢ.
ܘܦܐܡ ܪܝܫܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܬܐ. ܘܐܦ ܡܫܒܫܒܝܐ ܒܗ
ܒܕܒܝܐ ܡܢܝܢ ܠܗܬܠܐ. ܘܒܪ ܗܠܝܢ ܫܢܐ ܡܢܬܪܢܐ ܒܕܡܝܐ
ܡܐܡܪ. ܘܒܬܪ ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܡܒܕܪܢܐ ܕܒܝܬܐ ܡܬܒܠܐ.
ܒܢܦܩ ܠܡܫܒܚܘ ܘܠܡܐܡܪ ܠܗ̇ ܕܐܬܬܐ. ܘܐܡܪ
ܗܘܠܠܐ: ܘܢܫܬ ܠܬܪܒ ܒܝܡ. ܘܦܐܡ ܒܕܒܝܐ ܕܦܠܓ
ܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܢ ܢܫܬ[2] ܗ̇ܘ. ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܐܒܕܒܐ
ܕܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܠܗ̇ ܦܠܐ ܠܡܪܢܒܐ. ܘܠܘ
ܠܡܒܝܪ. ܘܐܡܕܢ ܕܬܪܒܐ ܕܒܝܡ ܗܘ̣ܝܘ ܝܘܪܕܢ: ܕܡܕܡ
ܐܪܒܐ ܕܡܘܠܒܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܒܪ ܒܒܐ ܝܘܪܕܢ. ܘܡܢ
ܢܦܬ ܐܪܒܐ. ܗܒܝܐ ܡܐܡܪ ܒܬܪܒܐ ܕܒܝܡ: ܐܝܟ
ܕܒܝܘܪܕܢ. ܘܒܪ ܡܒܝܒܪ ܠܡܫܝܚܐ. ܗ̇ܘ ܟܕ ܢܚܬ ܠܬܡܢ:
ܘܡܪܢ ܦܠܓ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܢܒܠܐ ܡܒܒܪܢܘܬܗ. ܐܝܟ
ܠܒܒܐ ܢܡܚܫܐ ܠܒܝܬ ܩܘܝܐ: ܒܪ ܢܛܪ ܦܬܓܡܐ
ܕܒܬܘܠܬܐ: ܘܡܫܠܡ ܒܒܗ̇ ܠܚܕܬܐ ܡܠܦܢܘܬܗ.
ܕܒܪܬܗ ܐܝܟ ܡܕܡܢܬ ܠܗܬ ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܫܡ ܠܗ.
ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܗܕܐ. ܡܠܬܐ ܕܡܢ ܫܒܝܐ ܢܒܝܬ[3]:
ܕܡܦܠܦܘ ܐܘܢܝܠܝܘܢ: ܒܡ ܒܪܝܫܐ ܕܒܝܢ ܐܬܝܚܕ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ.:.

ܪܫܐ ܕܬܡܝܢܝܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ.:.

ܠܡܪܢܐ ܦܬܪ ܢܩܘܡܢܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܬ ܐܘܢܝܠܝܘܢ
ܠܟܪ ܦܝܐ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܝܢ ܒܡܬܢܝܬܐ. ܘܡܫܠܡ ܢܫ̈ܝܐ

[1] S om. — [2] S om. — [3] S om.

ܠܕܘܟܬܗ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܠܐܟܐ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܫܬܘܝ
ܚܠܦܘܗܝ ܡܠܐܟܐ ܡܡܠܠܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܡܛܝܢܐ
ܕܬܫܘܒܚܬܐ ܟܪܘܒܐ ܕܡܡܠܠܐ ܘܢܦܩܝܢ ܒܟܢܦ. ܗܢܘ
ܕܝܢ܆ ܒܕܘܟܠܬܐ ܕܒܘܪܬܐ ܘܐܦ ܦܘܩܪܐ ܕܒܘܪܐ
ܘܡܚܝܠܐ ܡܫܠܡܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܦܘܬ ܦܘܡܪܝܢܗܘܢ ܐܦ
ܕܡܟܬܗܘܢ: ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܪܘܒܐ ܡܚܝܝܢܐ. ܩܠܐ ܕܝܢ
ܐܡܘܪܐ ܢܘܚܝ: ܘܡܕܘܟܬܐ ܕܡܚܝܢܐ ܡܐܟ. ܘܡܟܬܠܐ
ܕܐܬܚܫܚ ܒܗܘܢ ܢܘܚܝ ܒܡܕܒܚܢܘܬܐ. ܐܦ ܗܘ ܐܡܪ:
ܗܢܘ ܕܝܢ܆ ܗܠܠܘܝܐ: ܕܡܟܬ ܒܪܬ ܡܠܐ ܕܐܡܝܪ ܢܘܚܝ:
ܬܘܟܐ ܡܪܟܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܒܡܟܐ ܕܝܢ ܒܢܐ
ܒܬܪܗ܆ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܫܠܡܘ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܐܘܪܫܠܡ. ܗܕܝܢ ܢܦܩܐ ܗܘܦ ܠܘܬܗ: ܐܘܪܫܠܡ܆ ܘܡܠܟܗ
ܢܚܘܬ. ܘܡܚܪܒܝܢ ܗܘܘ ܟܢܘܫ: ܒܪ ܡܗܕܝܢ. ܐܦ ܗܠܠܘܝܐ
ܫܡܐ ܡܦܠܣܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܐܢܬܘܢ ܒܒܒܪܝܐ.
ܡܘܫܐ ܕܝܢ ܬܪܥܐ ܕܦܬܓܡܐ ܡܢ ܒܬܘܬܐ. ܘܡܟܢܐ
ܡܦܪܫܝܢ. ܦܘܫܐ ܕܦܫ ܢܘܚܝ ܠܒܢܝܐ܆ ܒܪ ܫܪܪܐ ܠܘܬܗ
ܕܪܒܘܢ ܐܘܪܫܡ. ܐܝܢܐ ܠܡ ܡܠܐ ܕܦܪܐ ܒܡܕܒܪܐ.
ܐܝܟ ܕܬܘܒ ܒܐܫܝܢܐ ܢܒܝܐ. ܗܢܘ ܬܪܥܐ ܡܕܒܝܐ.
ܘܕܐܡܪ ܦܬܓܡܐ ܕܡܢ ܕܘܝܕ: ܕܐܡܝܪ ܕܒܢܝܢܘܬܐ
ܐܬܬܝ. ܒܪ ܡܫܡܫ ܒܢܝܢܘܬܐ ܦܬܓܡܐ. ܒܡܫܝܚܬܐ
ܕܡܠܘܬ ܠܗܘܢ: ܫܘܡܠܝܗ ܕܒܢܝܢܘܬܐ. ܡܟܢܐ ܕܝܢ:
ܓܠܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܗܠܠܝܢ. ܬܪܥܐ ܬܪܝܢܐ.
ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܕܢܘܗܪܐ: ܢܠܐܟܐ ܕܐܡܪܢܐ ܘܫܪܒܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܐܦ ܡܢ ܒܬܪܐ ܕܬܫܘܒܚܬܐ ܢܦܪܫ ܐܢܬܘܢ.
ܕܟܪܝܐ ܐܢܬܘܢ ܕܐܒܪܗܡ. ܠܐ ܠܡ ܬܬܟܠܘܢ ܒܠ
ܡܕܐ. ܡܟܢܐ ܕܝܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܢܓܪܐ ܗܘܡ ܒܠ ܒܡܘܪܐ
ܕܐܝܠܢܐ. ܒܠ ܐܝܠܢܐ ܕܦܐܪܐ ܛܒܐ ܠܐ ܥܒܕ܆
ܡܬܦܣܩ ܘܒܢܘܪܐ ܢܦܠ. ܒܕܡܐ ܠܡ ܗܫܐ. ܗܘܟܒܬܐ
ܕܢܓܪܐ ܦܣܩ ܗܘܐ ܢܒܘܫܐ ܡܢ ܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܢܥܒܕ.
ܗܫܐ ܕܝܢ. ܡܢ ܒܡܘܪܗ ܒܦܪ ܠܗ ܠܢܓܪܬܐ. ܘܐܝܢܐ
ܕܠܐ ܥܒܕ ܠܒܠܠ ܦܐܪܐ ܡܬܦܣܩ ܘܡܫܪܒܐ. ܡܟܢܐ

ܠܛܘܪ ܩܘܪܒܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܐܝܒܐ ܕܢܦܩܘ ܡܩ̈ܠܒܢܐ:
ܕܐܝܬܘܬܗ̇ ܡܬܚܙܝܐ: ܬܠܬ ܩܢܘܡܝܢ. ܘܡܬܦܠܓܝܢ ܦܠܓܘܬܐ:
ܕܡܬܦܠܓܐ ܗܕܐ ܦܠܓܘܬܐ ܘܒܢܐ ܩܠܝܠ ܕܟܠܬܗ ܒܠܒܘ
ܡܬܚܙܝܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܐܠܝܢ ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܕܢܦܩܘܢ: ܒܬܪ
5 ܒܪ ܕܢܦܩ ܢܡܘܣܐ ܕܢܒ̈ܝܐ. ܡܒܬܪ ܕܝܢ ܒܗܢܐ ܒܒܝܬ
ܕܢܦܩܘܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܒܢܘܪܬܐ. ⌐ܒܪ ܘܠܐ[1] ܐܝܟ ܢܒܪ
ܒܩܘܪܒܐ ܕܗܘܒܪܗ ܕܒܗܝܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܕܩܕܡܘܗܝ ܩܝܡܝܢ. ܘܗܘܝܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܚܫܐܝܬ
ܘܡܒܬ̈ܪܐ ܗܦܟܝܢ ܠܘܩܒܠܐ: ܕܒܗ ܢܦܩܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ
10 ܕܐܝܬܘܗܝ. ܕܢܚܬ ܕܡ̈ܢ ܕܒܬܠ ܢܘܪܕܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܐܝܬܘܗ̇ ܒܢܝܢ
ܡܬܩܠܢܐ: ܩܪܝܐ ܕܫܠܝܚܐ. ܕܒܗ̈ܝܐ ܐܟܝ ܒܬܩܢܘܬܐ
ܩܪܝܢ ܘܫܬܩܝܢ: ܕܐܝܟܢܐ ⌐ܡܟܝܠ[2] ܡܕܒܪܢܐ ܕܝܠܗܘܢ
ܘܪܥܝܐ ܐܫܬܩܘ. ܘܗܟܢܐ ܡܒܬܪ ܒܗܢܐ ܒܒܝܬ ܕܢܦܩܘܢ
15 ܐܝܟ ܕܒܢܘܪܬܐ. ܒܪܥܐ ܠܒܝܐ ܕܒܥܕܗ ܕܡܢ܀

ܪܫܐ ܕܫܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ܀ ܠܒܝܬܐ
ܒܪ ܫܠܡ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܫܠܘ. ܘܫܠܡ
ܐܡܘܪܐ ܘܐܡܪ ܘܡܒܪܐ܀

ܒܒܪܝܠ ܕܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ܆ ܒܪ ܡܡܠܠܐ
20 ܕܡܒܪܐ ܒܪܡܫܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚ: ⌐ܡܫ̈ܠܡ[3]. ܘܦܩܕ
ܬܘܒ ܐܝܟ ܒܢܝܐ ܫܠܘ. ܕܗܒܢܐ ܒܬܪܝܬܘܢ ܕܒܫܠܝܐ
ܬܫܡܫܘܢ܆ ܒܪܡܫܐ ܕܢܘܗܪܐ ܢܗܘܪܐ ܫܪܪܐ. ܘܫܠܡ
ܐܡܘܪܐ ܒܢ ܒܒܝܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܡܪ ܘܡܒܪܐ. ܕܐܡܘܪܐ
ܩܪܝܗܝ, ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ܆ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܠܐܟܐ
25 ܐܝܬܘܗܝ: ܐܠܐ ܒܗܢܐ ܒܢ ܘܪܒܗ ܕܐܗܪܘܢ. ܩܪܝܗܝ,
ܕܝܢ ܬܘܒ ܐܡܘܪܐ ܘܐܦ ܡܒܪܟܢܐ: ܕܐܦ ܒܗ̈ܢܐ
ܡܒܪܟܝܢ ܗܘܘ ܬܫܒܚܬܗ ܕܡܪܝܐ ܩܕܡ ܒܪܡܫܐ. ܕܫܠܡ
ܒܢ ܒܒܝܐ ܐܚܪܢܐ ܘܠܐ ܐܬܐ ܒܢ ܒܪ ܕܐܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ: ܕܒܢ ܣܘܪܒܐ ܐܬܐ ܢܘܚܝܢ. ܕܫܠܡ ܕܝܢ

[1] S : ܘܒܪ ܠܐ. — [2] S om. — [3] A ܡܫܠܡ.

ܘܬܒ: ܟܕ ܠܐ ܡܚܘܐ ܚܝܠܗ. ܢܬܒ ܕܝܢ ܒܫܠܝܐ.
ܘܒܫܝܢܐ ܒܗܘܢ ܢܬܒܝܢ ܘܒܗܘܢ ܘܒܢܝܐ. ܐܬܪܒܝܘܢ
ܕܦܠܚܝܢ ܣܘܦܪܗ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܘܡܩܐܡ: ܡܠܐܟܐ ܠܒܪܢܫ
ܕܢܦܪ ܐܝܣܪܗ ܕܒܢ̈ܝ [1]ܘܐܦ ܡܢ ܠܘܬ ܐܘܦܐ ܒܫܘܐ ܀

5 ܪܫܐ ܕܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܀ ܠܡܚܝܐ
ܐܡܪ ܕܟܕ ܩܪܐ ܫܠܝܚܐ ܬܠܬܐ ܦܬܓܡܐ: ܢܪܬ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܠܚܘܬܐ ܘܗܢܘܢ ܕܒܟܗ ܠܬܪܥ ܒܝܬ.
ܘܡܩܝܡ ܠܐܩ̈ܦ ܒܝܬ. ܘܡܩܐܡ ܡܫܝܫܐ ܘܦܩܕ ܘܡܟܐܠ
ܒܟܒܗܘܢ ܀

10 ܟܕ ܩܪܐ ܫܠܝܚܐ ܬܠܬܐ ܦܬܓܡܐ: ܗܠܝܢ ܐܝܟ.
ܦܬܓܡܐ ܩܕܡܝܐ: ܡܘܟܪܗ ܕܟܪ. ܬܪܝܢܐ ܟܗܠܝܗ
ܕܗܘܝܢ. ܬܠܝܬܝܐ ܟܗܠܝܗ ܕܟܪ. ܟܠܝܠ ܕܐܬܠܝܗ:
ܟܢܐ. ܐܬܝܢ ܡܦ̈ܫܩܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܒܗܝܢ ܕ̈ܒܘܬܐ:
ܘܡܩܪܒܝܢ ܦܬܓܡܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܫܡܫܢ̈ܐ ܩܪܝܢ
15 ܠܬܪܥ ܒܝܬ: ܟܕ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܡܕܒܪܐ ܘܡܫܬܪܝܗܘܢ
ܠܡܕܝܢܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܢ ܟܪ ܕܐܬܝܘ ܡܦ̈ܫܩܐ. ܘܦܩܕܝܢ
ܠܗܢܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܬܦܬܓܡܢܐ:
ܡܬܢܝܐ ܒܫܠܡܐ ܠܗܘܦ ܕܢܪܘܩ ܠܡܪܝܡ. ܡܟܢܐ ܕܝܢ.
ܘܐܬܝܘ، ܡܠܐܟܐ ܒܫܠܡܐ ܠܗܘܦ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܩܘܡ
20 ܫܩܘܠ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܒܪܘܩ ܠܡܪܝܡ ܘܕܫܪܟܐ.
ܡܟܝܠ ܢܦܪ ܦܠܚܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܫܠܡܐ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܒܬܪܒܐ ܕܒܝܬ ܡܩܐܡ ܡܢ ܒܗܢܐ: ܘܠܐ ܗܘܐ
ܩܪܒܐܝܬ. ܡܪܒܝܢ ܪ̈ܫܘܗܝ: ܕܠܡܪܪܗܘܢ ܡܫܝܚܐ
ܦܩܕܝܢ. ܡܩܐܡ ܒܗܢܐ ܘܦܩܕ ܘܢܓܡ ܠܓܠܝܢܐ
25 ܘܠܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܐܟܠ ܒܟܒܗܘܢ. ܗܫܐ ܡܫܝܚܐ ܐܟܠ
ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ [ܠܒܝܬ ܕܝܗܘܢ][2]. ܢܫܬ ܕܝܢ ܒܐܘܪܚܐ
ܕܐܬܘ ܒܗ ܡܩܠܒܢܐ. ܡܢ ܫܡܒܐ ܢܒܝܘ ܡܩܠܒܢܐ
ܠܡܪܝܡ ܠܗܘܬ ܒܒܒܐ. ܘܡܢ ܡܪܝܡ ܠܐܘܪܫܠܡ ܪܕܐ
ܗܘܐ ܒܟܒܗܘܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܡܠܐܟܐ. ܘܟܕ ܡܬܒܢܝܢ

[1] S ܘܐܦ. — [2] A om.; et recte fortasse.

ܘܒܝܫܘܬܐ ܡܫܠܠ[1]. ܕܐܝܬܘܗܝ، ܚܘܝܘ ܗܘܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܕܠܘܬ ܡܪܢ ܒܪ ܫܒܪܗ. ܒܥܒܕܐ ܕܡܫܬܒܠܐ ܩܢܘܡ
ܒܠ ܬܠܝܬܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܡܕܒܪܢܐ ܘܐܝܟ ܡܬܪܢܝܢ ܘܐܝܟ
ܬܠܡܝܕܐ ܕܬܘܕܝܬܐ. ܒܚܘܒܐ ܕܝܢ ܣܒܪܘܗܝ، ܕܥܒܪܢܐ.
5 ܬܠܬܝܢ ܘܫܬܝܢ. ܬܠܬܝܢ ܓܝܪ: ܒܪ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܐܬܝܬܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܒܪ ܡܡܠܠܝܢ ܫܪܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܝܟ ܥܒܪܐ.
ܫܬܝܢ ܕܝܢ ܒܡܡܠܠܘܬܗ. ܦܢܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ: ܐܒܗܬܐ
ܕܗܢܐ ܒܠܬ: ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܬܠܝܘ ܩܘܡܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ.
ܡܢܐ ܕܝܢ. ܐܝܬ ܕܒܗ ܬܪܥܐ ܪܒܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ.
10 ܘܐܝܬ ܕܒܗ ܬܪܥܐ ܕܒܪܐ. ܒܪܡ ܒܗ ܩܛܒܐ ܢܦܩ.
ܘܩܢܘܢ ܕܡܦܩܝܢ ܠܗ ܒܗ ܬܪܥܐ ܪܒܐ ܗܘ ܐܚܪܝܢ.
ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܕܒܗ ܫܒܝܠܐ ܢܦܩܬ ܡܠܐܟܐ. ܒܐܘܪܚܐ
ܗܕܐ ܕܪܫܝܬܐ ܐܬܝܬܐ. ܢܦܩ ܒܗ ܬܪܥܐ ܪܒܐ: ܐܝܟ
ܕܢܬܪ ܢܗܘܐ ܠܒܝܬ ܫܘܒܚܗ. ܘܗܢܘܢ ܕܒܬܪܥܐ
15 ܘܒܪܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܗܕܐ ܐܚܪܝܢ. ܕܐܦ ܒܗ ܫܒܝܠܐ
ܢܦܩܬ. ⌈ܒܪܡ[2] ܒܐܘܪܚܐ ܕܢܦܫܐ ܕܗܘܝܐ ܪܒܐ. ܐܝܟܢܐ
ܐܬܚܙܝ، ܒܪ ܢܡܘܣܐ ܕܡܕܒܚܢܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܡܬܝ،
ܒܪ ܒܕܒܪܐ ܕܫܘܫܢܐ ܒܒܪ ܗܘܐ ܒܗܢܐ. ܠܘܬ
ܡܢܝܢ. ܠܘܬ ܡܩܪܒܢܐ ܕܒܫܢܐ ܕܢܡܘܣܐ
20 ܢܐܬܐ ܡܕܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܬܬܒ ܐܘܪܚܬܐ ܘܢܒܝܐ:
ܒܪ ܫܦܩ ܠܗ ܐܝܣܪܐ ܕܢܝܫܗ ܕܡܠܟܐ: ܐܘܪܪܐ
ܕܟܠ ܒܬܦܗ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܠ ܐܝܕܘܗܝ. ܘܐܦ
ܕܝܢ ܫܦܩ ܠܗ ܐܝܣܪܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܢܦܩܝܢ ܡܕܒܪܗܘ.
ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܗܢܐ ⌈ܐܚܪܢܐ[3] ܬܘܪ ܠܚܡ. ܗܢܘ ܕܝܢ
25 ܕܒܗ ܬܪܥܐ ܘܒܘܪܐ ܢܐܬܐ. ܘܗܒܢܐ ܡܫܬܒܠܐ
ܒܡܪܝܗ ܕܫܠܝܚܐ ܒܝܘܡܐ ܕܫܠܡ: ܒܗ ܕܐܫܬܕܪ
ܢܘܚ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܝܬܐ ܒܗ ܚܘܪܒܐ ܠܡܘܕܝܢ. ܘܒܘܪܐ
ܢܒܗ ܠܗܢܐ ܕܒܪܐ. ܡܠܐܟܐ ܘܡܪܢ ܘܢܘܚ. ܗܒܢܐ
ܐܦ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܐܝܟ ܕܢܬܒ ܗܘܐ ܡܪܢ ܒܚܙܪܬ

[1] A om. — [2] S om. — [3] A om.

ܐܫܠܡ ܕܝܬܩܐ ܕܠܗ ܠܗܢܐ. ܦܩܕ ܕܢܫܬܡܥܘܢ. ܒܢܘܗܝ
ܠܐ ܬܬܟܠܘܢ. ܗ̇ܘ ܕܫܠܡ ܫܢܝܐ ܤܓܝ: ܡܛܠ ܕܒܪܢܫܐ.
ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܕܢܚ ܢܘܗܪܗ ܕܡܪܢ
ܥܠ ܥܒܕܝܢ: ܒܕܒܝܠ ܒܫܘܠܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܥܠܡܐ
ܘܒܥ̈ܠܡܐ. ܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܘܗܢܘܢ ܕܒܗ̇ ܝܬܒܝܢ. 5
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ̇ܢܐ ܕܒܒܝܬ. ܐܝܟ ܟܢ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ
ܡܦܩܝܢ ܒܫܘܪܐ ܘܠܐ ܐܬܟܠܝ ܥܠܝܗܘܢ. ܒܥ̈ܠܡܐ
ܕ̈ܫܘܟܐ ܕܠܐ ܦܠܚܝܢ ܒܡܘܢܦܐ ܕܢܡܘܤܐ: ܡܢܗܝܢ
ܠܡܘܒܠܗ. ܡܕܒܚܐ ܒܡܘܪ̈ܒܢܐ ܪܗ̇ܛܐ. ܗܒܢܐ
ܘܡܦܪܕܬܐ ܡܡܪܒܐ. ܡܛܠ ܡܡܒܠܐ ܠܗ ܒܐܝܡܪܐ. 10
ܘܪ̈ܒܘܬܐ ܒܡܪ̈ܐ ܡܬܦܪܢܣܐ ܗܘܐ ܥܠܝܗܘܢ. ܗܟܢܐ ܘܗܢܘܢ
ܕܡܗܝܡܢܐ ܥܠ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܩܝܡܝܢ. ܒܪ ܡܒܥܠܝܢ ܕܗܒܬ
ܗܢܘܢ ܕܡܗܝܡܢܘܗܝ ܒܝܢ ܫܘܪ ܡܗܝܡܢܘܬܗ. ܐܬܒܢܝܐ ܕܝܢܐ:
ܒܡ ܢܬܐ ܕܡܫܬܘܐ ܠܗܝܢ ܕܠܒܠ ܒܝܢ ܚܢܢܐ. ܘܒܡ ܗܠܝܢ
ܕܡܬܢܒܝܢ. ܐܠܝܫܒܥ ܐܢܬܬܐ ܘܤܢܐ ܒܢܒܝܘܬܐ: ܡܛܠ ܕ 15
ܕܝܢ ܠܒܠ ܒܝܢ ܚܢܢܐ. ܩܕܡ ܥܠ ܪ̈ܓܠܝܗܝܢ. ܘܒܗܢܐ ܒܡ
ܘܒܪܢܐ ܐܦܠܐ ܠܚܢܢܐ ܡܥܩܒ ܠܡܡܠܠܘ. ܐܝܟܢܐ ܐܬܒ
ܗܕܐ ܕܐܝܬܝ ܗܒܠܐ ܘܐܝܬܝܬ ܗܒܠܬܐ ܗ̇ܝ. ܐܦܢ ܘܒܪܢܐ
ܠܒܠܐܟܐ. ܗܢܐ ܐܦܠܐ ܠܚܢܢܐ ܫܠܡ. ܒܪ ܢܘܚܐ
ܗ̇ܘ ܕܡܘܠܒܢܐ ܘܒܝܢܐ. ܐܢܬܬܐ ܕܝܢ: ܡܢܐ. ܗܐ ܐܢܐ 20
ܐܡܬܗ ܕܡܪܝܐ: ܢܗܘܐ ܠܝ ܐܝܟ ܡܠܬܟܝ. ܡܬܦܫܩܐ
ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܒܥܝܢ ܠܫܘܕܥܐ ܕܒܢܝܐ: ܡܢܐ. ܐܝܟ ܡܠܬܐ
ܕܝܘܕܥܐ ܕܐܬܠܝܕ. ܚܙܝ ܓܝܪ ܒܡܦܒܗ ܒܡܒܝܢܐ:
ܘܐܬܝܢ ܠܡܦܩܕ ܠܗ. ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܝܢ ܪܗܛܝܢ ܠܡܦܩܕܬ
ܒܦܠܐ ܕܒܐܘܪܐ. ܒܪ ܫܠܡܝܢ ܠܫܘܘܕܝܗ ܕܡܠܐܟܐ. 25
ܐܘܪܫܠܡ ܡܢܬ ܡܫ̈ܠܡܢܐ ܘܢܒܝܘܬܐ: ܕܡܥܡܐ
ܒܒܝܘܬܐ ܕܒܫܘܪܐ. ܗܒܢܐ[1] ܕܝܢ ܡܛܠܦܘ ܡܪܝܗ
ܕܫܠܝܚܐ. ܘܠܐ ܡܕܒܢܐ ܪܒܐܝܬ ܘܒܚܦܐܝܬ ܡܢܝܡ.
ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܘܗܪܗ ܕܠܘܬ ܘܒܪܢܐ. ܒܬܪ ܗܢܐ ܕܝܢ ܒܫܢܝܐ

[1] A ܐܟܗ.

ܕܠܐ ܡܫܝܚ ܓܝܪ ܠܒܒܐ ܕܩܘܪ̈ܒܢܐ ܗܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ.
ܡܫܠܡܝܢ ܕܝܢ܆ ܒܗ̇ܝ ܕܣܘܡܟܐ ܐܬܬܣܝܡ ܠܗܘܢ:
ܒܥܒܕܐ ܕܢܒܚ ܩܘܪ̈ܒܢܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܠܐ
ܡܩܪܒ. ܕܗܢܐ ܗ̇ܝ ܕܗܒܬ ܡܢܝ̱ ܡܡܠܠܐ: ܠܐ ܢܬܚܝܐ
5 ܒܥܒܠ ܫܘܕܥܐ ܕܒܠܚܘܕܝ ܐܬܝܗܒ. ܘܒܗ ܕܫܠܡ
ܫܘܪܝܐ ܐܪܐ ܐܚܪܢܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܀

ܪܝܫܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܀ ܠܡܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܫܩܠ ܫܠܝܚܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܡ̈ܬܒܐ. ܘܐܝܬ
ܕܬܘܪܒܐ ܪܒܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܘܐܝܬ ܕܒܥܘܬܐ. ܘܠܡܢܐ
10 ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܢܦܩܝܢ ܡܕܒܚܗ ܒܥܒܕܐ ܠܒܝܡ ܀
ܗܫܐ ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܒܪܢܫ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܕܢܥܒܪ ܒܦܓܪܗ
ܕܢܘܚܝܢ. ܡܛܠ ܕܫܘܪܝܐ ܫܘܕܥܐ ܕܒܠܚܘܗ̄ ܕܒܒܪܢܫ
ܕܠܘܬ ܕܢܫܐܠ ܡܛܠܦܘ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܢܦܩ ܡܢ ܡ̈ܬܒܐ
ܕܢܒܥܘܪ ܡܢ ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܐܬܝܢ ܕܝܢ
15 ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܡܕܒܚܗ. ܕܡܫܡܫܐ ܕܡܐܬܝܬܐ ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܬܠܬܪ
ܡܢ ܕܡܢܐܝܠ. ܕܡܫܠܡ ܗܘܐ ܕܢܬܩܐ ܒܬܘܩܬܐ.
ܐܬܐ ܕܝܢ ܘܩܐܡ: ܐܢܒܐ. ܡܢ ܢܒܝܝܐ ܕܡܕܒܚܢܐ
ܕܩܦ̈ܠܐ. ܐܢܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܒܪܢܐ. ܩܐܡ ܕܝܢ ܒܠܒܒܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܡ. ܘܕܐܦ ܢܫܘܡܘܗܝ، ܒܢܦ̇ܫ ܕܡܐܬܬܝܗ܆
20 ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܠܒܪܢܫ ܕܩܕܡ ܗܫܐ ܐܬܚܙܝܬ ܠܒܢܝܢܫܐ.
ܘܩܛܪܬܗ ܒܠ ܗܢܐ ܩܒܪܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܢܦܪ ܠܒܘܫܐ ܡܢܒܐܝܠ: ܡܩܝܡ ܫܠܡܐ. ܘܫܩܠ
ܠܕܘܟܬܐ ܕܩܐܡ ܒܗ̇: ܘܡܫܠܡ ܕܢܬܩܐ ܕܝܠܗ
ܒܪܘܚܗ: ܠܗܢܐ ܢܕܬܐ ܕܐܬܐ. ܡܦܩ ܕܝܢ ܐܝܟ
25 ܒܥܕܐ ܫܠܘ. ܘܒܡ ܒܪܬ ܩܠܗ: ܥܠܐ ܒܒܟܐ ܘܦܫܛܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܡܒܠܠ ܠܒܪܢܫ ܘܫܬܩ ܘܒܪܢܐ. ܗ̇ܘ ܕܕܠܐ
ܠܫܢܐ ܡܡܠܠ. ܘܗܢܐ ܕܠܫܢܐ ܘܡܡܠܠܠܐ ܩܢܐ ܫܬܩ.
ܘܐܒܢܐ ܗܕܐ ܗܘܐ ܠܒܥܝܬ ܐܬܪ̈ܢܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܬܪ
ܗ̣ܘܐ ܕܒܐܝܢ̈، ܒܪܗ ܬܫܬܢܦ ܕܢܬܩܐ ܒܬܘܩܬܐ
30 ܘܢܗܘܐ ܠܗ̇ ܫܘܬܩܐ. ܩܕܡ ܒܗܢܐ ܫܬ̣ܩ. ܗ̇ܘ ܕܢܡܘܣܐ
ܫܐܠܝܢ ܓܝܪ ܦܘܡܗ. ܘܐܦ ܡܠܐܟܐ ܡܫܒܚܐܝܠ. ܒܕ

ܫܦܝܪ ܦܩܕ. ܘܟܕ ܠܐ ܡܟܝܠ ܡܬܦܝܣ ܥܠ ܕܬܠܝܬܐ
ܕܚܢܦܐ. ܡܟܪܙ ܠܚܢܦܐ ܒܡܬܘܡܝܘܬܐ. ܟܕ ܡܬܦܝܣ ܕܒܢ̈ܝܐ
ܘܠܠܘܬܐ ܕܡܫܬܪܝܢ. ܘܡܟܐ ܕܫܠܡ ܗܢܐ ܕܡܬܦܠܓܘ
ܢܡܘܣܐ. ܡܟܝܠ. ܡܟܝܠ ܐܚܪܢܐ ܦܩܕ. ܡܘܡܐ ܠܐܠܗܘܬܐ.
5 ܗܠܝܢ[1] ܕܝܢ ܒܢܡܘܣܐ ܕܒܣܦܪܐ: ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܡܬܚܙܝܢܐ
ܚܠܦ ܐܚܪܢܐ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܫܒܩ ܥܠܡܐ ܢܡܘܣܐ
ܘܐܬܕܪܫ ܒܗ ܒܝܕ ܢܒܝ̈ܐ: ܘܫܒܩ ܚܘܕܪܐ ܕܒܬܪ
ܕܢܝܚ ܢܡܘܣܐ. ܡܟܝܠ. ܢܦܩܬ[2] ܠܒܒܠ.. ܘܬܡܢ ܒܒܒܠ
ܘܡܫܒܠ ܡܫܠܒܢܐ. ܐܝܟ ܡܫܠܒܢܐ ܕܐܒܪܗܡ. ܐܝܣܚܩ
10 ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܐܒܪܗܡ ܒܡܫܠܒܢܐ ܘܬܚܘܡܐ ܕܚܢ̈ܢܐ.
ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܕܢܚ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܦܩܘܕ ܥܠ ܚܕܬܐ ܒܗ̇
ܒܒܒܠ. ܘܡܫܬܘܕܥܐ ܠܗ ܥܠ ܕܢܚܗ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܡܚܘܝܐ
ܠܗ ܕܒܬܪ ܕܒܬܪ ܡܫܠܒܢܐ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܬܓܠܐ. ܡܬܚܙܝܐ
ܕܒܬܪ ܡܢ ܚܘܕܪܐ ܕܠܘܬ ܐܒܪܗܡ. ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܬܚܙܝ
15 ܠܗ[3] ܢܡܘܣܐ ܘܢܦܩܬ ܐܪܥܐ ܕܡܫܠܒܢܐ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܕܢܐܝܠ ܟܕ ܡܠܟܐ. ܕܢܦܩܬ ܠܒܒܪܐ ܕܢܘܪܐ ܠܒܒܝܠ.
ܕܦܪܝܢ ܡܦܩܝܢ ܘܦܠܘ ܘܐܬܘܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܠܦܢ ܒܒܠܐ
ܕܒܬܪ ܕܒܬܪ ܡܘܪܒܢܐ ܒܛܘܒܐ. ܘܡܛܠ ܒܪܬ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܐܡܪܬ ܠܕܢܝܐܝܠ: ܕܡܘܬ ܠܝ. ܒܬܫܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ
20 ܦܘܫܩܐ ܒܗ ܘܐܡܪ[4]. ܡܘܡ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܡܟܝܠ ܕܝܢ.
ܡܘܡܐ ܡܟܝܠ ܐܢܫܝܢ ܕܒܬܪܝܬܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ[5]
ܒܫܪܬܐ: ܐܢܫܝܢ ܕܐܬܬܘܝܢ ܕܡܕܪܢܝܢ ܘܦܘܪܩܢܝܢ.
ܘܟܕ ܡܢܟܝܢ ܦܬܓܡܐ ܐܚܪܢܝܢ ܡܢ ܒܬܘܬܐ:
ܒܚܘܬܐ ܕܫܪܬܐ. ܟܕ ܡܚܘܝܢ ܒܡܕܐܪܐ: ܕܒܡܫܠܒܢܐ
25 ܕܫܪܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܒܢ̈ܝ ܫܡܝܠ. ܡܢ ܕܦܠܫܝܢ
ܡܢ ܒܒܠ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܠܕܢܝܐܠ ܕܟܢܝܢ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ
ܡܫܡܫܝܢ ܦܬܓܡܐ ܕܒܘܪܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ:
ܐܘ ܡܢ ܫܘܠܡܗ: ܕܠܢܒܝܢ ܠܡܝܢܐ ܕܐܬܘܬܝ، ܐܒܟܝܢ

[1] A ܗܠܝܢ. — [2] A om. — [3] S om. — [4] A : ܒܗܘ ܐܡܪ (sic); S : ܒܗ ܘܐܡܪ. — [5] S ܕܡܫܒܚܝܢ.

ܕܢܦܩ ܡܪܘܢܐ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܕܢܩܘܢ. ܕܡܢ ܒܝܬ
ܐܪܥܐ ܕܦܫܝܛܘܬܐ ܐܬܬܐ. ܕܠܘ ܡܢ ܡܬܒܥܐ: ܒܗ̇،
ܕܪܫܝܡ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܕܒܕܬܐ ܬܫܬܫܬܐ ܡܢ ܫܒܝܢܐ.
ܘܐܦ ܡܢ ܪܚܝܩ: ܡܢ ܒܕܬܐ ܕܠܒܠ ܡܢܝܢܘܢ ܡܚܝܝܢ.
ܒܗ̇ ܒܒܪܬ ܩܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܬܫܒܚܬܗܘܢ. ܘܐܝܟ 5
ܕܡܚܝܡ ܒܫܪܪܐ ܕܠܐ ܡܦܠܚ ܐܝܟ ܚܠܦ̈ܐ: ܐܘܪܚܗܘܢ
ܥܠ ܐܒܗ̈ܝܗܘܢ ܦܬܚܝܢ ܠܗ. ܕܐܬܘܗܝ، ܢܣܒܐ ܘܦܬܓܡܐ
ܕܡܠܟܐ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܕܢܩܘܢ. ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ
ܕܪܫܐ ܐܘܪܚܐ ܕܡܢ ܫܒܝܐ ܢܦܩܘܢ. ܐܬܐ ܠܒܝܬ.
ܠܕܘܟܬܐ ܕܦ̈ܘܡܕܐ ܐܘܪܫܠܡ. ܩܪܒ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ: 10
ܐܒܝܡ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܫܡܥ ܫܘܠܦܢܐ ܕܢܟܠܠ ܥܠ ܗܠܝܢ
ܕܒܝܬܐ. ܢܛܪ ܛܒܘܬܐ ܕܝܢ ܗܫܐ ܕܒܝܬ ܡܫܒܚܐܝܠ
ܡܡܠܟܐ. ܕܦܩܕ ܕܬܒܘ ܘܫܠܘ. ܘܢܬܒ ܒܒܥܐ ܘܒܫ̈ܝܢܐ:
ܕܒܕܒܝܠ ܒܐܬ̈ܒܝܬܐ ܡܬܝܫܒ ܒܠܒܥܐ. ܘܡܢ ܒܦܪܥܐ
ܐܬܓܒܠ ܘܠܒܦܪܐ ܗܦܟ. ܘܗܒܝܐ ܒܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ 15
ܫܘܝܢ. ܘܠܐ ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܢܒܝ ܘܠܐ ܒܪ ܒܢܝܢ. ܘܒܪ
ܡܒܠܠܐ ܗܘܐ ܕܒܒܪܐ ܒܒܢܝܐ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܐܬܚܙܝ،
ܡܠܐܟܐ ܠܝܘܫ ܘܦܩܕܗ ܥܠ ܡܒܘܬܐ. ܘܐܬܓܠܝ ܥܠ
ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ ܘܥܠ ܗܓܪ ܘܝܥܩܘܒ. ܒܪ ܠܐ ܢܗܒ
ܠܗܘܢ ܦܘ̈ܩܕܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܐܠܐ ܕܢܒܘܝܘܗܝ، ܒܠܚܘܕ. 20
ܗܒܝܐ ܘܡܪܘܢܐ ܗܢܐ ܐܬܐ ܕܢܟܠܠ. ܘܒܠܗܘܢ
ܒܢ̈ܝܫܐ ܗܢܘܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܘܒܠܠܒܐ: ܒܝܕ ܛܒܘܬܐ
ܢܬܒܝܢ. ܘܡܒܪܘܝܢ ܡܒܘܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܟܐ ܕܫܪ، ܡܕܒܪܢܐ
ܕܡܦܪܐ. ܗܢܕܝܢ ܡܪܘܢܐ ܐܚܪܢܐ ܒܬܪܗ ܒܐܣܒܪܒܐ
ܗܢܐ: ܒܪ ܛܒܝܢ ܒܬܒܐ ܕܢܒܘ̈ܫܐ ܘܦܘ̈ܩܕܐ ܦܠܓ 25
ܒܬܪܗ. ܐܝܟ ܛܒܘܬܐ ܕܡܕܒܪܢܐ. ܘܡܐܟ ܒܠ ܓܒܗ:
ܒܪ ܢܐܪ ܠܒܘܠܝ ܡܠ̈ܟܐ ܕܒܝܢܐ. ܘܗܢܕܝܢ ܡܫܠܡ ܕܬܘܡܐ
ܕܢܠܗ: ܕܐܢܬܝܗܘܢ ܦܘ̈ܩܕܐ ܕܒܫܒܪܐ. ܘܐܟܦ ܢܛܪ
ܛܒܘܬܐ ܦܩܕ ܕܫܠܘ. ܒܪ ܡܒܝܘܐ. ܕܐܦܩ ܫܘܝܠܦ
ܫܘܒ̈ܪܢܐ ܢܝܬܘܢ. ܒܪܡ ܡܢܒ ܗ̣ܘ ܗܢܐ ܠܡܕܒܪܢܐ. 30
ܘܠܐ ܡܢܐ ܪܒܘܬܐ ܫܓܝܐܬܐ. ܒܗ̇، ܕܢܬܛܦܪ ܗ̇ܘ

ܦܠܓܘܬܐ ܘܐܘܚܕܢܐ ܘܡܪܘܬܐ ܠܬܪܝܗܘܢ ܫܘܐܝܬ
ܬܬܒܪ: ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܒܪܢܫ: ܘܠܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐܠܗ.
ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܠܝܚܐ܂ ܐܪܒܝܢܗܘܢ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ:
ܘܬܪ̈ܝܗܘܢ ܢܦܫ̈ܝ، ܦܓܪܐ ܐܝܟ. ܘܗܕܐ ܗܕܝܢ. ܐܘ
5 ܡܦܠܓ ܡܢܝܢܐ ܕܐܬܬܚܝܬ، ܚܕ ܒܩ̈ܢܘܡܐ. ܐܘ ܡܦܠܓ
ܘܡܒܪܟܗ ܕܒܣܡ. ܒܗ̇، ܕܐܡܪ ܫܠܝܚܐ ܒܟܢ. ܘܠܐ
ܗܘܐ ܢܦܠܐ: ܐܡܪ ܗ̣ܘ ܠܝ ܒܢܘܗܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܪܝܢ
ܠܗܘܡܪܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܡܫܠܡܝܢ ܦܢܝ̈ܬܐ. ܐܝܟ ܦܓܪܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܡܠܝܢ. ܗܢܘܢ ܕܟܠ ܡܣܬܪܘܡܐ ܗܦܟܝܢ
10 ܘܒܐܝܠܝܢ ܟܬܒܐ ܕܒܢܬ ܕܝܢܘܢ. ܐܡܟܝܢ ܕܐܫܬܡܠܝ
ܐܪܙܐ ܕܡܬܦܠܡܝܢ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܕܦܢ̈ܝܬܐ ܢܫܬܝܢ. ܦܝܫܝܢ
ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܕܦܓܪܐ ܘܡܫܠܡܝܢ[1] ܚܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܗ̣ܘܝܘ
ܡܗܠܟ ܐܫܬܡܫܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܒܠܚܘܕ ܒܕܡܝܐ ܠܗܪܟܐ.
ܐܫܬܡܫܬܐ ܗ̇ܝ ܕܡܒܪܘܢܘܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ: ܗ̇ܝ
15 ܡܒܪܘܢܘܬܐ ܡܬܦܠܓܬܐ. ܒܗ̇ ܡܫܪܝܢ ܡܢ ܚܢܢܐ: ܘܡܢ
ܡܫܠܡ ܒܬܪܟܐ ܘܗܠܝܢ ܕܐܬܪܐ ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܪܒܝܥܝܐ ܀ ܠܡܢܐ
ܦܪܝܫ ܐܘܪܝܬܐ ܘܡܢ ܢܒܝ̈ܐ. ܘܡܢ ܡܢܕܡܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܫܘܪܝܐ ܀

20 ܐܝܟ ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ ܐܚܪܢܬ. ܕܡܕܒܪܢܘܬ ܐܬܒܪܝ، ܒܢܝܐ
ܘܗܘܝܢ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܢܡܘܣܐ. ܘܟܬܒܐ ܢܒܝܐ ܐܓܪܘ
ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܠܐ ܢܡܘܣܐ ܘܒܠܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܗܫܐ
ܡܬܦܠܣܝܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܦܕܡܝܢ ܦܪܝܫ ܐܘܪܝܬܐ. ܕܒܗ̇ ܐܝܬ
ܒܪܢܬܐ ܕܒܢܝܐ ܘܬܘܡܝܗ ܕܒܠܡܝܐ. ܘܒܬܪܗ̇ ܒܬܒܐ
25 ܕܢܒܝ̈ܐ: ܕܒܠܦ ܢܡܘܣܐ ܘܦܩܘܕܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ
ܦܘܠܘܣ ܗܢܐ. ܕܢܦܩ ܡܘܬܐ ܡܢ ܬܪܒܐ ܕܒܢܬ ܕܝܢܘܢ.
ܘܦܓܕ ܠܡܕܒܪܢܐ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ. ܘܡܬܦܠܪܝܢ ܡܢ
ܐܦܘܣܘܦܐ: ܘܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܓܪܐ ܠܟܘ ܘܫܠܘ.

[1] Excidisse hic aliquot verba puto; fortasse haec : ܠܚܝܘܬ:
ܡܘ̈ܬܐ ܘܐܡܪܝܢ.

ܗܟܢܐ ܐܚܪܢ. ܕܒܒܕܢܐ ܠܗ̇ ܕܪܫܝܬ ܕܟܠܗܬ ܐܝܬܝܐ ܐܠܗܐ
ܠܦܘܪܣܝܢ. ܕܝܢ ܬܠܬ ܫܬܦܘܬܐ ܬܪ̈ܬܐ ܕܫܒܝܐ. ܘܗܪܟܐ
ܕܠܐ ܦܬܝܚ ܗܟܢܐ ܐܚܪܢ. ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܐܠܗܐ ܐܝܬܝܐ
ܠܦܘܪܣܝܢ. ܐܠܐ ܕܒ̈ܢܝܬܐ ܠܐ ܐܬܦܫܘ ܒܗ. ܘܬܪ̈ܬܐ
5 ܕܫܒܝܐ ܐܝܟ ܕܚܝܢ ܢܗܘܝܢ ܐܬܦܬܚܘ. ܠܘ ܕܗ̇ܘ ܩܢܝܢ
ܗܘ̇ܐ ܒܠ ܦܬܚܘܬ ܫܒܝܐ ܐܦܠܐ ܒܠܐܒ̈ܐ. ܘܚܝܢ ܠܐ
ܐܬܦܫܘ ܒܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ: ܐܠܐ ܐܢ ܒܒܒܢܝܐ.
ܘܒܒܢܘܗܝ ܟܐܘܪܫܠܡ ܗܘ̇ܐ. ܘܒܒܢܘܗܝ ܐܬܦܬܚܘ ܫܒܝܐ.
ܒܝܢܐ ܕܝܢ. ܒܪ ܒܢܝܢ ܕܝܢ ܢܫܘܒ. ܒܚܝܪܐ ܩܠܝܠ ܡ̈ܢ
10 ܒ̈ܝܢܐ. ܘܐܬܦܬܚܘ ܠܗ ܫܒܝܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܕܐܢܫܪ̈ܐ
ܐܫܬܒܠܘ. ܗܒܝܐ ܘܐܦ ܗܫܐ. ܒܒܒܐ ܠܠܒܘܒܪ̈ܐ
ܕܒܠܦܘ ܕܚܝܘ ܕܒܪ̈ܢ. ܠܐ ܬܬܦܬܚܘܢ ܡ̈ܬܒܐ. ܘܒܪ
ܢܫܐ ܕܬܪܝܗܘܢ ܫܦܝܪ. ܗܢܐ ܕܠܐ ܦܬܝܚ ܬܪܥ ܒܠܒܘ
ܐܪܙܐ. ܗܒܝܐ ܘܐܝ̈ܚܝ، ܠܒܦ̈ܪܝܐ ܘܡܪ̈ܦܘ: ܒܪ ܩܠܝܠ
15 ܐܦܣܘܦܐ ܠܒܢܝܢ: ܒܠ ܡܣܬܪܘܒܐ ܒܪ̈ܦܝܢ ܡ̈ܢܒܝܢ.
ܒܪ ܒܚܘܝܢ ܒܗܕܐ ܕܐܫܬܒܠܬܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܕܐܚܝܕܝܢ ܠܐ
ܢܦܩܘܢ. ܘܚܘ ܕܝܢ ܠܒܪ̈ܐ ܒܕܒܐ ܕܚܙܬ[1]. ܘܬܘܒ ܗܦܟܘ
ܠܐܫܬܒܫܬܗܘܢ. ܒܪ ܐܦ ܐܚ̈ܪܢܐ[2] ܒܩܘܦܝܢ ܒܢ̈ܝܬܐ
ܒܠ ܬܪܒܐ ܕܡ̈ܬܒܐ. ܕܐܢܒܝܐ ܕܒܪ̈ܝܗܘܢ ܐܬ̈ܐ ܕܢܩܒܪ
20 ܒܪܬܗ. ܐܘܩܦܘ ܐܢܩܪܐ ܒܐܫܬܒܫܬܗܘܢ. ܘܗܠܝܢ
ܒܠܗܝܢ ܘܐܦ ܠܐ ܒܩܬ̈ܒܬܢ ܒܒܠ ܕܘܟ. ܐܠܐ ܢܦܝܩ
ܗ̇ܘ ܦܘܒܢܐ ܗܢܐ ܕܢܫܩܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡ̈ܪܬ ܡ̈ܢ ܠܒܠ:
ܐܝܠܝܢ ܕܐܪܙܐ ܒܦܦ̈ܩܝܢ. ܘܐܦ ܒܥ̈ܒܫܢܝܐ ܢܦܝ̈ܪ،
ܦܘܩܢܐ ܬܪܝܢ: ܒܒܢܝܢ ܦܩܕ ܕܦܢܫܝܢ ܠܗܘܢ ܒܪ̈ܒܢܝܐ.
25 ܐܡܪ ܕܝܢ ܕܦܢܫܝܢ ܐܝܟ ܕܠܐܢܫܘܪܗ ܕܒܪ̈ܒܢܝܐ
ܘܕܐܦܣܘܦܐ. ܕܗܒܝܐ ܒܒܬܒܐ ܕܐܘܩܠܝܢ ܘܢܫܐ
ܕܩܠܝܒܐ: ܠܒܫܝܐ ܕܒܗܘܢ ܢܣܪܘܢ ܠܐܦܣܘܦܐ:
ܐܒܒܝܢ ܕܒܒܪܝܫܐ ܒܠܘ ܒܪܒܪܢܘܬܗ ܒܫܝܐ ܕܐܬܦܠܘ.
ܐܝܒܝܐ ܕܒܠܬܪ ܢܘܒܗ ܕܦܠܦܐ ܘܒܠܠܬܐ ܐܠܗܐ:

[1] S ܘܬܚܙܝ. — [2] S ܐܚ̈ܪܢܐ.

ܬܕܒ ܫܡܠܝ ܡܢܐ ܒܒܪܐ ܢܡܝܢܝ. ܕܡܕܒܪܢ ܐܦ
ܐܪܒܕܝܣܘܢ ܒܫܘܠܡܗ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܐܚܝܕ. ܐܒܪܗܡ
ܕܗܠܝܢ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܬܚܒ ܐܘ ܦܩܕ ܠܡܒܒܕ: ܢܡܢܐܬܬ
ܦܩܕ. ܘܗܢܝܢ ܠܫܡܠܡܗ ܡܢܝܢ: ܕܬܫܘܐ ܠܡܬܢܒܐ
5 ܕܐܬܪܘܗܝ. ܗܢܝܐ ܘܐܦ ܐܪܒܕܝܣܘܢ ܕܐܚܝܕ ܒܫܘܠܡܗ.
ܐܒܘܬܝ ܕܐܘܪܐ ܢܠܦ. ܗܢܝܢ ܪܟܢ ܠܡܒܥܘܬܗ. ܕܢܗܘܘܢ
ܠܡܘܪܐ ܠܐܢܫܝܢ ܕܗܢܐ ܐܠܗܐ ܬܪܝܢܐ ܪܢܫ ܘܪܟܫܐ
ܠܡܓܡܪ. ܕܡܕܒܪܢ ܪܟܢ ܘܓܠܓܠܝܢ ܩܐܠܐ. ܘܡܬܒܬܒܝܢ
ܗܦܩܢܘܬܐ. ܘܡܢܝܢܐ ܠܗܘܢ: ܕܢܓܒܐ ܡܢܝܢܐ ܒܒܒܡܗ.
10 ܘܐܬܬܒܬܪ ܠܡܢܝܬ ܠܦܘܪܣܢܗ ܕܒܪܝܬܗ. ܒܢܘܢܐ ܦܘܡܘ
ܡܕܒܘܗܝ. ܘܗܒܢܐ ܢܦܩܝܢ ܬܓܡܐ ܒܬܪ ܬܓܡܐ.
ܡܕܡܢܬ ܢܦܫܝ ܓܘܫܐ ܓܒܪܠ ܘܡܢܐܠ. ܘܒܬܪܗܘܢ
ܗܦܩܢܘܬܐ: ܘܒܬܪܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ: ܘܗܢܝܢ ܐܚܝܕ ܢܦܫܗ
ܕܡܠܟܐ ܘܒܢܐ ܙܢܝܐ. ܘܫܪܪܐ ܕܦܘܡܢܝܘܗܝ ܕܒܬܪ
15 ܢܦܠܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܐܘܓܠܘܢ ܡܓܢܪܐ. ܘܒܢܪܬܐ
ܐܦܣܩܘܦܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ. ܢܦܩܝܢ ⌈ܠܐܝܒܐ[1].
ܠܕܘܟܬܐ ܕܐܬܟܪܢܬ ܐܬܦܠܓܬ ܒܪ ܫܓܪܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܘܐܬܬܫܡܠܡ ܠܗ ܦܘܩܕܢܐ ܦܓܪܢܝܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܕܪܫܘ
ܗܢܘܢ ܒܪ ܢܡܘܣܐ ܕܒܫܪܐ: ܢܡܠܠܘܢ ܗܫܐ ܢܡܘܣܐ
20 ܕܪܘܚܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܬܒܢܝܘ ܠܗܘܢ ܢܦܫܐ ܒܠ ܓܠܝܢܗ
ܕܡܪܢܐ: ܠܘܬܗܘܢ ܢܬܚܘܐ ܓܠܝܢܗ. ܘܒܕܘܒܪܬܐ
ܕܡܘܪܒܢܐ ܕܐܘܪܐ: ܢܛܠ ܡܘܪܒܢܐ ܕܫܪܪܐ. ܕܡܕܒܪܝܢ
ܓܝܪ ܫܡܒܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܪܫܡܬ ܠܢܦܫܐ: ܫܒܠܬܐ ܕܚܝܐ
ܢܡܘܣ: ܒܗ ܢܢܬ. ܘܠܐܘܪܫܠܡ ܐܬܬܐ. ܢܦܩܝܢ ܕܝܢ ܓܝܪ
25 ܡܬܒܐ ⌈ܫܡܝܐ[2]. ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܐܘܪܫܠܡ. ܗܦܩܢܘܬܐ
ܒܫܡܫܐ ܡܢܚܝܢ. ܒܪ ܢܛܪܝܢ ܓܒܫܘܢ ܐܦ ܗܪܟܐ.
ܘܠܐ ܦܠܚܝܢ ܠܗܘܢ ܬܪܘܢܘܣ ܗܕܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܡܢܐ
ܕܝܢ. ܐܝܬ ܕܦܬܚܝܢ ܩܐܠܐ ܡܕܡ ܐܦܣܩܘܦܐ: ܘܐܝܬ
ܕܠܐ ܦܬܚܝܢ ܒܕܡܐ ܠܠܒܘܟܪܐ. ܒܪ ܗܢܘܢ ܕܦܬܚܝܢ

[1] A ܐܝܟܐܠܘ. — [2] A ܐܝܫܪܫ.

ܫܠܡܝܗ̇ ܡܪܕܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܟܠܗ̇ ܡܪܕܝܬܐ ܒܪܬ
ܩܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܙܘܥܐ ܕܠܘܩܒܠܗ
ܕܡܪܢ ܡܛܥܡܝܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ. ܘܕܡܫܝ̈ܚܐ[1]
ܡܫܠܡܝܢ ܡܥܡܕܢܘܬ. ܕܝܘܚܢܢ ܒܡܥܡܕܐ ܠܡܠܐܟ̈ܐ ܢܒܝܐ
5 ܒܪ ܙܟܪܝܐ ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܪܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܦܬܚ ܘܪܘܚܐ
ܕܩܘܫܬ. ܘܒܪ ܢܒܝܐ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܐܦ ܗܘ ܢܦܫܗ ܠܡܐܡܪ.
ܕܗܘܐ ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܬܘܒ ܒܩܢܝܬܐ ܕܡܬܐܡܪܐ
ܕܡܫܬܡܗܐ ܕܒܘܪܩܢܐ ܘܐܦ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܟܡ[2]
ܕܡܬܦܪܫ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ: ܘܐܬܬܚܝܒ
10 ܒܥܘܪܐ. ܘܐܬܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܢܫܡܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ.
ܘܡܒܝܐ ܠܗܠܝܢ ܣܘܗܕܘܬܐ[3] ܡܚܝܢ ܗܘ̈ܦܟܝܢܝܐ
ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ: ܒܡܢ ܐܘܪܕܢܘ ܘܐܦܣܩܘܦܐ. ܡܒܝܐ
ܕܝܢ. ܗܘ̈ܦܟܝܢܝܐ ܦܬܚܝܢ ܢܦܩܬܐ: ܘܒܠ ܬܘܪ ܡܕܒܪܢܐ
ܡܢܟܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܩܐܠܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܒܪ ܢܚܫܝܒܘܬܐ[4]
15 ܕܡܢ ܬܪܘܢܘܣ ܡܫܝܚܝܢ ܕܐܬܝܬܗ̇ ܕܒܬܪܗܘܢ. ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܕܝܢ. ܡܫܝܚܘܢ ܡܢܦܩܘ ܘܡܒܝܢܘܢ ܦܬ̈ܓܡܐ ܦܓܪܝܢ.
ܢܦ̈ܫܬܗ ܦܓܪܐ ܕܝܢ: ܬܪܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܘܟܬ ܦܓܪܢܝܬ
ܘܡܢܟܐܝܬ: ܣܓܝܐܐܝܬ ܢܦܫܝܢ. ܐܝܟ ܕܦܓܪܢܝܢ
ܢܟܠܘܢ. ܦܓܪܢܝܬ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫ ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢܬܐ.
20 ܘܡܢܟܐܝܬ ܐܝܟ ܡܕܒܪܢܐ ܘܐܝܟ ܡܫܠܡܢ ܕܡܒܪܐ. ܒܪ
ܗܢܘܢ ܐܬܝܢ ܡܕܝܢܬ. ܘܒܬܪܗܘܢ ܗܦܟܝܢܝܐ:
ܕܐܬܝܗܘܢ ܒܒܝܬܐ ܡܢܚܬܬܐ. ܘܗܢܝܢ ܒܢܒܬܐ
ܒܠܬܐ: ܕܐܚܝܢ ܕܡܒܪܐ ܕܬܪܘܢܘܣ. ܪܫܐ ܕܝܢ ܕܠܗܘܢ
ܐܪܟܝܢܘܢ: ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܟܦܣ ܡܕܝܢܬ ܒܗܠܝܢ ܕܡܢ
25 ܒܪܘܢܐ ܡܬܦ̈ܪܢܣ: ܡܪܝܒ ܗܘ̇ ܓܝܪ ܐܦܝܣܩܘܦܐ: ܒܪ
ܐܢܫ ܒܐܝܕܗ ܕܡܕܒܠܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ ܡܕܝܢܬ
ܢܚܝܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܗܢܝܢ ܡܬܢܕܒܝܢ ܠܡܕܒܠܐ. ܗܒܝܐ
ܐܦ ܡܪܢ ܐܡܪ. ܕܐܡܪܬ, ܕܒܪܐ ܐܝܬ ܙܕܩܬܐ: ܠܐ

[1] A ܘܕܡܫܝܚܝܐ. — [2] A ܕܟܡ (sic). — [3] S ܣܗܕ̈ܘܬܐ. — [4] S ܢܚܫܝܒܘܬܗܘܢ.

ܡܢܝܢܐ ܠܘܬ ܡܢܘܡܬܐ ܕܡܣܡܟܢܘ̈ܬܐ ܕܡܣܬܟܠܢܘܬܐ
ܡܬܠܘܢ܆ ܠܗ̇ ܢܟܒ ܫܘܪ ܬܫܒܚܬܐ ܗܘܐ ܢܒܬܐ.
ܘܬܘܒ ܕܐܦ ܒܢܬ ܩ̈ܠܐ ܕܠܗ̇ ܠܒ ܡܢܘ̈ܡܬܡ
ܠܐܠܗܐ. ܘܕܢܒܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܢܝܢ ܠܗ ܒܡܘܫܬܐ.
ܘܐܣܝܢܘܬܐ ܕܠܣ̈ܒܝܢ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܡܐܘܣܐ ܘܡܢܟܒ.
ܘܕܡܢܝܢ ܠܡܘܫ̈ܒܐ ܘܡܟܡܟܝܢ ܠܒ̈ܠܐ. ܘܕܢܗ̇ܒ
ܡܠܦܢܐ. ܘܡܘܡܒܐ ܘܢܗ̇ܒ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܫܘܝܐ.
ܕܡܢܗܘܢ ܢܦܠܣܘܢ ܐܪ̈ܙܘܗܝ ܫܒܝܚܐ ܒܡܢ ܫܘܒܚܐ
ܕܐܝܣܝܬܐ. ܒܪܡ ܢܫܟܐ ܕܬܕܪܘܢ ܠܒ ܫܦܝܪ ܘܢܬܬܬ.
ܗܢܘܢ ܕܠܒܕ̈ܒܪܐ ܘܕܘܒܪ̈ܝܐ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܡ ܐܟܪ̈ܝܢ.
ܕܘܪܡ ܕܒܐܒ̈ܪܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܢܐܡܪ ܫܒܝܚܐ
ܠܡܪܝܐ. ܕܐܝܬܘܗ̇ܝ ܠܘܦܣܐ ܕܕܝܢܗ ܕܡܪܢ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܟܢ ܕܒܐܒܕܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡܢܝܚܢ. ܬܬܐܡܪ ܡܢܘܡܬܐ ܡܬܠܦܢܬ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܡ̈ܘܡܬܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ: ܒܗ̇ܝ ܕܠܡܕ̈ܒܪܐ
ܡܢܝܚܢ. ܬܬܐܡܪ ܡܢܘܡܬܐ ܗ̇ܝ ܕܡܢܙܙܐ ܠܒܝܬܐ
ܕܐܡܪܘܢ ܘܕܒ̈ܢܝܗܝ: ܘܠܒ̈ܢܐ ܘܬܘܩܢܗ ܕܡܫܒܢܒܢܐ.
ܕܐܝܟܢܐ ܕܗܢܘܢ ܐܬܠܒܝܘ ܠܒܡܘܬܐ܆ ܗܟܢܐ ܘܡܕ̈ܒܪܐ
ܦܪ̈ܫܘ ܢܦܫܗܘܢ ܠܡܪܢܐ. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܐܦ ܐܬܠܒܝܘ
ܠܒܡܘܬܐ܆ ܡܢܗܘܢ ܠܫܝܡܘܬܐ ܘܣܗܕܘܬܐ. ܡܢܗܘܢ
ܠܒܝܡܘܬܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ: ܠܒ ܠܫܡܝܐ ܘܫܦܝܪܐ
ܬܪܒܝܬܗܘܢ ܀

ܪܝܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܡܛܠ
ܕܟܠܗܘܢ ܫܘܠܡܐ ⌈ܕܡܫܝܚܐ⌉[1] ܕܐܘܪܐ ܠܢ ܒܟܢܫܬܐ
ܢܒܬܐ ܀

ܫܘܠܦܐ ܗܘܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܐܬܬܗ ܕܡܫܝܚ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ
ܒܬܫܒܚܬܐ ܕܢܒܫܐ܆ ܬܪܝܢ ܦܬܓܡܐ ܐܝܬ ܠܗ̇
ܫܘܠܦܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ܆ ܢܦܩ ܐܫܬܘܕܥܐ. ܘܒܒܕ̈ܢܐ
ܕܒܐܠ ܠܡܬܒܐ ܡܫܠܡܝܢ ܐܘܪܐ ܠܢ: ܘܐܦܩ ܠܐ

[1] A om.

ܡܪܒܥܐ ܠܘܬ ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܫܪܪܐ: ܡܛܠܗ ܕܫܘܪܝܐ
ܢܣܒܐ ܕܡܢܝܢܐ ܕܡܪܒܥܐ[1] ܕܦܪܘܡܝ. ܒܗ ܡܪܟܒܢܘܬܐ
ܕܪܒܫܐ: ܒܡܠܐ ܡܫܡܥܐ ܐܫܬܡܥܬ. ܡܛܠ ܪܚܡܘܬܗ
ܕܡܡܒܪܢܐ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ: ܒܟܠܗܘܢ ܩ̈ܠܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ
5 ܒܡܠܐ ܐܚܪܢܐ ܕܐܬܘܗܝ، ܕܫܒܚܐ. ܒܗ ܡܒܣܡܝܢ ܕܢܫܐ
ܕܒܟܠܗܘܢ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܠܘܬ ܗܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܢܣܩܝܢ.
ܘܐܝܕܐ ܗ̣ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ. ܐܝܬ ܕܫܒܝܢܐ ܡܫܬܒܚܝܢ
ܡܫܡܫܝܢ. ܘܐܝܬ ܕܐܘܪܟܒܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܒܟܠܗܘܢ
ܡܕܒ̈ܪܢܐ. ܒܪܝܟ ܕܝܢ ܠܡܐ̈ܪܐ ܘܠܕܘܒܪ̈ܢܐ ܐܝܬ
10 ܕܡܫܠܡܝܢ: ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܡܫܠܡܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܟ̈ܪܝܢ
ܫܒܝܐ ܡܫܬܒܚܝܢ. ܗܢܝܢ ܡܫܠܡܝܢ. ܕܘܡ ܠܟ ܕܗܕܐ
ܡܪܟܒܢܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܘܬ̈ܗ ܒܕܘܡܝܗ ܬܘܡܟ ܬܪܝܨܘܬ.
ܘܒܡܠܘܗܝ ܬܬܐܡܪ: ܐܡܒܝܢ ܕܐܦ ܗ̣ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ[2]
ܒܫܘܪܝܗ ܫܒܝܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܬܢܝܐ ܘܪܒܘܬܗ. ܬܘܒ
15 ܡܒܡܘܪܐ ܡܬܝܒܐ: ܕܒܝܬ ܐܘܠܝܢܐ ܚܢܐ ܐܠܗܐ ܡܫܡܐ.
ܘܐܦ ܚܠܡܝܢ ܕܠܝܡ ܒܝܢ ܓܪܒ ܐܠܗܐ ܐܚܝܢ. ܡܒܡܘܪܐ
ܐܚܪܢܐ: ܫܒܘܬܐ ܟܠܗܐ ܠܓܒ̈ܝܐ ܘܒܗܬܬܐ ܠܒܦܘܪܐ.
ܗܒܝܐ ܕܐܦ ܗ̣ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܝܢ ܦܫܪܐ ܕܕܘܢܐ.
ܛܘܦܣܐ ܡܪܢܢܐ ܕܢܒܘܒ ܐܒܒܐ ܕܫܬܝܠܐ: ܒܝܢ
20 ܕܐܒܗ̈ܘܗܝ، ܒܝܢ ܠܡܘܒܠ ܘܕܘܪܒܗ ܒܬܪܗ ܒܒܕܒܐ
ܠܡܫܫܐ. ܘܐܒܒܝܢ ܕܗ̇ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ ܒܡܢܝܬܐ[3] ܬܫܬܪܐ.
ܘܐܝܟ ܬܘܒ ܕܗ̇ܢܘܢ ܡܒܡܘܪܐ ܐܝܟ[4] ܕܒܡܣܒܪܐ
ܫܘܪܝܐ ܐܝܟ ܕܡܒܘܣܐ ܘܡܘܠܟ̈ܢܐ: ܘܡܛܠ ܕܛܒ
ܦܐܝܬ ܠܢܦܫܐ: ܠܗ̇ ܢܐܡܪ. ܒܗ̇ܝ ܕܬܠܬܐ ܡܫ̈ܘܕܐ
25 ܦܫܝܐ. ܦܫܝܬܐ ܐܟ̈ܪܢܐ ܘܫܘܪܝ، ܢܒܡܘܣܐ ܘܠܫܒܘܚܬܐ.
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܘܪܟܒܝܢ ܐܟ̈ܪܝܢ ܗܒܢܐ ܡܦܝܣܝܢ. ܡܛܠ
ܕܡܪܟܒܢܘܬܐ ܗܕܐ ܐܚܪܬ ܕܒܢ̈ܐ ܡܛܦܣܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܕܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܗܬܬܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ. ܘܪܒܘܬ

[1] S add. ܕܒܐܬܘܬܗ. — [2] A : ܗ̇ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ ܐܦ. — [3] S ܒܡܢܝܬܗ. — [4] S om.

ܒܐܪ̈ܥܐ ܓܢܝܢ. ܟܕ ܡܬܦܝܣܝܢ ܫܡܝܐ ܘܐܘܪܫܠܡ:
ܘܦܪܕܝܣܐ ܠܥܠܡܐ: ܘܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܐ̈ܟܐ
ܘܠܚ̈ܫܘܟܐ. ܘܟܠܗܝܢ ܕܡܬܚ̈ܙܝܢ ܒܒܪܝܬܐ ܓܢܝܢ ܒܗܘܢ:
ܘܟܠܗܝܢ ܕܒܗܘܢܐ ܡܬܝ̈ܕܥܢ. ܘܠܝܬ ܡܕܡ ܕܝܢ ܒܒ̈ܪܝܬܐ
5 ܕܐܝܬ ܟܠܗܘܢ، ܐܢܫܘܬܐ ܕܡܕܡ ܢܦܫܗ. ܕܠܐ ܒܗ̇
ܒܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ ܐܠܗܝܬܐ ܡܬܓܡܪ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ
ܒܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ: ܢܦܩ ܒܒܢܝܬܐ ܕܦܬܟܠܐ ܫܡܝܢܝܐ
ܕܒܢܝܐ ܕܐܪ̈ܥܐ ܡܬܟܣܝܢ ܀

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܠܡܝܐ
10 ܒܫܘܪܝ ܐܪ̈ܥܐ ܡܢܗܪܢܝܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܘܡܢ ܒܬܪܗ̇
ܠܡܥܪܒܐ ܘܡܕܢܚܐ ܀
ܐܡܪܐ ܕܐܚܪܬ ܕܝܢ ܠܟܠ. ܒܠܗܘܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢ
ܫܘܪܝܐ ܕܒܪܝܬܐ ܡܬܦܩܕܝܢ: ܘܡܕܡܪܐ ܠܚܪܬܐ. ܟܕ
ܢܦܩܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܕܒܡܐ ˹ܕܗܘܢܐ[1] ܡܫܡܫ:
15 ܢܚܘܢ ܐܪ̈ܥܐ ܕܟܠܗܝܢ. ܘܐܦ ܠܬܠܗܝܢ ܕܡܬ̈ܟܠܝܢ ܙܕܩܐ
ܕܠܗܘܢ ܕܫܘܡܠܝܐ ܒܠܐܝܠܝܬ: ܐܠܐ ˹ܡܢܝܬܐ ܡܬܕܩ[2]
ܐܦܠܐ ܒܠܗܘܢ ܐܪ̈ܥܐ ܘܓܪ̈ܬܐ: ܡܫܡܫܝܢ ܕܢܬܕܒܪܘܢ
ܒܓܠܡܐ ܫܪܝܪܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܓܠܡܗ ܕܟܠܟܐ ܟܠ ܕܦܐ
ܓܢܝܢ: ܠܘ ܐܡܡܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܓܠܡܗ ܬܪܓܡܬ ܡܫܡܫܝܢ
20 ܕܓܘܦܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܡܡܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܡܕܡܡܝܢ. ܘܐܦ
ܒܠܗܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܕܡܝܗ: ܕܢܬܬܢܒ ܘܢܦܩܘܕ ܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܓܪ. ܗܒܝܐ ܘܐܦ ܗܕܐ ܓܘܪܬܐ ܕܫܡܝ̈ܬܐ
ܕܒܢܝܬܐ ܡܬܬܓܪܐ. ܒܡܐ ܕܡܫܡܫܝܢܐ ܠܡܕܡܝܗ
ܡܕܡܝܢ ܒܗ̇. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ˹ܡܢܗܪܢܝܬܐ
25 ܡܫܪܝܢ[3]. ܟܕ ܚܘܝܢ: ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ ܥܪܝܢ: ܕܒܚܝܪܬܐ
ܒܕܝܘܬܐ ܚܕܬܐ ܢܬܓܡܪ ܫܘܪܝܐ. ܡܫܪܝܢ ܕܝܢ ܒܡܠܐ
ܕܫܒܒܐ. ܗ̇ܘ ܕܡܕܒܪܬ ܐܚܪܬ: ܕܐܪ̈ܥܐ ܕܡܐܬܝܬܗ
ܕܢܘܚܝ ˹ܡܬܦܫܘ[4]. ܐܡܡܢ ܕܗܕܐ ܬܫܡܫܬܐ ܢܬܪ

[1] S ܕܗܘܢܐ. — [2] S ܒܝܬܐܝܬ. — [3] Sic codd. — [4] S ܢܬܦܫܘ.

ܢܦܠ ܒܠܒܟܐ ܕܝܢ ܬܠܬܐ ܡܕܝ̈ܢܢ. ܘܬܘܒ ܦܘܠܘܣ. ܒܗ
ܒܝܘܡ ܠܩܘܪ̈ܝܬܐ: ܕܒܝܘܡܟܐ ܠܟ ܕܒܝܫܬܘܢ ܠܒܪܬܐ܆
ܗܦܟܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܬܪ ܘܚܕ ܪܘܐ. ܕܗܒܢܐ ܦܠܓܝܢ ܗܘܘ
ܡܫܒܪ̈ܬܐ ܠܒܪܬܐ. ܘܬܡܢ ܡܫܬܒܚܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܢܗܘܢ
ܒܬܪ̈ܐ ܐܬܬܝܗܘܢ ܗܘܘ: ܘܡܢܗܘܢ ܡܥܒܕ̈ܢܐ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܪܕܐ ܠܦܘܡܐ ܗܢܐ ܢܦܠܬܐ ܗܦܟܬܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܫܥܬܐ
ܢܥܡ ܗܘܘ ܕܒܘ̈ܩܐ ܘܦܢ̈ܟܐ܆ ܬܒܥ ܕܫܘܠܦܐ ܢܒܥܘܢ
ܠܦܘܡܐ ܗܢܐ: ܬܠܒܟܐ ܕܡܗܝ̈ܡܢܐ. ܘܗܪܐ ܦܓ̈ܪܝܢ
ܗܘܘ ܗܒܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ: ܒܐܝܕܝܗ ܕܒܪܢܐ ܕܐܫܠܡ ܠܗܘܢ[1]
ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ: ܢܬܠܘܢ ܗܒܘܢ ܡܘܕܝܐ ܠܡܗܝܡ̈ܢܐ.
ܘܬܘܒ ܒܒܪܢܐ ܕܫܡܝ ܕܝܢ ܡܟܬ̈ܒܐ. ܒܗܢ ܒܗ ܬܒܥܘ
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܢܫܬܠܡܘܢ ܠܗܘܢ ܒܪܢܐ ܠܐܘܪܚܟܐ:
ܡܛܠ ܒܫܥܬܐ ܕܡܬܠܝܢ ܗܘܘ: ܒܗܘ ܕܒܒܪܢܐ ܕܐܡܪ
ܒܐܦܐ ܠܒܪܟܐ ܒܡܫܚܬܐ ܕܪܘܚܐ: ܕܗܐ ܒܪܟܐ ܠܗܫܐ
ܬܠܬ ܐܠܦܝܢ ܫܢܝ̈ܢ. ܒܗ ܦܘܡܐ ܡܒܪܟܐ ܒܒܪ ܡܢܗܘܢ.
ܕܒܗ ܒܒܪܢܐ ܗܢܐ ܢܒܥܘܢ ܐܪ̈ܙܐ. ܫܡܥܘ ܕܝܢ
ܣܗܕܘܬܐ ܠܒܪܢܐ ܡܒܪܟܐ: ܬܪܝܢ ܢܩ̈ܒܬܐ ܗܢܘܢ
ܕܒܗܘܢ ܐܫܬܡܠܝܘ ܣܘܟܠ̈ܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܕܡܫܝܚܬܐ.
ܗܢܝ ܕܝܢ ܦܪܝܫܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܒܠ ܗܕܐ ܦܩܕ
ܢܫܡܥܝܗܘܢ: ܕܒܬܠܬ ܫܢܝ̈ܢ ܕܝܘܡܟܐ ܡܫܬܪܝܢ ܐܪ̈ܙܐ.
ܡܛܠ ܫܒܟܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܫܐܠܬ. ܐܪ̈ܙܐ ܫܒܟܐ ܐܬܝܗܘ,
ܕܒܝܕܝܢ ܕܪܘܫܡ ܡܬܬܚܪܪ ܘܡܬܩܕܫܐ. ܐܝܟ ܦܪ̈ܙܬܐ
ܕܠܒܡܗ ܕܡܠܟܐ ܕܡܬܚܬܡܐ ܒܕܘܟܐ. ܘܐܝܟ ܐܢܫ
ܕܒܢܐ ܒܝܬܐ ܕܕܝܪܐ ܠܒܢܝܬܐ. ܘܐܦܢ ܕܒܥܪ ܚܕ ܡܢ
ܚܕ. ܒܗܢ ܠܒܝ̈ܢܐ ܕܠܗܘܢ[2] ܘܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܘܡܒܠܟܐ
ܘܡܦܩܕܐ ܕܠܗܘܢ ܫܦܝܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܪ̈ܙܐ[3] ܕܒܥܕܬܐ.
ܐܪ̈ܙܐ ܓܢܝܙܝܢ ܕܒܗܘܢ ܕܒܗܝܢ ܘܕܒܬܪܗ ܠܡܗܝܡܢܐ. ܒܗ
ܒܗܘ ܕܒܓܢ: ܡܬܒܣܡ ܕܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܒܗܘ ܕܒܬܪܗ:
ܡܬܒܣܡ ܒܗ ܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܗܒܢܐ ܠܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ

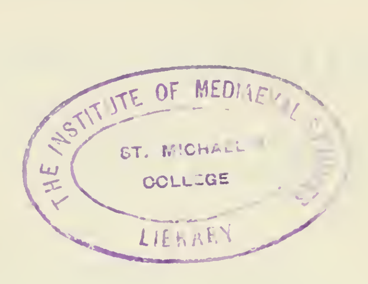
[1] A ܐܢܘܢ. — [2] A om. — [3] Codd. in sing.

܀ ܢܘܗܪܐ ܕܬܫ̈ܒܚܬܐ ܕܒܥܕ̈ܢܬܐ ܀

܀ ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀

ܪܫܐ ܡܕܒܪܢܐ ܀ ܠܡܢܐ ܦܘܫ ܦܘܪܣܢܐ ܢܫܘܒܚܗ
ܕܒܬܠܬ ܫܒ̈ܝܢ ܢܢܒܕ ܐܪ̈ܙܐ. ܘܒܢܝܘ ܫܒܚܐ ܗܢܐ
5 ܕܐܪ̈ܙܐ ܀
ܒܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܘܡܠ̈ܦܢܘܬܗܘܢ ܐܘ ܐܚܝܢ: ܢܦܩܢ ܡܢ
ܐܒ̈ܗܝܐ ܬܠܬܐ: ܗܢܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܡܪܕܝܬܗ
ܒܗܘܢ: ܕܒܟܪ ܫܘܠܡܐ ܕܘܪܫ ܠܐ ܢܫܒܘܩ ܢܠܘܬ ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ.
ܡܒܝܠ ܕܝܢ ܕܫܠܝܡ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܒܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܪܘܚܢܝܬܐ
10 ܘܠܠܝܐ ܘܝܘܡܐ ܐܬܚܫܒܬ: ܫܪܝܐ ܗܫܐ[1] ܠܡܒܝܢܘ ܪܘܚܐ
ܕܡܬܠܬܐ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢ. ܒܒܢܘ ܡܫܒܚܢܐ[2] ܠܝ: ܦܘܫ
ܘܒܝܠܐ ܕܢܠܘܬܟ ܐܘܦܠܐ: ܕܐܫܟܚ ܐܒܕܝܢ ܒܠܫܢܐ
ܗܢܐ ܩܢܘܡ ܒܠ ܢܘܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܫܘܒ ܢܦܫ ܠܗ ܕܬܢܝܪܐ
ܐܬܪ. ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܒܬܒܐ: ܡܢܘ ܢܢܒܪ ܠܝ ܒܡܢ ܢܘܪܐ
15 ܐܟܠܬܐ. ܘܬܘܒ ܡܪܢܐ ܗܘ ܐܠܗܢ ܢܘܪܐ ܗܘ ܐܟܠܬܐ.
ܒܠܫܘܪ ܒܗ ܒܝܠܐ ܕܠܗ ܡܪܒܝܢ ܙܝܕ ܢܘܗܪ̈ܐ
ܕܐܪ̈ܙܘܗܝ, ܫܒܝܚܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܠ ܙܒܢܐ ܕܐܪ̈ܙܐ
ܫܐܠܬ: ܐܝܟ ܕܐܚܝ̈ܢ ܡܫܠܡܝܢ. ܘܐܦܪܬܐ [ܕܒܪ,
ܦܘܠܘܣ][3] ܕܠܘܬ ܩܘܪ̈ܝܢܬܐ ܒܬܒ ܒܗ: ܘܒܢ ܦܪܩܗ
20 ܫܒܩܢ: ܗܟܢܐ ܐܬܪ̈ܝܢ ܕܒܝܬܩ̈ܒܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ: ܘܟܒܢܐ
ܕܒܬܪܗܘܢ: ܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ ܒܒܪ̈ܝܢ ܗܘ̈ܘ ܐܪ̈ܙܐ.
ܘܫܦܠܝܢ ܗܘ̈ܘ ܩܘܕܫܐ. ܘܒܗ ܒܒܕܬܐ ܒܢܬܝܢ ܗܘ̈ܘ
ܒܕܡܟܐ ܠܢܘܪܐ. ܒܕ ܦܪܚܝܢ ܬܫܘܚܬܐ ܕܝܢ ܦܪܩܗܘܢ.
ܫܪܒܗ ܕܐܘܦܠܝܗܘܢ: ܕܒܠܠܝܐ ܠܡ ܒܕ ܒܫܫܝܢ ܗܘܘܢ
25 ܕܢܘܟܪ̈ܝܐ ܐܘܪܫܠܝܡܐ: ܘܐܦܪ ܒܡܬܠܬܐ ܗܘ ܦܘܠܘܣ:

[1] A ܐܕܗ. — [2] A ܘܫܦܢܘ. — [3] S ܦܘܠܘܣܕ.

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

II

ACCEDIT ABRAHAE BAR LĪPHEH

INTERPRETATIO OFFICIORUM

EDIDIT

R. H. CONNOLLY O. S. B.

PARISIIS

E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

PARISIIS
J. GABALDA
RUE BONAPARTE, 90

LIPSIAE
O. HARRASSOWITZ
QUERSTRASSE, 14

MDCCCCXIII

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM
ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE

ET

UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. FORGET, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA

TOMUS XCII

TEXTUS

PARISIIS MDCCCCXIII

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCII

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

II

ABRAHAE BAR LĪPHEH

INTERPRETATIO OFFICIORUM

gius, bp. of Mosul - Expositio officiorum
clesiae. (Connolly ed.) v. 2 # 12713

